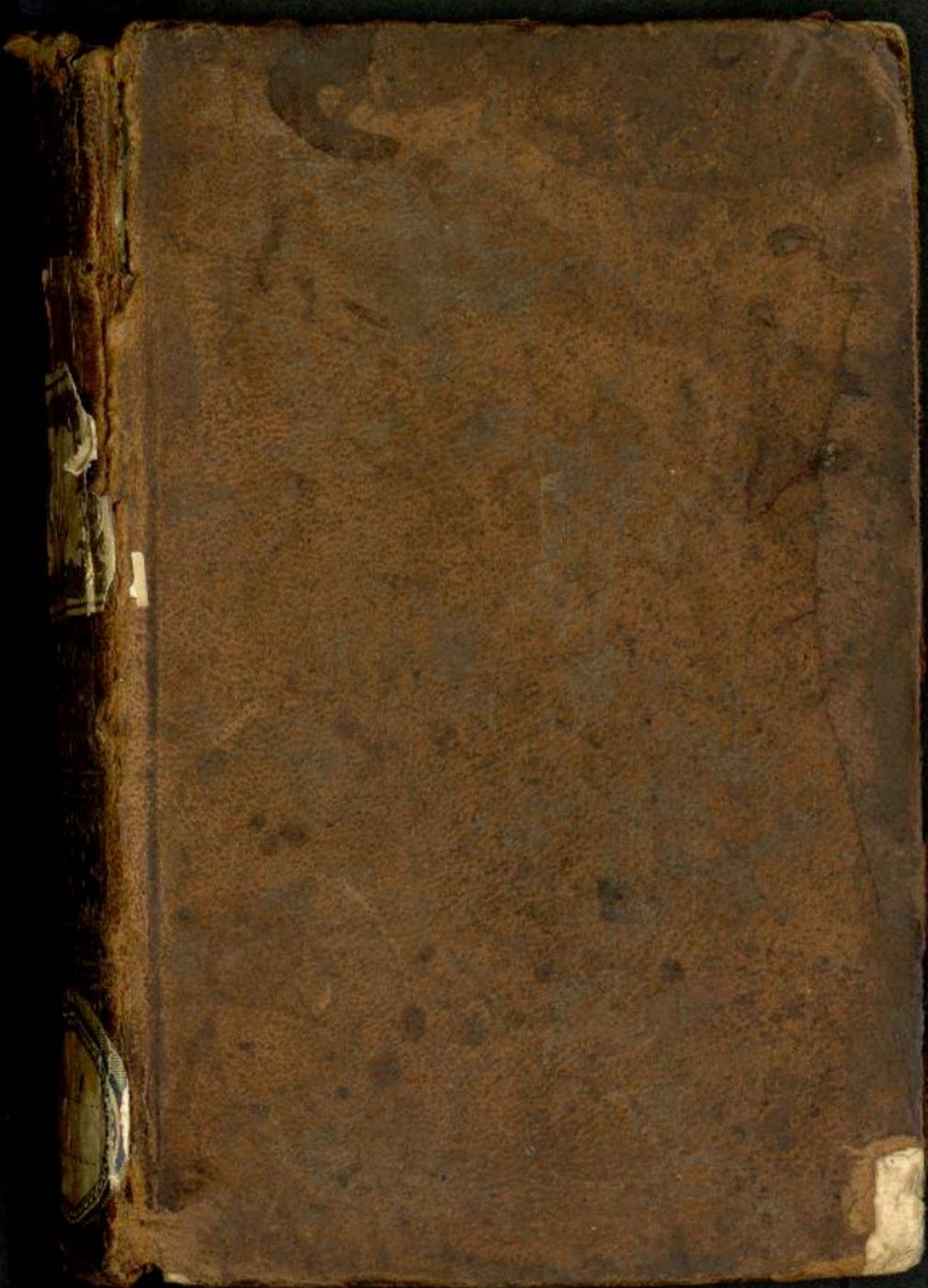
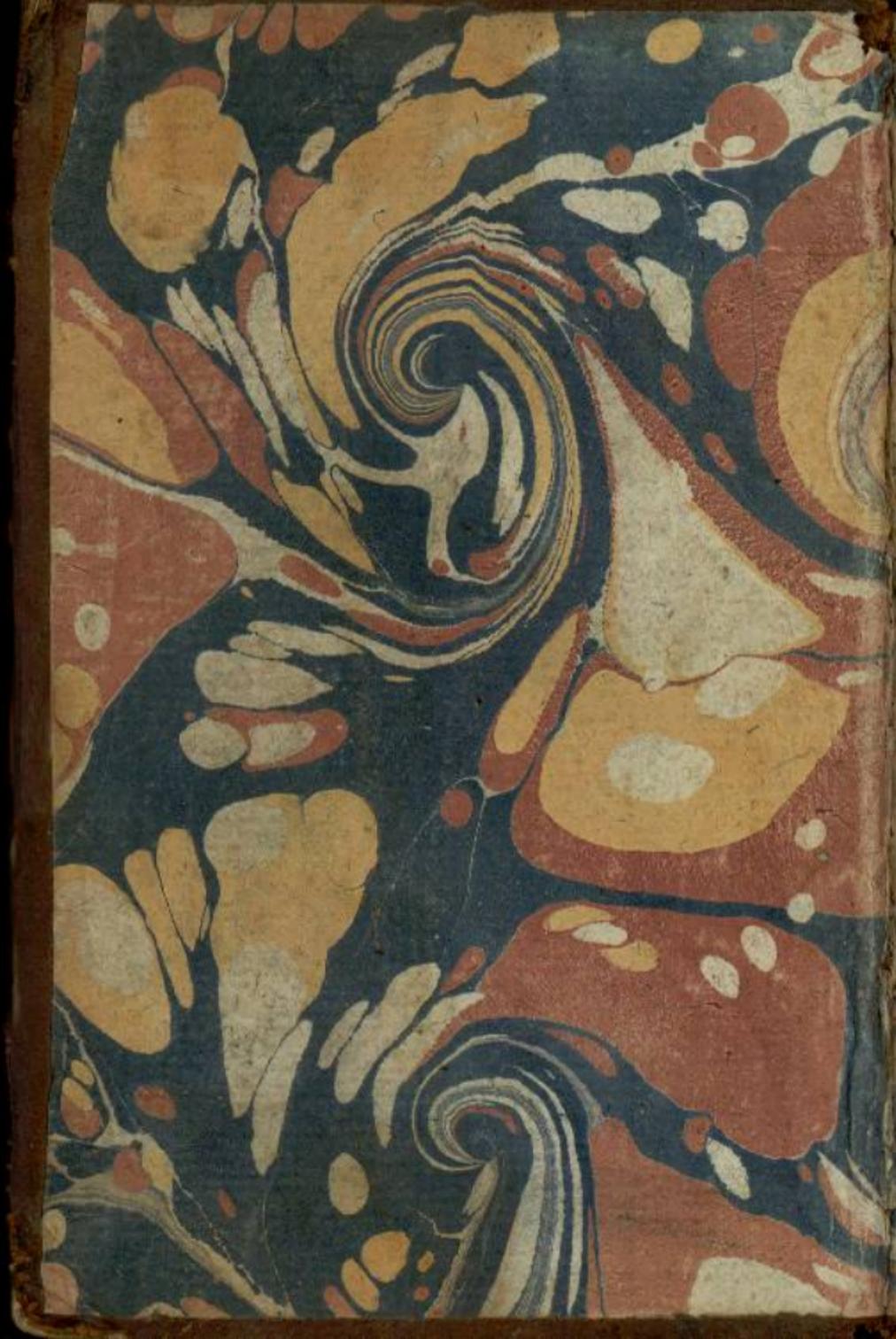

JOURNAL
DE

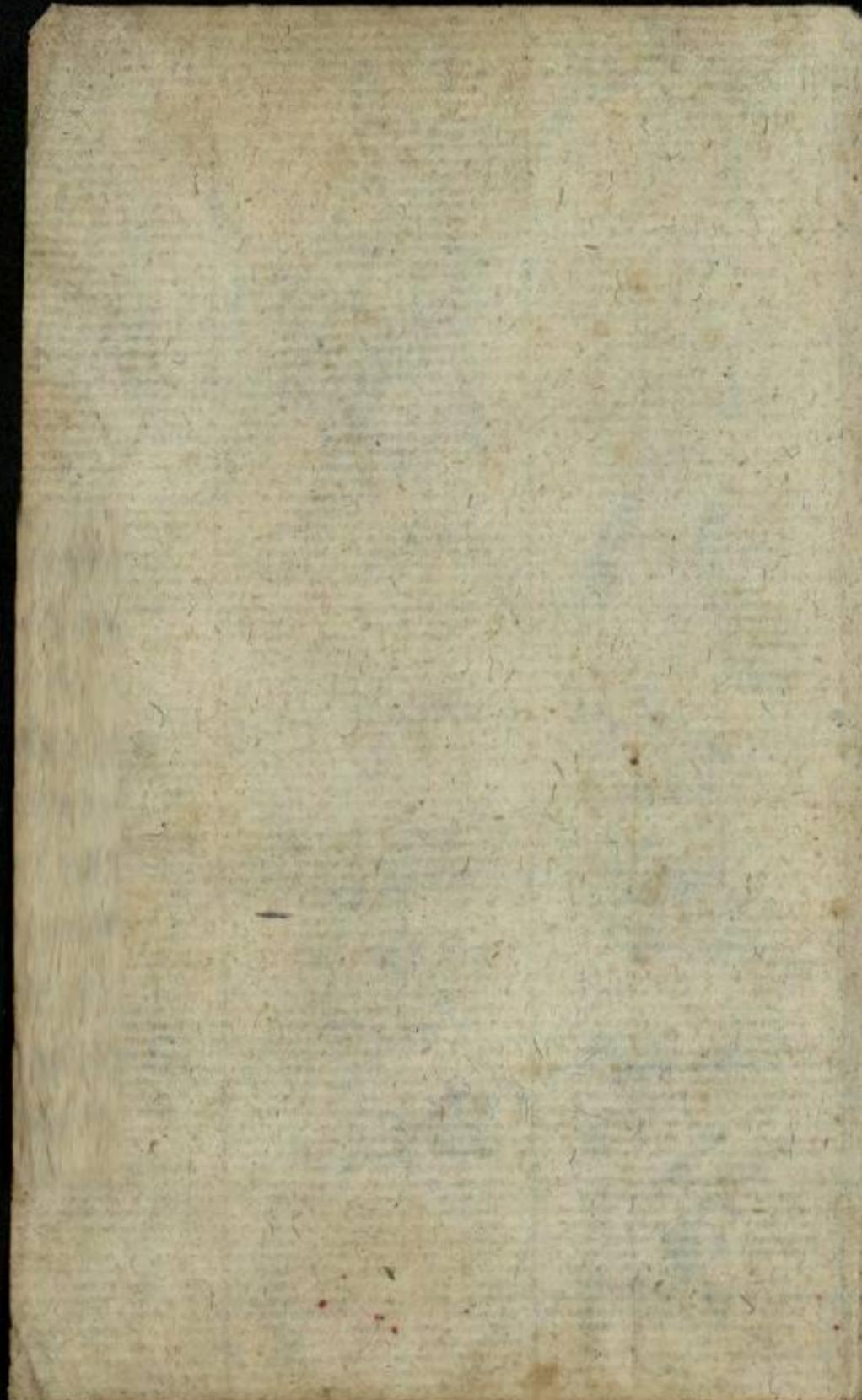
MONTAUBAN
DIURNAL

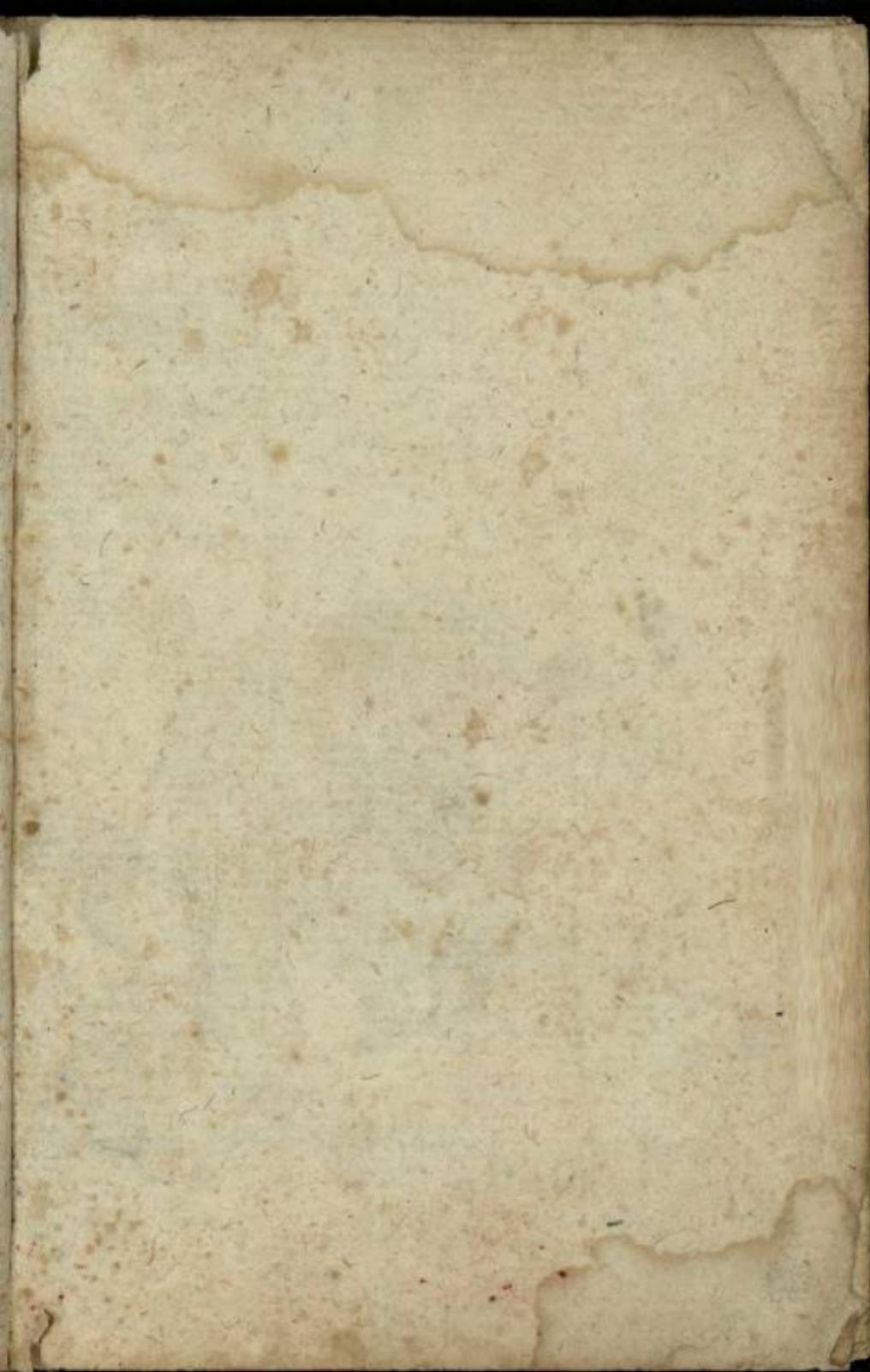
No 100

DIURNAL DE MONTAUBAN,

Imprimé par l'autorité de Monseigneur
l'Illustrissime & Révérendissime ANNE-
FRANÇOIS-VICTOR LE TONNELIER
DE BRETEUIL, Evêque & Seigneur de
Montauban; & du consentement du Vé-
néable Chapitre de la même Église.

PARTIE D'ÉTÉ.

A TOULOUSE,

Chez les Libraires Associés pour les Usages
de Toulouse & de Montauban.

M. DCC. LXXIV.

DE MONTMARTIN
DE PARIS

Instituée par l'Assemblée Nationale
le 20 Mars 1790
FRANÇOIS VIGNON LE JOURNALE
DE MONTMARTIN, depuis le 20 Mars
1790, à la continuation de
l'ancien Journal de la même
ville.

PREMIER DIT

A PARIS
Chez les Libraires, depuis le 20 Mars
de l'année 1790, et de l'année
1791.

P R I E R E

Avant la récitation de l'Office Divin.

A Peri, Dómine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum, ab ómnibus vanis, perversis & aliénis cogitationibus : intellectum illumina, affectum inflamma ; ut attentè, reverenter & devotè, hoc Officium recitare váleam, & exaudiri mérear ante conspectum divínæ majestátis tuæ : Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Dómine, in unióne divínæ illius inventiónis quæ ipse in terris laudes Deo Patri persolvisti, has tibi Horas persolvo.

A U T R E P R I E R E,

Qu'on peut dire avant les petites Heures.

Luc. 11. Zach. 12. Rom. 8.

Domine, doce nos oráre, & effunde super nos Spíritum grátia & precum, qui adjuvet infirmitátem nostram : nam quid orémus sicut oportet, nescimus ; ipse autem Spíritus tuus póstulet pro nobis gemítibus inenarrabilibus : Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

A V I S sur la Table suivante.

LA Croix † qui se trouve dans la Table du Tems ci-après, à la colonne des Dimanches après l'Épiphanie, désigne que cette année-là l'Office de quelque Dimanche doit être anticipé au Samedi ou à quelque autre jour de la semaine précédente. Cela arrive toutes les fois que le nombre des Dimanches après l'Épiphanie & celui des Dimanches après la Pentecôte, joints ensemble, ne font point le nombre de trente.

TABLE DU TEMS

An- nées.	Nom- bre d'Or.	Epact.	Ind. Ro.	Lett Do min	Dim. après l'Ep.	Septua- gésime.	Les Cen- dres.
1774	8	xvij	7	b	3 †	30 Jan.	16 Fev.
1775	9	xxviiij	8	a	5	12 Fev.	1 Mars
1776	10	ix	9	g f	4	4 Fev.	21 Fev.
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Fev.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Fev.	4 Mars
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Jan.	17 Fev.
1780	14	xxiiij	13	b a	2	23 Jan.	9 Fev.
1781	15	iv	14	g	5	11 Fev.	28 Fev.
1782	16	xv	15	f	2 †	27 Jan.	13 Fev.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Fev.	5 Mars
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Fev.	25 Fev.
1785	19	xviiij	3	b	2 †	23 Jan.	9 Fev.
1786	1	*	4	a	5	12 Fev.	1 Mars
1787	2	xj	5	g	4	4 Fev.	21 Fev.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Fev.
1789	4	iiij	7	d	4 †	8 Fev.	25 Fev.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Jan.	17 Fev.
1791	6	xxv	9	b	6 †	20 Fev.	9 Mars
1792	7	vj	10	a g	4	5 Fev.	22 Fev.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Jan.	13 Fev.
1794	9	xxviiij	12	e	5 †	16 Fev.	5 Mars
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Fev.	18 Fev.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Fev.
1797	12	j	15	a	5	12 Fev.	1 Mars
1798	13	xij	1	g	4	4 Fev.	21 Fev.
1799	14	xxiiij	2	f	1 †	20 Jan.	6 Fev.
1800	15	iv	3	e	4 †	9 Fev.	26 Fev.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Fev.	18 Fev.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Fev.	3 Mars
1803	18	vij	6	b	4 †	3 Fev.	26 Fev.
1804	19	xviiij	7	A g	3	29 Jan.	15 Fev.
1805	1	*	8	f	5	10 Fev.	27 Fev.

ET FÊTES MOBILES.

An- nées.	P A S- QUES.	Af cen- sion de N. S.	Pen- recôte.	Fête- Dieu.	Dim. après la P.	1. Dim. de l'A- vent.
1774	3 Avril	12 Mai	22 Mai	2 Juin	26	27 Nov.
1775	16 Avril	25 Mai	4 Juin	15 Juin	25	3 Dec.
1776	7 Avril	16 Mai	26 Mai	6 Juin	26	1 Dec.
1777	30 Mars	8 Mai	18 Mai	29 Mai	27	30 Nov.
1778	19 Avril	28 Mai	7 Juin	18 Juin	24	29 Nov.
1779	4 Avril	13 Mai	23 Mai	3 Juin	26	28 Nov.
1780	26 Mars	4 Mai	14 Mai	25 Mai	28	3 Dec.
1781	15 Avril	24 Mai	3 Juin	14 Juin	25	2 Dec.
1782	31 Mars	9 Mai	19 Mai	30 Mai	27	1 Dec.
1783	20 Avril	29 Mai	8 Juin	19 Juin	24	30 Nov.
1784	11 Avril	20 Mai	30 Mai	10 Juin	25	28 Nov.
1785	27 Mars	5 Mai	15 Mai	26 Mai	27	27 Nov.
1786	16 Avril	25 Mai	4 Juin	15 Juin	25	3 Dec.
1787	8 Avril	17 Mai	27 Mai	7 Juin	26	2 Dec.
1788	23 Mars	1 Mai	11 Mai	22 Mai	28	30 Nov.
1789	12 Avril	21 Mai	31 Mai	11 Juin	25	29 Nov.
1790	4 Avril	13 Mai	23 Mai	3 Juin	26	28 Nov.
1791	24 Avril	2 Juin	12 Juin	23 Juin	23	27 Nov.
1792	8 Avril	17 Mai	27 Mai	7 Juin	26	2 Dec.
1793	31 Mars	9 Mai	19 Mai	30 Mai	27	1 Dec.
1794	20 Avril	29 Mai	8 Juin	19 Juin	24	30 Nov.
1795	5 Avril	14 Mai	24 Mai	4 Juin	26	29 Nov.
1796	27 Mars	5 Mai	15 Mai	26 Mai	27	27 Nov.
1797	16 Avril	25 Mai	4 Juin	15 Juin	25	3 Dec.
1798	8 Avril	17 Mai	27 Mai	7 Juin	26	2 Dec.
1799	24 Mars	2 Mai	12 Mai	23 Mai	28	1 Dec.
1800	13 Avril	22 Mai	1 Juin	12 Juin	25	30 Dec.
1801	5 Avril	14 Mai	24 Mai	4 Juin	26	29 Nov.
1802	18 Avril	27 Mai	6 Juin	17 Juin	24	28 Nov.
1803	10 Avril	19 Mai	29 Mai	9 Juin	25	27 Nov.
1804	1 Avril	10 Mai	20 Mai	31 Mai	27	2 Dec.
1805	14 Avril	23 Mai	2 Juin	13 Juin	25	1 Dec.

Les Fêtes chomées sont en caractères majuscules.

Lett. J. du
Dom. Mois.

JANVIER.

A	1	CIRCONCISION DE NOTRE SEIGNEUR, Imposition du Nom de JESUS, & Octave de Noël, <i>solemnel-mineur.</i>
b	2	S. Génulphe, premier Evêque de Cahors, <i>double-majeur.</i>
c	3	S. Basile le Grand, Evêque de Césarée en Cappadoce, & Docteur, <i>double-mineur.</i>
d	4	Ste Genevieve, Vierge de Paris, <i>simple.</i>
e	5	Vigile de l'Épiphanie de N. S. <i>sans jeûne ; avec mémoire de S. Siméon Stylite, Anachorete près d'Antioche.</i>
f	6	ÉPIPHANIE DE N. S. <i>solemnel-majeur.</i>
g	7	} De l'Octave de l'Épiphanie, <i>sémidouble.</i>
A	8	
b	9	} De l'Octave de l'Épiphanie, <i>sémidouble.</i>
c	10	
d	11	De l'Oct. de l'Épiph. <i>sémid.</i> avec <i>mém.</i> de S. Paul, premier Érémitte de la Thébaïde.
e	12	} De l'Octave de l'Épiphanie, <i>sémidouble.</i>
f	13	
g	14	Octave de l'Épiphanie, & Baptême de N. S. <i>double-majeur.</i>
A	15	S. Hilaire, Evêque de Poitiers & Docteur, <i>double-mineur ; avec mém. de S. Felix, Prêtre de Nole.</i>
b	16	S. Maur, Abbé de Glanfeuil en Anjou, <i>sémidouble.</i>
c	17	S. Fulgence, Evêque de Ruspe en Afrique, & Docteur, <i>sémidouble.</i>
d	18	S. Antoine, Abbé en Egypte, <i>sémidouble.</i>
		Pontificat ou Chaire de S. Pierre Apôtre, premierement à Antioche, ensuite à Rome, <i>sémidouble.</i>

La Septuagésime au plutôt.

Let. J. du
Dom. Mois.

JANVIER.

c	19	S. Sulpice, Evêque de Bourges, <i>sémidouble.</i>
f	20	S. Sébastien, Martyr à Rome, <i>double-mineur.</i>
g	21	Ste Agnès, Vierge & Martyre à Rome, <i>sémidouble.</i>
A	22	S. Vincent, Diacre de Saragosse, Martyr à Valence en Espagne, <i>double-mineur</i> ; [A la Cathédrale, <i>solemnel-mineur.</i>]
b	23	S. Fabien, Pape & Martyr, <i>sémidouble.</i>
c	24	S. Timothée, Evêque d'Ephese & Martyr, <i>sémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Tite, Evêque de Crete.
d	25	Conversion de S. Paul, Apôtre, <i>double-majeur.</i>
e	26	Ste Paule, Veuve Romaine, <i>simple.</i>
f	27	SS. Martyrs qui moururent pour les Livres saints, <i>sémidouble.</i>
g	28	S. Cyrille, Evêque d'Alexandrie & Docteur, <i>sémidouble.</i>
A	29	S. François de Sales, Evêque de Geneve, <i>sémidouble.</i>
b	30	Ste Bathilde, Reine de France, Veuve, <i>sémidouble.</i>
c	31	S. Pierre Nolasque, de St-Papoul, Instituteur de l'Ordre de la Merci, <i>sémidouble.</i>
-

FÉVRIER.

d	1	S. Ignace, Evêque d'Antioche & Martyr, <i>sémidouble.</i>
e	2	PRÉSENTATION DE N. S. & PURIFICATION DE LA STE VIERGE, <i>solemnel-majeur.</i>
f	3	S. Blaise, Ev. de Sébaste en Arménie & Martyr, <i>simple.</i>

g	4	S. Gilbert, Abbé de Sempringham en Angleterre, <i>sémidouble</i> . [En Carême, mémoire, & ainsi des autres <i>sémidoubles</i> .] <i>Les Cendres au plus tôt.</i>
A	5	Ste Agathe, Vierge & Martyre à Catane, <i>sémidouble</i> .
b	6	S. Amand (ou Alain), Evêque de Maftrict, Patron de Lavaur, <i>sémidouble</i> .
c	7	
d	8	S. Jean de Matha, Prêtre de Paris, Instituteur des Trinitaires, <i>sémidouble</i> .
e	9	Ste Apollonie, Vierge & Martyre à Alexandrie, <i>sémidouble</i> .
f	10	Ste Scholastique, Vierge du Mont Cassin, <i>simple</i> ; (à la Cathédrale, <i>double-mineur</i> .)
g	11	S. Benoît, Abbé d'Aniane en Languedoc, <i>sémidouble</i> .
A	12	
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	S. Sylvin, né à Toulouse, Evêque régional, <i>simple</i> .
g	18	S. Siméon, Evêque de Jérusalem & Martyr, <i>sémidouble</i> .
A	19	
b	20	
c	21	<i>La Septuagésime au plus tard.</i>
d	22	
e	23	
f	24	} S. Matthias, Apôtre, <i>double-majeur</i> , } <i>En l'année bissextile.</i>
g	25	
A	26	
b	27	
c	28	} SS. Martyrs qui moururent en secourant } les malades dans la peste d'Alexandrie, <i>sémidouble</i> . } <i>En l'année bissextile.</i>
*	29	

Dans l'année Bissextile, Février a 29 jours : la Fête de S. Matthias se célèbre le 25, & celle des SS. Martyrs d'Alexandrie le 29. La Lettre Dominicale qui a servi depuis le mois de Janvier, se change en la précédente.

Le Vendredi après les Cendres on fait la Fête des cinq Plaies de Notre - Seigneur, double-majeur.

Le Vendredi après le troisieme Dimanche de Carême, on fait la Fête de la Ste Couronne d'Épines de N. S. double-majeur.

M A R S.

d	1	S. Aubin, Evêque d'Angers, <i>fémidouble.</i>
e	2	
f	3	
g	4	
A	5	
b	6	
c	7	Stes Perpétue & Félicité, Martyres à Carthage, <i>fémidouble.</i>
d	8	<i>Nouvelle Lune Paschale au plutôt.</i>
e	9	SS. Quarante Soldats, Martyrs à Sébaste en Arménie, <i>fémidouble.</i>
f	10	<i>Les Cendres au plus tard.</i>
g	11	
A	12	
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	Mémoire de S. Patrice, Evêque, Apôtre d'Irlande.

Lett. J. du
Dom. Mois.

M A R S.

g	18	<i>Mémoire de S. Alexandre, Evêque de Jérusalem & Martyr.</i>
A	19	
b	20	
c	21	
d	22	<i>Pâques au plutôt.</i>
e	23	
f	24	
g	25	ANNONCIATION DE L'INCARNATION DE N. S. A LA STE VIERGE, <i>solem- nel-majeur.</i>
A	26	
b	27	
c	28	
d	29	
e	30	
f	31	

*Le Vendredi après le Dimanche de la
Passion, on fait la Fête de la Compassion
de la Sainte Vierge, double-majeur.*

A V R I L.

g	1	
A	2	S. François de Paule, Instituteur des Minie- mes, <i>fémidouble.</i>
b	3	
c	4	S. Ambroise, Evêque de Milan & Docteur, <i>double-mineur.</i>
d	5	<i>Nouvelle Lune Paschale au plus tard.</i>
e	6	
f	7	
g	8	
A	9	
b	10	

Lett. J. du
Dom. Mois.

A V R I L.

c	11	
d	12	
e	13	S. Justin, Apologiste de la Religion Chrétienne, Martyr à Rome, <i>sémidouble.</i>
f	14	
g	15	
A	16	
b	17	
c	18	
d	19	
e	20	S. Joseph, Époux de la Ste Vierge, <i>double-majeur.</i>
f	21	
g	22	
A	23	S. George, Martyr en Orient, <i>sémidouble.</i>
b	24	S. Phébade, Evêque d'Agen, <i>sémidouble.</i>
c	25	S. Marc, Evangéliste, <i>double-majeur.</i>

Pâques au plus tard.

d	26	S. Alpinien, Prêtre, <i>double-majeur</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Clet (ou Anaclét) Pape & Martyr.
e	27	S. Polycarpe, Evêque de Smirne & Martyr, <i>sémidouble.</i>
f	28	SS. Martyrs qui moururent en Afrique pour la solemnité de Pâques, <i>sémidouble.</i>
g	29	Ste Marie Egyptienne, Pénitente en Palestine, <i>sémidouble.</i>
A	30	S. Eutrope, Evêque de Saintes & Martyr, <i>sémidouble.</i>

M A I.

b	1	S. THÉODARD, Archevêque de Narbonne; Patron de Montauban, <i>solemnel-majeur.</i>
---	---	---

Lettr. J. du
Dom. Mois.

M A I.

c	2	S. Athanase, Evêque d'Alexandrie & Docteur, <i>double-mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
d	3	Invention de la Ste Croix, <i>solemnel-mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
e	4	Ste Monique, Veuve de Tagaste en Afrique, <i>sémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
f	5	S. Philippe & S. Jacques (fils d'Alphée) Apôtres, <i>double-majeur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
g	6	Martyre de S. Jean Apôtre & Evangéliste, à Rome devant la Porte Latine, <i>sémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
A	7	Translation de S. Etienne, premier Martyr, <i>double-mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
b	8	Octave de S. Théodard, <i>double-mineur</i> .
c	9	S. Grégoire de Nazianze, Evêque de Constantinople & Docteur, <i>double-mineur</i> .
d	10	S. Orens, Evêque d'Auch, <i>sémidouble</i> . <i>La Pentecôte au plutôt.</i>
e	11	S. Mamert, Evêque de Vienne, Instituteur des Rogations, <i>sémidouble</i> .
f	12	S. Pachome, Abbé de Tabenne en Thébaïde, <i>sémidouble</i> .
g	13	
A	14	
b	15	
c	16	S. Germier, Evêque de Toulouse, <i>sémidouble</i> .
d	17	
e	18	
f	19	S. Pierre Célestin, Pape, Instituteur de la Congrégation des Célestins, <i>sémidouble</i> .
g	20	S. Hilaire, Evêque de Toulouse, <i>sémidouble</i> .
A	21	
b	22	
c	23	

Lettr. J. d'ũ
Dom. Mois.

M A I.

d	24	S. François Regis, Prêtre, <i>simple.</i>
e	25	
f	26	
g	27	
A	28	S. Guillaume, Duc d'Aquitaine, Comte de Toulouse, & enfin Moine de Gellone au Diocèse de Lodeve, <i>fémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Germain, Evêque de Paris.
b	29	
c	30	
d	31	S. Sylve, Evêque de Toulouse, <i>fémidouble.</i>

Le I. Dimanche après la Pentecôte, pour l'Oſlave de cette Fête, on fait celle de la TRÈS-SAINTE TRINITÉ, ſolemnel-majeur.

Le Jeudi ſuivant on fait la FÊTE DU T. S. SACREMENT DE L'EUCCHARISTIE, annuel.

Le jour de l'Oſlave du T. S. Sacrement, on fait l'Office du Sacerdoce de N. S. Jeſus-Chriſt, double-majeur.

Le III. Dimanche après la Pentecôte, on fait l'Office du SACRÉ CŒUR DE N. S. J. C. ſolemnel-mineur.

J U I N.

e	1	
f	2	S. Pothin, premier Evêque de Lyon, Ste Blandine, & leurs quarante-fix Compagnons, Martyrs, <i>fémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> des SS. Marcellin Prêtre, & Pierre Exorciste, Martyrs à Rome.
g	3	Ste Clotilde, Reine de France, Veuve, <i>fémidouble.</i>

Mont. Eſé,

Lett. J. du
Dom. Mois.

J U I N.

A	4	
b	5	
c	6	S. Norbert, Evêque de Magdebourg, Instituteur de l'Ordre de Prémontré, <i>sémid.</i>
d	7	
e	8	
f	9	
g	10	
A	11	S. Barnabé, Apôtre des Gentils, <i>double-majeur.</i>
b	12	
c	13	<i>La Pentecôte au plus tard.</i>
d	14	S. Exupere, Evêque de Toulouse, <i>double-mineur.</i>
e	15	
f	16	S. Cyr & Ste Julitte sa mere, Martyrs à Tarse en Cilicie, <i>sémidouble.</i>
g	17	
A	18	
b	19	SS. Gervais & Protais, Martyrs à Milan, <i>sémidouble.</i>
c	20	S. Romuald, Abbé, Instituteur de l'Ordre de Camaldule, <i>sémidouble.</i>
d	21	S. Raymond, Evêque de Balbastro en Espagne, ci-devant Prieur de l'Eglise de S. Saturnin de Toulouse, <i>simple.</i>
e	22	S. Paulin, Evêque de Nole, <i>sémidouble.</i>
f	23	<i>Vigile avec jeûne.</i>
g	24	NATIVITÉ DE S. JEAN-BAPTISTE, <i>solemnel-majeur.</i>
A	25	Translation de S. Saturnin, Martyr, Apôtre & premier Evêque de Toulouse, <i>sémidouble.</i>
b	26	SS. Jean & Paul, Martyrs à Rome, <i>sémidouble.</i>
c	27	S. Crescent, premier Evêque de Vienne, <i>sémidouble.</i>

Lett. J. du
Dom. Mois.

J U I N.

- d 28 S. Irénée, Evêque de Lyon, Docteur, & ses
Compagnons, Martyrs, *double-mineur* ;
avec *mém.* de la Vigile des Saints Apô-
tres, avec *jeûne.*
- e 29 S. PIERRE ET S. PAUL, APOSTRES, *so-*
lemnel-majeur.
- f 30 Commémoration de S. Paul, Apôtre, *dou-*
ble-majeur ; avec *mém.* de S. Pierre.
-

J U I L L E T.

- g 1 S. Martial, premier Evêque de Limoges,
sémidouble ; avec *mém.* de l'Octave des
SS. Apôtres.
- A 2 Visitation de la Ste Vierge, *double-majeur* ;
avec *mém.* de l'Octave des SS. Apôtres.
- b 3 S. Raymond, Prêtre, Chanoine de l'Eglise
de S. Saturnin de Toulouse, *sémidouble* ;
avec *mém.* de l'Octave des SS. Apôtres.
- c 4 Ordination & Translation de S. Martin,
Evêque de Tours *double-majeur* ; avec
mém. de l'Octave des SS. Apôtres.
- d 5 De l'Octave des SS. Apôtres, *sémidouble.*
- e 6 Octave de S. Pierre & S. Paul, Apôtres,
double-mineur.
- f 7 S. Prosper d'Aquitaine, Docteur, *sémidouble.*
- g 8
- A 9
- b 10 SS. Sept Freres, & Ste Félicité leur mere,
Martyrs à Rome, *sémidouble.*
- c 11 S. Benoît, Abbé du Mont Cassin, *double-*
mineur ; (à la Cathédrale, *solemnel-*
mineur.)
- d 12
- e 13
- f 14 S. Bonaventure, Cardinal, Evêque d'Alba,
no & Docteur, *sémidouble.*

g	15	
A	16	
b	17	S. Spérat & ses Compagnons, Martyrs en Afrique, <i>fémidouble.</i>
c	18	S. Thomas d'Aquin, Docteur, <i>double-mineur.</i>
d	19	S. Vincent de Paul, Prêtre, Instituteur de la Congrégation de la Mission, <i>fémidouble.</i>
e	20	Ste Marguerite, Vierge & Martyre, <i>fémidouble.</i>
f	21	S. Victor, Martyr à Marseille, <i>double-mineur.</i>
g	22	Ste Marie Madeleine, <i>double-majeur.</i>
A	23	
b	24	Vigile avec jeûne.
c	25	S. Jacques (fils de Zébedée), Apôtre, <i>double-majeur</i> ; (à la Cathédrale, <i>solemnel-mineur.</i>)
d	26	S. Joachim & Ste Anne, pere & mere de la Ste Vierge, <i>double-majeur.</i>
e	27	S. Pantaléon, Martyr à Nicomédie, <i>fémidouble.</i>
f	28	
g	29	S. Loup, Evêque de Troyes, <i>fémidouble.</i>
A	30	S. Germain, Evêque d'Auxerre, <i>fémidouble.</i>
b	31	S. Ignace de Loyola, Prêtre, <i>fémidouble.</i>

A O U S T.

c	1	S. Pierre aux Liens, ou Délivrance de S. Pierre de la prison, <i>double-majeur</i> ; avec <i>mém.</i> des SS. Sept Freres Machabées, & de leur mere, Martyrs à Antioche.
d	2	S. Etienne, Pape & Martyr, <i>fémidouble.</i>
e	3	INVENTION DU CORPS DE S. ÉTIENNE, premier Martyr, à Montauban & dans ses Fauxbourgs, <i>solemnel-majeur</i> ; (dans le reste du Diocèse, <i>double-mineur.</i>)

f	4	S. Dominique, Prêtre, Instituteur de l'Ordre des Freres Prêcheurs, <i>sémidouble</i> ; (avec <i>mém.</i> de l'Octave à Montauban, &c.)
g	5	S. Felix, Martyr à Gironne en Espagne, <i>sémidouble</i> ; (avec <i>mém.</i> de l'Octave à Montauban, &c.)
A	6	Transfiguration de Notre-Seigneur, <i>double-majeur</i> ; (avec <i>mém.</i> de l'Octave à Montauban, &c.)
b	7	S. Xiste, Pape & Martyr, <i>sémidouble</i> ; (avec <i>mém.</i> de l'Octave à Montauban, &c.)
c	8	(A Montauban, &c. de l'Octave, <i>sémidouble.</i>)
d	9	S. Romain, Martyr à Rome, <i>sémidouble</i> ; (avec <i>mém.</i> de l'Octave à Montauban, &c.)
e	10	S. Laurent, Diacre & Martyr à Rome, <i>double-majeur</i> ; avec <i>mém.</i> du jour de l'Octave à Montauban, &c.)
f	11	
g	12	Ste Claire, Vierge d'Assise en Ombrie, <i>sémidouble.</i>
A	13	Ste Radegonde, Reine de France, Veuve, <i>sémidouble.</i>
b	14	Vigile avec jeûne.
c	15	ASSOMPTION DE LA SAINTE VIERGE, <i>annuel.</i>
d	16	S. Roch, Laïc à Montpellier, <i>double-mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
e	17	} De l'Octave, <i>sémidouble.</i>
f	18	
g	19	De l'Octave, <i>sémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Louis, Evêque de Toulouse.
A	20	S. Bernard, premier Abbé de Clairvaux & Docteur, <i>double-mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
b	21	De l'Octave, <i>sémidouble.</i>

Let. J. du
Dom. Mois.

A O U S T.

c	22	Octave de l'Assomption de la Ste Vierge , <i>double-majeur.</i>
d	23	Ste Jeanne-Françoise , Veuve , Institutrice des Religieuses de la Visitation, <i>fémidouble.</i>
e	24	S. Barthelemi, Apôtre, <i>double-majeur.</i>
f	25	S. Louis IX, Roi de France, <i>double-majeur.</i>
g	26	
A	27	S. Césaire, Evêque d'Arles & Docteur, <i>double-mineur.</i>
b	28	S. Augustin, Evêque d'Hipponne & Doc- teur, <i>double-majeur.</i>
c	29	Décollation de S. Jean-Baptiste, <i>double-ma- jeur.</i>
d	30	
e	31	

S E P T E M B R E.

f	1	S. Gilles, Abbé en Languedoc, <i>fémidouble.</i>
g	2	S. Antonin, Martyr, Patron de Pamiers, <i>fémidouble.</i>
A	3	S. Grégoire le Grand, Pape & Docteur, <i>double-mineur.</i>
b	4	S. Lazare, ressuscité par N. S. Ste Marie & Ste Marthe, ses sœurs, Hôtesse de J. C. <i>double-mineur.</i>
c	5	
d	6	
e	7	S. Cloud, Prêtre de Paris, <i>simple.</i>
f	8	NATIVITÉ DE LA SAINTE VIERGE, <i>solemnel-majeur.</i>
g	9	De l'Octave, <i>fémidouble.</i>
A	10	S. Salvi, Evêque d'Albi, <i>fémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave,

Lett. J. du **S E P T E M B R E.**
 Dom. Mois.

b	11	} De l'Octave, <i>fémidouble.</i>
c	12	
d	13	
e	14	Exaltation de la sainte Croix, <i>solemnel- mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave.
f	15	Octave de la Nativité de la Ste Vierge, <i>double-mineur.</i>
g	16	S. Jean-Chrysofote, Evêque de Constan- tinople & Docteur, <i>double-mineur.</i>
A	17	S. Corneille, Pape & Martyr, <i>fémidouble.</i>
b	18	Ste Camelle, Vierge & Martyre dans le territoire de Mirepoix, <i>simple.</i>
c	19	S. Cyprien, Evêque de Carthage, Docteur & Martyr, <i>fémidouble.</i>
d	20	
e	21	S. Matthieu, Apôtre & Evangéliste, <i>dou- ble-majeur.</i>
f	22	S. Maurice & ses Compagnons, Martyrs à Agaune (aujourd'hui St-Maurice en Va- lais), Patrons de Mirepoix, <i>fémidouble.</i>
g	23	Ste Thecle, Vierge d'Icone & premiere Martyre, <i>fémidouble.</i>
A	24	S. Yfarn, né dans le territoire de Toulouse, Abbé de S. Victor de Marseille, <i>simple.</i>
b	25	S. Firmin, Disciple de S. Saturnin, ensuite Evêque d'Amiens & Martyr, <i>fémidouble.</i>
c	26	
d	27	SS. Côme & Damien, freres, Martyrs, <i>fémidouble.</i>
e	28	
f	29	S. Michel & tous les SS. Anges, <i>solemnel- mineur.</i>
g	30	S. Jérôme, Prêtre & Docteur de l'Eglise, <i>double-mineur.</i>

OCTOBRE.

A	1	S. Remi, Evêque de Reims, <i>fémidouble.</i>
b	2	SS. Anges Gardiens, <i>double-majeur.</i>
c	3	S. Trophime, premier Evêque d'Arles, <i>fémidouble.</i>
d	4	S. François d'Assise, Instituteur des Freres Mineurs, <i>fémidouble.</i>
e	5	
f	6	S. Bruno, Moine, Instituteur des Chartreux, <i>fémidouble.</i>
g	7	Ste Foi, Vierge & Martyre à Agen, <i>fémidouble.</i>
A	8	
b	9	S. Denis, premier Evêque de Paris, & ses Compagnons, Martyrs, <i>fémidouble.</i>
c	10	
d	11	
e	12	
f	13	S. Geraud, Comte d'Aurillac, Laïc, <i>simple.</i>
g	14	
A	15	Ste Therese, Vierge d'Avila en Espagne, Réformatrice de l'Ordre des Carmes, <i>fémidouble.</i>
b	16	S. Bertrand, Evêque de Comminges, ci-devant Archidiacre de l'Eglise de Toulouse, <i>simple.</i>
c	17	
d	18	S. Luc, Evangéliste, <i>double-majeur.</i>
e	19	
f	20	S. Caprais, Martyr à Agen, <i>fémidouble.</i>
g	21	Ste Ursule & ses Compagnes, Vierges & Martyres près de Cologne, <i>fémidouble.</i>
A	22	
b	23	*
c	24	S. Erembert, Eveque de Toulouse, <i>fémidouble.</i>
d	25	

Lett. J. du
Dom. Mois.

OCTOBRE.

e	26	S. Rustique, Evêque de Narbonne, <i>sémidouble.</i>
f	27	
g	28	SS. Simon & Jude, Apôtres, <i>double-majeur.</i>
A	29	
b	30	S. Quentin, Martyr en Vermandois, <i>sémi-double.</i>
c	31	Vigile avec jeûne.

* Le Dimanche qui se rencontre le 23
Octobre, ou qui précède de plus près ce
même jour, on célèbre l'ANNIVERSAIRE
DE LA DEDICACE DE L'EGLISE
CATHEDRALE, & de toutes les Eglises
du Diocèse, Solemnel-majeur, avec Octave.

NOVEMBRE.

d	1	FÊTE DE TOUS LES SAINTS, <i>annuel.</i>
e	2	Commémoration de tous les Fideles Dé- funts, <i>double-majeur.</i>
f	3	S. Papoul, Martyr, <i>double-majeur</i> ; avec <i>mém. de l'Octave.</i>
g	4	S. Charles Borromée, Cardinal, Evêque de Milan, <i>double-mineur</i> ; avec <i>mém. de</i> <i>l'Octave.</i>
A	5	} De l'Octave, <i>sémidouble.</i>
b	6	
c	7	
d	8	Octave de Tous les Saints, & Vénération des saintes Reliques, <i>double-majeur.</i>
e	9	S. Austremoine, premier Evêque d'Auver- gne, <i>sémidouble.</i>

Lett. J. du
Dom. Mois.

NOVEMBRE.

f	10	S. Léon le Grand, Pape & Docteur, <i>double-mineur.</i>
g	11	S. MARTIN, Evêque de Tours, Patron de l'Eglise Cathédrale & de tout le Diocèse, <i>annuel.</i>
A	12	De l'Octave, <i>sémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Martin, Pape & Martyr.
b	13	} De l'Octave, <i>sémidouble.</i>
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	De l'Octave, <i>sémidouble</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Asciscle & Ste Victoire, freres, Martyrs à Cordoue.
g	18	Octave de S. Martin, & Fête de tous les SS. Evêques & Prêtres de l'Eglise de Montauban, <i>double-majeur.</i>
A	19	Translation de S. Théodard, Archevêque de Narbonne, <i>double-majeur.</i>
b	20	S. Edmond, Roi d'Angleterre & Martyr, <i>sémidouble.</i>
c	21	Présentation de la Ste Vierge, <i>double-majeur.</i>
d	22	Ste Cécile, Vierge & Martyre, <i>sémidouble.</i>
e	23	S. Clément, Pape & Martyr, <i>sémidouble.</i>
f	24	S. Odon, Abbé de Cluni, <i>sémidouble.</i>
g	25	Ste Catherine, Vierge & Martyre à Alexandrie, <i>sémidouble.</i>
A	26	S. Lin, Pape & Martyr, <i>sémidouble.</i>
b	27	<i>L'Avent au plutôt.</i>
c	28	
d	29	S. Saturnin, Martyr, Apôtre & I. Evêque de Toulouse, <i>double-majeur.</i>
e	30	S. André, Apôtre, <i>double-majeur.</i>

D É C E M B R E.

f	1	
g	2	Mémoire de S. François Xavier, Prêtre ; Apôtre des Indes.
A	3	<i>L'Avent au plus tard.</i>
b	4	Mémoire de Ste Barbe, Vierge & Martyre.
c	5	
d	6	S. Nicolas, Evêque de Myre, <i>fémidouble.</i>
e	7	
f	8	CONCEPTION DE LA SAINTE VIERGE, <i>solemnel-majeur.</i>
g	9	
A	10	
b	11	S. Damase, Pape, <i>fémidouble.</i>
c	12	S. Paul, premier Evêque de Narbonne, <i>fémidouble.</i>
d	13	Ste Luce, Vierge & Martyre à Syracuse, <i>fémidouble.</i>
e	14	S. Honorat, Evêque de Toulouse, <i>fémi- double.</i>
f	15	
g	16	
A	17	
b	18	Mémoire de S. Gatien, premier Evêque de Tours.
c	19	
d	20	
e	21	S. Thomas, Apôtre, <i>double-majeur.</i>
f	22	
g	23	Mémoire de Ste Anastasie, Veuve Romaine & Martyre en Illyrie.
A	24	Vigile avec jeûne.
b	25	NATIVITÉ DE NOTRE-SEIGNEUR, an- nuel.

Lett. J. du
Dom. Mois.

D É C É M B R E.

c	26	S. ÉTIENNE , DIACRE ET PREMIER MARTYR , Patron de l'Eglise de Montauban , <i>solemnel-majeur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave de la Nativité de N. S.
d	27	S. Jean , Apôtre & Évangéliste , <i>double-majeur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave de la Nativité.
e	28	SS. Innocens , Martyrs. , <i>double-mineur</i> ; avec <i>mém.</i> de l'Octave de la Nativité.
f	29	De l'Octave de la Nativité de N. S. <i>fémi-double</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Thomas , Evêque de Cantorberi & Martyr.
g	30	De l'Octave de la Nativité de N. S. <i>fémi-double</i> .
A	31	De l'Octave de la Nativité de N. S. <i>fémi-double</i> ; avec <i>mém.</i> de S. Sylvestre , Pape.

LE PSEAUTIER.

PARTIE D'ÉTÉ.

LE DIMANCHE,

A LAUDES.

On dit tout bas avant Laudes, Pater. & Ave. lorsqu'on les sépare de l'Office de la nuit. La même chose s'observe avant Prime, Tierce, Sexte, None & Vêpres, lorsqu'on les sépare de l'Office précédent.

Deus, † in adiutorium meum intende: & Domine, ad adjuvandum me festina.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto: Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in secula seculorum. Amen. Allelúia.

Ant. 8. G. Deus.

Pseaume 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sicut in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea * in terra deserta, & in via, & iniquosa.

Sic in sancto apparui tibi: * ut vidérem virtutem tuam & glóriam tuam.

Été,

Quóniam melior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuí stratatum meum, * in matutinis meditábor in te.

Quia fuisti adiutor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt ánimam meam, * introibunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládij, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

A

Glória Patri, & Filio,*
& Spiritui sancto:

Sicut erat in principio, &
nunc, & semper, * & in
sæcula seculorum. Amen.

*On dit ces versets, Gló-
ria Patri. & Sicut erat. à
la fin des Pseaumes, Di-
visions & Cantiques, à
moins qu'il ne soit marqué
autrement.*

Ant. Deus, Deus meus,
ad te de luce vigilo: siti-
vit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia tua.

Pseume 92.

Dominus regnavit;
decórem indútus est:
* indútus est Dóminus for-
titudinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem
terræ, * qui non commo-
vébitur.

Paráta sedes tua ex tunc:
* à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina,
Dómine: * elevavérunt
flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina
fluctus suos, * à vócbus
aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes ma-
ris: * mirábilis in altis
Dóminus.

Testimónia tua credibí-
lia facta sunt nimis: * do-
mum tuam decet sanctitú-
do, Dómine, in longitú-
dinem diérum.

Ant. Testimónia tua,
Dómine, credibília facta
sunt nimis.

Ant. 5. C. Servíte Dó-
mino.

Pseume 99.

Jubiláte Deo, omnis
terra: servíte Dómino
in lætítia: * introíte in
conspectu ejus in exulta-
tióne.

Scitóte quóniam Dómi-
nus ipse est Deus: * ipse
fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves
páscuæ ejus, introíte por-
tas ejus in confessióne,
átria ejus in hymnis: *
confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, *
quóniam suávis est Dómi-
nus.

In æternum misericór-
dia ejus, * & usque in ge-
neratióne & generatió-
nem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in
lætítia: scitóte quóniam
Dóminus ipse est Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.
Cantique des 3 Enfants.

Dan. 3.

Benedícite, ómnia
ópera Dómini, Dó-
mino: * laudáte & su-
perexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dó-
mini, Dómino: * bene-
dícite, cæli, Dómino,

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino : * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, súlgora & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite, uniuersa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & óm-

nia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstia & pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdotés Dómini, Dómino : * benedícite, serui Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & animæ iustórum, Dómino : * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaél, Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Au lieu de Glória Patri. on dit :

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spírítu ; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedíctus es, Dómine, in firmamento cæli ; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Ant. Benedíctus es, Dómine, in throno regni tui ; & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Ant. 7. d. Hymnus.

Pseaume 148.

Laudate Dóminum ,
de cœlis : * laudate
eum in excelsis.

Laudate eum , omnes
Angeli ejus : * laudate
eum , omnes virtútes ejus.

Laudate eum , sol & lu-
na : * laudate eum , om-
nes stellæ & lumen.

Laudate eum , cœli cœ-
lórurum : * & aquæ omnes
quæ super cœlos sunt , lau-
dent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit , & facta
sunt : * ipse mandávit , &
creata sunt.

Státuit ea in æternum ,
& in séculum séculi : *
præceptum pösuit , & non
præteribit.

Laudate Dóminum , de
terra ; * dracones , & om-
nes abyssi ;

Ignis , grando , nix ,
glacies , spiritus procellá-
rum , * quæ faciunt ver-
bum ejus ;

Montes , & omnes col-
les ; * ligna fructífera , &
omnes cedri ;

Bestiæ , & universa pé-
cora ; * serpentes , & vó-
lucres pennátæ.

Reges terræ , & omnes
pópuli ; * principes , &
omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines , se-

nes cum junióribus , lau-
dent nomen Dómini , *
quia exaltátum est nomen
ejus sólius.

Conféssio ejus super cœ-
lum & terram ; * & exal-
távit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanc-
tis ejus , * fíliis Israel , pó-
pulo appropinquantí sibi.

*Ant. Hymnus ómnibus
sanctis ejus , fíliis Israel , pó-
pulo appropinquantí sibi.*

Capitule. Deut. 6.

Audi , Israel : Dóminus
Deus noster , Dómi-
nus unus est. Díliges Dó-
minum Deum tuum ex
toto corde tuo , & ex tota
ánima tua , & ex tota for-
titúdine tua ; eruntque ver-
ba hæc in corde tuo : &
meditáberis in eis sedens
in domo tua , & ámbulans
in itinere , dórmians atque
confurgens.

ꝛ. Deo grátias.

*On répond ainsi à la fin
de tous les Capitules.*

Hymne.

Ad templa nos rursus
vocat
Surgentis auróre nitor ,
Novasque pro lato monet
Referre grates múnere.

At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit :
Huic , magna cujus pars
sumus ,

Juvat triumpho plaudere.

QUOD evolutus fasciis
Repente mundus extitit,
Puro renidens lumine,
Virtutis hoc quantæ fuit!

QUOD traditum neci Pa-
ter,

Ut fontibus vitam daret,
Vitæ redonat Filium,
Amoris hoc quanti fuit!

ÆTERNUS ut rerum Sa-
tor

Aspexit orbem, protinus,
Colore depictum suo,
Probavit excellens opus.

AT lætius quanto obtulit
Sese Patri spectaculum,
Cœlestis Agni candido
Ablutus orbis sanguine!

CUM luce nobis redditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Numinis

Mens surgit ad magnalia.
AT splendor æterni Pa-
tris,

Lumenque Christus cor-
dium,

Deum dat in se, quantus
est,

Sub nube carnis cernere.

PRÆSTA, beata Trini-
tas,

Ut legis ad facem tuæ
Vitæmus omne quod veras,
Sectemur omne quod jubes,
Amen.

✠. Manè astabo tibi,
Dōmine, & vidēbo;

Mont. Eté.

✠. Quoniam non Deus
volens iniquitatem tu es,
*Antienne au Propre,
Cantique de Zacharie.*

Luc. 1.

Benedictus Dominus
Deus Israel, * quia
visitavit, & fecit redemp-
tionem plebis suæ,

Et erexit cornu salutis
nobis * in domo David
pueri sui,

Sicut locutus est per os
sanctorum, * qui à seculo
sunt, Prophetarum ejus,
Salutem ex inimicis nos-
tris, * & de manu om-
nium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericor-
diam cum patribus nos-
tris, * & memorari testa-
menti sui sancti:

Jusjurandum quod jurá-
vit ad Abraham patrem
nostrum, * daturum se
nobis;

Ut sine timore, de ma-
nu inimicorum nostrorum
liberati, * serviamus illi

In sanctitate & justitia
coram ipso, * omnibus
diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta
Altissimi vocaberis; * præi-
bis enim ante faciem Dō-
mini parare vias ejus,

Ad dandam scientiam
salutis plebi ejus, * in remis-
sionem peccatorum eorum,

* A iij

Per viscera misericordiae
Dei nostri, * in quibus vi-
sitavit nos Oriens ex alto,

Illuminare his qui in tenebris
& in umbra mortis
sedent, * ad dirigendos
pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri.

*Antienne & Oraison au
Propre ; ensuite on dit :*

Dominus vobiscum. &c.
Et cum spiritu tuo.

Benedicamus Domino,
&c. Deo gratias.

[S'il y a quelques mé-
moires à faire, on les fait
ici, par l'Ant. le ψ. &
l'Oraison marqués au Pro-
pre. Après la conclusion de
la dernière Oraison, on
répète, Dominus vobis-
cum. & Benedicamus.]

A la fin de chaque Heu-
re, s'il ne suit point d'au-
tre Office, on dit tout bas :
Fidelium animae per mise-
ricordiam Dei requiescant
in pace. Amen.

Ensuite, Pater noster.

A P R I M E.

ψ. Deus, † in adjuto-
rium, &c.

Hymne.

JAM lucis orto sidere,
Deum precemur sup-
plices,
Nostras ut ipse dirigat,
Lux increata, semitas.

NIL lingua, nil peccet
manus ;

Nil mens inane cogitet :

In ore simplex veritas,

In corde regnet caritas.

INCERTA dum fluet dies,
O Christe, custos pervigil,
Quas saevus hostis obsidet,
Portas tuere sensuum.

PRÆSTA diurnus ut tuae
Subserviat laudi labor :

Auctore quæ te cepimus,
Da te favente prosequi,

SUPERBA ne nimis caro
Menti licenter imperet,
Carnis domet superbiam
Potius cibique parcitas.

QUI nos creavit, laus
Patri ;

Laus, qui redemit, Filio ;
Qui caritate nos fovet,

Par sit tibi laus, Spiritus.
Amen.

Ant. 7. d. In toto corde.

Pseume 117.

Confitemini Domi-
no, quoniam bo-
nus, * quoniam in
seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quoniam
bonus, * quoniam
in seculum misericordia
ejus.

Dicat nunc domus Aa-
ron, * quoniam in secu-
lum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent
Dominum, * quoniam in
seculum misericordia ejus.

De tribulatióne invocávi
Dóminum, * & exaudi-
vit me in latitúdine Dómi-
nus.

Dóminus mihi adjútor,
* non timébo quid fáciat
mihi homo.

Dóminus mihi adjútor,
* & ego despiciam inimi-
cos meos.

Bonum est confídere in
Dómino, * quàm confi-
dere in hómine.

Bonum est speráre in
Dómino, * quàm speráre
in princípibus.

Omnes gentes circuié-
runt me; * & in nómine
Dómini, quia ultus sum
in eos.

Circumdantes circumde-
derunt me; * & in nómi-
ne Dómini, quia ultus sum
in eos.

Circumdedérunt me si-
cut apes, & exarsérunt si-
cut ignis in spinis; * & in
nómine Dómini, quia ul-
tus sum in eos.

Impulsus, everfus sum
ut cáderem; * & Dóminus
suscepit me.

Fortitúdo mea, & laus
mea Dóminus, * & factus
est mihi in salutem.

Vox exultatiónis & sa-
lútis * in tabernáculis ius-
tórum.

Déxtera Dómini fecit

virtútem, déxtera Dómini
exaltávit me: * déxtera
Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam,
* & narrábo ópera Dó-
mini.

Castigans castigávit me
Dóminus, * & morti non
trádidit me.

Aperíte mihi portas ius-
titiæ: * ingressus in eas,
confitebor Dómino.

Hæc porta Dómini; *
iusti intrábunt in eam.

Confitebor tibi, quó-
niam exaudisti me, * &
factus es mihi in salutem.

Lápidem quem reproba-
vérunt ædificantes: * hic
factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est
istud, * & est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit
Dóminus: * exultémus &
lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac; ó Dómine, benè prof-
peráre: * benedíctus qui
venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini: * Deus
Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solem-
nem in condensis, * usque
ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & con-
fitebor tibi: * Deus meus
es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me, * & factus es mihi in salutem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Pseume 118.

Beati immaculati in via, * qui ambulat in lege Dómini.

Beati qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiões tuas!

Tunc non confundar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiõe cordis; * in eo quod didici júdicia justitiæ tuæ.

Justificatiões tuas custódiam; * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiões tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Division du Pseume 118.

Retríbue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirábilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandata tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiões tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisivi.

Etenim sedérunt prínci-

pes, & adversum me loquebantur; * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est, * & consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me; * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Quand on fait l'Office du Dimanche, à moins qu'il ne soit marqué autrement, on dit le Symbole suivant.

Symbole.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut teneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque integram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in Unitate venerémur;

Neque confundentes personas, * neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, * alia Spiritus sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spiritus sancti una est divinitas, * æquális gloria, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Filius, * increátus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed

unus increátus, & unus non tres filii : * unus immensus.

Simíliter omnípotens Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus ;
Et tamen non tres omnípotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus ;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus ;

Et tamen non tres dómmini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritate compéllimur ; * ita tres deos aut dómminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres : unus Fílius,

Et in hac Trinitate nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus ; * sed totæ tres persónæ cœternæ sibi sunt & cœquales.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * & Unitas in Trinitate, & Trinitas in Unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat.

Sed necessárium est ad æternam salutem, * ut incarnationem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo ; * ex ánima rationáli, & humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem, * minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino, non confusione substantiae, * sed unitate personae.

Nam sicut anima rationalis & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, * inde venturus est iudicare vivos & mortuos:

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, * & reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam aeternam; * qui vero mala, in ignem aeternum.

Haec est fides catholica; * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Ant. In toto corde meo exquisivi te, Domine: doce me justificationes tuas.

Capitule. Ephes. 5.

ERatis aliquando tenebrae; nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veritate: probantes quid sit beneplacitum Deo.

Quand on fait l'Office du Dimanche,

R. bres. Christe, Fili Dei vivi, * Misereere nobis. On répete: Christe, Fili Dei vivi, * Misereere nobis. V. Qui surrexisti à mortuis, * Misereere nobis. Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto. On répete: Christe, Fili Dei vivi, * Misereere nobis.

[Aux Fêtes, R. bres. Christe, Fili, &c. comme ci-dessus; mais au lieu du V. Qui surrexisti. on dit celui qui est marqué au Propre ou au Commun.]

V. Exurge, Domine, adjuva nos; R. Et redime nos propter nomen tuum.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti, tuâ nos hodie salva virtute; ut ad nullum declinemus peccá-

tum, sed semper ad tuam
justitiam faciendam nos-
tra procedant eloquia,
dirigantur cogitationes &
opera; Per Dominum nos-
trum Jesum Christum Fi-
lium tuum, qui tecum
vivit & regnat in unitate
Spiritus sancti Deus, per
omnia secula seculorum.
R. Amen.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Y. Benedicamus Domi-
no. R. Deo gratias.

AL'OFFICE DU CHAPITRE.

On lit d'abord le Mar-
tyrologe, à la fin duquel
on ne répond rien; mais
l'Officiant dit tout de suite
le Y. Pretiosa, &c.

Si on ne lit point le
Martyrologe, l'Office du
Chapitre commence abso-
lument de cette maniere.

Y. Pretiosa in conspectu
Domini, R. Mors Sanc-
torum ejus.

Sancta Maria, & om-
nes Sancti adjuvent
nos in orationibus suis
pro nobis ad Deum; ut
secundum eum qui voca-
vit nos, Sanctum, & ipsi
in omni conversatione
sancti simus. R. Amen.

Ensuite, omettant le
Suffrage pour les Défunts,
(à moins qu'on ne lise le

Nécrologe,) & les Prières
pour le travail des mains,
on fait la lecture du Canon
en la maniere qui suit.

Le Lecteur: Jube, dom-
ne, benedicere. [Dans les
Communautés de Filles,
celle qui lit doit dire,
domna. Quand on récite
seul, on dit la Bénédic-
tion absolument.]

Bénéd. Det Dominus
leges suas in mentem nos-
tram, & in corde nos-
tro superscribat eas. R.
Amen.

Puis on lit le Canon,
qui se trouve pour chaque
jour à la fin du volume;
& on le termine ainsi: Tu
autem, Domine, Misere-
re nostri. R. Deo gratias.

Après la lecture du Ca-
non, l'Officiant dit: Ad-
jutorium nostrum in no-
mine Domini, R. Qui
fecit caelum & terram.

Puis d'une voix un peu
plus basse, il dit: Benedi-
cite. Le Lecteur tourné
vers lui: Deus. L'Offi-
ciant: Deus pacis apret
nos in omni bono, ut fa-
ciamus ejus voluntatem,
faciens in nobis quod pla-
ceat coram se; per Jesum
Christum, cui est gloria
in secula seculorum.

Le Lecteur: Amen.

Ensuite

Ensuite, s'il ne suit point d'autre Office, on dit tout bas : Fidélium animæ, &c.

A TIERCE.

ÿ. Deus, † in adiutorium.

Hymne.

O Fons amoris, Spiritus,
O sancte donorum parens,
Tuas refusus intimis
Accende flammam cordibus.

Qui caritatis vinculo
Cum Patre nectis Filium,
Et nos amoris mutui
Arctis coapta nexibus.

Qui nos creavit, laus
Patri;
Laus, qui redemit, Filio;
Qui caritate nos foves,
Par sit tibi laus, Spiritus.

Ant. 6. Da mihi.

Du Pseaume 118.

Legem pone mihi,
Domine, viam justificationum tuarum;
* & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam;
* & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum,
* quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua,
* & non in avaritiam.

Eté,

Averte oculos meos, ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum, * quia iudicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine, * salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo improbantibus mihi verbum, * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque; * quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, * in seculum, & in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine, * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum, * & non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ di-

lexi, * & exercébar in
justificatióibus tuis.

Division du Pseaume 118.

Memor esto verbi
tui servo tuo, * in
quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in
humilitate mea, * quia
elóquium tuum vivificávit
me.

Superbi iniquè agébant
usquequaque : * à lege au-
tem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum
tuórum à século, Dómi-
ne ; * & consolátus sum.

Defectio tenuit me *
pro peccatóribus derelin-
quéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant
justificatiónes tuæ * in lo-
co peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nómi-
nis tui, Dómine ; * & custo-
díví legem tuam.

Hæc facta est mihi, *
quia justificatiónes tuas
exquisivi.

Pórtio mea, Dómine,
dixi, * custodíre legem
tuam.

Deprecátus sum faciém
tuam in toto corde meo :
* miserere mei secundùm
elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, *
& converti pedes meos in
testimónia tua.

Parátus sum, & non

sum turbátus, * ut custó-
diam mandáta tua.

Funes peccatórum cir-
complexi sunt me ; * &
legem tuam non sum obli-
tus.

Médiâ nocte surgébam
ad confiténdum tibi * su-
per júdicia justificatiónis
tuæ.

Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te, * &
custodiéntium mandáta
tua.

Misericórdiâ tuâ, Do-
mine, plena est terra : *
justificatiónes tuas doce
me.

Autre division du Ps. 118.

Bonitatem fecisti cum
servo tuo, Dómine,
* secundùm verbum tuum.

Bonitatem, & disciplí-
nam, & sciéntiam doce
me ; * quia mandátis tuis
crédidi.

Priusquàm humiliárer,
ego delíqui : * propterea
elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu ; * & in bo-
nitate tua doce me justi-
ficatiónes tuas.

Multiplicáta est super
me iniquitas superbórum :
* ego autem in toto corde
meo scrutábor mandáta
tua.

Coagulátum est sicut lac
cor eórum : * ego verò le-

gem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me; * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super millia auri & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me: * da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua super speravi.

Cognovi, Dómine, quia æquitas iudicia tua, * & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua, ut consolètur me, * secundum elóquium tuum fervero tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me; * ego autem exercèbor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novèrunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellec-

tum, & scrutabor legem tuam, Dómine.

Capitule. 1. Joan. 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandata ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandata ejus non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est: qui autem servat verbum ejus, verè in hoc caritas Dei perfecta est.

R. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimonia tua. Inclína. *ÿ.* Averte óculos meos, ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me, * In testimonia tua. Glória Patri. Inclína.

ÿ. Deduc me in sémitam mandatorum tuorum; *R.* Quia ipsam volui.

Oraison convenable.

A S E X T E.

ÿ. Deus, † in adiutorium.

Hymne.

JAM solis excelsum jubar
Toto coruscat lumine;
Sic, Christe, tu mundum
novâ

Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fulgeat
Lux veritatis mentibus;
Fac nostra plenam caritas
Crescendo surgat ad diem.

QUI nos creávit, laus
Patri;

Laus, qui redémit, Filio ;
 Qui caritate nos foves,
 Par sit tibi laus, Spiritus.

Amen.

Ant. 2. D. Inclinaui.

Du Pseume 118.

Defecit in salutare
 tuum anima mea,
 * & in verbum tuum
 supersperavi.

Defecerunt oculi mei in
 eloquium tuum, dicentes :
 * Quando consolaberis
 me ?

Quia factus sum sicut
 uter in pruina ; * justifica-
 tiones tuas non sum obli-
 tus.

Quot sunt dies servi tui ?
 * quando facies de perse-
 quentibus me iudicium ?

Narraverunt mihi in-
 qui fabulationes ; * sed
 non ut lex tua.

Omnia mandata tua,
 veritas : * iniquè perfecú-
 ti sunt me, adjuva me.

Paulò minùs consum-
 mavérunt me in terra : *
 ego autem non dereliqui
 mandata tua.

Secundùm misericordiã
 tuam vivifica me, * &
 custodiam testimonia oris
 tui.

In æternum, Dómine,
 * verbum tuum permanet
 in cælo.

In generatióem & ge-

neratióem veritas tua : *
 fundasti terram, & pér-
 manet.

Ordinatióne tuã perse-
 vérat dies ; * quóniam
 ómnia sérviant tibi.

Nisi quòd lex tua medi-
 tatio mea est, * tunc for-
 tè periissem in humilitate
 mea.

In æternum non obli-
 viscar justificatióes tuas ;
 * quia in ípsis vivificasti
 me.

Tuus sum ego, salvum
 me fac ; * quóniam justi-
 ficatióes tuas exquisivi.

Me expectavérunt pec-
 catóres ut pérderent me :
 * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis
 vidi finem : * latum man-
 dátum tuum nimis.

Division du Pseume 118.

Quómodo dilexi legem
 tuam, Dómine ! *
 totã die meditatio mea
 est.

Super inimicos meos
 prudentem me fecisti man-
 dátum tuo ; * quia in æter-
 num mihi est.

Super omnes docentes
 me intellexi : * quia testi-
 monia tua meditatio mea
 est.

Super senes intellexi, *
 quia mandata tua quæsivi.

Ab omni via mala pro-

híbuí pedes meos; * ut
custódiam verba tua.

A júdiciis tuis non de-
clinávi; * quia tu legem
posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus
meis elóquia tua! * super
mel ori meo.

A mandátis tuis intelle-
xi: * propterea odívi om-
nem viam iniquitátis.

Lucerna pèdibus meis
verbum tuum, * & lumen
sèmitis meis.

Jurávi & stáruí * custo-
dìre júdicia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usque-
quáque, Dñe: * vivífica me
secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei be-
neplácita fac, Dómine, *
& júdicia tua doce me.

Anima mea in mánibus
meis semper; * & legem
tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres lá-
queum mihi; * & de man-
dátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi tes-
timónia tua in æternum;
* quia exultátio cordis
mei sunt.

Inclinávi cor meum ad
faciendas justifições
tuas in æternum, * prop-
ter retributióne[m].

Autre division du Ps. 118.

INíquos ódio hábuí, *
& legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor
meus es tu; * & in ver-
bum tuum supersperávi.

Declináte à me, mali-
gni; * & scrutábor man-
dáta Dei mei.

Súscipe me secundùm
elóquium tuum, & vi-
vam; * & non confundas
me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus
ero; * & meditábor in
justificatió[n]ibus tuis sem-
per.

Sprevisti omnes disce-
dentes à júdiciis tuis, *
quia injusta cogitatio eó-
rum.

Prævaricantes reputávi
omnes peccatóres terræ: *
ídeo dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo car-
nes meas: * à júdiciis e-
nim tuis tímui.

Feci júdiciu[m] & justí-
tiam: * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servu[m] tuu[m] in
bonu[m]: * non calumnien-
tur me superbi.

Oculi mei defecérunt in
salutare tuu[m], * & in eló-
quiu[m] justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo se-
cundùm misericórdiam
tuam, * & justifições
tuas doce me.

Servus tuus sum ego: *
da mihi intellectu[m], ut

sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine: * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua * super aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebam: * omnem viam iniquam odio habui.

Ant. Inclinaui cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum.

Capitule. 1. Joan. 5.

HÆc est caritas Dei, ut mandata eius custodiamus; & mandata eius graviora non sunt.

R. *br.* Testimonia tua intellexi, Domine: * Latum mandatum tuum nimis. Testimonia. *ψ.* Omnis consummationis * vidi finem: * Latum. Gloria Patri. Testimonia tua.

ψ. Dilexi mandata tua super aurum: *R.* Propterea ad omnia mandata tua dirigebam.

Oraison convenable.

A N O N E.

ψ. Deus, † in adiutorium.

Hymne.

PRONO volutus impetu, Inclinat in noctem dies:

Sic vita supremam cito

Festinat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus cruci

Expandis orbi brachia,

Amare da crucem; tuo

Da nos in amplexu mori.

QUI nos creavit, laus Patri;

Laus, qui redemit Filio;

Qui caritate nos foves,

Par sit tibi laus, Spiritus.

Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Du Pseaume 118.

Mirabilia testimonia tua; * ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, * & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritum; * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, * secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum; * & non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me à calumniis hominum, * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum, * & doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei; * quia non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine, * & rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua, * & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescens sum ego, & contemptus: * justificationes tuas non sum oblitos.

Iustitia tua, iustitia in æternum; * & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia invenerunt me: * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

Division du Pseume 118.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine: * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac; * ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, & clamavi; * quia in ver-

ba tua superperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te diluculo; * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine; * & secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persecuentes me iniquitati: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Domine; * & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me: * quia legem tuam non sum oblitos.

Judica iudicium meum, & redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus salus; * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiam tuam multam, Domine: * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi pravaricantes, & tabescēbam; * quia elo-

quia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum , véritas : * in æternum ómnia júdicia jústitiæ tuæ.

Autre division du Ps. 118.

PRincipes persecúti sunt me gratis ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua , * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui , & abominátus sum : * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super júdicia jústitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam ; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum , Dómine ; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua , * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátió mea in conspectu tuo , Dómine : * juxta elóquium

tuum da mihi intellectum.

Intret postulátió mea in conspectu tuo : * secundum elóquium tuum érripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum , * cum docúeris me jústificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua , æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum , Dómine ; * & lex tua meditátió mea est.

Vivet ánima mea , & laudábit te ; * & júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum , quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas : pax multa diligentibus legem tuam , Dómine.

Capitule. 1. Tim. 1.

FInis præcepti est caritas de corde puro , & consciétiâ bonâ , & fide non fictâ.

ꝛ. br. Omnes viæ meæ * In conspectu tuo , Dómine. Omnes. *ꝝ.* Servávi mandáta tua * & testimónia tua , * In conspectu

tuo. Glória. Omnes.

ŷ. Custodívit ánima mea testimónia tua. R. Et dilexit ea vehementer.

Oraison convenable.

A V E S P R E S.

ŷ. Deus, † in adjutórium, &c.

Ant. 7. c. Dixit Dóminus.

Pŷeume 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum princípium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, & non pœnitêbit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus ; implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bi-

bet : * propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. a. Fidélia.

Pŷeume 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concilio justorum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus : * & justitia ejus manet in seculum seculi.

Memóriam fecit mirabilium suorum * misericors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se : * memor erit in seculum testamenti sui.

Virtutem óperum suorum annuntiabit pópulo suo ; * ut det illis hæreditatem géntium.

Opera manuum ejus veritas & judicium ; * fidélia ómnia mandata ejus :

Confirmata in seculum seculi, * facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit pópulo suo : * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus : * iníitium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudatio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandata ejus, confirmata in séculum séculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dóminum.

Pseume 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicetur.

Glória & divitiæ in domo ejus ; * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténébris lumen rectis ; * misericors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miseretur & commodat, dispónet sermónes suos in iudicio ; * quia in æternum non commovébitur.

In memoria æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus sperare in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus ; * justitia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascetur ; dentibus suis fremet, & tabescet : * desiderium peccatórum peribit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandatis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

Pseume 112.

LAudate, púeri, Dóminum, * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humilia respicit in cælo & in terra?

Súscitans à terra inopem : * & de stercore érigens páuperem ;

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem

filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

Pseaume 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro;

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut arietes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut arietes? * & colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob;

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo dà glóriam super misericórdia tua & veritate tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácula géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui faciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrí, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puil-

lis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos, * super vos & super filios vestros.

Benedicti vos à Domino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Domino : * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedicimus Domino.

Capitule. Ephes. 1.

Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Jesu-Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cœlestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu ejus in caritate.

Hymne.

OLuce qui mortalibus Lates inaccessa, Deus! Præsente quo sancti tremunt

Nubuntque vultus Angeli :

Hic, ceu profunda conditi

Demergimur caligine :

Æternus at noctem suo Fulgore depellet dies.

Hunc nempe nobis præparas,

Nobis reservas hunc diem, Quem vix adumbrat splendida

Flammantis astri claritas.

MORARIS heu! nimis diu

Moraris, optatus dies :

Ut te fruamur, noxiū

Linquenda moles corporis.

His cum soluta vinculis

Mens evolârit, ô Deus ;

Videre te, laudare te,

Amare te non desinet.

Ad omne nos apta bonum,

Fercunda donis Trinitas :

Fac lucis usuræ brevi

Æterna succedat dies.

Amen.

ψ. In Deo laudabimur

totâ die ; &c. Et in nomine

tuo confitebimur in sæculum.

Antienne au Propre.

Cantique de la B. V. M.

Luc. 1.

Magnificat * anima

mea Dominum,

Et exultavit spiritus

meus * in Deo salutari

meo ;

Quia respexit humilitatem

ancillæ suæ : * ecce

enim

enim ex hoc beátam me
dicent omnes generatió-
nes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est ; * & sanc-
tum nomen ejus.

Et misericórdia ejus á
progénie in progénies *
timentibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo : dispersit super-
bos mente cordis sui.

Depósuit potentes de se-
de, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bo-
nis, & dívites dimísit
inánés.

Suscépit Israel púerum
suum, * recordátus mise-
ricórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad pa-
tres nostros, * Abraham
& sémini ejus in sécula.

Ensuite on dit l'An-
tienne & l'Oraison conve-
nables, & s'il y a quelques
Mémoires à faire, on les
fait suivant le rit prescrit
pour les Laudes, page 6.

A COMPLIES.

Le Lecteur : Jube, dom-
ne, benedicere. [Celui qui
récite seul dit la Bénédic-
tion absolument.]

Bénéd. Cùm dormiéri-
mus custódiat nos (ser-
mónes Dómini,) & evi-
gilantes loquámur cum
eis. &. Amen.

Mont. Etc.

Ensuite on dit une des
Leçons du Nouveau Testa-
ment, marquées pour cha-
que jour à la fin du volu-
me ; & on la termine ainsi :
Tu autem, Dómine, mi-
serére nostrî. &. Deo grá-
tias.

Après la Leçon, l'Offi-
ciant faisant le signe de la
croix sur la poitrine avec
le pouce, dit :

CONverte nos, †
Deus salutáris noster ;
&. Et averte iram tuam á
nobis.

Ici on fait la Confessioz
des péchés, disant, Con-
fíteor, &c. comme à Primo
des Féries pendant l'année,
après le Pseautier.

Après cela, l'Officiant
élevant la voix, dit :

ψ. Deus, † in adjutó-
rium meum, &c.

Ant. 8. G. Scuto.

Pseume 4.

CUm invocárem,
exaudivit me Deus
justitiæ meæ : * in
tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exau-
di oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsque-
quò gravi corde ? * ut
quid diligitis vanitátem,
& quæritis mendácium ?

Et scitote quóniam mi-
rificávit Dóminus Saac-

* c

tum suum : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irafcimini, & nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungámini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ? * signátum est super nos lumen vultús tui, Dómine.

Dedisti læticiam in corde meo : * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dormiam & requiescam : * quóniam tu, Dómine, singulariter in spe constituisti me.

Pseume 90.

Qui hábitat in adjutório Altissimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum ; Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis : * scuto cir-

cumdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre nocturno, * à sagitta volante in die :

A négotio perambulante in ténébris, * ab incurso & dæmónio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem mília à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributióne peccatórũ videbis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuisti refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In má nibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulábis, * & concalcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * protégam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatione : * eripiam eum , & glorificabo eum.

Longitudine dierum replébo eum , * & ostendam illi salutáre meum.

Pseaume 133.

ECce nunc benedicite Dóminum , * omnes servi Dómini.

Qui státis in domo Dómini , * in átriis domús Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta , * & benedicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion , * qui fecit cælum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te veritas ejus : non timébis à timóre nocturno.

Hymne.

GRates , peracto jam die ,

Deus , tibi persólvimus ; Pronóque , dum nox incipit ,

Prostérnimus vultu preces.

QUOD longa peccávit dies ,

Amárus expiet dolor ; Somno gravátis ne nova Inffigat hostis vúlnera.

INFESTUS usque circuit Quærens leo quem devoret :

Umbrâ sub alárum tuos Defende filios , Pater.

O quando lucefcet tuus Qui nescit occásum dies !

O quando sancta se dabit Quæ nescit hostem pátria !

QUI nos creávit , laus Patri ;

Laus , qui redémit , Fílio ; Qui caritate nos foves ,

Par sit tibi laus , Spíritus. Amen.

Capitule. 1. Theff. 5.

OMnes vos filii lucis estis , & filii diéi : non sumus noctis , neque tenebrárum : igitur non dormiamus sicut & céteri , sed vigilemus & sóbrii simus.

R. br. In manus tuas , Dómine , * Commendo spíritum meum. In manus.

ÿ. Redemisti me , Dómine , * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus.

ÿ. Custódi me , Dómine , ut pupillam óculi : *R.* Sub umbra alárum tuárum

prótege me.

Ant. 3. g. Dómine.

Cantique de Siméon.

Luc. 2.

NUNC dimittis servum tuum , Dómine , * secundum verbum tuum , in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum ,

Quod parasti * ante fá-

ciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatió-
néntium, * & gló-
riam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

☩. Dóminus vobiscum.
✠. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

V Isra, quæsumus, Dómine, habitatió-
nem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódi-
ant; & benedictió tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

☩, Dóminus vobiscum.
☩. Benedicámus Dómino.

On dit ensuite à voix basse, en faisant le signe de la croix: Grátia Dómini

nostri Jesu Christi, † & caritas Dei, & communi-
cátio sancti Spírítus sit cum ómnibus vobis. ✠.
Amen.

[*Celui qui récite seul, au lieu de vobis, dit nobis.*]

Tout bas: Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.
Amen.

Après cela on dit l'Antienne de la sainte Vierge, Salve, Regina. ci-après, à la fin du Pseautier.

Ensuite, si on n'a pas dit à Prime le Suffrage pour les Défunts, on le dit ici, de la maniere qu'il est marqué à Prime des Feries pendant l'année, après le Pseautier.

L'Office étant achevé, on dit tout bas, Pater, Ave. Credo.

LE LUNDI,

A LAUDES.

Ÿ. Deus, † in adiutorium.

Ant. 5. a. Bonum est.

Psæume 91.

Bonum est confiteri Dómino, * & psallere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, * cum cántico in cithara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuarum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitatem, * ut intéreant in sèculum sèculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimicé tui, Dómine, quóniam ecce inimicé tui peribunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltábitur sicut unícornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimicos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florebit: * sicut cedrus Libanú multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senectá úberi, * & benepatientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iniquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. e. Bonus Dóminus.

Pseaume 135.

Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitemini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitemini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabilia magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cælos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestatem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Lunam & stellas in potestatem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum misericórdia ejus.

Ans. 4. a. Dóminus

Division du Pseaume 135:

[**C**onfitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui divisit mare rubrum in divisiónes, quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et occidit reges fortes. * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæorum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel seruo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrí, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimicis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrí, & redémit nos ab inimicis nostris.

AUX FÉRIES on dit le Cantique suivant.

Ant. 7. d. Quis similis tuí.

Cantique de Moÿse.

Exod. 15.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exercitum ejus projécit in mare: * electi principes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssí operuérunt eos: * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimicum.

Et in multitudine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos: * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stipulam.

Et in spíritu furóris tuí congregatæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregatæ sunt abyssí in médio mari.

Dixit inimicus: Perse-

quar, & comprehendam;
* dividam spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum;
* interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, & operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam,
* & devoravit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti, * & portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthim.

Tunc conturbati sunt principes Edom; robustos Moab obtinuit tremor; * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido & pavor: * in magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis,

Donec pertranseat populus tuus, Domine; * donec pertranseat popu-

lus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tue, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine:

Sanctuarium tuum, Domine, * quod firmaverunt manus tue.

Dominus regnabit * in æternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus & equitibus ejus in mare; * & reduxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Ant. Quis similis tui, Domine? magnificus in sanctitate, faciens mirabilia.

[*AUX FESTES, au lieu du Cantique précédent, on dit le suivant.*

Cantique. Eccli. 39.

Collaudate canticum, * & benedicite Dominum in operibus suis.

Date nomini ejus magnificentiam, * & confitemini illi in voce labiorum vestrorum, & in canticis labiorum, & citharis;

Et sic dicetis in confes-

sione : * Opera Dómini
universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua
sicut congéries : * & in
sermone oris illius sicut
exceptoria aquarum ;

Quoniam in præcepto
ipsius placor fit , * & non
est minoratio in salute ip-
sius.

Opera omnis carnis co-
ram illo , * & non est
quidquam absconditum ab
oculis ejus.

A sæculo usque in sæcu-
lum respicit , * & nihil
est mirabile in conspectu
ejus.]

*Ant. 1. g. Laudate Dó-
minum.*

Pseume 134.

Laudate nomen Dó-
mini ; * laudate, ser-
vi , Dóminum.

Quis stans in domo Dó-
mini , * in atriis domus
Dei nostri ,

Laudate Dóminum, quia
bonus Dóminus , * psallite
nómini ejus , quoniam
suave ;

Quoniam Jacob elégit
sibi Dóminus , * Israel in
possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd
magnus est Dóminus , * &
Deus noster præ omnibus
diis.

Omnia quaecumque vó-

luit , Dóminus fecit , * in
cælo , in terra , in mari ,
& in omnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extré-
mo terræ , * fúlgura in
plúviam fecit ;

Qui producit ventos de
thesauris suis ; * qui per-
cussit primogénita Ægypti
ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodí-
gia in médio tuí , Ægyp-
te , * in Pharaónem , &
in omnes servos ejus ;

Qui percussit gentes mul-
tas , * & occidit reges for-
tes ,

Sehon regem Amorrhæo-
rum , & Og regem Bafan ,
* & ómnia regna Chá-
naan.

Et dedit terram eórum
hæreditatem , * hæreditá-
tem Israel pópulo suo.

Dómine , nomen tuum
in æternum : * Dómine ,
memoriále tuum in gene-
rationem & generatió-
nem ;

Quia judicábit Dóminus
pópulum suum , * & in
servis suis deprecábitur.

Simulácula géntium ar-
gentum & aurum : * ópera
mánuum hóminum.

Os habent , & non lo-
quentur : * óculos habent ,
& non vidébunt :

Aures habent , & non

audient; * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Dómino: * domus Aaron, benedicite Dómino:

Domus Levi, benedicite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudate Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Israel in possessionem sibi.

Capitule. Prov. 8.
Ego diligentes me diligo; & qui manè vigilat ad me, invénient me.

Hymne.
NIL láudibus nostris eges,
Sed filios amas, Pater;
Multaque cœlestem prece
Vis provocári grátiam.

Tui profunda consili
Noctis canat siléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

TANTIS minor miraculis
Mens obstupet, vox déficit:

Tacere sed totis nequit

Amor medullis æstuans.

ERUMPAT ergo: te memor

Clamet parentem, qui mala

Præsentis ævi mitigas,
Spondes futuri præmia.

Huc vota tendunt cœtium:

Infirma sed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da sequi,
Dux ipse Jesu, sémitam.
Amen.

ψ. Repléti sumus manè
misericordiâ tuâ, Dómine;
ꝛ. Exultávimus, & delectáti sumus.

A Benedictus. Ant. 6.
Benedictus Dóminus Deus
Israel; qui visitávit, &
fecit redemptionem plebis
suæ.

*Quand on doit dire les
Prieres & les Suffrages,
on les trouve après les
Complies du Samedi.*

*Lorsqu'il n'y a point
d'Oraison propre, on dit
celle du Dimanche précédent;
& la même chose
s'observe aux autres Heu-
res & aux autres Feries.*

A P R I M E.
ψ. Deus, † in adjutó-
rium.

*Hymne, Jam lucis,
comme après les Complies
du Samedi; & de même
aux autres Feries.*

Ant. 3. G. Quid est homo.

Pseume 76.

Pseume 3.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, glóriá & honore coronasti eum: * & constituisti eum super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admitábile est nomen tuum in universa terra!

Voce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, má nibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatió nem?

Aut obliviscétur misereri Deus? * aut continebit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutatio dextoræ Excelsi.

Division du Pseaume 76.

Memor fui operum
Dómini, * quia me-
mor ero ab initio mirabí-
lium tuórum :

Et meditabor in ómni-
bus operibus tuis, * & in
adinventiõibus tuis exer-
cébor.

Deus, in sancto via tua :
* quis Deus magnus sicut
Deus noster ?

Tu es Deus qui facis
mirabilia, * notam fecisti
in pópulis virtutem tuam :

Redemisti in bráchio
tuo pópulum tuum, * fi-
lios Jacob & Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus,
viderunt te aquæ, & ti-
muérunt ; * & turbata
sunt abyssi.

Multitúdo sonitûs aquâ-
rum ; * vocem dederunt
nubes.

Etenim sagittæ tuæ tran-
seunt ; * vox tonitruï tui
in rota.

Illuxérunt coruscationes
tuæ orbi terræ : * commó-
ta est & contremuit terra.

In mari via tua, & fé-
mitæ tuæ in aquis multis ;
* & vestigia tua non co-
gnoscentur.

Deduxisti sicut oves pó-
pulum tuum * in manu
Móysi & Aaron.

Ant. Quid est homo,

Dómine, quòd memor es
ejus ? aut filius hóminis,
quóniam vísitas eum ?

*Le Capitule, le x. bref
& les Prières, (quand on
doit les dire,) sont après
les Complies du Samedi ;
& de même aux autres Fé-
ries.*

A T I E R C E.

ÿ. Deus, † in adjutó-
rium.

*Hymne, O fons amoris.
après les Complies du Sa-
medi.*

*Ant. 7. c. Tóllite hóf-
tias.*

Pseaume 24.

AD te, Dómine, le-
vavi animam meá :
* Deus meus, in
te confido,

Non erubescam, * ne-
que irídeant me inimici
mei.

Etenim universi qui súl-
tinent te, non confunden-
tur : * confundantur om-
nes iniqua agentes super-
vacuè.

Vias tuas, Dómine,
demonstra mihi, * & fé-
mitas tuas édoce me.

Dirige me in veritate
tua, & doce me ; * quia
tu es Deus salvátor meus,
& te sustinui totâ die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum, Dómine, *

& misericordiarum tuarum quæ à seculo sunt.

Delicta juventutis meæ & ignorantias meas ne memineras: * secundum misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis & rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia & veritas * requiruntibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine: * propitiaberis peccato meo; multum est enim.

Division du Pseaume 24.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, * & semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum; * & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum; * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Est.

Respice in me, & miserere mei; * quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum, * & dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam & erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhererunt mihi; * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

Pseaume 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus; * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus;

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis; * terribilis est super omnes deos:

D.

Quóniam omnes dii
géntium dæmónia; * Dó-
minus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo
in conspectu ejus: * sanc-
timónia & magnificéntia
in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ
géntium, afferte Dómino
glóriam & honórem; *
afferte Dómino glóriam
nómini ejus.

Tóllite hóstias, & in-
troíte in átria ejus; *
adoráte Dóminum in átrio
sancto ejus.

Commovéatur à facie
ejus universa terra; *
dicite in géntibus quia
Dóminus regnávít.

Etenim correxit orbem
terræ, qui non commo-
vébitur: * judicábit pó-
pulos in æquitáte.

Læteneur cæli & exultet
terra, commovéatur mare
& plenitúdo ejus: * gau-
débunt campi, & ómnia
quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia
ligna sylvárum à facie
Dómini, quia venit; *
quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terræ
in æquitáte, * & pópu-
los in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, &
adoráte Dóminum; ére:

nim correxit orbem terræ.

Capitule. Ephes. 5.

Estóte imitatóres Dei,
sicut filii caríssimi;
& ambuláte in dilectiÓne,
sicut & Christus dilexit
nos, & trádedit semetip-
sum pro nobis oblatiÓnem
& hóstiam Deo in odórem
suavitátis.

R. br. Quid retríbuiam
Dómino * Pro ómnibus
quæ retríbuit mihi? Quid
retríbuiam. ψ. Vota mea
Dómino reddam * coram
omni pópulo ejus, * Pro
ómnibus. Glória Patri.
Quid retríbuiam.

ψ. Tibi, Dómine, sa-
crificábo hóstiam laudis,
R. Et nomen Dómini in-
vocábo.

*Si on doit dire les Prie-
res, on les trouve après les
Complies du Samedi.*

Oraison convenable.

A S E X T E.

ψ. Deus, † in adjutó-
rium.

*Hymne, Jam solis, après
les Complies du Samedi.*

Ant. 6. Elégit.

Pseaume 46.

Ones gentes, pláu-
dite mánibus: *
jubilate Deo in
voce exultatiÓnis;

Quóniam Dóminus ex-
celsus, terríbilis: * Rea

magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pèdibus nostris.

Elégit nobis hæreditatem suam, * spèciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pfállite Deo nostro, pfállite: * pfállite Regi nostro, pfállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pfállite sapienter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregati sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Pseume 97.

CAntate Dómino cánticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum: * in conspectu géntium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ dómui Israel.

Viderunt omnes términi

terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Pfállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductilibus & voce tubæ corneæ, jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrarum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & pópulos in æquitate.

Pseume 98.

Dominus regnavit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terribile & sanctum est; * & honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiónes: * judicium & justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminū Deum nostrum, & adoráte sca-

bellum pedum ejus; *
quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus ejus, * & Sámuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminú Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam, quam dilexit Dóminus.

Capitule. Rom. 8.
Spiritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hæredes: hæredes quidem Dei, co-hæredes autem Christi.

re. br. Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. *ÿ.* Et mirabilia ejus * filiis hóminum: * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur.

ÿ. Quómodò miserétur pater filiórum, &c. Misertus est Dóminus timéntibus se.

Si on doit dire les Prières, on les trouve après les Complies du Samedi.

Oraison convenable.

A. N O N E.

ÿ. Deus, † in adjutórium.

Hymne, Prono volútu, après les Complies du Samedi.

Ant. 7. 9. In voluntáte tua.

Pseume 52.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinaverunt, supul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne sciént omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibus panis?

Deum non invocaverunt: * illi trepidaverunt

timóre ; ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt , quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel ? * cùm converterit Deus captivitátem plebis suæ , exultábit Jacob , & lætábitur Israel. •

Pseaume 72.

Quám bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde !

Mei autem penè móti sunt pedes , penè effúsi sunt gressus mei ;

Quia zelávi super iníquos , * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus mortí eórum , * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre homínium non sunt , * & cum homínibus non flagellabuntur.

Idè ténuit eos superbia : * operti sunt iniquitate & impietate suá.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum ; * transfierunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam : * iniquitatem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os

suum , * & lingua eórum transívit in terra.

Idè convertétur pópulus meus híc ; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt : Quómódò scit Deus ? * & , Si est sciéntia in Excelso ?

Ecce ipsi peccatóres , & abundantes in século , * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum , * & lavi inter innocentes manus meas ;

Et fui flagellátus totâ die , * & castigatio mea in matutínis.

Si dicébam , Narrábo sic ; * ecce nationem filiórurum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc : * labor est ante me ,

Donec intrem in sanctuárium Dei , * & intéligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos pósuisti eis : * dejecisti eos , dum allevarentur.

Quómódò facti sunt in desolationem ! * subitò defecérunt ; perierunt propter iniquitatem suam.

Velut sòmnum surgéntium , Dómine , * in civitate tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est

cor meum, & renes mei commutati sunt; * & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Division du Pseume 72.

Tenuisti [Dómine] manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo? * & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicaciones tuas * in portis filix Sion.

Ant. In voluntate tua deduxisti me, Dómine, & cum glória suscepisti me.

Capitule. 2. Thess. 1.

Dignetur vos vocatióne suâ Deus noster, & impleat omnem volun-

tatem bonitatis, & opus fidei in virtute; ut clarificetur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

R. br. Doce me facere voluntatem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. *ÿ.* Spiritus tuus bonus * deducet me; * Quia. Glória Patri. Doce.

ÿ. In Deo salutare meum, & glória mea: *R.* Deus auxilii mei; & spes mea in Deo est.

Si on doit dire les Prières, on les trouve après les Complies du Samedi.

Oraison convenable.

A V Ê P R E S.

ÿ. Deus, † in adiutorium.

Ant. 2. Convertere.

Pseume 114.

Dilexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & pericula inferni invenérunt me.

Tribulatióne & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómine, libera ánimam meam.

Le Lundi à Vêpres.

Misericors Dóminus, & justus, * & Deus noster miseretur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefecit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefecit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Pseaume 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiõnem pedem tuum, * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

Pseaume 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irasceretur furor eórum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * forsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiõnem dentibus eórum.

Animã nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.

Ant. Adjutórium nos-

trum in nōmine Dōmini,
qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificāvit
Dōminus.

Pſeume 125.

IN convertendo Dōmi-
nus captivitatem Sion,
* facti sumus sicut conſo-
lāti.

Tunc replētum est gāu-
dio os nostrum, * & lin-
gua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gen-
tes: * Magnificāvit Dō-
minus facere cum eis.

Magnificāvit Dōminus
facere nobiscum: * facti
sumus lætantes.

Converte, Dōmine,
captivitatem nostram, *
sicut torrens in austro.

Qui ſēmant in lācry-
mis, * in exultatione me-
tent.

Euntes ibant & flebant,
* mittentes ſēmina ſua.

Venientes autem vé-
nient cum exultatione,
* portantes manípulos
ſuos.

Ant. Magnificāvit Dō-
minus facere nobiscum:
facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

Pſeume 136.

Super flūmina Babylō-
nis, illic ſēdimus, *
& flēvimus, cūm recorda-
rēmur Sion.

In ſalicibus in mēdio
ejus, * ſuſpēdimus órga-
na noſtra.

Quia illic interrogavē-
runt nos, qui captivos
duxerunt nos, * verba
cantiōnum;

Et qui abduxerunt nos:
* Hymnum cantate nobis
de canticis Sion.

Quōmodo cantābimus
canticum Dōmini * in
terra aliēna?

Si oblitus fūero tuī, Je-
rúſalem, * obliuioni detur
dēxtera mea.

Adhæreat lingua mea
ſaucibus meis, * ſi non
meminero tuī;

Si non propoſūero Je-
rúſalem * in principio
lætitiæ meæ.

Memor eſto, Dōmine,
ſiliōrum Edom, * in die
Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinaníte,
exinaníte * uſque ad fun-
damentum in ea.

Fília Babylōnis míſera:
* beātus qui retribuēt tibi
retribuōnem tuam,
quam retribuisti nobis.

Beātus qui tenēbit, *
& allidet párvulos tuos
ad petram.

Ant. Adhæreat lingua
mea ſaucibus meis, ſi non
propoſūero Jerúſalem in
principio lætitiæ meæ.

Capitule.

1. Petr. 1.

In sempiterna secula.

Nunc non videntes,
 créditis : credentes
 autem, exultábitis lætitiá
 inenarrábili & glorificátá ;
 reportantes finem fidei
 vestræ, salutem animá-
 rum.

Hymne.

JACTAMUR heu quot
 fluctibus !

Spes una de cœlis nitet :
 Illuc & ora tollimus,
 Et mittimus suspiria.

TU vota præcurris,
 Pater,
 Magnamque protendis
 manum :

Jam sulca tanto róbore
 Surgit potens infirmitas.

QUÆ sæva nos premunt
 mala

Vinces, malis poténtior :
 Te nostra duræ sentiet
 Mens servitútis vindicem.

QUIN vile corpus, Filii
 Fulgóre donábis tui :
 At illa venális patet
 Multo labóre glória.

FELIX labor quem ré-
 creas

Tam spléndidâ rerum vice !
 Fletu quis æternum brevi
 Neget pacisci gâudium ?

QUÆ nos prior sic dí-
 ligis,

Tibi, beáta Trínitas,
 Sit summa laus, summum
 decus,

Amen.

ÿ. Ad te, Dómine, cla-
 mávi totâ die : &. Lætifica
 ánimam servi tui.

A Magnif. Ant. 5. C.
 Magnificat ánima mea
 Dóminum, & exultávit
 spíritus meus in Deo sa-
 lutári meo.

Les Prières & les Sus-
 frages, si on les doit dire,
 sont après les Complies
 du Samedi.

Lorsqu'il n'y a point
 d'Oraison propre, on dit
 celle du Dimanche précé-
 dent.

A COMPLIES.

Le Lecteur : Jube, &c.
 après le Pseautier.

Ant. 2. Adjutórium
 meum.

Pseume 6.

Domine, ne in su-
 róre tuo arguas me,
 * neque in ira tua
 corrípias me.

Miserére meî, Dómine,
 quóniam infirmus sum : *
 sana me, Dñe, quóniam
 conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta
 est valde : * sed tu, Dó-
 mine, úsquequò ?

Convértere, Dómine,
 & éripe ánimam meam : *
 salvum me fac propter
 misericórdiam tuam ;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuí : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem ; * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletús mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur & erubescant valde velociter.

Pseume 7.

Domine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequentibus me, & libera me ;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud ; * si est iniqui-

tas in má nibus meis ; Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám méritò ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in pulverem dedúcat.

Exurgè, Dómine, in ira tua ; * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandastí.

Et synagóga populórum circúmdabit te ; * & propter hanc in altum regrèdere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, secundum justiciam meam, & secundum innocentiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & diriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Division du Pseume 7.

Deus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, & paravit illum;

Et in eo paravit vasa mortis: * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniquitiam: * concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum; * & incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus; * & in

verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus, * & psallam nomini Domini altissimi.

Ant. Adjutorium meum à Domino, qui salvos facit rectos corde.

L'Hymne, le Capitule, le R. bref, l'Antienne à Nunc dimittis. & les Prières, si on les doit dire, sont après les Complies du Samedi.

LE MARDI,

A LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accepit.

Pseume 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo;

Quia ipse super maria fundavit eum, * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras; & elevamini, portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras; & elevamini, portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ?

* Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano animam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 3. a. Audiam.

Psealme 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ, * operuisti omnia peccata eórum.

Mitigasti omnem iram tuam; * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tuæ lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúntamen prope

mentes eam salutáre ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justitia & pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justitia de cælo profexít.

Etenim Dóminus dabit benignitatem; * & terra nostra dabit fructu suum.

Justitia ante eum ambulábit; * & ponet in viam gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. a. Qui diligitis.

Psealme 96.

Dominus regnávit; exultet terra, * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammábit in circuitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justitiam

Justitiam ejus ; * & vidé-
runt omnes pópuli glóriam
ejus.

Confundantur omnes
qui adorant sculptília , *
& qui gloriantur in simu-
lâcris suis.

Adorate eum , * omnes
Angeli ejus.

Audívit , & lætâta est
Sion : * & exultavérunt
fília Judæ propter judícia
tua , Dómine ;

Quóniam tu Dóminus
altíssimus super omnem
terram : * nimis exaltâtus
es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum ,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum ; de manu
peccatoris liberábit eos.

Lux orta est justo , * &
rectis corde lætítia.

Lætâmini , justí , in
Dño , * & confitémini me-
móriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui diligitis Dó-
minum , odíte malum :
custódit Dóminus ánimas
sanctorum suorum.

Ant. 7. d. Vivens.

*AUX FÉRIES , Cantique
d' Ezechias. Is. 38.*

Ego dixi : In dimidio
diérum meórum va-
dam ad portas ínferi : *
quæsi résiduum annó-
rum meórum.

Eccl.

Dixi : Non vidébo Dó-
minum Deum in terra
vivéntium : * non aspiciam
hóminem ultrà , & habi-
tatórem quiétis.

Generátio mea ablâta
est , & convolúta est à
me , * quasi tabernáculum
pastórum.

Præcísâ est velut à te-
xente vita mea ; dum ad-
huc ordírer , succídit me :
* de manè usque ad vés-
peram finies me.

Sperábam usque ad ma-
nè ; quasi leo sic contrívit
ómnia ossa mea : * de manè
usque ad vésperam finies
me.

Sicut pullus hirúndinis
sic clamábo : * meditábor
ut columba.

Attenuâti sunt óculi meí ,
suspicientes in excelsum :
* Dómine , vim pátiar ,
responde pro me.

Quid dicam , aut quid
respondébit mihi , * cùm
ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine animæ meæ.

Dómine , si sic vívitur ,
& in talibus vita spíritus
mei ; * corrípies me , &
vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo
mea amaríssima : * tu au-
tem eruisti ánimam meam ,

E

ut non periret.

Projecisti post tergum
tuum * omnia peccata
mea.

Quia non infernus con-
fitebitur tibi, neque mors
laudabit te : * non expec-
tabunt, qui descendunt in
lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens ipse con-
fitebitur tibi, sicut & ego
hodie : * pater filiis notam
faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac ;
* & psalmos nostros can-
tabimus cunctis diebus vi-
tæ nostræ in domo Dñi.

Ant. Vivens, vivens ipse
confitebitur tibi, Domine :
pater filiis notam faciet
veritatem tuam.

¶ AUX FESTES, Cantique.

Eccli. 36.

Miserere nostri, Deus
omnium, & respice
nos, * & ostende nobis
lucem miserationum tuarum.

Et immitte timorem
tuum super gentes quæ
non exquisierunt te ; * ut
cognoscant quia non est
Deus, nisi tu, & enar-
rent magnalia tua.

Alleva manum tuam su-
per gentes alienas, * ut
videant potentiam tuam.

Sicut enim in conspectu
eorum sanctificatus es in

nobis, * sic in conspectu
nostro magnificaberis in
eis ;

Ut cognoscant te, * si-
cut & nos cognovimus
quoniam non est Deus præ-
ter te, Domine.

Innova signa, & immuta
mirabilia : * glorifica ma-
num & brachium dex-
trum.

Excita furorem, & ef-
funde iram : * tolle ad-
versarium, & afflige ini-
micum.

Festina tempus, & me-
mento finis, * ut enar-
rent mirabilia tua.

In ira flammæ devore-
tur qui salvatur ; * & qui
pessimant plebem tuam,
inveniant perditionem.

Contere caput princi-
pum inimicorum, * dicen-
tium : Non est alius præ-
ter nos.

Congrega omnes tribus
Jacob ; * ut cognoscant
quia non est Deus, nisi
tu, & enarrent magnalia
tua.

Et hereditabis eos, *
sicut ab initio.

Miserere plebi tuæ su-
per quam invocatum est
nomen tuum, * & Israel
quem coæquasti primoge-
nito tuo.

Miserere civitati sancti-

Le Mardi à Laudes.

scatiónis tuæ Jérusalem,
* civitatí requiæi tuæ.

Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, * & glóriã tuã pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

Pseume 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psalterio & cithara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benefonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilationis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Capitule. 1. Joan. 2.

Mandatum novum scribo vobis, quod verum est & in Christo, & in vobis; quia tenebræ transierunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est

usque adhuc. Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scándalum in eo non est.

Hymne.

TE principem summo,
Deus,

Jubes amóte diligi:
Tibi secundum prótinus
Jubes amári próximum.

AMORE fundátam tuó
Communiónem respice,
Quã corpus unum plúrimi,

Unum cor, una mens sumus.

ILLAM fides & veritas
Amábili stipant choro:
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.

TU, pacis auctor, mútuos

Astringe nexus: da, Pater,
Gaudere fratrum gaudiis,
Da condolere flétibus.

ÆTERNA laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui moris unius sacrã
Nos pacis in domo locat.
Amen.

ÿ. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: r. Adjuvabit eam manè dilúculo.

A Benedictus. *Ant. 7. a.*
Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David púeri sui, sicut locútus est per os sanctorum.

A P R I M E.

Ant. 2. Cùm mihi.*Pſeume 34.*

Judica, Dómine, nocentes me: * expugna impugantes me.

Appreheade arma & ſcutum, * & exurge in adiutorium mihi.

Effunde frámeam, & concludé aduersùs eos qui perſequuntur me; * dic animæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & reuerſeantur * quærentes animam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciém venti, * & ángelus Dñi coarctans eos.

Fiat via illórum tenebræ & líbricum, * & ángelus Dñi perſequens eos;

Quóniam gratis abſcorderunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervacué exprobraverunt animam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dño, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia offa mea dicent:

* Dñe, quis ſimilis tibi?

Eripiens in opem de manu fortiórum ejus, * egénium & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſion du Pſeume 34.

Surgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem animæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilicio.

Humiliábam in jejúnió animam meam, * & oratio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábam.

Et aduersùm me lætáté ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne: * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpicias? * reſtitue animam meam à malignitáre eórum, à leónibus únicam meam,

Confitebor tibi in ecclēsia magna : * in pó- pulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iniquè , * qui odérunt me gratis , & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes , dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum ; * dixerunt : Euge , euge , vidérunt óculi nostri.

Vidisti , Dómine , ne stīeas : * Dómine , ne discedas à me.

Autre division du Ps. 34.

Exurge , & intende júdicio meo , * Deus meus & Dóminus meus , in causam meam.

Júdica me secundum jústítiam tuam , Dómine Deus meus ; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge , euge , ánimæ nostræ ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul , * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusiónē & reverentiã , * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt jústítiam meam ; *

& dicant semper , magnificétur Dóminus , qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur jústítiam tuam , * totã die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi molesti essent , quasi próximum & quasi fratrem nostrum , sic complacébam.

A TIERCE.

Ant. 1. f. Cum impiis non sedébo.

Pseaume 25.

Judica me , Dómine , quóniam ego in innocentia mea ingressus sum ; * & in Dómino sperans , non infirmábor.

Proba me , Dómine , & tenta me : * ut renes meos & cor meum ;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est ; * & complácuī in veritate tua.

Non sedí cum concílio vanitátis ; * & cum iniqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclēsiã malignántium ; * & cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas , * & circumdabo altáre tuum , Dñe ;

Ut áudiam vocem laudis , * & enarrem universa mirabilia tua.

Dómine , dilexi decórem domûs tuæ , * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis , Deus , ánimam meam ; * & cum viris sánguinum vitam meam ,

In quorum má nibus iniquitátes sunt : * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum : * redime me , & miserere meí.

Pes meus stetit in directo : * in ecclésiis benedicam te , Dómine.

Pseahme 49.

DEUS deórum Dóminus locú tus est ; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus : Deus manifestè véniet ; * Deus noster , & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet , * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cælum defursum , & terram , * discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus , * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli

justítiam ejus , * quóniam Deus judex est.

Audi , pópulus meus , & loquar ; Israel , & testificábor tibi : * Deus , Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te : * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos , * neque de grégibus tuis hircos ;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum , * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli ; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriéro , non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ , & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut ságuiné hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis , * & redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * éruam te , & honorificábis me.

Division du Pseahme 49.

PECCATÓRI autem dixit Deus : * Quare tu enarras justítias meas , & assúmis testamentum meú per os tuum ?

Tu verò odisti disciplinam, * & projecisti sermones meos retrorsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adulteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit máltitiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebáris, & adversus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti iniquè, quòd ero tuí similis : * árguam te : & státuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum ; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me ; * & illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum impiis non sedébo : inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Capitule. Eccli. 35.
Sacrificium salutáre est attendere mandátis, & discédere ab omni iniquitate : & propitiatió-nem litáre sacrificii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab

injustítia.

R. br. Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus ? Quis ascendet. *ψ.* Innocens má-nibus * & mundo corde * Stabit in loco sancto ejus. Glória Patri. Quis ascendet.

ψ. Congregáte Dómino sanctos ejus, *R.* Qui ordi-nant testamentum ejus super sacrificia.

A S E X T E.

Ant. 4. c. Justus.

Pseume 36.

Noli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem ;

Quónjam tanquam fœ-num velóriter arescent, * & quemádmòdum ólera herbárum citò decident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem ; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo ; * & ipse faciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, * & júdici-um tuum tanquam merídiem.

Súbditus esto Dómino,

* & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injus-
títias.

Désine ab ira, & dere-
linque furótem : * noli
æmulári, ut malignéris ;

Quóniam qui malignan-
tur, exterminabuntur : *
sustinentes autem Dómi-
num, ipsi hæreditábunt
terram.

Et adhuc pusillùm, &
non erit peccátor ; * &
quæres locum ejus, &
non invénies.

Manfuéti autem hære-
ditábunt terram, * & de-
lectábuntur in multítudi-
ne pacis.

Observábit peccátor jus-
tum, * & stridébit super
eum déntibus suis.

Dóminus autem irridé-
bit eum ; * quóniam prosp-
icit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt
peccátóres, intendérunt
arcum suum ; * ut deji-
ciant páuperem & ino-
pem, ut trucident rectos
corde.

Gládus eórum intret
in corda ipsórum, * &
arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum jus-
to, * super divítias pecca-
tórum multas ;

Quóniam bráchia pec-
cátórum conterentur : *
confirmat autem justos
Dóminus.

Division du Pseume 36.

NOvit Dóminus dies
immaculatórum ; *
& hæreditas eórum in
æternum erit.

Non confundentur in
têmpore malo, & in dié-
bus famis saturabuntur ;
* quia peccátóres perí-
bunt.

Inimíci verò Dómini,
mox ut honorificáti fúe-
rint & exaltáti, * deficien-
tes, quemádmódum fu-
mus, deficient.

Mutuábitur peccátor,
& non solvet : * justus
autem miserétur, & trí-
buet.

Quia benedicentes ei
hæreditábunt terram ; *
maledicentes autem ei dis-
períbunt.

Apud Dóminum gressus
hóminis dirigentur, * &
viam ejus volet.

Cùm ceciderit, non col-
lidétur ; * quia Dóminus
suppónit manum suam.

Júnior fui ; étenim sé-
nui ; * & non vidi justum
derelíctum, nec semen
ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, &
cómmodat ; * & semen

illius in benedictione erit.

Declina à malo, & fac bonum; * & inhabitata in seculum seculi.

Quia Dominus amat iudicium, & non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur; * & semen impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram, * & inhabitabunt in seculum seculi super eam.

Autre division du Ps. 36.

OS iusti meditabuntur sapientiam, * & lingua ejus loquetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator iustum, * & querit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus, * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Expecta Dominum, * & custodi viam ejus.

Et exaltabit te, ut hereditate capias terram: * cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, * & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: * & quæsi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem; * quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: * reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem iustorum à Domino; * & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos; * & eruet eos à peccatoribus, & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Ant. Justus tota die miseretur, & commodat; & semen illius in benedictione erit.

Capitule. 1. Joan. 3.

Qui habuerit substantiam hujus mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo; quomodo caritas Dei manet in eo? Filii mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate.

Æ. br. Jucundus homo * Qui miseretur, & commodat. Jucundus. *Ps.* In æternum * non commove-

bitur, * Qui miseretur.
Glória Patri. Jucundus.

ÿ. Dispersit, dedit pauperibus: R. Justitia ejus manet in seculum seculi.

A N O N E.

Ant. 7. b. Pro eo.

Pseaume 108.

DEus, laudem meam ne tacueris; * quia os peccatoris & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me linguâ dolosâ, & sermonibus odii circumdederunt me, * & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orâbam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis, * & odium pro dilectione mea.
Division du Pseaume 108.

Constitue [Dômine] super eum peccatorem; * & diabolus stet à dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus; * & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, * & uxor ejus vidua.

Nurantes transferantur filii ejus, & mendicent,

* & ejiciantur de habitacionibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus; * & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor, * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Dômini; * & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dôminum semper: * & dispereat de terra memoria eorum;

Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, * & persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum: * & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, * & sicut zona quâ semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suavis est misericórdia tua.

Autre division du Ps. 108.

Libera me, quia egenus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cum declinat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génu mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus læsabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitebor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam faceret à persecúentibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: ego autem orábam.

Capitule. Rom. 12.

Nolíte esse prudentes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes, providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus: si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes.

℞. br. Posuerunt adversum me * Mala pro bonis. Posuerunt. *ψ.* Et odium * pro dilectiōne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuerunt.

ψ. Si reddidi retribuētib; mihi mala, *℞.* Decidam méritò ab inimicis meis inánis.

A V Ê P R E S.

Ant. 3. b. Multum incolata fuit.

Pseaume 119.

AD DŌminum, cum tribularer, clamavi; * & exaudivit me.

Dŏmine, libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum cæribonibus desolatoriiis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incolata fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Multum incolata fuit anima mea, Dŏmine; cum his qui oderunt pacem, eram pacificus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Pseaume 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dŏmini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in atriiis tuis, Jerusalelem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, * cujus participatio ejus in idipsam.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dŏmini; * testimonium Israel, ad confitendum nŏmini Dŏni.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalelem, * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua; * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos & proximos meos, * loquebar pacem de te.

Propter domum Dŏmini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & proximos meos, loquebar pacem de te, Jerusalelem.

Ant. 4. a. Quam bonum.

Pseaume 132.

Ecce quam bonum, & quam jucundum * habitare fratres in unum!

Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron; * quod descendit in oram vestimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandá-

vit Dóminus benedicti-
onem, * & vitam usque in
séculum.

Ant. Quàm bonum, &
quàm jucundum habitare
fratres in unum!

Ant. 8. G. In miseri-
córdia.

Pseaume 140.

Domine, clamávi ad
te, exaudi me : *
intende voci meæ, cum
clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea
sicut incensum in consp-
ectu tuo : * elevátio má-
nuum meárum, sacrifici-
um vespertinum.

Pone, Dómine, custó-
diam ori meo, * & ós-
tium circumstántiæ lábiis
meis.

Non declínes cor meum
in verba malitiæ, * ad ex-
cusandas excusatiónes in
peccátis, cum homínibus
operántibus iniquitatem :

Et non comunicábo *
cum electis eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, & increpá-
bit me ; * óleum autem
peccatóris non impinguet
caput meum :

Quóniam adhuc & orátio
mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti pe-
træ júdices eórum : * áu-
dient verba mea, quó-

Et c.

niam potuerunt.

Sicut crassitúdo terræ
erupta est super terram, *
dissipáta sunt ossa nostra
secus infernum.

Quia ad te, Dómine,
Dómine, óculi mei : * in
te sperávi, non áuferas
ánimam meam.

Custódi me à láqueo
quem statuérunt mihi, *
& à scándalis operántium
iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres : * singulariter
sum ego, donec transeam.

Ant. In misericórdia
justus increpábit me : ó-
leum autem peccatóris non
impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant
justi.

Pseaume 141.

Voce meâ ad Dómi-
num clamávi : * voce
meâ ad Dóminum depre-
cátus sum.

Effundo in conspectu
ejus oratióem meam, &
tribulatióem meam ante
ipsum pronúntio, * in de-
ficiendo ex me spíritum
meum.

Et tu cognovisti fémitas
meas : * in via hac quâ
ambulábam, abscondé-
runt láqueum mihi.

Considerábam ad dexte-
ram, & vidébam ; * &

Et c.

non erat qui cognósceret
me.

Péruit fuga à me ; * &
non est qui requírat áni-
mam meam.

Clamávi ad te , Dómi-
ne : * dixi , Tu es spes
mea , pórtio mea in terra
vivéntium.

Intende ad deprecatió-
nem meam ; * quia humi-
liátus sum nimis.

Libera me à perfequén-
tibus me ; * quia confor-
táti sunt super me.

Educ de custódia áni-
mam meam , ad confiten-
dum nómini tuo : * me
expectant justí , donec re-
tribuas mihi.

Ant. Me expectant justí ,
donec retribuas mihi , Dó-
mine.

Capitule. 1. Cor. 12.

SI quid pátitur unum
membrum , compa-
tiuntur ómnia membra ;
sive gloriátur unum mem-
brum , congaudent ómnia
membra : vos autem estis
corpus Christi , & mem-
bra de membro.

Hymne.

QUAM juvat fratres
Deus ,
Unum quibus Christus ca-
put
Vitále robur súfficit ,
Uno movéri spírítu !

QUAM dulce laudes dí-
cere

Uná tibi cunctos domo ,
Precumque ceu factâ ma-
nu ,

Inferre vim gratam tibi !

HANC quisque díligat
domum ;

Hanc pace concors ré-
creet :

Væ dira qui spargit malus
Dissensiónum scémina.

SED damna cedunt in
lucrum

Te , Christe , díligéntibus :
Augent corónas prælia ;
Profuntque , dum nocent ,
mali.

Vox blanda sævit trís-
tiùs ,

Dum peccus incautum su-
bit ,

Lapsuque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

PRÆSTA , beáta Tríní-
tas ,

Ut caritaté mútuâ
Prosímus alter álteri ,
Regnémus & polo simul.
Amen.

ÿ. In Dómino laudábi-
tur ánima mea : R. Au-
diant mansuétí , & læten-
tur.

A Magníficat. Ant. 8. G.
Respexit Deus humilitá-
tem ancillæ suæ : ex hoc
beátam me dicent omnes
generatiónes.

A C O M P L I E S.

Ant. 7. c. Tu remisisti.

Pſeume 12.

Usquequò, Dómine, oblivisceris me in finem? * úsquequò avertis faciẽm tuam à me?

Quãmdiũ ponam consilia in ánima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur * inimicus meus super me?

Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimicus meus, Præválui adversus eum: * qui tribulant me, exultábunt, si motus fuero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi: * exultábit cor meum in salutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Pſeume 31.

Beatí quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccá-

tum, * nec est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tãcui, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem totã die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversum me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in tẽmpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultatió mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quã gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum constringe, * qui non appróximant ad te,

Multa flagella peccatorum : * sperantem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino , & exultáte , iusti ; * & gloriámini , omnes recti corde.

Pseume 78.

Deus , venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templū sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiám.

Posuérunt morticina servórum tuórum escas volatilibus cæli , * carnes sanctorum tuórum béstiis terræ.

Effuderunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem ; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris , * subsannatio & illúso his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò , Dñe , irascéris in finem ? * accendetur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt , * & in regna quæ nomen tuum non invocáverunt ;

Quia comedérunt Jacob , * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitá-

tum nostrárum antiquórum : * citò anticipent nos misericórdiæ tuæ , quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos , Deus salutáris noster ; * & propter glóriam nóminis tui , Dómine , libera nos :

Et propítius esto peccáti nostris propter nomen tuum ; * ne fortè dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ?

Et innotescat in nationibus coram óculis nostris , * úlrio sánguinis servórum tuórum , qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum : * secundum magnitudinem bráchii tui , posside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum , * quod exprobravérunt tibi , Dómine.

Nos autem pópulus tuus , & oves páscuæ tuæ , * confitébimur tibi in scéculum.

In generatióem & generatióem , * annuntiá-
bimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis sanctus.

LE MERCREDI,

A LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

Pseaume 5.

Verba mea auribus
percipe, Dómine:
* intellige clamó-
rem meum.

Intende voci orationis
meæ, Rex meus & Deus
meus: * quóniam ad te
orábo.

Dómine, manè exáu-
dies vocem meam; * manè
astábo tibi & vidébo, quón-
iam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta
te malignus, * neque per-
manébunt iniusti ante ócu-
los tuos.

Odisti omnes qui ope-
rantur iniquitátem; per-
des omnes qui loquuntur
mendácium: * virum sán-
guinum & dolósum abo-
minábitur Dóminus.

Ego autem in multítú-
dine misericórdiæ tuæ in-
troíbo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanc-
tum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in
justítia tua: * propter ini-
micos meos dirige in conf-
pectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eó-
rum vanum est.

Sepulchrum patens est
guttur eórum, linguis
suis dolósè agébant; * jú-
dica illos, Deus.

Décidant à cogitatióni-
bus suis: secundum mul-
títúdinem impietátum eó-
rum expelle eos; * quón-
iam irritavérunt te, Dón-
mine.

Et lætentur omnes quí
sperant in te; in æternum
exultábunt, & habitábis
in eis: * & gloriabuntur
in te omnes qui díligunt
nomen tuum.

Quóniam tu benedíces
justo: * Dómine, ut scuto
bonæ voluntátis tuæ, co-
ronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant
in te, Dómine, in æter-
num exultábunt, & habi-
tábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

Pseaume 35.

Dixit injustus ut de-
linquat in semetip-
so: * non est timor Dei
ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in
conspectu ejus, * ut inve-

niatur iniquitas ejus ad pulsi sunt, nec potuerunt odium.

Verba oris ejus iniquitas & dolus : * noluit intelligere, ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo : astitit omni via non bonæ ; * malitiam autem non odivit.

Dómine, in cælo misericórdia tua, * & veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine ; * quemadmodum multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt : * inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ ; & torrente voluptáris tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lumine tuo vidébitur lumen.

Prætede misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justiciam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbie, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitatem : * ex-

pulsi sunt, nec potuerunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine ; & torrente voluptáris tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos, *Pseaume 64.*

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddetur votum in Jérúsalem.

Exaudi oratióem meá : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébitur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & vespere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti, * & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes oviũ, & valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

AUX FÉRIES, Cantique.

If. 12.

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam iratus es mihi: * conversus est furor tuus, & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus: * fiducialiter agam, & non timebo.

Quia fortitudo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris; * & dicetis in die illa: Confitemini Dño, & invocate nomen ejus.

Notas facite in populis ad inventiones ejus: * memento quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Dómino, quóniam magnifice fecit: * annuntiate hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitatio Sion; * quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvator meus: fiducialiter agam, & non timebo.

[AUX FESTES, Cantique. Tob. 13.

MAGNUS es, Dómine, in æternum, * & in omnia secula regnũ tuũ.

Quóniam tu flagellas, & salvas; deducis ad inferos, & reducis; * & non est qui effugiat manũ tuã.

Confitemini Dómino, filii Israel, * & in conspectu gentiũ laudate eum;

Quóniam ideo dispersit vos inter gentes quæ ignorant eum, * ut vos enarratis mirabilia ejus,

Et faciatis scire eos * quia non est alius Deus omnipotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatricem.

Convertímíni itaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: * ágite dies lætitiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

Pseume 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui óperit cælum núbibus, & parat terræ plúviam;

Qui producít in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum;

Qui dat jumentis escam ipsórum, & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Capitule. Is. 26.

IN sémíta judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum

& memoriále tuum in de-
fidério animæ. Anima mea
desiderávit te in nocte;
sed & spírítu meo in præ-
córdiis meis de manè vi-
gilábo ad te.

Hymne.

PROMITTIS, & servas
datam
Immóbilis fidem, Deus:
Hanc manè primo sèdulà
Repóscimus fidem prece.

PROMITTIT atque dé-
cipit
Incertus & fallax homo;
Sic quassa, si incumbas
super,
Arundo transfiget ma-
num.

BEATUS ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.

NE cor vacillet, óbli-
gas
Temet sacramento, Deus:
Spes nixa tanto pignore,
Aterna jam præsentat bona.

JAM mente præsumens
polum,
Secúra sublîmi throno
Assistit, & cœlestium
Prælibat undas flúminum.

FONS ô perennis grátia,
Colenda semper Trinitas,
Te spem salutis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

ÿ. Audítam fac mihi

manè misericórdiã tuam;
R. Quia in te sperávi.

A Benedict. Ant. 1. g.
Jurávit Dóminus datúrum
se nobis, ut sine timóre
de manu inimicórum nos-
trórum liberáti, serviám-
us illi.

A P R I M E.

Ant. 8. c. Ego.

Psealme 30.

IN te, Dómine, spe-
rávi; non confundar
in æternum: * in ius-
títia tua libera me.

Inclína ad me aurem
tuam: * accélera ut éruas
me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem, & in domum
refúgii, * ut salvum me
fácias;

Quóniam fortitúdo mea
& refúgium meum es tu:
* & propter nomen tuum
dedúces me, & enútries
me.

Edúces me de láqueo hoc
quem abscondérunt mihi;
* quóniam tu es protector
meus.

In manus tuas commen-
do spírítum meum: * re-
demisti me, Dómine Deus
veritátis.

Odisti observantes vani-
tates supervacúe: * ego
autem in Dómino sperávi,

Exultábo, & latáboris

miseriçordia tua ; * quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici : * stautuisti in loco spatiofo pedes meos.

Division du Pseaume 30.

Miserere mei, Domine, quoniam tribulator : * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus ;

Quoniam defecit in dolore vita mea, * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea, * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde ; & timor notis meis : * qui videbant me, foras fugerunt a me.

Oblivioni datus sum tanquam mortuus a corde : * factus sum tanquam vas perditum ;

Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu : * in eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine ; * dixi : Deus

meus es tu ; in manibus tuis fortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * & a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum : * servum me fac in misericordia tua.

Domine, non confundar, quoniam invocavi te : * erubescant impii, & deducantur in infernum.

Muta fiant labia dolosa, * quae loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbia, & in abusione.

Autre division du Ps. 30.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, quam abscondisti timentibus te, * perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum !

Abscondes eos in abscondito faciei tuae a conturbatione hominum : * proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus, * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae : * Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Idè exaudisti vocem orationis meæ * dum clamarem ad te.

Diligite Dòminum, omnes sancti ejus; * quòniã veritatem requireret Dòminus, & retribuet abundanter facièntibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Dño.

Ant. Ego in Dòmino speravi: exultabo, & lætabor in misericordia tua.

A TIERCE.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

Pseaume 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum; * ita desiderat ànima mea ad te, Deus.

Sirivit ànima mea ad Deum fortem, vivum: * quando veniam, & apparebo ante facièm Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me ànimam meam, * quòniã transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ànima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quòniã adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Division du Pseaume 41.

AD meipsù ànima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordànis, & Hermònim à monte modico.

Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui, * super me transierunt.

In die mandavit Dòminus misericordiam suam, * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei, & quare contristatus incedo, * dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei,

Dum dicunt mihi per singulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ànima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Pseaume 42.

Judica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta : * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea : * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, * ad Deum qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, anima mea : salutare vultus mei, & Deus meus.

Capitule. Rom. 15.

Quicumque scripta sunt, ad nostram

doctrinam scripta sunt; ut per patientiam & consolationem Scripturarum, spem habeamus.

R. br. Memor esto verbi tui, Domine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto. *Y.* Hæc me consolata est, * quia eloquium tuum vivificavit me, * In quo. Glória. Memor.

Y. Respondébo exprobrantibus mihi verbum; *R.* Quia speravi in sermonibus tuis.

A SEXTÉ.

Ant. 2. Qui sperat in Domino.

Pseaume 20.

Domine, in virtute tua lætabitur rex, * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum;

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, * posuisti in capite ejus cororam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, & tribuisti ei : * longitudinem dierum in seculum, & in seculum seculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo; * gloriam &

magnam

magnum decorem impo-
nes super eum.

Quoniam dabis eum in
benedictionem in seculum
seculi : * lætificabis eum
in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in
Dómino ; * & in miseri-
córdia Altissimi non com-
movébitur.

Inveniatur manus tua
omnibus inimicis tuis : *
dextera tua invéniat om-
nes qui te odérunt.

Pones eos ut líbanum
ignis in tempore vultus
tui : * Dóminus in ira sua
conturbábit eos , & devo-
rábit eos ignis.

Fructum eorum de terra
perdes , * & semen eorum
á filiis hominum ;

Quoniam declinaverunt
in te mala : * cogitaverunt
cónsilia , quæ non potue-
runt stabilire.

Quoniam pones eos
dorsum : * in reliquiis tuis
præparabis vultum eor-
um.

Exaltare , Dómine , in
virtute tua : * cantabi-
mus & psallémus virtutes
tuas.

Psæume 102.

Benedic , ánima mea ,
Dómino ; * & ómnia
quæ intrá me sunt , nó-
mini sancto ejus.

Eté.

Benedic , ánima mea ,
Dómino ; * & noli obli-
visci omnes retributiónes
ejus ;

Qui propitiatur ómni-
bus iniquitatibus tuis ; *
qui sanat omnes infirmi-
tates tuas ;

Qui redimit de interitu
vitam tuam ; * qui coró-
nat te in misericórdia &
miserationibus ;

Qui replet in bonis de-
sideriú tuú : * renovábitur
ut áquilæ juventus tua.

Faciens misericórdias
Dóminus , * & júdicium
omnibus injúriam patien-
tibus.

Notas fecit vias suas
Móysi , * filiis Israel vo-
luntates suas.

Division du Psæume 102.

Miserátor & miséri-
cors Dóminus : *
longánimis , & multum
misericors.

Non in perpétuum iras-
cétur , * neque in æter-
num comminábitur.

Non secundum peccata
nostra fecit nobis , * ne-
que secundum iniquitates
nostras retribuit nobis ;

Quoniam secundum al-
titudinem cœli á terra , *
corroborávit miseri-
córdiam suam super timen-
tes se.

Quantum distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, * misertus est Dominus timéntibus se;

Quoniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordatus est quoniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quoniam spírítus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognosceret ampliùs locum suum.

Misericórdia autem Domini ab æterno & usque in æternum, * super timentes eum.

Et justícia illius in filios filiorum his qui servant testamentum ejus, * & memores sunt mandatorum ipsius ad faciendú ea.

Dominus in cælo parávit sedem suam; * & regnum ipsius omnibus dominábitur.

Benedícite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illius, * ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedícite Domino, omnes virtútes ejus; *

ministri ejus, qui faciú voluntátem ejus.

Benedícite Domino, omnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * benedic, ánima mea, Domino.

Ant. Qui sperat in Domino, in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Capitulo. 1. Joan. 3.

Nunc filii Dei sumus, & nondum apparuit quid érimus. Scimus quoniam, cum apparuerit, símiles ei érimus; quoniam vidébitur eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est.

R. br. Beátus vir, * Cujus est nomen Domini spes ejus. Beátus vir. V. Et non respexit in vanitates * & insánias falsas: * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir.

V. Speráte in eo, omnis congregatio pópuli: R. Effundite coram illo corda vestra.

A N O N E.

Ant. 8. c. Factus est.

Pseume 81.

Deus stetit in synagoga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicatis iniquitatem , * & facies peccatorum sumitis ?

Judicate egèno & pupillo : * humilem & pauperem justificate.

Eripite pauperem , * & egènum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt , neque intellexerunt , in tenebris ambulat : * movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis , * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini , * & sicut unus de principibus cadetis.

Surge , Deus , júdica terram ; * quóniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Pseaume 93.

DEus ultionum Dóminus , * Deus ultionum liberè egit.

Exaltare , qui júdicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores , Dómine , * úsquequò peccatores gloriabuntur ?

Effabuntur & loquentur iniquitatem , * loquentur omnes qui operantur injustitiam ?

Pópulum tuum , Dómine , humiliaverunt , *

& hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt , * & pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dóminus , * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite , insipientes in pópulo ; * & stulti , aliquando sapite.

Qui plantavit aurem , non audiet ? * aut quæ finxit óculum , non considerat ?

Qui corripit gentes , non arguet ? * qui docet hominem scientiam ?

Dóminus scit cogitationes hominum , * quóniam vanæ sunt.

Division du Pseaume 93.

BEATUS homo , quem tu erudieris , Dómine , * & de lege tua docueris eum ;

Ut mitiges ei à dièbus malis , * donec fodiatur peccatori fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam , * & hæreditatem suam non derelinquet ;

Quoadusque justitia convertatur in judícium , * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes ? * aut

quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me, * paulò minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus ; * misericórdia tua, Dñs, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meòrum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, * qui singis labórem in præcepto?

Captábunt in animam iusti, * & sanguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dominus in refúgium, * & Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum ; & in malitia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dominus in refúgium, & Deus meus in adiutorium spei meæ.

Capitule. Hebr. .10.
Nolite amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remuneratióem : patientia enim vobis necessària est ;

ut voluntatem Dei faciatis, reportetis promissionem.

re. br. Bonum est confidere in Domino, * Quàm confidere in homine. Bonum est. *ÿ.* Bonum est * sperare in Domino, * Quàm. Glória Patri. Bonum est.

ÿ. Mihi adhærére Deo bonum est, *re.* Pónere in Domino Deo spem meam.

A VÊPRES.

Ant. 7. d. Oculi nostri, *Pseume* 122.

AD te levavi oculos meos, * qui habitas in cælis.

Ecce sicut oculi servòrum in manibus Dominòrum suòrum, * sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ :

Ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, * donec misereatur nostrì.

Miserere nostrì, Domine, miserere nostrì ; * quia multùm replèti sumus despectiòne ;

Quia multùm replèta est anima nostra : * opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Ant. Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostrì.

Ant. 5. a. Qui confidunt in Dómino.

Pseaume 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israel.

Ant. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Pseaume 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante

lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: * ecce hæreditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum: non confundétur, cum loquétur inimicis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

Pseaume 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína us-

que ad noctem * speret
Israel in Dómino ;

Quia apud Dóminum
misericórdia, * & copiósá
apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel *
ex ómnibus iniquitatibus
ejus.

Ant. *ſ*ínuit ánima
mea in verbo ejus : sperá-
vit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Pſeäume 130.

Domine, non est exal-
tátum cor meum, *
neque eláti sunt óculi mei ;

Neque ambulávi in ma-
gnis, * neque in mirabí-
libus super me.

Si non humíliter sentié-
bam, sed exaltávi ánimam
meam : * sicut ablaetátus
est super matre sua, ita
retribútió in ánima mea.

Speret Israel in Dómi-
no, * ex hoc nunc, &
usque in séculum.

Ant. Speret Israel in
Dómino.

Capitule. Rom. 15.

Deus spei répleat vos
omni gáudio & pace
in credendo ; ut abundétis
in spe, & virtúte Spíritús
sancti.

Hymne.

HORRES superbos, nec
tuam
Das álteri laudem, Deus :

Humána nil isthinc sibi
Decerpat arrogántia.

INGRATA quippe mens
tuæ

Fluenta sistit grátia ;

Tristique marcescit sta-
tim,

Ceu gramen exustum, sici.

Ut servus in manus heri

Intenta figit lúmina ;

Sic óra factis móntibus

Non dimovémus anxii.

DESIDERATAM si date

Opem moráris ; spes ta-
men,

Tenácis instar ánchoræ,

Immóta fundat pectora.

SIT summa Patri glória :

Sit summa Nato, qui dedit

Nobis futúráe Spíritum

Hæreditátis óbsidem.

Amen.

Ÿ. A custódia matutína
usque ad noctem & Spe-
ret Israel in Dómino.

A Magnif. Ant. 8. G.
Misericórdia ejus à pro-
génie in progénies timéa-
tibus eum.

A C O M P L I E S.

Ant. 4. E. Conserva me.

Pſeäume 10.

IN Dómino confido, *
quómódò dicitis áni-
mæ meæ : Tránsmigra
in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccató-
res intendérunt arcum,
paravérunt sagittas suas in

phâretra ; * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum & ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellarum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Pseahme 13.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in studiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo profepexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes déclinavérunt, simul inútiles facti sunt : *

non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolósè agébant : * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelicitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminus non invocavérunt : illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor ; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel ? * cum avértérit Dóminus captivitatem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Pseahme 15.

Conserva me, Dómine ; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * quóniam bonórum meórum non egés.

Sanctis qui sunt in terra ejus , * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditáris meæ & cálicis mei : * tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedicám Dóminum qui tribuit mihi intellectum : *

ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi , ne commóvear.

Propter hoc lærátum est cor meum , & exultávit lingua mea : * însuper & caro mea requiescet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno , * nec dabis Sanctum tuum vidére corrupciónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ ; adimplébis me lætitiá cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Conserva me , Dómine ; quóniam sperávi in te.

LE JEUDI,

A LAUDES.

Ant. 4. E. Audi.

Pseaume 80.

EXultáte Deo adjutori nostro : * jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum , & date tympanum , * psalterium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia

tubâ , * in insigni die solemnitéris vestræ ;

Quia præceptum in Israël est , * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud , cum exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat , audívit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus : * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me , & liberaui te : * exaudiui te in abscondito tempestatis : probaui te apud aquam contradictionis.

Audi , populus meus , & contestabor te : * Israel , si audieris me , non erit in te deus recens , neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus , qui eduxi te de terra Egypti : * dilata os tuum , & implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam ; * & Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum : * ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me ; * Israel si in viis meis ambulasset ;

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem , * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei ; * & erit tempus eorum in secula.

Et cibavit eos ex adipem frumenti ; * & de petra , melle saturavit eos.

Ant. Audi , populus

meus , & contestabor te : ego sum Dominus Deus tuus.

Ant. 1. g. Paratum.

Pseaume 107.

Paratum cor meum , Deus , paratum cor meum : * cantabo & psallam in gloria mea.

Exurge , gloria mea ; exurge , psalterium & cithara : * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis , Domine , * & psallam tibi in nationibus ;

Quia magna est super caelos misericordia tua , * & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos , Deus ; * & super omnem terram gloria tua.

Ant. Paratum cor meum , Deus ; exurgam diluculo : confitebor tibi , Domine.

Ant. 6. Domine.

Division du Pseaume 107.

UT liberentur dilecti tui , [Domine :] * salvum fac dexteram tuam , & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : * exultabo , & dividam Sichimam , & convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad , & meus est Manasses ; * & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus : * Moab
lebes spei meæ.

In Idumæam extendam
calceamentum meum : *
mihi alienigenæ amici fac-
ti sunt.

Quis deducet me in ci-
vitatem munitam ? * quis
deducet me usque in Idu-
mæam ?

Nonne tu , Deus , qui
repulisti nos ? * & non
exibis , Deus , in virtuti-
bus nostris ?

Da nobis auxilium de
tribulatione , * quia vana
salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : * & ipse ad nihilum
deducet inimicos nostros.

Ant. Domine , vana
salus hominis : in Deo
faciemus virtutem.

Ant. 8. c. Deus.

AUX FERIES , Cantique d' Anne. 1. Rois. 2.

Exultavit cor meum in
Dómino , * & exal-
tatum est cornu meum in
Deo meo.

Dilatatum est os meum
super inimicos meos ; *
quia lætata sum in salutari
tuo.

Non est sanctus , ut est
Dóminus ; neque enim est
alius extra te : * & non est
fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare lo-

qui sublimia , gloriantes :
* recedant vetera de ore
vestro ;

Quia Deus scientiarum
Dóminus est , * & ipsi
præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus
est ; * & infirmi accincti
sunt robore.

Repleti prius pro pani-
bus se locaverunt ; * &
famélici saturati sunt :

Donec stérilis peperit
plurimos ; * & quæ mul-
tos habebat filios , infir-
mata est.

Dóminus mortificat , &
vivificat : * deducit ad
inferos , & reducit.

Dóminus pauperem fa-
cit , & ditat ; * humiliat ,
& subleuat.

Suscitat de pulvere egé-
num , * & de stercore
elevat pauperem ;

Ut sedeat cum principi-
bus , * & solum glóriæ
teneat.

Dómini enim sunt cár-
dines terræ , * & posuit
super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum
servabit , & impii in tene-
bris conticescent ; * quia
non in fortitudine sua ro-
borabitur vir.

Dóminum formidabunt
adversarii ejus ; * & super
ipsum in cælis tonabit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiarum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitationes.

[*AUX FESTES, Cantique.* 1. Paral. 29.

Benedictus es, Dómine, Deus Israel patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificentia, & potentia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cælo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es super omnes principes.

Tuæ divitiæ, & tua est glória: * tu dominaris omnium.

In manu tua virtus & potentia: * in manu tua magnitúdo, & impérium omnium.

Nunc igitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudamus nomen tuum inclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Pseume 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminium: * lauda

Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit feras portarum tuarum, * benedixit filiis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: * habet spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justitias & judícia sua Israel;

Non fecit taliter omni nationi, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israel: non fecit taliter omni nationi.

Capitule. 1. Petr. 2.

Vos genus electum, regále sacerdotium, gens sancta, pópulus acquisitionis; ut virtutes annuntiétis ejus qui de ténébris vos vocávit in

admirabile lumen suum.

Hymne.

DIGNAS, quis, ô Deus,
tibi

Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lumine,
Salútis & monstras viam?

Tu, quam jubes, donas
fidem;

Hæc cultui præest tuo;
Hæc mentis errores fugat;
Hæc corda fursùm dirigit.

Te destituta spiritu
Nil pompa factorum ju-
vat:

Secrèta puri blandiùs
Tibi litabunt pectoris.

Vox inde cordi consona
Vescigal exolvit suum,
Et ad salutem libero
Promètur ore veritas.

O, qui superbos respuis,
Et simplices amas, Deus,
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumorem comprime.

Sit summa Patri gloria:
Sit summa Nato, qui fi-
dem

Cruore fundavit suo:
Par sit tibi laus, Spiritus.
Amen.

ψ. Declaratio sermonum
tuorum illuminat, &c. Et
intellectum dat parvulis.

A Benedict. *Ant. 3. a.* Tu,
puer, Propheta Altissimi
vocaberis, ad dandam
scientiã salutis plebi ejus.

A P R I M E.

Ant. 3. a. Illuminet.

Pseume 66.

DEUS misereatur nos-
trî, & benedicat
nobis: * illumi-
net vultum suum super
nos, & misereatur nos-
trî;

Ut cognoscãmus in terra
viam tuam, * in omnibus
gentibus salutare tuum.

Constitute tibi popu-
li, Deus, confiteantur tibi
populi omnes: * latentur
& exultent gentes;

Quoniam iudicas popu-
los in equitate, * & gen-
tes in terra dirigitis.

Confiteantur tibi populi,
Deus, confiteantur tibi
populi omnes: * terra de-
dit fructum suum.

Benedicat nos, Deus,
Deus noster, benedicat
nos Deus; * & metuant
eum omnes fines terræ.

Pseume 89.

Domine, refugium
factus es nobis, * à
generatione in generati-
onem.

Priusquam montes fie-
rent, aut formarètur terra
& orbis; * à seculo & us-
que in seculum tu es
Deus.

Ne avertas hominem in
humilitatem; * & dixisti:

Convertimini,

Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tanquam dies hesternæ quæ præterit, & custodia in nocte.

Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt: * manè sicut herba transeat.

Manè floreat & transeat: * vespere decidat, induret & arescat;

Quia defecimus in ira tua, * & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, * seculum nostrum in illuminatione vultus tui;

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, & in ira tua defecimus: * anni nostri sicut aranea meditantur.

Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni; * si autem in potentatibus, octoginta anni:

Et amplius eorum labor & dolor: * quoniam supervenit mansuetudo, & corripiemur.

Division du Pseaume 89.

Quis novit potestatem iræ tuæ, * & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic no-

Esté.

tam fac, * & eruditos corde in sapientia.

Convertere, Domine, usquequò? * & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ; * & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lati sumus pro diebus quibus nos humiliasti, * annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, & in opera tua; * & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos: & opera manuum nostrarum dirige super nos: * & opus manuum nostrarum dirige.

Ant. Illuminet Dominus vultum suum super nos; ut cognoscamus in terram viam tuam, Domine.

A T I E R C E.

Ant. 4. E. Credo.

Pseaume 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea; * quem timebo.

Domine protector vitæ meæ; * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me ini-

H

míci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversum tne castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversum me prælíum, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Division du Pseume 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meí, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam

à me: * ne declínes in ira à seruo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, * neque despicias me, Deus salutaris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dirige me in sémitam rectá propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra viventiú.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortetur cor tuum, & sústina Dóminum.

Pseume 83.

Quám dilecta tabernacula tua, Dómine virtútum! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Aléaria tua, Dómine

virtutum, * Rex meus & Deus meus !

Beati qui habitant in domo tua, Domine ! * in secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir cuius est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam : * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster, aspice, Deus, * & respice in faciem christi tui ;

Quia melior est dies una in atriiis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum ;

Quia misericordiam & veritatem diligit Deus : * gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia : * Dñe virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Ant. Credo videre bona Dñi in terra viventium.

Capitule. Hebr. 11.

Est fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium.

ꝛ. br. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, * Quam abscondisti timéntibus te ! Quam magna. ꝥ. Perfecisti eis * qui sperant in te, * Quam abscondisti. Glória Patri. Quam magna.

ꝥ. Narraverunt mihi iniqui fabulationes ; ꝛ. Sed non ut lex tua.

A S E X T E.

Ant. 8. G. Venite, filii.

Pseaume 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit : * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiōnis educavit me : * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala ; * quoniam tu mecum es.

Virga tua & báculo tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : * & calix meus inebrians quam præclarus est !

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ ;

Et ut inhabitem in domo Domini , * in longitudo diærum.

Pseaume 33.

Benedicam Dominum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti , & latentur.

Magnificate Dominum mecum ; * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum , & exaudivit me : * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum , & illuminamini : * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit , & Dominus exaudivit eum : * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet angelus Domini in circuitu timéntium eum , * & eripiet eos.

Gustate , & videte quoniam suavis est Dñus : * beatus vir qui sperat in eo.

Timéte Dominum , omnes Sancti ejus : * quoniam non est inopia timéntibus eum.

Divites eguerunt & esurierunt ; * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Division du Pseaume 33.

Venite , filii , audite me ; * timórem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam ; * diligit dies videre bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ? * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo , & fac bonum ; * inquire pacem , & persequere eam.

Oculi Domini super justos , * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Domini super facientes mala , * ut perdat de terra memoriam eórum.

Clamaverunt justi , & Dominus exaudivit eos , * & ex omnibus tribulationibus eórum liberavit eos.

Juxtà est Dominus iis qui tribulato sunt corde , * & húmiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justórum , * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus om-

nia ossa eorum: * unum
ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima,
* & qui oderunt iustum,
delinquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servorum suorum; *
& non delinquent omnes
qui sperant in eo.

Ant. Venite, filii, au-
dite me: timórem Dómi-
ni docébo vos.

Capitule. Jac. 2.

Sicut corpus sine spírítu
mórtuum est, ita &
fides sine opéribus mórtua
est.

R. *br.* Gressus meos dí-
rige, Dómine, * Secun-
dum elóquium tuum.
Gressus. *ps.* Ut custódiám
* mandáta tua, * Secun-
dum elóquium tuum. Gló-
ria Patri. Gressus meos.

ps. Bonitátem, & disci-
plinam, & sciéntiam doce
me; *R.* Quia mandátis
tuis crédidi.

A N O N E.

Ant. 1. a. Adjutor meus.

Pseaume 69.

Deus, in adjutórium
meum intende: *
Dómine, ad adju-
vandum me festína.

Confundantur & reve-
reantur, * qui quærunt
ánimam meam.

Avertantur retror-
súm, & erubescant, *

Mont. Eté.

qui volunt mihi mala.

Avertantur statim eru-
bescentes, * qui dicunt
mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in
te omnes qui quærunt te;
* & dicant semper, Ma-
gnificetur Dóminus, qui
diligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pau-
per sum; * Deus, adju-
va me.

Adjutor meus & liberá-
tor meus es tu; * Dómine,
ne moréris.

Pseaume 79.

Qui regis Israel, inten-
de; * qui dedúcis ve-
lut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéru-
bim, * manifestáre coram
Ephraím, Bénéjamin, &
Manasse.

Excita poténtiam tuam,
& veni: * ut salvos fá-
cias nos.

Deus, converte nos, &
ostende faciém tuam; * &
salvi érimus.

Dómine Deus virtutum,
* quousque irascéris super
oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacry-
márum, * & potum da-
bis nobis in lácrymis in-
mensúra?

Posuisti nos in contra-
dictiódinem vicinis nostris;
* & inimici nostri subsan-
navérunt nos.

* H iij

Deus virtutum, converte nos, & ostende faciem tuam; * & salvi erimus.

Division du Pseaume 79.

[D]omine,] vineam de Ægypto transtulisti: * eiecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radices ejus, & implévit tetram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuta ejus cedros Dei.

Extendit palmities suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum, convertere: * respice de cælo, & vide, & visita vineam istam.

Et pèrsece eam quam plantávit dextera tua, * & super filium hóminis quem confirmasti tibi,

Incensa igni, & suffosfa, * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuae, * & super filium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtutum, converte nos, & ostende faciè tuá; * & salvi erimus.

Ant. Adjutor meus & liberator meus es tu: Dómine, ne moréris.

Capitule. Rom. 4.

Credenti in eum qui justificat impium, reputatur fides ejus ad justitiam, secundum propositum gratiæ Dei.

℞. br. Salvávit eos Dóminus, * Et crediderunt verbis ejus. Salvávit. *ψ.* Et laudaverunt * laudem ejus, * Et crediderunt. Glória Patri. Salvávit.

ψ. In conspectu gentium revelávit justitiam suam: *℞.* Recordatus est misericordiæ suæ.

A V Ê P R E S.

Ant. 2. Crédidi.

Pseaume 115.

Credidi, propter quod locutus sum; * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiósá in cons-
pectu Dómini mors Sanc-
tórum ejus.

O Dómine , quia ego
servus tuus : * ego servus
tuus , & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea :
* tibi sacrificábo hóstiã
laudis , & nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspectu omnis
pópuli ejus , * in átriis
domûs Dómini , in médio
tuí , Jerúsalem.

Ant. Crédidi , propter
quod locútus sum ; ego
autem humiliátus sum
nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Pseáume 137.

Confitébor tibi , Dó-
mine , in toto corde
meo ; * quóniam audisti
verba oris mei.

In conspectu Angelórum
psallam tibi : * adorábo ad
templum sanctum tuum ,

Et confitébor nómini
tuo super misericórdia tua
& veritáte tua ; * quó-
niam magnificasti super
omne , nomen sanctú tuú.

In quacumque die invo-
cávero te , exaudi me : *
multiplicábis in ánima
mea virtútem.

Confiteantur tibi , Dó-

mine , omnes reges terræ ;
* quia audiérunt ómnia
verba oris tui.

Et cantent in viis Dó-
mini , * quóniam magna
est glória Dómini.

Quóniam excelsus Dó-
minus , & humília réspi-
cit , * & alta à longè
cognoscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis , vivificábis
me : * & super iram ini-
micórum meórum exten-
disti manum tuam , &
salvú me fecit dextera tua.

Dñus retríbuet pro me :
* Dómine , misericórdia
tua in séculum : ópera má-
nuum tuárum ne despicias.

Ant. Confitébor nómini
tuo , Dómine , super mi-
sericórdia tua & veritáte
tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Pseáume 144.

Exaltábo te , Deus
meus rex , * & bene-
dicám nómini tuo in sécu-
lum , & in séculum séculi.

Per singulos dies bene-
dicám tibi ; * & laudábo
nomen tuum in séculum ,
& in séculum séculi.

Magnus Dñus , & lau-
dábilis nimis ; * & magni-
túdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio
laudábit ópera tua , * & po-
téntiã tuã pronuntiábunt.

Magnificèntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabilia tua narrábunt.

Et virtútem terríbilium tuórum dicent, * & magnitudinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. D. Fidélis.

Division du Pseaume 144.

Miserátor & misericors Dóminus; * pátiens, & multum misericors.

Suávis Dóminus universis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuâ, * & glóriam magnificèntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui còrruunt, * & érigit omnes élisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in tèmpe opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimam benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Autre division du Ps. 144.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritate.

Voluntátem tímèntium se fáciat, & deprecatió-nem eórum exáudiet, * & salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatióne Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nó-

mini sancto ejus in seculum, & in seculum seculi.

Ant. Prope est Dominus omnibus invocantium in veritate.

Capitule. Rom. 10.

Corde creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem; dicit enim Scriptura: Omnis qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judæi & Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum.

Hymne.

O FORTIS, ô clemens
Deus,
Salutis auctor, tu fidem
Nostris potenter insere,
Germen salutis, cordibus.

Hinc omne robur ducimus:

Hæc arma nobis; hoc manus

Protecta scuto, flammæ
Retundet hostis spicula.

Hinc fundimus preces
tibi

Sacri sub umbra nominis,
Quo nititur spes omnium
Uno salutis pignore.

PLACATUS illo nomine,
Labantibus feres opem;
Dabisque, sanctâ degener
Ne vita deturpet fidem.

SIT laus Patri, laus
Filio:

Par sit tibi laus, Spiritus,

Infusa per quem cordibus
Relucet imis veritas.

Amen.

ψ. Os meum annuntiabit justitiam tuam, &c.
Totâ die salutare tuum.

A Magnif. Ant. 7. G.
Potens est Dominus, &
sanctum nomen ejus.

A COMPLIES.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Domine.

Pseaume 11.

Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus; * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, * & linguam magniloquam;

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt: * quis noster dominus est?

Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: * fidecialiter agam in eo.

Elôquia Domini, elôquia casta: * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu, Dómine, servábis nos ; * & custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

Pseume 38.

Dixi : Custódiam vias meas , * ut non delinquam in lingua mea.

Pósum ori meo custodiá , * cùm consisteret peccátor adversum me.

Obmútui , & humiliátus sum , & sílvi à bonis ; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me , & in meditatióne mea exardescet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi , Dómine , finem meum , & númerum diérum meórum , quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos : * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúntamen uníversa vánitas , * omnis homo vivens.

Verúntamen in imágine pertransit homo ; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurizat , * & ignó-

rat cui congregábit ea :

Et nunc quæ est expectatió mea ? nonne Dóminus ? * & substántia mea apud te est.

Division du Pseume 38.

AB ómnibus iniquitatibus meis érue me : * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui , & non apéruí os meum ; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manús tuæ ego deféci in increpatió nibus.

Propter iniquitátem corripuisti hóminem , & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus : * verúntamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratióne meá , Dómine , & deprecatióne meam : * áuribus pécipe lácrymas meas.

Ne síleas , quóniam ádvena ego sum apud te , & peregrínus , * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígérer : * priusquàm ábeam , & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac , Dómine , quóniam dimínutæ sunt veritátes à filiis hóminum.

LE VENDREDI,

A LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Pseaume 53.

Deus, in nómine tuo saluum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiómem meam; * áuribus pécipere verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimicis meis; * & in veritate tua disperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómni tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimicos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pécipere, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversum me.

Ant. 7. 5. Deus meus.

Pseaume 70.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munitum, ut saluum me fácias; * quóniam firmamentum meum & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patientia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventute mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantatio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectútis: * cum de-

fecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi; * & qui custodiébant animã meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes: Deus dereliquit eum; persequimini, & comprehendite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur & deficiant detrahentes animã meã: * operiantur confusione & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo, * & adjiciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatoris; quóniam tu es paciéntia mea.

Ant. 3. a. Lingua mea. *Division du Pseaume 70.*

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totã die salutãre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítie tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senectam & sênium, * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas? & * conversos, vivificasti me, & de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * & conversus, consolatus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus: * psallam tibi in cítara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cum cantávero tibi: * & anima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totã die meditábitur justítiam tuam, * cum confúsi & revériti fuerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totã die meditábitur justítiam tuã, cum confúsi & revériti fuerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

AUX FÉRIES, Canticque d'Habacuc. Chap. 3.

Domine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, cœrnuâ in mânibus ejus : * ibi abscondita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diabolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : * aspexit, & dissolvit gentes ; & contriti sunt montes séculi.

Incurvâti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitâtis ejus.

Pro iniquitâte vidi tentória Æthiopiæ : * turbabuntur pelles terræ Mâdian.

Numquid in fluminibus

Etc.

irátus es, Dómine ? * aut in fluminibus furor tuus ? vel in mari indignatio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrigæ tuæ salvatio ;

Súscitans suscitâbis arcum tuum : * juramenta tribubus quæ locutus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, & doluerunt montes ; * gurges aquarum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna steterunt in habitáculo suo : * in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu concuscâbis terram : * & in furóre obstupescâbis gentes.

Egressus es in salutem pópuli tui, * in salutem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo impii ; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, câpiti bellatorum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari

equis tuis ; * in luto aquarum multarum.

Audivi , & conturbatus est venter meus : * à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis , * & subter me scateat ;

Ut requiescam in die tribulationis , * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florabit ; * & non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ ; * & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus ; * & non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo , * & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus , fortitudo mea ; * & ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cum iratus fueris , Domine , misericordiam recordaberis.

[*AUX FESTES , Canzique.* Isa. 26.

URbs fortitudinis nostræ Sion : * Salvator ponetur in ea murus & antemurale.

Aperite portas , * & ingrediatur gens iusta , cultodiens veritatem.

Vetus error abiit : servabis pacem ; * pacem , quia in te speravimus.

Sperastis in Domino in seculis æternis , * in Domino Deo forti in perpetuum.

Quia incurvabit habitantes in excelso , * civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram , * detrahet eam usque ad pulverem.

Conculcabit eam pes , * pedes pauperis , gressus egenorum.

Semita iusti recta est , * rectus callis iusti ad ambulandum.

Et in semita iudiciorum tuorum , Domine , sustinimus te : * nomen tuum , & memoriæ tuæ in desiderio animæ.

Anima mea desideravit te in nocte ; * sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra , * iustitiam discant habitatores orbis.

Misereamur impio , & non discet iustitiam : * in terra sanctorum iniqua gessit , & non vi-

débit glóriam Dómini. * Dóminus diligit justos.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant: Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscipiet; * & vias peccatórum disperdet.

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos devoret.

Dómine, dabis pacem sécula: * Deus tuus, nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.] Sion, in generatióem & generatióem.

Ant. 4. D. Laudábo.

Pseume 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quám diu fuero.

Nolíte confidere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cælum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elífos, Fiunt medéla vúlnerum.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

Capitule. Isa. 33.

DOMINE, miserére nostri; te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

Hymne.

ULTRICIBUS nos úndique Dum saúcias telis, Deus, Quis ferre, te præter, queat

Mœréntibus solátium?

MUNDUS faceffat: nil opis

Favóre præstat fútili:

Fallácibus quin ásperat

Alitque fomentis malum.

FLAGELLA nos terrent tua;

Non illa spem demunt tamen:

Quæ ferre nos jubes, Pater,

Fiunt medéla vúlnerum.

AT ímpetus libídinum
Ferocientes cómpri-me :
Hæc vera nos vexant mala,
Sanãre quæ solus potes.

QUID ergo cessas? in-
gruunt
Intùs forisq[ue] prælia ;
Hosti-ne præda mens erit
Christi redempta sãguine?

AUDIS precantes : ân-
xiæ
Spes blanda jam menti
redit :

O Christe , retros mors tua
Mortis pavóres díscutit.

SIT Trinitãti glória ,
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet , ut cleméntiæ
Rursùm recordétur suæ.

Amen.

ÿ. Exultãbo manè mi-
sericórdiam tuam ; R.
Quia factus es susceptor
meus in die tribulatiónis.

A Benedíct. Ant. 8. G.
Per víscera misericórdiæ
Dei nostri visitãvit nos
Oriens ex alto , illuminãre
his qui in ténébris & in
umbra mortis sedent.

A P R I M E.

Ant. 3. g. Exurge.

Pseume 43.

DEus , áuribus nos-
tris audívimus ,
patres nostri an-
nuntiãverunt nobis * opus
quod operãtus es in diébus
eórum , & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dí-
pérdidit , & plantasti eos :
* affixisti póculos , & ex-
pulisti eos.

Nec enim in gládio suo
possederunt terram , * &
bráchium eórum non sal-
vãvit eos.

Sed dextera tua , & brá-
chium tuum , & illuminã-
tio vultús tui , * quóniam
complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus , &
Deus meus , * qui mandas
salútes Jacob.

In te inimicos nostros
ventilãbimus cornu , * &
in nómine tuo spernẽmus
insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperãbo , * & gladius meus
non salvãbit me.

Salvastí enim nos de
affligentibus nos , * &
odientes nos confundisti.

Division du Pseume 43.

IN Deo laudãbimur totã
dic ; * & in nómine
tuo confitẽbimur in sécu-
lum.

Nunc autem repulisti ,
& confundisti nos ; * &
non egrediéris , Deus , in
virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm
post inimicos nostros ; *
& qui odérunt nos , diri-
piébant sibi.

Dedisti nos tanquam

Oves escarum, & in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio, * & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, * sublationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus, * commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est; * & confusio faciei mee cooperuit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * a facie inimici & persequentis.

Hac omnia venerunt super nos; nec obliti sumus te, * & inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum, * & declinasti semitas nostras a via tua;

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * & cooperuit nos umbra mortis.

Autre division du Ps. 43.

SI obliti sumus nomen Dei nostri, * & si expandimus manus nostras ad deum alienum,

Nonne Deus requireret

ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die, * aestimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis, Domine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? * oblivisceris inopiae nostrae & tribulationis nostrae?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, * conglutinatus est in terra venter noster.

Exurge, Domine, adjuva nos; * & redime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare obdormis, Domine? exurge, & ne repellas in finem.

A TIERCE.

Ant. 2. Circumdedērunt.

Pseaume 39.

EXpectans expectavi Dominum, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas, * & eduxit me de lacu miseriae, & de luto facis.

Et statuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * canticum Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperabunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitates & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabilia tua; * & cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locúsum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblatiōnem noluisti; * aures auzem perfecisti mihi.

Holocauftum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.
Division du Pseaume 39.

Annuntiávi justítiam tuam in eccléſia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitates meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine ad adjuvandum me respice.

Contundantur & reve-reantur simul, * qui quæ-runt ánimam meam, ut áuferant eam.

Convertantur retrorsum, & reve-reantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiōnem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge,

Exultent & latentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui dilígunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum & pauper: * Dóminus sollicitus est meí.

Adjútor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Pſeume 57.

SI verè útique juſtítiam loquúmini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccátóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis: * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantís aures ſuas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priusquàm intelligerent ſpinæ veſtræ rhamnum; * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cum viderit vindictám: * manus ſuas lavábit in ſanguine peccátóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdederunt me mala, quorum non eſt númerus: compláceat tibi, Dómine, ut éruas me.

Capitule. 2. Cor. 1.

Supra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tæderet nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetipſis reſponſum mortis habuimus, ut non ſimus fidentés in nobis, ſed in Deo qui ſúſcitat mortuos: qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit; in quem ſperámuſ quóniam & adhuc erípiet.

R. br. Multiplicáti ſunt, * Qui odérunt me gratis. Multiplicáti ſunt. *ŷ.* Confortáti ſunt * qui perſecúti ſunt me injuſtè, * Qui odérunt me gratis. Glória Patri. Multiplicáti ſunt, *ŷ.* Dómine, ne elongáveris auxiliúm tuum à me: *R.* Ad deſenſiónem meam cóſpice.

A S E X T E.

Ant. 5. a. Potum meum.

Pſeume 101.

Domine, exaudí oratióneſ meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas faciē tuam à me : * in quacumque die tribulor , inclina ad me autem tuam.

In quacumque die invocāvero te , * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei , * & ossa mea sicut crēmum aruerunt.

Percussus sum ut scœnum , & aruit cor meum ; quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitūs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nyctiorax in domicilio.

Vigilavi , * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totā die exprobrabant mihi inimici mei ; * & qui laudabant me , adversum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducābam , * & potum meum cum fletu miscēbam ,

A faciē iræ & indignationis tuæ ; * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt ; * & ego sicut scœnum arui.

Tu autem , Dōmine , in æternum pēmanes ; * & memoriāle tuum in generationem & generationem.

Division du Pseume 101.

TU exurgens miseraberis Sion , * quia tempus miserendi ejus , quia venit tempus ;

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus , * & terræ ejus miserebuntur.

Et timēbunt gentes nomen tuum , Dōmine , * & omnes reges terræ gloriā tuam ;

Quia ædificāvit Dōminus Sion , * & vidēbitur in glōria sua.

Respexit in orationem humilium , * & non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera : * & pōpulus qui creābitur , laudābit Dōminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dōminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audiret gemitus compeditorum , * ut solveret filios interemptorum ;

Ut annūntient in Sion nomen Dōmini , * & laudem ejus in Jerūsalem ,

In convocando pōpulos

in unum, & reges, * ut
serviant Domino.

Respondit ei in via vir-
tutis suæ: * Paucitatem
dierum meorum nuntia
mihi.

Ne revoces me in dimi-
dio dierum meorum: * in
generationem & genera-
tionem anni tui.

Autre division du Ps. 101.

Initio tu, Domine, ter-
ram fundasti: * & ope-
ra manuum tuarum sunt
caeli.

Ipsi peribunt; * tu au-
tem permanes:

Et omnes sicut vesti-
mentum veterascent; * &
sicut opertorium mutabis
eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es,
* & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum
habitabunt; * & semen
eorum in seculum dirigetur.

Ant. Potum meum cum
fletu miscbam, à facie
iræ & indignationis tuæ,
Domine.

Capitule. Hebr. 12.

Vobis, tanquam filiis,
loquitur [Deus] di-
cens: Fili mi, noli negli-
gere disciplinam Domini,
neque fatigeris dum ab eo
argueris: quem enim dili-
git Dominus, castigat;

flagellat autem omnem fi-
lium quem recepit. In disci-
plina perseverate.

R. br. Ego, Domine, *
In flagella paratus sum,
Ego. *ψ.* Et dolor meus, *
in conspectu meo semper;
* In flagella. Gloria Patri.
Ego, Domine.

ψ. Domine, ante te
omne desiderium meum;
κ. Et gemitus meus à te
non est absconditus.

A N O T E.

Ant. 6. Deus meus.

Pseaume 21.

Deus, Deus meus,
respice in me: qua-
re me dereliquisti?
* longè à salutè meâ verba
delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per
diem, & non exaudies; *
& nocte, & non ad insi-
pièntiam mihi.

Tu autem in sancto há-
bitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres
nostri: * speraverunt, &
liberasti eos.

Ad te clamaverunt, &
salvi facti sunt: * in te
speraverunt, & non sunt
confusi.

Ego autem sum vermis,
& non homo; * oppro-
brium hominum, & ab-
jéctio plebis.

Omnes videntes me,

deriserunt me : * locuti sunt lábiis , & moverunt caput.

Sperávit in Dómino , erípiat eum ; * salvum fáciat eum , quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Division du Pseume 21.

DEus meus] ne discesseris à me , * quóniam tribulatio próxima est , quóniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me viruli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum , * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum , * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquecens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea , & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; *

concílium malignántium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos : * dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt & inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea , & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem , Dómine , ne elongáveris auxiliium tuú à me : * ad defensionem meam conspice.

Erue à frámea , Deus , ánimam meam , * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis , * & à cónibus unicórnum humilitatem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Autre division du Ps. 21.

Qui timétis Dóminum , laudáte eum ; univesum semen Jacob , gloriificáte eum : * timeat eum omne semen Israel.

Quóniam non sprevit , neque despexit deprecationem páuperis ; nec avertit faciém suam à me : * & cum clamárem ad eum , exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésiá magna : * vota mea reddam in conspectu tímentium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudabunt D ominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in s eculum s eculi.

Reminiscentur & convertentur ad D ominum universi fines terr e: * & adorabunt in conspectu ejus univers e familię gentium.

Quoniam Dómini est regnum, * & ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terr e: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; * & solum meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dómino generatio ventura, * & annuntiabunt celi justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquisti? longè à salutem meam verba delictorum meorum.

Capitule. Thren. 5.

Quare in perpetuum oblivisceris nostri? derelinques nos in longitudine dierum! Convertite nos, Dómine, ad te, & convertemur; innova dies

nostros, sicut à principio; sed proficiens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

R. br. Usquequod, Dómine, Oblivisceris me in finem? Usquequod. *Ps.* Usquequod exaltabitur * inimicus meus super me * Oblivisceris. Glória Patri. Usquequod.

Ps. Exurge, Dómine Deus, exaltet manus tua: *R.* Ne obliviscaris p auperum.

A V   P R E S.

Ant. 4. A. supra dorsum.

Pseaume 128.

S ep e expugnaverunt me   juventute mea: * dicat nunc Israel.

S ep e expugnaverunt me   juventute mea; * etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dóminus justus * concidit cervices peccatorum.

Confundantur & convertantur retrorsum * omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut sc enum tectorum, * quod, priusquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam, qui metit;

* & sinum suum, qui manípulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Dómini super vos : * benediximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricaverunt peccatóres : prolongaverunt iniquitatem suam.

Ant. 2. Posuisti.

Pseume 138.

Domine, probasti me, & cognovisti me : * tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè : semitam meam & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antiqua : * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : * confortata est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spírítu tuo ? * & quò à fácie tua fugiam ?

Si ascéndero in cælum, tu illic es ; * si descéndero

in infernum, ades :

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan tenebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te ; & nox sicut dies illuminábitur : * sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuisti super me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fugiam ?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Division du Pseume 138.

Confítebor tibi, [Dómine] quia terribiliter magnificátus es ; * mirabilia ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto ; * & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt óculi tui ; & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis,

Mihi

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores: * viri sanguinum, declinate a me;

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam? * & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos; * & inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * interroga me, & cognosce semitas meas;

Et vide si via iniquitatis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitebor tibi, Domine, quia terribiliter magnificatus es; anima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custodi me, Domine.

Pseaume 139.

ERipe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt ini-

Mont. Eté.

quitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris; * & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu; * exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

Ant. Custodi me, Domine, de manu peccatoris.

Ant. 7. c. Domine, Domine.

Division du Pseaume 139.

Domine, Domine, virtus salutis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me; ne derelinquas me, ne forte exaltemur.

Caput circuitus eorum; * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones.

Nes : in ignem deſicies eos ;
* in miſeriis non ſubſiſ-
tent.

Vir linguoſus non diri-
gétur in terra : * virum in-
juſtum mala cãpient in in-
tèritu.

Cognóvi quia fáciat Dó-
minus iudícium ínopis , *
& vindictã páuperum.

Verúntamen juſti confi-
tebuntur nómini tuo ; *
& habitábunt recti cum
vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine,
virtus ſalútis meæ , ne de-
relinquas me.

Capitule. Hebr. 12.

DEponentes omne pon-
dus & circumſtans
nos peccátum , per patièn-
tiam currãmus ad propó-
ſitum nobis certãmen ; af-
picientes in auctórem fidei
& conſummatórem Jeſum,
qui , propóſito ſibi gãudio ,
ſuſtinuit crucem , confu-
ſiõne contemptã.

Hymne.

LUGETE, pacis Angeli :
Mortãlis en ultrò
Deus ,

Culpæ gerens imãginem ,
Pœnam nocentũm ſuſti-
net.

AMORIS ô mirãculum !
O cordis humãni ſtupor !
Inſons Deus neci datur ;
Pigébit & fontes pati !

Nos ſempiternis cruci-
tua ,

O Chriſte , flammis éruit ;
Hic ure vindex , hic ſeca,
Parcas in æternum modò.

CARO reclãmat ; ſed Pa-
tris

Urget voluntas : nos tuã
Virtúte da fortes ſequi,
Jeſu , quod exemplo do-
ces.

LIVORE ſanãtos tuo ;
Tuóque lotos ſãguine ,
Peccando ne novam ſinas
Parãre nos tibi crucem.

QUI Fílium tradit , Ra-
tri ,

Natóque ſit laus víctimæ :
Par ſit tibi laus , qui ſã-
cram

Succendis arã , Spiritus.
Amen.

ÿ. Clamãvi ad te , Dó-
mine , totã die : &. Ex-
pãdi ad te manus meas.

A Magníf. Ant. 1. D. Fe-
cit Dóminus poténtiam in
brãchio ſuo : diſperſit ſu-
perbos mente cordis ſui.

A COMPLIES.

Ant. 2. Ne derelinquas
me.

Pſeume 37.

Domine , ne in furò-
re tuo árguas me ,
* neque in ira tua
corrípias me ;

Quóniam ſagittæ tue
infixæ ſunt mihi , * *

confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ : * non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ , * à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum & curvatus sum usque in finem : * totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei implenti sunt illusionibus ; * & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis : * rugieba à gemitu cordis mei.

Domine , ante te omne desiderium meum ; * & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est , dereliquit me virtus mea ; * & lumen oculorum meorum , & ipsum non est mecum.

Division du Pseaume 37.

A Mici mei , & proximi mei * adversum me appropinquaverunt & steterunt.

Et qui juxta me erant , de longè steterunt ; * & vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi , locuti sunt vanitates , & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam , * & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens , * & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te , Domine , speravi : * tu exaudies me , Domine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * & , dum commoventur pedes mei , super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo ; * & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viunt , & confirmati sunt super me , * & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis , detrahebant mihi ;

* quóniam sequébar boni-
tátém.

Ne d' relinquant me, Dó-
mine, Deus meus, ne dis-
césferis à me: * intende
in adiutorium meum, Dó-
mine Deus salutis meæ.

Pseume 55.

Miserere mei, Deus,
quóniam conculcá-
vit me homo: * totâ die
impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me ini-
míci mei totâ die, * quón-
iam multi bellantes ad-
versum me.

Ab altitúdine diéi timé-
bo; * ego verò in te spe-
rábo.

In Deo laudábo sermón-
es meos, in Deo sperávi:
* non timébo quid fáciat
mini caro.

Totâ die verba mea exe-
crabantur: * adversum me
omnes cogitatiónes eórum
in malum

Inhabitábunt, & abf-
condent: * ipsi calcáneum
meum observábunt.

Sicut sustinuerunt áni-

mam meam, pro níhilo
salvos fáciat illos: * in
ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam an-
nuntiávi tibi: * posuisti
lácrymas meas in conspec-
tu tuo, sicut & in promif-
sione tua.

Tunc convertentur ini-
míci mei retrorsum * in
quacumque die invocáve-
ro te.

Ecce cognóvi, * quón-
iam Deus meus es.

In Deo laudábo ver-
bum: * in Dómino laudá-
bo sermónem.

In Deo sperávi: * non
timébo quid fáciat mihi
homo.

In me sunt, Deus,
vota tua; * quæ reddam
laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti áni-
mam meam de morte, &
pedes meos de lapsu; * ut
pláceam coram Deo in lú-
mine vivéntium.

Ant Ne derelinquant me,
Dómine; Deus meus, ne
discésferis à me.

LE SAMEDI,

A LAUDES.

*Ant. 4 a. Pénitence.**Pseaume 16.*

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * intende deprecationem meam.

Auribus pércipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitates.

Probasti cor meum, & visitasti nocte : * igne me examinasti ; & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquátur os meú ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pénitence gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexterae tuae * custódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixerunt.

Ant. Pénitence gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestigia mea.

*Ant. 7. b. In justítia.**Division du Pseaume 16.*

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt ; ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuerunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum : * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimicis manus tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filii ; * &

dimiserunt reliquias suas
parvulis suis.

Ego autem in iustitia
apparébo conspéctui tuo :
* satiabor , cum apparue-
rit glória tua.

Ant. In iustitia apparébo
conspéctui tuo : satiabor ,
cum apparuerit glória tua.

Ant. 1. f. Parátum.

Pseume 56.

Miserere mei , Deus ,
miserere mei ; *
quóniam in te confidit
ánima mea.

Et in umbra alárum
tuátum sperábo , * donec
tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum al-
tíssimum , * Deum qui
benefecit mihi.

Misit de cælo , & libe-
rávit me : * dedit in op-
probrium conculcantes
me.

Misit Deus misericórdiam
suam & veritatem suam ; *
& eripuit ánimam meam
de médio catulórum leó-
num : dormivi conturbá-
tus.

Fílii hóminum , dentes
eórum arma & sagittæ ; *
& lingua eórum gládus
acutus.

Exaltáre super cælos ,
Deus ; * & in omnem ter-
ram glória tua.

Láqueum paravérunt

pédibus meis ; * & incar-
vavérunt ánimam meam.

Foderunt ante faciém
meam fóveam ; * & in-
cidérunt in eam.

Parátum cor meum ,
Deus , parátum cor meum ;
* cantábo & psalmum di-
cam.

Exurge , glória mea ;
exurge , psaltérium & cí-
thara : * exurgam dilú-
culo.

Confitébor tibi in pópu-
lis , Dómine : * & psal-
mum dicam tibi in génti-
bus ;

Quóniam magnificáta
est usque ad cælos miseri-
córdia tua , * & usque ad
nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos ,
Deus ; * & super omnem
terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum ,
Deus , parátum cor meum :
cantábo , & psalmum di-
cam.

Ant. 5. a. Date magni-
ficéntiam.

*AUX FÉRIES , Cantique
de Moysse. Deut. 32.*

Audite , cæli , quæ lo-
quor : * áudiat terra
verba oris mei.

Concresecat ut plúvia
doctrína mea : * fluat ut
ros elóquium meum.

Quasi imber super her-

ham, * & quasi stillæ super grâmina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo nostro.

Dei perfecta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in sordibus: * generatio prava atque perversa.

Hæcine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Memento diérum antiquórum: * cógita generatiónes singulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altísimus gentes, * quando separábat filios Adam,

Constituit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deserta, * in loco horróris, & vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, &

dócuit, * & custodivit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocan ad volandum pullos suos, * & super eos volitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & arietum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, & recalcitrávit; * incrasátus, impinguátus, dilatátus.

Dereliquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo,

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt damóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque vené-
runt, * quos non colué-
runt patres eorum.

Deum qui te genuit,
dereliquisti; * & oblitus
es Domini creatóris tui.

Vidit Dominus, & ad
iracúndiam concitatus est;
* quia provocaverunt eum
filii sui, & filia.

Et ait: Abscondam fá-
ciem meam ab eis, * &
considerábo novíssima có-
rum;

Generatio enim perversa
est, * & infidéles filii.

Ipsi me provocaverunt
in eo qui non erat deus,
* & irritaverunt in vani-
tátibus suis.

Et ego provocábo eos
in eo qui non est pópulus,
* & in gente stulta irritábo
illos.

Ignis succensus est in
furore meo, * & ardébit
usque ad inferni novís-
sima;

Devorabitque terram
cum gérmine suo, * &
móntium fundamenta
combúret.

Congregábo super eos
mala; * & sagittas meas
complebo in eis.

Consumentur fame, *
& devorábunt eos aves
morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum im-

mittam in eos, * cum fu-
rore trahéntium super ter-
ram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-
dius, & intus pavor, *
júvenem simul ac vírgi-
nem, lactentem cum hó-
mine sene.

Dixi: Ubinam sunt? *
cessare fáciam ex homí-
nibus memóriam eorum.

Sed propter iram ini-
micorum distuli, * ne fortè
superbírent hostes eorum;

Et dicerent: Manus nos-
tra excelsa, & non Dómi-
nus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consilio est,
& sine prudéntia: * úti-
nam scaperent, & intelli-
gerent, ac novíssima pro-
vidérent!

Quómódò persecúatur
unus mille, * & duo fu-
gent decem míllia?

Nonnè ideò quia Deus
suis vendidit eos, * &
Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus nos-
ter ut dii eorum; * &
inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomorum,
vínea eorum, * & de su-
burbánis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis;
* & botri amaríssimi.

Fel draconum vinum
eorum, * & venénium
áspidum insanábile.

Nonnè hæc cõdita sunt apud me, * & signata in thesauris meis?

Mea est ultio, & ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis; * & adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, * & in servis suis miseretur.

Videbit quod infirmata sit manus, * & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam;

De quorum victimis comedebant adipem, * & bibebant vinum libaminum?

Surgant, & opulentur vobis, * & in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus, * & non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego vivere faciam; percutiam, & ego sanabo: * & non est qui de manu mea possit erüere.

Levabo ad cælum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acüero ut fulgur gladium meum, * & arripue-

rit judicium manus mea:

Reddam ultionem hostibus meis; * & his qui oderunt me, retribuam:

Inebriabo sagittas meas sanguine, * & gladius meus devorabit carnes;

De cruore occisorum, * & de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus; * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur:

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * & propitius erit terræ populi sui.

Ant. Date magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera.

[*AUX FESTES, Cantique.*

Judith 16.

Incipite Domino in tympanis: * cantate Domino in cymbalis.

Modulamini illi psallum novum: * exaltate, & invocate nomen ejus.

Dominus conterens bella: * Dominus nomen est illi.

Qui posuit castra sua in medio populi sui, * ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum.

Venit Assur ex montibus ab Aquilone, * in mul-

titudine fortitudinis suæ : & crescentes in scientia Dei , in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis ejus.

Hymne.

Dixit se incensurum fines meos , * & juvenes meos occisurum gladio ,

Infantes meos dare in prædam , * & virgines in captivitatem.

Dominus autem omnipotens nocuit eum , & tradidit eum in manus feminæ , * & confodit eum.]

Ant. 2. Laudate Dominum.

Pseaume 116.

Laudate Dominum , omnes gentes : * laudate eum , omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus , * & veritas Domini manet in æternum.

Ant. Laudate Dominum , omnes populi ; quoniam confirmata est super nos misericordia ejus.

Capitule. Coloss. 1.

Non cessamus pro vobis orantes , & postulantes ut impleamini agnitione voluntatis Dei , in omni sapientia & intellectu spiritali ; ut ambulatis dignè Deo , per omnia placentes , in omni opere bono fructificantes ,

RERUM Creator omnium ,

Nostros labores adjuva ;
Ut casta Christi nomine
Nos vita dignos arguat.

TU nempè sanctus & potens ,

Placere das solus tibi :
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras
iter.

CINGUNT iter pericula ,
Tu lubricos firma pedes ;
Et certiore fervidi
Pergemus ad metam gradu.

O META felix , pax ubi
Et vera nos manet quies ;
Ubi voluptatis sacro
Torrente potabis tuos !

TE mens , ô alma Trinitas ,

Anhelat ardens , te fitit
Tuâ redemptis gratiâ
Æterna redde præmia.

Amen.

ÿ. Deduc me , Domine ,
in via tua , & ingrediar in
veritate tua : R. Latetur
cor meum , ut timeat nomen
tuum.

A Benedict. *Ant.* 8. G.
Dirige pedes nostros in
viam pacis , Deus Israel.

A P R I M E.

Ant. 7. d. Notam.

Pſeume 87.

Domine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non eſt memor ampliùs; * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatióne ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totá die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritatem tuam in perditiónē?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratióne meam? * avertis faciē tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totá die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amicum & próximum; * & notos meos à miſéria.

Pſeume 142.

Domine, exaudi oratióne meam: * áuribus percipe obſecratióne meam in veritate tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in iudicium cum ſervo tuo; * &

quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; * & anxius est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum : meditatus sum in omnibus operibus tuis ; * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me , Domine , * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me ; * & similis ero descendens in lacum.

Audiam fac mihi manè misericordiam tuam ; * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in qua ambulem , * quia ad te levavi animam meam.

Division du Pseaume 142.

ERipe me de inimicis meis , Domine ; ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam , quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum , Domine , vivificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam ; * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam , * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ambulem ; quia ad te levavi animam meam , Domine.

A TIERCE.

Ant. 4. a. Afferte Domino.

Pseaume 28.

Afferte Domino , filii Dei : * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem ; afferte Domino gloriam nomini ejus : * adoráte Dominum in atriis sancto ejus.

Vox Domini super aquas ; Deus majestatis intonuit : * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute : * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros ; * & confringet

fringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínet eas ranquam vírulum Líbani; * & dilectus quemádmódm filius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis desertum ; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos , & revelábit condensa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit , * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Pseaume 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóriter scribentis.

Speciósus formá præ filiis hóminum , diffusa est grátia in lábiis tuis ; * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritú-
Mont. Eté.

dine tuâ intende , * prospère procéde ,

Et regna propter veritatem , & mansuetúdinem , & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ , pópuli sub te cadent , * in corda inimicórum regis.

Sedes tua , Deus , in séculum séculi : * virga directiónis , virga regni tui.

Dilexisti justítiam , & odisti iniquitatem ; * propterea unxit te , Deus , Deus tuus , óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cáfia à vestimentis tuis , à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto , * circumdata varietáte.

Audi , filia , & vide , & inclína autem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum , & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum , * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ
L

regis ab intus, * in sim-
briis aureis circumamicta
varietatibus.

Adducuntur regi virgi-
nes post eam: * proxima
ejus afferentur tibi.

Afferentur in læticia &
exultatione; * adducuntur
in templum regis.

Pro patribus tuis nati
sunt tibi filii: * constitues
eos principes super omnem
terram.

Mémores erunt nōminis
tui * in omni generatiōne
& generatiōnem.

Propterea pōpuli confi-
tebuntur tibi in æternum,
* & in sēculum sēculi.

Pseaume 149.

Cantate Dōmino cānti-
cum novum: * laus
ejus in ecclēsia sanctō-
rum.

Lætetur Israel in eo qui
fecit eum; * & filii Sion
exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro: * in tympano &
psaltério psallant ei;

Quia beneplacitum est
Dōmino in pōpulo suo, *
& exaltabit mansuetos in
salutem.

Exultabunt sancti in
glōria: * letabuntur in
cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gut-
ture eorum; * & gladii

incipites in manibus eor-
um,

Ad faciendam vindic-
tam in nationibus, * in-
crepationes in populis:

Ad alligandos reges eor-
um in compedibus, * &
nobiles eorum in manibus
ferreis;

Ut faciant in eis judi-
cium conscriptum: * glō-
ria hæc est omnibus sanc-
tis ejus.

Ant. Afferte Dōmino
glōriam & honorem.

Capiule. Coloss. 3.

OMne quodcumque si-
citis, in verbo aut
in opere, omnia in nōmi-
ne Dōmini Jesu Christi;
gratias agentes Deo & Pa-
tri per ipsum.

℞. br. Benedicam Dō-
minum * in omni tēmpo-
re. Benedicam. *ψ.* Semper
laus ejus * in ore meo, *
In omni tēmpore. Glōria
Patri. Benedicam.

ψ. Laudabo Dōminum
in vita mea: *℞.* Psallam
Deo meo, quāmdiu fuero.

A S E X T E.

Ant. 1. g. Adjutor.

Pseaume 45.

Deus noster resti-
gium & virtus; *
adjutor in tribula-
tionibus quæ invenerunt
nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram, * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, & confringet arma, * & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Pseaume 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis, * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, * conturbati sunt, commoti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolores ut parturientis.

In spiritu vehementi * conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terrae : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiae Judae * propter judicia tua, Domine.

Circúmdate Sion , & complectimini eam : * narrate in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus , & distribúite domos ejus , * ut enarréris in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus , Deus noster in æternum , & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Pseume 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te , * civitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis , * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus , & pópulus Æthiopum ; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo , & homo natus est in ea ; * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum , * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium , * ómni-
nium habitatio est in te.

Ant. Adjútor noster Deus ; propterea non timé-
bimus.

Capitule. 2. Petr. 1.

Satágitte ut per bona vocatióne & electiÓne faciatis ; hæc enim facientes , non peccábitis aliquandò.

R. *br.* Quærite Dóminum , * Et confirmámini. Quærite. *ψ.* Quærite * faci-
ciem ejus semper , * Et confirmámini. Glória Pa-
tri. Quærite Dóminum.

ψ. Accédite ad eum , & illuminámini ; *R.* Et facies vestræ non confundentur.

A N O N E.

Ant. 8. c. Pauper.

Pseume 59.

Deus , repulisti nos , & destruxisti nos : * irátus es , & misertus es nobis.

Commovisti terram , & conturbasti eam : * sana contritiÓnes ejus , quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura : * potasti nos vino compunctiÓnis.

Dedisti metuéntibus te significatiÓne , * ut fugiant à facie arcús.

Ut liberentur dilecti tui : * salvum fac dexterá tuá , & exaudi me.

Deus locútus est in sanc-

tò suo: * lætabor, & par-
tabor Síchimam, & con-
vallem tabernaculorum
metibor.

Meus est Gálaad, &
meus est Manaïses; * &
Ephraïm fortitúdo capitis
mei:

Juda rex meus, * Moab
olla spei meæ.

In Idumæam extendam
calceamentum meum: *
mihi alienigenæ súbditi
sunt.

Quis dedúcet me in ci-
vitátem munitam? * quis
dedúcet me usque in Idu-
mæam?

Nonnè tu, Deus, qui
repluisti nos? * & non
egrediéris, Deus, in vir-
tutibus nostris?

Da nobis auxiliùm de
tribulatióne, * quia vana
salus hóminis.

In Deo faciémus virtú-
tem; * & ipse ad níhilum
dedúcet tribulantes nos.

Pseahme 73.

UT quid, Deus, re-
pluisti in finem? *
irátus est furor tuus super
oves páscuæ tuæ?

Memor esto congrega-
tiónis tuæ, * quam posse-
disti ab inítio.

Redemisti virgam hære-
ditátis tuæ: * mons Sion,
in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in su-
perbias eórum in finem:
* quanta malignátus est
inimicus in sancto!

* Et gloriáti sunt qui odé-
runt te, * in médio solem-
nitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-
gna; & non cognovérunt:
* sicut in éxitu super sum-
mum.

Quasi in sylva lignórum
secúribus excidérunt já-
nuas ejus in idipsum: *
in secúri & áscia dejecé-
runt eam.

Incendérunt igni sanc-
tuárium tuum: * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul: *
Quiéscere faciámus omnes
dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídi-
mus: jam non est prophé-
ta; * & nos non cognos-
cet ámpliùs.

Division du Pseahme 73.

USQUEQUÒ, Deus, im-
properábit inimicus?
* irratat adversárius no-
men tuum in finem?

Ut quid avertis manum
tuam & dexteram tuam *
de médio sinu tuo in fi-
nem?

Deus autem, rex noster
ante sécula, * operátus est

salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare; * contribuisti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem & ver, tu plasmasi ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino; * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi; * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscaris voces

inimicorum tuorum: * superbia eorum qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Pauper & inops laudabunt nomen tuum, Dómine.

Capiule. Philipp. 4.

Quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitare.

re. br. Mandasti justitiam * Testimonia tua. Mandasti. *ψ.* Et veritatem tuam * nimis, * Testimonia tua. Glória Patri. Mandasti.

ψ. Feci judicium & justitiam: *re.* Non tradas me calumniantibus me.

A V Ê P R E S.

Ant. 4. *D.* Beati omnes.

Pseaume 127.

Beati omnes qui timunt Dóminum, * qui ambulat in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ
olivârûm * in circûitu
mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur ho-
mo, * qui timec Dómi-
num.

Benedícat tibi Dóminus
ex Sion; * & vídeas bona
Jerúsalem ómnibus diébus
vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórûm
tuórûm, * pacem super
Israel.

Ant. Beáti omnes qui
timent Dóminum, qui
ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dó-
mine.

Pseaume 131.

Memento, Dómine,
David, * & omnis
mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, *
votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in taberná-
culum domûs meæ, * si
ascéndero in lectum strati
mei:

Si dédero somnum ócu-
lis meis, & pálpebris meis
dormitátionem, * & ré-
quiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum
Dómino, * tabernáculum
Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in
Ephrata: * invénimus eam
in campis sylvæ.

Introíbimus in taberná-

culum ejus: * adorábimus
in loco ubi steterunt pedes
ejus.

Surge, Dómine, in ré-
quiem tuam; * tu & arca
sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur
iustítiam; * & sancti tui
exultent.

Propter David servum
tuum, * non avertas fá-
ciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine,
in réquiem tuam; & sanc-
ti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies
mea.

Division du Pseaume 131.

Jurávit Dóminus David
veritátém, & non frus-
trábitur eam: * De fructu
ventris tui ponam super
sedem tuam.

Si custodierint filii tui
testamentum meum, * &
testimónia mea hæc quæ
docébo eos;

Et filii córum usque in
séculum * sedébunt super
sedem tuam.

Quóniam elégit Dómi-
nus Sion: * elégit eam in
habitátionem sibi.

Hæc réquies mea in sé-
culum séculi: * hic habi-
tábo, quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedícens
benedícam: * páuperes ejus
saturábo pánibus.

Sacerdotes ejus induam salutari; * & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione; * super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Ant. Sion requies mea in seculum seculi: sancti ejus exultatione exultabunt.

Ant. 2. Deus meus.

Pseaume 143.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad praelium, * & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea, & refugium meum; * susceptor meus, & liberator meus.

Protector meus, & in ipso speravi: * qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: * dies ejus sicut umbra praeterunt.

Domine, inclina caelos tuos, & descende: * tangemontes, & fumigabunt.

Fulgura coruscationem, & dissipabis eos: * emitte

sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me, & libera me de aquis multis, * de manu filiorum alienorum,

Quorum os locutum est vanitatem; * & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Ant. Deus meus, misericordia mea, & susceptor meus.

Ant. 6. Beatus.

Division du Pseaume 143.

Deus, canticum novum cantabo tibi: * in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus; * qui redemisti David servum tuum de gladio maligno, eripe me,

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem; * & dextera eorum, dextera iniquitatis:

Quorum filii sicut novellae plantationes * in juventute sua.

Filiae eorum compositae, * circumornatae ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, * eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum foetosae, abundantes in egressibus

fuis; * boves eorum crassæ.

Non est ruina maceræ,
neque transitus, * neque
clamor in plateis eorum.

Beatorum dixerunt popu-
lum cui hæc sunt: * bea-
tus populus, cujus Domi-
nus Deus ejus.

Ant. Beatus populus,
cujus Dominus Deus ejus.

Capitule. Tit. 2.

Salvator noster Jesus
Christus dedit seme-
t ipsum pro nobis, ut nos
redimeret ab omni ini-
quitate, & mundaret sibi
populum acceptabilem,
sectatorem bonorum ope-
rum.

Hymne.

SUPREME motor cor-
dium,

Tu sanctitatis frugibus

Justos ab orbe condito

Tenore ditas perpeti.

Hic spes, fides & cari-
tas

Dulci coherent vinculo:
Præsentis ævi post diem,
Manebit una caritas.

O caritas! ô veritas!

O lux perennis! en erit,

Post tot labores, ut tuo

Tandem fruamur Sabbato.

Hic mille per discri-
mina

Semen gementes spargi-
mus:

Illic ovante splendidam

Gestabimus messem manu.

Tu trine, tu, potens

Deus,

Fructus adauge quos petis:

Mox dona, justus arbiter,

Cælo coronabis tua.

Amen.

ψ. Beneplacitum est

Domino in populo suo;

& Et exaltabit mansuetos

in salutem.

Antienne à Magnificat.

& Oraison au Propre.

A COMPLIES.

Ant. 8. G. Misere mei.

Pseume 50.

Misere mei, Deus,

* secundum ma-

gnam misericor-

diam tuam.

Et secundum multitudi-

nem miserationum tuarum

* dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab ini-

quitate mea, * & à pec-

ccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem

meam ego cognosco, * &

peccatum meum contra

me est semper.

Tibi soli peccavi, &

malum coram te feci; *

ut justificeris in sermóni-

bus tuis, & vincas cum

judicaris.

Ecce enim in iniquitá-

tibus conceptus sum, * &

in peccatis concepit me

mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium & laetiam; * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis, * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua; * & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetiam salutatis tui; * & spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas; * & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae; * & exultabit lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus

contribulatus: * cor contritum & humiliatum, Deus non despicias.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion, * ut aedificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes & holocausta; * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Pseume 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meí, Dómine; * quóniam ad te clamávi totá die.

Lætifica ánimam servi tui; * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suavís & mitis; * & multae misericordiae ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, orationem meam; * & intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamávi ad te, *

quia exaudisti me.

Non est similis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Division du Pseaume 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrediar in veritate tua: * lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * &

eruiisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga poténtium quæsiórun animam meam; * & non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & misericors, * pátiens, & multæ misericórdiæ & verax.

Réspice in me, & miserere meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum íra bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserere meî, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die.

AUX FÉRIES PENDANT L'ANNÉE.

A L A U D E S.

Aux Feries des Quatre-Tems; & aux Vigiles simples, on dit à genoux les prieres suivantes.

P R I E R E S.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *tout bas.*

ψ. Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

ψ. Ego dixi: Dómine, miserere mei: R. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

ψ. Convertere, Dómine: úsquequò? R. Et deprecábilis esto super servos tuos.

ψ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; R. Quemádmódum sperávimus in te.

ψ. Sacerdotes tui induantur justitiam; R. Et sancti tui exultent.

ψ. Orémus pro summo Pontífice nostro N. R. Pascuat hæreditatem Dómini in innocéntia cordis sui.

ψ. Pro Pastóre nostro N. R. Dóminus conservet eum, & vivíficet eum.

ψ. Pro universa Ecclesia. R. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedisti ab iníto.

ψ. Pro Rege nostro N. R. Dómine, salvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocáverimus te.

ψ. Pro cuncto pópulo. R. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & benedic hæreditati tuæ.

ψ. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: R. Fiat pax in virtúte tua, & abundantia in túrribus tuis.

ψ. Orémus pro fratribus nostris absentibus. R. Benefac, Dómine, bonis & rectis corde.

ψ. Pro infirmis, afflictis, & captivis. R. Libera, Deus, Israel ex ómnibus tribulationibus suis.

ψ. Pro cunctis fidélibus defunctis. R. Educat eos Dóminus in lucem, & videant justitiam ejus.

Ensuite on dit le Pseume De profundis. page 77. & à la fin on ajoute, Glória Patri.

[*A Vêpres, à la place du Pseume De profundis.*

On dit le Pseaume Miséré-
co. 129.

Après le Pseaume, on
dit :

ψ. Dómine Deus virtú-
tum, converte nos ; R. Et
ostende faciém tuam, &
salvi érimus.

ψ. Exurge, Dómine,
áduva nos ; R. Et rédime
nos propter nomen tuum.

ψ. Dómine, exaudi ora-
tionem meam ; R. Et cla-
mor meus ad te véniat.

ψ. Dóminus vobiscum,
R. Et cum spírítu tuo.

Et on dit l'Oraison con-
venable. Quand il n'y en
a point de propre, on dit
celle du Dimanche précé-
dent.

Après Benedicámus. s'il
y a quelque Mémoire à fai-
re, on la fait. Puis on dit

LES SUFFRAGES,
ou Mémoires communes,
(à l'Office de la Ferie seu-
lement,) comme il suit.

DE LA SAINTE CROIX.

Ant. Peccáta nostra Chris-
tus pertulit in corpore suo
super lignum ; ut peccátis
mórtui, justitiæ vivámus.

ψ. Ipse redimet Israel,
R. Ex ómnibus iniquitati-
bus ejus.

Orémus.

Perpétuâ nos, quæsu-
mus, Dómine, pace
Mont, Eté.

custódi, quos per lignum
sanctæ Crucis redimere
dignátus es ; Qui vivis &
regnas Deus. R. Amen.

[Si après cette Oraison
on doit dire le petit Office
de la sainte Vierge, on
la termine par la con-
clusion entiere : Qui vivis
& regnas cum Deo Patre in
unitate Spírítus sancti
Deus, per ómnia sécula
seculórum.

R. Amen.

ψ. Dñus vobiscum, &c.
ψ. Benedicámus Dño, &c.

Ensuite on commence le
petit Office. Mais si on ne
doit point le dire, on dit
tout de suite le Suffrage
suivant.]

DE TOUS LES SAINTS.

Ant. Fulgébunt justí fi-
cut sol in regno Patris eó-
rum.

ψ. Beáti qui hábitant in
domo tua, Dómine. R. In
sécula seculórum laudá-
bunt te.

Orémus.

[Quand on dit le petit
Office, on omet, dans
l'Oraison suivante, les
mots renfermés entre deux
crochets.]

Les noms des Anges, de
S. Jean-Baptiste, & de
S. Joseph, (si on doit les
nommer,) doivent être

M

134 *Aux Fêtes pendant l'année, à Prime.*
placés avant ceux des

Apôtres.
A Cunctis nos, quæsumus, Dômine, mentis & corpore defende periculis; & intercedentibus [beâtâ & gloriôsâ semper Virgine Dei Genitrice Mariâ,] beâtis Apôstolis tuis Petro & Paulo, atque beât. N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem: ut destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secûra tibi seruiat libertate; Per [eundem] Dôminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum, &c.

ÿ. Dñus vobiscum, &c.

ÿ. Benedicamus Dômino, &c.

S'il ne suit point d'autre Office, on dit tout bas:

Fidélium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen.

Ensuite, Pater. & de même aux autres Heures.

Avant Prime, Tierce, Sexte, None & Vêpres, quand on les sèpare de l'Heure précédente, (ainsi qu'avant Laudes, lorsqu'on ne les dit pas immédiatement après l'Office de la nuit,) on dit tout bas, Pater & Ave,

A P R I M E.

ÿ. Deus, † in adiutorium, &c.

Hymne.

JAM lucis orto sidere,
Deum precemur supplices,
Nostras ut ipse dirigat,
Lux increata, semitas.

Nil lingua, nil peccet manus;

Nil mens inane cogitet:
In ore simplex veritas,
In corde regnet caritas.

INCÆPTA dum fluet dies,

O Christe, custos pervigil,
Quas sævus hostis obsidet,
Portas tuere sensuum.

PRÆSTA diurnus ut tua
Subserviat laudi labor:
Auctore quæ te cepimus,
Da te favente prosequi.

SUPERBA ne nimis cato
Menti licenter imperet,
Carnis domet superbiam
Potûs cibique parcitas.

Aux Fêtes.

QUI nos creavit, laus Patri;

Laus, qui redemit, Filio;
Qui caritate nos fovet,
Par sit tibi laus, Spiritus.
Amen.

Aux Fêtes, au lieu de cette Doxologie, on dit celle qui est marquée au Propre ou au Commun.

[A l'Office des Fêtes,

Aux Feries pendant les Pseaumes & Antiennes se disent selon la Ferie, ainsi qu'il est marqué pour chaque jour.

Mais aux Fêtes, l'Antienne est toujours prise du Propre ou du Commun; & les Pseaumes seuls se prennent de la Ferie, à moins qu'il ne soit marqué autrement.]

Capitule. Ephes. 5.
Videte, fratres, quomodo cautè ambulatis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quoniam dies mali sunt.

Aux Feries, R. bref.
Christe, Fili Dei vivi, *
Miserere nobis. *On repete:*
Christe, Fili Dei vivi, *
Miserere nobis. *ÿ.* Qui sedes *
ad dexteram Patris, *
Miserere nobis. Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *On repete:*
Christe, Fili Dei vivi, *
Miserere nobis.

[Aux Fêtes, R. bref.
Christe, Fili Dei vivi, &c.
comme ci-dessus; mais au lieu du *ÿ.* Qui sedes. *on dit celui qui est marqué au Propre ou au Commun.]*

ÿ. Exurge, Domine, adjuva nos; *R.* Et redime nos propter nomen tuum.

Aux Fêtes simples, &

l'année, à Prime. 139
au-dessus, ainsi que pendant les Octaves, on dit tout de suite: Dominus vobiscum. ou Domine, exaudi. & l'Oraison, Domine Deus. ci-après, 137.

Mais aux Feries, on dit les Prieres suivantes.

PRIERES.

Quand les Prieres ont été dites à Laudes, celles-ci se disent à genoux.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. tout bas.
ÿ. Et ne nos inducas in tentationem; *R.* Sed libera nos à malo.

ÿ. Et ego ad te, Domine, clamavi; *R.* Et manè oratio mea præveniet te.

ÿ. Repleatur os meum laude; *R.* Ut cantem gloriam tuam, totà die magnitudinem tuam.

ÿ. Averte faciem tuam à peccatis meis; *R.* Et omnes iniquitates meas dele.

ÿ. Cor mundum crea in me, Deus; *R.* Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

ÿ. Ne projicias me à facie tua; *R.* Et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

ÿ. Redde mihi lætítiam.

salutaris tui; R. Et spiritu principáli confirma me.

[*Quand les Prieres se disent à genoux, on ajoute avant le V. Adjutorium. les VV. qui suivent.*

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; R. A viro iníquo eripe me.

V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; R. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

V. Eripe me de operántibus iniquitátem; R. Et de viris sánguinem salva me.

V. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, R. Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Dirige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; R. Quia tu es Deus salvátor meus.

V. Reminíscere miserationum tuárum, Dómine, R. Et misericordiarum tuárum quæ à século sunt.

V. Bénedic, ánima mea, Dómino; R. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

V. Bénedic, ánima mea, Dómino; R. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

V. Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis;

R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui rédimittit de interitu vitam tuam; R. Qui coronat te in misericórdia & miserationibus.

V. Qui replet in bonis desiderium tuum; R. Renovábitur ut áquilæ juvenus tua.]

Ensuite, en faisant le signe de la Croix :

V. Adjutorium nostrum in nómine Dómini, R. Qui fecit cælum & terram.

L'Officiant élevant médiocrement la voix, fait la Confession, en disant :

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Mariæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptístæ, sanctis Apótolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres:] quia peccávi nimis cogitatione, verbo & ópere, [*en frappant la poitrine,*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me

ad Dóminum Deum nostrum.

Le Chœur dit :

Misereatur tuí omnipotens Deus ; & dimissis peccatis tuis , perdúcat te ad vitam æternam. *L'Officiant répond :* Amen.

Ensuite le Chœur fait la Confession ; & où il a été dit : vobis , fratres , & vos , fratres , il dit : tibi , pater , & te , pater .

[Les Religieuses , dans leurs Couvents , au lieu de fratres , & pater , disent , sorores , & mater .]

Après la Confession faite par le Chœur , l'Officiant dit :

Misereatur vestri , omnipotens Deus ; & , dimissis peccatis vestris , perdúcat vos ad vitam æternam. *R.* Amen.

[Celui qui récite seul ne dit qu'une fois , Confiteor , omettant les mots mis entre deux crochets ; & il ajoute la particule & , avant les mots omnibus & omnes .

Ensuite une fois , Misereatur , auquel il dit , nostri , nostris , & nos .]

L'Officiant faisant le signe de la Croix , dit :

Indulgentiam , † absolutionem & remissionem *Mont. Eté.*

peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens & misericors Dóminus.

R. Amen.

Elevant la voix , il ajoute :

ÿ. Exaudi nos , Deus , salutaris noster , *R.* Spes omnium finium terræ.

ÿ. Misere nostri , Dómine , *R.* Misere nostri.

ÿ. Fiat misericordia tua , Dómine , super nos , *R.* Quemadmodum speravimus in te.

ÿ. Dómine , exaudi orationem meam ; *R.* Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dóminus vobiscum , *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnipotens , qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti , tuâ nos hodie salva virtute ; ut ad nullum declinemus peccatum , sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia , dirigantur cogitationes & ópera : Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum , qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus , per ómnia sécula seculórum. *R.* Amen.

ÿ. Dóminus vobiscum ,

238 *Aux Feries pendant l'année, à Prime.*

Et cum spiritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómi-
no. R. Deo grátias.

[Si on doit dire Prime
du petit Office de la sainte
Vierge, on le dit avant
l'Office du Chapitre.]

AL'OFFICE DU CHAPITRE.

On lit d'abord le Mar-
tyrologe, à la fin duquel
on ne répond rien; mais
l'Officiant dit tout de suite
le Ÿ. Pretiósá, &c.

Si on ne lit point le
Martyrologe, l'Office du
Chapitre commence abso-
lument de cette maniere.

Ÿ. Pretiósá in conspectu
Dómini, R. Mors Sanc-
torum ejus.

SANCTA MARÍA, & om-
nes Sancti ádjuvent
nos in orationibus suis
pro nobis ad Deum; ut
secundum eum qui vocá-
vit nos, Sanctum, & ipsi
in omni conversatióne
sancti simus.

R. Amen.

Ensuite on fait la lecture
du Nécrologe, si on doit le
lire; & après cette lecture,
on dit le Suffrage suivant
pour les Défunts.

Mais si on ne lit point
le Nécrologe, aussi-tôt
après l'Oraison, Sancta
María, on dit le même
Suffrage comme il suit.

SUFFRAGE

Pour les Défunts.

Pseaume, De profun-
dis. 77. ajoutant à la
fin :

Réquiem æternam do-
na eis, Dómine, * &
lux perpétua luceat eis.

Ÿ. Requiescant in pace.
R. Amen.

Ÿ. Dómine, exaudi
orationem meam; R. Et
clamor meus ad te vé-
niat.

Ÿ. Dóminus vobiscum,
R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

ABsolve, quæsumus,
Dómine, animas fa-
mulórum famularumque
tuarum, ab omni vínculo
delictórum; ut in resurrec-
tiónis glória, inter Sanctos
& Electos tuos resuscitati
respirent: Per eum qui
ventúrus est judicare vi-
vos & mórtuos, & sé-
culum per ignem.

R. Amen.

[On omet la lecture du
Nécrologe aux Fêtes So-
lemnelles & au-dessus; &
ces jours-là on ne dit le
Suffrage pour les Défunts
qu'après Complies.]

Là où on ne lit jamais
le Nécrologe, on omet d

Prime le Suffrage pour les
 Défunts, non seulement
 aux Fêtes Solemnelles &
 au-dessus, mais encore
 tous les Dimanches & au-
 tres jours chomés par le
 peuple, auxquels jours ce
 Suffrage est renvoyé après
 Complies.]

[Les Prieres suivantes
 ne se disent point aux Fêtes
 chomées par le peuple.]

PRIERES

Pour le travail des mains.

ÿ. Deus, in adjutó-
 rium meum intende; R.
 Dómine, ad adjuvandum
 me festína.

ÿ. Sit splendor Dómini
 Dei nostri super nos; R.
 Et ópera mánuum nostrá-
 rum dirige.

ÿ. Dómine, exaudi ora-
 tionem meam; R. Et cla-
 mor meus ad te veniat.

Orémus.

Dirigere & sanctificá-
 re, régere & guber-
 náre dignáre, Dómine
 Deus, Rex cœli & terræ,
 hodiè corda & corpora
 nostra, sensus, sermones
 & actus nostros, in lege
 tua, & in opéribus man-
 datórum tuórum: ut híc,
 & in æternum, te auxi-
 liante. salvi & liberi esse
 mereámur, Salvátor mun-
 di: Qui vivis & regnas in

secula seculórum.

R. Amen.

Ensuite on fait la lec-
 ture du Canon en la ma-
 niere qui suit.

Le Lecteur: Jube, dom-
 ne, benedícete. [Dans les
 Communautés de Filles,
 celle qui doit lire, dit,
 domna. Quand on récite
 seul, on dit la Bénédic-
 tion absolument.]

Bénéd. Det Dóminus
 leges suas in mentem nos-
 tram, & in corde nos-
 tro superscribat eas. R.
 Amen.

Puis on lit le Canon,
 qui se trouve pour chaque
 jour à la fin du volume;
 & on le termine ainsi: Tu
 autem, Dómine, Miséré-
 re nostri. R. Deo grátias.

Après la lecture du Ca-
 non, l'Officiant faisant le
 signe de la Croix, dit: Ad-
 jutórium nostrum † in nó-
 mine Dómini, R. Qui
 fecit cœlum & terram.

Puis d'une voix un peu
 plus basse, il dit: Benedi-
 cite. Le Lecteur tourné
 vers lui: Deus. L'Offi-
 ciant: Deus pacis apret
 nos in omni bono, ut fa-
 ciámus ejus voluntátem,
 faciens in nobis quod plá-
 ceat coram se; per Jesum
 Christum, çui est glória

340 Aux Feries pendant l'année, à Tierce.
in secula seculorum.

Le Lecteur : Amen.

Après chaque Heure, s'il ne suit point immédiatement d'autre Office, on dit tout bas : Fide-
lium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen.

Ensuite, Pater noster.

A TIERCE.

ÿ. Deus, † in adiutorium.

Hymne.

O FONS amoris, Spiritus,
O sancte donorum parens,
Tuas refusus intimis
Accende flammam cordibus.

QUI caritatis vinculo
Cum Patre nectis Filium,
Et nos amoris mutui
Arctis coapta nexibus.

Aux Feries.

QUI nos creavit, laus
Patri;

Laus, qui redemit, Filio;
Qui caritate nos foves,
Par sit tibi laus, Spiritus.

Amen.

Aux Fêtes, Doxologie
comme au Propre ou au
Commun.

[A l'Office de la Ferie,
l'Antienne, les Pseaumes,
le Capitule & le R. bref
se disent comme il est marqué
au Pseauteur pour chaque
jour.

Aux Fêtes, l'Antienne,

le Capitule, le R. bref &
son ÿ. se prennent du Propre
ou du Commun; & il
n'y a que les Pseaumes qui
soient de la Ferie, à moins
qu'on ne doive dire ceux du
Dimanche.

On en use de même à
Sexte & à None.]

PRIERES.

Quand on a dit les Prie-
res à Laudes, celles qui
suivent se disent à Tierce,
à Sexte & à None; & on
les dit à genoux.

K Yrie, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléi-
son. Pater noster. tout bas.

ÿ. Et ne nos inducas in
tentationem: R. Sed libe-
ra nos à malo.

ÿ. Dómine Deus virtú-
tum, converte nos; R. Et
ostende faciém tuam, &
salvi érimus.

ÿ. Exurge, Dómine,
adjuva nos, R. Et redime
nos propter nomen tuum.

ÿ. Dómine, exaudi
orationem meam; R. Et
clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dóminus vobiscum,
R. Et cum spiritu tuo.

Oraison convenable.

ÿ. Dóminus vobiscum,
R. Et cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dñõ:
R. Deo grátias.

Aux Feries pendant l'année, à Sexte, &c. 247

A S E X T E.

Laus, qui redémit, Fílio;

ÿ. Deus, † in adjutó-
rium.

Qui caritate nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.

Amen.

Hymne.

JAM solis excelsum jubar
Toto coruscet lumine;
Sic, Christe, tu mundum
novâ

Sol verus accendis face.

FAC plena nostris fulgeat
Lux veritatis mentibus;
Fac nostra plenam caritas
Crescendo surgat ad diem.

Aux Feries.

QUI nos creavit, laus
Patri;

Laus, qui redémit, Fílio;

Qui caritate nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.

Amen.

*Aux Fêtes, Doxologie
comme au Propre ou au
Commun.*

A N O N E.

ÿ. Deus, † in adjut.

Hymne.

PRONO volutus impetu,
Inclinat in noctem
dies:

Sic vita supremam cito
Festinat ad metam gradu.

O CHRISTE, dum fixus
cruci

Expandis orbi brachia,
Amare da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Aux Feries.

QUI nos creavit, laus
Patri;

*Aux Fêtes, Doxologie
comme au Propre ou au
Commun.*

A V Ê P R E S.

*Les Prieres, si on doit
les dire, se trouvent ci-
dessus à Laudes, 132. Au
lieu du Ps. De profundis.
on y dit le Ps. Miserere.
129.*

S U F F R A G E S,

*A l'Office de la Ferie
seulement.*

*Ant. Mihi absit gloriá-
ri, nisi in cruce Dóminí
nostri Jesu Christi.*

ÿ. In Deo salutáre
meum, &c. Et glória mea.

Orémus.

PErpetuâ nos, quæsu-
mus, Dómine, pace
custódi, quos per lignum
sanctæ Crucis redímere di-
gnátus es: Qui vivis &
regnas Deus. &c. Amen.

*Si après cette Oraison
on doit dire les Vêpres du
petit Office de la sainte
Vierge, on la termine par
la conclusion entiers: Qui
vivis & regnas cum Deo
Patre in unitate Spíritus
sancti Deus, per omnia
sæcula seculórum. &c.
Amen. & après Benedicâ-*

mus, on dit : Deus, in
adjutorium meum, &c.

*Mais si on ne doit point
dire les Vêpres de la sainte
Vierge, on dit tout de suite
le Suffrage suivant.]*

DE TOUS LES SAINTS.

Ant. Hi sunt ante thro-
num Dei, & serviunt ei
die ac nocte in templo
ejus, & qui sedet in thro-
no, habitabit super illos.

ψ. In æternum exultá-
bunt; &c. Et habitábis in
eis.

Orémus.

*[Quand on a dit les
Vêpres de la sainte Vierge,
on omet, dans l'Oraison
suivante, les mots renfer-
més entre deux crochets.]*

*Les noms des Anges, de
saint Jean-Baptiste & de
saint Joseph, (si on doit
les nommer,) doivent être
placés avant ceux des Apô-
tres.*

A Cunctis nos, quæsu-
mus, Dómine, men-
tis & corpore defende pe-
riculis; & intercedentibus
[beátâ & gloriósâ semper
Vîrgine Dei Genitrice Ma-
riâ,] beátis Apostolis tuis
Petro & Paulo, atque
beát. N. & omnibus Sanc-
tis, salutem nobis tribue
benignus & pacem : ut,
destructis adversitatibus &

erroribus universis, Ecclé-
sia tua securâ tibi serviat
libertate : Per [eundem]
Dóminum nostrum, &c.

ψ. Dóminus vobiscum,
&c. Et cum spírítu tuo.

ψ. Benedicámus Dómi-
no. &c. Deo grátias.

*Tout bas, Fidélium áni-
mâ. & Pater. à moins qu'on
ne doive dire Complies im-
médiatement après.*

A C O M P L I E S.

*Le Lecteur : Jube, dom-
ne, benedicere. [Celui
qui récite seul dit la Béné-
diction absolument.]*

Bénéd. Cùm dormiéri-
mus, custódiánt nos (ser-
mónes Dómini,) & evigi-
lantes loquámur cum eis.
&c. Amen.

*Ensuite on dit une des
Leçons du Nouveau Testa-
ment, marquées pour cha-
que jour à la fin du volu-
me ; & on la termine ainsi :*
Tu autem, Dñe, miseré-
re nostrî. &c. Deo grátias.

*Après la Leçon, l'Offi-
ciant faisant le signe de la
croix sur la poitrine avec
le pouce, dit :*

C Onverte nos, †
Deus salutáris noster;
&c. Et averte iram tuam à
nobis.

*Ici on fait la Confession
des péchés, disant, Con-*

Éteor, &c. comme à Pri-
me, 136.

Après cela, l'Officiant
élevant la voix, dit :

Ÿ. Deus, † in adjutó-
rium meum, &c.

Aux Fêtes, Antienne
& Pseaumes comme il est
marqué au Pseauteur pour
chaque jour.

Aux Fêtes, Antienne
comme au Propre ou au
Commun, avec les Psea-
mes de la Fête occurrente,
si ce n'est qu'on doive dire
ceux du Dimanche.

Hymne.

GRATES, peracto jam
die,

Deus, tibi persolvimus;
Pronóque, dum nox inci-
pit,

Prosternimus vultu preces.

Quod longa peccávit
dies,

Amárus expiet dolor;
Somno graváti ne nova
Infligat hostis vúlnera.

INFESTUS usque circuit
Quærens leo quem devoret:
Umbrâ sub alarum tuos
Defende filios, Pater.

O quando lucefcet tuus
Qui nescit occásus dies!
O quando sanâta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!

Aux Fêtes.

Qui nos creávit, laus
Patri;

Laus, qui redémit, Fílio 3
Qui caritáte nos fovés,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Aux Fêtes, au lieu de
cette Doxologie, on dit
celle qui est marquée au
Propre ou au Commun.

Capitule. 1. Petr. 5.

Sobrii estóte, & vigilá-
ste; quia adversárius
vester diábolus, tanquàm
leo rúgiens, circuit quæ-
rens quem devoret: cui
resístite fortes in fide.

R. br. In manus tuas,
Dómine, * Commendo
spíritum meum. In manus.

Ÿ. Redemisti me, Dómi-
ne, * Deus veritáris. *
Commendo. Glória Patri.
In manus.

Ÿ. Custódi me, Dómi-
ne, ut pupillam óculi: R.
Sub umbra alarum tuarum
prótege me.

Aux Fêtes, Ant. 3. G.
Dómine.

Aux Fêtes, Antienne
comme au Propre ou au
Commun.

Cantique de Siméon.

Luc. 2.

Nunc dimittis servum
tuum, Dómine, *
secundùm verbum tuum,
in pace;

Quia viderunt óculi
mei * salutare tuum,

Quod parasti * ante faci-
ciem omnium populorum,
Lumen ad revelationem
gentium, * & gloriam
plebis tuæ Israel.

Aux Fêtes, Antienne
Dómine, dabis pacem no-
bis; omnia enim ópera
nostra operatus es nobis.

*Aux Fêtes simples & au-
dessus, ainsi que dans les*
Octaves, on dit l'Antienne
comme elle est marquée au
Propre ou au Commun; &
tout de suite: Dóminus
vobiscum. ou Dómine,
exaudi. avec l'Oraison,
Vísita. ci-après.

Mais aux Fêtes, on
ajoute les Prières suivan-
tes.

PRIÈRES.

Quand on a dit les Prie-
res à Vêpres, celles-ci se
disent à genoux.

KYrie, éléison. Chris-
te, éléison. Kyrie,
éléison.

Pater. *tout bas.* ψ. Et ne
nos inducas in tentatió-
nem; ✠. Sed libera nos à
malo.

ψ. Benedictus es, Dó-
mine, Deus patrum nos-
trorum; ✠. Et laudabilis,
& gloriósus, & superexal-
tátus in sécula.

ψ. Benedictum nomen
glóriæ tuæ sanctum; ✠.

Et laudabile, & superexal-
tátum in omnibus séculis.

ψ. Benedictus es in fir-
mamento cæli; ✠. Et lau-
dabilis, & gloriósus in sé-
cula.

ψ. Benedicat nos Deus,
Deus noster: ✠. Benedi-
cat nos Deus.

ψ. Exaudi nos, Deus
salutáris noster, ✠. Spes
omnium finium terræ.

ψ. Miserere nostri, Dó-
mine; ✠. Miserere nostri.

ψ. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos,
✠. Quemádmódum sperá-
vimus in te.

ψ. Dómine, exaudi ora-
tiónem meam; ✠. Et cla-
mor meus ad te véniat.

ψ. Dóminus vobiscum;
✠. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quæsumus,
Dómine, habitatió-
nem nostram; & omnes
insídias inimíci ab ea lon-
gè repelle: Angeli tui san-
cti hábitent in ea, qui nos
in pace custódiant; & be-
nedictio tua sit super nos
semper: Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum
vivit & regnat in unitate
Spíritus sancti Deus, per
omnia sécula seculórum.
✠. Amen.

Aux Feries pendant l'Année, à Complies. 145

Après Complies on dit à voix basse, en faisant le signe de la croix : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & caritas Dei, & comunicatio sancti Spíritus sic cum ómnibus vobis. R. Amen.

[Celui qui récite seul, au lieu de vobis, dit nobis.]

Tout bas, (à moins qu'on ne doive dire le Suffrage pour les Dófunts,) Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Ensuite on dit l'Antienne suivante.

ANTIENNE

De la sainte Vierge.

Salve, Régina, mater misericórdiæ; vita, dulcèdo & spes nostra, salve: ad te clamámus, éxulés fili Evæ; ad te suspirámus, gementes & flentes in hac lacrymátum valle: eia ergo, advocáa nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos conver-

te; & Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium ostende; ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

ÿ. Vultum tuum deprecabuntur. R. Omnes dívites plebis.

Orémus.

O Mnípotens, sempitèrne Deus, qui gloriósa virginitatis matris Mariæ corpus & animam, ut dignum Fílii tui habitaculum éffici mereretur, Spíritu sancto cooperante, præparasti; da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ intercessióne, ab instantibus malis & à morte perpétua liberémur: Per eundem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Quand l'Office est fini, on dit tout bas, Pater. Ave. Credo.

Ensuite on fait le Suffrage pour les Dófunts, à moins qu'il n'ait été fait à Prime.

PRIERE POUR LE ROI.

Ant. 6. C. Dómine
Deus.

Pseaume 19.

EXáudiat te Dóminus
in die tribulatiónis : *
prótegat te nomen Dei Ja-
cob.

Mittat tibi auxiliúm de
sancto , * & de Sion tueá-
tur te.

Memor sit omnis sacri-
ficii tui , * & holocaustum
tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundúm
cor tuum , * & omne con-
siliúm tuum confirmet.

Lætábitur in salutári
tuo , * & in nómine Dei
nostri magnificábitur.

Impleat Dóminus om-
nes precitiónes tuas : * nunc
cognóvi quóniam saluum
fecit Dóminus Christum
suum.

Exáudiet illum de cælo
sancto suo : * in potentá-
tibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus , & hi
in equis ; * nos autem in
nómine Dómini Dei nos-
tri invocábitur.

Ipsi obligáti sunt , &
cecidérunt ; * nos autem
surréximus , & erecti su-
mus.

Dómine , saluum fac
regem ; * & exaudi nos in
die quâ invocáverimus te.

Ant. Dómine Deus , tu
regnáre fecisti servum
tuum : dabis ergo servo
tuo cor dócile ; ut pó-
pulum tuum judicáre pos-
sit , & discernere inter
bonum & malum.

ÿ. Deus , júdicium
tuum Regi da , r. Et jú-
stitiam tuam filio Regis.

Oraison.

QUÆSUMUS , omnípo-
tens Deus , ut famu-
lus tuus Rex noster N.
qui tuâ miseratione sus-
cepit regni gubernácula ,
virtútum étiam ómnium
percípiat incrementa ; qui-
bus decenter ornátus , vi-
tiorum monstra devitáre ,
hostes superáre , & ad te ,
qui via , véritas & vita
es , gratiósus váleat per-
venire : Per Christum.

PROPRE

DU TEMS,

PARTIE D'ÉTÉ.

S A M E D I

DES QUATRE-TEMPS
de la Pentecôte.

A N O N E.

A la fin de l'Hymne,
Doxologie :

SIT laus Patri; laus Fi-
lio;

Par sit tibi laus, Spíritus,
Assante quo, mentes sa-
cris

Lucent & ardent ignibus.
Amen.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. 3. a. Audívimus eos
loquentes nostris linguis
magnália Dei, allelúia.

Capitule. 1. Cor. 2.

Quæ Dei sunt nemo co-
gnóvit, nisi Spíritus
Dei. Nos autem non spí-
ritum hujus mundi accé-
pimus, sed Spíritum qui
ex Deo est, ut sciámus
quæ à Deo donáta sunt
nobis; quæ & loquimur,

non in doctis humanæ sa-
piéntiæ verbis, sed in doc-
trína Spíritus.

R. br. Annuntiavérunt
* ópera Dei, * Allelúia,
allelúia. Annuntiavérunt.
ÿ. Et facta ejus * intelle-
xérunt, * Allelúia. Glória
Patri. Annuntiavérunt.

ÿ. Conturbáti sunt om-
nes qui vidébant eos; *R.*
Et tímuit omnis homo.

Oraison.

MEntibus nostris,
quæsumus, Dómi-
ne, Spíritum sanctum be-
nignus infunde, cujus &
sapiéntiâ cónditi sumus,
& providétiâ guberná-
mur: Per Dóminum... in
unitate ejusdem.

*Ici se termine le Tems
Paschal.*

*VESPRES de la Fête
suivante.*

DE LA T. S. TRINITÉ.

S O L E M N E L - M A J E U R .

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes du Samedi.

Ant. **D**ixit Deus ad
1. D. **M**oysen : Ego
sum qui sum ; hoc nomen
mihi est in æternum.

Ant. 2. **D**ominus Deus
noster, **D**ominus unus est.

Ant. 3. a. Ipse est Deus
deorum, & **D**ominus do-
minantium, Deus magnus
& potens.

Ant. 4. E. Solus habet
immortalitatem, & lucem
inhabitat inaccessibilem.

Ant. 5. a. **D**ominus e-
xercituum, Deus Israël,
magnus consilio, & in-
comprehensibilis cogita-
tu.

Capitule. Rom. 10.

O Altitudo divitiarum
sapientiae & scientiae
Dei ! quam incomprehen-
sibilia sunt iudicia ejus,
& investigabiles viae ejus !
R. Deo gratias.

R. Non est similis tui,
Domine : magnus es tu,

& magnum nomen tuum
in fortitudine : * Quis
non timebit te, ô Rex
gentium ? *Ï.* Magna &
mirabilia sunt opera tua,
Domine Deus omnipotens,
justae & verae sunt viae
 tuae, Rex seculorum : *
Quis. *Gloria.* On répete le
R. Non est. *jusqu'au Ï.*

Hymne.

O QUAM vetendis in-
dúitur tuum
Numen tenébris ! quam
sacra te, **D**eus,
Caligo vestit ! nec tre-
mendæ
Sancta licet penetrare
noctis.

PER densa quæ te núbila
sépiunt,
Si quandò ruptis fúlgu-
ra núbibus
Emissa, Numen vix re-
vélant,
Luce micans nímiâ,
latefcis.

HUMANA mens, hîc astra
Dei, pavens

Mirare : lumen nî præcat
fides,

Cæcûtis; & tunc disse-
rendo

Decipitur râtio super-
ba.

Hinc qui fidélis, sit puer
ex fide,

Et dogma menti súsci-
pit inviûm :

Personâ triplex, Nu-
men unum;

Hoc râtio stupet, hoc
adórat.

LAUS summa Patri, qui
Génitum dedit;

Qui nps redémit, gló-
ria Fílio;

Qui caritátis mittis ig-
nes,

Divus Amor, tibi laus
per ævum. Amen.

ÿ. Magnus Dóminus,
& laudábilis nimis; R. Et
magnitúdinis ejus non est
finis.

*A Magnif. Ant. J. qui
se double.* Dómini Dei
tui cælum est, & cælum
cæli; terra, & ómnia
quæ in ea sunt. Ipsi adhæ-
rébis: ipse est laus tua, &
Deus tuus.

Oraison de Laudes.

*Pour la mémoire du Sa-
medi avant le I. Diman-
che après la Pentecôte,*

*Ant. Vocávit Dóminus
Sámuél; & ait Sámuél :*

Lóquere, Dómine, quia
audit servus tuus.

ÿ. Beneplácitum est Dó-
mino in pópulo suo; R.
Et exaltábit mansuétos in
salútem.

*Oraison, Deus, in te.
ci-après à Laudes.*

*À COMPLIES, Pseau-
mes & Capitule de la Fé-
rie: le reste comme après
les II. Vêpres.*

A LAUDES.

Ant. U Nus Deus & Pa-
1. g. *U* ter ómnium,
qui est super omnes, &
per ómnia, & in ómnibus
nobis.

Ant. 2. Deus erat Ver-
bum: in ipso vita erat, &
vita erat lux hóminum;
& lux in ténebris lucet.

Ant. 3. a. In uno Spíri-
tu omnes nos in unum
corpus baptizáti fumus.

Ant. 4. E. Grátia.

Cantique. Eccli. 43.
M Últra dicémus, &
deficiémus in ver-
bis: * consummátio au-
tem sermónum, ipse est
[Dóminus] in ómnibus.

Gloriantes, ad quid va-
lébimus? * Ipse enim Om-
nípotens super ómnia ó-
pera sua.

Terríbilis Dóminus, &
magnus vehementer, * &
mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificantes Dóminum quantumcumque poteritis : * supervalébit enim adhuc & admirabilis magnificentia ejus.

Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantum potestis : * major enim est omni laude.

Exaltantes eum, replémini virtúte : ne laboréris ; * non enim comprehendéris.

Quis vidébit eum, & enarrábit ? * & quis magnificábit eum sicut est ab initio ?

Glória Patri.

Ant. Grátia, misericórdia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro.

Ant. 5. a. Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantum potestis ; major est enim omni laude.

Capitule. Apocal. 7.
Benedíctio, & claritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo nostro in sécula séculórum : Amen. &c. Deo grátias.

Hymne.

O LUCE quæ tuâ lates,
Beáta semper Trínitas ;

Te confitémur, crédimus,

Pioque corde quærimus.

O SANCTE sanctorum Pater !

O Nate de Deo Deus !

O caritátis vñiculum,
Jungens utrumque Spíritus !

UT se videt totum Pater,
Coæva Proles nâscitur ;
Amorque quo se diligunt,
Et ipse procedit Deus.

EST totus in Nato Pater,

In Patre totus Fílius ;
Natoque plenus ac Patre
Inest utríque Spíritus.

QUOD Natus est, hoc Spíritus :

Hoc est uterque quod Pater :

Tres una summa Véritas,
Tres una summa Caritas,

QUI nos créavit, laus Patri ;

Laus, qui redémit, Fílio ;

Qui caritate nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶. Quis loquétur poténtias Dómini ? &c. Audíras faciét omnes laudes ejus ?

A Benedíct. *Ant.* 8. G.
qui se double. Benedictum, Dómine, nomen glóriæ tuæ sanctum ; & laudábile, & superexaltatum in ómnibus séculis.

Oraison.

OMnipotens, sempiterna Deus, qui de diti famulis tuis in confessione veræ fidei, æternæ Trinitatis glóriam agnoscere, & in potentia majestatis adorare Unitatem; quæsumus, ut ejusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniatur adversis: Per Dóminum.

Pour la mémoire du Dimanche,

Ant. Nolite condemnare, & non condemnabimini: eadem quippe mensura quæ mensi fueritis, remetiètur vobis.

ÿ. Manè astábo tibi, Dómine, & vidébo; *℞.* Quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Oraison.

Deus, in te sperantium fortitúdo, adesto propítius invocatióibus nostris; & quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxiliúm grátiaæ tuæ, ut in exequendis mandátis tuis, & voluntate tibi & actióne placeámus: Per Dóminum.

AUX HEURES, Doxologie, Qui nos creávit. comme au Pseautier.

A P R I M E.

Ant. 1. g. Unus Deus.

On dit le Symbole Quicumque.

Au ℞. br. ÿ. Qui mitis Spíritum * à Patre procedentem,

A T I E R C E.

Ant. 2. Deus.

Capitule. Hebr. 1.

Filius Deus constituit hæredem universórum, per quem fecit & sæcula: qui cum sit splendor glóriæ, & figura substantiæ ejus, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgationem peccatórum faciens, sedet ad dexteram majestatis in excelsis,

℞. br. Dóminus dixit ad me *: Fílius meus es tu, * Allelúia, allelúia. Dóminus. *ÿ.* Ego * hodiè genui te, * Allelúia. Glória. Dóminus.

ÿ. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctorum; *℞.* Ex útero ante luciferum genui te.

A S E X T E.

Ant. 3. a. In uno.

Capitule. Tit. 3.

Non ex opéribus justitiæ quæ fecimus nos, sed secundum suam misericórdiam salvos nos

fecit Deus, per lavácrum regenerationis & renovationis Spíritus sancti, quem effudit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

R. br. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Allelúia, allelúia. Spíritus. *ÿ.* Propter nomen tuum, Dómine, * vivificábis me, * Allelúia. Glória Patri. Dómine.

ÿ. Ne projicias me à fácie tua, *R.* Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

A N O N E.

Ant. 5. a. Benedicentes.

Capitule. Ephes. 5.

Implémini Spíritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, & hymnis, & canticis spirituálibus, cantantes & psallentes in córdibus vestris Dómino, grátias agentes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo & Patri.

R. br. Exaltáte * Dóminus Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. Exaltáte. *ÿ.* Et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus, * Allelúia. Glória Patri. Exaltáte.

ÿ. Tu Dóminus altíssi-

mus super omnem terram: *R.* Nimis exaltátus es super omnes deos.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **S**cimus quòd nullus est Deus nisi unus: nam etsi sunt qui dicantur dii, sive in cælo, sive in terra; nobis tamen unus Deus.

Ant. 4. E. Nobis unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos in illum.

Ant. 6. Unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, & nos per ipsum.

Ant. 8. G. Unus Spíritus, unus Dóminus, una fides, unum baptísma.

Ant. 1. g. Ipse Spíritus testimónium reddít spiritui nostro, quòd sumus hærédes quidem Dei, co-hærédes autem Christi.

Capitule. 2. Cor. 13.

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & caritas Dei, & comunicatio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

Allelúia, allelúia. *ÿ.* Salus, & glória, & virtus, Deo nostro est, quia vera & justa judícia sunt ejus. Allelúia.

Hymne.

TER sancte, ter potens Deus, Incomprehensa Trínitas;

O lux perennis ! propriis
O ter beata gaudiis !
O VERA semper Unitas !
O una semper Veritas !
O sancta semper , quæ
bonum

Diffundis omne , Caritas !
TE densa circum nubila ,
Te circum inaccessum ju-
bar ,

Quod intus ardent Angeli
Circum tremantes cernere.

TE confitetur in tuo
Et plebs renata nomine ;
Firmaque prælibat fide
Amor quod ambit præ-
mium.

DA posse quod jubes ,
Pater ;
Da scire , Fili , quod do-
ces ;

Fac corde toto , Spiritus ,
Nos velle quod probas
bonum.

QUI nos creavit , laus
Patri ;

Laus , qui redemit , Filio ;
Qui caritate nos foves ,
Par sit tibi laus , Spiritus .
Amen.

ÿ. Benedictum nomen
majestatis ejus in æter-
num : R. Et replébitur
majestáte ejus omnis ter-
ra.

A Magnif. Ant. 4. E.
qui se double. Electis se-
cundum præsciéntiam Dei

Patris in sanctificatione
Spíritus , in obediéntiam ,
& asperciónem sanguinis
Jesu Christi , grátia & pax.

Oraison de Laudes.
Pour la mémoire du Di-
manche ,

Ant. Non est discipulus
super magistrum ; perfec-
tus autem omnis erit , si
sit sicut magister ejus.

ÿ. In Deo laudábitur
totâ die ; R. Et in nómi-
ne tuo confitébimur in
séculum.

*Oraison , Deus in te-
ci-dessus , 151.*

A COMPLIES.
*Pseumes & Capitule du
Dimanche.*

Ant. 7. d. Videte quod
ego sim solus , & non sit
álius Deus præter me : vi-
vo ego in æternum.

*Hymne , Grates. 27.
avec sa Doxologie.*

A Nunc dimitt. Ant. 6.
Ego Dóminus ; hoc est no-
men meum : glóriam meá
áalteri non dabo.

AUX FÉRIES
PENDANT L'ANNÉE.

*Tout l'Office se fait
comme au Pseautier. L'O-
raison se prend du Di-
manche précédent.*

¶ Si au jour de la Fête
du T. S. Sacrement il se
rencontre une Fête Solem-

nelle, ou même Annuelle, doubles ou Simples, on
 on la renvoye au Vendredi n'en fait aucune mémoire
 suivant, & alors on en au jour de la Fête du T.
 fait mémoire aux 11. Vê- S. Sacrement, & on ne
 pres de la Fête du T. S. les renvoye point : mais
 Sacrement. on en fait seulement mé-

Toute Fête Double qui tombe dans l'Octave, est
 renvoyée après l'Octave, en quelque jour qu'elles se
 rencontrent.]

Quant aux Fêtes Semi-

F Ê T Ê

DU T. S. SACREMENT
DE L'EUCCHARISTIE.

A N N U E L.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **R**edémît Dóminus
I. D. **R** Jacob, & libe-
rávit eum : & vénient, &
laudábunt in monte Sion ;
& cónfluent ad bona Dó-
mini super frumento &
vino.

Ant. 2. Consolábor eos,
& lætificábo à dolóre suo :
& inebriábo ánimam sa-
cerdótum pinguédine, ait
Dóminus.

Ant. 3. a. Tríticum có-
medent, & viñum bibent
in átriis sanctis meis.

Ant. 4. E. Erit ánima
eórum quasi hortus irri-
guus ; & ultrá non esú-
rient : & pópulus meus
bonis meis adimplébitur.

Ant. 5. C. Audíte au-
dientes me, & comédi-
te bonum : & fériam vo-
biscum pactum sempiter-
num.

Capitule. Eccli. 24.

Memória mea in ge-
neratiónes seculó-
rum. Qui edunt me, ad-
huc esúrient ; & qui bi-
bunt me, adhuc sítient.
Qui audit me non con-
fundétur.

R. Memóriam fecit mi-
rabílium suórum miséri-
cors & miserátor Dómi-
nus : * Escam dedit ti-
méntibus se : † Memor
erit in séculum testamen-
ti sui. †. Jesus cùm dile-
xisset suos qui erant in
mundo, in finem dilexit
eos. * Escam dedit. Gló-
ria Patri. † Memor erit.
*On répète le R. Memó-
riam. jusqu'au †.*

Hymne.

NATE, qui Deo pa-
renti
Par Deus nunc ássides ;
Christe, suprémus Sacér-
dos,

Atque factus hóstia;
Ipse Judex & Patrónus,
Et Deus, nobis homo.

TE tuis offers sub aris
Incruento fúnere;
Nostra, vel te gloriósum
Heu! cruentant crimina;
Júdicem te, te Patrónum,
In dies lacéssimus.

SACRA sicnè tam nocentes
Ambiunt altária?
Quam tremiscunt intuen-
do

Purióres Spíritus,
Sustinébunt inquináti
Núminis præsentiam?

MORTE victâ, qui trium-
phas,

Cógimus rursùs mori:
Morte placasti Parentem,
Illa mors nil próderit?
Vana sunt an sic amoris
Sempiterna pignora?

TOLLE vela, rumpe
nubem,

Ore nudo pródeas:
Temperáto tu benignus
Vis latére Númine:
Nì premas, nos fulguranti
Enecáres lúmine.

NUBE densâ delitentem,
Da fide te cernere,
Sole puro puriórem
Ore puro pángere:
Da simul nos immolári
Immolatæ víctimæ.

LAUS supréma sit Parenti,
Qui creávit ómnia,

Filióque, qui redémit
Morte nos volens suâ,
Par & illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.
ÿ. Quàm magna multi-
túdo dulcédinis tuæ, Dó-
mine, R. Quam abscon-
disti timéntibus te!

A Magnif. Ant. 6. qui
se double. Omnes sitientes,
veníte ad aquas; prope-
ráte & comédite: & veni-
te ad me, & vivet áni-
ma vestra, alleluía.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES, Pseau-
mes & Capitule de la Fé-
rie. Le reste comme après
les II. Vêpres.

A LAUDES.

Pseumes du Dimanche.
Ant. **D**ixit Jesus: Panis
i. g. Dei est, qui de
cælo descendit, & dat
vitam mundo.

Ant. 2. Amen, amen
dico vobis: Ego sum pa-
nis vivus qui de cælo des-
cendi.

Ant. 3. g. Nisi mandu-
caveritis carnem Fílii hó-
minis, & biberitis ejus
sanguinem, non habébi-
tis vitam in vobis.

Ant. 4. d. Qui mandúcat.
Cantique. Prov. 9.

Sapiéntia ædificávit sí-
bi domum, * excídit
columnas septem.

Immolávit

Immolávit víctimas suas,
* míscuit vinum, & propó-
súit mensam suam.

Mísit ancillas suas, ut
vocárent ad arcem, * &
ad mœnia civitátis.

Si quis est párvulus,
véniat ad me; * & insi-
piéntibus locúta est:

Veníte, comédite panem
meum, * & bíbite vinum
quod míscui vobis:

Relínquite infántiam,
& vívite, * & ambuláte
per vias prudéntiæ.

Principium sapiéntiæ ti-
mor Dómini, * & scién-
tia sanctorum prudén-
tia.

Per me enim multipli-
cabuntur dies tui, * &
addentur tibi anni vitæ.

Ant. Qui mandúcat
meam carnem, & bibit
meum sánguinem, habet
vitam æternam.

Ant. s. a. Qui mandú-
cat & bibit indignè, judi-
cium sibi mandúcat & bi-
bit, non dijúdicans corpus
Dómini.

Capitule. Malac. i.

AB ortu solis usque ad
occásum, magnum est
nomen meum in géntibus,
& in omni loco sacrificá-
tur, & offertur nómini
meo oblátio munda; quia
magnum est nomen meum

Mont. Eté,

in géntibus, dicit Dómi-
nus exercítuum.

Hymne.

VERBUM supernum
pródiens,
Nec Patris linquens dex-
teram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

IN mortem à discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discipulis.

QUIBUS sub bina spécie
Carnem dedit & sánguini-
nem;

Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE nascens dedit só-
cium,

Convlescens in edúlium:
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præ-
mium.

O SALUTARIS Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.

¶ QUI carne nos pascis
tuâ,

Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre cumque Spí-
ritu,

In sempiterna sécula.

Amen.

.v̄. Edent páuperes, &
laudábunt Dóminum: R.
Vivent corda eórum in fé-
culum séculi.

O

A Benedict. *Ant.* 1. J. qui se double. Quotiescumquè manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dñi annuntiábitis, donec véniat.

Oraison.

DEUS, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti; tribue, quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis & regnas, &c.

AUX HEURES.

Doxologie, Qui carne nos pascis tuá. *ci-dessus à Laudes.*

[*On la dit pendant l'Obsave, même aux Fêtes qui ont une Doxologie propre.*]

Pseaumes du Dimanche.

A P R I M E.

Ant. 1. g. Dixit Jesus.

On ne dit point le Symbole Quicumque.

Capitule du Dimanche.

Au *re. br.* *ÿ.* Qui es panis * de cælo descendens.

Canon propre.

A T I E R C E.

Ant. 2. Amen, amen.

Capitule. 1. Cor. 11.

FRATRES; Ego accépi à Dómino quod & trá-

didí vobis, Quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípíte, & manducáte; hoc est corpus meum quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Re. br. Pane cæli * saturávit eos, * Allelúia, allelúia. *Panc.* *ÿ.* Dirúpit petram, * & fluxérunt aquæ, * Allelúia. Glória Patri. *Panc.*

ÿ. Confiteantur Dómino mirabilia ejus; *re.* Quia ánimam inánem satiávit bonis.

A S E X T E.

Ant. 3. g. Nisi.

Capitule. 1. Cor. 10.

UT prudentibus loquor, vos ipsi judicáte quod dico: Calix benedictiónis cui benedicimus, nonnè communicatio sánguinis Christi est? & panis quem frángimus, nonnè participatio córporis Dómini est?

re. br. Paraсти, Dómine, * in conspectu meo mensam, * Allelúia, allelúia. *Paraсти.* *ÿ.* Adversus eos * qui tribulant me, * Allelúia. Glória Patri. *Paraсти,*

ψ. Justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, & Et delectentur in lætitia.

A N O N E.

Ant. 5. a. Qui manducat.

Capitule. 1. Cor. 10.

NOlo vos socios fieri dæmoniorum. Non potestis calicem Dómini bibere, & calicem dæmoniorum: non potestis mensæ Dómini participes esse, & mensæ dæmoniorum.

℞. br. Lavábo inter innocentes * manus meas, * Allelúia, allelúia. Lavábo. ψ. Et circúmdabo * altáre tuum, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Lavábo.

ψ. Cum homínibus operántibus iniquitátem: & Non comunicábo cum electis eórum.

A U X II. V Ê P R E S.

Pf. Dixit Dóminus. 21.

Ant. **E**Go sum panis vitæ: qui venit ad me, non esúriet; & qui credit in me, non sítiet unquam.

Pf. Confitébor. . . . in concílio. 21.

Ant. 3. E. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in deserto, & mórtui sunt.

Pf. Crédidi. 90.

Ant. 4. E. Hic est panis de cælo descendens; ut si quis ex illo manducáverit, non moriátur.

Pf. Beáti omnes. 126.

Ant. 5. a. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.

Pf. Lauda, Jerúsalem. 83.

Ant. 6. Beátus qui manducábit panem in regno Dei.

Capitule. Apoc. 3.

ECce sto ad óstium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cenábo cum illo, & ipse mecum.

Allelúia, allelúia. ψ. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. Allelúia.

Hymne.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi pretium,
Fructus ventris generósi,
Rex effúdit géntium.

NOBIS datus, nobis natus

Ex intacta Vírgine,

O ij

Et in mundo conversatus,
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

IN SUPREMÆ nocte cœnæ
Recumbens cum fratribus,
Observatâ lege plenè
Cibis in legalibus,
Cibum turbæ duodænæ
Se dat suis manibus.

VERBUM caro panem
verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi me-
rum;

Et si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincè-
rum
Sola fides sufficit.

TANTUM ergo Sacra-
mentum
Veneremur cernui;
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplemen-
tum
Sensuum defectui.

GENITORI, Genitôque
Laus & jubilatio,
Salus, honor, virtus quo-
que

Sit & benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.
Amen.

ÿ. Filii tui sicut novel-
læ olivarum, &c. In cir-
cuitu mensæ tuæ.

A Magnif. Ant. 5. C.

qui se double. Ego dis-
pono vobis, sicut dispo-
suit mihi Pater meus re-
gnum; ut edatis & biba-
tis super mensam meam
in regno meo, allelûia.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. 5. a. Agnum offe-
res ad vespèram, in odò-
rem suavitatis: sacrifi-
cium est Dômino obla-
tionè perpétuâ.

Hymne.

QUAM stupendas in-
duit
Formas amor! Verbum
Dei

Jugis sub ara vîctima,
Se præbet in cibum suis.
DIVINUS hospes, inti-
mis

Infûsus hæret cordibus:
Hinc facta mortâlis caro
Divinitatis particeps.

JESU, voluptas cor-
dium

Beata pax amantium,
Qui carne nos pascis die,
In nocte nostra sis quies.

A QUO creamur, laus
Patri;

Quo pascimur, laus Filio;
Quo consecramur, non
minor

Laus utriusque Flâmini.
Amen.

[Cette Hymne se dit

aussi aux Fêtes qui se ren-
contrent pendant l'Octave.]

Capitule du Dimanche.

A Nunc dimitt. Ant. 6.

Fecit nos regnum & Sacer-
dotes Deo & Patri suo:
ipsi gloria & imperium,
alleluia.

AUX JOURS
DANS L'OCTAVE
du T. S. Sacrement.

Sémidouble.

A LAUDES.

Pseaumes de la Férie.
Cantique, avec les cinq
Antiennes, le Capitule,
l'Hymne, &c. comme au
jour de la Fête.

L'Ant. à Benedictus. ne
se double point.

AUX HEURES.

Pseaumes de la Férie.

Le reste comme au jour
même, excepté qu'à Prime
on dit le Capitule de la
Férie, 135. & le Canon
occurrent.

A VÊPRES.

Pseaumes, Antiennes,
Capitule, Hymne, &c.
comme au jour de la Fête.

Mais on omet Alleluia.
avec son V. & on ne
double point l'Antienne à
Magnificat.

A COMPLIES, tout
(même les Pseaumes &
le Capitule) comme au
jour de la Fête.

II. DIMANCHE
après la Pentecôte,
DANS L'OCTAVE
du T. S. Sacrement.

AUX VÊPRES du Sa-
medi précédent, Pseaumes
& Antiennes comme au
jour de la Fête, 159.

Capitule. 2. Esdr. 9.

PANEM de caelo dedisti
eis in fame eorum,
& aquam de petra edu-
xisti eis sitiētibus: & di-
xisti eis ut egrederentur
& possiderent terram, su-
per quam levasti manum
tuam ut traderes eis.

Hymne, Nate. 155.

V. Edificavit Dominus
sanctificium suum in ter-
ra, R. Quam fundavit in
secula.

A Magnif. Ant. 7. G.
Reduxerunt Philisthim
arcam Domini, & man-
sit in Cariathiarim; &
requievit omnis domus Is-
rael post Dominum.

Oraison ci-après à
Laudes.

COMPLIES comme au
jour de la Fête.

A LAUDES.

Pseaumes, Cantique &
Antiennes comme au jour
même, 156.

Capitule. 1. Cor. II.

Quicumque manducave-
rit panem hunc, vel

biberit cálicem Dómini indignè, reus erit corpóris & sánguini Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat.

Hymne, Verbum. 157.

ÿ. Edent páuperes, & saturabuntur: R. Vivent corda eórum in séculum séculi.

A Benedict. Ant. 1. a.
Dómine, factum est ut imperasti; & adhuc locus est. Et ait dóminus servo: Exi in vias & sepes, & compelle intráre, ut impleátur domus mea.

Oraison.

DEUS, qui Ecclésiám tuam pretiósó corpore & sángüine tuo mirabiliter réficis: infunde in eam Spíritum vivificantem; ut cœlestis participatione mystérii, de te vivens in terris, tecum vivere mereátur in cœlis: Qui vivis. . . in unitate ejusdem Spíritûs sancti Deus.

AUX HEURES, tout somme au jour de la Fête.

A VÊPRES.

Pseaumes & Antiennes somme au jour même.

Capitule. Apoc. 22.

Béati qui lavant stolas suas in sángüine

Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicidæ, & idólis fervientes; & omnis qui amat & facit mendárium.

Hymne, Pange, lingua. 159.

ÿ. Péteant peccatóres á fácie Dei, R. Et justí epulentur & exultent.

A Magnif. Ant. 7. a.
Dico vobis quòd nemo virórum illórum qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam.

Oraison de Laudes.

¶ *Si la Fête de saint Jean-Baptiste, des Apôtres saint Pierre & saint Paul, ou toute autre Fête Solennelle ou Annuelle tombe au jour de l'Octave du T. S. Sacrement, l'Office du Sacerdoce de N. S. s'anticipe au Mercredi précédent, & on en fait mémoire aux I. Vêpres de ces Fêtes. Quant à l'Octave au T. S. Sacrement, en ce cas on en fait mémoire à Laudes & aux II. Vêpres de ces mêmes Fêtes, par l'Ant. le ÿ. & l'Oraison du jour même.]*

OCTAVE

DU T. S. SACREMENT,
& Fête

DU SACERDOCE
de N. S. J. C.

Double-majeur.

AUX I. VÉPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **D**ixit Dóminus ad
3. g. Móysen : Applica
ca ad te Aaron fratrem
tuum cum filiis suis, de
medio filiórum Israel, ut
Sacerdócio fungantur mi-
hi.

Ant. 2. Cunctórum con-
secrábis manus, sanctifi-
cabisque illos, ut Sacer-
dócio fungantur mihi.

Ant. 3. a. Oleum un-
ctiónis fundes super caput
Aaron; atque hoc ritu
consecrábitur.

Ant. 6. Filios Aaron ap-
plicábis, & indues túnica
líneis, cingisque bálteo.

Ant. 5. a. Státues Leví-
tas in conspectu Aaron &
filiórum ejus, & conse-
crábis oblátos Dómino.

Capitule. Levit. 21.

Sancti erunt Deo suo,
& non pólluent no-
men ejus : incensum enim
Dómini, & panes Dei sui
ófferunt; & ideò sancti
erunt.

& Jurávit Dóminus,
& non pœnitébit eum: *

Tu es Sacerdos in æternum
secundum ordinem Mel-
chisedech. ψ. Alii quidem
sine jurejurando Sacerdó-
tes facti sunt; hic autem
cum jurejurando, per eum,
qui dixit ad illum: * Tu
es. Glória. * Tu es.

Hymne.

CESSANT figuræ : non
lilat impares
Impar Sacerdos ámplius
hóstias :

Jam Póntifex fit Nu-
men ipsum;
Seque sibi Deus Ag-
nus offert.

VITAM cruentus qui semel
óbtulit;

Se non cruentum júgiter
ímmolat;

Maçtátus aris, & re-
nascens

Perpétuò, moriendo
vivit.

AD grande munus nos
Deus érigit,

Quos ungit intùs sacrífi-
cos sibi :

Pondus cadúci susti-
némus

Angélicis húmeris tre-
mendum.

O QUAM stupendæ, quas
ágimus, vices!

Quem prona cœli cúria
súspicit,

Sacras ad aras impe-
rantes

Nos dócilis Deus ipse
sentit.

CHRISTUM, sacerdos, cœ-
litus évocas

Per te créatur, qui creat
omnia :

Immótus orbem qui
gubernat,
Se tibi dat fáci-
lem movéri.

NON impotenti, críminis
árbitet,

Verbo resolvís férrea vín-
cula :

Quas fers magistrá
voce, Numen
Ecce sibi putat esse,
leges.

LAUS summa Patri, súm-
maque Fílio ;

Sit, sancte, compar laus
tibi, Spíritus,

Quo Christus aris per
ministros

Hóstia stat simul &
Sacerdos. Amen.

ψ. Si voluisses sacrifici-
cium, Dómine, dedissem
útiqùe : & Holocaustis
non delectáberis.

A Magnif. Ant. J. Pla-
cêbit Dómino sacrificium
Juda & Jerúsalem, sicut
dies séculi, & sicut anni
antíqui.

Oraison, Deus, qui
Unigénitum tuum nobis
dedisti, &c. ci-après á
Laudes.

COMPLIES comme après
les 11. Vêpres.

A LAUDES.

Pseumes de la Férie.

Ant. **T** Alis decébat ut
1. f. **T** nobis esset Pón-
tífex, sanctus, innocens,
impollútus, segregátus á
peccatóribus.

Ant. 2. Débuit per óm-
nia frátribus similári, ut
miséricors fieret & fidélis
Pón-tífex ad Deum, ut re-
propitiáret delicta pópu-
li.

Ant. 3. a. Diléxit nos,
& trádedit semetipsum pro
nobis oblatiónem & hól-
tiam Deo in odórem sua-
vitátis.

Cantique. Sapiéntia. 156.

Ant. 7. d. Consummá-
tus, factus est ómnibus ob-
temperántibus sibi causa
salútis æternæ, appellátus
á Deo Pón-tífex juxtà ór-
dinem Melchisedech.

Ant. 8. c. Salváre in
perpétuum potest acceden-
tes per semetipsum ad
Deum, semper vivens ad
interpellandum pro no-
bis.

Capitule. Jerem. 31.

I Nebriábo ánimam Sa-
cerdotum pinguédine;
& pópus meus bonis
meis adimplébitur, ait
Dóminus.

Hymne.

Tanta per commercia !

Sic amas, ut quos amasti,
Christe, numquam deseras :

Ipse corpus das in escam
Et propinas sanguinem :
Jamque factus lactis infar,
Ne cibus nos opprimat.

QUALIS ista fraus amoris
Ut teis indulgeas !
Non vides, sentis, nec audis,

Et manes immobilis ;
Talis astris imperantem
An decet status Deum !

NON ut olim monte sancto

Hic Deus nos territas ;
Inter ignes non minaris,
Hic amas mitescere ;
Quam bonus, prudensque celas

Hic tuam presentiam !
PAUPERES nos, nos puillos,

Nos ab astris exules,
Ut reduces nos Olympo
Nosque reddas divites,
Ipse factus es pusillus,
Pauper, exul, indigens.

VENTRE natum virginali
Corpus olim sumpseras ;
Hoc Deo plenum redonas
Ampliori fenore ;
Ter, quater, nos o beati

MENSA qualis hic paratur

Si quis intus esurit !
Alides conviva nobis
Ipse tu convivium,
Fons salutis, si quis æger ;
Si flet, hic solatium.

SUMMA laus Deo Parenti

Qui creavit omnia ;
Filio, qui nos redemit
Pontifex & victima ;
Flamini, cujus superno
Confoyemur halitu.

Amen.

ÿ. Sacerdotes Sion induam salutari, &c. Et sancti ejus exultatione exultabunt.

A Benedict. Ant. 5. C.
Non in manufacta sancta
Jesus introivit, exemplaria
verorum, sed in ipsum
cælum, ut appareat
nunc vultui Dei pro nobis.

Oraison.

DEUS, qui Unigenitum
tuum nobis dedisti
summum Sacerdotem, ei-
que ad sacrificandum tibi
hostiam mundam Sacerdotes
ministros sociasti ; quæ-
sumus, ut omnes qui vo-
catione tam sanctâ dignati
sunt, altari tuo devotè
ministrent, & seipos hos-
tiam vivam & sanctam of-

ferre mereantur ; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum , &c.

AUX HEURES,
Doxologie.

JESU, Sacerdótum decus,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spírítu,
In sempiterna scécula.
Amen.

Pseaumes de la Férie.

A P R I M E.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Au R. br. ψ. Qui es Sacerdos * in æternum.

A T I E R C E.

Ant. 2. Débuit.

Capitule. Hebr. 4.

Non habémus Pontíficem qui non possit cõmpati infirmitátibus nostris ; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátia.

R. br. Cálicem salutáris * accípiam , * Allelúia , allelúia. Cálicem. *ψ.* Et nomen Dómini * invocábo , * Allelúia , allelúia. Glória. Cálicem.

ψ. Vota mea Dómino reddam , *R.* In conspectu ómnis pópuli ejus.

A S E X T E.

Ant. 3. a. Diléxit nos.

Capitule. Hebr. 10.

Habentes fidúciam in intróitu sanctorum in sanguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, & Sacerdótem magnum super domum Dei, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem.

R. br. Memor sit Dóminus * omnis sacrificii tui, * Allelúia , allelúia. Memor. *ψ.* Et holocaustum tuum * pingue fiat , * Allelúia , allelúia. Glória. Memor.

ψ. Latábimur in salutári tuo , *R.* Et in nómine Dei nostri magnificábimur.

A N O N E.

Ant. 8. c. Salváre.

Capitule. Hebr. 8.

Talem habémus Pontíficem qui consédit in dextera sedis magnitúdinis in cœlis, Sanctorum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo.

R. br. Salvum fecit Dóminus * Christum suum, * Allelúia , allelúia. Salvum fecit. *ψ.* Exáudiet illum * de cœlo sancto suo,

* Alleluia, alleluia. Gló-
ria. Salvum fecit.

ψ. Tribuat tibi secun-
dum cor tuum, &c. Et om-
ne consilium tuum con-
firmet.

AUX II. VÉPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **H**æc dices filiis
1. D. **I**srael: Mea est
omnis terra; & vos eri-
tis mihi in regnum Sa-
cerdotalé, & gens sanc-
ta.

Ant. 2. Vos genus elec-
tum, regale Sacerdotium,
gens sancta, ut virtutes an-
nuntiétis ejus qui vos vo-
cavit.

Ant. 3. a. Accedentes ad
lapidem vivum, & ipsi
tanquam lapides vivi su-
perædificamini, domus
spirituális, Sacerdotium
sanctum, offerre spirituá-
les hóstias.

Ant. 4. E. Diléxit nos
Jesus Christus, & lavit
nos à peccátis nostris in
sanguine suo, & fecit nos
regnum & Sacerdotes Deo
& Patri suo.

Ant. 5. C. Occísus es,
Dómine, & redemisti nos
Deo in sanguine tuo, ex
omni tribu & lingua,
& fecisti nos Deo nos-
tro regnum & Sacerdó-
tes.

Capitule. Hebr. 3.

Fratres sancti, vocatió-
nis cœlestis partíci-
pes, consideráte Apósto-
lum & Pontíficem confes-
sionis nostræ Jesum, qui
fidélis est ei qui fecit il-
lum.

*Hymne, Cessant figuræ.
aux I. Vêpres, 163.*

ψ. Unxit te, Deus,
Deus tuus, óleo lætitiæ,
&c. Præ consortibus tuis.

A Magnif. Ant. 3. E.
Participes Christi effecti
sumus, si tamen inítium
substantiæ ejus usque ad
finem firmum retineamus.

Oraison de Laudes.

A C O M P L I E S.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. 5. a. Agnum offe-
res ad vésperam, in odó-
rem suavitatis: sacrifici-
um est Dómino obla-
tione perpétuâ.

Hymne.

O QUAM stupendas
índuit
Formas amor! Verbum
Dei
Jugis sub ara víctima,
Se præbet in cibum suis.
DIVINUS hospes, ínti-
mis
Infusus hæret córdibus:
Hinc facta mortális ca-
ro
Divinitatis particeps.

JESU , voluptas cōr-
dium

Beāta pax amāntium ,
Qui cārne nos pascis die ,
In nocte nostra sis quies.

JESU , Sacerdotum de-
cus ,

Jugis tibi sit glória ,
Cum Patre , cumque Spí-
ritu ,

In sempiterna secula.

Amen.

Capitule du Dimanche.

A Nunc dimitt. Ant. 6.

Fecit nos regnum & Sa-
cerdotes Deo & Patri suo:
ipsi glória & impérium,
allelúia.

¶ *Si le III. Dimanche*
après la Pentecôte tombe
au 24 ou au 29 Juin, la
Fête suivante du Sacré
Cœur doit être renvoyée
au premier jour non em-
pêché d'une Fête Double
ou au-dessus.]

III. DIMANCHE APRÈS LA PENTECOSTE.

FÊTE

DU SACRÉ CŒUR

DE N. S. JESUS-CHRIST.

SOLEMNEL-MINEUR.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **D**eliciae meae esse
1. D. **D**um filiis hó-
minum. Beati qui custó-
diunt vias meas.

Ant. 3. E. Fériam eis
pactum sempiternum, &
non desinam eis benefá-
cere.

Ant. 6. Lætabor super
eis eum benè eis féceró
in toto corde meo, & in
tota ánima mea.

Ant. 5. C. Erit mihi in
nomen, & in gáudium,
& in laudem, & in exul-
tationem cunctis génti-
bus terræ, quæ audierint
omnia bona quæ facturus
sum eis.

Ant. 7. G. In funiculis
Adam traham eos, in
vínclis caritátis.

Mont. Esté.

Capitule.

Is. 66.

Hæc dicit Dóminus :
Ecce ego declinábo
super Jerúsalem quasi flú-
vium pacis, & quasi tor-
rentem inundantem. Ad
úbera portabimini, & su-
per génua blandientur vo-
bis. Quómodò si cui ma-
ter blandiatur, ita ego
consolabor vos : vidébi-
tis & gaudébit cor vest-
rum.

R. Transíte ad me, om-
nes qui concupíscitis me,
& à generatióibus meis
implémini : * Spíritus
enim meus super mel
dulcis, & hæreditas mea
super mel & favum. V.
Veníte ad me, omnes qui
laborátis & oneráti es-
tis ; & ego reficiam vos.
* Spíritus. Glória Patri.

P

On répète le *æ.* Transíte.
jusqu'au *ÿ.*

Hymne.

CHRI^STI triumphos ,
dignaue Númine ,
Statis diébus , gesta ju-
vet coli ;
Nunc Cor sacrátum ,
caritátis
Perpétuæ venerámur
aram.

HÆC nempè carnis pars
mélior sacræ ;
Hæc arca magni cónscia
fœderis ,
Quam Numen implet ,
quam trementi
Angélicum tegit agmen
alâ.

ALTIS quot ignes viscé-
ribus latent !
Amóris ô quæ quánta-
que vis tui !
De corde nostro , Chris-
te , Cordi
Delicias próprio creas-
ti.

TU , secla nondùm cúr-
rere cœperant ,
Tu nos amábas ; jam
cúpidum sirit
Mortem , dolóres , pro-
bra , Pectus ,
Quid nímio nimis est
amóri ?

PENDENS cruentâ quos
cruce párturis ,
Ardente gestas nuncque
foves sínu ;

Insonsqe mundo pro
nocente

Cor gémitu rogat effi-
cáci.

O COR amandum ! Quis
mihí simplicis
Alas columbæ quis da-
bit , ut tuos
Petam recessus , sic
amantem
Ut dócear redamâre
Christum ?

LAUS summa Patri , súp-
maque Fílio ;
Sit summa sancto glória
Flámini :
Tibi sacrátas , Christe ,
mentes
Perpétuò tuus ignis urat.
Amen.

ÿ. Tu , Dómine , suá-
vis & mitis ; *æ.* Et multæ
misericórdiæ omnibus in-
vocántibus te.

A Magnif. Ant. 4. E.
qui se double. Tóllite ju-
gum meum super vos , &
discite à me quia mitis
sum & húmilis corde ; &
inveniétis réquiem animá-
bus vestris.

Oraison de Laudes.

Pour la mémoire du III.
Dimanche après la Pente-
côte ,

Ant. Factum est ver-
bum Dómini ad Sámuél ,
dicens : Pœnitet me quòd
constitúerim Saül regem ,

quia dereliquit me, & verba mea opere non implevit.

ÿ. Beneplacitum est Domino in populo suo; &c. Et exaltabit mansuetos in salutem.

Oraison, Protector. ci. après à Laudes.

A COMPLIES, Pseaumes & Capitule de la Férie. Le reste comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Pseaumes du Dimanche.

*Ant. V*ENITE ad Sanctuarium Domini, quod sanctificavit in æternum.

Ant. 5. a. In ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter.

Ant. 6. Ibi solummodo magnificus est Dominus noster: locus fluviõrum, rivi latissimi & parentes.

Ant. 7. d. De plenitudine.

Cantique. Eccli. 24.

IN me gratia omnis viæ & veritatis, * in me omnis spes vitæ & virtutis.

Transite ad me, omnes qui concupiscitis me; * & à generationibus meis implemini:

Spiritus enim meus super mel dulcis, * & hæ-

reditas mea super mel & favum.

Memoria mea * in generationes seculõrum.

Qui edunt me, adhuc esurient: * & qui bibunt me, adhuc sitient.

Qui audit me, non confundetur: * & qui operantur in me, non peccabunt.

Qui elucidant me, * vitam æternam habebunt.

Ant. De plenitudine ejus nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia.

Ant. 3. a. Per ipsum habemus accessum in uno Spiritu ad Patrem.

Capitule. Hebr. 6.

ADEAMUS ergo cum fiducia ad thronum gratiæ; ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno.

Hymne.

QUAM digna colicantibus æmulis,

Quæ Christi lætant corde sub intimo!

Patris Progenies, Christus homo Deus,

Quantis dignus honoribus!

TEMPLUM tu, Génitor, pectoris intima

præsens ipse tuo numine consecras;

Tu votis, Génitus, sup-
plicibus Patrem
Cultu non colis impari.

TEMPLUM perpétuis lau-
dibus insonat,
Templum perpétuis fra-
grat odóribus;
Hic mens pura Deo mú-
nera devóvet,
Dignas mens litat hós-
tias.

IN Christo quot opes, do-
na sciéntiæ

Quot præcelsa Pater
pródigus ábdidit?

O quàm dives adest in
penetrálibus

Thesaurus Sapiéntiæ!

ARDENS intérius qui sacer
ártifex

Tantum finxit opus,
Spíritus insidet:

Perlustrans óperis gran-
de decus sui,

Mirum quàm sibi cóm-
placet!

QUÆ Christi cúmulas al-
ta sacrária

Tantis divítiis, laus ti-
bi, Trínitas:

Fac nos, Christe, piis
munéribus facti

Cordis perpétuò frui.

Amen.

Ÿ. Quid mihi est in cœ-
lo, & à te quid vólui su-
per terram? R. Deus cor-
dis mei, & pars mea Deus
in æternum.

A Benedict. Ant. 5. C.
qui se double. Secundum
Cor tuum fecisti ómnia
magnália hæc: idcirco
magnificátus es, Dómine
Deus; quia non est similis
tuí in ómnibus quæ audi-
vimus áuribus nostris.

Oraison.

Dómine Jesu Christe,
qui ineffábiles Cor-
dis tui divítias Ecclesiæ
sponsæ tuæ, singulári di-
lectiónis beneficio, ape-
rírè dignátus es; concede
propítius, ut grátiis cœ-
lestibus ex hoc dulcíssimo
fonte manántibus, corda
nostra ditári ac recreári
mereantur: Qui vivis.

Pour la mémoire du
Dimanche,

Ant. Múlier si perdíde-
rit drachmam unam, quæ-
rit diligenter; & cum in-
venerit cónvocat amícas,
dicens: Congratulámini
mihi, quia invéni drach-
mam quam perdíderam.

Ÿ. Mane astábo tibi,
Dómine, & vidébo; R.
Quóniam non Deus vo-
lens iniquitátem tu es.

Oraison.

Protector in te sperán-
tium, Deus, sine quo
nihil est válidum, nihil
sanctum: multiplica super
nos misericórdiam tuam;

ut, te rectore, te duce,
sic transeamus per bona
temporalia, ut non amit-
tamus æterna: Per Dómi-
num.

AUX HEURES.

Doxologie.

SIT laus Patri, laus Fi-
lio;

Par sit tibi, laus Spíritus:
Adusta sacris ignibus,
Fac, Christe, corda fer-
veant. Amen.

Pseaumes du Dimanche.

A P R I M E.

*On ne dit point le Sym-
bole Quicumque.*

*Ant. 7. d. Præbe, fili
mi, cor tuum mihi, &
oculi tui vias meas custó-
diant.*

*Au r. br. v. Qui mitis
es * & húmilis Corde.*

Canon propre, clxix.

A T I E R C E.

*Ant. 4. A. Jesus Chris-
tus dilexit nos, & lavit
nos à peccátiis nostris in
sanguine suo.*

Capitule. Hebr. 10.

Ingrédiens mundum di-
cit: Hóstiám, & obla-
tionem noluisti; corpus
autem aptasti mihi: ho-
locautómata pro peccáto
non tibi placuerunt; tunc
dixi: Ecce venio.

*r. br. In cápite libri *
scriptum est de me, **

Allelúia, allelúia. In cá-
pite. v. Ut fáciám, Deus,
* voluntátem tuam, *
Allelúia. Glória. In cápite.

v. Deus meus, volui;
r. Et legem tuam in mé-
dio Cordis mei.

A S E X T E.

*Ant. 5. a. Stude sapién-
tiæ, fili mi, & lætífica
Cor meum; ut possis ex-
probranti respondére ser-
mónem.*

Capitule. Prov. 23.

Fili mi, si sapiens fúe-
rit ánimus tuus, gau-
débit tecum Cor meum,
& exultábunt renes mei,
cum locúta fúerint rectum
lábia tua.

*r. br. Cor meum * &
caro mea, * Allelúia, al-
lelúia. Cor meum. v.
Exultavérunt * in Deum
vivum, * Allelúia. Gló-
ria. Cor.*

v. Exultábit cor meum
in salutári tuo; r. Cantá-
bo Dómino, qui bona trí-
buit mihi.

A N O N E.

*Ant. 8. G. Ignem veni
mittere in terram; & quid
volo, nisi ut accendátur?*

Capitule. Cant. 8.

Pone me ut signáculum
super cor tuum, quia
fortis est ut mors diéctio:
lámpades ejus lámpades

ignis atque flammarum. Aquæ multæ non poterunt extinguere caritatem, nec flumina obruent illam.

R. br. Diligam te, Domine, * fortitudo mea, * Alleluia, alleluia. Diligam. *ψ.* Firmamentum meum, & refugium meum, * & liberator meus, * Alleluia. Glória. Diligam.

ψ. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: *R.* Faciem tuam, Domine, requiram.

AUX II. VÊPRES.

Pf. Dixit Dominus. 21.

Ant. **M**ajorem hanc dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Pf. Confitebor. 21.

Ant. 3. E. Commendat autem caritatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est.

Pf. Laudate, pueri. 22.

Ant. 4. E. Habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiæ ejus quæ

superabundavit in nobis in omni sapientia & prudentia.

Pf. Credidi. 90.

Ant. 6. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.

Pf. Super flumina. 44.

Ant. 5. C. Si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, sit anathema.

Capitule. 2. Cor. 5. **C**aritas Christi urget nos; æstimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: & pro omnibus mortuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est & resurrexit.

Alleluia, alleluia. *ψ.* Vivo jam non ego, vivit verò in me Christus, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Alleluia.

Hymne.

CHRISTE, fons jugis salientis undæ,
Pectoris sacros aperti recessus;
Ut Deo plenos bibat ore puro
Spiritus amnes.

Hic latens blando plácidus
 sopóre,
 Nóxio mundi procul à
 tumultu,
 Ébrius largo jacet af-
 fluentis

Núminis haustu.

IGNEIS pectus jáculis ferit-
 tur :

Vulnus infligit Deus ipse
 telum :

Lædit & sanat ferientis
 idem

Ictus amóris.

ARDOR hinc crescit ; prius
 hinc amáta

Mens amat Christum ,
 redamante Christo :

Æmulum pectus nimis
 æstuanti

Solvitur igne.

CHRISTE, quo ferves,
 cremer intus æstu ;

Corda fac zelus benè
 doctus urat ;

Qui tuos rexit, regat
 ille nostros

Spiritus ætus.

CORDIS in sacris latebris
 sepulta

Mens sibi sanctè mori-
 túra vivat :

Vana dediscens, tibi,
 Christe, fida

Sérviat uni.

QUI pari sese redamant
 amore ,

Summa laus Patri , Ge-
 Mont. Eté.

nitóque summa :

Laus tibi compar
 utriusque sanctum

Flamen amóris.

Amen.

Ÿ. Benedic , ánimæ
 mea , Dómino ; R. Et
 noli oblivisci omnes re-
 tributiónes ejus.

A Magnif. Ant. 7. G.
qui se double. Quis nos
 separábit à caritáte Chris-
 ti ? neque mors , neque
 vita , neque Angeli , ne-
 que principátus , neque
 creatúra ália póterit nos
 separáre à caritáte Dei quæ
 est in Christo Jesu Dómino
 nostro.

Oraison.

Domine Jesu Christe ,
 qui ineffábiles Cor-
 dis tui divítias Ecclesiæ
 sponsæ tuæ , singulári di-
 lectiónis beneficio , ape-
 ríre dignátus es ; concède
 propítius , ut grátiis cæ-
 léstibus ex hoc dulcíssimo
 fonte manántibus , corda
 nostra ditári ac recreári
 mereantur : Qui vivis.

*Pour la mémoire du Di-
 manche.*

Ant. Dico vobis quia
 gáudium erit coram Ange-
 lis Dei super uno peccató-
 re pœniténtiam agente.

Ÿ. In Deo laudábimur

totâ die; R. Et in nómine tuo confitébimur in séculum.

Oraison.

Protector in te sperantium; Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multiplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporalia, ut non amittámus æterna: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

R. Amen.

A COMPLIES.

Pseaumes & Capitule du Dimanche.

Ant. 2. Unus mílitum lanceâ latus Jesu apéruit, & continuò exívit sanguis & aqua.

Hymne.

Jesu rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Torus desiderábilis.

MANE nobiscum, Dómine,

Et nos illustra lúmine,
Pulsâ mentís calígine,
Mundum replens dulcédine.

JESUM omnes agnóscite,

Amórem ejus póscite,
Jesum ardentèr quæríte,

Quærèndo inardéscite.

O BEATUM incéndium,

Et ardens desidérium!

O dulce refrigérium,

Amáre Dei Fílium!

TU fons misericórdiæ,

Tu veræ lumen pátriæ;

Pelle nubem tristitiæ,

Dans nobis lucem glóriæ.

Amen.

A Nunc dimit. Ant. 6.

Amantíssimus Dómini habitábit confidentèr in eo: quasi in thálamò morábitur & requiescet.

IV. DIMANCHE après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 7. G. Venérunt viri Juda [in Hebron], & unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda. Venérunt quoque & senióres Israel, unxeruntque David in regem super Israel.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 8. G.

Rumpebátur rete eórum; & annuérunt sóciis qui erant

rant in alia navi, ut venirent. Et venerunt, & impleverunt ambas naviculas, ita ut penè mergerentur.

Oraison.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacificè nobis tuo ordine dirigatur, & Ecclesia tua tranquillâ devotiónè lætetur: Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 1. D. Simon Petrus pròcidit ad gènuâ Jesu, dicens: Exi à me, quia homo peccator sum, Dómine. Stupor enim circumdederat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra piscium quam cèperant.

Oraison ci-dessus.

V. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif. Ant. 1. D. Dixit David ad Dóminum: Peccávi valdè: sed precor, Dómine, ut transférâs iniquitatem servi tui, quia stultè egi nimis.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 8. G. Nisi abundáverit justitia vestra plusquàm Scribârum & Pharisaórum, non intrábitis in regnum cœlorum.

Oraison.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília præparasti: infunde córdibus nostris tui amoris affectum; ut te in ómnibus & super ómnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium súperant, consequámur: Per.

A Magnif. Ant. 8. G. Dico vobis: Qui dixerit fratri suo, Raca, reus erit concílio. Qui autem dixerit, Fátue, reus erit gehennæ ignis.

Oraison ci-dessus.

VI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif. Ant. 3. a. Sálomon sedit super thronum David patris sui, & firmátum est regnum ejus nimis.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 2. Præcepit Jesus turbæ discumbere super terram; & manducaverunt, & saturati sunt.

Oraison.

DEus, cujus provi-déntia in sui dispo-sitiónè non fállitur; te súpplices exorámus, ut noxiâ cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas: Per Dóminum.

178 VII. VIII. & IX. Dim. après la Pentecôte.

A Magnif. Ant. 1. D.
Sustulérunt quod superá-
verat de fragmentis sep-
tem sportas : erant autem
qui manducavérunt quasi
quátuor míllia , & dimí-
sit eos.

Oraison ci-dessus.

VII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille , à Magnif.
Ant. 8. G. Ascendit Elías
per túrbínem in cælum ;
Elisèus autem vidébat , &
clamábat : Pater mi , pa-
ter mi , currus Israel , &
auríga ejus.

Oraison ci-après.

A Benedíct. Ant. 3. a.
Non potest arbor bona
malos fructus fácere , ne-
que arbor mala bonos
fructus fácere.

Oraison.

Deus virtútum , cu-
jus est totum quod
est óptimum : insere pec-
tóribus nostris amórem
tui nóminis , & præsta in
nobis religiõnis augmen-
tum ; ut quæ sunt bona ,
nútrias , ac pietátis stúdio
quæ sunt nutrita , custó-
dias : Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 1. g.
Omnis arbor quæ non fa-
cit fructum bonum , exci-
détur , & in ignem mit-
tétur.

Oraison ci-dessus.

VIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille , à Magnif. Ant. 1.
E. Tradidérunt se filii Is-
rael , ut fácerent malum co-
ram Dómino : Sed nec ipse
Juda custodívit mandata
Dómini Dei sui : projecit-
que Dóminus omne semen
Israel , & afflíxit eos.

Oraison ci-après.

A Benedíct. Ant. 4. E.
Ait villicus intrá se : Scio
quid fáciam ; ut cum amó-
tus fúero à villicatiõne , re-
cípiant me in domos suas.

Oraison.

LArgire nobis , quæsu-
mus , Dómine , sem-
per spíritum cogitandi
que recta sunt , propítius
& agendi ; ut qui sine te
esse non póssumus , se-
cundùm te vivere valeá-
mus : Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 5. C.
Laudávit dóminus villi-
cum iniquitátis , quia pru-
denter fecisset ; quia filii
hujus séculi prudentiõres
filiis lucis in generatiõne
sua sunt.

Oraison ci-dessus.

IX. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille , à Magnif.
Ant. 3. a. Sapiéntia insti-
piéntibus locúta est : Re-

Inquite infantiam, & vivite, & ambuláte per vias prudentiæ.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 8. G.
Cæpit Jesus ejicere vendentes in templo, & e-
mentes, dicens illis :
Scriptum est quia domus
mea domus orationis est ;
vos autem fecistis illam
speluncam latronum.

Oraison.

PAteant aures miseri-
cordiæ tuæ, Dómi-
ne, precibus supplicán-
tium ; & ut peténtibus de-
sideráta concédas, fac eos
quæ tibi sunt plácita pos-
tuláre : Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 6. Erat
Jesus docens quotidie in
templo, & non inveniébant
quid fácerent illi :
omnis enim pópulus sus-
pensus erat, áudiens il-
lum.

Oraison ci-dessus.

X. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.
Ant. 1. D. Cùm esset sa-
pientissimus Ecclesiastes,
dócuit pópulum, & conf-
scripsit sermónes rectíssi-
mos, ac veritate plenos.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 2. Pu-
blicanus percutiébát pec-

tus suum, dicens : Deus,
propítius esto mihi pecca-
tóri.

Oraison.

DEUS, qui omnipo-
téntiam tuam, par-
cendo máximè & mise-
rando, manifestas ; mul-
típlica super nos miseri-
córdiam tuam, ut ad tua
promissa currentes, cœ-
lestium bonórum faciás
esse consortes : Per Dómi-
num.

A Magnif. Ant. 6. Om-
nis qui se exaltat, humi-
liábitur ; & qui se humi-
liat, exaltábitur.

Oraison ci-dessus.

XI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.
Ant. 1. D. Per sapién-
tiam sanáti sunt quicum-
que placuerunt tibi, Dó-
mine, à principio.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 8. G.
Præcipit illis ne cui díce-
rent. Quantò autem eis
præcipiébát, tantò magis
plùs prædicábant, & eò
ámpliùs admirabantur.

Oraison.

OMNÍPOTENS, sempi-
terne Deus, qui a-
bundántiâ pietátis tuæ &
mérita supplicum excédis
& vota : effunde super

180 XII. & XIII. Dim. après la Pentecôte.

nos misericórdiam tuam ;
ut dimittas quæ conscién-
tia méruit , & adjicias
quod oratio non præsu-
mit : Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 5. C.
Benè ómnia fecit ; & sur-
dos fecit audire , & mu-
tos loqui.

Oraison ci-dessus.

XII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille , à Magnif.
Ant. 3. a. Doctrinam sa-
piéntiæ & disciplinæ scrip-
sit Jesus fílius Sirach : Beá-
tus qui in illis versatur
bonis. Si enim hæc fécerit,
ad ómnia valébit.

Oraison ci-après.

A Benedict. Ant. 2. Le-
gisperitus tentans Jesum ,
dixit : Magister , quid fa-
ciendo vitam æternam
possidébo ? At ille dixit ad
eum : In lege quid scriptum
est ? quómodo legis ? Ille
respondens dixit : Díliges
Dóminum Deum tuum.

Oraison.

OMnípotens & miséri-
cors Deus , de cujus
múnere venit ut tibi à fi-
délibus tuis dignè & lau-
dabiliter serviatur ; trí-
bue , quæsumus , nobis ,
ut ad promissiones tuas si-
ne offensione currámus :
Per.

A Magnif. Ant. 7. &
Díliges Dóminum Deum
tuum ex toto corde tuo ,
& ex tota ánima tua , &
ex ómnibus víribus tuis ,
& ex omni mente tua ;
& próximum tuum sicut
teipsum : hoc fac , & vi-
ves.

Oraison ci-dessus.

XIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille , à Magnif.
Ant. 6. Sapiéntia , & disci-
plína , & sciéntia legis a-
pud Deum : diléctio , &
viæ bonórum apud ipsum.

Oraison ci-après.

A Benedict. Ant. 1. g.
Dixit Jesus : Nonné decem
mundáti sunt ? & novem
ubi sunt ? Non est inven-
tus qui redíret , & daret
glóriam Deo , nisi hic alie-
nígena.

Oraison.

OMnípotens , sempi-
terne Deus , da no-
bis fidei , spei & caritátis
augmentum ; & ut mereá-
mur ássequi quod pro-
mittis , fac nos amáre
quod præcipis : Per Dómi-
num.

A Magnif. Ant. 5. C.
Ait Samaritano Jesus : Sut-
ge , vade ; quia fides tua
te salvum fecit.

Oraison ci-dessus.

XIV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 1. D. Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei similis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo, & adhuc retinens innocentiam?

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 3. a. Nemo potest duobus dominis servire: non potestis Deo servire & mammonæ.

Oraison.

Custodi, Domine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiatiõne perpétuâ; & quia sine te labitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis & abstrahatur à noxiis, & ad salutaria dirigatur: Per Dominum.

A Magnif. Ant. 1. g. Quærite primùm regnum Dei & justiciam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.

Oraison ci-dessus.

XV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 3. a. Tobias factus est cæcus: hanc autem tentationem idèò Dominus permisit evenire illi,

Mont. Eté,

ut pòsteris darètur exemplum paciëntiæ ejus, sicut & sancti Job.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 2. Quærat mortuus, cœpit loqui; & dedit illum Jesus matri suæ.

Oraison.

Ecclésiã tuam, Domine, miseratio continuata mundet & muniat; &, quia sine te non potest salva consistere, tuo semper munere gubernetur: Per Dominum.

A Magnif. Ant. 1. D. Accèpit omnes timor, & magnificabant Deum, dicentes: Quia Propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.

Oraison ci-dessus.

XVI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 5. C. Venit Assur in multitudinè fortitudinis suæ: Dominus autem omnipotens tradidit eum in manus feminae, & confodit eum.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. J. Jesus dixit ad Legisperitos & Phariseos: Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse verò apprehen-

sum sanávit hydrópicum,
ac dimísit.

Oraison.

TUa nos, quæsumus,
Dómine, grátia sem-
per & prævéniat & sequá-
tur, ac bonis opéribus jú-
giter præstet esse intentos :
Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 7. a.
Respondens Jesus ad Le-
gisperitos, dixit : Cujus
vestrúm ásinus aut bos in
púteum cadet, & non
continúò éxtrahet illum
die sábbati? & non póte-
rant ad hæc respondére
illi.

Oraison ci-dessus.

XVII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.
Ant. 1. D. In diébus Ne-
hemíæ ducis, & Esdræ sa-
cerdótis, in dedicatióne
muri Jerúsalem, requisí-
runt Levítas de ómnibus
locis súis, ut addúcerent
eos, & fácerent dedicatió-
nem & lætítiam in acti-
one gratiárum.

Oraison ci-après.

A Benedíct. Ant. 6. Pri-
mum ómnium mandátum
est : Audi, Israel ; Dómi-
nus Deus tuus, Deus unus
est ; & , Diliges Dóminum
Deum tuum ex toto corde
tuo, & ex tota ánima tua,

& ex tóta mente tua, &
ex tota virtúte tua.

Oraison.

SAncti nóminis tui, Dó-
mine, timórem pári-
ter & amórem fac nos ha-
bére perpétuum ; quia
nunquám tuá gubernatió-
ne destítuis, quos in soli-
ditáte tuæ dilecti-
ónis inf-
títuis : Per Dóminum nos-
trum.

A Magnif. Ant. 4. E.
Interrogávit Pharisæos Je-
sus, dicens : Quid vobis
vidétur de Christo? cujus
fílius est? Dicunt ei : Da-
vid. Ait illis : Quómodo
ergò David in spírítu vo-
cat eum Dóminum, di-
cens : Dixit Dóminus Dó-
mino meo, Sede à dex-
tris meis?

Oraison ci-dessus.

XVIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.
Ant. 5. C. Multi de pó-
pulo Israel definiérunt
apud se, ut non mandu-
carent immunda ; & ele-
gétunt magis mori, quàm
cibus coinquinári immun-
dis.

Oraison ci-après.

A Benedíct. Ant. J. Ait
Jesus paralytico : Surge,
tolle lectum tuum, & va-
de in domum tuam. ¶

furtéxit, & ábiit in domum suam.

Oraison.

Dirigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miserationis operatio; quia tibi sine te placere non pòssumus: Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 8. G. Videntes turbæ, timuérunt, & glorificavérunt Deum qui dedit potestatem talem homínibus.

Oraison ci-dessus.

XIX. DIMANCHE

après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 7. G. Simon Mathathíæ filius, & fratres ejus dedérunt se perículo, & restitérunt adversáriis gentis suæ, ut starent sancta ipsórum, & lex; & glóriá magná glorificavérunt gentem suam.

Oraison ci-après.

A Benedict. Ant. 8. G. Intrávit rex ut vidéret discumbentes, & vidit ibi hómínem non vestitum veste nuptiáli, & ait illi: Amíce, quómodò huc intrasti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútit.

Oraison.

Omnípotens & misericors Deus, universa

nobis adversántia propitiátus excludé; ut mente & corpore páriter expediti, quæ tua sunt liberis méntibus exequámur: Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 2. Dixit rex ministris: Ligátis má nibus & pédibus ejus, míc tite eum in ténébras exterióres; ibi erit fletus & stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci verò electi.

Oraison ci-dessus.

XX. DIMANCHE

après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 3. a. Ezéchiél vidit conspectum glóriæ, quam ostendit illi Deus in curru Chérubim.

Oraison ci-après.

A Benedict. Ant. 3. a. Dixérunt servi: Quia heri horá séptimá reliquit eum febris. Cognóvit ergò pater quia illa hora erat in qua dixit ei Jesus: Fílius tuus vivit.

Oraison.

LArgíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus, & pacem; ut páriter ab ómnibus mundentur offensis, & securá tibi mente desérvant: Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 5. C. Crédidit régulus, & domus ejus tota. Hoc secundum signum fecit Jesus, cum venisset à Judæa in Galilæam.

Oraison ci-dessus.

XXI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif. Ant. 7. a. Ananias & Azarias, & Misael credentes, liberati sunt de flamma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum.

Oraison ci-après.

A Benedicte Ant. 8. G. Omne debitum dimisi tibi, serve nequam, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui misertus sum?

Oraison.

Familia tua, quaesumus, Domine, continuam preterde misericordiam; ut à cunctis adversitatibus, te protegente, sit libera, & in bonis actibus tuo nomini sit devota: Per Dominum.

A Magnif. Ant. 2. Iratus Dominus tradidit servum torcoribus, quoadusque redderet universum debitum: sic & Pater celestis faciet vobis, si non remisistis unusquisque

fratri suo de cordibus vestris.

Oraison ci-dessus.

S A M E D I

De la XXI. semaine après la Pentecôte.

¶ S'il n'y a plus que deux Dimanches jusqu'à l'Avent, (ce qui arrive lorsque Pâques est le 24 ou le 25 Avril,) on dit demain l'Office du XXIII. Dimanche après la Pentecôte; & aujourd'hui, à moins qu'il ne se rencontre une Fête Sémidouble ou au-dessus, on fait l'Office du XXII. Dimanche en la maniere qui suit. Tout comme au Pseautier.

A LAUDES, Ant. à Benedicte. Obtulerunt. *Oraison, Deus, qui dominaris. ci-après.* Cette même *Oraison* se dit aussi aux Heures, jusqu'à None inclusivement.

S'il se rencontre un Sémidouble ou au-dessus, on fait seulement mémoire du XXII. Dimanche, par l'Ant. Obtulerunt. ci-après, le ψ. Deduc me, au Pseautier, 118. & l'*Oraison, Deus, qui dominaris. ci-après.*]

XXII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 5. F. Dániel superábat omnes príncipes & sátrapas, quia Spíritus Dei ámplior erat in illo.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 1. D.
 Obtulérunt ei denárium. Et ait illis Iesus: Cujus est imágo hæc, & superscrip-tio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Réddite ergò quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo.

Oraison.

DEus, qui domináris ómnium, & à quo omnis potestas est: præfata, quæsumus, ut & tibi reddámus nostra ómnia quæ tua sunt; & ordiná-tis à te potestátibus prom-pta simus voluntáte sub-jecti: Per Dóminum.

A Magnif. Ant. 3. a.
 Non potuérunt verbum ejus reprehéndere coram plebe; & miráti in res-ponso ejus, tacuérunt.

Oraison ci-dessus.

XXIII. DIMANCHE
 après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 1. D. Duódecim Pro-phetárum ossa púllulent de loco suo; nam corroboravérunt Jacob, & redemérunt se in fide virtú-
 is.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 6. Di-cébat múlter intrá se: Si te-tigero tantum vestimen-tum ejus, salva ero.

Oraison.

ABsolve, quæsumus, Dómine, tuórum delicta populórum; ut à pec-catórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte con-tráximus, tuâ benignitáte liberémur: Per Dómi-num.

A Magnif. Ant. J. Iesus conversus, dixit: Confi-de, filia; fides tua te sal-vam fecit. Et salva facta est múlter ex illa hora.

Oraison ci-dessus.

XXIV. DIMANCHE
 après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 5. C. Prophetavé-runt Aggæus & Zachariás ad Judæos qui erant in Je-rúsalem, in nómine Dei Israel. Et cœpérunt ædifi-cáre templum Dei, & cum eis Prophétæ Dei adjuvan-tes eos.

Oraison ci-après.

A Benediçt. Ant. 2. Sur-gent pseudochristi & pseu-doprophétæ, & dabunt signa magna, ita ut in errórem inducantur, si fieri potest, étiam electi. Ecce prædíxi vobis.

Oraison.

EXcita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntates; ut divíni óperis fructum propénsius exequentes, pietatis tuæ remédia majóra percípiant: Per.

A Magnif. Ant. 1. f.
Amen dico vobis quia non præteríbit generatio hæc, donec ómnia fiant. Cælum & terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt.

Oraison ci-dessus.

XXV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 5. C. Surrexit Nathan prophéta in diébus David: & quasi adeps separátus à carne, sic David à filiis Israël.

Oraison ci-après.

A Benedict. Ant. 7. d.
Símile est regnum cælorum grano sinápis, quod mínimum quidém est ómnibus semínibus: cùm autem creverit, majus est ómnibus oléribus.

Oraison.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut semper rationabília meditantés, quæ tibi sunt placita, & dictis exequámur & factis; Per Dóminum

nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

R. Amen.

A Magnif. Ant. 1. a.
Símile est regnum cælorum fermento quod acceptum múliet abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

Oraison ci-dessus.

XXVI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 6. De omni corde suo David laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum; & dedit illi contrá inimicos poténtiam.

Oraison ci-après.

A Benedict. Ant. 3. g.
Dómine, nonné bonum semen seminasti in agro tuo? undè ergò habet zizánia? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit.

Oraison.

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, continuâ pietate custódis; ut quæ in sola spe grætiæ cælestis innítitur, tuâ semper protectióne muniatur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium

tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum, & Amen.

A Magnif. Ant. 1. g.
Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum; triticum autem congregate in horreum meum.

Oraison ci-dessus.

XXVII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 1. D. Salomon imperavit in diebus pacis, cui subjecit Deus omnes hostes, ut conderet domum in nomine suo & pararet sanctitatem in sempiternum.

Oraison ci-après.

A Benedictus. Ant. 8.

G. Surgens Jesus, imperavit ventis & mari: & facta est tranquillitas magna.

Oraison.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis & corporis; ut ea quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante, vincamus: Per

Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

& Amen.

A Magnificat. Ant. 8.

G. Homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei!

Oraison ci-dessus.

XXVIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

La veille, à Magnif.

Ant. 4. E. Reliquerunt legem Altissimi Reges Juda, & contempserunt timorem Dei: dederunt enim regnum suum aliis, & gloriam suam alienigenæ genti.

Oraison ci-après.

A Benedictus. Ant. 1.

a. Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquetur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, & curabo eum.

Oraison.

OMNIPOTENS, sempiternè Deus, infirmitatem nostram propitius respice; atque, ad protegendum nos, dexteram tuæ majestatis extende: Per Dominum nostrum Je-

288 *XXVIII. Dimanche après la Pentecôte.*

sum Christum Filium tu-
um, qui tecum vivit &
regnat in unitate Spiri-
tus sancti Deus, per om-
nia secula seculorum,

ꝛ. Amen.

A Magnificat. Ant. 8.

*G. Dixit Jesus Centurio-
ni: Vade, & sicut cre-
didisti fiat tibi. Et saná-
tus est puer in illa hora.*

Oraison ci-dessus.

PROPRE DES SAINTS. PARTIE D'ÉTÉ.

FÊTES DE MAI.

Fête renvoyée
DE S. GRÉGOIRE
DE NAZIANZE,
Evêque de Constantinople
& Docteur.

Double-mineur.

*Au Commun des Doc-
teurs. Oraison, Omnipoten-
s .. beati Gregorii, &c.
xxiv.*

LE XIX.

S. PIERRE CÉLESTIN,
Pape, Instituteur de la
Congrégation des Cé-
lestins.

Sémidouble.

*Au Commun des Pon-
tifes. Oraison. Deus, qui
pópulis . . . beato Petro
Cælestino, &c. xix.*

*A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête*

*suivante, avec mémoire
de la précédente.*

LE XX.

SAINT HILAIRE,
Evêque de Toulouse.

Sémidouble.

*Au Comm. des Pontifes,
Oraison.*

OMnipotens sempiter-
ne Deus, qui beá-
tum Hilárium Pontíficem
nobis æternæ salutis dedis-
ti ministrum, quæsumus,
ut, ejus suffragántibus
méritis, pietátis tuæ grá-
tiam consequámur : Per
Dóminum.

LE XXIV.

S. FRANÇOIS REGIS,
Prêtre. *Simple.*

*Au Commun des Justes,
en prenant ce qui est pro-*

pre à un Prêtre. Oraison,
Deus . . . beátum Franciscum. xxxv.

LE XXVIII.

SAINTE GUILLAUME,
Duc d'Aquitaine, Comte
de Toulouse, & enfin
Moine.

Semidouble.

Au Commun des Moines.

*Oraison, Da nobis. ci-
après.*

*AUX I. VESPR. on
fait mémoire de saint Ger-
main, Ev. de Paris. Ant.*

Elégit. ŷ. Beátus. xvij.

*Or. Deus, Sanctórum. ci-
après.*

Oraison.

DA nobis, quæsumus,
Dómine, beátum
Confessórem tuum Guil-
lclmum imitari; ut secu-
láribus expediti negotiis,
donis cœlestibus, te lar-
gente, ditémur: Per Dó-
minum.

*Mémoire de saint Ger-
main. Ant. Ego sum. ŷ.
Elégit. xvij.*

Oraison.

DEUS, Sanctórum tuórum splendor mirabilis, qui hunc diem beáti Germani Pontificis depositióne consecrasti; da Ecclesiæ tuæ in ejus natalitio exultanti, ut apud misericórdiam tuam, exemplis ejus protegatur & méritis: Per Dóminum.

LE XXXI.

SAINTE SYLVE,
Evêque de Toulouse.

Semidouble.

*Au Commun des Pon-
tifes.*

Oraison.

DEUS, qui nos beáti Pontificis Sylvii annuâ solemnitate lætificas; concède propítius, ut ejus qui tibi placuit, exemplis informémur, & intercessiónibus adjuvémur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate, &c.

FÊTES DE JUIN.

LE II.

SAINT POTHIN,
Evêque,SAINTE BLANDINE,
Vierge, & les autres SS.

Martyrs de Lyon.

*Sémidouble.**Au Commun de plusieurs
Martyrs. Oraison, Mar-
tyrum. ci-après.**AUX I. VESPR. on
fait mémoire des saints
Martyrs Marcellin &
Pierre. Ant. Beati. V.
Multæ. xiiij. Or. Da nobis.
ci-après.**Oraison.*

Martyrum tuorum
Pothini Pontificis,
Blandinæ virginis, & So-
ciorum solémnia recensén-
tes; supplices te, Dómi-
ne, deprecámur, ut in
tua caritate radicáti &
fundáti, passiones hujus
témporis, amore illius gló-
riæ quæ revelanda est in
nobis, invictó ánimo susti-
nere valeámus: Per Dómi-
num.

*Mém. des saints Mar-
tyrs Marcellin & Pierre.
Ant. Data sunt. V. In
æternum. xvj.**Oraison.*

DA nobis, omnípo-
tens Deus, inter hu-
jus vitæ discrimina, con-
tinuum grátia tuæ præsi-
dium; qui sanctis Marty-
ribus Marcellino & Petro
fidei tuæ constantiam,
ut hostem antiquum vin-
cerent, contulisti: Per
Dóminum.

*A VESPR. depuis le
Capit. on fait de sainte
Clotilde, au Commun des
saintes Femmes, excepté
ce qui suit.**V. Tu, Dómine, adju-
visti me, &c. Et consolátus
es me.**A Magnif. Ant. 7. a.
Sanctificátus est vir infidé-
lis per mulierem fidélem.**Oraison, Réspice. ci-
après.**Mémoire de saint Po-
thin, &c. Ant. Data sunt.
V. In æternum. xvj. Or.
Martyrum. ci-dessus.*

LE III.

SAINTE CLOTILDE,
Reine de France, Veuve.*Sémidouble.**A LAUD. V. Vovête,
& réddite Dómino Deo*

vestro, *R.* Terribili apud Reges terræ.

A Benedict. *Ant.* 6. Cùm invocasset omnium rectorem & salvatorem Deum, convertit Deus spiritum regis.

Oraison.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francorum benignus impetrium; & quibus per devotam sanctæ Clotildis instantiam donum fidei contulisti, iisdem per ejus intercessionem tribue sincerum christiânæ pietatis affectum: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia secula seculórum.

R. Amen.

AUX II. VESPR. V. Tribuat tibi Dóminus secundum cor tuum; *R.* Et omne consilium tuum confirmet.

A Magnificat. Ant. 8.

G. Tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortatum est cor tuum.

Oraison, Réspice, quæsumus, Dómine, ad Francorum benignus impetrium, &c. *ci-dessus.*

LE VI.

SAINT NORBERT,
Evêque de Magdebourg,
Instic. de l'Ordre des
Prémontrés.

Sémidouble.

Au Commun des Pontifes.

Oraison.

DA Ecclesiæ tuæ, misericors Deus, ut mérita sancti Epíscopi Norberti pietatem tuam pro ipsa semper exórent, & fructum in nobis laborum ejus custódiant: Per Dóminum.

LE XI.

SAINT BARNABÉ,
Apôtre des Gentils.

Double-majeur.

AUX I. VÊPRES.

*Pseaumes de la Férie,
& de même à tout l'Office.*

Ant. **M**ultitudinis cre-
2. **M**entium erat
cor unum & ánima una:
nec quisquam eórum que
possidébat, áliquid suum
esse dicébat.

Ant. 6. Erant illis ómnia commúnia; & virtúte magnâ reddébat Apóstoli testimonium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri.

Ant. 1. a. Grátia magna
erat in ómnibus illis, ne-
que

que quisquam egens erat inter illos.

Ant. 5. a. Quotquot possessores agrorum aut domorum erant, vendentes afferébant pretia eorum quæ vendébant.

Ant. 8. G. Ponébant ante pedes Apostolorum: dividebátur autem singulis, prout cuique opus erat.

Capitule. Deut. 33.

Qui dixit patri suo & matri suæ: Nescio vos; & fratribus suis: Ignoro vos, & nescierunt filios suos; hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum servaverunt.

R. Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut forores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, * Centuplum accipiet; & vitam æternam possidebit. *ÿ.* Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. * Centuplum. *Gloria Patri. * Centuplum.*

Hymne.

Cælo darur quiescere,
Terris relictis, Barnaba:

Solemnis hæc affert tuis

Mont. Eté.

Finem dies laboribus.

Quem propter, agro
vendito,

Opes caducas deseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejunia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spiritu,
Christi creâris nuntius.

Quas non adis mundi
plagas,

Pauli laborum particeps!
Vos unus ambo Spiritus,
Vos una junxit caritas.

Quam vestra gens Christi
fidei

Luci rebellis repulit,
Nil hæsitantes barbaris
Portastis illam gentibus.

Fac, Christe, nostris se
tuum

Cum lumen offert mentibus,

Amore ne noctis suæ
Cæleste donum respuant.

Uni sit & trino Deo,
Suprema laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

ÿ. Beatus qui intelligit
super egenum & pauperem:
R. In die mala liberabit eum Dominus.

A Magnif. Ant. 4. E.
Joseph qui cognominatus
est Barnabas ab Apostolis,

R.

cum haberet agrum, vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

Oraison de Laudes.

COMPLIES, comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. **B**arnabas & Paulus cum constituisent per singulas Ecclesias Presbyteros, & orantes cum jejunationibus, commendaverunt eos Domino, in quem crediderunt.

Ant. 8. c. Cum venissent Antiochiam, undè erant traditi gratiæ Dei, in opus quod compleverunt, retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei.

Ant. 6. Descendentes quidam de Judæa, docèbant: Quia nisi circumcidamini, non potestis salvari. Facta est ergo disceptatio non minima Paulo & Barnabæ adversus illos.

Ant. 1. a. Statutum est ut ascenderent Paulus & Barnabas ad Apostolos: illi ergo deducti ab Ecclesia, pertransibant narrantes conversionem Gentium.

Ant. 4. a. Cum venif-

sent Jerosolymam, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & à senioribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis.

Capitule. Act. 15.

Tacuit omnis multitudo, & audiebant Barnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodigia in Gentibus per eos.

Hymne, Quem misit, au Commun des Apôtres, iv.

v. Annuntient nomen Domini, & laudem ejus in Jerusalem, &c. In conveniendo populos in unum.

A Benedict. *Ant.* 1. D. Jacobus, Cephas & Joannes dextras dederunt mihi & Barnabæ societatis; ut nos in gentes, ipsi autem in circumcisionem: tantum ut pauperum memores essemus.

Oraison.

Deus, qui beatum Barnabam, plenum fide & Spiritu sancto, ad opus conversionis Gentium assumere dignatus es; concede propitius, ut memores laboris & caritatis ejus, dignè Evangelio Christi, quod predicavit, conversari mereamur: Per

eundem Christum Dóminum, in unitate ejusdem Spíritus sancti Deus, &c.

AUX HEURES,

Doxologie.

UNI sit & trino Deo,
Supréma laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 7. d. Bárnabas.

Au *re. br.* *ÿ.* Qui Ecclé-
siæ tuæ * Apóstolos dedis-
ti.

A T I E R C E.

Ant. 8. c. Cùm venis-
sent.

Capitule. Rom. 9.

Gentes quæ non secta-
bantur justiciam, ap-
prehenderunt justiciam;
justiciam autem quæ ex
fide est. Israel verò, sec-
tando legem justitiæ, in
legem justitiæ non pervé-
nit. Quarè? Quia non ex
fide, sed quasi ex opéri-
bus.

re. br. Elégit nobis Dó-
minus * Hæreditatem
suam. Elégit. *ÿ.* Subjécit
pópulos nobis * & gentes,
* Hæreditatem. Glória
Patri. Elégit.

ÿ. In conspectu gén-
tium revelávit justiciam

suam: *re.* Recordátus est
misericórdiæ suæ.

A S E X T E.

Ant. 6. Descendentes.

Capitule. Galat. 2.

Subintroiérunt falsi fra-
tres exploráre libertá-
tem nostram quam habé-
mus in Christo Jesu, ut
nos in servitútem redige-
rent: quibus neque ad ho-
ram céssimus subjecciónem,
ut véritas Evangélii per-
máneat apud vos.

re. br. Iniquè non égi-
mus * In testamento tuo,
Dómine. Iniquè. *ÿ.* Et
non recessit retrò * cor
nostrum, * In. Glória Pa-
tri. Iniquè.

ÿ. Confirmáta est super
nos misericórdia Dómini;
re. Et véritas ejus manet
in æternum.

A N O N E.

Ant. 4. a. Cùm venis-
sent.

Capitule. 2. Cor. 4.

Abdicámus occulta dé-
coris, non ambulantes
in astútia, neque adul-
terantes verbum Dei; sed
in manifestatióne veritátis
commendantes nosmetip-
sos ad omnem conscién-
tiam hóminum coram
Deo.

re. br. In Deo * Laudá-
bimur totâ die. In Deo

R ij

Ÿ. Et in nómine tuo *
confitébimur in séculum,
* Laudábimur. Glória. In
Deo.

Ÿ. Narrantes laudes Dó-
mini, & virtútes ejus, R.
Et mirábilia ejus quæ fe-
cit.

AUX II. VÊPRES.

Ant. **P**lacuit Apóstolis
8. G. & senióribus, vi-
ros mittere Antiochiám
cum Paulo & Bárnaba,
scribentes per manus eó-
rum.

Ant. 3. c. Descendérunt
Antiochiám; & congregá-
tâ multitudíne, tradidérunt
epístolam: quam
cùm legissent, gavísi sunt
super consolatióne.

Ant. 7. c. Paulus & Bár-
nabas demorabantur An-
tiochiæ, docentes & evan-
gelizantes cum áliis plúri-
bus verbum Dómini.

Ant. 6. Dixit ad Bárna-
bam Paulus: Revertentes
visitémus fratres, quibus
prædicávimus verbum Dó-
mini.

Ant. 2. Bárnabas, af-
sumpto Marco, navigávit
in Cyprum; Paulus verò,
electo Silá, perambulábat
Syriam.

Capitule. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui sem-
per triumphat nos

in Christo Jesu, & odórem
notíciæ suæ manifestat per
nos in omni loco.

Hymne, Cœlo datur.

185.

Ÿ. Dedisti nos tanquàm
oves escárum, R. Et
in géntibus dispersisti
nos.

A Magnif. Ant. 1. D.
Bárnabas & Paulus tradi-
dérunt ánimas suas pro
nómine Dómini nostri Je-
su Christi.

Oraison ci-dessus à
Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 8. G. Ergò & Gén-
tibus pœniténtiam dedit
Deus ad vitam.

Doxologie, Uni sit. ci-
dessus aux Heures.

A Nunc dimittis. Ant.
5. a. Géntibus missum est
hoc salutáre Dei, & ipsi
áudient.

LE XIV.

SAINT EXUPERE,
Evêque de Toulouse.

Double-mineur.

AUX I. VÊPRES.

Pseumes de la Férie,
& de même à tout l'Of-
fice.

Ant. **Q**uæsiuit Dóminus
1. f. sibi virum juxtâ
cor suum, & præcepit ei
ut esset dux super pópu-
lum suum.

Ant. 2. Certè videtis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópu-
lo.

Ant. 3. a. Vir bonus & benignus, verecundus visu, modestus móribus, & elóquio decórus, & à púero in virtútibus exercitátus.

Ant. 4. E. Spíritum sanctórum habet in se: sciéntia & sapiéntia inventa sunt in eo.

Ant. 5. F. Vos ergò, confortámini: ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater.

Capitule. Ezech. 34.
HÆc dicit Dóminus Deus: Visitábo oves meas, & suscitábo super eas pastórem unum, qui pascat eas, servum meum; ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastórem.

[*Là où cette Fête est du rit Double - majeur :*
Æ. Ecce do ei pacem fœderis mei; * Et erit ipsi pactum sacerdotií sempiternum, quia zelátus est pro Deo suo. ψ. Invéni virum secundum cor meum, qui fáciat omnes voluntátes meas; * Et erit. Glória Patri. * Et erit.]

Hymne.

O QUÆ, tincta sacri sanguine Mártiris, Nostris, Relligio, finibus imperas,

Nunc lætáre; tuum qui cúmulat decus,

Pastórem Deus éxcitat.

TE plebs, Exúperi, te Deus éligit:

Adsis: impósitum quid trépidas onus?

Quondam Tectósagum córdibus insita,

Per te sémina púllulent.

QUID, dùm, Christe, faves, non súperat labor?

Densis quæ fúerat vépri-
bus óbsita

Tellus, culta manu Præ-
sulis úberes

Nunc promit ségetes sinu.

QUÆ servábat adhuc lú-
dicra númina

Plebs cæcata nimis, fusa solo ruunt:

Et Christo pénitùs súb-
dita civitas

Sanctis fit nova mótibus.

ERGO, sancta fides quo
duce gérminat,

Hunc gens grata novum
dicat Apóstolum:

Christo quos íterum párturit, óptimum

Hunc cives célèbrent patrem, glorificávit, & multiplicávit vasa sanctorum.

SIT qui cuncta creat, máxima laus Patri;
Qui mundum réparat, máxima Fílio;

Per quem firma viget peccatoribus fides,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

ÿ. Docébo iníquos vias tuas, Dómine; &c. Et impii ad te convertentur.

A Magnif. Ant. 6. Erit magnus coram Dómino; Spíritu sancto replébitur, & multos converteret ad Dóminum Deum ipsorum.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES, comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. 1. a. **V**ir amátor civitatis, & benè áudiens, pro affectu pater appellabátur.

Ant. 4. E. Curávit gentem suam, & liberávit eam à perditione; & adeptus est glóriam in conversatione gentis.

Ant. 7. a. Templi altitúdo ab ipso fundáta est, duplex ædificátió, & excelsi parietes templi.

Ant. 2. Quæsivit bona genti suæ; civitatibus tribuébat alimónias, sancta

glorificávit, & multiplicávit vasa sanctorum.

Ant. 6. Eleemósynas illius enarrábit omnis Ecclésia sanctorum.

Capitule. 2. Cor. 12.

Non quæro quæ vestra sunt, sed vos; nec enim debent filii parentibus thesaurizare, sed parentes filiis: ego autem libentíssimè impendam, & superimpendar ipse pro animabus vestris.

Hymne.

TE pium dicam, scelerisque purum;

Te canam fortem grege pro tuendo,

Cuilibet promptum mísero benignam

Téndere dextram.

DUM fames multas populátur urbes,

Tristis & vexat pópulos egestas;

Cáritas fundo meliøre dives

Pascit egénos.

PAUPERI per te nova gaza crevit:

Nil tibi servas; tua sublevandæ,

Sit licèt vilis prétio, suppellex

Véndita plebi.

SE bonis postquàm spoliávit ultrò,

Mox Dei sacras spoliá-
vit aras ;

Nudus in terris Deus
induendus ,

Pauper alendus.

VASA templórum benè
fregit audax :

Quod manus fabri stu-
diósa cudit ,

Cáritas rumpit ; meliò-
re flammá

Sponte liquefcunt.

IN Dei cultum sacra tem-
pla ponit ;

Quot sícu lapsæ , répa-
rat tot aras ;

Fundat & cunctis pate-
facta morbis

Hóspita tuta.

ALTER ut Moses , prece
fretus uná ,

Arcet à mutis inimíca
castra :

Ecquis obsessas tueátur
arces ,

Si Deus absit ?

LUMINIS splendor , Patris
una proles ,

Christe , te pronus ve-
nerétur orbis ,

Qui Sacerdótes per A-
móris almi

Flamen inungis.

Amen.

ÿ. Beátus qui intelligit
super egénium & páupe-
rem ; &. In die mala liberá-
bit eum Dóminus.

A Benedict. Ant. 3. E,

Flebam super eo qui af-
flictus erat , & compatic-
bátur ánima mea páuperi ;
quia ab infántia mea
crevit mecum misera-
tio.

Oraison.

Domine Jesu Christe ,
qui cùm dives esses ,
propter nos egénus factus
es , ut tuâ inópiâ dívites
essémus ; concède propítius ,
ut exímii imitatóris
tui Exupérii Pontíficis ves-
tigiis inhærentes , con-
temptis fallácibus mundi
divitiis , consequámur æ-
ternas : Qui vivis & re-
gnas , &c.

AUX HEURES.

Doxologie.

SUPREME , Christe ,
Póntifex ,

Jugis tibi sit glória ,
Cum Patre , cumque Spí-
ritu

In sempiterna sécula.

Amen.

A PRIME.

Ant. 1. a. Vir.

Au &. br. ÿ. Qui es
Póntifex * confessiónis
nostræ.

A TIERCE.

Ant. 4. E. Curávit.

Capitule. 2. Cor. 1.

Glória nostra hæc est ,
testimónium conf-
ciéntiæ nostræ , quòd in

simplicitate cordis, & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conversati sumus in hoc mundo; abundantius autem ad vos.

R. br. Venite, filii; * Audite me. Venite. *ψ.* Timorem Domini * docebo vos; * Audite me. Gloria. Venite.

ψ. Constitutus sum à Deo super Sion montem sanctum ejus, *R.* Prædicans præceptum ejus.

A S E X T E.

Ant. 7. a. Templi altitudo.

Capitule. 2. Paral. 7. **A**pparuit ei Dominus, & ait: Audivi orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificii; oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad orationem ejus qui in loco isto oraverit.

R. br. Domine, dilexi * Decorem domus tuæ. Domine. *ψ.* Et locum habitationis * gloriæ tuæ, * Decorem. Gloria. Domine.

ψ. Altaria tua, Domine virtutum, *R.* Rex meus, & Deus meus.

A N O N E.

Ant. 6. Eleemôsynas.

Capitule. 2. Cor. 9.

Qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. Unusquisque prout destinavit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligit Deus.

R. br. Dispersit, * Dedit pauperibus. Dispersit. *ψ.* Justitia ejus * manet in sæculum sæculi: * Dedit. Gloria Patri. Dispersit.

ψ. Jucundus homo qui miseretur & commodat; *R.* In æternum non commovabitur.

AUX II. VÊPRES.

Ant. **V**ir Dei es tu, & 3. a. **V**erbum Domini in ore tuo verum est.

Ant. 4. E. Cadat oratio nostra in conspectu tuo, & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum.

Ant. 5. C. Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum, ut salvet nos.

Ant. 6. Tu es dux nostræ: pugna prælium nostrum; & omnia quæcumque dixeris nobis faciemus.

Ant. 8. G. Ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum tuorum: libera nos, ferque præsidium.

Capitule. 4. Reg. 19.

HÆc dicit Dominus :
Protégam urbem
hanc , & salvábo eam
propter me & propter ser-
vum meum.

[Là où cette Fête est
du rit Solemnel : Alle-
lúia , allelúia. *ψ*. Hic
est fratrum amátor & pó-
puli : hic est qui multum
orat pro pópulo & uni-
versa civitáte. Allelúia.]

Hymne.

QUANTUS est, cujus vé-
niens ad aras

Déxterum sentit sibi
quisque Numen,

Et domum semper redit
impetráto

Múnere lætus !

OMNIS húc sexus, volat
omnis ætas ;

Sacra Pastóris venerátur
ossa.

Turba languentúm ,
properáte : præstat

Ille salutem.

HÆC tuas dicent sine fine
laudes ,

Quæ tuos, Præsul, ci-
neres recondunt

Templa ; quos servat
cinis hic sepultos

Súscitet ignes.

Hic genuflexos quot ha-
bes clientes !

Quot tibi dulces reci-
nuntur hymni ;

Hic tuum nomen so-
nat , omniumque
Vivit in ore.

QUÆ fuit vivo tibi cura ,
Præsul ,

Hanc, licèt, vectus super
astra , serves ;

Et tuam , nostræ bone
tutor urbis ,

Réspice gentem.

LUMINIS splendor, Patris
una proles ,

Christe , te pronus ve-
nerétur orbis ,

Qui Sacerdótes per A-
móris almi

Flamen inungis.

Amen.

ψ. Protectór noster , ás-
pice , Deus ; &. Et rés-
pice in faciém Christi tui.

A Magnif. Ant. J. Rés-
pice ad orationem serví
tui , & ad preces ejus ,
Dómine Deus : audi ora-
tionem , quam orat coram
te hódie , & ostende ser-
vis tuis viam bonam per
quam ámbulent.

Oraison de Laudes.

A C O M P L I E S.

Ant. 2. Cùm effúderis
esuriénti ánimam tuam ,
& ánimam affliétam replé-
veris , oriétur in ténebris
lux tua.

Doxologie , Suprême ,
Christe , Póntifex. *ci-des-
sus aux Heures.*

A Nunc dimitt. *Ant.* 5.
a. Frange esurienti panem
tuum, & egenos, vagos-
que induc in domum
tuam: & requiem tibi da-
bit Dóminus.

LE XVI.

S. CYR & STE JULITTE
sa mere, Martyrs.

Sémidouble.

*Au Commun de plu-
sieurs Martyrs.*

Oraison.

Pietatem tuam, Dómi-
ne, supplices depre-
cámur; ut dum sanctó-
rum Cyrici & Julittæ ma-
tris ejus passionem cólí-
mus, peccatorum véniam
consequámur: Per Dó-
minum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit & re-
gnat in unitate Spíritus
sancti Deus, &c.

LE XIX.

SS. GERVAIS &
PROTAIS,

Martyrs. Sémidouble.

*Au Commun de plu-
sieurs Martyrs.*

Oraison.

Martyrum tuórum,
Dómine, Gervásii
& Protásii palmas annuâ
celebratione venerantes;
supplices te rogámus, ut
quos cœlesti glóriâ subli-
masti, nobis perpèti suf-

frágio concédas subvenire:
Per Dóminum.

A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.

LE XX.

S. ROMUALD, ABBÉ,
Instit. de l'Ordre de
Camaldule. Sémid.

Au Commun des Abbés.

Or. Da nobis.... beáti Ab-
bátis Romualdi, &c.
xxix.

A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.

LE XXI.

SAINT RAYMOND,
Evêque de Balbastro.

Sémidouble.

Au Com. des Pontifes.

Oraison.

Præsta, quæsumus,
omnipotens Deus, ut
beáti Raymundi Pontificis
festa venerantes, & fidei
muniámur auxilio, & ca-
ritatis proficiámus exem-
plo: Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum Fí-
lium tuum, qui tecum
vivit & regnat in unitate
Spíritus sancti Deus, &c.

A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.

LE XXII.

SAINT PAULIN,

Evêque de Nole.

*Sémi-double.**Au Commun des Pontifes.**Oraison.*

DEUS, qui omnia pro te relinquentibus, in hoc seculo centuplum, & in futuro vitam æternam promisisti; concède propitius, ut sancti Pontificis Paulini vestigiis inhaerentes, peritura contemnamus, & ad sola mansura suspiremus: Per.

LE XXIII.

Vigile de la Nativité

DE S. JEAN-BAPTISTE.

Tout l'Office se prend de la Fête occurrente, excepté ce qui suit.

À LAUD. V. Recordatus est Dominus mise-

ricordiae suae, &c. Et veritatis suae domui Israel.

A Benedict. Ant. 8. G.

Respondens Angelus dixit Zachariae: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

*Prieres à genoux.**Oraison.*

PRÆSTA, quæsumus; omnipotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédât; & beati Joannis præcursoris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit.

Ensuite on dit le Suffrage de la Croix & de tous les Saints.

AUX HEURES, Prieres à genoux.

LE XXIV. JUIN.

NATIVITÉ

DE S. JEAN - BAPTISTE.

SOLEMNE L-MAJEUR.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **C**um sacerdotio
S. G. **C**fungeretur Za-
 charias in ordine vicis
 suæ, apparuit illi Angelus
 Domini stans à dextris al-
 taris incensæ.

Ant. 3. a. Ait ad eum
 Angelus : Ne timeas, Za-
 charia; exaudita est de-
 precatio tua : & uxor tua
 Elisabeth pariet tibi fi-
 lium.

Ant. 1. D. Vocabis no-
 men ejus Joannem : & erit
 gaudium tibi, & exultá-
 tio ; & multi in nativité
 ejus gaudébunt.

Ant. 5. a. Vinum & sí-
 ceram non bibit ; & Spíri-
 tu sancto replébitur adhuc
 ex útero matris suæ.

Ant. 4. d. Multos fili-
 rum Israel convertet ad
 Dóminum Deum ipsórum,
 & præcedet parate Dómi-
 no plebem perfectam.

Capitule. Malach. 4.

Ecce ego mittam vobis
 Eliam Prophétam,
 ántequàm véniat dies Dó-
 mini magnus & horribilis;
 & convertet cor patrum
 ad filios, & cor filiórum
 ad patres eórum : ne fortè
 véniam, & percútiám ter-
 ram anathémate.

R. Erit magnus coram
 Dómino : * Et ipse præcé-
 det ante Dóminum in spí-
 ritu & virtúte Eliæ, ut
 convertat corda patrum in
 filios, & incredulos ad
 prudéntiam justórum. *ÿ.*
 Scriptus est Eliás in judi-
 ciis témporum lenire ita-
 cündiam Dómini, conci-
 liáre cor patris ad filium,
 & restituere tribus Jacob :
 * Et. Glória. *On répete le*
R. Erit magnus. *jusqu'au*
ÿ.

Hymne.

Christe, prolapsi repa-
 rator orbis,

Ut tuum casto celebré-
mus omnes
Ore Baptistam, mácu-
las profáni
Élue cordis.

HUNC paratúrum Dómino
sequenti

Sémitam prisci cecinère
vates :

Vatibus cunctis fuit ip-
se major,
Júdice Christo.

Hic & inclúsus genitrícis
alvo ;

Sentit exultans Dómi-
num latentem ;

Jamque cœlesti trépidat
veníre

Obvius Agno.

QUID fide pendes dúbiâ,
Sacerdos ?

Muta torpébit tibi vox :
at infans

Prótinus nascens pátriæ
resolvet

Víncula linguæ.

QUIN repromissam, súbi-
tus Prophéta,

Cernis humano géneri
salútem ;

Núntias pacem, resera-
que fatis

Grándibus ora.

GAUDET admirans pópu-
lus stupetque :

Quis puer, clamant,
erit iste, cujus

Se statim prodit mani-
festa tantis

Mont, Eté.

Glória signis ?
LAUS sit æterna sua Tri-
nitati,

Quæ novam mundo pa-
ritúra lucem,

Prævium Soli volúit
Joannem

Súrgere sidus. Amen.

ŷ. Suscepisti me, Dó-
mine, de útero matris
meæ : &. Confitébor tibi,
quia mirabilia ópera tua.

A Magnif. Ant. 6. qui se

double. Dixit Zacharias ad

Angelum: Undè hoc sciam?

Et respondens Angelus, di-

xit: Ecce non póteris lo-

qui usquè in diem quo

hæc fiant, pro eo quòd

non credidisti verbis meis.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES, Pff. &

Capit. de la Férie. Le

reste comme après les II.

Vêpres.

A L A U D E S.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. 7. d. E lo de Joanne, ne
fortè esset Christus, res-
pondit: Veniet fortior me,
cujus non sum dignus sol-
vere corrigiam calceamen-
tòrum.

Ant. 4. E. Confessus
est: Non sum ego Chris-
tus: ego vox clamantis in
deserto, Dirígite viam
Dómini.

Ant. 1. a. Prædicábat ,
dicens : Ego baptizávi vos
aquâ ; ille verò baptizábit
vos Spírítu sancto.

Ant. 5. a. Vidit Jesum.

Cantique. Isa. 40.

Super montem excel-
sum ascende tu , * qui
evangelizas Sion.

Exalta in fortitúdine
vocem tuam , * qui evan-
gelizas Jerúsalem.

Exalta , noli timére ; *
dic civitatibus Juda : Ec-
ce Deus vester.

Ecce Dñus Deus in for-
titúdine véniet , * & brá-
chium ejus dominábitur.

Ecce merces ejus cum
eo , * & opus illius coram
illo.

Sicut pastor gregem
suum pascet : * In bráchio
suo congregábit agnos , &
in sinu suo levábit ; fœtas
ipse portábit.

Ant. Vidit Jesum , &
ait : Ecce Agnus Dei , ecce
qui tollit peccáta mundi.
Hic est de quo dixi : Post
me venit vir , qui ante me
factus est.

Ant. 2. Lex & Prophé-
tæ , usquè ad Joannem :
ex eo regnum Dei evange-
lizátur , allelúia.

Capitule. Act. 19.

Joannes baptizávit bap-
tismo pœnitentiæ pœ-

pulum , dicens : In eum
qui ventúrus esset post ip-
sum , ut créderent , hoc
est , in Jesum.

Hymne.

Nunc suis tandem no-
vus è latébris
Prodit Elías , populif-
que Christum

Clamat , expróbrans sua
viperinæ

Crímína proli.

EN Deus judex , Deus en
propinquat

Véntilans fruges : súpé-
ris recondet

Triticum cellis , paleas-
que diros

Tradet in ignes.

HUJUS adventu , rígidum
superbi

Déprimant montes ca-
put ; erigantur

Vállium passim cava :
corriganur

Prava viárum.

SANCTE Præcursor , date
præco lucis ,

Éxcitet somno tua vox
inertes ;

Ut graves olim fugiá-
mus Agni

Víndicis iras.

SUMMA laus Patri , geni-
tóque Verbo :

Æquus ambórum sit ho-
nos Amóri ,

Qui sacrum Christi pœ-
gilem potenter

Ungit & armat. Amen.

ψ. Docébo iniquos vias tuas; &c. Et impii ad te convertentur.

A Benedict. Ant. 3. a. qui se double. A diébus Joannis Baptistæ regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.

Oraison.

Deus, qui præsentem diem honorabilem nobis in beati Joannis Nativitate fecisti; da populis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ: Per.

AUX HEURES,
Doxologie.

QUEM vox Joannis nuntiat,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spiritu
Nunc & per omne sæculum. Amen.

[Dans l'Octave du T. S. Sacrement, au lieu de cette Doxologie, on dit celle de l'Octave.]

Pseaumes du Dimanche.

A PRIME.

Ant. 7. d. Existimante. Au r. br. ψ. Qui mittis Angelum tuum * ante faciem tuam.

Canon propre 2 clxix,

A TIERCE.

Ant. 4. E. Confessus est. Capitule. Is. 52.

Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem; quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem, Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium: & vidébunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

r. br. Vox Dómini * concutientis desertum, * Allelúia, allelúia. Vox Dómini. ψ. Vox Dómini * revelábit condensa, * Allelúia. Glória. Vox.

ψ. Dabit Deus voci suæ vocem virtútis: &c. Date glóriam Deo.

A SEXE.

Ant. 1. a. Prædicábat. Capitule. Act. 13.

Deus ex sémine David secundum promissionem edúxit Israel salvátorem Jesum, prædicante Joanne ante faciem adventus ejus baptismum pœnitentiæ omni pópulo Israel.

r. br. Altíssimus * dedit vocem suam, * Allelúia, allelúia. Altíssimus. ψ. Et apparuerunt * fontes aquarum, * Allelúia. Glória. Altíssimus.

Si

ψ. Vox Dómini super
aquas : R. Dóminus dilú-
vium inhabitare facit.

A N O N E.

Ant. 2. Lex & Pro-
phète.

Capitule. Act. 13.

Cum impleret Joannes
cursum suum, dice-
bat : Quem me arbitrámi-
ni esse, non sum ego ; sed
ecce venit post me, cujus
non sum dignus calcea-
menta pedum solvere.

R. br. Parávi lucernam
* Christo meo, * Allelúia,
allelúia. Parávi. ψ. Super
ipsum * efflorescit sanctifi-
cátio mea, * Allelúia.
Glória Patri. Parávi.

ψ. Prótegam eum, quó-
niam cognóvit nomen
meum : R. Et ostendam
illi salutare meum.

AUX II. VÊPRES.

Pf. Dixit Dóminus. 21.

Ant. **C**œpit Jesus dice-
6. re ad turbas de
Joanne : Quid existis vi-
dere ? Prophétam ? Etiam
dico vobis, & plusquam
Prophétam.

Pf. Beátus vir. 22.

Ant. 5. C. Hic est de
quo scriptum est : Ecce
ego mitto Angelum meum
ante faciém tuam, qui
præparábit viam tuam an-
te te.

Pf. Laudate, pueri.
22.

Ant. 7. a. Amen dico
vobis : Non surrexit in-
ter natos mulierum major
Joanne-Baptistâ.

Pf. Dómine, non est.
78.

Ant. 4. E. A ventre ma-
tris consecrátus est Pro-
phéta, evertere, & erige-
re, & perdere, & iterum
renovare.

Pf. Memento. avec sa
division. 127.

Ant. 1. D. Si vultis re-
cipere, ipse est Elías qui
venturus est.

Capitule. Eccli. 46.

In fide sua probátus est
Prophéta, & cognitus
est in verbis suis fídelis ;
quia vidit Deum lucis.

Allelúia, allelúia. ψ.
Major inter natos mulie-
rum Prophéta Joanne Bap-
tistâ, nemo est. Allelúia.

Hymne.

Quid moras nectis ? Dó-
mino jubenti
Cede : qui sacro lavat
igne corda,
Hic tuis ardet má nibus,
Joannes,
Amne lavári.

Quis fuit sensus tibi, cum
videres

Súpplícis ritu dare colla
pronum,

Cui pedum summo ré-
 putes honóri
 Sólvere lora?
CERNIS ut, nimbo ruti-
 lante, Christo
 Spíritus, Patris comi-
 tante voce,
 Incubat; sese Triadif-
 que tota
 Pandit imago?
DILIGENS instas óperi mi-
 nister:
 Víctimam mundi scelus
 auferentem
 Prædicas Agnum, digi-
 tóque fidus
 Indice monstras.
IMMEMOR laudis própriae,
 magistro
 Débitos Christo própè-
 ras alumnos
 Réddere: ardébas mí-
 nui, decébat
 Ctescere Christum.
Nec fidem vitá fat erit
 probasse;
 Vindicem læsi rígidum
 pudóris
 Te manet carcer: Dó-
 mino cruentá
 Morte præbis.
SUMMA laus Patri, geni-
 tóque Verbo:
 Equus ambórum, sit
 honos Amóri,
 Qui sacrum Christi pú-
 gilem potenter
 Ungit & armat. Amen.
 ✠, Loquébar de testi-

móniis tuis, Dómine; R.
 Et non confundébar.

A Magnif. Ant. 7. G.
qui se double. Joannes tes-
 timónium perhibuit veri-
 tati; ille erat lucerna ar-
 dens & lucens.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de la
Translation de saint Satur-
nin. Ant. Ecce. V. In
Deo. vj. Or. Deus, qui.
ci-après.

A COMPLIES.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. 7. d. Vox claman-
tis in deserto: Parate
viam Dómini; rectas fá-
cite in solitudine semitas
Dei nostri.

Doxologie, Quem vox,
ci-dessus aux Heures, à
moins que ce ne soit dans
l'Off. du T. S. Sacrement.

A Nunc Dimitt. Ant. 6.
 Revelábitur glória Dómi-
 ni; & vidébit omnis ca-
 ro pariter, quód os Dó-
 mini locútum est.

LE XXV.

Translation

DE SAINT SATURNIN,
 I. Evêque de Toulouse
 & Martyr.

Sémidouble.

Au Comm. d'un Martyr.

Oraison.

Deus, qui nos beáti
 Saturnini Mártiris

tui atque Pontificis prædicatione ad agnitionem tui nominis venire tribuisti; excita in Translatione corporis ejus, quam adhuc spirant sacri cineres pietatem, ejusque precibus ab omni nos adversitate custodi: Per Dominum nostrum.

A VESPRES, depuis le Capitule on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXVI.

SS. JEAN & PAUL,
Martyrs. *Sémidouble.*
Au Commun de plusieurs Martyrs.

Oraison.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut nos geminata lætitiâ hodiernæ festivitatis excipiat, quæ de beatorum Joannis & Pauli glorificatione procedit, quos eadem fides & passio verè fecit esse germanos: Per Dominum.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXVII.

SAINT CRESCENT,
I. Evêque de Vienne.
Sémidouble.
Au Commun des Pontifes.

Oraison.

Deus, qui ad gentium illuminationem beatorum Crescentem Pontificem prædicationis Evangelicæ gloriâ decorasti; præsta, ut quos per ipsius documenta esse donasti fideles, meritum imitatores esse concedas: Per Dominum nostrum Jesum Christum, &c.

VESPR. de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXVIII.

SAINT IRÉNÉE,
Evêque de Lyon & Docteur de l'Eglise, & ses Compagnons, Martyrs.
Double-mineur.

Au Commun de plusieurs Martyrs.

Oraison.

Omnipotens, sempiternus Deus, qui in sanctorum tuorum cordibus flammam tuæ dilectionis accendis: da mentibus nostris eandem fidei caritatisque virtutem; ut Martyris tui Irenæi & Sociorum, quorum gaudemus victoriis, proficiamus exemplis: Per Dominum.

A LAUD. mémoire de la Vigile des saints Apôtres.

Ant. Tentati sunt patres nostri, & per multas tribulationes transierunt fideles.

v. Dextera tua, Domine, salvavit eos; *re.* Quoniam complacuisti in eis.

Oraison.

Deus, qui nobis beatorum Apostolorum Petri & Pauli natalitia præ-

venire concedis; tribue nos, quæsumus, semper & eorum beneficiis confortari, & orationibus adjuvâri: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, &c.

VESPRES de la Fête suivante.

L E X X I X. J U I N.

FÊTE DES APOSTRES

S. PIERRE ET S. PAUL.

SOLENNEL-MAJEUR.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **R**espiciens Joanne. **D.** **R**enes Jesum, dicit : Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Jesum.

Ant. 2. Erat Andréas frater Simónis Petri, unus ex duobus qui audierant à Joanne, & secuti fuerant Jesum.

Ant. 3. a. Invenit hic primùm fratrem suum Simónem, & dixit ei : Invenimus Messiam.

Ant. 4. E. Adduxit Andréas Simónem fratrem suum ad Jesum.

Ant. 5. a. Intruitus Simónem Jesus, dixit : Tu es Simon filius Jona : tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus.

Capitule. 1. Cor. 1.

Ignobilia mundi, & contemptibilia elegit

Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret; ut non gloriètur omnis caro in conspectu ejus.

R. Ecce ego mittam piscatores multos, dicit Dominus, & piscabuntur filios Israel : * Et ostendam eis manum meam ; & scient quia nomen mihi Dominus. *ψ.* Vidit Jesus Simónem & Andréam fratrem ejus, & dixit eis : Faciam vos fieri piscatores hominum : * Et. Glória. *On répète le R. Ecce. jusqu'au ψ.*

Hymne.

Quos junxit unus, vita
dùm mansit, labor,
Quos una clarat morte
palma Mártyres,
Ambo sacrati principes
exercitûs,
Cælo receptos una vos
colit dies.
Vos, angularis cui subest
Christus lapis,

Fundatis Adem : mystico vos corpore,
Cui præsidere gaudet augustum Caput,
Fulgere clara jussit ambo lumina.

In te potestas clavium,
Petre, éminet;

Te, Paule, flumen irrigat scientiæ:

Uterque pastor, & magister, & parens,
Olimque mundo destinati iudices.

INFIRMITATEM carnis experti tamen,

Noctis caducam fictilis testam luti;

Et consecuti gratiam, clientibus

Præstatis ultrò quam piè poscunt opem.

Vos ergò votis supplicum solèmnibus

Adeste: lapsis impetrate gratiam;

Ut Christianis assequamur moribus,

Quæ sancta mundo tradidistis dogmata.

SIT sempiterno sempiterna laus Patri:

Petro supernus quem revelavit Pater,

Æterne Fili, laus tibi sit máxima;

Sit par suprèmo laus decusque Flàmini.

Amen,

ψ. Sùscitans Dòminus à terra inopem, &c. Ut collocet eum cum principibus.

A Magnif. Ant. 8. G. qui se double. Ait Jesus Simóni qui vocatur Petrus, & Andréæ fratri ejus: Venite post me. Illi continuo, relictis rétibus, secuti sunt eum.

Oraison de Laudes.

Mémoire de saint Irénée, &c. Ant. Data sunt.

ψ. In æternum. xvj. Or. Omnipotens. ci-dessus.

A COMPLIES, Pss. & Capit. de la Férie: le reste comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. F Acta est vox ad 1. a. F Petrum: Surge & manduca: quod Deus purificavit, tu commune ne dixeris.

Ant. 3. a. Apériens Petrus os suum, dixit: In veritate comperi, quia non est personarum acceptor Deus.

Ant. 6. Adhuc loquente Petro, cecidit Spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum.

Ant. 4. d. Obstupuerunt.

Cantique. Gen. 49.

J Uda, te laudabunt fratres tui: * manus tuæ

in cervicibus inimicorum
tuorum, adorabunt te fi-
lii patris tui.

Catulus leonis Juda; ad
prædam, fili mi, ascen-
disti: * requiescens accu-
buisti ut leo; & quasi læ-
na, quis suscitabit eum?

Non auferetur sceptrum
de Juda, & dux de femo-
re ejus, * donec veniat
qui mittendus est; & ipse
erit expectatio gentium.

Ligans ad vineam pul-
lum suum, * & ad vitem,
ô fili mi, asinam suam,

Lavabit in vino stolam
suam, * & in sanguine
uvæ pallium suum.

Pulchriores sunt oculi
ejus vino, * & dentes e-
jus lacte candidiores.

Néphthali, cervus
emissus, * & dans elo-
quia pulchritudinis.

Bénjamin lupus rapax:
* manè comedet prædam,
& vespere dividet spó-
lia.

Ant. Obstupuerunt ex
circumcisione fideles qui
venerant cum Petro, quia
& in nationes grátia Spí-
ritus sancti effusa est.

Ant. s. a. Glorificavé-
runt Deum, dicentes: Er-
gò & Géntibus pœnitén-
tiam dedit Deus ad vi-
tam.

Capitule. Act. 10:

Audiébant illos loquen-
tes linguis & magni-
ficantes Deum. Tunc res-
pondit Petrus: Numquid
aquam quis prohibere po-
test, ut non baptizentur
hi qui Spíritum sanctum
accepérunt sicut & nos?
Et iussit eos baptizári in
nómine Dómini Jesu
Christi.

Hymne.

JAM nil Hebræis, Gén-
tium plebs, invidet;
Dignata eisdem, fausta
plebs, honoribus:
Ovile summus Pastor
expandit suum,
Novusque primo grex
adunaris gregi.

Promissa Patrum, Christe,
natus exequi,
De stirpe Jacob quærit
amissas oves;
Petrumque, primo
quem locavisti gradu,
Tanto labóri súfficis vi-
carium.

DIVINA Gentes at similes
clementia

Respectat, illis, Paule,
Doctor mitteris:

Arcana profers tu Dei
mysteria;

Tu Christianæ præco-
fulges gratiæ.

UTRIMQUE fervet ubi
fructu labor;

Judæus, an sis bárbarus, nil interest :

Diversa quamquàm fors duóbus óbtigit,

Par universi cura succendit gregis.

SIT sempiterno sempiterna laus Patri :

Petro supernus quem revelávit Pater,

Æterne Fili, laus tibi sit máxima :

Sit par suprémò laus decusque Flámini.

Amen.

ÿ. Dómini est assump-tio nostra, R. Et Sancti Israel, Regis nostri.

A Benedic't. Ant. J. qui se double. Dei sumus adjutores : nemo gloriétur in hominibus ; ómnia enim vestra sunt, sive Paulus, sive Cephás : vos autem Christi, Christus autem Dei.

Oraison.

DEUS, qui hodiernam diem Apostolorum tuórum Petri & Pauli mártirio consecrasti ; da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præceptum, per quos Religiónis sump-sit exórdium : Per Dómi-num.

AUX HEURES.

Doxologie.

UNI sic & trino Deo

Suprémà laus, summum decus,

De nocte, qui nos ad suæ Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

[Dans l'Oct. du T. S. Sacrement, au lieu de cette Doxologie, on dit celle de l'Octave.]

Pseaumes du Dimanche.

A PRIME.

Ant. 1. a. Facta est vox.

Au R. br. ÿ. Qui es caput * córporis Ecclésiæ.

Canon propre, clxix.

A TIERCE.

Ant. 3. a. Apériens,

Capitule. Act. 10.

IN omni gente, qui timet Deum & operátur justítiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum : hic est ómniú Dóminus.

R. br. Deus excelsus * subjécit pópulos nobis, * Allelúia, allelúia. Deus. ÿ. Et gentes * sub pèdibus nostris, * Allelúia, Glória. Deus.

ÿ. Benedícite, gentes, Deum nostrum ; R. Et audítam fácite vocem laudis ejus.

A SEXT E.

Ant. 6. Adhuc loquen-

te.

Capitule.

AB antiquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audire Gentes verbum Evangélii, & credere: & qui novit corda Deus, testimónium perhibuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis.

R. br. Annuntiavérunt cœli * justítiam ejus, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. *Ps.* Vidérunt omnes pópuli * glóriam ejus, * Allelúia. Glória. Annuntiavérunt.

Ps. Afferte Dómino, pátrix gentium, *R.* Afferte Dño glóriam & honórem.

A N O N E.

Ant. 5. a. Glorificavérunt.

Capitule.

Nihil discrêvit Deus inter nos & illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum super cervices discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári quemádmódum & illi.

R. br. Omnes gentes véniant; * & adorábunt coram te, Dómine, * Al-

lelúia, allelúia. Omnes. *Ps.* Et glorificábunt * nomen tuum, * Allelúia. Glória. Omnes.

Ps. Magnus es tu, & faciens mirabília; *R.* Tu es Deus solus.

AUX II. VÊPRES.

Ps. Dixit Dóminus. 21.

Ant. **J**ustum árbitor, 2. **J**quândiù sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne.

Ps. Laudáte, púeri, 22.

Ant. 3. E. Velox est depositiô tabernáculo mei, secundùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.

Ps. Crédidi. 90.

Ant. 7. G. Dabo óperam & frequenter habéte vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

Ps. In convertendo. 44.

Ant. 4. E. Properantes in adventum diéi Dómini, satágitè immaculáti & invioláti ei inveníri in pace.

Ps. Dómine, probasti me. *avec sa division.* 108.

Ant. 1. D. Dómini nostri longanimitátem, salutem arbitrémini; sicut & caríssimus frater noster Paulus, secundùm datam sibi sapiéntiam, scripsit vobis.

Capitule.

Capitule.

2. Petr. 3.

Vestram excitò in com-
monitióne sinceram
mentem, ut mémores sitis
eorum quæ prædixi verbó-
rum à sanctis Prophétis,
& Apostolorum vestró-
rum, præceptorum Dómi-
ni & Salvatoris.

Allelúia, allelúia. *ψ.* Is-
ti sunt duo filii ólei,
qui assistunt Dominatóri
universæ terræ. Alle-
lúia.

Hymne.

TANDEM labórum,
gloriósi Príncipes,
fructum tenétis: fana
passim corruunt:
Quin ipsa latè Roma
victrix géntium,
Se Christiáno jam stupet
subdi jugo.

SEVIT Tyrannus, at
triumphant víctimæ:
Alter per ensẽ victor,
alter per crucem,
Cælo coronam laureáti
póssident,
Fususque sanguis Chris-
tiános séminat.

SUPERBA sordent Cæsares
cadáverã,
Quæis urbs lirábat ím-
pii cultús ferax:
Apostolorum gloriátur
óssibus,
Fixamque adórat cõlli-
bus suis crudẽm.

Mont. Été.

NUNC, ò cruóre purpu-
rára nóbili,
Novisque felix Roma
conditóribus,
Horum trophæis aucta,
quantò vériùs
Regína fulges orbe toto
cívitas!

SIT sempiterno sempiter-
na laus Patri:

Petro supernus quem
revelávit Pater,

Æterne Filii, laus tibi sit
máxima:

Sit par suprẽmo laus
decusque Flámini.

Amen.

ψ. Pretiósã in conspec-
tu Dómini & Mors Sanc-
tórum ejus.

A Magnif. Ant. 5. C.
qui se double. Príncipes &
ínclyti Israel, amábiles &
decóri in vita sua, in
morte quoque non sunt
divísi.

*Oraison de Laudes.***A** C O M P L I E S.*Pseaumes du Dimanche.*

Ant. 5. a. Cor meum dí-
ligit Príncipes Israel, qui
obtulerunt ánimas suas
morti.

*Doxologie, Uni sit. ci-
dessus aux Heures, à moins
que ce ne soit dans l'Oct.
du T. S. Sacrement.*

A Nunc dimitt. Ant. 6.
Magnificáti sunt valdè in

T

conspēctu omnis Israel & gēntium ōmniū , ubi audiebātur nomen eōrum.

DIMANCHE

DANS L'OCTAVE.

Tout l'Office, (à moins qu'on ne doive le faire d'une Fête,) se dit du Dimanche; comme au Pseautier, avec mém. de l'Octave.

LE XXX.

Commémoration
DE SAINT PAUL,
APÔTRE.

Double-majeur.

[Si cette Fête est renvoyée, elle a de I. Vêpres, qu'on dit de la manière suivante.]

AUX I. VÊPRES.

Pseauxnes de la Férie.

Ant. Fidélis sermo ,
1. D. Quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério; qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliósus.

Ant. 6. Misericórdiam consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate.

Ant. 5. C. Superabun-

dávit grátia Dómini nostri, cum fide & dilectiōne quæ est in Christo Jesu.

Ant. 8. G. Regi seculorum immortalī, invisibili, soli Deo, honor & glória in secula seculorum. Amen.

Capitule. 1. Tim. 1.

Ideò misericórdiam consecutus sum, ut in me primo ostēderet Christus Jesus omnem patientiam, ad informatiōem eōrum qui credituri sunt illi, in vitam æternam.

R. Vivo, jam non ego; vivit verò in me Christus.

* Quòd autem nunc vivo in carne, † In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & tradidit semetipsum pro me, ‡. Dextera Dómini fecit virtutem: non moriar, sed vivam, & narrábo ópera Dómini. * Quòd. Glória Patri. † in fide.

Hymne.

DIVINUM mémoti pēctore Principem, Paulum pro méritis tollite láudibus: Orbis concélebret, jam dócilis Deo, Orbi præpósitum ducem. QUAM lucem súperis scōtibus háuserat,

Oblitus veterum, rap-
tus in aethera,
Commisſis populis, dé-
bitor omnibus,
Pleno dividit álveo.

ILLI paupéries ſpléndida
cópia;

Ingens mœror erat lætít-
iæ ſeges;

Carcer, naufrágium,
crébraque vérbera
Altæ ſémína glóriæ.

MORS defidérium, mors
fuit & lucrum:

Terris hunc rétinet ſola
nécéſſitas,

Fratrum ſolus amor,
pro quibus óbviám

Se totum vovet hóſ-
iam.

TANDEM Roma virum vi-
dit, inánium

Cultrix Roma deúm:
Cæſaris in domum

Infert ille fidem; ſæva
nec álligant

Vérbum víncula líberum.

MUNDO conſpícuum ſeu
jubar émicat,

Spargens perpétuum quâ
gráditur diem:

Humánis óculis qui ſe-
mél óccidit,

Eterno rútilat die.

LAUS ſit ſumma Patri,
ſúmmaque Fílio,

Par ſit, ſancte, tibi laus
quoque, Spíritus:

Da Paulum, per iter

quod docet árduum,
Nobis, quâ liceat, ſe-
qui. Amen.

ÿ. Quis Deus magnus
ſicut Deus noſter? R. Tu
es Deus qui facis mirábí-
lia.

*A Magnif. Ant. 2. Ego
ſum mínimus Apoſtoló-
rum, qui non ſum dignus
vocári Apóſtolus, quó-
niam perfecútuſum Ec-
cléſiam Dei; gráciâ autem
Dei ſum id quod ſum, &
grácia ejus in me vácuâ
non fuit.*

Oraison de Laudes.

Mém. de ſaint Pierre.

*Ant. Simón Joannis. ÿ.
Elégit. ci-après, aux II.
Vêpres. Or. Deus, qui
beáto Petro. 221.*

*A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.]*

A LAUDES.

*Pſeumes de la Férie,
& de même au reſte de
l'Office.*

*Ant. Nihil minùs fui
ſ. a. N* ab iis qui ſunt
ſuprà modum Apóſtoli,
tameſi nihil ſum.

*Ant. 7. d. Secundùm re-
velatiónem mihi data eſt
grácia hæc, in Géntibus e-
vangelizáre inveſtigábiles
divítias Chriſti, & quæ
ſit diſpenſatió ſacramenti
abſcônditi à ſéculis.*

Ant. 1. a. Signa Aposto-
latus mei facta sunt in om-
ni patientia, in signis, &
prodigiis, & virtutibus.

Cantique. Juda. 213.

Ant. 3. a. Dominus mi-
hi assistit, & confortavit
me, ut per me prædicatio
impleatur, & audiant om-
nes gentes.

Ant. 2. Abundantius
omnibus laboravi; non
ego autem, sed gratia
Dei mecum.

Capitule. Rom. 15.

Sic prædicavi Evangé-
lium, non ubi nomi-
natus est Christus, ne su-
per alienum fundamentum
ædificarem; sed sicut scrip-
tum est: Quibus non est
annuntiatum de eo, vidé-
bunt; & qui non audié-
runt, intelligant.

Hymne.

SUDORE SAT TUO FIDES,
CRUCISQUE CREVIT GLÓ-
RIA;

MULTOQUE PER TE FENORE
IMPLETA CHRISTI PASSIO.

PER SACRA SESE JAM TUÆ
IMPRESSA CARNI SÚGMATA,
SUOQUE TOTUM SPÍRITU
IN TE MAGISTER ÉXPRESSIT.

SIC, PAULE, NON VIVIS;
LOQUENS

SED IPSE CHRISTUS IN TUO
AGENSQUE VIVIT PÉCTORE:
SAT ERGO, SAT TERRIS DATUM.

AUDITA QUORDAM TERTIO
ARCANA CÆLO, NUNC TIBI
FRUENDA SE PLENO PALAM
DE FONTE PRODUNT LUMINIS.

HINC LACTE VERBI NOS TUI
CIBOQUE FAXIS CRESCERE;
CHRISTUMQUE TRITOS, QUÀ
DOCES

PRÆISQUE, PER CALLES SEQUI.

¶ UNI UT & TRINO DEO
SUPRÉMA LAUS, SUMMUM
DECUS,

DE NOCTE QUI NOS AD SUÆ
LUMEN VOCÁVIT GLÓRIÆ.

Amen.

ψ. Confiteantur tibi pó-
puli, Deus: & Confitean-
tur tibi pópuli omnes.

A Benedict. Ant. 5. C.
Gáudeo in passionibus, &
adimpleo ea quæ desunt
passionum Christi in carne
mea, pro corpore ejus,
quod est Ecclesia, cujus
factus sum ego minister.

Oraison.

DEUS, qui multitudi-
nem Géntium beáti
Pauli Apóstoli prædica-
tione docuisti; da, qua-
sumus, ut ejus natalicia
cólimus, ejus apud te pa-
trocínia sentiámus: Per
Dóminum.

*Pour la mém. de saint
Pierre.*

Ant. Simon, ego rogávi
pro te, ut non deficiat
fides tua; & tu aliquandó

conversus, confirma fratres tuos.

ψ. Pōsui adiutorium in potente; R. Et exaltavi electum de plebe mea.

Oraison.

DEUS, qui beato Petro Apóstolo tuo, collatis clavibus regni cælestis, animas ligandi atque solvendi Pontificium tradidisti; concède, ut intercessiónis ejus auxilio à peccatorum nostrorum nexibus liberémur: Qui vivis.

AUX HEURES, Dogologie, Uni sit. ci-defsus à Laudes.

A P R I M E.

Ant. 5. a. Nihil.

*Au R. br. ψ. Qui constituisti Paulum * testem tuum ad Gentes.*

A T I E R C E.

Ant. 7. d. Secundum.

Capitule. 2. Cor. 12.

SCIO hómīnem in Christo ante annos quatuordecim, sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit, raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hómīnem, sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit, quóniam raptus est in Paradisum, & audivit

arcana verba, quæ non licet hómīni loqui.

R. br. Ecce, Dómine, * Veritatem dilexisti. Ecce. ψ. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ * manifestasti mihi: * Veritatem. Glória. Ecce.

ψ. Introibo in poténtias Dómini, R. Usque in altíssima quæ fecisti magnália.

A S E X T E.

Ant. 1. a. Signa.

Capitule. Rom. 15.

HAbeo glóriam in Christo Jesu ad Deum. Non enim áudeo áliquid loqui eórum quæ per me non éfficat Christus in obediéntiam Géntium, verbo & factis, in virtúte signórum & prodigiórum, & in virtúte Spíritus sancti; ita ut ab Jerúsalem per circúitum, usque ad Illyricum, respléverim Evangelium Christi.

R. br. Ecce cognóvi * Quóniam Deus meus es. Ecce cognóvi. ψ. In Deo laudábo verbum, * in Dómino laudábo fermónem; * Quóniam. Glória Patri. Ecce.

ψ. Posuisti super me manum tuam, Dómine: R. Mirábilis facta est sciéntia tua.

A N O N E.

Ant. 2. Abundantiùs.

Capitule. 2. Cor. 11.

EXistimo nihil me minus fecisse à magnis Apóstolis. Nam etsi imperitus sermóne, sed non sciéntiá; in ómnibus autem manifestáti sumus vobis.

R. *br.* Benedixit Dóminus, * Et multiplicáti sunt nimis. Benedixit. *ψ.* Et póluit * sicut oves familias, * Et. Glória. Benedixit.

ψ. Confitébor nómini tuo super misericórdia tua; *R.* Quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

A U X I I. V Ê P R E S.

Ant. **I**N defénsionem *1. D.* **I**Evangélii pólitus sum: pro quo legatióne fungor in caténa, ita ut in ipso áudeam, prout oportet me loqui.

Ant. 3. a. Quæ circà me sunt, magis ad profectum venérunt Evangélii: ita ut víncula mea manifesta fierent in omni prætório; & plures in Dómino confidentes vínculis meis, abundantíus audérent sine timóre verbum Dei loqui.

Ant. 4. d. Omnia sustineo propter electos, ut

ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti.

Ant. 5. C. Magnificábitur Christus in corpore meo, sive per vitam, sive per mortem: mihi enim vívere Christus est, & mori lucrum.

Ant. 6. Responsum mortis in nobismetipsis habuimus; ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mortuos.

Capitule. 2. Tim. 4.

EGo jam delíbor, & tempus resolutionis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus iudex.

[*Là où cette Fête est du rit Solemnel: Allelúia, allel. ψ. Nominátus est usquè ad novíssimum terræ, & de præliis ejus narrábunt omnes gentes. Allelúia.*]

Hymne.

PAULUS, peractis denique cûrsibus,
Infertur astris, quæ priùs árduis
Evectus alis transvolárat,

Inspiciens sine nube Verum.
QUANTIS Magistrum, qui caput immolat,
 Judex coronis nunc decorat bonus,
 Post tot labores, tot pericla,
 Post variæ genus omne mortis!
IMMERSUS alto flumine gloriæ,
 Circumfluentes delicias bibit;
 Mercesque susceptos labores
 Exuperat potiore lucro.
 Nos de supernis aspice fœdibus
 Caros alumnos, quos generas, Pater,
 Verbo feraci; fervidifque
 Nos réfove, tua regna, votis.
SIT summa Patri, summaque Filio:
 Sit, sancte, compar laus tibi, Spiritus;
 Fac quos revelasti salubres
 Tot mœnitus patris æmulémur. Amen.
 ¶ Veníte, filii, audíte

me; *R.* Timórem Dómini docébo vos.

A Magnif. Ant. J. Quæ audistis & vidistis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiscum.

Oraison de Laudes.

Mémoire de saint Martial, Ev. Ant. Elégit. V. Beátus. xvij. *Or.* Deus, cujus. *ci-après.*

Ensuite de saint Pierre.

Ant. Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti, tu scis quia amo te. Pasce oves meas.

¶ *Elégit Dóminus fœvum suum, R.* Páscere hæreditátem suam.

Oraison, Deus, qui beáto Petro. ci-dessus à Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 6. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo: & salvum faciet in regnum suum cœleste.

Doxologie, Uni sit. ci-dessus à Laudes.

A Nunc dimitt. Ant. 5. F. Scio quia non confundar, desidérium habens dissolvi & esse cum Christo.

EÊTES DE JUILLET.

LE I.

SAINT MARTIAL,

I. Ev. de Limoges.

Sémidouble.

Au Com. des Pontifes.

Oraison.

DEUS, cujus ineffabili misericordiâ beatus Pontifex Martialis in Gentibus evangelizavit investigabiles divitias Christi: da nos ejus intercessiône crescere in sciëntia tua, & in omni opere bono fructificantes, secundum Evangelii veritatem coram te ambulare: Per eundem.

Mémoire de l'Octave des saints Apôtres. Ant. Dei sumus. V. Dómini est. Or. Deus, qui. 215.

VESPR. de la Fête suivante.

LE II.

VISITATION

DE LA STE VIERGE.

Double - majeur.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie, & de même à tout l'Office.

*Ant. Quæ est ista quæ s. g. Q*ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromátibus myr-

rhæ, & thuris, & universi pulveris pigmentarii?

Ant. 4. d. Quàm pulchri sunt gressus tui, Filia principis!

Ant. 5. C. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis bonum!

Ant. 8. c. Arca fcederis Dómini véniat in médium nostrî, ut salvet nos.

Ant. 6. Descendisti, Dómine, & à fácie tuæ montes defluxerunt: oculus non vidit absque te, quæ præparasti expectantibus te.

Capitule. Eccli. 4. Qui tenuerint sapiëntiam, vitam hæreditábunt; & quò introibit, benedícet Deus. Qui seruiunt ei, obsequentes erunt Sancto; & eos qui diligunt illam, diligit Deus.

*Æ. Ecce dilectus meus venit, saliens in montibus, transliens colles: * En iste stat post parietem nostrum. V. Spiritus dicit, Veni: & qui audit, dicat, Veni. * En. Glória Patri. * En.*

Hymne.

Quò sanctus ardor te
rapit,

O Virgo, flos ô Virgi-
num?

Quò tendis, & cito gradu
Conscendis alta môtium?

URGET sacer te Spîritus
Toto replétam Númine :
Matris Dei jam dignitas
Nil caritatî détrahit.

TIBI propinquam san-
guine

Mattrem puella vîsitas,
Concessa cui divinitûs
Gratâris alvi mûnera.

O QUANTA matrum
gâudia !

Stupente natûrâ, gravem
Anum stupes, quæ Virgi-
nem

Fœtam Deo te prædicat.

ABSCONditum sub ín-
tîmo

Ceu nube portâbas sinu
Solem, suo qui prórinûs
Lustrâbit orbem lûmine.

MUNDO redemptor qui
venis,

Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi mi-
nor

Laus, utriusque Spîritus.
Amen.

ÿ. Vîsita nos in salutâri
tuo, Dómine, &. Ad vi-
dendum in bonitatè elec-
tôrum tuórum.

A Magnif. Ant. 3. a.

Tantum in te est Deus,
& non est absque te Deus.
Verè tu es Deus abscon-
ditus, Deus Israel salvá-
tor: in Dómino justificá-
bitur & laudábitur omne
semen Israel.

Oraison de Laudes.

On fait mém. de l'Off.
des saints Apôtres. Ant.
Principes. ÿ. Pretiôsa. 217.
Or. Deus, qui. 215.

Ensuite de saint Mar-
tial.

A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. V Idérunt eam,
i. f. & beatíssimam
prædicavérunt, & lauda-
vérunt eam.

Ant. 4. A. Benedicta tu
inter mulieres, & bene-
dictus fructus ventris tui.

Ant. 5. a. Ecce ut facta
est vox salutatiónis tuæ
in áuribus meis, exultá-
vit in gâudio infans in
útero meo.

Ant. 4. E. Amicus
sponsi.

Cantique. Judith. 13.

A Perite portas, quò-
niam nobiscum est
Deus, * qui fecit virtú-
tem in Israel.

Laudáte Dóminum
Deum nostrum, * qui non
desérivit sperantes in se.

Et in me ancillâ suâ
adimplévit misericórdiam
suam, * quam promísit
dómui Israel.

Et interfécit in manu
mea * hostem pópuli sui.

Confitémini illi, om-
nes; quóniam bonus, *
quóniam in séculum mi-
sericórdia ejus.

Ant. Amícus sponsi qui
audit eum, gáudio gáudet
propter vocem sponsi.

Ant. 7. c. Benedictus
Dóminus Deus Israel, qui
mísit te; & benedíctum
elóquium tuum.

Capitule. Prov. 3.

Vitæ sapiéntiæ, vitæ
pulchræ; & omnes
fémítæ illíus pacíficæ: li-
gnum vitæ est his qui ap-
prehénderint eam; & qui
tenúerit eam, beátus.

Hymne.

Ad prima verba Vírgi-
nis,
Intus movente Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joannes géstiit.

AGNOVIT infantem
Deum:

Quem sensit, ardet pró-
dere:

Vates & infans, quâ potest,
Adesse Christum nún-
tiat.

Hic jam Redemptóris
vices,
Præcónis ille sústinet:

Materna claustra non ve-
tant

Quin ambo munus im-
pleant.

FELIX puer, felix parens,
Felix sacerdos, & domus,
Qui per parentem Vírgi-
nem

Deo fruuntur hóspite!

MUNDO redemptor qui
venis,

Fili, tibi laus máxima.
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

ψ. Benedixisti, Dómi-
ne, terram tuam: R.
Avertisti captivitátem Ja-
cob.

A Benedíct. *Ant.* 1. D.
Benedíctus Dóminus Deus
Israel, quia visitávit & fe-
cit redemptiónem plebis
suæ.

Oraison.

Adesto Ecclésiæ tuæ,
miséricors Deus; &
fílios adoptiónis júgiter
in ejus sinu purífica, qui
Mariæ clausus útero,
Joannem in sinu Elísabeth
sanctificasti: Qui vivis &
regnas.

*Mémoire de l'Octave
des saints Apôtres.*

AUX HEURES,
Doxologie.

MUNDO redemptor qui
venis,

Fili, tibi laus máxima
Cum Patre : nec tibi mi-
nor

Laus, utriusque Spiritus.
Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. f. Vidérunt.

Au *℞. br.* *ψ.* Qui natus
es * de Mariá virgine.

A T I E R C E.

Ant. 4. A. Benedic̄ta tu.
Capitule. Genes. 22.

Benedicam tibi, & be-
nedicentur in semine
tuo omnes gentes terræ,
eò quòd obedisti voci meæ.

℞. br. Benedicentur in
ipso * omnes tribus terræ,
* Allelúia, allelúia. Bene-
dicentur. *ψ.* Omnes gen-
tes * magnificábunt eum,
* Allelúia. Glória. Bene-
dicentur,

ψ. Ipse est Dóminus
Deus tuus, & adorábunt
eum : *℞.* Vultum tuum
deprecabuntur omnes dí-
vites plebis.

A S E X T E.

Ant. 5. a. Ecce.

Capitule. Joel. 2.

Sciētis quia in médio
Israel ego sum, & ego
Dóminus Deus vester, &
non est ampliùs : & non
confundétur pópulus meus
in æternum. Et erit post
hæc : Effundam Spíritum
meum super omnem car-

nem ; & prophetábunt
filií vestri & filiaë vestræ.

℞. br. Vox exultatió-
nis & salutis * in taberná-
culis justórum, * Allelúia,
allelúia. Vox. *ψ.* Dextera
Dómini * fecit virtútem,
* Allelúia. Glória. Vox.
ψ. Signátum est super
nos lumen vultús tui, Dó-
mine : *℞.* Dedisti lætítiam
in corde meo.

A N O N E.

Ant. 7. c. Benedictus.

Capitule. Tob. 12.

Benedicite Deum cœ-
li, & coram ómni-
bus vivéntibus confitēmi-
ni ei, quia fecit vobiscum
misericórdiam suam.

℞. br. In Dómino *
laudábitur ánima mea, *
Allelúia, allelúia. In Dó-
mino. *ψ.* Audiant man-
suéti * & lætentur, * Al-
lelúia. Glória. In Dómino.

ψ. Magnificáte Dómi-
num mecum ; *℞.* Et exal-
témus nomen ejus in idip-
sum.

A U X I I. V Ê P R E S.

Ant. 6. **R**espéxit Deus hu-
6. **R** militátem an-
cillæ suæ : ex hoc beátam
me dicent omnes genera-
tiónes.

Ant. 1. D. Fecit mihi
magna qui potens est, &
sanctum nomen ejus.

Ant. 4. E. Misericórdia
ejus à progénie in progé-
nies tíméntibus eum.

Ant. 5. C. Fecit potén-
tiam in bráchio suo, dis-
perfit superbos, & exal-
távit húmiles.

Ant. 8. G. Suscépit Is-
rael púerum suum, recor-
dátus misericórdiæ suæ,
sicut locútus est ad patres
nostros, Abraham & sé-
mini ejus.

Capitule. 1. Petr. 5.

DEUS superbis resistit,
humílibus autem dat
grátiam. Humiliámini ígi-
tur sub potenti manu
Dei, ut vos exaltet in tém-
pore visitatiónis.

Hymne.

CÉTERI nunquam, ni-
si vagiendo,
Primitus vocem púeri
profundunt :

Unus in cunctis álacris
Joannes

Prævenit ortum.

HUNC sibi nondum géni-
tum sacrávie

Patris æterni Génitus
Prophétam :

Spiritu gaudens canit
hinc futúra

Utraque mater.

ECCE quàm fructu génitrix
utróque

Digna! quàm fructus
genitríce dignus!

Hæc Deum Virgo, stér-
ilis recondit

Illa Prophétam.

FAC tuos puris hódie clien-
tes,

Virgo, collustret rádiis
Redemptor

Ille, quem prodit nova
nascitúro

Grátia Vati.

DET sequi certo pede quæ
præisti,

Dùm Patris summi pati-
túra Prolem,

Vilis ancillæ títulum
modesto

Péctore præfers.

QUI paras talem, Deus
alme, terris

Ut tuo Christo præeat,
lucernam,

Nos, bonus, turmis,
précibus Mariæ,

Junge supernis.

Amen.

ψ. Exultábit cor meum
in salutári tuo : &. Can-
tábo Dómino qui bona
tríbut mihi.

A Magnif. Ant. 7. G.
Mansit María cum Elísa-
beth quasi ménsibus tri-
bus, & reversa est in do-
mum suam.

Oraison de Laudes.

*Mémoire de saint Ray-
mond. Ant. Notum. ψ.*
Oculi. xxxij. Or. Deus,
qui. ci-après.

Ensuite

Ensuite de l'Octave des saints Apôtres, & ensuite de saint Raymond.

A COMPLIES.

Ant. 2. Recordate me, Domine, & visita me, & tuere me.

Hymne, Virgineis titulis. lx.

A Nunc dimitt. Ant. 5. a. Erexit Dominus cornu salutis nobis in domo David pueri sui.

LE III.

SAINT RAYMOND, Prêtre, Chanoine de l'Eglise de S. Saturnin.

Sémidouble.

Au Commun des Justes, en prenant ce qui est propre à un Prêtre.

Oraison.

DEUS, qui beatum Raymundum Presbyterum, misericordie visceribus implevisti; quæsumus, ut quem pauperum patrem tuâ gratiâ effecisti, benignum pro nobis intercessorem jûgiter esse largiaris: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

Mémoire de l'Oct. des saints Apôtres.

VESPR. de la Fête suivante, avec mémoire de l'Octave des saints Apôtres.

Mont. Esté,

LE IV.

Ordination & Translation DE S. MARTIN, Evêque de Tours.

Double-majeur.

Au Com. des Pontifes.

Oraison.

DEUS, qui hunc diem Ordinatione simul & Translatione beati Martini Pontificis venerabilem fecisti; da nobis, quæsumus, ejus & virtutes imitari, & membratim pio amore colere: Per Dominum.

Mémoire de l'Octave des saints Apôtres, & de même à Vêpres,

LE V.

DE L'OCTAVE

Des Saints Apôtres.

Sémidouble.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

Pseaumes de la Férie à tout l'Office.

A LAUD. Cantique de la Fête, Juda.

Ant. seule. 5. a. Qui operatus est Petro in Apostolatû circumcissionis, operatus est & Paulo inter gentes.

On ne double point l'Ant. à Benedictus.

AUX HEURES, on

V

omet Allelúia. aux ~~xxx~~.
brefs.

LE VI.
OCTAVE
des Apôtres

S. PIERRE ET S. PAUL.
Double - mineur.

Tout comme au jour de
la Fête, excepté ce qui suit.

Pseaumes de la Férie à
sout l'Office.

AUX I. VÊPRES.

Antiennes, Capitule,
(omettant le ~~xx~~.) Hymne,
comme aux I. Vêpres de
la Fête.

ÿ. Dómine, in lumine
vultûs tui ambulábunt;
~~xx~~. Quóniam glória virtú-
tis eórum tu es.

A Magnif. Ant. 6. Hi
sunt duæ olivæ in cons-
pectu Dómini stantes : ha-
bent potestátem clauden-
di cœlum, & percútere
terram.

Oraison, Deus, cujus.
ci-après.

A LAUD. on ne double
point l'Ant. à Benedictus.

Oraison.

DEUS, cujus dextera
beátum Petrum am-
bulantem in flúctibus, ne
mergetetur, erexit; &
Coapóstolum ejus Paulum
tértio naufragantem de
profundo pélagi liberávit:
exaudi nos propítius, &

concede, ut ambórum mé-
ritis æternitátis glóriam
consequámur; Qui vivis.

AUX HEURES, on
omet Allelúia. aux ~~xxx~~.
brefs.

AUX II. VESPR. on
omet Allelúia. avec son ÿ.
& on ne double point l'Ant.
à Magnificat.

Mémoire de saint Pros-
per, Docteur. Ant. Beátus
qui. ÿ. Beátus homo. xiiij.
Oraison, Deus, qui. ci-
après.

LE VII.

SAINT PROSPER
d'Aquitaine, Docteur.

Sémidouble.

Au Com. des Docteurs.

Oraison.

DEUS, qui beátum
Prosperum, exi-
mium grátia Christi defen-
sórem effecisti; adjuva
nos ejus intercessióne, ut
in vácuum à nobis eadem
grátia tua nunquam reci-
piátur; Per eundem.

LE X.

LES SS. SEPT FRERES,
ET STE FÉLICITÉ
leur Mere, Martyrs.

Sémidouble.

Au Commun de plusieurs
Martyrs.

Oraison.

DA nobis, miséricors
Deus, unánimes in

fide & dilectione tua perseverare, qui sanctos Martyres tuos esse tribuisti sincerâ caritate in vita concordés, & gloriosâ confessione in morte conjunctos : Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per ómnia, &c.

VESP. de la Fête suivante.

LE XI.

SAINT BENOÏST,
Abbé du Mont Cassin.

Double-majeur.

[A la Collégiale, Solemnel-mineur.]

Tout du Commun des Abbés, excepté ce qui suit, (& en gardant à la Cathédrale le rit Solemnel.)

AUX I. VÊPRES.

Hymne.

ECCE, nos dives méritis relinquens

Intrat æternas Benedic-
tus arces :

Annuos hujus celebré-
mus hymnis

Ritè triumphos.

Hic Deo plenus puer,
altiores

Concavæ rupis fugit in
recessus ;

Nil domûs splendor,

nec opes, nec obstat
Móllior ætas.

VILIS arébat decor iste
mundi,

Passa jam longos velut
herba soles,

Nóverat pulchris malè
delitentem

Flóribus anguem.

FACTUS immánis novus
hospes antri,

Nil Deum præter videt ;
hunc profundâ

Cónsulit, rerum strépi-
tu silente,

Mentis in aulâ.

ILLE dùm secum, sine fine
longos

Cóputat vitæ meliô-
ris annos,

Cunçta confundens, fu-
gientis ævi

Témpora nescit.

INVIDUS notas movet hos-
tis artes,

Obsidet, turbat juven-
le pectus,

Ossibus miscens malè
blandientis

Sémina flammæ.

SENSIT ut cæcos Benedic-
tus ignes,

Se per hirsútos agitâre
vepres

Cœpit ; abscedens láce-
ros voluptas

Hórruit artus.

LAUS Patri, Nato ; tibi
laus supréma,

V ij

Spiritus compar, utriusque
nexus,
Cujus impulsu pétiit
profundam
Christus erémum.

Amen.

Oraison, Deus, qui
beátum. *ci-après*.

*On fait mémoire des
saints Sept Freres. Ant.*
Datæ sunt. *ψ*. In æter-
num. xvj.

Oraison, Da nobis. *ci-
dessus*.

A LAUDES.

Hymne, Quas ferat.
*aux II. Vêpres du Com-
mun des Abbés. xxxj.*

Oraison.

DEus, qui beátum Be-
nedictum Abbátem,
de ejus quæ in mundo est
concupiscéntiæ corruptiõ-
ne ereptum, Christo fidé-
liter adhærere fecisti; quæ-
sumus, ut contrâ sæculi
hujus illécebras tuâ virtúte
roboráti, bravium super-
næ vocatiõnis constanter
pérsequi, & feliciter ásse-
qui valeámus: Per eum-
dem Dóminum nostrum
Jesum Christum, &c.

AUX II. VÊPRES.

Hymne.

TE probant terris ma-
nifesta signa:

Ut jubes, parent ele-
menta voci.

Avolat Maurus, solli-
dosque supra
Ambulat amnes.

RUPE de dura súbitò li-
quentes

Élicis rivos, loca sicca
stagnant:

Jussa mors primæ redi-
viva luci

Córpóra reddit.

PRÆSCIUS mortis propè
jam futuræ,

Ut novas vires animos-
que sumat,

Páscitur Christo, soli-
dâque pastus

Fervet ab escâ.

FLEBAT astantùm pia tur-
ba fratrum;

Ille gaudébat properáte
cœlo:

Visa, quâ transit, ra-
diâre longæ.

Sémíta lucis.

QUA viâ celsas tibi pan-
dis arces,

Fac sibi pandant pári-
ter clientes,

Et tuâ tandem prece,
nos beátis

Cœtibus adde.

LAUS Patri, Nato; tibi
laus supréma,

Spiritus compar, utrius-
que nexus,

Cujus impulsu pétiit
profundam

Christus erémum.

Amen.

Oraison, Deus, qui num nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate, &c.

LE XIV.

S. BONAVENTURE,
Ev. d'Albano & Docteur.

Sémidouble.

Au Commun des Docteurs. Oraison, Omnipotens... beāti Bonaventurae, &c. xxiv.

LE XVII.

SAINT SPERAT,
& ses Compagnons, Martyrs.

Sémidouble.

Au Commun de plusieurs Martyrs. Oraison, Omnipotens... Martyris tui Sperati & sociorum, &c. xij.

VESPR. de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XVIII.

S. THOMAS D'AQUIN,
Docteur de l'Eglise.

Double-mineur.

Au Commun des Docteurs.

Oraison.

DEUS, qui Ecclesiam tuam beāti Thomae Doctōris mirā eruditōne clarificas, & sanctā operatione fecundas; da nobis, quæsumus, & quæ docuit intellectu conspiceret, & quæ egit imitatione complere: Per Dōmi-

A VESPR. mémoire de saint Vincent de Paul. Ant. Notum. V. Oculi. xxxij. Or. Deus, qui ci-après.

LE XIX.

SAINT VINCENT
DE PAUL,

Prêtre, Instituteur de la Congr. de la Mission.

Semidouble.

Au Commun des Justes, en prenant ce qui est propre à un Prêtre.

Oraison.

DEUS, qui ad evangelizandum pauperibus, derelictorum infirmorumque misérias sublevandas, & Ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, Filii tui Spiritum in apostolica beāti Vincentii caritate & humilitate suscitasti; ejus nobis intercessione concede, ut à peccatorum miseriis sublevati, eadem tibi semper caritate & humilitate placeamus: Per eundem... in unitate ejusdem.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XX.

STE MARGUERITE,
Vierge & Martyre.*Sémidouble.**Au Commun des Vierges
Martyres. Oraison, Om-
nipotens... beáta Marga-
rita. xlij.**VESPR. de la Fête sui-
vante, avec mémoire de
la précédente.*

LE XXI.

SAINT VICTOR,
Martyr.*Double-mineur.**Au Comm. d'un Martyr.
Oraison.***C**Ontere, Dómine, sá-
tanam sub pédibus
nostris, qui beáto Victóri
Mártyri tuo in confessió-
ne tui nóminis, cultum
dæmoniórum calcáre tri-
buidisti : Per Dóminum nos-
trum.*VESPR. de la Fête sui-
vante.*

LE XXII.

SAINTE MARIE
MADELEINE.*Double-majeur.*

AUX I. VÉPRES.

*Pseaumes de la Férie,
& de même à tout l'Office.**Ant. J*Esus iter faciēbat
4. E. *J*per civitátes &
castella, prædicans & e-
vangelizans regnum Dei;
& duódecim cum illo.*Ant. 2.* Mulieres, inter
quas erat María Magdalé-
ne, cū esset Jesus in Ga-
lilæa, sequebantur eum.*Ant. 7. d.* Erant curátæ
à spirítibus malignis & in-
firmitátibus; & ministrá-
bant ei de facultátibus suis.*Ant. 1. D.* De María
Magdaléne Jesus ejécerat
septem dæmónia.*Ant. 8. G.* Ejiciēbat spi-
ritus verbo; ut adimple-
rétur quod dictum est:
Ipse infirmitates nostras
accépit, & ægotatiónes
nostras portávit.*Capitule. Tob. 11.***B**enedíco, te, Dómi-
ne, Deus Israel, quia
tu castigasti me, & tu sal-
vastu me.*℞.* Egressus es in salú-
tem pópuli tui, * Egressus
es in salútem cum Chri-
sto tuo, Dómine : † Ma-
ledixisti veniéntibus ut
turbo, ad dispergendum
me. †. In hoc apparuit
Fílius Dei, ut dissolvat
ópera diáboli. * Egressus
es. Glória. † Maledixisti.*Hymne.***P**ROCUR, maligni, cé-
dite, spirítus,
Nunc imperanti cédite
Númini,
Fessamque duris Mag-
dalénam

Pœnite nunc agitâre
pœnis.

CHRISTI jubentis nûmine
têrri

Fugère septem : mox fi-
bi réddita

Te, Christe, confectâ-
tur unum,

Et mémori tibi mente
servit.

QUIN & cruentâ de trabe
péndulo

Christo litâbat mille
dolôribus :

Quâm vellet infontis
Magistri

Sola graves tolerâre pœ-
nas !

MISCERE fletus sânguinis
æmulos

Non cessat, astans vic-
tima vîctimæ :

Christus silendô, nil
rependit :

Quâm mêliùs probat
hinc amantem !

LAUS summa Patri, sùm-
maque Fílio :

Sit summa puro laus
quoque Flâmini,

Affante quo semper ca-
lescunt

Æthéreis pia corda
flammis. Amen.

ÿ. Bénedic, ânima
mea, Dómino, &. Qui
sanat omnes infirmitâtes
tuas.

A Magnif. Ant. 6. Quod

est hoc verbum, quia in
potestâte & virtûte impe-
rat immundis spirítibus,
& éxeunt ?

Oraison de Laudes.

*Pour la mémoire de
saint Victor, Ant. Jus-
tum. ÿ. Posuisti. x. Or.
Côntere. ci-dessus.*

*A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.*

A LAUDES.

Ant. **V**idit Jesum Ma-
6. **V**ria, & non scié-
bat quia Jesus est; & di-
cit ei : Mûlier, quid plo-
ras ? quem quæris ?

Ant. 3. a. **M**aria exif-
timans quia hortulanus
esset; dicit ei : Dómine,
si tu sustulisti eum, dí-
cito mihi ubi posuisti eum;
& ego eum tollam.

Ant. 5. a. **D**icit ei Je-
sus : **M**aria. **C**onversa illa,
dicit ei : **R**abbóni, quod
dicitur, **M**agister.

Ant. 8. **G**. **D**icit ei Jesus:
Noli me tângere; nondùm
enim ascendi ad Patrem
meum.

Ant. 7. ç. **V**ade ad fra-
tres meos, & dic eis : **A**-
scendo ad Patrem meum,
& Patrem vestrum; **D**eum
meum, & Deum vestrum.

Capitule. Prov. 8.

EGo diligentes me dí-
ligo; & qui manè ví-

gilant ad me, invénient
me.

Hymne.

MARIA sacro fáucia
vúlneré,

Non jam dolendum
quid Dóminum doles?
Semper renascens hic
amóris

Undè tibi violentus ar-
dor?

QUEM quæris ipso fúnérís
in sinu,

Vícto triumphat fúnere
clárior.

Vivit : relecto jam se-
púlcro,

Ecce jacent revolúta
saxa.

MYRRHAM quid affers,
vánaque bálsama?

Hæc luce functis débita
múnera :

Mox ille donandos o-
lympo

Non eget his redivívus
artus.

INGENS amantem te dolor
índicat ;

Amans vicíssim se Deus
óbrulit :

Agnosce vocem tu Ma-
gistri

Nómine te próprio vo-
cantis.

TU prima testis, príma-
que núntia,

Velox in urbem próti-
nús ádvola ;

Christíque nutantes Mi-
nistros

Plena Deo propióre fir-
ma.

LAUS summa Patri, súm-
maque Fílio :

Sit summa puro laus
quoque Flámini,

Afflante quo semper ca-
lescunt

Æthéreis pia corda flam-
mis. Amen.

✠. *Anima mea exultá-
bit in Dómino, &c. Et de-
lectábitur super salutáti
suo.*

A Benedict. Ant. 4. d.
Appáruit Jesus primò Ma-
riæ Magdalénæ. Illa va-
dens, nuntiávit his qui
cum eo fúerant, lugénti-
bus & fléntibus.

Oraison.

DEus, cujus Unigéni-
tus post resurrectió-
nem suam primò Mariæ
Magdalénæ appáruit : præ-
sta, quæsumus, ut ejus in-
tercessióne eundem in dex-
tera tua sedentem vidére
mereámur Dóminum nos-
trum Jesum Christum Fí-
lium tuum ; Qui tecum
vivit.

AUX HEURES,
Doxologie.

QUI Magdalénæ visus
es,
Jesu, tibi sit glória

Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
Nunc, & per omne sécu-
lum.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 6. Vidit Jesum.

Au *re.* *ps.* Qui Mariæ
Magdalénæ * visus es.

A T I E R C E.

Ant. 3. a. Mariá.

Capitule. Cant. 3.

Surgam, & circuibo ci-
uitatem: per vicos &
plateas quæram quem dí-
ligit ánima mea.

re. br. Deus, Deus
meus, * Ad te de luce ví-
gilo. Deus. *ps.* Sitívit in
te * ánima mea: * Ad te.
Glória. Deus.

ps. Tibi dixit cor meum,
exquisívit te fácies mea:
re. Fáciem tuam, Dómi-
ne, requíram.

A S E X T E.

Ant. 5. a. Dixit ei Jesus.

Capitule. Sap. 6.

Sapiéntia fácilè vidétur
ab his qui díligunt
eam, & inuenitur ab his
qui quæruntilam. Præóc-
cupat qui se concupís-
cunt, ut illis se prior of-
tendat.

re. br. Exquisívi Dómi-
num, * Et exaudívit me.
Exquisívi. *ps.* Et ex ómni-
bus tribulatióibus meis *

erípuit me, * Et. Glória.
Exquisívi.

ps. Secundùm multítúdi-
nem dolórum meórum in
corde meo, *re.* Consola-
tiónes tuæ lætificavérunt
ánimam meam.

A N O N E.

Ant. 7. 5. Vade.

Capitule. 2. Tob. 12.

Sacramentum regis ab-
scondere bonum est;
ópera autem Dei reveláre
& confitéri honoríficum
est.

re. br. Confitébor tibi,
Dómine, * In toto corde
meo. Confitébor. *ps.* Nar-
rábo * ómnia mirabilia
tua, * In toto. Glória.
Confitébor.

ps. Ecce lábia mea non
prohibébo: *re.* Dómine,
tu scisti.

A U X I I. V È P R E S.

Ant. **R** Egressæ mulieres

1. f. **R** à monumento,
nuntiavérunt Undecim
ómnia quæ víderant; erat
autem Mariá Magdaléne,
& Joanna, & céteræ quæ
cum eis erant.

Ant. 3. a. Et ecce Jesus
occurrit illis, dicens:
Avéte. Illæ autem accessé-
runt, & tenuérunt pe-
des ejus, & adoravérunt
eum.

Ant. 4. E. Ait illis Je-

sus: Nolite timere: ite, nuntiâre frâtribus meis, ut cant in Galilæam; ibi me vidêbunt.

Ant. 5. C. Audiêrunt Apóstoli quòd viveret Dóminus, & visus esset à María.

Ant. 6. Venit María Magdaléne annúntians discipulis, Quia vidi Dóminum.

Capitule. Act. 10.

Quem occidêrunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitâvit tertiâ die, & dedit eum manifestum fieri.

[*Là où cette Fête est durit solemnel: Allelúia, allelúia. ̄. Christus resurrexit tertiâ die secundùm Scriptúras, & visus est mihi. allelúia.*]

Hymne, María sacro. ci-dessus à Laudes.

̄. Narrâbo nomen tuum frâtribus meis: &. In médio ecclésiæ laudâbo te.

A Magnif. Ant. 8. G. Erant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratione cum mulieribus: & replêti sunt omnes Spíritu sancto.

Oraison de Laudes.

A C O M P L I E S.

Ant. 1. a. Bonus est Dóminus sperántibus in

eum, animæ quarenti illum.

Doxologie, Qui Magdalénæ visus es. ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 5. a. Inveni quem diligit anima mea; tenui eum, nec dimittam.

L E X X I V.

Vigile

DE SAINT JACQUES,
Apôtre.

Tout l'Office se prend de la Férie occurrente, excepté ce qui suit.

A L A U D E S.

̄. In omnem terram exivit sonus eorum; &. Et in fines orbis terræ verba eorum.

A Benedict. Ant. 1. a. Vocavit Jesus ad se Jacobum Zebedæi & Joannem fratrem ejus, & imposuit eis nomina Boanerges, quod est Filii tonitru.

Prieres à genoux.

Oraison.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor & custos; ut Apóstoli tui Jacobo, cujus natalitia prævenimus, munita præidiis, & conversatione tibi placeat, & securâ mente deserviat: Per Dóminum nostrum, &c.

Ensuite on dit les Suffrages.

AUX HEURES, Prières à genoux.

¶ La Fête suivante de saint Jacques est renvoyée au Dimanche le plus proche du 25 de ce mois, & la Vigile avec le jeûne au Samedi précédent. Le 25 on fait l'Office du Saint qui tombe en ce Dimanche; ou s'il ne se rencontre point de Saint ce jour-là, on fait l'Office de la Férie.]

LE XXV.

SAINTE JACQUES
[de Zébédée,] Apôtre.

Double-majeur.

[A la Cathédrale, Solemnel-mineur.]

Au Commun des Apôtres, excepté ce qui suit, [& en gardant à la Cathédrale le rit Solemnel.]

AUX I. VÊPRES.

Ÿ. Mihi adhærere Deo bonum est, &c. Pónere in Dño Deo spem meam.

A Magnif. Ant. J. Pro-cédens Jesus, vidit Jacobum & Joannem fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eorum, reficientes rétia sua; & vocávit eos. Illi autem, relictis rétibus & patre, secúti sunt eum.

Oraison, Omnipotens. ci-après.

Mémoire du Dimanche suivant.

A LAUDES.

Ÿ. Cálicem salutáris accipiam, &c. Et nomen Dómini invocábo.

A Benedict. Ant. 3. a. Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptismo quo ego baptizor, baptizabimini.

Oraison.

O Mnípotens, sempiternus Deus, qui Apostolorum tuorum primitias beáti Jacóbi sángine dedicasti: da, quæsumus, Ecclesiæ tuæ, ejus semper & confessióne firmári, & patrocíniis confoveri: Per Dóminum.

Mémoire du Dimanche occurrent.

AUX II. VÊPRES.

Ÿ. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die; &c. Æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

A Magnif. Ant. 4. d. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiá, occidit autem Jacobum fratrem Joannis gládio.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de saint Joachim & sainte

Ant. Egrediétur.
 Ÿ. Jurávi. *Oraison*, Deus,
 qui beátis Joáchim &
 Annæ, &c. ci-après.

*Ensuite du Dimanche
 occurrent.*

LE XXVI.

SAINT JOACHIM
 ET STE ANNE,
 Pere & Mere de la Sainte
 Vierge.

Double-majeur.

[*Si cette Fête a de I.
 Vêpres, on les dit ainsi.*

AUX I. VÊPRES.

*Pseaumes de la Férie,
 & de même à tout l'Of-
 fice.*

Ant. EGO Dóminus qui
 6. **E** apparui Abrahám,
 Isaac & Jacob, in
 Deo omnipotente : recor-
 dátus sum pacti mei.

Ant. 8. G. Ego ero vo-
 bis in Deum, ut fúscitem
 juramentum quod jurávi
 pátribus vestris.

Ant. 3. a. Abraham pa-
 trem vestrum unum vocá-
 vi, & benedíxi ei, & mul-
 tiplicávi eum.

Ant. 7. c. Respíciam
 vos & créscere fáciam ; &
 firmábo pactum meum vo-
 biscum.

Ant. 1. f. Germináre
 fáciam David germen jus-
 ritíæ : multiplicábo semen
 David servi mei.

Capitule. Isa. 55.

INclináre aurem ves-
 tram, veníte ad me :
 audíte, & vivet ánima
 vestra ; & fériam vobis-
 cum pactum sempiter-
 num, misericórdias David
 fidéles.

R. Ecce dies véniunt,
 dicit Dóminus : & * Susci-
 tábo David germen jus-
 tum ; & regnábít rex, &
 † Fáciét judícium & justí-
 tiam in terra. Ÿ. Dabo
 vobis sancta David fidélia :
 * Suscitábo. Glória. † Fá-
 ciet.

Hymne.

REGALE Davidis ge-
 nus,
 Et conjugum par nobile,
 Mundo datúri Virgínem,
 Matrem futúram Númi-
 nis :

QUI sacra nectit víncula,
 Vos jungit innocens amor ;
 Piosque sensus ápprobans
 Divínus aspirat favor.

VIRTUTE solá dívites
 Non vos opum fallax de-
 cus,

Sed corde fervens caritas,
 Et casta commendat fides.

QUI natus es de Virgíne,
 Jesu, tibi sit glória
 Cum Patre, cumque Spí-
 ritu,

In sempiterna sécula.
 Amen.

ψ. Juravi in sancto meo, si David mentiar: Semen ejus in æternum manebit.

A Magnif. Ant. 1. g. Egrediétur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de saint Jacques.

A COMPLIES, comme après les II. Vêpres.]

A LAUDES.

Ant. 1. g. **L**os Parentes in generatione sua, quorum pietates non defuerunt.

Ant. 2. Semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis.

Ant. 4. A. Divites in virtute gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus.

Ant. 6. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum.

Ant. 8. G. Cum semine eorum permanent bona: semen eorum & gloria eorum non derelinquetur.

Capitule. Rom. 9.

Non omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israëlita: neque qui semen sunt Abraham, omnes

Mont. Eté.

fili; sed in Isaac vocabitur tibi semen. Id est, non qui filii carnis, hi filii Dei; sed qui filii sunt promissionis, æstimantur in semine.

Hymne, Regale. ci-dessus.

ψ. Dominus faciens misericordiam christo suo David, &c. Et semini ejus usque in sæculum.

A Benedict. Ant. 1. D. Benedictus Dominus Deus Israel; quia crexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui.

Oraison.

Deus, qui beatis Joachim & Annæ tantam gratiam conferre dignatus es, ut ex eis unigeniti Filii tui mater nasceretur; concede propitius, ut quorum festivitatem celebramus, eorum precibus promissam in Christo salutem consequamur: Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

AUX HEURES,

Doxologie.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, cumque Spiritu

✠

In sempiterna sæcula.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. g. Laudemus.

Au. R. br. V. Qui natus es * de Mariá virgine.

A T I E R C E.

Ant. 2. Semen.

Capitule. Act. 3.

Vos estis filii Prophetarum, & testamenti, quòd dispòsuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in semine tuo benedicentur omnes familiæ terræ.

R. br. Beáta gens * Cujus est Dóminus Deus ejus. Beáta gens. *V.* Pópulus quem elégit * in hæreditatē sibi, * Cujus. Glória. Beáta.

V. Firmamentum est Dóminus timéntibus eum, *R.* Et testamentum ipsius ut manifestétur illis.

A S E X T E.

Ant. 4. A. Dívites.

Capitule. Eccli. 10.

Semen hóminum honorábitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonorábitur, quod præterit mandáta Dómini.

R. br. Custodiébant * Testimónia ejus. Custodiébant. *V.* Et præceptum * quod dedit illis, * Tes-

timónia ejus. Glória. Custodiébant.

V. In nómine tuo exultábunt totâ die; *R.* Quóniam glória virtútis eórum tu es.

A N O N E.

Ant. 8. G. Cum semine.

Capitule. Prov. 17.

Coróna senum filii filiórum; & glória filiórum patres eórum.

R. br. Hæc est generatio * Quærentium Dóminum. Hæc est. *V.* Quærentium * faciē Dei Jacob, * Quærentium. Glória. Hæc est.

V. Plantati in domo Dómini, *R.* In átriis domus Dei nostri florébunt.

A U X I I. V È P R E S.

Ant. **E**xcelsum jurejurando dedit Abraham glóriam in gente sua, & ut stellas exaltare semen ejus.

Ant. 1. D. In Isaac eodem modo fecit: benedictionem ómnium géntium dedit illi, & testamentum confirmávit supercaput Jacob.

Ant. 4. d. Quæ ad patres repromissio facta est, hanc Deus adimplévit filiis.

Ant. 8. c. Státuit testamentum David regi filio

Jesse de tribu Juda: hæ-
réditas ipsi & sémini ejus.

Ant. 6. Hujus Deus ex
sémine secundùm promif-
sionem edúxit Israel salva-
torem Jesum.

Capitule. Rom. 9.

Sunt Israëlità, quorum
S adóptio est filiórum,
& glória, & testamen-
tum, & legislátio, & ob-
séquium, & promissa;
quorum patres, & ex qui-
bus est Christus secundùm
carnem, qui est super óm-
nia Deus benedictus in sé-
cula. Amen.

ꝛ. Deo grátias.

[*Là où cette Fête est du-
rit solemnel: Allelúia, al-
lelúia. ψ. Sit memória il-
lórum in benedictióne, &
nomen eórum permáneat
in æternum. Allelúia.]*

Hymne.

PROMISSA mundo gáu-
dia

Jam sperat humánum ge-
nus;

Adsunt beáti cónjuges,
Orbíque Christum præpa-
rant.

HUNC Anna votis ád-
vocans,

Summi parentem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favente cælo, cóncipit.

FÆCUNDA radix púllu-
lans

Florem tenellum próferet,
Qui lætus optáto dabit
Fructum salutis gérmine.

QUI natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,

In sempiterna sécula.

Amen.

ψ. Recordátus est Dó-
minus misericórdiæ suæ,
ꝛ. Et veritátis suæ dómu
Israel.

A Magnif. Ant. 7. a.
Suscépit Deus Israel púe-
rum suum, recordátus
misericórdiæ suæ, sicut lo-
cútus est ad patres nostros,
Abraham, & sémini ejus
in sécula.

*Oraison, ci-dessus à
Laudes.*

*Mémoire de saint Pan-
taléon, Mart. Ant.* Ecce
Deus. ψ. In Deo. vj. *Orai-
son, Da Ecclesiæ tuæ. ci-
après.*

A C O M P L I E S.

Ant. 6. Bonum est
præstolari cum filéntio sa-
lutáre Dei.

*Doxologie, Qui natus
es. ci-dessus aux Heures.*

A Nunc dimitt. Ant. 5.
a. Filii sanctórum sumus,
& vitam illam expectá-
mus, quam Deus datúrus
est his qui fidem suam
nunquàm mutant ab eo.

LE XXVII.

S. PANTALÉON, SAINT GERMAIN,
Martyr. Sémid.*Au Com. d'un Martyr.**Oraison.*

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sancto Pantaleóne Mártire tuo intercedente, superbè non sápere, sed tibi plácitâ humilitate profícere; ut prava despiciens, quæcumque recta sunt liberâ exerceat caritate: Per Dóminum.

LE XXIX.

SAINT LOUP,
Evêque de Troyes.*Sémidouble.**Au Commun des Pontifes.**Oraison.*

Dirige oves tuas, Dómine, in viam salutis æternæ, quam beáti Pontificis Lupi vita cum doctrína monstrávit; & fac nos, eódem intercedente, sic ejus súbsequi vestigia, ut cum ipso coronári mereámur: Per Dóminum.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXX.

SAINT GERMAIN,
Evêque d'Auxerre.*Sémidouble.**Au Commun des Pontifes.**Oraison.*

DA nobis, Dómine, in hac sancti Pontificis Germáni festivitáte, cœlestis grátia, quam ille verbis, opéribus & miraculis assérui, præsens adesse præsidium; ut dum tanti Præsulis exempla mirámur & cólimus, ejus étiam fidem & actiónes imitémur: Per Dóminum nostrum.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXXI.

SAINT IGNACE
DE LOYOLA,

Prêtre. Sémidouble.

Au Commun des Justes, en prenant ce qui est propre à un Prêtre. Or. Dómine Deus omnípotens, qui famulum tuum Ignátium, &c. xxxv.

VESPR. de la Fête suivante.

FÊTES D'AOUST.

LE 1.

SAINT PIERRE

AUX LIENS.

Double-majeur.

AUX I. VÊPRES.

*Pseaumes de la Fête,
& de même à tout l'Office.**Ant. 7. ç.* **D**abo te pópulo huic in murum æreum, & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt.*Ant. 4. d.* Ne tímeas, serve meus, neque páveas; quia ecce ego salvábo te.*Ant. 1. g.* Liberábo te; éruens liberábo te, & gládio non cades.*Ant. 2.* In die illa cónteram jugum de collo tuo, & víncula dirumpam.*Ant. 8. G.* Ego ante te ibo, & gloriófos terræ humiliábo: portas æreas cónteram, & vectes férreos confingam.*Capitule. Jerem. 1.***E**go dedi te hodiè in civitátem munitam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus

Juda, princípibus ejus, & sacerdotibus, & pópulo terræ; & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut liberem te.

R. Eris quasi os meum, dicit Dóminus: convertentur ipsi ad te, & tu non convertéris ad eos: * Ego verò tecum sum, ut salvem te, & éruam te. *ÿ.* Dixit Jesus Petro: Cùm esses júnior, cingébas te, & ambulábas ubi volébas; cùm autem senúeris, álius te cinget: * Ego. Glória Patri. * Ego.]*Hymne.***Q**UI Christiáno gloriantur nómine,

Ahéna frustrà víncula captivos tenent;

Frustrà satelles servat infomnis fores:

Inter caténas mente stant libérrimâ.

ORNANT revinctos invidendæ cômpedes;

Nec ponderósæ, quas amor leves facit:

Non densa tetri cárce-

Xij

ris nox obsidet,
Æterna fumo quos
manet cælo dies.

DULCES catenæ ! quæ
reum non arguunt,
Sed Christi amantem
quæ probant Apóstolo-
lum ;

Regum coronis, aureis
monilibus,
Vos sacra pluris æstimá-
mus vincula.

SIT sempiterno sempiter-
na laus Patri :

Petro supernus quem re-
velávit Pater,

Æterne Fili, laus tibi
sit máxima :

Sit par supræmo laus de-
cusque Flámini. Amen.

ψ. Dómine Deus meus,
in te sperávi ; R. Salvum
me fac ex ómnibus perse-
quéntibus me.

A Magnif. Ant. 3. a.
Dóminus Deus auxiliátor
meus, & scio quia non
confundar.

Oraison de Laudes.

*On fait mémoire de
saint Ignace. Ant. Ope-
rátus est. ψ. Sacerdótes.
xxxviii. Oraison, Dó-
mine Deus. xxxv.*

*Ensuite des saints Ma-
chabées, Martyrs.*

*Ant. Paráti sumus mori
magis quàm pátrias Dei
leges prævaricari.*

ψ. Iniquè non égimus
in testamento tuo, Dó-
mine ; R. Et non recessit
retro cor nostrum.

*Oraison, Fraterna. ci-
après à Laudes.*

*A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.*

A LAUDES.

Ant. **M**isit Heródes rex
2. **M**anus, ut af-
fligeret quosdam de Ec-
clésia ; appósuit autem ut
apprehénderet & Petrum,
quem misit in cárcerem.

Ant. 3. c. Petrus serva-
bátur in cárcere ; orátio
autem fiebat sine intermis-
sione ab Ecclésia ad Deum
pro eo.

Ant. 6. Cùm productú-
rus eum esset Heródes, in
ipsa nocte erat Petrus dor-
miens inter duos mílites,
vinctus caténis duábus.

Ant. 7. d. Angelus Dó-
mini ástitit, & lumen re-
fulsit in habitáculo ; per-
cussóque látere Petri, ex-
citávit eum : & cecidérunt
catenæ de manibus
ejus.

Ant. 8. a. Dixit Ange-
lus ad eum : Circumda tibi
vestimentum tuum, & sé-
quere me. Et éxiens seque-
bátur eum, & nesciébat
quia verum est quod fiebat
per Angelum.

Capitule. Sap. 10.

SAPIENTIA justum non dereliquit, sed à peccatoribus liberavit eum; descenditque cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit illum.

Hymne.

PETRUM, tyranne,
quid catenis obruis,
Jubesque condi carceris
nigro specu?

Quid trux satelles ante
limen excubar?

Carcer, satelles, vin-
cla non Petrum te-
nent.

FULGENS ab alto venit
Ales æthere;

Recedit horror, & fu-
gat noctem dies:

Jubente Christo, rupta
vincla concidunt;

Panduntur ultrò clausa
ferro limina.

CÆLESTIS ille ductor os-
tendit viam:

It Petrus; atque sòm-
nium quod fit, putat:

Verùm, receptâ mente,
victricem Dei

Suæ salutis certus agnos-
cit manum.

LUX nostra, Christe, nos-
tra libertas, vides

Quibus catenis vinciant
nos crimina,

Et quanta nostris incu-
bet nox mentibus:

Cæcis diem fer, rumpe
vincis vincula.

SIT sempiterno sempiter-
na laus Patri:

Petro supernus quem
revelavit Pater,

Æterne Fili, laus tibi
sit máxima:

Sit par suprèmo laus de-
cusque Flàmini.

Amen.

ÿ. Dirupisti vincula
mea: &c. Tibi sacrificabo
hòstiam laudis.

A Benedict. Ant. 5. C.
Petrus ad se reversus, di-
xit: Nunc scio verè quia
misit Dòminus Angelum
suum, & eripuit me de
manu Heròdis, & de om-
ni expectatióne plebis Ju-
dæórum.

Oraison.

D EUS, qui beátum Pe-
trum Apóstolum, à
vinculis absolutum, illæ-
sum abire fecisti: nostrò-
rum, quæsumus, absolve
vincula peccatórum; ut
ab eórum nexibus expedi-
diti, viam mandatórum
tuórum liberâ mente cur-
ramus: Per Dòminum.

Pour la mémoire des
saints Machabées,

Ant. Rex mundi defunc-
tos nos pro suis légibus in
æternæ vitæ resurrectiône
suscitábit.

ψ. Judicabit Dóminus
pópulum suum, R. Et in
servis suis deprecábitur.

Oraison.

FRaterna nos, Dómi-
ne, Mártyrum tuó-
rum Machabæórum coróna
lætíficet; quæ & fidei nos-
træ præbeat incrementa
virtutum, & multiplici
nos suffragio consolétur:
Per Dóminum.

AUX HEURES,

Doxologie.

GREGI tuo qui próvi-
dens,
Petrum caténis éripis,
Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre, cumque Spí-
ritu. Amen.

A PRIME.

Ant. 2. Misit.

*Au R. br. ψ. Qui edu-
xisti Petrum * de cárce-
re.*

A TIERCE.

Ant. 3. c. Petrus.

Capitule. Jac. 5.

ORáte pro invicem,
ut salvémini; mul-
tùm enim valet deprecá-
tio justí assídua.

R. br. Clamavérunt jus-
ti, * Et Dóminus exaudi-
vit eos. Clamavérunt. ψ.
Et ex ómnibus tribulatió-
nibus eórum * liberávit
eos, * Et. Glória. Clama-
vérunt.

ψ. Exaudivit páuperes
Dóminus, R. Et vincos
suos non despéxit.

A SEXTÉ.

*Ant. 6. Cùm productú-
rus.*

Capitule. Jerem. 17.

ECce ipsi dicunt ad me:
Ubi est verbum Dó-
mini? véniat. Et ego non
sum turbátus, te pastórem
sequens; & diem hómi-
nis non desiderávi.

R. br. In pace in idip-
sum, * Dórmiam & re-
quiescam. In pace. ψ. Quó-
niam tu, Dómine, * sin-
guláriter in spe constituís-
ti me, * Dórmiam. Glória.
In pace.

ψ. Deus meus, in te
confido, non erubescam;
R. Neque irrídeant me ini-
míci mei.

A NONE.

Ant. 5. a. Dixit Angelus.

Capitule. Genes. 49.

Dissolúta sunt víncula
brachiórum & má-
nuum illíus per manus
Potentis Jacob.

R. br. Misit de cælo
Dóminus, * Et liberávit
me. Misit. ψ. Dedit in op-
próbrum * conculcantes
me, * Et. Glória. Misit.
ψ. Salvum me fecit Dó-
minus, R. Quóniam vó-
luit me.

AUX II. VÊPRES.

Ant. 8. G. **U** Squè ad mortem periclitatus sum, & liberatus sum grâtiâ Dei.

Ant. 5. C. Dóminus mihi ástitit, & liberatus sum de ore leónis.

Ant. 6. Factus es mihi adjutor: Dómine, liberaisti me à rege iníquo.

Ant. 1. g. Liberaisti me secundùm multitudinem misericórdiæ nóminis tui, de mânibus quærentium ánimam meam.

Ant. 3. a. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum.

Capitule. 2. Reg. 22.

P Ravénit me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus firmamentum meum, & edúxit me in latitúdinem: liberávit me, quia complácuí ei.

[Là où cette Fête est du rit solemnel: Allelúia, allelúia. *ÿ.* Vivit Dóminus, quóniam revocávit me vobis gaudentem in victória sua, in evasióne mea. Allelúia.]

Hymne, Petrum. ci-dessus à Laudes.

ÿ. Deus, edúcis me ab inimicis meis; *R.* Propterea confitebor tibi in gentibus.

A Magnif. Ant. 4. d. Narrávit Petrus quómodo Dóminus eduxisset eum de cárcere, dixitque; Nuntiáte Jacóbo & fratribus hæc; & egresus ábiit in álium locum.

Oraison de Laudes.

Mémoire de S. Etienne, Pape & Martyr. Ant. Ecce. ÿ. In Deo. *vj.* *Oraison,* Deus cujus grâtiâ beátum Stéphanum, &c. *viiij.*

A COMPLIES.

Ant. 6. Éruis sustinentes te, Dómine, & liberaras eos de mânibus gentium.

Doxologie, Gregi tuo. ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 5. F. Módicum passos ipse Deus perficiet, confirmábit, solidábitque.

LE II.

SAINT ÉTIENNE,
Pape & Martyr.

Semidouble.

Au Com. d'un Martyr. Oraison, Deus, cujus grâtiâ. *viiij.*

VESPR. de la Fête suivante.

LE III. JUILLET.

RÉVÉLATION,
OU INVENTION DU CORPS
DE S. ÉTIENNE,
PREMIER MARTYR.

A Montauban & dans ses Fauxbourgs,
SOLEMNEL-MAJEUR.

[Dans le reste du Diocèse, *Double-mineur.*]

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Fête.

Ant. **T**imentí Dómi-
ni. D. **T**num benè erit in
extrémis, & in die defun-
ctiónis suæ benedicétur.

Ant. 2. **P**rotegétur sub
régmine sapiéntiæ à fer-
vóre, & in glória ejus re-
quiescet.

Ant. 3. a. **A**bsque ter-
róre requiescet, & abun-
dantiâ perfruétur, timóre
malórum sublato.

Ant. 4. **E.** Si senúerit in
terra radix ejus, & in púl-
vere emórtuus fúerit trun-
cus illíus, germinábit.

Ant. 5. a. **G**erminábit

sicut lílium, & erumpet
radix ejus ut Líbani.

Capitule. Isa. 66.

Hæc dicit Dóminus :
Consolábor vos, &
in Jerúsalem consolabími-
ni. Vidébitis, & gaudébit
cor vestrum, & ossa vestra
quasi herba germinábunt,
& cognoscétur manus Dó-
mini servis ejus.

[*A Montauban,*
z. Ignótus erit locus do-
nec Deus propítius fiat ;
* Et tunc Dóminus osten-
det hæc : † Et apparebit
majestas Dómini. †. Amo-
dò, jam dicit spíritus, ut
requiescant à labóribus

suís; ópera enim illórum
sequuntur illos. * Et tunc.
Glória Patri. *On répète le*
✕. Ignótus erit.]

Hymne.

QUIS Luciano, dùm
plácidus sopor
Restaurat artus, se ve-
nerábili
Splendens fenestâ, nunc
videndum
Sidereâ dat ab arce
Princeps?
Tu missus astas, sancte
Gamáriel;
Tu clara primi pignora
Mártiris
Tellúre monstras sub
profundâ,
Quo lateant inhonóra
saxo.

PRÆSUL Joannes, non se-
mèl éditis,
Per noctis umbras, ad-
mónitus sonis
Accédât; & pandat se-
pulcrum,
Et Stéphaní sacra tollat
ossa.

HUC &, sacráti, cúrrite,
Præsules;
Huc urbe læti de Sólly-
ma greges:
Hic, veite candentes
Ministri,
Athéreos celebráte plau-
sus.

O POMPA felix! ô nova
gáudia!

Quantis resectum spirat
odóribus

Iusti ferétrum! quàm
salúbres

Exúvias pia turba no-
vit!

LAUS tanta, Martyr, te
deceat; en diu

Raptos honóres réddere
tunc juvat,

Et sancta neglectis tot
annos

Templa Sion decoráre
gemmis.

LAUS summa Patri, sùm-
maque Fílio:

Sit, sancte, compar
laus tibi, Spíritus,

Quo, morte jam victâ,
triumphat

Magníficis Stéphanus
trophæis. Amen.

ÿ. Dabis, Deus, gáu-
dium & lætítiam; ✕. Et
exultábunt ossa humiliá-
ta.

*A Magnif. Ant. J. qui
se double à Mont. Re-
vélat Deus de ténébris,
& producit in lucem um-
bram mortis.*

Oraison de Laudes.

[Dans le Diocèse, on
fait mém. de S. Etienne,
Pape & Martyr. Ant. Jus-
tum. ÿ. Posuisti. x. Orai-
son, Deus, cujus grátia.
viiij.]

A COMPLIES, Pss. &

Capit. de la Férie : le
reste comme après les II.
Vêpres.

A L A U D E S.

A Montauban, Pss. du
Dimanche ; dans le Dio-
cese, Pss. de la Férie.

Ant. **O** Ssa ipsius visitá-
6. ta sunt, & post
mortem prophetaverunt.

Ant. 5. F. Orávit ; &
cælum dedit plúviam, &
terra dedit fructum suum.

Ant. 3. a. Addúcunt cæ-
cum, & cœpit vidére ; &
restitútus est, ita ut clarè
vidéret ómnia.

Ant. 4. E. Convenié-
bant.

Cantique. Sap. 3.

Justórum ánimæ in ma-
nu Dei sunt ; * & non
tanget illos tormentum
mortis.

Visi sunt óculis inspién-
tium mori ; * & æstimáta
est afflictio, éxitus illórum ;

Et quod à nobis est iter
extermínium : * illi autem
sunt in pace.

Et si coram homínibus
tormenta passi sunt, *
spes illórum immortalitá-
te plena est.

In paucis vexári, * in
multis benè disponentur.

Quóniam Deus tentávit
eos, * & iavénit illos di-
gnos se.

Tanquàm aurum in for-
nâce probávit illos, * &
quasi holocausti hóstiam
accépit illos.

Et in témpore erit *
respectus illórum.

Fulgébunt justí, * &
tanquàm scintillæ in a-
rundinéro discurrent.

Judicábunt nátiónes,
& dominabuntur pópulis,
* & regnábit Dóminus il-
lórum in perpétuum.

Qui confidunt in illo,
* intélligent veritátem.

Et fidéles in dilectiône
acquiescent illi : * quón-
iam donum & pax est
electis ejus.

Glória Patri.

[Ce Cantique se dit
pendant l'Octave, quand
on fait de l'Octave.]

Ant. Conveniébant tur-
bæ multæ, ut sanarentur
ab infirmitátibus suis, &
virtus Dómini erat ad sa-
nandum eos.

Ant. 1. D. Cùm tetigis-
set cadáver ossa ejus, re-
vixit homo, & stetit super
pedes suos.

Capitule. Eccli. 45.

Similem illum fecit Dó-
minus in glória Sanc-
tórum, & magnificávit
eum in timóre inimicó-
rum, & ostendit illi gló-
riam suam.

Hymne

Hymne.

MOLE contritus lápi-
dum cruentâ,
Prodit obscuro Stépha-
nus sepulcro.

Orbis assurgat; rediví-
va virtus

Ossibus exit.

NON latet Gallos; scit &
Afra tellus,

Occidens & sol, Orien-
que clamat

Quid necis claræ mo-
numenta largo

Múnere præstent.

CÆCUS exultat, recipit-
que lumen;

Claudus incédit pede
liber æquo:

Mors & admótam fugi-
tíva sentit

Mártyris arcam.

TRANSIT in pannos tuni-
casque virtus;

Si quis in templo pia
vota fundat,

Et sacros supplex cíne-
res honóret,

Vota reportat.

CORPORI quærant álii
medélam;

Cáritas nostrum trahit
omne votum,

Quæ bonis vincit mala,
gratiamque

Hóstitibus orat.

SUMMA laus Patri, geni-
tóque Verbo;

Mont. Eté.

Et tibi compar, utrius-
que Nexus,

Qui salutárem Stéphaní
sepulcro

Spargis odórem. Amen.

ŷ. Pretiósá in conspec-
tu Dómini &. Mors sanc-
tórum ejus.

A Benedict. Ant. 7. G.
qui se double à Mont.

Stéphanus faciébat prodí-
gia & signa magna in pó-
pulo.

Oraison.

OMnípotens sempiter-
ne Deus, qui sacrum
beatíssimi Proto-Mártyris
Stéphani corpus fidélibus
tuis reveláre dignátus es;
concède, ejus intercessió-
nis auxílio, nos ab instán-
tibus tribulatióibus libe-
rári, & æternis consola-
tióibus adimpléri: Per
Dóminum.

AUX HEURES.

Doxologie.

QUI Mártyris corpus tuí
Fulgére das miraculis,
Fili, perennis laus tibi,
Cum Patre, cumque Spí-
ritu. Amen.

*A Montauban, Pseau-
mes du Dimanche.*

*Dans le Diocese, on
dit les Pseumes de la
Férie, & on omet Alle-
lúia. aux & brefs.*

A PRIME.

Ant. 6. Ossa ipsius.*Au r. br. ψ.* Qui mirificasti * Sanctum tuum.*Canon propre.*

A TIERCE.

Ant. 5. a. Oravit.*Capitule.* 2. Paral. 7.**A** It Dóminus : Si cláufero cælum, & plúvia non flúxerit ; conversus autem pópulus deprecátus me fúerit : ego exáudiam de cælo, & sanábo terram eórum.*r. br.* Præcínite Dómino * in confessióne, * Allelúia, allelúia. Præcínite. *ψ.* Psállite Deo nostro * in cithara, * Allelúia. Glória. Præcínite.*ψ.* Qui óperit cælum núbibus, *r.* Et parat terræ plúviam.

A SESTE.

Ant. 3. a. Addúcut.*Capitule.* Ephes. 1.**D**eus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det vobis illuminátos óculos cordis, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus, & quæ divitiæ glóriæ hæreditátis ejus in sanctis.*r. br.* Accédite ad eum, * & illuminámini, * Allelúia, allelúia. Accédite.*ψ.* Et fácies vestræ * non confundentur, * Allelúia. Glória Patri. Accédite.*ψ.* Illúmina, Dómine, óculos meos ; *r.* Ne unquam obdórmiam in morte,

A NONE.

Ant. 1. D. Cùm tetigisset.*Capitule.* Eccli. 48.**Q**uis potest similiter sic gloriári tibi ? qui sustulisti mórtuum ab ínferis de sorte mortis in verbo Dómini Dei.*r. br.* Dóminus mortificat * & vivificat, * Allelúia, allelúia. Dóminus. *ψ.* Dedúcit ad ínferos, * & redúcit, * Allelúia. Glória. Dóminus.*ψ.* Deus virtúrum, vivificábis nos ; *r.* Et nomen tuum invocábimus.

AUX II. VÈPRES.

*Dans le Diocese, Pff. de la Férie ; à Montauban, comme ci-après.**Pf.* Beátus vir. 22.*Ant.* **M**ortui estis, & 1. D. **M**vita vestra est abscondita cum Christo in Deo.*Pf.* Crédidi. 90.*Ant.* 2. Habentes spíritum fidei, crédimus ; scientes quóniam qui sus-

citavit Jesum à mortuis,
& nos cum Jesu suscitabit.

Pf. Ad Dóminum. 60.

Ant. 3. E. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália cõrpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis.

Pf. Lætátus sum. 60.

Ant. 4. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiõnis dissolvátur, quòd ædificatiõnem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis.

Pf. In convertendo. 44.

Ant. 5. C. Primítias Spíritus habentes, intrà nos gémimus, adoptiõnem filiórum Dei expectantes, redemptiõnem cõrporis nostri.

Capitule. Philip. 3.

Nostra conversatio in cœlis est, undè etiã Salvatórem expectãmus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitatis nostræ configuratum cõrpori claritatis suæ.

[*A Montaub.* Allelúia, allelúia. *ÿ.* Magna est glória ejus in salutári tuo, Dómine; dabis cum in benedictiõnem in sèculum sèculi. Allelúia,]

Hymne.

OBSCUROS tenebris,
Christe, vetas premi,

Clarâ qui Púgiles te
nece prædicant;

Quæ sub nocte jacent,
tempõribus suis

Hæc pleno rétegis die.

QUÆ celata diù pulvéreo
situ,

Monstras ossa tui splén-
dida Mártyris,

Ad cujus cineres cúrri-
tur, & suus

Siccis est honor óssibus.

FLORES è túmulo vim mé-
dicam trahunt;

Et cæco súbitum resti-
tuunt diem,

Qui dux ipse suí jam
répedit domum,

Cœli múnere lætior.

ULTOR nempè Deus, non
méritæ necis

Sacris oppróbrium pen-
sat honóribus:

Claros prodígiis, ac ve-
nerábiles

Ipfos vel túmulos facit.

PATRI máxima laus, má-
xima Fílio,

Amborumque, tibi má-
xima, Spíritus,

Qui dùm, ne péreant,
pignora cõlligis,

Nobis præsidium paras.
Amen.

ÿ. Cor meum & caro

mea &c. Exultaverunt in Deum vivum.

A Magnif. Ant. J. qui se double à Montauban. Novos cælos & novam terram, secundum promissa Domini, expectamus, in quibus justitia habitat; propter quod hæc expectantes, satagate immaculati & inviolati ei inveniri in pace.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de saint Dominique, Prêtre. Ant. Notum. v. Oculi. xxxiiij. Or. Deus, qui. ci. après.

A COMPLIES.

A Montauban, Pseaumes & Capit. du Dimanche; dans le Diocese, Pss. & Capit. de la Férie.

Ant. 4. d. Defossus, securus dormies; requiesces, & non erit qui te exzérreat; & deprecabuntur faciem tuam plurimi.

Doxologie, Qui Martyris. ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 6. Erumpet quasi manè lumen tuum, & sanitas tua citius oriétur: anteibit faciem tuam justitia tua, & gloria Domini colliget te.

¶ La Fête de l'Invention de saint Etienne ne se célèbre avec Octave qu'à

Montauban & dans ses Fauxbourgs.

DIMANCHE

DANS L'OCTAVE.

Tout l'Office se fait du Dimanche, comme au Pseautier, à commencer aux Vêpres du Samedi précédent, auxquelles on fait mémoire de l'Octave, ainsi qu'à Laudes & aux II. Vêpres.]

LE IV.

S. DOMINIQUE,
Prêtre, Instit. de l'Ordre des Freres Prêcheurs.

Sémidouble.

Au Commun des Justes, en prenant ce qui est propre à un Prêtre.

Oraison.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beati Domínici illuminare dignatus es méritis & doctrinis; concede, ut ejus intercessione temporalibus non destituatur auxiliis, & spiritalibus semper proficiat incrementis: Per Dóminum.

[A Montaban, &c. mémoire de l'Octave.]

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente. [A Montauban, mém. de l'Octave, ensuite de la précédente.]

LE V.

SAINT FELIX,
Martyr. *Sémidouble.**Au Com. d'un Martyr.**Oraison.*

OMnipotens sempiternus Deus, qui in corde Martyris tui Felicis eum caritatis ignem accendisti, ut mundi nec blanditiis nec terroribus vinceretur; ejus intercessione concede, ut eadem caritate ferventes, mundum sive blandientem, sive savientem pro tui nominis amore superare valeamus: Per Dominum.

[*A Montauban, mémoire de l'Octave.*]

VESPR. de la Fête suivante.

LE VI.

TRANSFIGURATION

DE N. S. J. C.

Double-majeur.

AUX I. VÉPRES.

Pseaumes de la Férie, & de même à tout l'Office.

Ant. Magnalia sapientiae suae decoravit Dominus. Quam desiderabilia sunt! & quis satiabitur videns gloriam ejus?

Ant. 1. g. Laudis ejus plena est terra: splendor ejus ut lux erit.

Ant. 2. Confundetur

sol, cum regnaverit Dominus in monte, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

Ant. 3. a. Ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri.

Ant. 6. Canticum erit & læticia cordis, & audiam faciet Dominus gloriam vocis suae.

Capitule. Is. 4.

IN die illa erit germen Domini in magnificentia & gloria, & fructus terrae sublimis, & exultatio his qui salvati fuerint de Israel.

Et dicebat Jesus discipulis suis: Amen dico vobis; sunt de his stantibus, qui * Non gustabunt mortem, donec videant regnum Dei veniens in virtute. *ψ.* Posuit oculus suum super corda illorum, ostendere illis magnalia operum suorum: * Non. Gloria. * Non.

Hymne.

HOc jussa quondam rumpimus
Festo die silentia:
Celata dudum jam decet
Vulgare nos mysteria.

MONTIS sub alto vertice,
Tribus vocatis testibus,
O Christe, visus hactenus
Terris homo, pates Deus.

TUÆ latens lucis jubar
Sacros in artus effluit :
Vestis tuo te nûmine,
Tibique totus redderis.

CÆLO tonante, prôtinûs
Audita summi vox Patris :
Te, nube ruptâ, Fîlium,
Quo gloriâtur, âfferit.

Hic est Magister ôm-
nium,
Quem pronus orbis áudiat.
Siléte, mortâles; Deus
Qui nos docet, fatur
Deus.

QUI, nube ruptâ, te
palâm
Natum vocâvit, laus Pa-
tri;
Tibique Nato; nec minor
Laus utriusque Flâmini.

Amen.

ÿ. Apud te, Dñe, est
fons vitæ; ꝛ. Et in lûmi-
ne tuo vidébimus lumen.

A Magnif. Ant. 7. G.
A século non audiérunt,
neque áuribus percepé-
runt; óculus non vidit,
Deus, absque te, quæ præ-
parasti expectántibus te.

Oraison de Laudes.

[A Montauban, mé-
moire de l'Ollave, & de
saint Félix.]

Dans le Diocese, on
fait seulement mémoire de
saint Felix. Ant. Justum.
ÿ. Posuisti. x. Or. Om-
nipotens. ci-dessus.

A COMPLIES, comme
après les 11. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. F Illi Sion, exul-
1. g. F râte, & lætâmini
in Dómino Deo vestro,
quia dedit vobis doctórem
justitiæ.

Ant. 8. c. Vocem nos
audívimus de cælo allá-
tam, cum effémus cum
ipso in monte sancto.

Ant. 5. a. Venit vox de
nube, dicens: Hic est Fî-
lius meus caríssimus, au-
díte illum.

Ant. 7. d. Ipsum.

Cantique. Baruch. 3.

M Agnus est Dóminus,
& non habet fi-
nem; * excelsus & immen-
sus.

Hic est Deus noster, *
& non æstimábitur álius
adversus eum.

Hic adinvénit omnem
viam disciplinæ, * & trá-
didit illam Jacob púero
suo, & Israel dilecto suo.

Post hæc in terris visus
est, * & cum homínibus
conversátus est.

Ant. Ipsum audiétis,
juxta ómnia quæcumque
locútus fúerit.

Ant. 3. a. Omnis ánima
quæ non audierit Prophé-
tam illum, exterminábi-
tur de plebe.

Capitule. Hebr. 12.

Videte ne recusétis loquentem : si enim illi non effugerunt , recusantes eum qui super terram loquebatur ; multò magis nos , qui de cœlis loquentem nobis avértimus.

Hymne.

JESU dulcédo cœrdium ,
Fons vivus , lumen
méntium ,

Excédens omne gáudium
Et omne desidérium.

MANE nobiscum , Dó-
mine ,
Et nos illustra lúmine ,
Pulsâ mentis caligine ,
Mundum replens dulcé-
dine.

QUANDO cor nostrum
vísitas ,
Tunc lucet ei véritas ,
Mundi vilescit vánitas ,
Et intùs fervet caritas.

JESU mi bone , séntiam
Amóris tui cópiam :
Da mihi per præsentiam
Tuam vidére glóriam.

QUEM tuus amor ébriat ,
Novit quid Jesus sapiat :
Quàm felix est quem sa-
tíat !

Non est ultrà quod cúpiat.

TU fons misericórdiæ ,
Tu verè lumen patriæ ,
Pelle nubem tristitiæ ,
Dans nobis lucem glóriæ ,
Amen.

ÿ. Glóriâ & honóre coronasti eum , Dómine ;
ÿ. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

A Benedict. Ant. J. Ampliôris glóriæ Jesus præ Móyse dignus est hábitus , quantò ampliôrem honórem haber domûs , qui fabricávit illam.

Oraison.

DEus , qui fidei sacramenta in Unigéniti tui gloriósâ Transfiguratíone , patrum testimónio roborasti ; & adoptíonem filiórum perfectam , voce delapsâ , in nube lúcida mirabiliter præsignasti : concède propítius , ut ipsius Regis glóriæ nos cohærédes efficias , & ejusdem glóriæ tribuas esse consortes : Per Dóminum nostrum.

[*A Montauban , mémoire de l'Ottave.*]

AUX HEURES,
Doxologie.

QUI , nube ruptâ , te
palàm
Natum vocávit , laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus utriusque Flámini.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. g. Filii Sion.

Au ÿ. br. ÿ. Qui acce-

pisti à Deo Patre * hono-
rem & glóriam.

A TIERCE.

Ant. 8. c. Vocem.

Capitule. 1. Joan. 5.

SI testimónium hómi-
num accípiamus, testi-
mónium Dei majus est;
quóniam hoc est testimóni-
um Dei, quod majus
est, quóniam testificátus
est de Fílio suo.

R. br. Fílii hóminum, *
úsquequò gravi corde? *
Allelúia, allelúia. Fílii. V.
Scitóte quóniam mirificá-
vit Dóminus * Sanctum
suum, * Allelúia. Glória.
Fílii.

V. Accédite ad eum,
& illuminámini; R. Et
facies vestræ non confun-
dentur.

A SEXTÉ.

Ant. 5. a. Venit vox.

Capitule. Isa. 42.

ECce servus meus, sus-
cípiam eum; electus
meus, complácuít sibi in
illo ánima mea: dedi Spí-
ritum meum super eum;
judícium géntibus prófe-
ret.

R. br. Ipse invocábit
me: * Pater meus es tu,
* Allelúia, allelúia. Ipse.
V. Deus meus, * & sus-
ceptór salutis meæ, * Al-
lelúia. Glória Patri. Ipse.

V. Hódiè si vocem ejus
audiéritis, R. Nolíte ob-
duráre corda vestra.

A NONE.

Ant. 3. a. Omnis áni-
ma.

Capitule. Hebr. 2.

Proptérea abundántius
oportet observáre nos
ea quæ audívimus, ne
fortè perefluámus. Si enim
qui per Angelos dictus est
sermo, factus est firmus,
& omnis prævaricátio &
inobediéntia accépit jus-
tam mercédís retributió-
nem; quómodo nos effu-
giémus, si tantam negle-
xérimus salútem?

R. br. Audiam quid lo-
quátur in me * Dóminus
Deus, * Allelúia, alle-
lúia. Audiam. V. Quóni-
am loquétur pacem *
in plebem suam, * Alle-
lúia. Glória. Audiam.

V. Notas mihi fecisti
vias vitæ: R. Adimplébis
me lætitiâ cum vultu tuo,
Dómine.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **V**Ocávit nos Deus
7. 5. Vocatione suâ
sanctâ secundum grátiam
quæ manifestáta est nunc
per illuminatióem Sal-
vatoris nostri Jesu Christi.

Ant. 6. Appáruit grátia
ejus erúdiens nos, ut ab-

negantes impietatem & secularia desideria, sobriè, & justè, & piè vivamus, expectantes adventum gloriæ ejus.

Ant. 4. E. In ipso edocti estis, depônere vos veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris.

Ant. 3. a. Quos præcivit Deus, & prædestinavit conformes fieri imaginis Filii sui; ut sit ipse primogénitus in multis fratribus.

Ant. 1. f. Nondum apparuit quid érimus: scimus quóniam, cum apparuerit, similes ei érimus; quóniam vidébinus eum sicuti est.

Capitule. 1. Cor. 15.
Primus homo de terra, terrénu; secundus homo de cælo, cælestis: qualis terrénu, tales & terréni; & qualis cælestis, tales & cælestes. Igitur sicut portavimus imaginem terréni, portémus & imaginem cælestis.

[*Là où cette Fête est du rit Solemnel, Allelúia, allelúia. ψ. Concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. Allelúia.]*

Hymne.

QUAM nos potenter álicis!

Te, Christe, quandò déregis,

Te quandò celas, próvidus
 Nobis peræquè cónsulis.

Hic nos adoptat filios,
 Qui te vocávit Fílium;
 Sponsor futuræ glóriæ
 Dat certa nobis pignora.

E NUBE quid, Pater,
 probas?

De monte, Fili, quid doces?

Umbris procul cedéntibus,

Restábat una véritas.

UT jússa Patris ímpleas
 Mactanda mundo víctima,
 Formam resúmens prístinam,

Mortalitáti rédderis.

FAC, Christe, qui nobis lates,

Obscúra dùm regit fides,
 Fracto solútos corpore,
 Nos te vidére, te frui.

QUI, nube ruptá, te palàm

Natum vocávit, laus Patri;
 Tibique Nato; nec minor
 Laus utriusque Flámini.

Amen.

ψ. Satiábor, Dómine,
 &c. Cùm apparuerit glória tua.

A Magnif. Ant. 8. G.
 Nostra conversátio in cæ-

lis est, undè Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de saint Xiste. Ant. Ecce Deus. ψ. In Deo. vj. Or. Quæsumus. ci-après.

[*Ensuite de l'Octave à Montauban.]*

A COMPLIES.

Ant. 2. Fidélis sermo: si commortui sumus, & convivemus; si sustinebimus, & conregnabimus.

Doxologie, Qui, nube ruptâ. ci-dessus.

A Nunc dimitt. Ant. 6. Ipse Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quò sumus filii Dei; coheredes autem Christi, si tamen compatiuntur, ut & conglorificemur.

LE VII.

SAINT XISTE,

Pape & Martyr.

Sémidouble.

Au Comm. d'un Martyr.

Oraison.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut nos virtute sancti Spiritus & ad credendum dóciles, & ad confitendum fortes effi-

cias; qui beato Xysto Pontifici, propter verbum tuum & testimonium Jesu, animam suam ponere tribuisti: Per eundem... in unitate ejusdem.

[*A Montauban, mémoire de l'Octave.*

A VESP. depuis le Capit. on fait de l'Octave, avec mémoire de saint Xiste.]

[*A Montauban, &c.*

LE VIII.

DE L'OCTAVE.

Sémidouble.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

Pseaumes de la Fête à tout l'Office.

A LAUD. Ant. seule 4. E. Convenièbant. qui est la quatrième des Laudes du jour. L'Ant. à Benedictus. ne se double point.

AUX HEURES, on omet Alleluia. aux Brevs.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de l'Octave.]

LE IX.

SAINT ROMAIN,

Martyr. *Sémid.*

Au Comm. d'un Martyr.

Oraison.

Deus, cujus munere sanctus Romanus fi-

dem mirabili victoriâ propugnâvit; da infirmitati nostræ ejus intercessiõne virtutem, ut fidem quam voce profitemur, opere exequamur: Per Dominum.

[A Montauban, mémoire de l'Octave.]

VESPR. de la Fête suivante.

LE X.

SAINT LAURENT,
Diacre & Martyr.

Double-majeur.

Tout du Commun d'un Martyr, excepté ce qui suit.

AUX I. VÊPRES.

Capitule. 1. Cor. 4.

Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei: hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

R. Beatus qui intelligit super egenum & pauperem; * In die mala liberabit eum Dominus. † Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus †. Qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. * In die. Gloria. † Dominus.

Hymne.

BEATE, quò tendis,
Pater?

Quò, sancte, pergis,
Pontifex?

Offerre temet victimam,
Me non ministro, quid paras?

LEVITA, qui jussu tuo
Christi propinat sanguinem,

Litare promptus & suum,
Ibit comes Laurentius.

AUDIRIS: è cælo Deus
Majora spondet prælia;
Brevi ducem nec degen-

ner
Patrem sequeris filius.

OBLATA Christo mune-
ra,

Opes sibi tot creditas,
Quas rex avarus exigit,
Custos fidelis denegat.

ADDIT preces, addit
minas;

Minæ, precesque nil mo-
vent:

Non hos profanas in ma-
nus

Venire thesauros sinet.

MONSTRANS egentium
squallidos,

Quos ipse pascébat, gre-
ges;

Hæc turba, dixit, quas
sitis

Opes olympo transtulit.

SIT laus Patri; laus Fi-
lio,

Testi fideli, quo duce
Tormenta vincunt Marty-
res;

Sit & tibi laus, Spiritus.

Amen.

ψ. Dispersit, dedit pauperibus; & Justitia ejus manet in seculum seculi.

A Magnificat. Ant. 2.
Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemôsyna resistit peccatis: & Deus prospector est ejus qui reddit gratiam.

Oraison de Laudes.

Mémoire de S. Romain.

[*A Montauban on fait mémoire du jour de l'Oct.*
Ant. Révélat. ψ. Dabis. 251. Or. Omnipotens. ci-après. Ensuite de saint Romain.]

A LAUDES.

Capitule. Isa. 43.

CUM ambulaveris in igne, non combureris, & flamma non ardebit in te; quia ego Dominus Deus tuus, Sanctus Israël, Salvator tuus, dicit Dominus.

Hymne.

FRUSTRA parantur compedes,
Armata plumbo verbera,
Et rubra crates ignibus,
Ardens cubile sternitur.

CHRISTI pugil, lætus mori,
Pœnisque magnis debitus,
Hanc irretorto lumine,
Pompam dolorum respicit.

NUDOS in artus se-
viunt;

Scissæ flagris carnes vo-
lant:

Tortoris ad fastidium
Truncus jacens relinquitur.

SED ille fracto corpore
Servare pectus integrum;
Suo cruore tingitur
Lustranda flammis victima.

SIT laus Patri; laus Filio,

Testi fideli, quo duce
Tormenta vincunt Martyres;

Sit & tibi laus, Spiritus.
Amen.

ψ. Introibo in domum
tuam in holocaustis: &
Reddam tibi vota mea.

A Benedict. Ant. 6. Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.

Oraison.

DA nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiôrum nostrorum flammâs extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

[*A Montauban, mémoire de l'Octave. Ant. Stéphanus,*

Stéphanus. *ÿ.* Pretiôsa.
253.

Oraison.

OMnipotens sempiterne Deus, qui beátum Stéphanum Protomártyrem post gloriôsum agónem ad immortalitátis coronam vocasti; da cordibus nostris dignam pro ejus veneratióne lætítiam, ut cujus memóriam júgiter recólimus, ejus préci-
bus adjuvémur: Per Dóminum nostrum.]

AUX II. VÉPRES.

Capítule. I. Joan. 4.

Quisquis confessus fuerit quóniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.

[Là où cette Fête est duri Solemnel. Allelúia, allelúia. *ÿ.* In conspectu altántium factus es mihi adjútor, Dómine, & in médio ignis non sum astuátus. Allelúia.]

Hymne.

NONDUM satis dignum Deo Christi probasti mílitem, Tyranne, cruda sint tui Furóris hæc prælúdia.

IMPOSTA membra crátibus

Arden- te prunâ férvidis
Despectat exultans, suo
Iipse plaudit fúneri.

Mont. Etc,

ALTIS medullis íntimus
Tostos per artus it dolor;
Menti Deus sed íntimæ
Præsens dolórem témporat.

DUM corpus in flammis
abit,

Mens intus ardet fórtior;
Sacris profános cómpri-
mens

Ignes retundit ignibus.

CORPUS perustum Már-
tyris

Horret vel ipse cárnifex;
Sed thuris instar, dum
perit,

Deo litatur grátius.

FLAMMIS in íp-
sis, ceu
rosis

Visus sibi quiescere;
Versa, Tyranne, páscere,
Assáta, dixit, víscera.

QUID inter ardentes ro-
gos

Sensum dolóris ábstulit?
Te nempè potus ébrium
Sanguis Dei jam fécerat.

O PURA, quæ Deo pla-
ces,

Igni probáta víctima!

Fac nos factis urat Deus,
Quibus flagrábas, ignibus.

SIT laus Patri; laus Fí-
lio,

Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Márty-
res;

Sit & tibi laus, Spíritus.

Amen.

ÿ. Igne me examinasti,

Dómine ; *Re.* Et non est inventa in me iniquitas.

A Magnif. Ant. 6. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberaſti me, ſecundùm multitudinem miſericórdiæ nóminis tui, à preſſúra flammæ quæ circumdedit me.

Oraison de Laudes.

[*A Montauban, mémoire de l'Octave. Ant. Novos cælos. 256. V. Cor meum. 255. Or. Omnipotens. ci-deſſus.*]

LE XII.

SAINTE CLAIRE,
Vierge. *Sémid.*

Au Comm. des Vierges non Martyres.

Oraison.

TRÍBUE, quæſumus, virtútum cæléſtium Deus, ut hæc ſanctæ Claræ Virgínis tuæ ſacra ſolémnia, terréna contempnere nos éxcitent, & bona ambíre ſempiterna : Per Dóminum noſtrum.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête ſuivante, avec mémoire de la précédente.

LE XIII.

STE RADEGONDE,
Reine de France, Veuve.

Sémidouble.

Au Com. des ſaintes Femmes.

Oraison.

DEUS, cujus amore, beáta Radegundis ex aulæ tumultu, ſpreto mundi illécebris, in ſolitudinem evolávit; tribue nobis, ex ejus imitatione, terréna deſpícere, & amare cæléſtia : Per Dóminum noſtrum.

LE XIV.

Vigile

DE L'ASSOMPTION
DE LA STE VIERGE.

[*Si cette Vigile ſe rencontre le Dimanche, on dit les Pſeaumes du Dimanche, omettant à Prime le Symbole Quicumque. Les Antiennes, Capitules, &c. ſe diſent comme il eſt marqué ci après.*

A LAUD. on fait mémoire du Dimanche occurrent.]

[*Si elle tombe en une Férie, on dit les Pſeaumes de la Férie, & le reſte comme il ſuit.*

A LAUDES.

Sémidouble.

Ant. 1. **L**AUS mea tu es,
2. **L**Dómine : diem hómínis non deſiderávi; tu ſcis.

Ant. 3. a. Nomen tuum & memoriále tuum in deſiderio ánimæ : ánima mea deſiderávit te.

Ant. 8. G. Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum, Domine.

Cantique, Lauda. lxvij.

Ant. 5. a. Cunctis diebus quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea.

Ant. 4. E. Quis mihi det te, ut inveniam te foris, & jam me nemo deficiat?

Capitule. Cantic. 2. **S**urge, amica mea, speciosa mea, & veni: columba mea, in foraminibus petrae, in caverna maceriae, ostende mihi faciem tuam.

Hymne.

Quod carne Christum, Virgo, paris, vocant

Hinc te beatam: rectius occupas

Nomen beatæ, quæ fidelis

Credideris, pia Virgo, corde.

ORBATA Nato, non muliebriter

Ploras ademptum. Scilicet altior

Tellure cælestes, triumphans

Quod rediit, meditaris arces.

AMORIS illuc te rapit impetus;

Tardi sed obstant vincula corporis,
Dolesque durum longioris

Exilii tolerare pondus.
HÆC vota tandem qui cumulas, Pater,
Succurre nostris, auspice Filio:

Infunde sacrum, quo vigemus,
Pectoribus, Deus alme, Flamen.

Amen.

ψ. Quis dabit mihi penas sicut columbæ? κ. Et volabo, & requiescam.

A Benedict. *Ant.* 1. D. Veni, dilecte mi, in portis nostris: omnia nova & vetera servavi tibi.

Oraison.

Deus, qui virginalem uterum beatæ Mariæ, in quo requiesceres, eligere dignatus es: da nobis Assumptionis ejus solèmnia prævenièntibus, dignum in cordibus nostris habitaculum tuæ præparare majestati; Qui vis, &c.

AUX HEURES,

Double-mineur.

Doxologie.

QUI natus es de Virgine, Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spiritu,

In sempiterna secula.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 2. Laus mea.

Au *R.* *br.* *ψ.* Qui natus
es * de Maria Virgine.

A T I E R C E.

Ant. 3. a. Nomen tuum.

Capitule. Prov. 13.

Spes quæ differtur, af-
fligit animam : li-
gnum vitæ, desiderium
veniens.

R. *br.* Heu mihi, Dómi-
ne, * Quia incolatus
meus prolongatus est !
Heu mihi, *ψ.* Multum in-
cola fuit * anima mea, *
Quia. Glória. Heu.

ψ. Sitivit in te anima
mea : *R.* Quàm multipli-
citer tibi caro mea !

A S E X T E.

Ant. 8. G. Attenuati
sunt.

Capitule. Thren. 3.

Oculus meus afflictus
est, nec tacuit, eò
quòd non esset requies,
donec respiceret & vi-

dèret Dóminus de cælis.

R. *br.* In salutare tuum

* Defecit anima mea. In.

ψ. Et in verbum tuum *

supersperavi : * Defecit.

Glória. In.

ψ. Defecerunt oculi
mei in eloquium tuum,

R. Dicentes : Quandò con-
solaberis me ?

A N O N E.

Ant. 4. E. Quis mihi.

Capitule. Tob. 3.

Nunc, Dómine, se-
cundùm voluntá-
tem tuam fac mecum, &
præcipe in pace recipi spi-
ritum meum : expedit e-
nim mihi magis mori
quàm vivere.

R. *br.* Educ de custódia

animam meam * Ad con-

fitendum nómini tuo. E-

duc. *ψ.* Me expectant ius-

ti, * donec retribuas mi-

hi, * Ad. Glória Patri.

Educ.

ψ. Mélior est miseri-

córdia tua super vitas : *R.*

Lábia mea laudábunt te.

LE XV. Aoust.

ASSOMPTION

DE LA

SAINTE VIERGE.

ANNUEL.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **E**cce tu pulchra
r. D. **E**s, amica mea,
 ecce tu pulchra es: oculi
 tui columbatarum.

Ant. 8. **G.** Multæ filia
 congregaverunt divitias:
 tu supergressa es univer-
 sas.

Ant. 4. **E.** Indue te de-
 core, & honore ejus, quæ
 à Deo tibi est, sempiter-
 næ gloriæ.

Ant. 3. **a.** Circumdabit
 te Deus diplóide justitiæ,
 & imponet mitram cápiti
 honoris æterni.

Ant. 5. **C.** Eris coróna
 gloriæ in manu Dómini,
 & diadéma regni in manu
 Dei tui; quia complacuit
 Dómino in te,

Capitula Cant. 6.

Pulchra es, amica mea,
 suavís, & decóra si-
 cut Jerúsalem, terribilis ut
 castrórum ácies ordinata.

r. Concupiscet Rex de-
 corem tuum; quóniam *
 Ipse est Dóminus Deus
 tuus, & adorábunt eum:
 vultum tuum deprecabuntur
 omnes divites plebis. *ψ.*

Benedicta tu in muliéribus;
 invenisti enim grá-
 tiam apud Deum. * Ipse.
 Glória. * Ipse. *On répete le*
r. Concupiscet *jusqu'au ψ.*

Hymne.

O vos ætherei, pláu-
 dite, cives:

Hæc est illa dies clara
 triumpho,

Quâ matrem plácidâ
 morte solútam

Z iij

Natus fidereâ fúscipit
aulâ.

QUÆ non , Virgo , tibi
dona rependit !

Cœli divítias éxplicat
omnes :

Verbum vestieras carne ;
vicissim

Te Verbum próprio lú-
mine vestit.

QUI velo látuit carnis ,
aperti

Pleno te sátiat Núminis
haustu :

Et quem virgíneo lacte
cibasti ,

In jugem tibi dat se
Deus escam.

O CONCESSA tibi quanta
potestas !

Per te quanta venit grá-
tia terris ?

Cunctis Cœlítibus cœl-
sior una ,

Solo facta minor , Vir-
go , Tonante.

QUÆ Regína sedes próxi-
ma Christo ,

Alto de sólio vota tuó-
rum

Audi ; namque potes
fléctere Natum ,

Virgo mater : amas nos
quoque natos.

DIVINÆ Sóboli qui dare
matrem

In terris vóluit , glória
Patri :

Cujus Virgo parens ,

glória Nato :

Quo fœcunda , tibi gló-
ria Flamen. Amen.

ψ. Magna est glória
ejus &c. In salutári tuo ,
Dómine.

*A Magnif. Ant. 6. qui
se double.* In plenitúdine
sancta admirábitur , & in
multitúdine electórum ha-
bébit laudem , & inter be-
nedictos benedicétur.

Oraison de Laudes.

*A COMPLIES , Pss. &
Capit. de la Férie. Le reste
comme après les II. Vê-
pres.*

A LAUDES.

Pseaumes du Dimanche.

*Ant. QUÆ est ista que
1. g. Q* ascendit de deser-
to deliciis áffluens , innixa
super dilectum suum ?

Ant. 5. a. Ascendit si-
cut vírgula fumi ex ate-
mátibus myrrhæ , & thu-
ris , & universi púlveris
pigmentárii.

Ant. 7. c. Dóminus con-
tulit ei splendórem , ut in-
comparábili decóre óm-
nium óculis apparéret.

Ant. 6. Vidérunt.

Cantique. Judith. 13.

Benedixit te Dóminus
in virtúte sua , * quia
per te ad níhilum redégit
inimicos nostros.

Benedicta es tu , filia ,

à Dómino Deo excelso *
præ omnibus mulieribus
super terram.

Benedictus Dóminus , *
qui creávit cælum & ter-
ram :

Qui te diréxit * in vul-
nera cápitis princípis ini-
micórum nostrórum ;

Quia hódie nomen
tuum ita magnificávit , *
ut non recédât laus tua
de ore hóminum.

*Ce Cantique se dit aussí
pendant l'Octave.*

Ant. Vidérunt eam fi-
liæ , & beatíssimam præ-
dicavérunt , & laudavé-
runt eam.

Ant. 3. a. Benedictus
Dóminus , qui exaltávit
eam : Amen , allelúia.

Capitule. Cant. 6.

Quæ est ista , quæ pro-
gréditur quasi auróra
consurgens , pulchra ut lu-
na , electa ut sol , terríbi-
lis ut castrórum ácies or-
dináta ?

Hymne.

PARATA cum te pós-
cerent ,
O Virgo , cæli præmia ,
Purum sacrátis ártubus
Amor resolvit spíritum.

SED vícta partu mors
tuo
Te labis expertem nequit ,
Suis nec audet stringere

Vitæ parentem nexibus.

O QUALIS inter óbvios
Regína scandit Cœlites !

Quàm pulchra , celsæ pró-
xima

Sedi Tonantis , ássidet !

AMICTA sole fémina ,
Lunamque subjectam pre-
mens ,

Bisséna cui cingunt caput
Fulgóre miro sídera.

O TU , clientum cui
preces ,

Cui vota cordi , Júdicem
Præbere nobis , quod po-
tes ,

Patróna , placátum velis.

SIT nostra per te laus
Patri ,

Tuóque gráta Fílio ,
Et utriusque Flámini ,
In seculórum sécula.

Amen.

ÿ. Tu , Dómine , sus-
ceptor meus es , R. Gló-
ria mea , & exaltans ca-
put meum.

A Benedict. *Ant.* 1. D.
qui se double. In plenitú-
dine sanctórum detentio
mea : quasi cedrus exal-
táta sum in Libano , &
quasi cyptessus in monte
Sion.

Oraison.

VENERANDA nobis , Dó-
mine , hujus diéi fes-
tívitas opem cónferat sa-
lutárem , in qua sancta

Dei Génitrix mortem subiiit temporalem, nec tamen mortis nexibus deprimi potuit, quæ Filium tuum Dominum nostrum Jesum Christum de se genuit incarnatum; Qui tecum vivit & regnat.

AUX HEURES.

Doxologie.

QUI natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna secula.

Amen.

[On la dit pendant l'Octave, même aux Fêtes occurrentes.]

Pseaumes du Dimanche.

A PRIME.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

Au R. br. *ÿ.* Qui natus es * de Maria virgine.

Canon propre.

A TIERCE.

Ant. 5. a. Ascendit.

Capitule. Eccli. 24.

Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. In voluntate tua * deduxisti me, Domine, * Allelúia, allelúia. In voluntate. *ÿ.* Et cum glória * suscepisti me, * Al-

lelúia. Glória Patri. In.

ÿ. Propter innocentiam suscepisti me, Deus; *R.* Et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

A SEXT E.

Ant. 7. c. Dominus.

Capitule. Isa. 61.

INDumento justitiæ circumdedit me Deus meus, quasi sponsum decoratum coronâ, & quasi sponsam ornâtam monilibus suis.

R. br. Convertisti plancum meum * in gaudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertisti. *ÿ.* Concidisti saccum meum, * & circumdedisti me lætitiâ, * Allelúia. Glória Patri. Convertisti.

ÿ. Domine, in voluntate tua, *R.* Præstitisti decori meo virtutem.

A NONE.

Ant. 3. a. Benedictus.

Capitule. Eccli. 24.

IN civitate sanctificata requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Hæc requies mea * in seculum seculi, * Allelúia, allelúia. Hæc ré-

quies mea. *ψ.* Hic habitábo, * quóniam elégi eam, Allelúia. Glória Patri, Hæc réquies.

ψ. Surge, Dómine, in réquiem tuam, *ꝛ.* Tu & arca sanctificatiónis tuæ.

AUX II. VÊPRES.

Pf. Dixit Dóminus. 21.

Ant. **R**egína ingressa 1. D. **R**erúsalem multo cum comitatu & divitiis, venit ad Regem.

Pf. Laudate, púeri. 22.

Ant. 2. Surrexit Rex in occursum ejus; postea usque est thronus matri Regis, quæ sedit ad dexteram ejus.

Pf. Lætatus sum. 60.

Ant. 3. E. Hábuít grátiam & misericórdiam coram Rege super omnes mulieres, fecitque eam regnare.

Pf. Nisi Dóminus. 77.

Ant. 4. E. Rex dedit reginæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo.

Pf. Láuda, Jerúsalem. 83.

Ant. 5. C. Benedixerunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu honorificéntia pópuli nostri.

Capitule. Judith. 13.

Benedictus Dóminus, quia hódie nomen

tuum ita magnificávit, ut non recédât laus tua de ore hóminum, qui mémoires fúerint virtútis Dómini in æternum.

Allelúia, allelúia. *ψ.* Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, & pósuit te super thronum. Allelúia.

Hymne, O vos æthérei, aux I. Vêpres.

ψ. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam, *ꝛ.* De lápide pretiósó.

A Magnif. Ant. 7. G. qui se double. Respéxit Deus humilitátem ancillæ suæ: ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est.

Oraison de Laudes.

Ensuite, (à moins que ce ne soit un Samedi,) on fait mémoire de saint Roch.

Ant. Stans inter mórtuos & viventes, pro pópulo deprecátus est; & plaga cessávit.

ψ. Sterit & placávit, *ꝛ.* Et cessávit quassatio.

Orémus.

Populum tuum, quæsumus, Dómine, ad te confugientem paternâ récipe pietáte, ut qui tuæ iracúndiæ flagella formí-

dant, intercedente beato
Rocho, tua mereantur mi-
sericordiâ liberâri : Per
Dóminum.

A COMPLIES.

*Pseaumes & Capitule
du Dimanche.*

*Ant. 4. d. Ego dilecto
meo, & ad me convérso
ejus.*

*Hymne, Virgineis tí-
tulis. lx. laquelle se dit
pendant l'Octave, même
aux Fêtes occurrentes.*

*A Nunc dimitt. Ant. 3.
a. Sub umbra illius quem
desideráveram, sedi; &
fructus ejus dulcis gútturi
meo.*

AUX JOURS
DANS L'OCTAVE
de l'Assomption.

Sémidouble.

*Tout comme au jour de
la Fête, excepté ce qui
suit.*

*Pseaumes de la Férie à
tout l'Office.*

A LAUDES.

*Ant. seule. 6. Vidérunt
eam filia, & beatíssimam
prædicáverunt, & lauda-
vérunt eam.*

*On ne double point l'An-
tienne à Benedíctus.*

A VÊPRES.

*Ant. seule. 2. Pósuit
Rex diadéma regni in cá-
pite ejus.*

*On omet Allelúia, avec
son V. & on ne double
point l'Ant. à Magníficat.*

DIMANCHE

DANS L'OCTAVE.

*Tout comme au jour
même, excepté ce qui suit.*

*AUX VESPR. de la
veille, Pseaumes du Sa-
medi, avec les Antiennes,
le Capitule, (omettant le
R.) l'Hymne, &c. comme
aux I. Vêpres de la Fête.
L'Antienne à Magníficat.
ne se double point On fait
mémoire du Dimanche sui-
vant.*

*A LAUD. on ne double
point l'Antienne à Bene-
dictus & on fait mémoire
du Dimanche.*

*A PRIME, on ne dit
point le symbole Quicum-
que.*

*A VESPR. Pseaumes
du Dimanche. On omet
Allelúia, avec son V. &
on ne double point l'An-
tienne à Magníficat Mé-
moire du Dimanche.*

LE XVI.

SAINT ROCH,

Laïque.

Double - mineur.

*Au Commun des Justes,
excepté ce qui suit.*

A LAUDES.

*V. Dixit Dóminus ut
dispérderet eos; R. Si non*

electus ejus stetit ut
averteret iram ejus.

*A Benedict. Ant. J. Pró-
perans homo sine queréla
deprecári pro pópulis,
próferens servitúctis suæ
scutum, oratiónem, résti-
tit iræ, & finem impó-
suit necessitati.*

Oraison.

POpulum tuum, quæ-
sumus, Dómine, ad
te confugientem paternâ
récipe pietáte; ut qui tuæ
iracúndiæ flagella formí-
dant, intercedente beáto
Rocho, tuá mereantur mi-
sericórdiâ liberári: Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit, &c.

*Mémoire de l'Octave de
l'Assomption.*

*Aux VÉPRES. brefs des
Heures, on ajoute, Al-
lélúia, allélúia.*

AUX II. VÉPRES.

Ÿ. Memor sit Dóminus
omnis sacrificiij tui; R.
Impleat omnes petitiónes
tuas.

*A Magnif. Ant. 6. Ca-
dat oratio nostra in con-
spectu tuo, & ora pro no-
bis ad Dóminum Deum
tuum, ut benè sit nobis.*

Oraison ci-dessus.

*Mémoire de l'Octave
de l'Assomption.*

LE XVII.
DE L'OCTAVE.

LE XVIII.
DE L'OCTAVE.

*A VESPR. on fait mé-
moire de saint Louis, Ev.
de Toulouse. Ant. Elégit.
Ÿ. Beátus. xvij, Or. Deus,
qui pópulis... beáto Lu-
dovico. xix.*

LE XIX.
DE L'OCTAVE.

*A LAUD. pour la mé-
moire de saint Louis.
Ant. Ego sum. Ÿ. Elégit.
xviiij. Or. Deus, qui pó-
pulis. xix.*

*VESPR. de la Fête sui-
vante, avec mémoire de
l'Octave.*

LE XX.
SAINT BERNARD,
Abbé de Clairvaux, &
Docteur de l'Eglise.

Double - mineur.

*Au Commun des Doc-
teurs.*

Oraison.

DEUS, qui beátum
Bernardum Abbá-
tem caritátis tuæ igne suc-
censum in Ecclésia tua lu-
cère simul & ardere fecis-
ti; ejus intercessióne con-
céde, eódem nos caritátis
Spíritu ferventes, coram
te semper ut filios lucis
ambuláre: Per Dóminum..
in unitáte ejusdem Spíri-

tus sancti Deus, per omnia secula seculorum,

R. Amen.

Mémoire de l'Octave.

Aux *RRR*. brefs des Heures, on ajoute, Alleluia, alleluia.

AUX II. VESPR. mémoire de l'Octave.

LE XXI.

DE L'OCTAVE

VESPR. du jour de l'Octave, comme aux I. Vêpres de la Fête, en observant le rit Double-majeur.

LE XXII.

Octave

DE L'ASSOMPTION

DE LA STE VIERGE.

Double-majeur.

Tout comme au jour même, excepté ce qui suit.

Pseaumes de la Férie à tout l'Office.

A LAUD. on ne double point l'Ant. à Benedictus.

A VESPR. on omet Alleluia. avec son *ÿ*. & on ne double point l'Ant. à Magnificat.

Mémoire de sainte Jeanne-Françoise. Ant. Exultávir. *ÿ*. Averte. *xlviij*. Oraison, Clementissime Deus, qui sanctæ Joannæ-Franciscæ, &c. ci-après.

LE XXIII.

S. JEANNE-FRANÇOISE, Veuve, Fondatrice des Religieuses de la Visitation.

Sémidouble.

Au Commun des saintes Femmes.

Oraison.

Clementissime Deus, qui sanctæ Joannæ-Franciscæ gloriósa mérita, per árduum semper perfectius exequendi votum, mirá dignatióne disposuisti; concède, ut ejus méritis & imitatióne, ad æterna gáudia consequenda, quotidiano virtutum incremento, per grátia tuæ dona præparáti mereámur: Per Dóminum.

VESPR. de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXIV.

SAINTE BARTHELEMI, Apôtre.

Double-majeur.

Au Com. des Apôtres.

Oraison.

Omnípotens sempiternus Deus, qui hujus diéi venerandam sanctamque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuisti; da Ecclesiæ tuæ, quæsumus, & amáre quod credidit, & prædicare

dicare quod docuit : Per
Dóminum.

*A VESPR. on fait mé-
moire de saint Louis , Roi
de France.*

Ant. Quæsiuit Dóminus
sibi virum juxta cor suum,
& præcepit ei ut esset dux
super pópulum suum.

ÿ. Inveni servum
meum : *R.* Oleo sancto
meo unxi eum.

*Oraison , Deus , qui.
ci-après.*

LE XXV.

SAINT LOUIS,

Roi de France.

Double-majeur.

A LAUDES.

Ant. **M**agnificavit
i. g. **M**eum Dóminus,
& dedit illi glóriam regni,
qualem nullus hábuit ante
eum rex.

Ant. 4. E. Operátus est
bonum , & rectum & ve-
rum coram Dómino Deo
suo , volens requirere
Deum suum in toto corde
suo : fecitque & prosperá-
tus est.

Ant. 8. G. Fecit judi-
cium & justítiam , judi-
cavit causam páuperis &
egéni , quia cognóvit me ,
dicit Dóminus.

Ant. 7. d. Perambulá-
vit civitátes , & pérdidit
impíos ex eis ; & nominá-

Mont. Eté.

rus est usquè ad novíssi-
mum terræ.

Ant. 2. De omni corde
suo laudávit Dóminum ,
& diléxit Deum qui fecit
illum , & dedit illi contra
inimicos poténtiam.

Capitule. 1. Esdr. 7.

Benedictus Dóminus
Deus patrum nostró-
rum , qui dedit hoc in
corde regis , ut glorificá-
ret domum Dómini.

Hymne.

TEMPLA nunc fument,
resonentque cantu:

En triumphto Lodoí-
cus hoste

Quærit æternas , tibi
militando

Christe , corónas.

Hic tuos ardet reparáre
cultus :

Hic gregem tuto fugi-
tívum ovíli

Reddit : hic armis tua
christiánis

Sacra tuétur.

BELLICÆ vixdum memor
ille laudis ,

Cuncta qui subdit , tibi
servit uni :

Imperes unus , satis im-
perábit ,

Te duce , princeps.

STAT tuâ fidens ope , for-
tiorque

Sumit ex ipsis ánimos
ruínis :

Aa

Jura dat victus, sedet
inter ipsos
Arbiter hostes.

SUMMA laus summo su-
per astra Patri :

Filio compar homini
Deoque ;
Nec tibi dispar, utrius-
que sacri
Nexus amoris. Amen.

Ÿ. Ego primogénitum
ponam illum, R. Excól-
sum præ régibus terræ.

A Benedict. Ant. J. In
tentatione inventus est fi-
délis : ided dedit illi Dó-
minus glóriam in gente
sua, créscere illum quasi
terræ cúmulum ; & ut
stellas exaltáre semen ejus.

Oraison.

DEus, qui beátum re-
gem Ludovicum, de
terrénio regno ad cœlestis
regni glóriam transtulisti :
ejus, quæsumus, méritis
& intercessióne, Regis re-
gum Jesu Christi Filii tui
fácias nos esse consortes ;
Qui tecum vivit.

AUX HEURES,

Doxologie.

REX summe regum, sit
tibi

Laus, Christe, Patris únice ;
Sit laus Patri, laus Flámi-
ni,

Per cuncta semper sécula.
Amen.

A PRIME.

Ant. 1. g. Magnificávit.

Au R. br. Ÿ. Qui es

Rex regum * & Dóminus
dominantium.

A TIERCE.

Ant. 4. E. Operátus est.

Capitule. Deut

Discat rex
Deum, & cu-
verba ejus, & cære-
ejus quæ in lege pr-
sunt ; nec elevetur
ejus in supérbiam
fratres suos, neque decli-
net in partem dexteram
vel sinistram ; ut longo
témpace regnet ipse, &
filii ejus.

R. br. Erudimini, re-
ges * Qui judicátis terram.
Erudimini. Ÿ. Servíte Dó-
mino * in timóre, * Qui.
Glória. Erudimini.

Ÿ. Rex qui sperat in
Dómino, R. In misericór-
dia Altíssimi non commo-
vébitur.

A SE X T E.

Ant. 8. G. Fecit judícium.

Capitule. Prov. 29.

Rex qui júdicat in ve-
ritate páuperes, thro-
nus ejus in æternum sit-
mábitur.

R. br. Judicábit páuperes
pópuli, * Salvos fáciet fi-
lios páuperum. Judicábit.
Ÿ. Et humiliábit * calum-

niatorem; * Salvos. Gló-
ria. Judicabit.

ÿ. Ad nihilum deductus
est in conspectu ejus mali-
gnus; &. Timentes autem
Dóminum glorificat.

A N O N E.

Ant. 2. De omni.

Capitule. Eccli. 47.

STare fecit cantóres
contrà altáre, & in
sono eórum dulces fecit
modos: & dedit in cele-
bratióibus decus, & or-
návít témpora usquè ad
consummatiónem vitæ,
ut laudárent nomen sanc-
tum Dómini, & amplificá-
rent manè Dei sanctitátem.

Re. br. Confiteantur ti-
bi, Dómine, * Omnes re-
ges terræ. Confiteantur.
ÿ. Et cantent in viis Dó-
mini, * quóniam magna
est glória Dómini, * Om-
nes. Glória. Confiteantur.

ÿ. Deus, cánticum no-
vum cantábo tibi, &. Qui
das salútem régibus.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **I**N géntibus non
6. **I**erat rex símilis ei,
& dilectus Deo suo erat;
& pósuit eum Deus regem
super omnem Israel.

Ant. 7. ç. Símilis illi
non fuit rex, qui reverte-
rétur ad Dóminum in om-
ni corde suo, & in tota

ánima suá, & in universa
virtúte sua.

Ant. 3. 2. Confirmávit
omnes húmiles pópuli sui,
& legem exquisívit: sanc-
ta glorificávit, & multi-
plicávit vasa sanctorum.

Ant. 1. f. Hortabátur
suos, ne formidárent ad
adventum natiónum, sed
in mente habérent adju-
tória sibi facta de cælo.

Ant. 4. E. Spíritu ma-
gno vidit última, & con-
solátus est lugentes in
Sion.

Capitule. Isa. 60.

Jerúsalem, aperientur
portæ tuæ júgiter: di-
ac nocte non claudentur,
ut afferátur ad te fortitú-
do géntium, & reges eá-
rum adducantur, gens
enim & regnum quod non
servíerit tibi, peribit.

[Là où cette Fête est
du rit Solemnel: Alle-
lúia, allelúia. ÿ. Deus
non derelinquet miseri-
córdiam suam, neque per-
det à stirpe nepótes electi
sui. Allelúia.]

Hymne.

TE sancte rursùs, Lu-
dovíce, prælia
Divína poscunt: tu cru-
cis clavum tenens,
Speique sacras áncorâ
fundans rates,

Moves tyrannis bella,
Christo militas.

VINCIS cadendo : mors
tibi victoriam

Auferit & addit : cor-
pus hic palmæ regunt
Nondum sepultum ; sed
triumpho nobili

Cælum paratur, & co-
ronis sidera.

TUUS paternæ redditus
terræ cinis

Regnum tuetur, dum
throno præsens Dei,
Æterna regnans pascis
inter lilia,

Favensque blando nos-
tra cernis lumine.

SIT Trinitati sempiterna
glória,

Honor, potestas, atque
jubilatio,

In unitate, quæ guber-
nans omnia,

Per cuncta regnat secu-
lorum secula. Amen.

ψ. Introibo in domum
tuam, Domine : & Ado-
rabo ad templum sanctum
tuum in timore tuo.

A Magnif. Ant. 5. C.
Ambulabunt reges in splen-
dore ortus tui, Jerusa-
lem ; & ministrabunt tibi,
& venient, & adorabunt
vestigia pedum tuorum.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Nunc facta est

salus, & virtus, & reg-
num Dei nostri, & potes-
tas Christi ejus.

*Doxol. Rex summe re-
gum. ci-dessus aux Heures.*

A Nunc dimitt. Ant. 6.

Det Dominus virtutem
nobis, & illuminet ocu-
los nostros, ut vivamus
sub umbra regis, & sub
umbra filii ejus.

LE XXVII.

SAINT CÉSAIRE,
Ev. d'Arles & Docteur.

Double - mineur.

*Au Commun des Doc-
teurs.*

Oraison.

D Eus, qui populo tuo
æternæ salutis bea-
tum Cæsarium ministrum
tribuisti : præsta, ut, quem
doctorem vitæ habuimus
in terris, intercessorem
habere mereamur in cæ-
lis : Per Dominum.

*VESPR. de la Fête sui-
vante.*

LE XXVIII.

SAINT AUGUSTIN,
Evêque d'Hippone & Doc-
teur de l'Eglise.

Double - majeur.

AUX I. VÊPRES.

*Pseaumes de la Fête,
& de même à tout l'Office.*

Ant. 1. f. ERat vit astutus,
& multorum erudi-
tor, & animæ suæ inutilis.

Ant. 2. Dereliquit Deum factorem suum, & recessit à Deo salutari suo.

Ant. 3. a. Flebat mater ejus irremediabilibus lacrymis, atque dicebat: Heu, heu me, fili mi!

Ant. 5. C. Cùm esset amaro animo, oravit ad Dòminum, flens largiter, & ait ei Sacerdos: vade in pace; & Deus det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum.

Ant. 4. E. Fìlius honorabilis mihi: idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserèbor ejus, ait Dòminus.

Capitule. Jerem. 31.
Castigasti me, & eruditus sum, quasi juvenculus indòmitus: converte me, & convertar: quia tu Dòminus Deus meus. Postquam enim convertisti me, egi pœnitentiam.

R. Audivi vocem dicentem: Accipe librum & devora illum; * Et † Accépi librum, & devoravi illum, & erat in ore meo tanquam mel dulce. y. Factum est verbum à Dòmino, dicens: Tolle & lege; * Et accépi. Glória Patri. † Accépi.

Hymne.

QUID non, Christe, potes? Nescia cedere

Ut gaudes sine vi rumpere pectora!

Ut victrice manu quos subigis, tuæ

Formas militiæ duces!

INSANA tumidus dum sapientiam

Augustinus ovat, nec patiens regi,

Spreto, ferre prius quod decuit, jugo,

Vanis servit amoribus.

ERRORUM tenebris ut premitur miser,

Lucem quærit amans, quam trepidus fugit:

Pectus sollicitant hinc bona gaudia,

Hinc rursus mala distrahunt.

AT cùm plena suo lumine Veritas

Affulsit Júveni, territa nox fugit;

Et divinus Amor sacrilegos piis

Ignes ignibus excutit.

QUAS victus lacrymas, quos gemitus dedit!

Altè, corda domans spiritus incubat:

Rumpit vincla, sacro flumine tingitur,

Christi liberior jugo.

TUM quæſita diù pax ani-
mo reſcit,
Vanefcunt dúbix lucis
imágenes;
Sublími plácidx mentis
in ócio,
Vero lúmine páſcitur.

QUI lucis pater eſt, gló-
ria ſit Patri;
Qui lux ipſa Patris,
glória Fílio;
Amborumque tibi, ne-
xus amábilis,
Compar glória, Spíri-
tus. Amen.

ŷ. Dirupíſti, Dómine,
víncula mea: &c. Tibi ſa-
crificábo hóſtiam laudis.

A Magnif. Ant. 6. Grá-
tiã Dei ſum id quod ſum,
& grátia ejus in me vácu-
a non fuit.

Oraíſon de Laudes.

On fait mémoire de
ſaint Céſaire. Ant. Qui
docti. ŷ. Beátus vir. xxvj.

Or. Deus, qui. ci-deſſus.

A C O M P L I E S.

Ant. 7. d. Abjiciámus
ópera tenebrárum, ſicut
in die honeſtè ambulémus.

Doxologie, Sit laus.
ci-après aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 1.
D. Induímini Dóminum
Jeſum Chriſtum; & carnis
curam ne feceritis in de-
ſidériis.

A L A U D E S.

Ant. **D**edit illi Deus
7. d. ſapiéntiam, &
prudéntiam multam ni-
mís, & erat nominátus in
univerſis géntibus per cit-
cúitum.

Ant. 5. a. Univerſa ter-
ra deſiderábat vultum
ejus, ut audíret ſapién-
tiam ejus, quam déderat
Deus in corde ejus.

Ant. 3. a. Expóſuit
ómnia; nec quidquàm
fuit, quod non perſpí-
cium fecerit.

Ant. 6. Conſílium quod
dabat in diébus illis, qua-
ſi ſi quis confúleret Deum:
ſic erat omne conſílium
ejus.

Ant. 4. E. Contívit
inimícos úndiquè, & ex-
tirpávit contrários, & ſub-
jécit ei Dóminus omnes
hoſtes.

Capitule. Eccli. 50.
Quaſi ſtella matutina
in médio nébulæ, &
quaſi luna plena in diébus
ſuis lucet; & quaſi ſol re-
fulgens, ſic ille effulſit in
templo Dei.

Hymne.

ASSERTOR fidei ſum-
mus, & árbitet,
Inconcuſſa ſtetit que
duce véritas,

Dicet Relligio, te pári-
ter suum
Dicet Grátia vindicem.
TANTI vix cápiens flúmi-
na lúminis,
Scribis plena Deo mille
volúmina,
Omnes undè bibant lár-
giùs, & Deum
Puris fòntibus háuriant.
DICTAT nempè tibi, qui
Deus ássidet;
Scriptis ipse præest, ip-
se regit manum;
Cœlestes áperit non pe-
netrábilis
Thesaurus sapiéntiæ.
FIDENS ingenio ne caput
éfferas,
Mentis prima vagæ vúl-
nera détegis:
Excelso ráperis quò pró-
pior Deo,
Hoc fis tu tibi vílior.
DOCTOR jam dócilis, ma-
gnánimus sequi
Quò te cumque vocat
prævia Véritas,
Quâ solâ régeris, rebus
in árduis
Hâc solâ regis ómnia.
NIL damnas témerè, nil
léviter probas,
Anceps certa Dei lúmina
cónsulis,
Cedis sponte; tibi vín-
cere nam pudor,
In quo cédere glória.

TU, quem pascit amor,
núdaque Véritas,
Si te nostra movent,
nos bonus áspice;
Flammis ure tuis frígi-
da pèctora,
Et mentes dúbias rege.
QUI lucis pater est, gló-
ria sit Patri;
Qui lux ipsa Patris,
glória Fílio;
Amborumque tibi, ne-
xus amábilis,
Compar glória, Spíri-
tus. Amen.

ÿ. Introíto in poténtias
Dómini, &. Usquè in al-
tíssima quæ fecisti magná-
lia.

A Benedíct. Ant. 7. a.
Ministérium verbi accépi
à Dómino Jesu, testificá-
ri Evangélium grátia Dei.

Oraison.

O Mnípotens & miséri-
cors Deus, qui beá-
tum Augustínus Evangé-
lii grátia tuæ testem &
propugnatórem in Ecclésia
fúscitasti: ejusdem grátia,
quæsumus, in nobis of-
tende virtútem; ut & vo-
luntátem tuam, te docen-
te, cognóscere, & eam
corde magno valeámus,
te operante, perficere:
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum, &c.

AUX HEURES,

*Doxologie.*SIT laus Patri, laus Fí-
lio :Sit par tibi laus, Spíritus;
Qui grátia das vándicem,
Fac corde regnet grátia.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 7. d. Dedit.*Au* *℞.* *br.* *ψ.* Qui es
via, * véritas, & vita.

A T I E R C E.

Ant. 5. a. Universa terra.*Capitule.* Sap. 8.**H**Abébo propter sa-
piéntiam claritatem
ad turbas, & honórem
apud senióres júvenis : &
acútus invéníar in judi-
cio, & in conspectu po-
téntium admirábilis ero,
& fácies princípum mira-
buntur me.*℞.* *br.* Constituit eum
Dóminus, * Ut erudíret
príncipes. Constituit. *ψ.*
Et senes * prudéntiam do-
cérét; * Ut erudíret. Gló-
ria. Constituit.*ψ.* Loquétur poténtias
Dómini; *℞.* Audítas fá-
ciet omnes laudes ejus.

A S E X T E.

Ant. 3. a. Expósuit.*Capitule.* Sap. 8.**L**oquente me, respí-
cient; & fermocinan-te me plura, manus ori
suo impónent. Prætereá
habébo per sapiéntiam,
immortalitatem : & me-
móriam æternam his, qui
post me futúri sunt, re-
linquam.*℞.* *br.* In æternum *
Non commovébitur. In æ-
ternum. *ψ.* Dispónet ser-
mónes suos * in iudicio;
* Non commovébitur.
Glória Patri. In æter-
num.*ψ.* Pronuntiábo mirabí-
lia tua, Dómine, *℞.* Po-
téntiam tuam & justítiam
tuam.

A N O N E.

Ant. 4. E. Contrívit.*Capitule.* Eccli. 46.**I**nvocávit Altíssimum
potentem in oppugnan-
do inimícos úndiqué; &
audívit illum magnus &
sanctus Deus.*℞.* *br.* Pérsequar inimí-
cos meos, * Et compre-
hendam illos. Pérsequar.
ψ. Et non convertar * do-
nec deficiant; * Et com-
prehendam illos. Glória.
Pérsequar.*ψ.* Vivit Dóminus, &
benedictus Deus meus; *℞.*
Liberátor meus de inimí-
cis meis.*VESPRE, de la Fête suiv.*

[Si la Fête de saint Augustin est renvoyée, & qu'elle ait de 11. Vêpres, on les dit de la manière suivante.

AUX II. VÊPRES.

Antiennes de Laudes.

Capitule. Phil. 4.

Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite, & Deus pacis erit vobiscum.

Hymne, Afferor fidei. ci-dessus à Laudes.

ÿ. Dómine, Dómine, virtus salutis meæ; R. Obumbrasti super caput meum in die belli.

A Magnif. Ant. 8. G. Máximus in salutem electórum Dei expugnare insurgentes hostes: quis ante illum réstitit? Nam hostes ipse Dóminus perdúxit.

Oraison, Omnipotens. ci-dessus.

A COMPLIES, comme après les I. Vêpres.]

LE XXIX.

DÉCOLLATION
DE S. JEAN-BAPTISTE.

Double-majeur.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie, & de même à tout l'Office.

*Ant. E*cce ego mitto Angelum meum,

& præparabit viam ante faciem meam.

Ant. 1. g. Mittam vobis Eliam Prophétam, antequàm véniat dies Dómini.

Ant. 2. Convertet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum.

Ant. 6. Erit quómodo scriptum est in Filium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur.

Ant. 4. E. Si vultis recípere, Joannes ipse est Eliás qui ventúrus est.

Capitule. Act. 12.

Deus ex semine David secundum promissionem edúxit Israel Salvatórem Jesum, prædicante Joanne ante faciem adventús ejus baptismum pœnitentiæ omni pópulo Israel.

R. Misistis ad Joannem, & testimónium perhibuit veritati: * Ille erat lucerna ardens & lucens. ÿ. Surréxit Eliás Prophéta quasi ignis, & verbum illius quasi fácula ardebat: * Ille. Glória Patri. * Ille.

Hymne.

Quis ille, sylvis è penetrálibus

Egressus, ad se tot pópulos trahit?

Ab ore pendentés In-

- Quâ súbitò tenet arte
turbas ?
- AN ille fastu regifico tu
mens ,
Molli solútus díffluit
ótio ?
- Levis-ne arundo venti-
látur
Arbítrio populáris au-
ræ ?
- ATQUI ter annos jam dé-
cies trahit
Vitam in profundis sal-
tibus ásperam ,
Virtútis Eliæ futúrus
Atque ánimi generósus
hæres.
- ERGO sevérám Núminis
ómnibus
Ostentat iram , non tí-
midus mori :
Assertor acer veritátis ,
In próceres tonat , in-
que plebem.
- AULA receptum non ré-
tinet timor ,
Non blanda flectit grá-
tia Príncipis ,
Contamináti quin re-
prendat
Flagítium opprobrium-
que lecti.
- SIT summa Patri , súm-
ma-
que Fílio ,
Sanctóque compar gló-
ria Flámini :
Sanctæ litémus Trini-
táti
- Perpétuò pia corda cul-
tu. Amen.
- ÿ. Dixi iníquis : Nolíte
iníquè ágere ; & Et delin-
quéntibus : Nolíte exaltáre
cornu.
- A Magnif. Ant. J. Dico
vobis quia Eliás jam ve-
nit , & non cognoverunt
eum ; sed fecerunt in eo
quæcumque voluerunt.*
- Oraison de Laudes.
Mémoire de saint Au-
gustin. Ant. Máximus. ÿ :
Dómine. Or. Omnípo-
tens. ci-dessus.*
- A COMPLIES , comme
après les II. Vêpres.*
- A LAUDES.
- Ant. H* Eródes tenuit
3. a. *H* Joannem , &
alligávit eum , & pósuit
in cárcerem propter Hero-
díadem.
- Ant. 8. G. Die natális
Heródis saltávit fília He-
rodíadis , & plácuit Hero-
di ; undè cum juramento
pollícitus est ei dare quod-
cumque postulasset ab eo.*
- Ant. 7. d. Illa præmó-
nita à matre sua , Da mi-
hi , inquit , híc in disco
caput Joannis-Baptistæ.*
- Ant. 6. Contristátus est
rex : propter juramentum
autem , & eos qui páriter
recumbébant , jussit dari.*

Ant. 1. a. Misso spiculatore, præcepit afferri caput ejus in disco.

Capitule. Jerem. 1.

EGo dedi te hodiè in civitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum æreum super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, & sacerdotibus, & populo terræ.

Hymne.

ECCE, saltantis prætium puellæ,

Fertur in disco caput amputatum :

Hæc cruentatis nova proferuntur

Fercula mensis.

QUÆ rudes sylvis populos docébat,

Quæ Deum totâ resonabat aulâ,

Illâ vox, cheu ! gladio resecta,

Muta silébit.

OCCIDIT Vates, & adhuc timétur;

Vox silet verbi, cruor ille clamat :

Sancta fraterni temerata carpit

Fœdera lecti.

NUBE sub densa jubat involutum

Venerat cœcis aperire seclis :

Sole maturo, velut umbra, cessit

Lúcifer Orbe.

SUMMA laus Patri, genitòque Verbo :

Et tibi compar, utriusque nexus

Spiritus, semper, duce quo Joannes

Fùnera vincit. Amen.

ψ. Superbi iniquè agébant usquequaque : &. A lege autem tua non declinavi.

A Benedict. Ant. 2. Misit Herodes, & decollavit Joannem in carcere; & allatum est caput ejus in disco, & datum est puellæ; & puella dedit matri suæ.

Oraison.

DEUS, qui beatum Joannem Baptistam, & nascentis & morientis Filii tui Præcursorem esse voluisti : concède ut sicut ille veritatis & justitiæ Martyr occubuit; ita nos pro veritate & justitia ad mortem usque certemus : Per eundem.

AUX HEURES,

Doxologie.

SIT laus Patri, laus Filio,

Par sit tibi laus, Spiritus, Afflante quo, Vates sacræ

Et vincla spernunt & necem. Amen.

A P R I M E.

Ant. 3. a. Heródes.

Au R. br. V. Qui mittis Angelum tuum * ante faciem tuam.

A T I E R C E.

Ant. 8. G. Die natalis Heródis.

Capitule. Eccli. 5.

NE témère quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad profereudum sermónem coram Deo; Deus enim in cælo, & tu super terram.

R. br. Deus, iniqui * Insurrexérunt super me. Deus. *V.* Et synagóga potentium * quæsiérunt animam meam, * Insurrexérunt. Glória Patri. Deus.

V. Totá die exprobrábant mihi inimíci mei; *R.* Et qui laudábant me, adversum me jurábant.

A S E X T E.

Ant. 7. d. Illa præmónita.

Capitule. Isa. 4.

VÆ qui potentes estis adbibendam vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem; qui justificáctis impium pro munéribus, & justitiam justí aufertis ab eo. Propter hoc

sicut dévorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favilla erit, & germen eórum ut pulvis ascendet.

R. br. Adversum me loquebantur, * Qui sedébant in porta. Adversum. *V.* Et in me psallébant * qui bibébant vinum, * Qui. Glória. Adversum.

V. Quæsiérunt animam meam, *R.* Et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

A N O N E.

Ant. 1. a. Missó.

Capitule. Eccli. 49.

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & érúere, & pèrdere, & iterum ædificáre, & renováre.

R. br. Príncipes * Persecúti sunt me gratis. Príncipes. *V.* Et à verbis tuis * formidávit cor meum: * Persecúti sunt. Glória. Príncipes.

V. Eripe me, Dómine, de operántibus iniquitatem: *R.* Et de vitis sanguinum salva me.

A U X I I. V È P R E S.

Ant. 3. a. **A**ccedentes discípuli Joannis, tulerunt

lerunt corpus ejus, & sepeliérunt illud.

Ant. 1. f. Audívit Heródes famam Jesu, & ait: Hic est Joannes Baptista; ipse surrexit à mórtuis.

Ant. 5. C. Hæsitábat, & ait: Joannem ego decollávi. Quis est iste de quo tália áudio? Et quærébat vidére eum.

Ant. 8. G. Venientes discipuli Joannis, nuntiavérunt Jesu. Quod cùm audisset Jesus, secessit indè in navícula, in locum desertum seorsùm.

Ant. 6. Venérunt multi ad Jesum, & dicébant: Quia Joannes quidè m signum fecit nullum: Omnia autem quæcumque dixit de hoc, vera erant. Et credidérunt in eum.

Capitule. Isa. 57.

Justus perit, & non est qui recógitet in corde suo. Et viri misericórdiæ colligantur, quia non est qui intélligat: à facie enim malitiæ collectus est justus.

[Là où cette Fête est du rit Solemnel: Allelúia, allélúia. ŷ. Condemnat justus mórtuus vivos ímpios: vidébunt enim finem sapientis, &]

Mont. Esté.

contemnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Allelúia.]

Hymne.

OMNIBUS manat cruor
ecce venis:

Hinc sitim longam fá-
tia, Tyranne,

Et cibos inter pateras-
que puro

Sáanguine liba.

Ut caput vidit dápi-
bus parátis

Triste fumanti natitáre
tabo,

Hæsit, impastis fre-
muitque mensis

Fúneris auctor.

Non tamen frontis grá-
vitas serénæ

Cessit immíti violáta
ferro:

Dura mitefcit plácido
sub ore

Mortis imágo.

Scs suo rursùm Deus hunc
præire

Núntium Christo jubet,
inferisque

Ferre præcónem nova
liberandi

Gáudia mundi.

Qui Deo plenus rígidis
futúrum

Móribus Christum ru-
dis exprimébat,

Début durá quoque
morte totum

Bb

Rédere Christum.
SUMMA laus Patri, geni-
tōque Verbo;

Et tibi compar, utrius-
que nexus

Spiritus, semper, dace
quo, Joannes

Fúnera vincit.

Amen.

ψ. Cústodit Dóminus
ánimas Sanctórum sub-
rum: &. De manu pecca-
tōris liberábit eos.

A Magnif. Ant. 7. a.
Venit Joannes in via justí-
tiæ, & non credidistis ei:
publicáni autem & mere-

trices credidérunt ei; vos
autem videntes, nec pen-
niténtiam habuistis pósteá,
ut crederétis ei.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Dómine pater
& Deus vitæ meæ, áni-
mæ irreverenti & in-
frúntæ ne tradas me.

Doxologie, Sit laus,
ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 6.

Mundus gaudébit, vos
autem contristabimini;
sed tristitia vestra verté-
tur in gáudium.

FÊTES DE SEPTEMBRE.

LE I.

SAINT GILLES,
Abbé. Semidouble.

Au Commun des Abbés.

Oraison.

SANCTI Abbátis Ægidii
supplicationibus trí-
bue nos, Deus, adjuvári;
ut quæ piè crédidit, appe-
támus; & quod justè spe-
rávit, consequámur: Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum, &c.

A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.

LE II.

SAINT ANTONIN,
Martyr. Sémid.

Au Com. d'un Martyr.

Oraison.

MARTYRIS tui Antoni-
ni, quæsumus, Dó-
mine, continuâ interces-
sione, super nos miseri-
córdiam tuam multiplicá;
ut cujus patrocíniis con-
fidimus, ipsius suffrágiis,
perpétuæ salutis auxili-
um nobis adesse sentiámus:
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium
tuum, &c.

VESPRES de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.

LE III.

SAINT GRÉGOIRE

LE GRAND,

Pape & Docteur.

Double - mineur.

Au Com. des Docteurs.

Oraison.

DEUS, coróna Pontí-
ficum & lucerna
Doctórum, qui beátum
Gregórium Ecclésiæ tuæ
providisti Pontíficem &
Doctórem: quæsumus, ut
ejus nos semper & docu-
mentis erúdias, & exem-
plis informes; Qui vivis.

A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante.

LE IV.

SAINT LAZARE,
STES MARTHE & MARIE,
Hôtelles de N. S. J. C.

Double-mineur.

[Si cette Fête a les I.
Vêpres entières, on les
dit comme il suit.

AUX I. VÊPRES.

Pseumes de la Férie,
& de même à tout l'Office.

Ant. **I**ntrávit Jesus in
6. **I**quoddam castel-
lum; & múlier quædam,
Martha nómine, excepit
illum in domum suam.

Ant. 8. G, Huic erat

foror, nómine María,
quæ étiam sedens secus
pedes Dómini, audiébat
verbum illius; Martha
autem satagébat circà fre-
quens ministérium.

Ant. 3. a. Stetit Mar-
tha, & ait: Dómine,
non est tibi curæ quòd
foror mea relíquit me so-
lam ministráre? dic ergò
illi ut me adjúvet.

Ant. 5. a. Dixit illi Dó-
minus: Martha, Martha,
sollícita es, & turbáris
erga plúrima: porrò unum
est necessárium.

Ant. 1. D. María ópti-
mam partem elégit, quæ
non auferétur ab ea.]

Capitule. Hebr. 13.

CAritas fraternitátis
máneat in vobis: &
hospitalitátem nolite o-
blivisci; per hanc enim
latuérunt quidam, Ange-
lis hospítio receptis.

Hymne.

FLAGRANS amóre, pér-
ditos

Dùm nos Redemptor quæ-
reret,

Defessus ad Martham
Deus

Sese recépit hóspitam.

BEATA, quæ tantum
suis

Amíca tectis hóspitem

Fovére gaudet, & Deo

Bb ij

Inferre convivæ dapes!

DUM Martha pascit,
pascitur

María felix, ac sedens,
Magnóque tuta júdice,
Partem potitur óptimam.

NUNC, Martha, nunc
sedens Deo,

Et ipsa Verbo pásceris;

Et juge se tuus tibi

Conviva dat convivium.

DA, Christe, sanctó-
rum quies,

Sic nos ad unum téndere

Per multa, posthác óptimâ

Ut parte possimus frui.

Amen.

Ÿ. Oculi mei ad fidéles
terræ, ut sédeant mecum:

R. Ambulans in via im-
maculáta, hic mihi mi-
nistrábat.

A Magnif. Ant. 5. C.
Diligébat Jesus Martham,
& sorórem ejus Mariám,
& Lazárum.

Oraison de Laudes.

Mémoire de saint Gré-
goire. Ant. Qui docti. Ÿ.

Beátus. xxvj. Oraison,
Deus, coróna. ci - des-
sus.

A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. JESUS venit ad mo-
3. a. J numentum Lázarí.
Erat autem spelunca, &
lapis superpósitus erat ei.

Ait Jesus: Tóllite lápidem.

Ant. 8. G. Dicit Mar-
tha, soror ejus qui móer-
tuus fúerat: Dómine,
jam fœtet; quatríduanus
est enim.

Ant. 4. A. Dicit Mar-
thæ Jesus: Nonné dixi
tibi quóniam, si credi-
deris, vidébis glóriam
Dei?

Ant. 7. a. Voce magnâ
clamávit Jesus: Lázare,
veni foràs; & statim pró-
diit qui fúerat mórtuus.

Ant. 1. a. Pródiit Láza-
rus, ligátus pedes & ma-
nus ínstitis, & fácies il-
líus sudário erat ligáta.
Dixit Jesus: Sólvite eum.

Capitule. Ezech. 37.

HÆC dicit Dóminus
Deus: Ecce ego apé-
riam túmulos vestros, &
edúcam vos de sepulcris
vestris; & sciétis quia ego
Dóminus.

Hymne.

PANDITUR saxo túmulus
remóto,

Intimos clamor péne-
trat recessus,

Et Deum sentit dócili
jubentem

Aure cadáver.

PROH stupor! notas ré-
petit medullas

Spiritus; cæcam pédi-
bus revinctus

Dùm viam carpit, sibi-
met superstes

Prodit & hæres.

IPSA sic ruptis inimica
vinclis

Mors fugit, vinci pá-
tiens: futúris

Summa prælúdit tua sic
triumphis,

Christe, potestas.

UT Patrem semper pia Spi-
ritumque

Omne plebs tecum céle-
bret per ævum,

Christe, credentes áni-
mas secundæ

Eripe morti. Amen.

ÿ. Eripuisti ánimam
meam de morte, R. Ut
pláceam coram Deo in lú-
mine vivéntium.

A Benedict. Ant. 2.

Multi ex Judæis, qui vé-
nerant ad Mariam &
Martham, & viderant quæ
fecit Jesus, crediderunt
in eum.

Oraison.

DEus, qui in terris
conversátus, in do-
mo Lázari, Marthæ &
Mariæ hospitári dignátus
es; præsta, quæsumus,
ut cum Lázaro in novitate
vitæ ambulantes, te in
tuis cum Martha páscere,
& à te cum María verbi
tui meditatióne pásce me-
reámur: Qui vivis,

AUX HEURES,

Doxologie.

O VERÈ nobiscum Deus,
Jesu, tibi sit Glória

Cum Patre, cumque Spí-
ritu,

In sempiterna sécula.

Amen.

A PRIMÉ.

Ant. 3. a. Jesus venit.

Au R. br. ÿ. Qui vo-
cáris * Emmánuel.

A TIERCE.

Ant. 8. G. Dicit Martha.

Capitule. Thren. 3.

Lapsa est in lacum vita
mea, & posuerunt lá-
pidem super me. Inunda-
verunt aquæ super caput
meum: dixi, Périi: invo-
cávi nomen tuum de lacu
novíssimo.

R. br. De ventre inferi
clamávi, * Et exaudisti
vocem meam. De ventre.
ÿ. Projecisti me * in pro-
fundum, * Et exaudisti.
Glória Patri De ventre.

ÿ. Sublevábis de cor-
ruptiône vitam meam,
R. Dómine Deus meus.

A SESTE.

Ant. 4. A. Dicit Mar-
thæ.

Capitule. Eccli. 2.

Sustine, & in humilitá-
te tua paciéntiam habe;
quóniam in igne probátur
aurum & argentum, hó-

mines vetò receptibiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te.

R. br. Spera in Dómino,
* Et ipse fáciat. Spera. *ψ.*
Et dabit tibi * petitiónes
cordis tui, * Et ipse. Gló-
ria Patri. Spera.

ψ. Dóminus amat iudí-
cium, *R.* Et non derelin-
quet sanctos suos.

A N O N E.

Ant. 1. a. Pródiit.

Capitule. Osée. 13.

DE manu mortis libe-
rábo eos, de morte
redimam eos : ero mors
tua, ó mors ; morsus tuus
ero, inferne.

R. br. Humiliátus sum,
* Et liberávit me Dómi-
nus. Humiliátus sum. *ψ.*
Eripuit ánimam meam *
de morte, * Et liberávit
me. Glória Patri. Humi-
liátus sum.

ψ. Conscidisti saccum
meum, *R.* Ut canter tibi
glória mea.

A U X I I. V Ê P R E S.

Ant. **J**esus venit Bethá-
4. d. **J**niam, ubi Láza-
rus fúerat mórtuus, quem
fuscitávit Jesus.

Ant. 8. G. Cognóvit
turba multa ex Judæis
quia illic est ; & venérunt,
non propter Jesum tan-

tum, sed ut Lázarum vi-
derent, quem fuscitávit á
mórtuis.

Ant. 7. d. Fecerunt ei
cœnam ibi, & Martha
ministrábat ; Lázarus verò
unus erat ex discumbéa-
tibus cum eo.

Ant. 6. María accépit lí-
bram unguenti nardi pisti-
ci, pretiósá, & unxit pe-
des Jesu, & exersit capil-
lis suis ; & domus impléta
est ex odóre unguenti.

Ant. 1. D. Ubi cumque
prædicátum fúerit Evan-
gélium istud in universo
mundo, & quod fecit
hæc, narrábitur in me-
móriam ejus.

Capitule. Apoc. 3.

Ecce sto ad óstium, &
pulsó : si quis audie-
rit vocem meam, & ape-
rúerit mihi jánuam, iu-
trábo ad illum, & cœná-
bo cum illo, & ipso me-
cum.

Hymne.

INtrante Christo Bethá-
nicam domum,
Currámus omnes : hól-
píte spléndidam
Simóne cœnam præpa-
rante,
Tám célebrem penetré-
mus aulam.

Hic dùm ministrat Mar-
tha celer gradu,

Fraterque lætas assidet
ad dapes;

María, Christo tu fragran-
tanti

Vasa reple pretiosa nar-
do.

PEDES inungens, tẽrgere
crinibus

Gaudes; liquorem fun-
dis & in caput;

Et vase fracto, mox
inundans,

Tecta novo recreas odõ-
re.

SED cur iniquo dente la-
cẽsseris,

Dũm gloriosis obsequiis
vacas?

Unguenta fundens, an-
tevertis

Exequias morientis Agni.

QUANTUM per orbem
Christiãdum fides

Diffusa vallas subjiciet
plagas,

Tantum Mariæ grande
factum

Per pópulos resonabit
omnes.

LAUS summa Patri, sum-
maque Fílio :

Sanctõque compar glõ-
ria Flãmìni,

Quo dante jam nunc
sponsa Christi

Perpetuã fruitur quiẽte.
Amen.

ÿ. Myrrha, & gutta,
& casia à vestimentis tuis,

&c. Ex quibus delectavẽ-
runt te filiæ regum.

A Magnif. Ant. 6. Ve-
nite, benedicti Patris mei,
possidẽce paratum vobis
regnum : esurivi enim, &
dedistis mihi manducare :
sitivi, & dedistis mihi bi-
bere : hospes eram, &
collegistis me.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Deus in terris
visus est, & cum homini-
bus conversatus est.

*Doxologie, O verè. ci-
après aux Heures.*

A Nunc dimitt. Ant. 5.
a. Verbum caro factum est :
& habitavit in nobis.

LE VII.

SAINT CLOUD,
Prêtre. *Simple.*

*Au Commun des Justes,
en prenant ce qui est propre
à un Prêtre.*

Oraison.

DEUS, qui beatum Clo-
doaldum propter te
humilitatum in seculo, &
Sacerdotii munere, & vir-
tutum splendore sublimasti ;
tribue nos ejus exem-
plo tibi dignè ministrare,
& per ejus intercessionem
gratiã semper & merito
proficere : Per Dominum.

*VESPR, de la Fête sui-
vante.*

LE VIII. SEPTEMBRE.

NATIVITÉ

DE LA

SAINTE VIERGE.

SOLENNEL-MAJEUR.

AUX I. VÊPRES,

Pseaumes de la Férie.

Ant. **O**rietur stella ex
3. a. Jacob, & con-
surget virga de Israel.

Ant. 1. t. Egrediatur vir-
ga de radice Jesse, & flos
de radice ejus ascendet.

Ant. 4. E. Erit radix
Jesse, & qui exurget rége-
re gentes : in eum gentes
sperábunt.

Ant. 6. Requiescet super
eum spíritus Dómini, &
replébit eum.

Ant. 5. C. In diébus il-
lis salvábitur Juda, & Is-
rael habitábit confiden-
ter.

Capitule. Jerem. 23.

Ecce dies véniunt, di-
cit Dóminus, & sus-
citábo David germen jus-

tum : & regnábít rex, &
sápiens erit ; & fáciét ju-
dícium & justiciam in
terra.

R. Hæc dicit Dóminus :
* Si írritum potest fieri
pactum meum cum die &
nocte ; & pactum meum
írritum esse póterit cum
David, ut non sit ex eo
fílius qui regnet in thro-
no ejus. *ÿ.* Volens Deus
osténdere pollicitationis
hæredibus immobilitá-
tem consílii sui, inter-
pósuit jusjurandum. *
Si írritum. Glória. *On*
répète le R. Hæc dicit. *jus-*
qu'au ÿ.

Hymne.

DÉBITAM morti sóbo-
lem créarat
Eva peccátrix ; nova
destinátur,

Quæ sacro partu scelus
atque mortem

Détruat, Eva.

Victa serpentis fuit illa
fraude ;

Intimis virus récipit
medullis :

Vulnus hæc sanat, tu-
midique colla

Cónterit anguis.

Quo dolus cessit ? Dómi-
tâ parente ,

Tótius sperat sóbolis
ruinam :

Omnibus reddet sóbo-
les parentis

Una salutem.

Sic lucro cedunt, Dó-
mino volente ,

Damna, dum gratâ vi-
ce per Mariam

Delet antiquam nova
vita mortem ,

Grátia culpam.

DICERIS mater quoque
nostra, Virgo ;

Te proba nostram, pia
Virgo, matrem ,

Éfficax blandis précibus
sevérum

Fléctere Numen.

LAUS sit æternæ sua Tri-
nitâti ,

Quæ laborantem misc-
râta mundum ,

Próximos Christi, præ-
eunte matre ,

Núntiat ortus.

Amen.

ÿ. Usquè in æternum
præparâbo semen tuum ,
ꝛ. Et ædificâbo in gene-
rationem & generationem
sedem tuam.

A Magnif. Ant. 1. D.
qui se double. Dómine ,
sermo quem locutus es
David & super domum
ejus , confirmétur in per-
pétuum , & magnificétur
nomen tuum usquè in
sempiternum.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES, Pss. &
Capit. de la Férie ; le reste
comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Pseaumes du Dimanche.

Ant. 1. g. **Q**uæ est ista, quæ
progréditur quasi
auróra confurgens, pul-
chra ut luna, electa ut
sol ?

Ant. 4. E. Una est co-
lumba mea, perfecta mea,
una est matris suæ, electa
genitrici suæ.

Ant. 6. Vidérunt eam
filiæ, & beatíssimam præ-
dicavérunt ; reginæ, &
laudavérunt eam.

Ant. 5. a. Surge.

Cantique. Judith. 5.

Audíte, reges ; áuribus
percípíte, príncipes :
* Ego sum, ego sum quæ
Dómino canam, psallam
Dómino Deo Israel.

Dómine, cùm exires de Seir, * & transires per regiones Edom,

Terra mota est, * cœlique ac nubes distillaverunt aquis.

Montes fluxerunt à facie Dómini, * & Sinaï à facie Dómini Dei Israel.

Cessaverunt fortes in Israel & quieverunt, * donec súrgeret mater in Israel.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóstrium ipse subvertit.

Salvátæ sunt reliquiæ pópuli: * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Benedícta inter mulieres; * benedicátur in tabernáculo suo.

Qui autem díligunt te, Dómine; * sicut sol in ortu suo splendet, ita rútilent.

[*Ce Cantique se dit pendant l'Octave, quand l'Office est de l'Octave.*]

Ant. Surge & veni, columba mea: ostende mihi faciém tuam.

Ant. 3. a. Quàm pulchra es, & quàm decóra, caríssima, in delíciis!

Capitule. Baruch. 5.

Deus ostendet splendórem suum in te, omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo: Pax justitiæ, & honor pietatis.

Hymne.

MORTALE, cœlo tolle, genus, caput: En noctis horror déstit; en jubar

Nascentis auróæ propinquum

Admónuit propetáte Solem.

SACRO tumentes gérmine jam polus

Terras amícis ímbribus írrigat:

De stirpe Jesse virga surgit,

Conspícuum parítúra florem.

CÆLESTIS illum grátia Spíritus

Inunget: illi Justítia & Fides,

Timorque castus, Veritasque

Et Píetas cómites præbunt.

HUNC ergò, quem tot secla fídelibus

Votis anhélant; quem mísero Deus

Promísit orbi, spem salútis,

Accélera, pia Virgo, fructum.

SIT Trinitáti perpétuum decus,

Inflicta mundo quæ miserans mala,

In matre pignus nascitur

Non dubium dat habere Christi. Amen.

ψ. Vultum tuum deprecabuntur, κ. Omnes divites plebis.

A Benedict. Ant. 7. G. qui se double. Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernaculo Jacob; quoniam in omni gente quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

Oraison.

Deus, qui secundum propositum voluntatis tuæ mundum tibi reconciliare voluisti; præstata, quæsumus, ut qui Nativitatem Virginis Mariæ, de qua natus est nobis Christus Salvator, cum gaudio celebramus, ipsam quam Filius operatus est salutem, Matris intercessione consequamur: Per eundem Dominum.

AUX HEURES,

Doxologie.

Qui natus es de Virgine, Jesu, tibi sit gloria Cum Patre, cumque Spiritu, in sempiterna secula.

Amen.

[On la dit pendant l'Ottave, même aux Fêtes occurrentes qui n'ont point de Doxologie propre.]

Pseaumes du Dimanche.

A PRIME.

On ne dit point le Symbole Quicumque.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

Au κ. br. ψ. Qui natus es, * de Mariâ Virgine.

Canon propre.

A TIÈRCE.

Ant. 4. E. Una est.

Capitule. Eccli. 24.

Qui creavit me, requiescit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabitata, & in Israel hæreditare, & in electis meis mitte radices.

κ. br. De ventre matris meæ * Deus meus es tu, * Allelúia, allelúia. De ventre. ψ. Spes mea * ab ubéribus, * Allelúia. Glória. De ventre.

ψ. Dómine, spes mea à juventute mea: κ. In te cantatio mea semper.

A SEIXTE.

Ant. 6. Vidérunt.

Capitule. Judith. 13.

Laudate Dóminum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se, & in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam

nam quam promisit dō-
mni Israel.

R. br. Propè timentes
Dōminum * salutāre ip-
sius, * Allelúia, allelúia.
Propè. *ψ.* Ut inhábitet
glória * in terra noītra, *
Allelúia. Glória. Propè.

ψ. Veritas de terra orta
est, *R.* Et iustitia de cœlo
prospexit.

A N O N E.

Ant. 3. a. Quàm pul-
chra es.

Capitule. Isa. 41.

E Légi te, & non abjéci
te: ne timeas, quia
ego tecum sum.

R. br. Pópuli confite-
buntur tibi * in æternum,
* Allelúia, allelúia. Pó-
puli. *ψ.* Memóres erunt *
nóminis tui, Allelúia. *
Glória. Pópuli.

ψ. Concupiscet Rex de-
cōrem tuum, *R.* Quó-
niam ipse est Dōminus
Deus tuus, & adorábunt
eum.

AUX II. VÊPRES.

Pf. Dixit Dōminus, 21.

Ant. **L** auda & lætare,
6. **L** filia Sion; quia
ecce ego vénio, & habi-
tábo in médio tuī, ait
Dōminus.

Pf. Laudáte, púeri. 22.

Ant. 8. G. Rex Israel
Dōminus in médio tuī;

non timébis malum ultra:

Pf. Lætatus sum. 60.

Ant. 1. D. Dōminus
Deus tuus in médio tuī;
fortis, ipse salvábit.

Pf. Nisi Dōminus. 77.

Ant. 5. C. Gaudébit su-
per te in lætitia, silébit in
dilectiōne sua, exultábit
super te in laude.

Pf. Lauda, Jerúsalem.

83.

Ant. 4. E. Applicabun-
tur gentes multæ ad Dō-
minum in die illa, &
erunt mihi in pópulum;
& habitábo in médio tuī.

Capitule. Apoc. 21.

E Cce tabernáculum
Dei cum hominibus,
& habitábit cum eis: &
ipsi pópulus ejus erunt;
& ipse Deus cum eis erit
eórum Deus.

Allelúia, allelúia. *ψ.*
Dōminus virtútum nobis-
cum: susceptor noster
Deus Jacob. Allelúia.

Hymne.

U Nus bonórum fons,
Deus, ómnium,
Quàm liberáli fundis
opes manu!

Non antè concessis Ma-
riam

Quot próperas cumu-
láre donis!

INTER rigentes, ceu rosa,
cláuditur

Spinis,

Spinas, & acres vincit acúleos ;
 Præfens amáram virulenti
 Grátia vim frúticis retundit.
 QUANTUM pudícas ínclýta vírgines
 Præstat remóto quæ dómínam gradu
 Sequuntur, & Regis parentem
 Sidéreâ comítantur aulá !
 NEC Angelórum par decus : hi Deo
 Adstant sedenti ; fert hóminem Deum
 María, nomen dulce matris
 Virgíneo sócians honóri.
 REGINA mundi, Virgo cliéntium
 Tutéla, mæstis perfúgium reis,
 Fer nostra Nato vota : tristem
 Non páritur génitrix repulsam.
 SIT Trínitáti perpétuum decus,
 Inflicta mundo quæ míserans mala,
 In matre pignus nascitúri
 Non dúbium dat habére Christi. Amen.
 y. Sanctificávit tabernaculum.
 Mont. Eté.

náculum suum Altíssimus
 &. Deus in médio ejus.
 A Magnif. Ant. 3. a.
 qui se double. Ex te egrediétur qui sit dominátor in Israel, & egressus ejus ab iníto, à diébus æternitátis ; & erit iste pax, allelúia.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Pseumes & Capitule du Dimanche.

Ant. 2. Ecce tenébræ opérient terram, & caligo pópulos ; super te autem oriétur Dóminus.

Hymne, Virgíneis título. lx.

[On la dit pendant l'Octave, même aux Fêtes occurrentes, à moins qu'elles n'aient une Hymne propre.]

Ant. 1. g. In splendóre ortús tui, omnes vénient, laudem Dómino annuntiantes.

AUX JOURS
 DANS L'OCTAVE
 De la Nat. de la S. V.

Sémidouble.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

Pseumes de la Férie à tout l'Office.

A LAUD. Ant. seule, Surge. qui est la quatrième des Laudes du jour. L'Ant.

à Benediclus, ne se double point.

AUX HEURES, on omet Alleluia. aux *Requies*. *Brefs*.

A VESPR. Ant. seule, Lauda. qui est la premiere des I. Vêpres du jour. On omet Alleluia. avec son *Ps.* & on ne double point l'Ant. à Magnificat.

DIMANCHE

DANS L'OCTAVE.

Tout l'Office se fait du Dimanche, comme au Pseautier, avec mémoire de l'Octave.

LE IX.

DE L'OCTAVE.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de l'Octave.

LE X.

SAINT SALVI,

Evêque d'Albi.

Sémidouble.

Au Commun des Pontifes.

Oraison.

Ecclesiam tuam, Domine, interveniente beato Sálvio Pontífice, perpétuâ miseratione prospere; ut inter seculi turbines constituta, & presentí jucunditate respiret, & æternæ beatitudinis gaudia percipiat: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, &c.

Mémoire de l'Octave.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de l'Octave, avec mémoire de saint Salvi.

LE XI.

DE L'OCTAVE.

LE XII.

DE L'OCTAVE.

LE XIII.

DE L'OCTAVE.

VESPR. de la Fête

LE XIV. SEPTEMBRE.

EXALTATION DE LA SAINTE CROIX.

SOLEMNEL-MINEUR.

AUX I. VÊPRES.

*Pŕeumes de la Ferie,
& de mème à tout l'Office.*

Ant. **R** Adix Jette, qui
8. G. **R** stat in signum
populorum, ipsum gentes
deprecabuntur; & erit se-
pulerum ejus gloriosum.

Ant. 3. a. Ascendet si-
cut virgultum coram eo,
& sicut radix de terra si-
tienti: non est species ei,
neque decor.

Ant. 4. E. Sicut ovis ad
occisionem ducetur; &
quali agnus coram ton-
dente se, non aperiet os
suum.

Ant. 1. D. Si posuerit
pro peccato animam
suam, videbit semen lon-
gævum; & voluntas Dó-
mini in manu ejus dirigé-
tur.

Ant. 7. d. Justificabit
ipse Justus multos, & ini-

quitates eorum ipse portá-
bit.

Capitule. Isa. 11.

L Evabit Dóminus sig-
num in nationes, &
congregabit profugos Is-
rael, & dispersos Juda cól-
liget à quatuor plagis terræ.

R. Fílius hóminis tradé-
tur Principibus Sacerdó-
tum, & scribis; & con-
demnábunt eum morte,
& * Tradent eum génti-
bus, ad crucifigendum;
& tertiâ die resurget. *ÿ.*
Occidetur Christus; & non
erit ejus populus qui eum
negáturus est. * Tradent.
Gloria Patri. *On répete le*
R. Fílius hóminis. *jusqu'au*
ÿ.

Hymne.

CRUX alma, salve,
CruX venerábilis,
Torrente Christi sângui-
nis ébria;

Cc ij

Testis dolorum, tu sum-
 préma
 Verba Dei morientis au-
 dis.
 Tu celsa sedes, undè suos
 docet;
 Vitalis, in quo nos pé-
 perit, thorus;
 Currus triumphantis,
 tribunal
 Júdicis, atque litantis
 ara.

Non rapta cæsis hóstibus
 ímpia
 Hic arma fulgent; nec
 dómiti duces
 Graves caténis híc tra-
 huntur:
 Nobílior Crucis est
 triumphus.

ORBIS redempti quália
 pignora!
 Crux tinéta Christi sán-
 guine adhuc madet:
 Speráte, mortáles: sa-
 lútem
 Plena necis monumenta
 præstant.

CRUX certa cæli sémita,
 quæ Patris
 Thronum petenti pan-
 dis iter Deo:
 Nunc álterâ nobis nefas
 est

Ire viâ malè delicátos.
 LAUS summa Patri qui
 creat ómnia,
 Natóque mundum qui
 réparat Cruce:

Qui cuncta replet, sum-
 ma sancto
 Spiritui: tribus una
 semper. Amen.

ÿ. Accípere ánimam
 meam consiliáti sunt:
 x. Ego autem in te specta-
 vi, Dómine.

A Magnif. Ant. J. qui
 se double. Ego quasi agnus
 qui portátur ad víctimam;
 cogitavérunt super me
 consília, dicentes: Eradá-
 mus eum de terra vivén-
 tium, & nomen ejus non
 memorétur ámplius.

Oraison de Laudes.
 Mémoire de la Nati-
 vité de la sainte Vierge.
 A COMPLIES, comme
 après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. **C**hristus mórtuus
 7. ç. est pro peccátis
 nostris, & resurréxit tertiâ
 die secundum Scrip-
 túras.

Ant. 4. E. Humiliávit
 semetipsum, factus obé-
 diens usquè ad mortem,
 mortem autem Crucis;
 propter quod & Deus exal-
 távit illum.

Ant. 2. Cùm esset Filius
 Dei, dídicit ex iis quæ pas-
 sus est obediéntiam; &
 consummátus, factus est
 ómnibus obtemperántibus
 sibi causa salútis æternæ.

Ant. 3. a. Sic oportebat.

Cantique. Isa. 49.

ECce levabo ad gentes
manum meam, * &
ad populos exaltabo fig-
num meum.

Et afferent filios tuos,
(Sion,) in ulnis, * & fi-
lias tuas super humeros
portabunt.

Et erunt reges nutritii
tui, * & reginæ nutritices
tuæ.

Vultu in terram demis-
so, adorabunt te, * &
polverem pedum tuorum
lingent.

Et scies quia ego Dómi-
nus, * super quo non con-
fundentur, qui expectant
eum.

Ant. Sic oportebat Chri-
stum pati & resurgere, &
prædicari in nomine ejus
pœnitentiam, & remissio-
nem peccatorum in om-
nes gentes.

Ant. 8. G. Verbum Cru-
cis pereuntibus quidem
stulticia est; iis autem qui
salvi fiunt, nobis, Dei
virtus est.

Capitule. 1. Cor. 1.

PRædicamus Christum
crucifixum, Judæis
quidem scandalum, Gén-
tibus autem stultitiam;
ipsis autem vocatis Judæis

atque Græcis, Christum
Dei virtutem; & Dei sa-
piëntiam.

Hymne.

UNCTA CRUX DEI CRUCI-
RE

Quam potens & efficax!

Hujus tactu jacentes

Erigunt se mortui:

Christus olim quâ pepen-
dit,

Tanta vis fuit Crucis.

PUBLICI fontes salutis;

Sacra Christi vulnera,

Vulneratos illa sanant

Anguis instar ænei:

Quisquis æger speret, &
spe

Non suâ fraudabitur.

CRUX tribunal, quo se-
debit

Justus ultor criminum:

Sponte sed nos judicemus,

Cedet ira Jûdicis;

Nosque primi puniamus,

Ne secundus puniat.

TOTIUS fons sanctitatis,

Sancta quo sunt omnia,

Qui tuo quodcumque cri-
men

Expiasti sanguine,

Labe puros, Christe, ser-
ves

Christianos moribus.

SEMPITERNA laus Pa-
renti

Qui creavit omnia,

Filioque qui redemit

Morte nos volens suâ:

Par & illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

ÿ. Omnis terra adóret
te, & psallat tibi : R.
Psalmum dicat nómini
tuo, Dómine.

A Benediçt. *Ant.* 1. D.
qui se double. Dignus est
Agnus qui occísus est, ac-
cípere virtútem, & divi-
nitátem, & sapiéntiam,
& fortitúdinem, & honó-
rem, & glóriam, & be-
dictiónem.

Oraison.

DEUS, qui nos ho-
diernâ die Exaltatió-
nis sanctæ Crucis ánnuâ
solemnitate lætificas ;
præsta, quæsumus, ut cu-
jus mystérium in terra co-
gnóvimus, ejus redemp-
tiónis præmia in cælo me-
reámur : Per eundem.

*Mémoire de la Nativité
de la sainte Vierge.*

AUX HEURES,
Doxologie.

QUI per crucem nos lí-
beras,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

A P R I M E.

Ant. 7. ç. Christus.

Au R. br. ÿ. Qui pas-
sus es * pro nobis.

Canon propre.

A T I E R C E.

Ant. 4. E. Humiliávit.
Capitule. Act. 10.

NOS testes sumus óm-
nium quæ fecit in
regiónè Judæórum & Je-
rúfalem, quem occidé-
runt suspendentes in li-
gno : hunc Deus suscitávit
tertiâ die.

R. *br.* Lápídem quem
reprobavérunt ædifican-
tes, * hic factus est in ca-
put ánguli, * Allelúia,
allelúia. Lápídem. ÿ. A
Dómino factum est istud,
* & est mirábile in óculis
nostris, * Allelúia. Gló-
ria. Lápídem.

ÿ. Deus noster, Deus
salvos faciendi, R. Et
Dómini Dómini éxitus
mortis.

A S E X T E.

Ant. 2. Cùm esset.

Capitule. Hebr. 2.

DECÉBAT eum propter
quem ómnia, & per
quem ómnia, qui multos
fílios in glóriam addúxe-
rat, auctórem salutis có-
rum per passiónem con-
summáre.

R. *br.* Deus rex noster *
operátus est salutem, *
Allelúia, allelúia. Deus.
ÿ. In médio * terræ, *
Allelúia. Glória. Deus.

ÿ. Apud Dóminum mi-

fericórdia, &c. Et copiósá apud eum redemptio.

A N O N E.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitule. Ephes. 3.
DEus det vobis ut possitis comprehendere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, & longitúdo, & sublimitas, & profundum; scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Re. br. Magnus Dóminus noster, * & magna virtus ejus, * Allelúia, allelúia. Magnus. *Ps.* Et sapiéntiæ ejus * non est númerus, * Allelúia. Glória Patri. Magnus.

Ps. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: &c. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum.

AUX II. VÉPRE S.

Ant. **C**Hristus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno.

Ant. 8. G. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit Deus; ut nos efficerémur justitia Dei in ipso.

Ant. 6. Commendat caritátem suam Deus in nobis; quóniam justificáti in sanguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum.

Ant. 5. C. Gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépinus.

Ant. 3. a. Semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundo sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem.

Capitule. Act. 10.
PRæcepit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo iudex vivórum & mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pèthibent, remissionem peccatórum accipere per nomen ejus qui credunt in eum.

Allelúia, allelúia. *Ps.* Ipse redimet Israel ex ómnibus iniquitatibus ejus. Allelúia.

Hymne.

SIGNUM novi Crux fæderis,
 Crux orbis arca náufragi,
 Cùm jam perimus, nos ratis

Portus refers in pátrios.

TELIS rubentem flámmis

Ultóris exatmas manum :
Placátur , ut te réspicit ,
Iras & obliuíscur.

LETHALE sí vulnus fe-
rat

Infernus anguis mórsibus ;
Læsi simul te viderint ,
Repentè tu medéberis.

ARA sub illa par Deo
Se consecrávit hóstia :
Hâc sede læsum fílius
Placávit orátor Patrem.

CRUX sancta , Crux
amábilis ,
Crux tincta Christi san-
guine ,
Haurite da nos largiùs
Vitam , Dei de fúnere.

QUI per Crucem nos lí-
beras ,
Fili , tibi laus máxima
Cum Patre : nec tibi mi-
nor
Laus , utriusque Spíritus.
Amen.

ψ. In te confidit ánima
mea , Deus ; &. Et in um-
bra alárum tuárum sperá-
bo.

A Magnif. Ant. 7. d.
qui se double. Parébit sí-
gnum Fílii hóminis in cœ-
lo ; & tunc plangent om-
nes tribus terræ , & vidé-
bunt Fílium hóminis ve-
nientem in núbibus cœli
cum virtúte multa & ma-
jestáte.

Oraison de Laudes.

Mémoire de l'Octave de
la Nativité de la sainte
Vierge , comme aux I. Vê-
pres de la Fête.

A COMPLIES.

Ant. 6. Agnum ófferes
ad vésperum in odórem
suauitátis.

Hymne.

JESU , manus , pedes ,
caput ,
Perfossus & sacram latus ;
Fac vox profúsi sánguinis
Ascendat ad thronum Pa-
tris.

NOBIS , Redemptor ,
Crux tua
Sit sola spes & glória :
Quis jam tibi vel vívere ,
Jesu , recúset vel mori ?

PLAGÆ tui sint córporis
Ægris azylum méntibus ;
A Patris ira nos tegas
Blando , Redemptor , in
sinu.

QUI per Crucem nos lí-
beras ,
Fili , tibi laus máxima
Cum Patre : nec tibi mi-
nor
Laus , utriusque Spíritus.
Amen.

A Nunc dimitt. Ant.
5. a. Ecce in médio throni
Agnum stantem tanquàm
occísium.

LES QUATRE-TEMS
de Septembre se célèbrent
le Mercredi , Vendredi &

Samedi après l'Exaltation
de la sainte Croix.

L'Office se prend de la
Férie occurrente, comme
au Pseautier, excepté ce
qui est propre pour chaque
jour.

S'il se rencontre ces
jours-là une Fête Sémi-
double ou au-dessus, on
ne fait l'Office, avec mé-
moire de la Férie à Lau-
des seulement.

MERCREDI

DES QUATRE-TEMs.

A LAUDES.

ψ. Humiliabam in jejú-
nio animam meam; R. Et
oratio mea in sinu meo
convertetur.

A Benedi&ct. Ant. 7. d.
Incepavit Jesus spiritum
immundum, & sanavit
puerum, & reddidit illum
patri ejus. Stupébant au-
tem omnes in magnitudi-
ne Dei.

Prieres à genoux, ain-
si qu'aux Heures.

Oraison.

Misericordiæ tuæ re-
médiis, quæsumus,
Dómine, nostram adjuva
fragilitatem; ut quæ suâ
condi&ione attéritur, tuâ
clemé&ntiâ reparétur: Per
Dóminum.

Cette Oraison se dit aux
Heures.

On dit les Suffrages de
la Croix & de tous les
Saints.

A PRIME, Canon
propre.

A VESPR. si elles sont
de la Férie, on dit l'Ant.
à Magnificat. comme au
Pseautier, avec les Prieres
à genoux, l'Oraison du
Dimanche précédent, &
les Suffrages.

VENDREDI

DES QUATRE-TEMs.

A LAUDES.

ψ. Misérator & miséri-
cors Dóminus, R. Lon-
gánimis & multum misé-
ricors.

A Benedi&ct. Ant. 6. Di-
xit Jesus ad mulierem: Fi-
des tua te salvam fecit;
vade in pace.

Prieres à genoux.

Oraison.

A Desto, quæsumus;
omnipotens Deus,
& in jejú&nio corporáli
mentem nostram opé&ribus
tuó&rum ré&fice mandató-
rum: Per Dóminum.

Cette Oraison se dit
aux Heures.

Canon propre.

SAMEDI

DES QUATRE-TEMs.

A LAUDES.

ψ. Benedic, ánima mea,
Dómino, R. Qui sanat

omnes infirmitates tuas.

A Benedict. Ant. 8. G.
Hypocritæ, unusquisque
vestrûm Sábbito non sol-
vit bovem suum, & du-
cit adaquâre? Hanc autem
filiam Abrahæ non opôr-
tuit solvi à vinculo isto,
die Sábbiti?

Prieres à genoux.

Oraison.

OMnipotens sempiter-
ne Deus, qui per
continéntiam salutâtem
corpóribus medéris &
méntibus; majestâtem
tuam súpplices exorâmus,
ut piâ jejunântium depre-
cacióné placâtus, & præ-
séntia nobis subsidia trí-
buas, & futúra: Per Dó-
minum.

Canon propre.

LE XV.

OCTAVE
DE LA NATIVITÉ
de la sainte Vierge.

Double-mineur.

*Pseaumes de la Férie à
tout l'Office. Le reste com-
me au jour de la Fête, en
retranchant le rit Solem-
nel, & gardant le rit
Double-mineur.*

*A VESPR. mémoire de
saint Jean Chrysostome.
Ant. Beâtus qui. V. Beâ-
tus homo. xxij. Or. Da
servis tuis. ci-après.*

LE XVI.

SAINT JEAN
CHRYSOSTOME,
Evêque de Constantinople
& Docteur.

Double-mineur.

Au Com. des Docteurs.

Oraison.

DA servis tuis in facto
ministério, Dómine,
spíritum sapiéntiæ & for-
titúdinis, quo beâtus
Joannes Chrysóstomus
peccantes argúere non dés-
titit, & múltiples æium-
nas pro tui nóminis amore
superávit: Per Dóminum.

*A VESPR. mémoire de
saint Corneille, Pape &
Martyr. Ant. Ecce. V. In
Deo. vj. Or. Deus, cui.
ci-après.*

LE XVII.

SAINT CORNEILLE,
Pape & Martyr.

Sémidouble.

Au Com. d'un Martyr.

Oraison.

DEUS, cui omnis fa-
mulâtur dignitas;
da Ecclésiæ tuæ Ministris,
interveniente beâto Cor-
nelio Martyre tuo atque
Pontífice, ut sicut súbdi-
tos sibi pópulos órdisis ho-
nóre súperant, ita morum
virtúte transcendant: Per
Dóminum.

A VESPR. on fait mé-

moire de sainte Camele,
Vierge & Mart. Ant. In-
firma. *ψ.* Deus. xl. Orai-
son, Deus, sanctæ. ci-
après.

LE XVIII.

SAINTE CAMELE,
Vierge & Martyre.

Simple.

*Au Com. des Vierges
Martyres.*

Oraison.

DEUS, sanctæ puritatis
amator, qui beatæ
Cameliæ castum virginita-
tis propositum infudisti;
da nobis, quæsumus, sic
ejus agnitionem gloriosum
venerari, ut perpetuis ejus-
dem mereamur fovéri præ-
sidiis: Per Dominum.

*VESPR. de la Fête sui-
vante.*

LE XIX.

SAINT CYPRIEN,
Evêque de Carthage &
Martyr.

Sémidouble.

Au Comm. d'un Martyr.

Oraison.

BEATI Cypriani, quæ-
sumus, Domine, nos
tibi sancta commendet
bratio; qui simul & vigô-
re sacerdotii claruit, &
gloriosæ passionis trium-
pho refulsit: Per Domi-
num nostrum Jesum Chri-
stum, &c.

LE XXI.

SAINT MATTHIEU,
Apôtre & Evangéliste.

Double-majeur.

*Tout du Commun des
Apôtres, excepté ce qu'il
suit.*

AUX I. VÊPRES.

ψ. Beatus quem elegisti
& assumpsisti; *℞.* Inhabi-
tabit in ætriis tuis, Dômi-
ne.

A Magnif. Ant. 8. G.
Vidit Jesus hominem se-
dentem in telonio, Mat-
thæum nomine; & ait illi:
Séquere me.

Oraison de Laudes.

A LAUDES.

ψ. Mibi adhærere Deo
bonum est; *℞.* Pônere in
Dômino Deo spem meam.

A Benedict. Ant. 3. a.
Relictis omnibus, Levi se-
cucus est Jesum; & fecit
ei convivium magnum in
domo sua.

Oraison.

DEUS, qui ineffabili
misericordiâ, beatum
Matthæum ex publicano
Apôstolum eligere digna-
tus es: da nobis, ejus
exemplo & intercessiône,
ut post te, relictis om-
nibus, ambulantes, tibi
firmiter adhærere valeâ-
mus; Qui vivis & regnas,
&c.

AUX II. VÊPRES.

ŷ. Misericors Dóminus & justus; &c. Et Deus noster miseretur.

A Magnif. Ant. 6. Misericórdiam volo, & non sacrificium; non enim veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam.

Mémoire de saint Maurice & ses Compagnons, Martyrs. Ant. Cùm vos. ŷ. Viriliter. xij. Oraison, Deus, pro te. ci-après.

LE XXII.

SAINT MAURICE,
& ses Compagnons, Mart.

Sémidouble.

Au Commun de plusieurs Martyrs.

Oraison.

DEUS, pro te certantium fortitúdo, & coróna per te vincéntium; da nobis, quæsumus, ut qui in beatorum Mátyrum Mauríci & Sociórum passióne virtútem tuam prædicámus, per eandem contrâ salútis hostes firmâ fide roborémur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXIII.

SAINTE THECLÉ,
Vierge & Martyre.

Sémidouble.

Au Com. des Vierges Martyres.

Oraison.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut præclára virgo Thecla, sicut in muliebri sexu primæ Dóminicæ passiónis imitatrix enítuit, ita fragilitáti nostræ promptam se adjutricem exhibeat: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

A VESPR. on fait mémoire de la Fête suivante.

LE XXIV.

SAINT YSARN,
Abbé Simple.

Au Commun des Abbés, Oraison.

FAMÍLIAM tuam, Deus, in tua misericórdia sperantem cœlesti protége benignus auxílio; ut quæ de beáti Ysarni Abbátis virtútibz gloriátur, ejus méritis & intercessióne, perpétuâ pace & unitáte lætétur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

VESPR. de la Fête suivante.

LE XXV.

SAINT FIRMIN,
Ev. d'Amiens & Mart.*Sémidouble.**Au Com. d'un Martyr.**Oraison.*

DEus, qui per beatum Firminum Martyrem tuum atque Pontificem infidèles populos de tenebris ad lucem veritatis venire tribuisti; da nobis, ejus intercessione, in fide stabiles, & à spe Evangelii quod predicavit immobilis permanere: Per Dominum.

LE XXVII.

SAINT COSME
ET SAINT DAMIEN,

Martyrs.

*Sémidouble.**Au Commun de plusieurs Martyrs.**Oraison.*

Magnificet te, Domine, sanctorum tuorum Cosmæ & Damiânæ veneranda sollemnitas; quâ & illis gloriam sempiternam, & opem nobis ineffabili providentiâ contulisti: Per Dominum.

LE XXIX. SEPTEMBRE.

FÊTE

DE SAINT MICHEL
ARCHANGE,
ET DE TOUS LES SS. ANGES.

SOLEMNEL-MINEUR.

AUX I. VÊPRES.

*Pseaumes de la Férie,
& de même à tout l'Office.*

Ant. **V**idi Dóminum se-
1. D. **V**identem super
sólium excelsum & elevá-
tum: & ea quæ sub ipso
erant, replébant tem-
plum.

Ant. 2. Séraphim stabant
super illud, & clamábant
alter ad álterum: Sanctus,
Sanctus, Sanctus Dóminus
Deus exercítuum.

Ant. 3. a. Eleváta est
glória Dómini désuper
Cherub: & sónitus alá-
rum Chérubim audiebá-
tur, quasi vox Dei omni-
potentis loquentis.

Ant. 5. C. De throno
procedébant fúlgura, &
voces, & tonítroa: &

septem lámpades ardentes
ante thronum, qui sunt
septem Spíritus Dei.

Ant. 6. Thronus ejus
flammæ ignis: míllia míl-
lium ministrábant ei, &
déciès mílliès centéna míl-
lia assistébant ei.

Capitule. Coloff. 1.
IN Christo cón dita sunt
universa in cœlis, &
in terra; visibília, & in-
visibília, sive Throni, si-
ve Dominatiónes, sive
Principátus, sive Potestá-
tes: ómnia per ipsum &
in ipso créata sunt.

ꝛ. Dómine exercítuum,
Deus Israel, * Qui sedes
super Chérubim, tu es
Deus solus ómnium re-
gnórum terræ: tu fecisti
cœlum & terram. ꝑ. Dó-

mine Deus noster, tu creasti omnia; & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt. * Qui. Glória. On répete le *℞*. Dómine exercituum. *jusqu'au ψ* .

Hymne.

CHRISTE, qui sedes olympo,
Pat Deo Patri Deus,
Quem tremiscunt intuen-
do

Purióres Spíritus,
Da choris junctos supernis
Ore puro psállere.

INTER omnes fulguranti:

Ense victor émicat,
Qui draconis insolentem
Cóntrudit feróciã,
De polo trusit rebellem
In profunda tártara.

DUM superbum sternis
hostem,

Intonas: Quis ut Deus?
Obstináta turba præcep
Clade commúni ruit:
Te triumphantem corónat

Qui tibi dat vincere.

TU decóre vincis omnes,
Alitum pulchérime:
Assides Deo propinquus,
Cónsili tu párticeps:
Astra claudis & reclúdis,
Nosque sistis Júdici.

TE tremendo poscat æger
Mortis in luctámine,

Advolantis efficacem
Séntiet præsentiam:
Córporis vinclis solútum
Mox ad astra transféreres.

QUÆ suos facit ministrós,

Quos creávit spíritus,
Præcolendæ Trinitáti,
Laus, honor, virtus, decus,

Universum sit per orbem,
Cuncta sit per sécula.

Amen.

ψ . Laudáte Dóminum
in virtútibus ejus; *℞*. Lau-
dáte eum secundum mul-
titudínem magnitudínis
ejus.

A Magnif. Ant. 8. G. qui se double. Quis pósuit mensúras terræ? vel quis tetendit super eam líneam, cum me laudárent simul astra marutína, & jubilárent omnes filii Dei?

Oraison de Laudes.

A COMPLIES, comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. 8. G. **V**idi in médio throni Agnum stantem tanquàm occisum; & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni.

Ant. 1. a. Erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magnâ: Dignus est Agnus qui oc-

Dd ij

cifus est, accipere virtutem & divinitatem.

Ant. 2. Ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adoraverunt Deum.

Ant. 6. Projectus est.

Cantique. Daniel. 3.

Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum: * & laudabilis & gloriosus & superexaltatus in secula.

Benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum: * & laudabile & superexaltatum in omnibus seculis.

Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ: * & superlaudabilis & supergloriosus in secula.

Benedictus es in throno regni tui; * & superlaudabilis & superexaltatus in secula.

Benedictus es qui intueus abyssos, & sedes super Chérubim: * & laudabilis & superexaltatus in secula.

Benedictus es in firmamento cæli: * & laudabilis & gloriosus in secula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino: * laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite, omnes virtutes Domini, Domino:

* laudate & superexaltate eum in secula.

Glória Patri.

Ant. Projectus est accusator fratrum nostrorum; & ipsi vicerunt eum: propterea lætâmini, cæli, & qui habitatis in eis.

Ant. 4. E. Omnes audivi, dicentes: Sedit in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum.

Capitule. Apoc. 3.

Qui vicerit, vestiatur vestimentis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ; & confitebor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

Hymne.

Mille, quem stipant
solio sedentem
Corporis puræ sine mole
mentes,
Christe, quos fuso tibi
consecrasti
Sanguine, serva.

Quas tenent cellas super
astra sedes
Spíritus, nobis quoque
preparasti:
Ut viam monstrent, socios
fidèles
Próvidus addis.

Qui Dei nunquam temeranda jura

Vindicat sacris metuen-
dus armis,

Prompta perdendos Mi-
chael in hostes

Arma ministret.

NUNTIUS felix meliôris
ævi,

Fausta qui mundo Gá-
briel tulisti,

Creber è cælo vénias,
amíca

Núntia portans.

CORPORIS morbos, tene-
brasque mentis

Pelle, divinas medicus
per artes,

Qui seni cæco, Rá-
phael, dedisti

Cérnere solem.

GRATIAS Regi súperum
canamus,

Turba, cui servit, ce-
ler Angelórum :

Quem fides veri studiô-
sa trinum

Credit & unum.

Amen.

ÿ. Adoráte Dóminum,
omnes Angeli ejus : R. Au-
divit, & lætata est Sion.

A Benediét. *Ant. 1. D.*
qui se double. Poténtiam
virtútis operátus est Deus
in Christo, illum consti-
tuens ad dexteram suam,
suprà omnem Principá-
tum, & Potestátem, &
Virtútem, & Dominatió-
nem,

Oraison.

DEus, qui miro ór-
dine Angelórum mi-
nistéria hominumque dis-
pensas ; concéde propí-
tius, ut à quibus tibi mi-
nistrántibus in cælo sem-
per assístitur, ab his in
terra vita nostra muniá-
tur : Per Dóminum.

AUX HEURES,

Doxologie.

REX, cui ministrant An-
geli,

Jesu, tibi sit glória,

Cum Patre, & almo Spí-
ritu

Nunc & per omne sécu-
lum. Amen.

A PRIME.

Ant. 8. G. Vidi.

Au R. br. ÿ. Qui pro
nobis minor Angelis fac-
tus, * nunc super Angelos
exaltatus es.

Canon propre.

A TIERCE.

Ant. 1. a. Erat.

Capitule. Hebr. 12.

ACcessistis ad Sion
montem & civitatem
Dei viventis, Jerúsalem
cælestem, & multórum
míllium Angelórum fre-
quéntiam, & Ecclesiám
primitivórum qui cons-
cripti sunt in cælis, & jú-
dicem ómnium Deum, &
spíritus justórum perfec-

D iij

tórum, & testamenti novi
mediatórem Jesum.

R. br. Benedícite Dó-
mino, * omnes virtútes
ejus, * Allelúia, allelúia.
Benedícite. *ψ.* Ministri
ejus, * qui fácitis volun-
tátem ejus, * Allelúia.
Glória Patri. Benedícite.

ψ. Benedícite Dómino,
ómnia ópera ejus, *R.* In
omni loco dominatiónis
ejus.

A S E X T E.

Ant. 2. Cecidérunt.

Capitule. Apoc. 22.

CÉcidi ut adorárem
ante pedes Angeli qui
mihi hæc ostendébat; &
dixit mihi: Vide ne féce-
ris; conservus enim tuus
sum, & fratrum tuórum
Prophetárum, & eórum
qui servant verba prophe-
tiæ libri hujus: Deum
adóra.

R. br. In conspectu An-
gelórum * psallam tibi,
Dómine, * Allelúia, alle-
lúia. In conspectu. *ψ.* Ado-
rábo * ad templum sanc-
tum tuum, * Allelúia.
Glória Patri. In conspec-
tu.

ψ. Adorábo ad templum
sanctum tuum, *R.* In ti-
móre tuo.

A N O N E.

Ant. 4. E. Omnes.

Capitule. Hebr. 1;

CUm introducit Primo-
génitum in orbem
terræ, dicit: Et adórent
eum omnes Angeli Dei. Et
ad Angelos quidém dicit:
Qui facit Angelos suos,
spíritus; & ministros suos,
flammam ignis.

R. br. Laudáte Dómi-
num, * omnes Angeli e-
jus, * Allelúia, allelúia.
Laudáte Dóminum. *ψ.*
Laudáte eum, * omnes
Virtútes ejus, * Allelúia.
Glória Patri. Laudáte Dó-
minum.

ψ. Laudáte Dóminum
de cælis; *R.* Laudáte eum
in excelsis.

AUX II. VÊPRES.

Ant. 5. a. **V**idi septem An-
gelos stantes in
conspectu Dei; & datæ
sunt illis septem tubæ.

Ant. 6. Mittet Fílius hó-
minis Angelos suos cum
tuba, & voce magna; &
congregábunt electos ejus
à quátuor ventis.

Ant. 8. G. Ipse Dóminus
in jussu, & in voce Ar-
chángeli, & in tuba Dei
descendet de cælo, &
mórtui qui in Christo
sunt, resurgent primi.

Ant. 2. Exíbunt Angeli,
& separábunt malos de
medio justórum.

Ant. 7. a. Angeli cōlligent de regno Dei omnia scāndala, & eos qui faciunt iniquitatem; & mittent eos in caminum ignis.

Capitule. 2. Theff. 1.
Digni habeāmini in regno Dei, pro quo & patimini: si tamen iustum est apud Deum retribuere tribulationem iis qui vos tribulant; & vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in revelatione Dōmini Jesu de cælo cum Angelis virtutis ejus.

Allelúia, allelúia. *ψ.*
 Dōmine Deus meus, magnificātus es vehementer; qui facis Angelos tuos Spíritus, & ministros tuos ignem urēntem. Allelúia.

Hymne, Christe. 315.

ψ. Qui sedes super Chérubim, manifestāre, &c. Coram Éphraïm, Benjamin, & Manasse.

A Magnif. Ant. J. qui se double. Qui digni habebuntur século illo, & resurrectione ex mortuis, æquales Angelis sunt, & filii sunt Dei; cū sint filii resurrectionis.

Oraison de Laudes.

Mémoire de saint Jérôme. Ant. Beātus qui. *ψ.* Beātus homo. xxij.

Oraison, Deus, qui Ecclésiæ. ci-après.

A COMPLIES.

Ant. 1. a. Vidit Jacob in somnis scalam stantem super terram, & cacūmen illius tangens cælum; Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam.

Doxologie, Rex cui ministrant Angeli. ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 5. a. Dicit Jesus amen, amen dico vobis: Vidēbitis cælum apertum, & Angelos Dei ascendentes & descendentes suprā Filium hōminis.

LE XXX.

SAINT JEROSME,
 Prêtre & Docteur.

Double - mineur.

Au Commun des Docteurs.

Oraison.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponendis sacris Scripturis beātum Hieronymum Doctorem maximum providere dignatus es; præsta, quæsumus, ut ejus suffragantibus meritis, sint nobis semper castæ delicia nostræ Scripturæ tuæ, & in ipsis inveniamus fidei, spei & caritatis alimentum: Per Dō-

minum nostrum Jesum *saint Remi*, *Ev. Ant.*
 Christum Filium tuum, *Elégit. ψ. Beatus. xvij.*
 qui tecum vivit, &c. *Oraison*, Deus, qui pò-
 A *VESPR. mémoire de* pulo Fráncico. *ci-après.*

FÊTES D'OCTOBRE.

LE I.

SAINT REMI,
 Evêque de Reims.

Sémidouble.

Au Com. des Pontifes.
Oraison.

DEUS, qui pòpulo
 Fráncico æternæ sa-
 lûtis beátum Remígium
 ministrum tribuisti; præ-
 ta, ut quem doctòrem vi-
 tæ habuimus in terris, in-
 tercessòrem habere mereá-
 mur in cœlis: Per Dómi-
 num.

*VESPR. de la Fête sui-
 vante.*

LE II.

LES SAINTS ANGÈS
 GARDIENS.

Double-majeur.

AUX I. VÈPRES.

Pseaumes de la Férie,
*& de même à tout l'Of-
 fice.*

Ant. **E**CCE ego mittam
 7. a. **A**ngelum meum,
 qui præcedat te, & custó-
 diat in via, & introducat
 in locum quem parávi.

Ant. 4. d. Observa eum,
 & audi vocem ejus, nec
 contemnendum putes;
 quia non dimittet cum
 peccáveris, & est nomen
 meum in illo.

Ant. 8. G. Si audieris
 vocem Angeli mei, & fé-
 ceris ómnia quæ loquor;
 inimicus ero inimicis tuis,
 præcedetque te Angelus
 meus.

Ant. 5. a. Educam vos
 cum pace, dicit Dóminus;
 Angelus enim meus vobis-
 cum est, ipse autem exquí-
 ram ánimas vestras.

Ant. 6. Ne dicas co-
 ram Angelo: Non est pro-
 vidéntia; ne irátus Deus
 dissipet cuncta ópera má-
 num tuárum.

Capitule. If. 63.

DIXIT Dóminus: Pò-
 pulus meus est, filii
 non negantes; & factus
 est eis Salvátor. In omni
 tribulatióne eórum non
 est tribulátus, & Angelus
 facièi ejus salvávit eos:

in dilectione sua & in indulgentia sua ipse redemit eos, & portavit eos.

R. Non accedet ad te malum; * Quoniam Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te: † In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum, †. Dicit mihi Angelus: Confervus tuus sum, & fratrum tuorum: Deum adora; * Quoniam. Gloria Patri. † In manibus.

Hymne.

CUSTODES hominum
psallimus Angelos,
Naturæ fragili quos Pater
addidit
Cœlestis cômities, infidiantibus
Ne succumberet hostibus.

NAM quod corruperit proditor angelus,
Concessis meritò pulsus honoribus,
Ardens invidiâ, pèllere nititur
Quos cœlo Deus advocat.

HUC Custos igitur pervigil advola,
Avertens patriâ de tibi creditâ
Tâm morbos animi, quàm requiescere

Quidquid non finit incolas.

SIT laus summa Patri,
summaque Filio,
Haud impar tibi sit,
glória, Spiritus,
Qui nos dum revocas
ad superas domos,
Mandas providus Angelis. Amen.

†. Qui habitat in adjutorio Altissimi, R. In protectione Dei cœli commorabitur.

A Magnif. Ant. 1. D.
Deus viros instruit disciplinâ, ut avertat hominem ab his quæ facit: si fuerit pro eo Angelus loquens, miseretur ejus, & dicet: Libera eum; & videbit faciem ejus.

Oraison de Laudes.

Pour la mémoire de saint Remi, Ant. Sacerdotes. †. Salvum. xxj. Or. Deus, qui populo Francico. ci-dessus.

A COMPLIES, comme en la Fête de saint Michel.

A LAUDES.

*Ant. 4. E. A*ngelus Domini dixit: Domine exercituum, usquequò tu non miseraberis Jerusalem, & urbium Juda, quibus iratus es?

Ant. 6. Respondit Dô:

minus Angelo verba consolatoria, dicens: Consolabitur adhuc Dominus Sion, & eliget adhuc Jerúsalem.

Ant. 1. a. Angelus egrediebatur dicens: Absque muro habitabitur Jerúsalem, & ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu ejus.

Ant. 7. d. Suscitavit me Angelus qui loquebatur in me, & ait: Sciétis quia Dominus exercituum misit me ad vos.

Ant. 3. a. Próteget Dominus habitatores Jerúsalem; & erit domus David quasi Dei, sicut Angelus Domini in conspectu eorum.

Capitule. Isa. 62.

Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes: totâ die & totâ nocte, in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscimini Domini, ne taceátis, & ne detis filéntium ei, donec stabíliat, & donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Hymne.

REGNATOR orbis summus & árbitet,
Cui prona servit Cúria
Cœlitum;

Quæ voce solâ tu creati,
Perpétuâ regis ipse curâ.
Nobis fidèles próvidus
Angelos

Missos olympto suppeditas
duces,
Qui nos tot obsessos periculis
Incólumes sine labe servant;

NE nos malignis fráudibus
óccupet,
Incauta fallat pectora
súbdolus
Suástor malórum; ne redemptam
Abripiat lanietque prædam.

LAUS summa Patri, summaque
Fílio;
Tibique compar glória,
Spíritus,

Qui per salutis tot ministris
Das pátrias remeáte sedes. Amen.

ÿ. Inclínávit cœlos, & descendit Dominus: & Ascendit super Chérubim.

A Benediçt. Ant. 5. C.
Cùm páriter prompto ánimo
procéderent Jerósólymis,
appáruit præcedens
eos eques in veste cándida;
tunc omnes simul benedixerunt misericordem
Dóminum.

Oraison.

Deus, qui ineffabili providentiâ sanctos Angelos tuos ad nostram custôdiam mittere dignâris; largire supplicibus tuis, & eorum semper protectiône defendi, & æternâ societate gaudere: Per.

AUX HEURES.

Doxologie.

REX, cui ministrant Angeli,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spîritu
Nunc & per omne sêculum. Amen.

A PRIME.

Ant. 4. E. Angelus Dômini.

Au *℞. br.* *ÿ.* Qui de nobis mandasti * Angelis tuis.

A TIERCE.

Ant. 6. Respondit.

Capitule. Zach 1.

Dixit ad me Angelus qui loquebatur in me: Clama, dicens: Zelatus sum Jerúsalem & Sion zelo magno: & irâ magnâ ego irascor super gentes opulentas; quia ego iratus sum parùm, ipsi verò adjuvêrunt in malum. Propterea hæc dicit Dôminus: Revertar ad Je-

rúsalem in misericordiis.

℞. br. Surge, Dômine; * Et dissipentur inimicî tui. Surge. *ÿ.* Et fúgiant qui odêrunt te, * à facie tua, * Et dissipentur. Glôria. Surge.

ÿ. Fiat via illorum tenebræ, & lûbricum; *℞.* Et Angelus Dômini persequens eos.

A SECTE.

Ant. 1. a. Angelus.

Capitule. Zach. 9.

Circumdabo domum meam ex his qui militant mihi, euntes & revertentes: & non transibit super eos ultra exactor; quia nunc vidi in oculis meis.

℞. br. Dômine Deus meus, * Magnificatus es vehementer. Dômine. *ÿ.* Qui facis Angelos tuos, spîritus; * & ministros tuos, ignem urentem, * Magnificatus es. Glôria Patri. Dômine.

ÿ. Currus Dei decem millibus mûltiplex, millia lætântium: *℞.* Dôminus in eis.

A NONE.

Ant. 3. a. Prôteget.

Capitule. 2. Mach. 15.

Dominâtor cælorum,
mitte Angelum

tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachii tui; ut méruant qui cum blasphémia véniunt adversus sanctum pópulum tuum.

R. br. Qui sedes super Chérubim, * Dómine Deus virtutum. Qui sedes. *ÿ.* Ostende faciém tuam, * & salvi érimus, * Dómine. Glória Patri. Qui sedes.

ÿ. Dóminus virtutum nobiscum, *R.* Susceptor noster Deus Jacob.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **V**idéte ne contem-
3. a. **V**nátis unum de
pusillis qui in me credunt;
dico enim vobis quia An-
geli eórum semper vident
faciém Patris mei qui in
cælis est.

Ant. 4. E. Dico vobis :
Gáudium erit coram An-
gelis Dei super uno pecca-
tore pœniténtiam agen-
te.

Ant. 6. Mittet Dóminus
Angelos suos : & congre-
gábunt electos ejus.

Ant. 8. G. Omnes sunt
administratórii Spíritus, in
ministérium missi prop-
ter eos qui hæreditátem
cápiant salutis.

Ant. 5. C. Cecidérunt

coram Agno, habentes
singuli cítharas, & phia-
las plenas odorum, quæ
sunt oratiónes Sanctórum.

Capitule. Apoc. 8.

Angelus venit; & ste-
tit ante altáre, ha-
bens thuríbulum áureum;
& data sunt illi incensa
multa; ut daret de ora-
tiónibus Sanctórum óm-
nium super altáre áureum
quod est ante thronum
Dei, & ascendit fumus
incensórum de oratióni-
bus Sanctórum de manu
Angeli coram Deo.

Hymne, Custódes. 321.

ÿ. In conspectu Ange-
lórum psallam tibi, Deus
meus : *R.* Adorábo ad
templum sanctum tuum,
& confitébor nómini tuo.

A Magnif. Ant. 7. G.
Unus de Angelis ostendit
mihi civitátem sanctam
Jerúsalem; & habébat mu-
rum habentem portas duó-
decim; & in portis Ange-
los duódecim.

Oraison de Laudes.

*Mémoire de saint Tro-
phime, Ev. Ant.* Elégit.
ÿ. Beátus. xvij. *Oraison,*
Deus, qui. *ci-après.*

*A COMPLIES, comme
en la Fête de saint Michel.*

LE III.

SAINT TROPHIME,
Premier Evêque d'Arles.

Sémidouble.

Au Com. des Pontifes.

Oraison.

DEus, qui ad Gal-
liarum illuminati-
onem, beatum Trophimum
Pontificem prædicationis
evangelicæ gloriâ deco-
rasti; præsta, ut quos per
ipsius documenta fideles
esse donasti, meritòrum
imitatòres esse concedas :
Per Dòminum.

*A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.*

LE IV.

S. FRANÇOIS D'ASSISE,
Cénobite, Instit. de
l'Ordre des Freres Mi-
neurs.

Sémidouble.

*Au Commun des Céo-
bites, xxvj.*

Oraison.

DEus, qui te parvulis
& humilibus reve-
lâre non dedignâris; trí-
bue nobis, quæsumus,
imitatióne beati Francisci,
& stultam hujus mundi
dediscere sapiéntiam, &
solum ediscere Jesum
Christum crucifixum : Qui
tecum.

Mont. Etc.

LE VI.

SAINT BRUNO,
Moine, Instituteur des
Chartreux.

Sémidouble.

Au Comm. des Moines.

Oraison.

SANCTI Brunonis, quæ-
sumus, Dòmine, in-
tercessiònibus adjuvemur;
ut qui majestâtem tuam
jùgiter delinquendo offèn-
dimus, ejus méritis & pré-
cibus, nostròrum delictò-
rum véniam consequá-
mur : Per Dòminum.

*A VESPR. depuis le
Capit. on fait de la Fête
suivante, avec mémoire
de la précédente.*

LE VII.

SAINTE FOI,
Vierge & Martyre.

Sémidouble.

*Au Comm. des Vierges
Martyres.*

Oraison.

PRÆSTA, quæsumus,
Dòmine, ut sicut di-
vina laudamus in beatæ
Virginis Fidis passióne ma-
gnalia, sic indulgéntiam
tuam piis ejus précibus as-
sequámur : Per Dòminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum
vivit & regnat in unitate
Spíritûs sancti Deus, per
omnia, &c.

Etc.

LE IX.

SAINT DENIS,
Premier Evêque de Paris,
& ses Compagnons,
Martyrs.

*Sémidouble.**Au Com. de plusieurs Mart.**Oraison.*

DEUS, qui hodiernâ die beatum Dionysium Martyrem tuum atque Pontificem, & socios ejus, virtute constantiæ in passione roborasti; tribue nobis, quæsumus, ex eorum imitatione, pro amore tuo prospera mundi despiciere, & nulla ejus adversa formidare: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

LE XIII.

SAINT GERAUD,
Comte d'Aurillac.

*Simple.**Au Commun des Justes.**Oraison.*

IMmensam pietatis tuæ clementiam, omnipotens Deus, supplices exoramus; ut intercessione beati Geraldii, universa à nobis terrenorum vitiorum, seculariumque discriminum tentamenta discédant: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

LE XV.

SAINTE THERESE,
Vierge, Réformatrice de
l'Ordre des Carmes.

*Sémidouble.**Au Comm. des Vierges non Martyres.**Oraison.*

DEUS, qui beatæ virginis Theresiæ monitis & exemplo servos tibi & ancillas suscitasti, in quos de Spiritu tuo effunderes; da nobis, ejus imitatione ac precibus, & cælestis doctrinæ pabulo nutriti, & veræ perfectionis desiderio accendi: Per Dominum in unitate ejusdem Spiritûs.

A VESPR. on fait mémoire de la Fête suivante.

LE XVI.

SAINT BERTRAND,
Evêque de Comminges.

*Simple.**Au Com. des Pontifes.**Oraison.*

ECclésiâ tuam, Domine, sancti Bertrandi Pontificis continuâ protectione custodi; ut sicut illum pastorâlis sollicitudo gloriosum reddidit, ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

LE XVIII.
SAINT LUC,
Evangéliste.

Double-majeur,

AUX I. VÉPRES.

*Pseaumes de la Férie,
& de même à tout l'Office.*

Ant. QUàm speciosi pe-
i. f. Q des evangelizán-
tium pacem, evangelizán-
tium bona!

Ant. 7. d. Vox specula-
tòrum: levavérunt vocem,
simul laudábunt; quia
consolátus est Dóminus
pópulum suum.

Ant. 6. Primus ad Sion
dicer: Ecce adsunt; &
Jerúsalem Evangelistam
dabo.

Ant. 4. E. Ostendit vo-
bis pactum suum quod
præcepit ut facerétis, &
verba scripsit.

Ant. 8. G. Consummá-
bitur mystérium, sicut
evangelizávit per servos
suos.

Capitule. Ephes. 4.

CHRISTUS dedit quos-
dam quidém Apósto-
los, quosdam autem Pro-
phétas, álios verò Evan-
gelistas, álios autem Pas-
tòres, & Doctòres, ad
consummationem Sanctò-
rum in opus ministèrii, in
ædificationem còrporis
Christi.

R. Ecce super montes
pedes evangelizantis & an-
nuntiantis pacem: * Cé-
lebra, Juda, festivitátes
tuas, & redde vota tua.
ψ. Implètum est tempus,
& appropinquávit regnum
Dei: pœnitèmini, & cré-
dite Evangélio. * Céle-
bra. Glória. * Célebra.

Hymne.

CHRISTI perennes nún-
tii,
Retecta qui cœlestibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgi-
tis:

OLIM sub umbris cón-
dita

Vates sacri quæ viderant,
Umbris procul cedénti-
bus,

Vidistis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit
Deus,

Divina quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris
Distantè scripsistis Deo.

Loco remótos, témpo-
pore,

Vos rexit idem Spíritus:
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non desinit.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glória.

Amen.

Ec ij

ŷ. Dóminus dabit ver-
bum evangelizántibus &
Virtúte multâ.

A Magnif. Ant. 5. C.
Exalta in fortitúdine vo-
cem tuam, qui evangelí-
zas Jerúsalem : exalta,
noli timére. Ecce bráchium
Dómini dominábitur.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.

A L A U D E S.

Ant. 1. f. **S**ermónem feci de
1. f. **S**ómnibus quæ cœ-
pit Jesus fácere & docére
usquè in diem quâ assump-
tus est.

Ant. 2. Visum est mihi,
affecúto ómnia à princípío
diligenter, ex órdine scrí-
bere.

Ant. 3. a. Notum mihi
factum est sacramentum,
sicut scripsi; prout potes-
tis legentes intelligere pru-
déntiam meam in mysté-
rio Christi.

Ant. 4. E. In fide veri-
tátis Deus vocávit vos per
evangélium nostrum, in
acquisitiónem glóriæ Dó-
mini nostri Jesú Christi.

Ant. 5. a. Evangélii fac-
tus sum minister, secun-
dum donum grátiæ Dei.

Capitule. Josue 1.

Non recédât volúmen
legis hujus ab ore

tuo; sed meditáberis in
eo diébus ac nóctibus, ut
custódias & fácias ómnia
quæ scripta sunt in eo :
tunc diriges viam tuam,
& intélliges eam.

Hymne.

SINÆ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex da-
ta :

Inter tubas & fúlgura
Præfens minabátur Deus.

NUNC, temperáto Nú-
mine,

Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sènsibus.

INSCULPTA saxo lex ve-
tus

Nil vírium per se dabat :
Inscripta cordi lex nova,
Quidquid jubet, dat éx-
qui.

SCRIPSISTIS hanc fidâ
manu :

Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus :
Signastis hanc & sânguine.

AFFLANTE divo Spírítu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris imprimat
Delenda nunquàm córdi-
bus.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

ŷ. Declaratio sermónum tuórum illúminat, & Et intellectum dat párvulis.

A Benedict. *Ant.* 8. G. Illius laus est in Evangélio per omnes Ecclésiás; & ordinátus est ab Ecclésiis comes peregrinaciónis nostræ, in hanc grátiam quæ ministrátur à nobis.

Oraison.

Intervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, *sanctus tuus* Lucas Evangelista, qui crucis mortificationem júgiter in suo corpore pro tui nóminis honóre portávit: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

AUX HEURES,

Doxologie.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. f. Sermonem feci.

Au *Re. br.* ŷ. Qui Ecclésiæ tuæ * Evangelistas dedisti.

A T I E R C E.

Ant. 2. Visum est mihi.

Capitule. Hebr. 2.

Quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem? quæ cum inítium accepisset enarráti per Dóminum, ab eis qui audierunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritus sancti distribuciónibus.

Re. br. Quanta audivimus, * Et cognóvimus ea! Quanta. ŷ. Et patres nostri * narraverunt nobis! * Et. Glória. Quanta.

ŷ. Patres nostri annuntiaverunt nobis *Re.* Opus quod operátus es in diebus eórum.

A S E X T E.

Ant. 3. a. Notum.

Capitule. 2. Cor. 2.

Non sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

Re. br. Ecce lábia mea * Non prohibébo. Ecce. ŷ. Dómine, * tu scisti. * Non. Glória Patri. Ecce.

ŷ. Justítiam tuam non abscondi in corde meo; *Re.* Veritatem tuam & salutáre tuum dixi.

Ec iij

A N O N E.

Ant. 5. a. Evangélii.*Capitule.* 1. Theff. 2.

Sicut probati sumus à Deo, ut crederetur nobis Evangélium; ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

R. *br.* Elóquia Dómini, * Elóquia casta. Elóquia. *ψ.* Argentum * igne examinatum, * Elóquia casta. Glória Patri. Elóquia.

ψ. Ignitum elóquium tuum vehementer, *R.* Et servus tuus diléxit illud.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **P**ervénimus ad vos 4. E. **P**in Evangélio Christi; spem habentes crescentis fidei vestræ in vobis magnificari.

Ant. 7. ç. Cúpidè volébamus tradere vobis, non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras.

Ant. 1. a. Spem quæ repóstita est vobis in cælis, audistis in verbo veritatis Evangélii, quod pervénit ad vos.

Ant. 2. Dignè Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fidei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum credátis.

Ant. 3. a. Glória, honor, & pax omni operanti bonum in die càm judicábit Deus oeculta hominum, secundùm Evangélium meum.

Capitule. Baruch. 4. **H**ic liber mandatorum Dei, & lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquerunt eam, in mortem.

Hymne, Christi. 327. *ψ.* Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, *R.* Et legem pòsuit in Israel.

A Magnif. *Ant.* 8. G. Lucas est mecum solus: omnes me dereliquerunt; Dóminus autem mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicatio impleatur, & áudiant omnes gentes.

Oraison de Laudes.

A C O M P L I E S.

Ant. 6. Prædicábitur hoc Evangélium regni in universo orbe, in testimónium ómnibus géntibus; & tunc véniet consummatio.

Doxologie, Uni sit & trino Deo. *ci-dessus aux Heures.*

A Nunc dimitt. *Ant.* 5. **C.** Vidi Angelum volan-

tem per médium cœli,
habentem Evangélium æ-
ternum, ut evangelizâret
super omnem gentem, &
tribum, & linguam, &
pópulum.

LE XX.

SAINT CAPRAISE,
Martyr. Sémid.

Au Com. d'un Martyr.

Oraison.

PRæsta, quæsumus,
omnipotens Deus; ut
qui beati Caprasii Márty-
ris tui solémnia celebrâ-
mus, intercessiône ejus in
tui nómínis amore robo-
rémur: Per Dóminum.

*A VESPR. depuis le Ca-
pit. on fait de la Fête suiv.*

LE XXI.

SAINTE URSULE,
ET SES COMPAGNES,
Vierges & Martyres.

Sémidouble.

*AUX VESPRES de la
veille.*

Capitule. 2. Cor. 6.

Separámini, dicit Dó-
minus, & immundum
ne tetigéritis: & ego reci-
piam vos; & ero vobis in
patrem, & vos éritis mihi
in filios & filias, dicit Dó-
minus omnipotens.

Hymne.

QUÆ turma nuptiálibus,
Permulcet aures cân-
ticis,

Testes pudóris integri
Cum líliis ferens rosas?

AGNOSCO sponfas Vírgi-
nes,

Quæ, si suâ negábitur
Augére prole Gálliam,
Cœlum replébunt civibus.

UT luna flammæ síde-
rum

Inter miúbres émicat,
Sodálibus sic Ursula

Cunâtis præit præstántior.

EXOSA mortáles tho-
ros,

Tot illa sponso vírgini
Sponfas dicávit vírgines,
Mox & futúras mártýres.

FELIX nimis connúbium

Quod veritáte néctitur!

Æterna sunt hæc fœdera:
Hæc nulla dissolvét dies.

QUI débilem turbam,
Deus,

Flammis calére das novis,

Fac nostra puris ígnibus

Ardére pro te pécóra.

Amen.

ÿ. Hæréditas immacu-
latórum in æternum erit:

æ. Non confundentur in
témpace malo.

A Magnif. Ant. 4. E.

Infirma mundi elégit Deus,
ut confundat fórtia; ut
non gloriétur omnis caro
in conspéctu ejus.

Oraison de Laudes.

*On fait mémoire de
saint Capraise. Ant. Jul-*

tum. *ψ.* Posuisti. x. Or.

Præsta. *ci-dessus.*

*A COMPLIES, comme
au Com. des Vierges, xlj.*

A L A U D E S.

Ant. **D**omine Deus nos-
1. f. ter, possederunt
nos dōmini absque te :
tantum in te recordemur
nōminis tui.

Ant. 2. Trāditi sumus
in direptionem, & in cap-
tivitatem, & mortem om-
nibus nationibus, in qui-
bus dispersisti nos : &
nunc, Dōmine, fac se-
cundum voluntatem tuam.

Ant. 3. c. In sēmita ju-
diciōrum tuōrum, Dōmi-
ne, sustinūimus te : no-
men tuum & memoriāle
tuum in desiderio animæ.

Ant. 4. a. Volunt tua
mutare promissa, & clāu-
dere ora laudantium te ;
ut apēriant ora gēntium,
& laudent idolōrum for-
titudinem.

Ant. 5. a. Cadat virtus
eōrum in iracūdia tua,
qui promittunt se violāre
sancta tua, & pollūere ta-
bernāculum nōminis tui.

Capitule. 1. Cor. 3.

Si quis templum Dei
violāverit, disperdet
illum Deus : templum enim
Dei sanctum est, quod es-
tis vos.

Hymne.

Quot fregit uno casti-
tas

Inermis hostes prælio !

Quot impiis de barbaris

Fides trophæa retulit !

Non illecēbris blāndiens

Mentes voluptas molliit :

Non sæviens crudelitas,

Præsentē letho, terruit.

Sic, Christe, quos tuo
reples

Amore, fortes efficiis :

Da cordibus nostris quo-
que

Pellat timorem caritas.

Tu, mors beata, proprio

Quæ consecrasti sanguine

Tot castitatis hostias

Et veritatis victimas.

Sit summa laus summo
Patri,

Et par coævo Filio,

Cum Spiritu qui Virgines

Puris adurit ignibus.

Amen.

ψ. Confessio & pulchri-
tudo in conspectu Dōmini :

æ. Sanctimonia & magni-
ficentia in sanctificatione
ejus.

A Benedict. *Ant.* 6. Vi-

cērunt propter sanguinem

Agni, & propter verbum

testimonii sui ; & non di-

lexērunt animas suas us-

quē ad mortem : proptē-

reā lætāmini, cæli, &

qui habitatis in eis.

Oraison.

DEUS, qui singulâri providentiâ beatam Ursulam & socias ejus ad virginitatis & martyrii palmam provexisti; da nobis eârum intercessiõne, ita vârios sæculi æstus pertransire, ut ad æternæ salutis portum feliciter pervenire mereâmur: Per Dóminum.

AUX HEURES,

Doxologie.

ÆTERNE Sponse Virgini-
num,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. f. Dómine Deus
noster.

Au. & br. &. Quem se-
quuntur * Virgines.

A T I E R C E.

Ant. 2. Tráditum sumus.

Capitule. Jerem. 29.

EGO scio cogitatiõnes
quas ego cogito su-
per vos, ait Dóminus, co-
gitatiõnes pacis, & non
afflictiónis, ut dem vobis
fidem & paciëntiam: &
invocabitis me, & íbitis;
& orábitis me, & ego
exáudiam vos.

& br. Anima nostra

sústinet Dóminum, * Quo-
niam protector noster est.
Anima. &. Et in nómine
sancto ejus * sperávimus;
* Quóniam. Glória Patri.
Anima.

&. Propter te, Deus,
mortificámur totâ die: &.
Exurge, Dómine, & ne
repellas in finem.

A S E X T E.

Ant. 3. c. In sémitta.

Capitule. Isa. 56.

QUI elégerint quæ ego
vólui, & tenuerint
fœdus meum, dabo eis in
domo mea & in muris
meis locum, & nomen
mélius à filiis & filiabus:
nomen sempiternum dabo
eis.

& br. Iniquè non égi-
mus * In testamento tuo,
Dómine. Iniquè. &. Et
non recessit retrò * cor
nostrum, * In testamento.
Glória. Iniquè.

&. Dómine, ut scuto
bonæ voluntátis tuæ, &.
Coronasti nos.

A N O N E.

Ant. 5. a. Cadat.

Capitule. Apoc. 3.

QUI non inquinavé-
runt vestimenta sua,
ambulábunt mecum in al-
bis, quia digni sunt. Qui
vicerit, sic vestiétur vesti-
mentis albis; & non de-

lébo nomen ejus de libro CAPTIVUS-ne decor, vel
vitæ. dōminos tremens

R. br. Adducentur Regi
virgines * In lætitia &
exultatione. Adducentur.
ŷ. Adducentur * in tem-
plum Regis, * In lætitia.
Glória. Adducentur.

ŷ. Exultavérunt filia
Judæ, R. Propter judicía
tua, Dōmine.

AUX II. VÊPRES.

*Antiennes & Capitule
comme au Commun des
Vierges, xlv.*

Hymne.

SI quid virginitas, &
benè prodigum

Vitæ martyrismum vos
mover; Ursulam
Clarâ voce ducem dicit
virginum,
Matrem dicit martyr-
rum.

SUBDUCTÆ patriis cladi-
bus, hinc fugam

Tentabant pelago, cum
subitus ratem

Turbo disjiciens, ver-
sus inhospita

Rheni repulit ostia.

PRÆDÆ certus adest, ac
vétitâ face,

Obscenus Scythiæ miles
inæstuat;

Et de classe sibi bárba-
rus unicâ

Promittit spólium du-
plex.

Ullo vim redimet mu-
nere castitas?

Ni divinus amor, doc-
taque vincere

Mundum subveniat fi-
des.

TURPES blanditias horret
amantium,

Contemnit fúrias, tela
minantium;

Vincit morte suâ, fla-
gitio cohors

Vitam quærere nescia.

O FORTES animas, quæ
nec liberâ

Invenere malis omni-
bus exitum,

Et captæ veluti cassi-
bus aucupum

Fractis, effugiunt aves!

SIT rerum Dōmino sum-
mus honor Patri:

Sit par Unigenæ glória
Filio;

Æternoque sacrum Spi-
ritui melos

Tellus ástraque concin-
nant. Amen.

ŷ. Delectavérunt te fi-
liæ regum R. In honore
tuo.

A Magnif. Ant. 1. f.

In resurrectione neque
nubent, neque nubentur;
sed erunt sicut Angeli
Dei in celo.

Oraison de Laudes.

*A COMPLIES, comme
au Commun des Vierges,*
xlj.

*LE DIMANCHE qui se
rencontre le 23 Octobre,
ou qui précède de plus près
ce même jour, on célé-
bre l'ANNIVERSAIRE
DE LA DEDICACE de
l'Eglise Cathédrale & de
toutes les Eglises du Dio-
cese de Montauban, So-
lemnel-majeur; avec Oc-
tave, pendant laquelle on
ne fait que mémoire des
Sémidoubles.*

*Tout l'Office comme il
est marqué après le Com-
mun des Saints, lj.*

*LE XXIV.
SAINT EREMBERT,
Evêque de Toulouse.*

Double-mineur.

*Au Commun des Pon-
tifes.*

Oraison.

DEUS, qui beáto Erem-
berto tam multipli-
cem grátiam contulisti,
ut te vocante, sollicitúdi-
nem pastorálem pro nobis
susciperet, & te inspiran-
te, relinqueret; concéde
nobis ejus intercessióne,
ut inter varietátes séculi,
vocem tuam semper au-
dientes, à voluntáte tua
nunquam dissentiamus:
Per Dóminum nostrum.

LE XXVI.

SAINT RUSTIQUE,
Evêque de Narbonne.

Sémidouble.

Au Com. des Pontifes.

Oraison.

TRÍBUE nobis, quæsu-
mus, Dómine, mi-
sericórdiam tuam, inter-
cedente beáto Rústico Pon-
tífice; & quæcumque præ-
cípis ut agámus, ipse ad-
juva ut impléte possimus:
Per Dóminum.

LE XXVIII.

**SAINT SIMON
ET SAINT JUDE,**
Apôtres.

Double-majeur.

Au Com. des Apôtres.

Oraison.

DEUS, qui nos per beá-
tos Apóstolos tuos
ad agnitiónem tui nómi-
nis veníte tribuisti; da
nobis sanctorum tuorum
Simónis & Judæ precibus,
ut quod fides cognoscit,
spes desideret, & caritas
apprehendat: Per Dómi-
num.

LE XXX.

SAINT QUENTIN,
Martyr.

Sémid.

Au Com. d'un Martyr.

Oraison.

Benedictio tua, Deus,
impleat corda fidé-
lium; ut & dignè Mátyr.

ris tui Quintini honorificent passionem, & remedia salutis æternæ, ejusdem patrocínio consequantur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

LE XXXI.

VIGILE

DE TOUS LES SAINTS.

[Si cette Vigile se rencontre en un Dimanche, on dit les Pseaumes du Dimanche, omettant à Prime le Symbole Quicumque. Les Antiennes, Capitules, &c. se disent comme il est marqué ci-après.

A LAUD. on fait mémoire du Dimanche occurrent.]

¶ Si elle tombe en un autre jour de la Semaine, on dit les Pseaumes de la Férie occurrente, & le reste comme il suit.

A LAUDES.

Sémidouble.

Ant. **J**usti in perpétuum
1. a. **J**ivent, & apud
Dóminum est merces eórum.

Ant. 2. Cogitatio illórum apud Altíssimum; ídèd accipient regnum decóris & diadéma specièi de manu Dómini.

Ant. 3. a. Addúcet illos Dóminus portátos in ho-

nóre, sicut filios regni; addúcet cum jucunditate in lúmíne majestátis suæ cum misericórdia.

Ant. 5. a. Erit exultatio.

Cantique, Magnus es, Dómine. à Laudes du Mercredi, pour les Fêtes, 67.

Ant. Erit exultatio his qui salváti fúerint de Israël; super omnem enim glóriam protéctio, & tabernáculum erit in securitátem.

Ant. 7. a. Déxterá suá teget eos Dóminus, & bráchio sancto suo defendet illos.

Capitule. 1. Cor. 2.

Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus íis qui díligunt illum.

Hymne.

AD vos, perennis quos récreat quies,

Nos ora mœsti tóllimus & manus:

Vestræ salutí nil timentes,

Sollíciti vigiláte nostræ.

INTUS timóres, bella foris præmunt,

Nox atra mentem, pectus amor malus:

Homóque degens hác erémo

Obvius

Obvius est sibi semper
hostis.

QUANDO, recluso cárcere
córporis,
Mens evolábit réddita
pátriæ;
Chorisque tandèm junc-
ta vestris,
Non méruet benè tuta
labem!

NIMIS moráris, cara dies;
nimis

Moráris: ad nos ócior
ádvales;

Citóque longum, quo
dolémus,

Exílium, bona, sine
claudas.

INOPS calóris tórpeat hæc
manus,

Hæc lingua siccis fáuci-
bus hæreat;

Si nos beátæ lux vel
una

Immémores vídeat Sió-
nis.

SIT summa Patri, súmma-
que Fílio;

Sit summa sancto glória
Flámini:

Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cul-
tu. Amen.

ÿ. Gloriósa dicta sunt
de te, R. Cívitas Dei.

A Benedíct. Ant. 6. Gau-
dète & exultáte, quóniam
merces vestra copiósa est
in cælis, allelúia,

Mont. Esté,

Oraison.

Domine Deus noster,
multiplica super nos
grátiam tuam; & quorum
prævenimus gloriósa so-
lémnia, tribue subsequi
in sancta professione lætí-
tiam: Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum, &c.

AUX HEURES,

Double-mineur.

Doxologie.

QUI nos coronat, laus
Patri;

Qui nos redémit, Fílio:
Almá juvans nos gratiã
Sit par, tibi, laus, Spí-
ritus. Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. a. Justi.

Au R. br. ÿ. Qui glori-
ficáris * in concílio Sanc-
tórum.

A T I E R C E.

Ant. 2. Cogitatio illó-
rum.

Capitule. Dan. 7.

Judícium sedébit ut au-
ferátur poténtia, &
conterátur, & dispéreat
usque in finem. Regnum
autem, & potestas, &
magnitúdo regni, quæ est
subter omne cælum, de-
tur pópulo sanctórum Al-
tíssimi: cujus regnum,
regnum sempiternum.

R. br. In beneplácito
tuo Dómine, * Exaltábi-

Ff

tur cornu nostrum. In be-
neplácito. *ψ.* Quia Dómi-
ni est * assúptio nostra,
* Exaltábitur. Glória. In
beneplácito.

ψ. Dómine, ut scuto
bonæ voluntátis tuæ, *R.*
Coronasti nos.

A S E X T E.

Ant. 3. a. Addúcet illos.

Capitule. Is. 60.

Sion, erit tibi Dóminus
in lucem sempiter-
nam, & complebuntur
dies iustis tui. Pópulus
autem tuus omnes iusti,
in perpétuum hæreditá-
bunt terram, germen
plantatiónis meæ, opus
manús meæ ad glorifi-
candum.

R. br. In nómine tuo,
Dómine, * Exultábunt
totá die. In nómine. *ψ.*
In lúmine vultús tui * am-

bulábunt; * Exultábunt.
Glória. In nómine.

ψ. Illuminatio vultús
tui salvávit eos, Dómine;
R. Quóniam complacuísti
in eis.

A N O N E.

Ant. 7. a. Déxterá suá.

Capitule. Isa. 49.

Non percúriet eos æf-
tus & sol: quia mi-
serátor eórum reget eos,
& ad fontes aquárum pó-
tabit eos.

R. br. Iusti, Dómine, *
Confitebuntur nómini tuo.
Iusti. *ψ.* Et habitábunt
recti * cum vultu tuo; *
Confitebuntur. Glória.
Iusti.

ψ. Abscondes eos in abs-
còdito faciéi tuæ: *R.*
Próteges eos in tabernácu-
lo tuo.

FÊTES DE NOVEMBRE.

LE I.

FÊTE

DE TOUS LES SAINTS.

A N N U E L.

AUX I. VÊPRES. per thronum, & Agno.

*Pseaumes de la Ferie.**Capitule.* Hebr. 12.

Ant. 3. a. **F**ui in spiritu; & ecce sedes posita erat in celo, & supra sedem sedens.

Accessistis ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Jerusalem celestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitivorum qui conscripti sunt in caelis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, & testamenti novi mediatorum Jesum.

Ant. 4. e. Vidi, & ecce in medio throni Agnum stantem tanquam occisum.

Re. Inebriabuntur ab ubertate domus tuae, Domine; * Et torrente voluptatis tuae potabis eos, † Quoniam apud te est fons vitae. † Agnus qui in medio throni est, reget illos, & deducet eos ad vitae fontes; * Et. Gloria Patri. † Quoniam. *On répete le re.* Inebriabuntur, *jusqu'au †.*

Ant. 7. a. Audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum; & erat numerus eorum millia millium.

Ant. 1. f. Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, & tribubus, & populis, & linguis.

Ant. 5. c. Stabant ante thronum, & in conspectu Agni; & clamabant voce magna, dicentes: Salus Deo nostro qui sedet su-

Hymne.

CÆLO quos eadem gló-
ria consécrat,
Terris vos eadem con-
celebrat dies:
Lati vestra simul præ-
mia pángimus,
Duris parta laboribus.
JAM vos pascit amor, nú-
daque Véritas:
De pleno bíbitis gáudia
flúmine:
Illic perpétuam mens fá-
tíat sitim
Sacris ébria fónribus.
ALTI secum hábitans in
penetrálibus
Se Rex ipse suo contú-
tu beat;
Illabensque, suí pródi-
gus, íntimis
Sese méntibus ínsérít.
ALTARI médio, cui Deus
ínsídet,
Agni fumat adhuc innó-
cuis cruor:
Quæ maéstata Patri se
semèl óbtulit,
Se jugis litat hóstia.
PRONIS turba senum cér-
nua fróntibus,
Inter tot rútili fúlgura
lúminis,
Regnanti Dómino dévo-
vet áurea,
Quæ ponit, diadéma-
ta.
VENTES innúmeræ, conf-
pícuæ stolas

Agni purpúreo sángine
cándidas,
Palmis læta cohors,
cántibus æmulis
Ter sanctum célebrant
Deum.

SIT laus summa Patri,
súmmaque Fílio:
Sit par sancte tibi laus
quoque Spíritus,
Qui das pro méritis,
óptimus árbitér,
Te totum simul ómni-
bus. Amen.

ψ. Dómine, in justícia
tua exaltabuntur; r. Quó-
niam glória virtútis eó-
rum tu es.

*A Magnif. Ant. J. qui
se double.* Quos Deus præ-
destinávit, hos & vocávit;
& quos vocávit, hos &
justificávit: quos autem
justificávit, illos & glóri-
ficávit.

Oraison de Laudes.

*A COMPLIES, Pff. &
Capit. de la Férie: le reste
comme après les II. Vêpres.*

A LAUDES.

Ant. **A**gnus Dóminus
i. D. **A** dominórum est,
& Rex regum; & qui cum
illo sunt, vocáti, electi,
& fidèles.

Ant. 2. Lavérunt stolas
suas, & dealbavérunt eas
in sángine Agni; idéò
sunt anté thronum Dei.

Ant. 3. a. Qui sedet in throno, habitabit super illos : non esurient neque sitient amplius.

Ant. 8. G. Benedicite.

Cantique. Sap. 10.

Reddidit justis Sapiéntia mercédem labórum suórum, * & dedúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velamento diéi, * & in luce stelarum per noctem.

Tránstulit illos per mare rubrum, * & transvexit illos per aquam nímiám : Inimicos autem illórum demersit in mare ; * & ab altitúdine inferórum eduxit illos.

Ideò justi tulérunt spólia impiórum ; * & decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudavérunt páriter :

Quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit disertas.

[*Ce Cantique se dit pendant l'Octave, même aux Fêtes occurrentes.*]

Ant. Benedicite Dóminum, omnes electi ejus : ágite dies lætitiæ, & confitémini illi.

Ant. 7. d. Hymnus ómnibus Sanctis ejus, filiis

Israel, pópulo appropinquanti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitule. Ephes. 1.

DEus, Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det vobis spíritum sapiéntiæ & revelatiónis in agnitióne ejus ; illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus, & quæ divitiæ glóriæ hæreditátis ejus in Sanctis.

Hymne.

HYMNIS dùm résonæ cúria Cœlitum,
Hic flemus pátriis finibus éxules :

Hic suspensa tenémus Mutis cántibus órgana.

QUANDO mens mísero líbera cárcere

Se vestris sóciam cœtibus ínseret ;

Et caligine pulsâ,
Cœli lucem habitábitus !

OBSCURÆ fúgient mentis imágines,

Cùm stantes própius lúminis ad jubar,

Nos verum sine nube Ipso in fonte vidébimus.

NOBIS, sancta cohors, sis bona : flúctibus

Luctantes mediis, quos modò réspicis,

Da portus, duce Christo,
Da contíngere próspéros.

A QUO cuncta fluunt,
 máxima laus Patri :
 Qui mundum réparat,
 máxima Fílio :
 Et quo pectora flagrant,
 Sit laus máxima Flámi-
 ni. Amen.

ÿ. Exultábunt Sancti in
 glória : R. Lætábuntur in
 cubilibus suis.

A Benedíct. *Ant. 6. qui
 se double.* Fulgébunt iusti,
 judicábunt nátiónes, &
 dominabuntur pópulis ;
 & regnabit Dóminus illó-
 rum in perpétuum.

Oraison.

OMnípotens sempiter-
 ne Deus, qui nos óm-
 nium Sanctórum tuórum
 mérita sub una tríbuis ce-
 lebritáte venerári ; quæsum-
 us, ut desiderátam no-
 bis tuæ propitiatiónis a-
 bundántiam, multiplicá-
 tis intercessóribus, largiá-
 ris : Per Dóminum.

AUX HEURES,

Doxologie.

O SANCTE sanctórum,
 Deus,
 Jesu, tibi sit glória
 Cum Patre, cumque Spí-
 ritu,

In sempiterna sécula.

Amen.

[*Elle se dit pendant
 l'Octave, même aux Fêtes,
 à moins qu'elles aient une
 Doxologie propre.*]

A PRIME.

Ant. 1. D. Agnus.

*Au R. br. ÿ. Qui factus
 es nobis à Deo, * sancti-
 ficatio & redemptio.*

Canon propre.

A TIERCE.

Ant. 2. Lavérunt.

Capitule. Dan. 7.

ECce cornu béstie fa-
 ciebat bellum adver-
 sùs Sanctos, & prævalé-
 bat eis, donec venit An-
 tiquus diérum : & judi-
 cium dedit Sanctis Excelsi ;
 & tempus advénit, & re-
 gnum obtinuérunt Sancti.

*R. br. Sancti tui, Dó-
 mine, * benedícent tibi,
 * Allelúia, allelúia. Sancti.
 ÿ. Glóriam * regni tui di-
 cent, * Allelúia. Glória.
 Sancti.*

ÿ. Notam fácient fi-
 liis hóminum poténtiam
 tuam, R. Et glóriam ma-
 gnificéntiæ regni tui.

A SESTE.

Ant. 3. a. Qui sedet.

Capitule. 2. Cor. 6.

INhabitábo in illis, &
 inambulábo inter eos ;
 & ero illórum Deus, &
 ipsi erunt mihi pópulus.

*R. br. Lætentur omnes
 * qui sperant in te, Dó-
 mine, * Allelúia, alle-
 lúia. Lætentur. ÿ. In æ-
 ternum exultábunt, * &
 habitábis in eis, * Allelúia.*

Glória Patri. Latentur.
 V. Gloriabuntur in te,
 Dómine, R. Omnes qui
 diligunt nomen tuum.

A N O N E.

Ant. 7. d. Hymnus.

Capitule. Iſa. 65.

Ecce ego creo cœlos
 novos & terram no-
 vam; & non erunt in me-
 mória prióra, & non af-
 cendent super cor; sed
 gaudébitis, & exultábitis
 usquè in sempiternum.

R. br. Beáti qui hábi-
 tant * in domo tua, Dó-
 mine, * Allelúia, alle-
 lúia. Beáti. V. In ſécula ſe-
 culórum * laudábunt te,
 * Allelúia. Glória. Beáti.

V. Vox exultatiónis &
 falútis, R. In tabernácu-
 lis iuſtórum.

AUX II. VÊPRES.

Pſ. Dixit Dóminus. 21.

Ant. **B**enedictus Deus,
 4. E. qui elégit nos in
 Christo, ut eſſemus ſancti
 & immaculáti in conſ-
 pectu ejus in caritate.

Pſ. Crédidi. 90.

Ant. 1. D. Ipiſius ſumus
 factúra, creati in Christo
 Jeſu in opéribus bonis quæ
 præparávit Deus, ut in
 illis ambulémus.

Pſ. Lætátus ſum. 60.

Ant. 3. E. Prædeſti-
 návit nos in adoptiõnem

filiórum, in laudem gló-
 riæ grátiaſuæ, in qua
 gratificávit nos in dilecto
 Fílio ſuo.

Pſ. In convertendo. 44.

Ant. 6. Filii Dei ſumus,
 hærédes quidém Dei, co-
 hærédes autem Chriſti; ſi
 tamen compátimur, ut &
 conglorificémur.

Pſ. Super flúmina. 44.

Ant. 7. a. Filii ſanctó-
 rum ſumus; & vitam il-
 lam expectámus, quam
 Deus datúrus eſt hiſ qui
 fidem ſuam nunquàm mu-
 tant ab eo.

Capitule. 1. Petr. 1.

Secundùm eum qui vo-
 cávit vos, Sanctum;
 & ipſi in omni converſa-
 tióne ſancti ſitis, quóniam
 ſcriptum eſt: Sancti éritis,
 quóniam ego ſanctus ſum.

Allelúia, allelúia. V.
 Sanctus, ſanctus, ſanctus,
 Dóminus Deus omnipó-
 tens, qui erat, & qui eſt,
 & qui ventúrus eſt. Alle-
 lúia.

Hymne, Cœlo quos
 eadem. aux I. Vêpres.

V. In lúmine tuo vidé-
 bimus lumen: R. Præten-
 de miſericórdiam tuam
 ſciéntibus te, Dómine.

A Magnif. Ant. 5. C.

qui ſe double. Scimus quón-
 iam cum apparúcrit, sí-

miles ei érimus ; quóniam
vidébit eum sicuti est,
allelúia.

Oraison de Laudes.

*Après Benedicámus. à
moins que ce ne soit un
Samedi, on dit les Vê-
pres des Morts, xciiij.
Les Prieres étant dites,
avec le Pseaume Lauda.
& les ψψ. qui le suivent,
on dit l'Oraison Fidélium.
toute seule, comme ci-après
à Laudes.*

[*Si c'est un Samedi,
on fait mémoire du Di-
manche suivant : les Vê-
pres des Morts sont ren-
voyées après celles de ce
même Dimanche, la Com-
mémoration des Fideles
Défants au Lundi suivant,
& la Fête de saint Papoul
au Mercredi.*

A COMPLIES.

*Pseaumes & Capitule du
Dimanche.*

*Ant. 8. G. Nox ultrà
non erit, & non egébunt
lúmine lucernæ, neque
lúmine solis ; quóniam
Dóminus Deus illuminá-
bit illos.*

Hymne.

QUAM pulchra, quàm
dilecta sunt
Celsi Tonantis átria,
Quæ mille circum Cœli-
tes

Cingunt, coluntque mí-
lia !

HAC unus ardor in do-
mo,

Deum vidére, psállere,
Amáre, ter sanctum piis
Efferre semper láudibus.

QUANDO solúta cárce-
re,

Tibi licébit, mens mea,
His interesse cœtibus,
His te choris conjúgere !

Hoc te precámur súp-
plices,

Sol, Agnus, & lux Cœli-
tum,

Da nos vidére cum tuis
Regnum perennis pátriæ.
Amen.

A Nunc dimitt. *Ant. 2.*
Sérvient Dómino, & vi-
débunt faciém ejus, &
nomen ejus in fróntibus
eórum.

LE II.

COMMÉMORATION
DE TOUS LES FIDELES
DÉFUNTS.

Double-majeur.

A LAUDES.

*Comme à l'Office des
Morts, cj. mais après les
Prieres, le Pseaume De
profundis. & les ψψ. qui
le suivent, on ne dit que
la seule Oraison suivante.*

Oraison.

Fidélium, Deus, óm-
nium conditor & re-

demptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.

S'il ne suit point d'autre Office, on ajoute :

Requiescant in pace. R. Amen.

AUX HEURES.

On y dit les Pseaumes du Dimanche, excepté qu'à Prime, au lieu de Confitemini. on dit le Ps. Deus, in nomine tuo. 95.

Chaque Heure se commence absolument par le premier Pseaume ou Octonaire, à la fin duquel on n'ajoute ni Gloria Patri. ni Requiem. non plus qu'à la fin du second; mais après le dernier Octonaire seulement on dit :

Requiem æternam dona eis Domine; * & lux perpetua luceat eis.

Ensuite on dit le R. assigné pour chaque Heure, ci-après; l'Officiant le commence, ainsi que son V. & le Chœur continue.

Après la réclame, on répète le R. qui est pareillement commencé par l'Officiant, & continué par le Chœur jusqu'au V. exclusivement. Après la répétition du R. l'Officiant dit, Orémus. avec l'Oraison Fidélium. ci-dessus.

S'il ne suit point d'autre Office, on ajoute : Requiescant in pace. R. Amen.

A PRIME.

R. Defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut cremium aruerunt: * Dies mei sicut umbra declinaverunt. V. Quæ est vita nostra? Vapor est ad modicum parens. * Dies mei. On répète le R. Defecerunt sicut fumus. jusqu'au V.

A TIERCE.

R. Ad Dominum aspiciam: expectabo Deum salvatorem meum: confurgam, cum sederò in tenebris: * Iram Domini portabo, quoniam peccavi ei. V. Flagellat Dominus omnem filium quem recipit. * Iram. On répète le R. Ad Dominum aspiciam. jusqu'au V.

A SEXTÉ.

R. Domine omnipotens.

tens, Deus Israel, * Audi nunc orationem mortuorum Israel: noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum, sed memento manûs tuæ & nómínis tui. *ÿ.* Occisus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sânguine tuo: * Audi. *On répète le R.* Dómine omnipotens. *jusqu'au ÿ.*

A N O N E.

R. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrecturus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. *ÿ.* Oportet corruptibile hoc indüere incorruptiónem, & mortále hoc indüere immortalitatem: * Et in carne. *On répète le R.* Scio quòd Redemptor. *jusqu'au ÿ.*

L'Office des Morts se termine à None inclusive-ment.

VESPRES de la Fête suivante, avec mémoire de l'Octave.

[Mais si la Commémoration des Fideles Défuns se célébroit le 3 du Mois, les Vêpres seroient de saint Charles, dont la Fête est le 4, & l'Office de saint Papoul seroit renvoyé au 5.]

L E I I I.

SAINT PAPOUL,
Disciple de S. Saturnin
& Martyr.

Double-majeur.

Au Com. d'un Martyr.

A LAUD. Cantique de la Fête de Tous les Saints.

Oraison.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, juge incrementum fidei, quam beátus Martyr Pápulus in his regiónibus plantávit, & próprio sânguine rigávit: Per Dóminum.

Mémoire de l'Octave de Tous les Saints.

AUX HEURES, Doxologie de l'Octave. On ajoute deux fois Allelúia. aux RRR. brefs de Tierce, Sexte & None.

AUX II. VESPR. on fait mémoire de saint Charles, Ev. Ant. Elégit. ÿ. Beátus. xvij. Or. Deus, qui. ci-après. En suite de l'Octave.

A COMPLIES, Antiennes du Commun d'un Martyr. Hymne de l'Octave, avec sa Doxologie.

L E I V.

SAINT CHARLES
BORROMÉE,
Evêque de Milan.

Double-mineur.

Au Com. des Pontifes.

A LAUD. Cantique de Pseaumes de la Fête à tout l'Office.

Oraison.

DEUS, qui singulâri providentiâ ad restituendam Ecclésiæ disciplinam, & emendandos hominum mores, beatum Carolum suscitasti: da sacrâ ejus intercessiône, ut sicut ille, forma factus gregis ex ânimo, vigili sollicitudine tibi complâcuit, ita & nos zelo domûs tuæ astuantes, morum integritate tibi placeamus: Per Dôminum nostrum Jesum Christum Fîlium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

Mémoire de l'Octave.

AUX HEURES, Doxologie de l'Octave. On ajoute deux fois Allélúia. aux *BR.* brefs de Tierce, Sexte & None.

A VESPR. mémoire de l'Octave.

A COMPLIES, Antiennes du Commun des Pontifes. Hymne de l'Octave, avec sa Doxologie.

AUX JOURS
DANS L'OCTAVE
De Tous les Saints.

Sémidouble.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

A LAUD. Cantique de la Fête. *Ant.* seule, Benedictite, qui est la quatrième des Laudes du jour. *L'Ant.* à Benedictus, ne se double point.

A VESPR. *Ant.* seule, Benedictus Deus, qui est la première des II. Vêpres du jour. On omet Allélúia. avec son *ψ.* & l'*Ant.* à Magnificat, ne se double point.

DIMANCHE

DANS L'OCTAVE.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

AUX VESPR. du Samedi précédent, comme aux I. Vêpres du jour, excepté qu'on omet le *BR.* & qu'on ne double point l'Antienne à Magnificat. Mémoire du Dimanche suivant.

A LAUD. l'Antienne à Benedictus, ne se double point. Mémoire du Dimanche.

A PRIME, on ne dit point le Symbole Quicumque.

AUX II. VESPR. on omet Allélúia. avec son *ψ.* & on ne double point l'Antienne à Magnificat.

Mémoire du Dimanche.

LE V.

DE L'OCTAVE.

LE VI.

DE L'OCTAVE.

LE VII.

DE L'OCTAVE.

VESPR. de la Fête suivante.

LE VIII.

OCTAVE

De Tous les Saints,
ET VÉNÉRATION
DES SAINTES RELIQUES.
Double-mineur.

AUX I. VÊPRES.

*Pseaumes de la Fête,
& de même à tout l'Office.**Ant. J*usti quasi virens
4. E. *J*folium germiná-
bunt; radix justórum non
commovébitur.*Ant. 6.* Sit memória il-
lórum in benedictióne; &
ossa eórum púllulent de
loco suo.*Ant. 5. a.* Ossa eórum
púllulent de loco suo;
nam corroboravérunt Ja-
cob, & redemérunt se in
fide virtútis.*Ant. 2.* Illi viri miseri-
córdiæ sunt, quorum pie-
tates non defuérunt; &
glória eórum non derelin-
quétur.*Ant. 1. f.* Córpora ipsó-
rum in pace sepulta sunt;
& nomen eórum vivit ingeneratióem & genera-
tióem.*Capitule. Rom. 8.***S**I Spíritus ejus qui sus-
citávit Jesum à mór-
tuis, hábitat in vobis;
qui suscitávit Jesum Chri-
stum à mórtois, vivificá-
bit & mortália córpora
vestra, propter inhabitan-
tem Spíritum ejus in vo-
bis.*R.* Ego consolábor vos:
vidébitis, & gaudébit cor
vestrum, * Et ossa vestra
quasi herba germinábunt;
& † Cognoscétur manus
Dómini servis ejus. *Y.*
Absterget Deus omnem
lácrymam, & mors ultrá
non erit; neque luctus,
neque clamor, neque do-
lor erit ultrá: * Et ossa.
Glória Patri. † Cognos-
cétur.*Hymne.***O** Vos unánimes Chri-
stiádam chóri,
Sanctórum túmulos &
cínères patrum,
Dulces exúvias, pígnora
Cælitum,
Lætis dícite cántibus.
CÆLO quandò piis æqua
labóribus
Felices ánimæ gáudia
póssident,
Pœnárúm sóciis débíta
reddítur

Hic

Hic laus & decus óssibus.
PASSIM sparsa Deus polliciti memor,
 Custos, ne péreant, pignora colligit;
 Electosque suis pròvidus ággerit
 Aptandos lapides locis.
QUIN & relliquias & tumulos sibi
 Aras ipse Deus consécrat hóstia;
 Conjungensque suis se caput ártubus,
 Hos secum simul immolat.
Vos, quorum cineres supplicibus pia,
 Tutum præsídium, plebs colit ósculis;
 Si vos nostra movent, subsidium, boni,
 Vestris ferte cliéntibus;
UT cum nostra novis splendida dóribus,
 Surgat juncta choris spirituum caro,
 Indivisa Trias sit Deus ómnia
 Nobis semper in ómnibus. Amen.
 V. Pretiosa in conspectu Dómini &c. Mors Sanctorum ejus.

A Magnif. Ant. 3. a.
 A modò jam dicit Spíritus, ut requiescant à labóribus suis; ópera enim illórum sequuntur illos.

Mont. Eté.

Oraison, Auge in nobis, Dómine, &c. ci-dessous à Laudes.

COMPLIES, comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. V Idi subtuus áltare 3. g. **V**ánimas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant.

Ant. 7. d. Clamábant voce magná, dicentes: Usquequò, Dómine, sanctus & verus, non júdicas, & non vándicas sanguinem nostrum?

Ant. 2. Datæ sunt illis singulæ stolæ albæ, & dictum est illis ut requiescerent adhuc tempus módicum, donec compleantur conservi eórum.

Cantique, Réddidit justis. comme au jour de la Fête de Tous les Saints.

Ant. 1. a. Hi sunt antè thronum Dei, & sérviant ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos.

Ant. 8. G. Agnus qui in médio throni est, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum? & absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum.

Gg

Capitule. Isa. 26.
ECCE Dóminus egredié-
 rur de loco suo, ut
 vísitet iniquitatem habita-
 tóris terræ contrà eum; &
 revelábit terra sánguinem
 suum, & non opériet ul-
 trà interfectos suos.

Hymne.

ADESTÉ, Sancti, plúti-
 mo
 Dùm thure, vestra dùm
 piis

Colantur ossa ríctibus,
 Votis favéte súpplícum.

NON illa, quanquàm
 trístibus

Imum redacta in púlve-
 rem

Dudùm sepulcris squá-
 leant,

Divína virtus déserit.

SED sancta præsentí fo-
 vet

Impletque templa Númi-
 ne,

Sed & futúrx Spíritus
 Post secla servat glóriæ.

HINC ille qui nostris la-
 tet

Cinis sub aris cónditus,
 Ægris medétur éfficax,

Torquet fugatque dæmo-
 nes.

QUI das resurgendi fi-
 dem,

Sit summa, Christe, laus
 tibi,

Cum Patre & almo Spíritu,

In seculórum sécula,
 Amen.

ÿ. Exultábunt Sancti in
 glória: &. Latabuntur in
 cubílibus suis.

A Benedict. *Ant. 1. D.*
 Vivent mórtui tui, Israel:
 interfecti mei resurgent:
 expérgiscimini, & laudá-
 te, qui habitátis in púlve-
 re, allelúia.

Oraison.

AUge in nobis, Dómi-
 ne, resurrectiónis fi-
 dem, qui in Sanctórum
 tuórum Relíquiis mirabilia
 operáris; & fac nos im-
 mórtalis glóriæ participes,
 cujus in eórum cinéribus
 pignora venerámur: Per
 Dóminum nostrum Jesum
 Christum, &c.

AUX HEURES.

Doxologie.

QUI das resurgendi fi-
 dem,

Sit summa, Christe, laus
 tibi,

Cum Patre & almo Spíri-
 tu,

In seculórum sécula.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 3. g. Vidi.

*Au. r. br. ÿ. Qui es re-
 surrectio * & vita.*

Canon propre.

A T I E R C E.

Ant. 7. d. Clamábant.

Capitule. Rom. 8.
Sicut is quod omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc; non solum autem illa, sed & nos ipsi, primitias Spiritus habentes: & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri.

R. *br.* Posuerunt morticina servorum tuorum, * escas volatilibus cœli, * Alleluia, alleluia. Posuerunt. *ψ.* Carnes Sanctorum tuorum * bestiis terræ, * Alleluia. Gloria. Posuerunt.

ψ. Secundum magnitudinem brachii tui, Domine, *℞.* Posside filios mortificorum.

A S E X T E.

int. 2. Datae sunt.

Capitule. Coloss. 3.
Mortui estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria.

R. *br.* Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, * quam abscondisti timentibus te! * Alleluia, alleluia. Quam magna. *ψ.* Perfecisti eis * qui sperant

in te, * Alleluia. Gloria. Quam magna.

ψ. Non discedimus à te: vivificabis nos, *R.* Et nomen tuum invocabimus.

A N O N E.

Ant. 8. G. Agnus.

Capitule. Philipp. 3.
Nostra conversatio in cœlis est, undè etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.

R. *br.* Ambulabunt, Domine, * in lumine vultus tui, * Alleluia, alleluia. Ambulabunt. *ψ.* In nomine tuo * exultabunt, * Alleluia. Gloria. Ambulabunt.

ψ. In æternum exultabunt, *R.* Et habitabis in eis.

A U X I I. V Ê P R E S.

Ant. **F**idelis sermo: Si i. d. **F** commortui sumus Christo, & convivemus: si sustinebimus, & conregnabimus.

Ant. 6. In omnibus tribulationem patimur, semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.

Ant. 2. Habentes eundem spiritum fidei, & nos credimus; scientes quoniam qui suscitavit Jesum, & nos cum Jesu suscitabit.

Ant. 4. E. Vivificabit nos Dominus, suicitabit nos; & vivemus in conspectu ejus.

Ant. 7. G. Cum mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria.

Capitule. 1. Cor. 15. **S**eminatur in corruptione, surget in incorruptione: seminatur in ignobilitate, surget in gloria: seminatur in infirmitate, surget in virtute: seminatur corpus animale, surget corpus spiritale.

Hymne, O vos unanimes. *aux I. Vêpres.*

ÿ. Qui seminant in lacrymis, &c. In exultatione metent.

A Magnif. Ant. 5. C. Cum à mortuis resurrexerint, sunt sicut Angeli in cœlis; neque enim ultra mori poterunt: & filii sunt Dei, cum sint filii resurrectionis, allelujia.

Oraison de Laudes.

Mémoire de saint Austremoine, Ev. Ant. Elé-

git. ÿ. Beatus. xvij. Or. Deus, cujus. *ci-après.*

A COMPLIES.

Ant. 6. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

Hymne de la Fête de Tous les Saints, avec sa Doxologie.

A Nunc dimitt. Ant. 5. a. Scio quod redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum: & in carne mea videbo Deum meum.

LE IX.

S. AUSTREMOINE,

I. Evêque d'Auvergne.

Sémidouble.

Au Com. des Pontifes.

Oraison.

Deus, cujus ineffabili misericordiam beatus Pontifex Stremonius in gentibus evangelizavit investigabiles divitias Christi, da nos ejus intercessione crescere in scientia tua, & in omni opere bono fructificantes, secundum Evangelii veritatem coram te ambulare: Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

VESPR. de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE X.

S. LÉON LE GRAND,
Pape & Docteur.

Double - mineur.

*Au Commun des Doc-
teurs.*

Oraison.

QUÆSUMUS, Dómine,
cleméntiam tuam in

hac die quam festivitáte
beáti Leónis Pontíficis
consecrafti; ut des nobis
illam sequi doctrínam,
quam ille & verbo dócuit
& ópere complévit : Per
Dóminum nostrum.

*VESPR. de la Fête su-
vante.*

LE XI. NOVEMBRE.

FÊTE

DE SAINT MARTIN,

ÉVÊQUE DE TOURS,

*Patron de l'Église Cathédrale & de tout
le Diocèse.*

A N N U E L.

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **N**udus eram, &
 3. a. cooperuisti me.
 Quàndiù fecisti uni ex
 fratribus meis mínimis,
 mihi fecisti.

Ant. 4. E. Præordinávit
 te Deus, ut vidéres jus-
 tum, & audíres vocem ex
 ore ejus, quia eris testis
 illius.

Ant. 6. Quid moráris?
 Exurge, & baptizáre, &
 áblue peccáta tua, invo-
 cáto nómine ipsius.

Ant. 7. d. Labóra sicut
 bonus miles Christi Jesu.
 Nemo militans Deo, im-
 plicat se negótiis seculá-
 ribus.

Ant. 8. G. Sollicitè cu-
 ra te ipsum probáblem
 exhibéte Deo, operárium
 inconfusibilem, rectè trac-
 tantem verbum veritátis.]

Capitule. Jerem. 1.

AD ómnia quæ mit-
 tam te ibis, & uni-
 versa quæcumque mandá-
 vero tibi loqueris. Ne tí-
 meas à fácie eórum; quia
 tecum ego sum ut éruam
 te, dicit Dóminus.

R. Dóminus salus mea,
 quem timébo? Dóminus
 protector vitæ meæ, à
 quo trepidábo? * Si con-
 sistant adversùm me cas-
 tra, non timébit cor
 meum. ψ. Ipse dixit: Non
 te déseram, neque dese-

linquam; ita ut confiden-
ter dicamus: * Si confis-
tant. Glória. * Si confis-
tant. *On répète le R. Dó-*
minus salus mea. jus-
qu'au ψ.

Hymne.

ECQUIS ardentés rápi-
tur per auras?

Iste quis pauper petit
astra dives?

Cœlites plaudunt: co-
mitémur hynnis

Astra petentem.

FLORE sub primo juvenílis
avi,

Cæsarum jussu tulit ar-
ma miles:

Moxque depónet, tibi,
Christe, nomen

Tiro professus.

NON furor belli benè chris-
tiánum

Pectus infrégit: pius in-
ter arma

Integros servat, semèl
obligáto

Nómine, mores.

PAUPERI pauper malè
membra nudo

Dívidit vestem, mediâ-
que Christus

Obtulit sese tunicâ mi-
cantem,

Nocte sequenti.

FONTE lustrátur; meliôre
testes

Se sacramento vovet in-
ter aras;

Induit Christum, simul
ac profána

Exuit arma.

LUMINIS splendor, Pattis
una Proles,

Christe, te pronus
venerétur orbis,

Qui Sacerdótes per Amó-
ris almi

Flamen inungis.

Amen.

ψ. Irritavérunt in castris
Sanctum Dómini: R. O-
blíti sunt Deum qui fecit
magnália.

A Magnificat. Ant.

5. C. qui se double.
Constitúam te ministrum

eórum quibus apparébo
tibi, erípiens te de pópu-

lo, & géntibus in quas
nunc ego mitto te aperíre

óculos eórum, ut accí-
píant remissiónem pecca-

tórum, & sortem inter
sanctos, per fidem quæ est

in me.

Oraison de Laudes.

*On ne fait point mé-
moire de saint Léon.*

*COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.*

A LAUDES.

Pseumes du Dimanche.

*Ant. E*GO à vobis dé-
i. f. **E**bui commendári:

nihil enim minùs fui ab iis
qui sunt suprâ modum A-

póstoli; tametsi nihil sum.

Ant. 8. c. Signa Apostolatús mei facta sunt super vos in omni paciéntia, in signis, & prodigiis, & virtútibus.

Ant. 2. Etsi imperítus sermóne, sed non sciéntiâ; in ómnibus autem manifestátí sumus vobis.

Ant. 7. a. Usque in hanc horam.

Cantique. Malach. 2.
PActum meum fuit cum eo vitæ & pacis: * & dedi ei timórem, & tímuit me; & à fácie nóminis mei pavébat.

Lex veritátis fuit in ore ejus; * & iníquitas non est inventa in lábiis ejus.

In pace & in æquitáte ambulávit; * & multos avertit ab iniquitáte.

Lábia enim Sacerdótis * custódiunt sciéntiam,

Et legem requírent ex ore ejus; * quia ángelus Dómini exercítuum est.

[*On le dit pendant l'Octave.*]

Ant. Usquè in hanc horam cædimur, & instábiles sumus: maledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus.

Ant. 6. Ego libentíssimè

impendam, & superimpendat ipse pro animábus vestris.

Capitule. Jerem. 1.
DIxit Dóminus ad me: Ego dedi te hódie in civitátem munitam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdotibus, & pópulo terræ; & bellábunt adversum te, & non prævalébunt.

Hymne.

THURE fumantes quis hic inter aras,
 Vérticem cujus sacra flamma lambit?
 Intùs ardébat méliùs sacrátâ

Péctoris arâ.

REGIS accumbens épulis tuétur

Præsulum præsul benè par honórem:

Ípsa tunc vilem minor ante pannum

Púrpura pallet.

O VIRUM, qualem pietas petébat,

Quem fides nullis labefacta seclis

Non semèl sensit médios per enses

Sacra tuentem!

LÆDITUR probris: sibi semper idem

Nescit irasci : fera cor-
da placat ;
Et suos tantum cumu-
lando donis
Subjicit hostes.
Nec truci quamvis caput
immolandum
Pro Dei causa posuit
sub ense,
Martyris palmam retu-
lit ; vel isto
Dignus honore.
LUMINIS splendor , Pa-
tris una Proles ,
Christe , te pronus ve-
neretur orbis ,
Qui Sacerdotes per A-
moris almi
Flamen inungis.
Amen.

ÿ. Loquébar de testi-
moniis tuis in conspectu
regum , &. Et non con-
fundébar .

A Benedictus. Antienne
8. G. *qui se double.*
Confitebor nomini tuo ,
Domine , quoniam pro-
tector factus es mihi , &
liberasti corpus meum à
perditione , & in cons-
pectu astantium factus es
mihi adjutor.

Oraison.

DEus , qui in beato
Martino Pontifice ,
sive per vitam , sive per
mortem magnificatus es :
Innova eadem gratiæ tuæ

miracula in cordibus nos-
tris : ut neque mors , ne-
que vita separare nos pos-
sit à caritate Domini nos-
tri Jesu Christi ; Qui tecum
vivit.

AUX HEURES,
Doxologie.

SUPREME , Christe ,
Pontifex ,
Jugis tibi sit gloria ,
Cum Patre , cumque Spi-
ritu ,
In sempiterna secula.
Amen.

[*On la dit pendant
l'Octave , même aux Fêtes
occurrentes .*]

Pseaumes du Dimanche.

A P R I M E .

Ant. 1. f. Ego.

*Au ry. br. ÿ. Qui es
Pontifex * confessionis
nostræ.*

Canon propre.

A T I È R C E .

Ant. 8. c. Signa.

Capitule. Deut. 3.

Domine Deus , tu cœ-
pisti ostendere servo
tuo magnitudinem tuam ,
manumque fortissimam :
neque enim est alius Deus ,
vel in cœlo , vel in terra ,
qui possit facere opera
tua , & comparari forti-
tudini tuæ.

&. br. Filii hominum ,

* Usquequò gravi corde

* Allelúia, allelúia. Filii.
 ŷ. Scitote * quóniam mi-
 rificávit Dóminus sanctum
 suum: * Allelúia. Glória.
 Filii.

ŷ. Exáudiet illum de
 cælo sancto suo: R. In
 potentátibus salus dexte-
 ræ ejus.

A S E X T E.

Ant. 2. Etsi.

Capitule. 1. Cor. 2.

CUm venissem ad vos,
 fratres, veni, non in
 sublimitate sermónis, aut
 sapiéntiæ, annúntians vo-
 bis testimónium Christi:
 non enim judicávi me sci-
 re áliquid inter vos, nisi
 Jesum Christum, & hunc
 crucifixum.

R. br. Veníte, filii, *
 Audíte me, * Allelúia, al-
 lelúia. Veníte. ŷ. Timó-
 rem Domini * docébo
 vos, * Allelúia. Glória.
 Veníte.

ŷ. Intelligite, insipien-
 tes in pópulo: R. Et
 stulti, aliquandò sapi-
 te.

A N O N E.

Ant. 6. Ego.

Capitule. 2. Cor. 12.

Pláceo mihi in infirmi-
 tátibus meis, in con-
 tuméliis, in necessitátibus,
 in persecutióibus, in an-
 gústiiis pro Christo: cum

enim infirmor, tunc po-
 tens sum.

R. br. Propter te, Dó-
 mine, * Sustínui oppró-
 brium, * Allelúia, allelúia.
 Propter. ŷ. Quoniam ze-
 lus domûs tuæ * comédit
 me, * Allelúia. Glória.
 Propter.

ŷ. Paulò minùs con-
 summaverunt me in terra;
 R. Ego autem non dere-
 líqui mandáta tua.

AUX II. VÉPRES.

Pf. Dixit Dóminus. 21.

Ant. **C**Um majóres na-
 1. D. **C**tu Ecclesiæ simul
 essent, dixit eis: Ecce ego
 scio quia ámplius non vi-
 débitis faciém meam.

Pf. Beátus vir. 22.

Ant. 8. G. Coarctor è
 duóbus: desidérium ha-
 bens dissolvi, & esse cum
 Christo, multò magis
 méljus; permanére autem
 in carne, necessárium
 propter vos.

Pf. Lætatus sum. 66.

Ant. 4. E. Juxtà est qui
 justíficat me: ecce Dómi-
 nus Deus auxiliátor meus:
 quis est qui condemnet me?

Pf. Voce meâ... voce
 meâ. 61.

Ant. 2. Opérui cinere
 carnem meam, ut detur
 locus voci meæ in cælo;
 quia ibi est testis meus, &

consciis meus in excelsis.

Pf. Lauda, ánima mea.

99.

Ant. 6. Ego ad Dóminum aspiciam, expectábo Deum salvatórem meum: áudiet me Deus meus; e-ducet me, vidébo justítiam ejus.

Capitule. 2. Cor. 3.

Nos omnes revalátá fácie glóriam Dómini speculantes, in eamdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem, tanquàm à Dómini spírítu.

Allelúia, allelúia. *ψ.* Quid mihi est in cælo? & à te quid vólui super terram? defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum, Allelúia.

Hymne.

PERFUSUS ora lácrymis
Martínus astra súspicit:

Et in beáto pátriæ
Defixus obtútu gemit.

O MORS, ait quid tandiù

Differs leváre víncula?
Amóre Christi láucium
Priváre vitá munus est.

Quid tu mináci gútture,

Draco cruyente, síbilas?

Redi sub umbras tártari;

Me lucis aula dévocat.

Et vos flagrans quos
cáritas

Mihi dat esse filios,

Fletu molesto párcite

Tardáre patris gáudia.

Quod si tamen nostros
adhuc

Talius labóres éxigit,

Jam láuream prensans
manu

Reddar libenter prælio.

Sic firmis & constans sibi

Martínus usquè pérsistit,

Nec pro Deo timens mori,

Sed nec recúsans vívere.

Sic Trinitáti glória,

Sermónibus quam víndicans

Martínus & miráculis

Adeptus est in præmium.

Amen.

ψ. In justítia apparébo
conspéctui tuo, Dómine:

& Satiábor, cum apparuerit glória tua.

A Magnificat. Antienne 3. a. qui se double.

Mórtuus est servus Dómini,
jubente Dómino: &

non surrexit ultrá prophéta
in ómnibus signis

atque portentis quæ misit
Dóminus per eum, ut fá-

ceret in terra.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 7. d. Timenti Dó-

minum benè erit in extrémis; & in die defunctiónis suæ benedicètur.

Doxologie, Suprême, Christe, Póntifex. ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitte. Ant. 5. a. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia.

**AUX JOURS
DANS L'OCTAVE**
De saint Martin.

Sémidouble.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

Pseaumes de la Férie à tout l'Office.

A LAUD. Cantique de la Fête. Ant. seule, Usque in hanc horam. qui est la quatrième des Laudes du jour. On ne double point l'Ant. à Benedictus.

A VESPR. Ant. seule, Cùm majóres. qui est la première des I. Vêpres du jour. On omet Allélúia. avec son ψ. & on ne double point l'Ant. à Magnificat.

DIMANCHE
DANS L'OCTAVE.

Tout comme au jour même, excepté ce qui suit.

AUX VESPR. de la veille, Pseaumes du Sa-

medi, avec les Antiennes, le Capitule, (omettant le R.) l'Hymne, &c. comme aux I. Vêpres de la Fête. L'Ant. à Magnif. ne se double point. On fait mémoire du Dimanche suivant.

A LAUD. on ne double point l'Ant. à Benedictus. & on fait mémoire du Dimanche.

A PRIME, on ne dit point le Symbole Quicumque.

A VESPR. Pseaumes du Dimanche. On omet Allélúia. avec son ψ. & on ne double point l'Ant. à Magnif. Mémoire du Dimanche.

LE XII.

DE L'OCTAVE.

A LAUD. mémoir. de saint Martin, Pape & Martyr. Ant. Bonum. ψ. Adjutor. viij.

Oraison.

PReces nostras, quæsumus, Dómine, clementer exaudi; ut beati Martíni Mártiris tui atque Pontíficis méritis adjúti, ipsius fidem & constantiam imitémur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

LE XIII.

DE L'OCTAVE.

LE XIV.

DE L'OCTAVE.

LE XV.

DE L'OCTAVE.

LE XVI.

DE L'OCTAVE.

A VESPR. on fait mémoire des saints Martyrs Asciscle & Victoire. Ant. Cum vos. ψ. Viriliter. xij. Or. Præsta. ci-après.

LE XVII.

DE L'OCTAVE.

A LAUD. pour la mémoire des saints Asciscle & Victoire, Ant. Beati. ψ. Multæ. xiiij.

Oraison.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut sicut pópulus christiánus Mátyrum tuórum Ascisceli & Victóriæ temporáli solemnitáte congaudet, ita perfruátur æternâ, & quod votis celebrat, comprehendat effectu: Per Dóminum.

VESPR. de la Fête suiv.

LE XVIII.

OCTAVE

DE S. MARTIN,

& Fête

DE TOUTS LES SS. ÉVÊQUES
De l'Église de Montaub.

Double - majeur.

AUX I. VÊPRES.

Pseumes de la Férie, & de même à tout l'Office.

Mont. Esté.

*Ant. D*abo vobis Pastóres juxtà cor meum, & pascent vos sciéntiâ & doctrinâ, dicit Dóminus.

Ant. 2. Ipsi accédent ad me, ut ministrent mihi, & stabunt in conspectu meo, ut offerant mihi ádipem & sánguinem, ait Dóminus Deus.

Ant. 3. a. Ipsi ingredientur sanctuárium meum; ipsi accédent ad mensam meam, ut ministrent mihi, & custódiant cæremónias meas.

Ant. 1. D. Pópulum meum docébunt quid sit inter sanctum & pollutum, & inter mundum & immundum ostendent eis: stabunt in judiciis meis, & judicábunt.

Ant. 7. a. Leges meas & præcepta mea in ómnibus solemnitátibus meis custódiunt, & sábbata mea sanctificábunt.

Capitule. Isa. 62.

Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes: totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscimini Dómini, ne taceátis, & ne detis siléntium ei, donec stabíliat & donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Hh

R. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israel prædicábunt : * Et scient errantes spírítu intellectum, & mussitatóres discent legem. *ψ.* Vos estis sal terræ : vos estis lux mundi. * Et scient. Glória Patri. * Et scient.

Hymne.

TARTARI diræ páveant cohortes :
Bella divínium meditátur agmen :
In suis Unctis Deus ipse miles

Prælia tentat.

PRODEUNT testi gáleâ salúris,

Cum crucis signo gladióque verbi :

Intonant Christum :
ruit ecce præceps
Hostis in umbras.

PAX tuos ergò manet alta fines,

Christe; jam liber tibi servit orbis;

Jam suis latè tua sponsa regnat

Tuta ministris.

SUSTINENT curas gregis, & quiescit :

Léniunt flendo lacrymas gementúm;

Quas sibi duri rápiunt, egénus

Páscitur escis.

Si reo vindex minitátur ira,

Inferunt blandâ prece vim Tonanti :

Víncitur votis Deus, & vibráta

Tela coërcet.

QUÆ tuis formas pópulis ministros,

Laus tibi jugis, Déitas supréma :

Fac ut in Clero sua prima virtus,

Christe, resurgat. Amen.

ψ. Sacerdótes Sion inquam salutári, R. Et Sancti ejus exultatióne exultábunt.

A Magnif. Ant. 5. C.
Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

Oraison de Laudes.

On ne fait point mémoire de l'Octave.

A COMPLIES, comme après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. 3. a. **H**elóquium tuum, Dómine, & pactum tuum servavérunt : júdicia tua, ô Jacob; & legem tuam, ô Israël.

Ant. 1. a. Locútus es cum eis de cælo, Dómi-

ne, & dedisti eis iudicia
recta & legem veritatis,
cæremónias & præcepta
bona.

Ant. 7. d. Multiplicasti,
Dómine, filios eórum
sicut stellas cæli, & adduxisti
eos ad terram de qua
dixeras pátribus eórum ut
ingererentur & possiderent.

Ant. 2. In columna
nubis.

Cantique. Isa. 61.

VOS Sacerdótes Dómini
vocabímmini : *
Ministri Dei nostri, dicetur
vobis.

Fortitudinem géntium
comedétis, * & in glória
eárum superbiétis.

Pro confusióne vestra
dúplici & rubóre, * laudábunt
partem suam.

Propter hoc in terra
sua dúplicia possidébunt :
* lætítia sempiterna erit
eis.

Quia ego Dóminus díligens
iudicium, * & ódio
habens rapínam in holocausto.

Et dabo opus eórum in
veritate, * & fædus perpétuum
fériam eis.

Et scient in géntibus
semen eórum, * & germen
eórum in médio populórum.

Omnes qui viderint eos,
cognoscent illos, * quia
isti sunt semen cui benedixit
Dóminus.

Ant. In columna nubis
ductor eórum fuisti, Dómine,
per diem, & in columna
ignis per noctem, ut apparéret
eis via per quam ingrediebantur.

Ant. 5. C. Dixisti eis,
Dómine, ut ingererentur,
& possiderent terram
super quam levasti manum
tuam, ut tráderes eis.

Capitule. 1. Thess. 2.

FRATRES, quæ est
nostra spes, aut gáudium,
aut coróna glóriæ? Nonne
vos ante Dóminum nostrum
Iesum Christum estis in
adventu ejus? Vos enim
estis glória nostra & gáudium.

Hymne.

JAM non bella furunt :
post data prælia,
In longa plácidi pace
quiéscitis :

Gratâ nunc vice, Pastor

Pleno Númine páscitur.

GENS per vos Súperúm
cætibus áddita,

Cælo vos géminis pláusibus
éxcipit :

Certat prompta corónas

Vestris néctere frónti-
bus.

DENSIS quæ fúerat núbi-
bus óbsita ,

Puro nuda patet lími-
ne Véritas ;

Aris quæ latitábat ,
Se nunc Hóstia détegit.

Os quondám mádidum
ságuine Núminis ,

De torrente bibit gáu-
dia pléniùs ;

Quem sprevere , super-
bo

Mundum nunc pede
cómprimunt.

QUI stelláta poli tángitis
átria ,

Proles vestra sumus ,
Pontífices sacri :

Quæ supréma tenétis ,
Nati possideant bona.

PER VOS assídúis culta la-
bóribus ,

Tellus nos ségetes pín-
guior áttulit :

Vestram ferte superni
Messém Patris in hórrea.

JUGIS , summa Trias , sit
tibi glória :

Quæ solemne tuo Præ-
pósitis gregi ,

Pro mercéde labóris ,
Te das pródiga præ-

mium. Amen.

ŷ. Sacerdótes tui , Dó-
mine , induantur justí-
tiam ; R. Et Sancti tui
exultent.

A Benedictus. Ant. J.
Christus dedit quosdam
quidém Apóstolos , álios
autem Pastóres & Doctó-
res , ad consummatiónem
sanctórum , in opus mi-
nistérii , in ædificatióem
córporis Christi.

Oraison.

D EUS , qui Apostólicæ
fidei depósitum per
beátos Pontífices , ipsó-
rum ministérii & virtú-
tum hærédes , ad nos
usque sanctè servasti ;
præsta , ut quos in terris
nobis constituisti custó-
des , perpétuos in cælo
patrónos & defensótes
habeámus: Per Dóminum.

On ne fait point mé-
moire de l'Octave.

AUX HEURES,
Doxologie.

SUPREME , Christe ,
Póntifex ,

Jugis tibi sit glória

Cum Patre , cumque Spí-
ritu ,

In sempiterna sécula.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 3. a. Hi custodié-
runt.

Au R. br. ŷ. Qui es
Póntifex * confessiós
nostræ.

A T I E R C E.

Ant. 1. a. Locútus es.

Capitule. 1. Thess. 4.

FRatres, rogâmus vos & obsecrâmus in Dômino Jesu, ut quemâdmodum accepistis à nobis quômodo oporteat vos ambulâre, & placere Deo, sic & ambulêtis ut abundetis magis.

R. br. Beâti immaculâti in via, * qui âmbulant in lege Dômini, * Allelûia, allelûia. Beâti. *ÿ.* Beâti qui scrutantur * testimônia ejus, * Allelûia. Glôria. Beâti.

ÿ. Utinam dirigantur vitæ meæ, Dômine, *R.* Ad custodiendas justificatiônes tuas in æternum!

A S E X T E.

Ant. 7. d. Multiplicasti.

Capitule. Tob. 2.

Filii sanctôrum sumus, & vitam illam expectâmus, quam Deus datûrus est his qui fidem suam numquàm mutant ab eo.

R. br. Mansuêti * hæreditâbunt terram, * Allelûia, allelûia. Mansuêti. *ÿ.* Et delectabuntur * in multitudine pacis, * Allelûia. Glôria. Mansuêti.

ÿ. Credo videre bona Dômini, *R.* In terra viventium.

A N O N E.

Ant. 5. C, Dixisti,

Capitule. Ephes. 1.

IN Christo étiam & nos sorte vocâti sumus, prædestinâti secundum propôsitum ejus qui operâtur ômnia secundum consilium voluntâtis suæ, ut simus in laudem glôriæ ejus, nos qui antè sperâvimus in Christo.

R. br. In nômine tuo, Dômine, * exultâbunt totâ die, * Allelûia, allelûia. In nômine tuo. *ÿ.* Et in justitia tua * exaltabuntur, * Allelûia. Glôria. In nômine tuo.

ÿ. Quôniam glôria virtutis eôrum tu es, *R.* Et in beneplácito tuo exaltabitur cornu nostrum.

A U X I I. V E P R E S.

Ant. **S**ic nos existimet 1. D. homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriôrum Dei.

Ant. 2. Dei sumus adjutores: Dei agricultúra estis; Dei ædificatio estis.

Ant. 6. Fundamentum aliud nemo potest pônere præter id quod pôsitum est, quod est Christus Jesus: unusquisque autem videat quômodo superædificet.

Ant. 3. a. Licet Angelus de cælo evangelizet vobis præterquàm quod

evangelizávimus vobis , Sacerdótii dignitas in æternum.

Ant. 7. d. Sicut prædiximus , & nunc iterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepistis , anáthema sit.

Capitule. 2. Theff. 1.

FRATRES , orámus semper pro vobis , ut dignetur vos vocatióne suâ Deus noster , & impleat omnem voluntátem bonitátis , & opus fidei in virtúte.

Hymne , Tártari diræ. aux 1. Vêpres.

ÿ. Mirábilis Deus in Sanctis suis : R. Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ.

A Magnif. Ant. 6. Pax frátribus & caritas cum fide à Deo Patre & Dómino Jesu Christo. Grátia cum ómnibus qui diligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptiÓne.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de la Translation de S. Théodard.

Ant. In bonitáte & alacritáte animæ suæ placuit Deo pro Israel : ideo stáruit illi testamentum pacis , príncipem sanctorum & gentis suæ ; ut sit illi

ÿ. Protector meus , & in ipso sperávi , R. Qui subdit pópulum meum sub me.

Oraison , Deus , qui hunc diem. ci-après.

A COMPLIES.

Ant. 1. f. Advéniet dies Dómini ut fur : propter quod , caríssimi , satágitè immaculáti & invioláti ei inveniri in pace.

Doxologie , Suprême. ci-dessus aux Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 3.

E. Ecce vénio sicut fur : beátus qui vígilat & custódit vestimenta sua.

LE XIX.

TRANSLATION
DE S. THÉODARD,
Évêque de Narbonne.

Double-majeur.

Tout du Commun des Pontifes , excepté ce qui suit.

A LAUDES.

ÿ. Justiciam tuam non abscondi in corde meo ; R. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

A Benediã. Ant. 5. C. Manus suas éxtulit in omnem congregatiónem filiórum Israel , dare glóriam Deo à lábiis suis , & in nómine ipsius gloriári.

Oraison.

DEUS, qui hunc diem honorabilem nobis in beati Theodardi Pontificis Translatione tribuisti : da, quæsumus, Ecclesiæ tuæ in hac celebritate lætitiã ; ut cujus membra pio amore veneratur in terris, ejus intercessionibus sublevetur in cœlis : Per Dóminum, **AUX II. VÉPRES.**

ψ. Dómine Deus, ne avërteris faciẽm Christi tui ; &. Memento misericordiãrum servi tui.

A Magnif. Ant. 6. Hic est fratrum amãtor & pópuli : hic est qui multũm orat pro pópulo & universa civitatẽ.

Oraison de Laudes.

On fait mẽmoire de saint Edmond, Martyr.
Ant. Ecce Deus. ψ. In Deo. vj. *Or.* Deus, qui beãtum, ci-après.

LE XX.

SAINT EDMOND,
Roi d'Angleterre & Mart.
Semidouble.

Au Com. d'un Martyr.

Oraison.

DEUS, qui beãtum Eadmundum, per martyrii palmam, à terreno principãtu ad cœlestem glóriã transtulisti ;

concede propitiũs, ut quod ipsi prælitit inter tormenta constantiam, adversũs hostis antiqui incitamenta nos fortes efficiat, nomen Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui ; Qui tecum vivit, &c.

VESPR. de la Fête suivante.

LE XXI.

PRÉSENTATION

DE LA STE VIERGE.

Double-majeur.

AUX I. VÉPRES.

Pseumes de la Ferie, & de mẽme à tout l'Office.

*Ant. F*iliã Jerúsalem, 5. C. *F*nuntiãte Dilecto meo quia amore lãngueo.

Ant. 6. Totus desiderabilis, talis est Dilectus meus ; & ipse est amicus meus.

Ant. 2. Indica mihi, quem diligit ánima mea, ubi pascas.

Ant. 4. d. Quis mihi det te, ut invẽniam te ? Apprehendam te, & me docẽbis.

Ant. 3. g. Trahe me : post te currẽmus in odorem unguentórum tuórum.

Capitule. Isa. 56.

Hæc dicit Dóminus : Qui elégerint quæ ego volui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in

domo mea, & in muris
meis locum; nomen sem-
piternum dabo eis, quod
non peribit.

R. Omnis glória ejus fi-
liæ Regis ab intus; * Affe-
rentur Regi virgines post
eam in læticia & exulta-
tione: † Adducentur in
templum Regis. V. Unus
de Angelis locutus est me-
cum, dicens: Veni, &
ostendam tibi sponsam: *
Afferentur. Glória. † Ad-
ducentur.

Hymne.

QUAM pulchrè gráditur
filia príncipis,
Templi cum próperat lí-
mina rãngere!

Prælúdit melióri

Quam mox ófferet hos-
tiam.

E MATRIS grémio Númi-
nis in sinum

Infans non dúbiis pássibus
ádvolat,

Virgo Núminis ara,

Aris víctima sístitur.

SPONSO membra Deo mól-
lia dévovet,

Cordis virgínei dédicat
íntima:

Verbo débira mater,

Verbo víscera cónsecrat.

TECUM cunéta Deo pró-
diga dùm voves,

Numen, Virgo, tui péc-
toris íncola,

Quanto fénore pensat
Terræ quæ bona déspi-
cis!

SIT supréma tibi glória,
Trínitas:

Quo Virgo ténoram se vo-
vet hóstiam,

Puri Flamen amóris,

Fac nos jam tibi vívete.
Amen.

V. Unam pécii à Dómi-
no, hanc requíram; R.
Ut inhábitem in domo
Dómini.

A Magnif. Ant. J. Cir-
cuibam, quærens sapién-
tiam, ut mihi illam assú-
merem; & ádii Dómi-
num.

Oraison de Laudes.

Mémoire de saint Ed-
mond. Ant. Justum. V.
Posuisti. x. Or. Deus,
qui. ci-dessus.

A COMPLIES, comme
après les II. Vêpres.

A LAUDES.

Ant. PARS mea Dómi-
ni. a. PARS mea, dixit áni-
ma mea: bonus est áni-
mæ quærenti illum.

Ant. 2. Quæsivi sapién-
tiam palàm in oratione
mea: ante templum pos-
tulábam pro illa.

Ant. 4. E. A juventúte
mea investigábam eam:
inclinávi módicè aurem
meam, & excépi illam.

Ant. 7. d. Multam invéni.

Cantique, Lauda & lætare. *au petit Office*, lxxij.

Ant. Multam invéni in me sapiéntiam, & multum profeci in ea: danti mihi sapiéntiam, dabo glóriam.

Ant. 6. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam Dño.

Capitule. Ecclef. 4. **C**ustódi pedem tuum, ingrédiens domum Dei, & appropinqua ut áudias.

Hymne.

O SANCTE sanctorum, Deus,
Quàm pura sese devover
Ignóta prisco fœderi,
Tuas ad aras hóstias!

APPLATA sancto Spírítu
María virgo, cœlibis
Amóre vitæ, perpèti
Se castitáti devover.

PROLIS coæternæ Patri
Futúra mater, cœlitum
Paráre Regi, nesciens
Festínat aulam pœctoris.

EXOSA pompas sæculi
Latère, nescíri studet,
Solo, placère cui cupit,
Deo frui beátior.

HINC quanta posthac
virginum
Surréxit in terris seges!

Laus quanta despectæ prius
Adjecta continéntiæ.

PRÆSTA beáta Trínitas,
Dono potentis grátia,
Simus fidèles, & pudor
Certo supersit cándidus.
Amen.

ÿ. Dóminus abscondit
me in tabernáculo suo:
& Protéxit me in abs-
côndito tabernáculo sui.

A Benediçt. *Ant.* 3. a.
Dábitur illi fidei donum
electum, & fors in templo
Dei acceptíssima; bonó-
rum enim labórum glorió-
sus est fructus, & quæ non
côncidat radix sapiéntiæ.

Oraison.

DEUS, qui beátam
Mariám semper vir-
ginem, Spírítus sancti ha-
bitáculum, in templo præ-
sentári voluisti; præsta,
quæsumus, ut ejus inter-
cessióne in templo glóriæ
tuæ præsentári mereámur:
Per Dóminum... in unitá-
te ejusdem.

AUX HEURES,

Doxologie.

QUI natus es de Virgine,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

A PRIME.

Ant. 5. a. Pars mea.

Au r. *br.* *ψ.* Qui natus es * de María Virgine.

A T I E R C E.

Ant. 2. Quæsiui.

Capitule. Sap. 6.

Cura disciplinæ dilectio est, & dilectio custodia legum illius est: custoditio autem legum consummatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse proximum Deo.

r. *br.* Propter innocentiam * suscepisti me, Deus. Propter. *ψ.* Et confirmasti me in conspectu tuo * in æternum. * Suscepisti. Glória. Propter.

ψ. Adhæsit anima mea post te, *r.* Me suscepit dextera tua.

A S E X T E.

Ant. 4 E. A juventute mea.

Capitule. Eccli. 17.

Cognosce justitias & iudicia Dei, & sta in forte propositionis & orationis altissimi Dei. In partes vade sæculi sancti, cum vivis & dantibus confessionem Deo.

r. *br.* Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ, * Dum oro ad te. Exaudi. *ψ.* Dum extollo manus meas * ad templum sanctum tuum, * Dum. Glória. Exaudi.

ψ. Circumdabo altare tuum, Domine; *r.* Ut audiam vocem laudis, & enarrem universa mirabilia tua.

A N O N E.

Ant. 6. In voce.

Capitule. Judith. 10.

Deus patrum nostrorum det tibi gratiam, & omne consilium tui cordis suâ virtute corroboret; ut gloriètur super te Jerúsalem, & sit nomen tuum in número sanctorum & justorum.

r. *br.* Apud te laus mea * In ecclesia magna. Apud te. *ψ.* Vota mea reddam * in conspectu timèntium eum, * In ecclesia. Glória Patri. Apud te.

ψ. Innocentes & recti adhæserunt mihi, *r.* Quia sustinui te.

A U X I I. V È P R E S.

Ant. 6. **O** Quàm pulchra est casta generatio! Immortalis est enim memoria illius; quoniam & apud Deum nota est, & apud homines.

Ant. 5. C. Casta generatio in perpetuum coronata triumphat, incoinquinatorum certaminum præmium vincens.

Ant. 8. C. Felix est sterilis; & incoinquinata ha-

bébit fructum in respecti-
tione animarum sancta-
rum.

Ant. 1. D. Omnis ponderatio non est digna continentis animæ.

Ant. 7. a. Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est.

Capitule. 1. Cor. 7.
DE virginibus præceptum Domini non habeo; consilium autem do, tanquam misericordiam consecutus à Domino, ut sim fidelis.

Hymne, Ave maris stella. lix.

ψ. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus: ✕. Deus in medio ejus.

A Magnif. Ant. 3. a. Manus Domini confortavit te; & ideo eris benedicta in æternum.

Oraison de Laudes.

On fait mémoire de sainte Cécile, Vierge & Mart. Ant. Infirma mundi. ψ. Deus precinxit me. xl. *Or.* Deus, qui nos. ci-après.

A COMPLIES.

Ant. 2. Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus.

Hymne, Virgineis. lx.

A Nunc dimitt. Ant. 3. a. Vox dilecti mei pul-

fantis: Aperi mihi, soror mea, immaculata mea.

LE XXII.

SAINTE CÉCILE,
Vierge & Martyre.

Sémidouble.

Au Com. des Vierges Martyres.

Oraison.

DEUS, qui nos beate Cæciliæ virginis & martyris tuæ solemnitate lætificas: da, ut cujus natalitia colimus, virtutem quoque passionis imitemur: Per Dominum.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante.

LE XXIII.

SAINTE CLÉMENT,
Pape & Martyr.

Sémidouble.

Au Commun d'un Martyr, excepté ce qui suit.

AUX VESPR. de la veille.

ψ. Sperent in te, qui novèrunt nomen tuum, Domine, ✕. Quoniam non dereliquisti quærentes te.

A Magnif. Ant. 8. G. Clemens adjutor meus laboravit mecum in Evangelio; cujus nomen est in libro vitæ.

Oraison, Deus, qui nos annuâ. ci-après.

Mémoire de sainte Cécile. Ant. Casta. V. Confessio. xlv. Or. Deus, qui nos beatae. ci-dessus.

A LAUDES.

V. Dominus protector vitae meae: R. A quo trepidabo?

A Benedict. Ant. 3. a. In Evangelio laboro usque ad vincula, quasi male operans; sed verbum Dei non est alligatum.

Oraison.

DEUS, qui nos annua beati Clementis Martyris tui atque Pontificis festivitate laetificas; praesta, quaesumus, ut, ipso intercedente, callida hostis incurfione devicta, pervenire ad gaudia mereamur aeterna: Per Dominum nostrum.

A VESPR. depuis le Capitule, on fait de la Fête suivante.

Pour la mém. de saint Clément, Ant. Confirmabat Ecclesias, praecipiens custodire praecipia Apostolorum & Seniorum.

V. Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna: R. Ecce labia mea non prohibebo; Domine, tu scisti.

Oraison, Deus, qui nos annua. ci-dessus.

LE XXIV.

SAINT ODON,
Abbé. *Sémidouble.*

Au Commun des Abbés.

Oraison.

DEUS, qui beato Odoni Abbati in via perfectionis Evangelicae incidere & alios deducere tribuisti; ejus intercessione gressus nostros dirige fecundum eloquium tuum; ut viam mandatorum tuorum dilatato corde curramus: Per Dominum nostrum.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXV.

SAINTE CATHERINE,
Vierge & Martyre.

Sémidouble.

Au Com. des Vierges Martyres. Oraison, Omnipotens, sempiterna Deus, cujus munere beata Catharina, &c. xlij.

A VESPR. depuis le Capit. on fait de la Fête suivante, avec mémoire de la précédente.

LE XXVI.

SAINT LIN,
Pape & Martyr.

Sémidouble.

Au Commun d'un Martyr.

Oraison.

Oraison.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut nos virtute sancti Spiritus & ad credendum faciles, & ad confitendum fortes efficias; qui beato Lino Pontifici, propter verbum tuum & testimonium Jesu, animam suam ponere tribuisti: Per eundem Dominum... in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia, &c.

L E X X I X.

SAINT SATURNIN,
Martyr, Apôtre & premier Evêque de Toulouse.

* Double - majeur.

AUX I. VÈPRES.

*Pseaumes de la Fêrie,
& de même à tout l'Office.*

Ant. **M**ittam ex eis qui salvati fuerint ad gentes, ad eos qui non audierunt de me, & non viderunt gloriam meam.

Ant. 2. Seminabo eos in populis, & confortabo eos in Domino; & in nomine ejus ambulabunt.

Ant. 3. a. Scient germen eorum in medio populorum: omnes qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

Mont. Eté,

Ant. 4. E. Annuntiabunt gloriam meam gentibus, & adducent fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino.

Ant. 5. a. Incurvabitur sublimitas hominum; & elevabitur Dominus solus in die illa; & idola penitus conterentur.

Capitule. Isa 49.

Hæc, dicit Dominus Deus: Ecce levabo ad gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in ulnis, & filias tuas super humeros portabunt.

rc. Dominus Deus nunc magnificabitur usque ad terminos terræ: * Et erit in die illa, dicit Dominus, perire faciam sculprilia tua, & non adorabis ultra opera manuum tuarum. *v.* Gentibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient. * Et. Glória * Et.

Hymne.

Lux redit terris, tibi sacra, Præsul,
Lux Tolosana celebranda genti:

Tu bonus nostros, (tua nos propago,)

Excipe cantus.

NOSTRA gens per te modo Christiana

li

Se tibi debet, tibi cessit
error,
Luce lustrasti pópulos
sub alta
Nocte jacentes.
DÆMONUM cultus, simu-
lácra divúm,
Sacra cum fanis, & ad-
huc madentes
Sórdido, vili pécudum
cruóre
Diruis aras.
Hic labor magnus, sed
enim feróces
Et reluctantes pópulos
docéri,
Et jugo Christi, tibi
pœna major
Súbdere gentes.
IMPIAS gentes tenet obsti-
nátus
Error, & densis frúitur
tenébris:
Fers diem; vulsis me-
lióra spinis
Sémina mandas.
CARITAS urget: malè
contumáces
Increpas audax; hómi-
nem Deumque
Prædicas Christum, ne-
ce qui piávit
Crímína mundi.
HUNC Deum ligno crucis
in probróso
Mórtuum rident: reso-
nâre Christum
Non tamen cessas, cú-
pidus vicissim

Fúndere vitam.
LAUS tibi, cuncti mode-
rátor orbis,
Præmiis duos récreans
labóres,
Quem fides veri studió-
sa, trinum
Credidit & unum.
Amen.

ψ. Dóminus dabit ver-
bum evangelizántibus &
Virtúte multâ.

A Magnif. Ant. 5. C.
Ecce super montes pedes
evangelizantis, & an-
nuntiantis pacem. Céle-
bra, Juda, festivitâtes
tuas, & redde vota tua.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES,
Ant. 5. a. Occupábit fa-
lus muros tuos, & portas
tuas laudátio; & erit tibi
Dóminus in lucem sempi-
ternam.

Doxologie, Uni sit &
trino Deo. ci-après aux
Heures.

A Nunc dimitt. Ant. 7.
G. Consolátus est Dóminus
pópulum suum: parávit
bráchium sanctum suum
in óculis ómnium gén-
tium.

A LAUDES.
Ant. V. Enérunt qui cõ-
3. a. V gerent immolá-
re, & accéndere thura, &
à lege Dei discédere, &

dixerunt : ei Accède , & fac sicut omnes gentes.

Ant. 5. C. Respondens , ait : Non colo idóla manufacta , sed viventem Deum , qui creávit cœlum & terram , & habet potestatem omnis carnis.

Ant. 7. d. Levaverunt vocem suam dicentes : Tolle de terra hujúsmodi ; non enim fas est eum vivere.

Ant. 4. E. Vir ætate proventus , & vultu decórus , gloriosíssimam mortem complectens , voluntariè præibat ad supplicium.

Ant. 1. D. Intuens quemádmodum , oportéret accédere , patienter sústinens , destinávit non admíttre illicita propter vitæ amórem.

Capitule. 2. Cor. 1.

Sicut abundant passiones Christi in nobis , ita & per Christum abundat consolatio nostra : sive autem tribulamur , pro vestra exhortatione & salute ; sive consolamur , pro vestra consolatione.

Hymne.

Heu ! te , sancte Senex , quis furor impetit !
Cur plebs imméritam te rapit ad necem ?

Nil morum grávitás ,
nil venerábilis

Frontis canities movet.
TAURO turba fremens álligat éffero

Artus ; moxque gradus
per Capitólii

Præceps dejíceris , non tímíduS mori

Qui Christo moreris
duce.

URBEM per médiam , víctima nóbilis ,

Raptáris láceró corpore
púlchrior.

Dúm fers tanta , síles ;
corpóris ímmemor

Cœlum mente præócupas.

QUO te cunquè furor bárbarus ábrípit ,

Fusus vulnéríbus signat
iter cruor ,

Quo , sparso véluti sémine , léctior

Surgit Christiádum seges.

CÆLO quos génult Pontíficis cruor ,

Nos , ô Tectósfages , fúndere sánguinem ,

Quandò pace datá non licet , hunc juvet

SaltèM móribus ássequi.

SATURNINE , tibi tóllimus
en manus ;

Si te nostra movent ,
áspice súpplices :

Ii ij

Nos, ô sancte Pater, te
cúpidos sequi

Duc, regnas ubi, fi-
lios.

DA te, summe Pater, tól-
lere láudibus;

Da te, Christe, sequi,
láurea Mártyrum;

Per te, Numen Amor,
frígida péctora

Sacris ígnibus árdeant.
Amen.

ÿ. In memória æterna
erit justus; R. Ab audi-
tione mala non timébit.

A Benedict. Ant. 6. Ad
supplícium trahebátur:
sed cum plagis perimerétur,
ingémuit & dixit:
Dómine, manifestè tu
scis quia duos córporis
sustíneo dolóres; secun-
dum ánimam verò prop-
ter timórem tuum libenter
hæc pátió.

Oraison.

DEus, qui beáti Sa-
turníni Mártyris tui
atque Pontíficis prædica-
tione, de incredulitátis
rénebris nos vocasti in
admirábile Evangélii lu-
men; fac ut ejus inter-
cessione, crescámus in grá-
tia & cognitione Dómini
nostri Jesu Christi; Qui
tecum vivit & regnat in
unitate, &c.

AUX HEURES.

Doxologie.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 3. a. Venérunt.

Au R. br. ÿ. Qui es au-
tor fidei, * & consum-
mator.

Canon propre, clxxj.

A T I E R C E.

Ant. 5. C. Respondens.
Capitule. Act. 17.

GENUS cum simus Dei,
non debémus æsti-
mare auro, aut argento,
aut lápidi sculpturæ artis,
& cogitationis hóminis,
divinum esse simile.

R. br. Magnus Dómi-
nus, * Et laudábilis nimis,
Magnus ÿ. Terríbilis est *
super omnes Deos, * Et.
Glória Patri. Magnus.

ÿ. Confundantur om-
nes qui adórant sculptília,
R. Et qui glóriantur in si-
mulácris suis.

A S E X T E.

Ant. 7. d. Levavérunt.

Capitule. 2. Tim. 4.

Nemo mihi áffuit; sed
omnes me dereliqué-
runt: non illis imputétur.

Dominus autem mihi as-
sitit, & confortavit
me.

R. br. Dominus mihi
adjutor; * Non timebo
quid faciat mihi homo.
Dominus. V. Dominus mi-
hi adjutor; * & ego des-
piciam inimicos meos, *
Non. Gloria Patri. Domi-
nus.

V. Dominus illuminatio
mea & salus mea; quem
timebo? R. Dominus pro-
tector vitæ meæ; à quo
trepidabo?

A N O N E.

Ant. 1. D. Intuens.

Capitule. Act. 20.

Nihil vereor, nec fá-
cio animam meam
pretiosíorem quàm me,
dúmmodò consummem
cursum meum, & minis-
térium verbi quod accépi
à Dómino Jesu, testifi-
cári Evangelium grátia
Dei.

R. br. In Deo * Facié-
mus virtútem. In Deo. V.
Et ipse ad níhilum dedú-
cet * tribulantes nos, *
Faciémus. Glória. In Deo.

V. In nómine tuo, Dó-
mine, R. Spernémus in-
surgentes in nobis.

VESPRES de la Fête
suivante.

LE XXX.

SAINT ANDRÉ,

Apôtre.

Double - majeur.

Au * Commun des Apô-
tres, excepté ce qui suit.

AUX I. VÉPRES.

V. Dominus virtutum
nobiscum; R. Susceptor
noster Deus Jacob.

A Magnificat. Antienne

8. G. Invenit Andréas
fratrem suum Simónem,
& dicit ei: Invenimus Mes-
siam; & adduxit eum ad
Jesum.

Oraison de Laudes.

Pour la mémoire de
saint Saturnin,

Ant. Benedictus Dómi-
nus; quia hódie nomen
tuum ita magnificávit, ut
non recedat laus tua de
ore hóminum pro quibus
non pepercisti animæ tuæ.

V. Pretiosa in conspec-
tu Dómini R. Mors Sanc-
torum ejus.

Oraison, Deus, qui
beati. ci-dessus.

A LAUDES.

V. Mihi adhærere Deo
bonum est, R. Pónere in
Dómino Deo spem meam.

A Benedict. Ant. 3. a.
Erant Petrus & Andréas
piscatores, & ait illis Je-
sus; Veníte post me, &

li iij.

fáciam vos fieri piscatóres hóminum. At illi contínuò, reliéctis rétibus, secúti sunt eum.

Oraison.

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor & rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

AUX II. VÊPRES.
 ψ. Quid mihi est in cælo, & à te quid vólui super terram? ϩ. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

A Magnif. Ant. 4. d.
 Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectionis ejus, & societátem passionum illíus, configurátus morti ejus.

Oraison de Laudes.

FÊTES DE DÉCEMBRE.

LE II.

*Mémoire*DE S. FRANÇOIS
XAVIER, Prêtre.*AUX VESPR. de la
veille, Ant. Notum. ψ.
Oculi. xxxiiij.**Oraison.*

DEus, qui indiárum
gentes beáti Fran-
cisci Xavérii Præsbyteri
prædicatióne & miracu-
lis Ecclésiæ tuæ aggregá-
re voluisti; concède pro-
pítius, ut cujus gloriósa

méríta venerámur, vir-
tutum quoque imitémur
exempla: Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Filium tuum, qui tecum
vivit & regnat in uni-
táte Spíritus sancti Deus,
per ómnia, &c.

*A LAUD. Ant. Fidú-
ciam. ψ. Emitte. xxxv.*

Or. Deus, qui. ci-dessus.

*VESPRES du I. Di-
manche de l'Avent, comme
dans la Partie d'Hiver.*

EXTRAIT DES RUBRIQUES

Concernant le Commun des Saints
de la Partie d'Été.

DES I. VÊPRES.

ON y dit toujours les Pseaumes de la Férie occurrente, avec cinq Antiennes aux Doubles-mineurs & au-dessus; & avec une seule Antienne, savoir la première, aux Sémidoubles. Les premières Vêpres des Simples ne commencent qu'au Capitule: le reste se prend de la Férie.

Le Répons qui suit le Capitule ne se dit qu'aux Doubles-majeurs, aux Solemnels & aux Annuels. Aux Doubles-majeurs, on le dit comme il se trouve marqué à chaque Commun. Aux Solemnels, tant mineurs que majeurs, après Glória Patri. au lieu de la réclame, qu'on omet, on répète le *re.* en entier, jusqu'au *ve.* exclusivement. Aux Annuels, après Glória Patri. on dit la réclame, & ensuite on répète le *re.* jusqu'au *ve.*

Aux Solemnels - mineurs & au-dessus, on double l'Antienne à Magnificat. c'est-à-dire qu'on la dit entière avant & après le Cantique.

DES COMPLIES

Qui suivent les I. Vêpres.

On y dit les Pseaumes de la Férie, avec les Antiennes assignées pour chaque Commun, en observant que ces Antiennes se disent toujours de la Fête dont on a dit les Vêpres, soit entières, soit depuis le Capitule.

La Doxologie de l'Hymne doit être prise du

même Commun d'où se prennent les Antiennes.³⁸¹
Le Capitule, Sobrii estote. & le reste comme après
le Pseautier, omettant les Prieres.

DES LAUDES.

Aux Annuels & Solemnels-majeurs, on dit à Laudes
les Pseumes du Dimanche; mais aux Solemnels-
mineurs & au-dessous, on dit ceux de la Férie oc-
currente.

Aux Fêtes Simples, ainsi que pendant les Octaves,
quand l'Office se fait de l'Octave, on ne dit sur les
Pseumes qu'une seule Antienne, qui est la quatrieme.
Aux autres Fêtes on en dit toujours cinq.

Aux Solemnels - mineurs & au-dessus, on double
l'Antienne à Benedictus.

DES HEURES.

A la fin des Hymnes, on dit la Doxologie assi-
gnée pour chaque Commun, excepté pendant les Oc-
taves, qu'on dit celle de l'Octave.

Les Antiennes se prennent de Laudes, en omettant
la quatrieme.

Les Pseumes, aux Annuels & Solemnels-majeurs,
se prennent du Dimanche; mais aux Solemnels-mi-
neurs & au-dessous, on les prend de la Férie oc-
currente.

A PRIME, Capitule, Videte. si on a dit les
Pseumes de la Férie; ou Eratis. si on a dit ceux
du Dimanche. Le R. bref Christe Fili, &c. avec le
V. assigné pour chaque Commun. Le reste comme
après le Pseautier, omettant les Prieres.

A TIERCE, SEXTÉ & NONE, lorsque l'Office
est du rit Solemnel-mineur ou au-dessus, ainsi que
dans les Octaves des Annuels, on ajoute Allelúia,
allelúia, aux R. R. R. brefs.

DES II. VÊPRES.

Aux Annuels ou Solemnels-majeurs, on dit les Pseaumes du Dimanche. Aux autres Fêtes on prend ceux de la Férie occurrente.

L'Alleluia. avec le ψ. qui le suit avant l'Hymne, ne se disent qu'aux Solemnels-mineurs & au-dessus.

Aux Annuels & à tous les Solemnels, on double l'Antienne à Magnificat.

DES COMPLIES

Qui suivent les II. Vêpres.

Les Antiennes & la Doxologie se disent comme aux Complies de la veille.

Aux Annuels & Solemnels-majeurs, on dit les Pseaumes du Dimanche, avec le Capitule, Omnes vos. & le reste comme au Pseautier.

Aux Solemnels-mineurs & au-dessous, on dit les Pseaumes de la Férie, avec le Capitule, Sobrii estote. & le reste comme après le Pseautier, omettant les Prières.

COMMUN

COMMUN DES SAINTS.

PARTIE D'ÉTÉ.

COMMUN DES APOSTRES.

AUX I. VÊPRES.

Ant. **V**ocavit Jesus discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nominavit.

Ant. 3. a. Vocavit ad se quos voluit; & dedit illis potestatem curandi infirmitates, & ejiciendi dæmonia.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus, præcipiens eis: Ite ad oves quæ perierunt domûs Israel.

Ant. 5. C. Euntes, prædicæte, dicentes: Quia appropinquavit regnum cælorum.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuibant per castella, evangelizantes, & curantes ubique.

Capitule. Hebr. 2.
Cum inîtium accepisset salus enarrari per

Esté.

Dominum, ab eis qui audierunt, in nos confirmata est, contestante Deo signis & portentis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem.

Æ. Ecce dedi vobis potestatem super omnem virtutem inimici: * Verumtamen in hoc nolite gaudere: † Gaudete quod nomina vestra scripta sunt in cælis †. Dabo vos in nomen, & in laudem omnibus populis: * Verumtamen. Glória Patri. † Gaudete.

Hymne.

LÆTARE, cælum;
plausibus
Tellus resultet æmulis:
Apostolorum glóriam
Solemnia instaurat dies.
Vos, ceu tubis sonantibus,

Christum per orbem spargitis :

Vos illa sacris vâtibus
Prædicta mundi lûmina.

QUI, dante Christo,
pânditis,

Qui clâuditis cœli fores,
Nos criminum tenâcibus
Vinclis ligâtos sôlvite.

POTENTE qui nutu graves

Morbos fugâtis cõporum,

Desiderâtam pòscite
Ægris medelam móribus.

SUBLIMIS ut cum vénerit,

Vobis simul sedéntibus,
Ad dexterum Judex latus
Nos inter agnos cõllocet.

¶ UNI sit & trino Deo
Suprema laus, summum
decus,

De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocâvit glóriæ,
Amen.

Cette Doxologie se dit aussi à Complies & aux Heures.

ÿ. Dóminus dabit verbum evangelizántibus,
& Virtúte multâ.

A Magnif. Ant. 1. f. Prædicábant ut pœnitentiam ágerent : & dæmónia multa ejiciébant ; & ungebant óleo multos ægros, & sanábant.

Oraison au Propre.

A COMPLIES.

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi : lúceat lux vestra coram homínibus.

A Nunc dimittis. Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion : parâvit Dóminus brâchium sanctum suum in óculis ómnium gentium.

A LAUDES.

Ant. 8. G. JESUS locútus est 8. G. J úndecim discipulis, dicens : Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra ; euntes ergo, docete omnes gentes.

Ant. 6. Prædicâte Evangelium omni creaturæ, baptizantes eos, docentes servare ómnia quæcumque mandâvi vobis.

Ant. 2. Quorum remisératis peccâta, remittuntur eis ; & quorum retinueritis, retenta sunt.

Ant. 4. d. Accipiétis virtutem superveniens Spíritûs sancti in vos ; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ.

Ant. 1. a. Ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi.

Capitule. Ephes. 4.

CHRISTUS dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem

Prophétas, álios verò
Evangelistas, álios autem
Pastóres, & Doctóres, ad
consummationem sanctó-
rum in opus ministérii,
in ædificationem cõporis
Christi.

Hymne.

CELESTIS aulæ Prín-
cipes,
Sacri duces exercitûs,
Bissena mundi lúmina,
Olim futúri júdices:

MERSIS gravi calígine,
Per vos dies renáscitur,
Quos vanus error lúserat:
Illustrat alma véritas.

NON vi, nec armis
mílitum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.

QUIBUS gemébat súb-
ditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómni-
bus
Per vos Dei mystéria;
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

UNI sit & trino Deo
Suprema laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

✠. Príncipes populórum

congregáti sunt **ꝛ.** Cum
Deo Abraham.

A Benedicã. Ant. 1. D.
Vos qui secúti estis me,
in regeneratióne cum sé-
derit Fílius hóminis in
fede majestátis suæ, sedé-
bitis & vos judicantes
duódecim tribus Israel.

Oraison au Propre.

A P R I M E.

Ant. 8. G. Jesus.

*Au ꝛ. br. ꝑ. Qui Ecclé-
sia tuæ * Apóstolos de-
disti.*

A T I E R C E.

Ant. 6. Prædicáte.

Capitule. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui sem-
per triumphat nos in
Christo Jesu, & odórem
notítiæ suæ manifestat per
nos in omni loco.

*ꝛ. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ꝑ. Et in fines or-
bis terræ * verba eórum.
* Exívit. Glória Patri. In
omnem.*

*ꝑ. Non sunt loquélæ
neque sermónes, ꝛ. Quo-
rum non audiantur voces
eórum.*

Oraison au Propre.

A S E X T E.

Ant. 2. Quorum.

Capitule. 2. Cor. 2.

POsuit in nobis Deus
verbum reconciliatió-

nis. Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.

R. br. Dominus excelsus * Subjecit populos nobis. Dominus. *ŷ.* Elegit nobis * hereditatem suam: * Subjecit. Glória Patri. Dominus.

ŷ. Nimis honorificati sunt amici tui, Deus: *R.* Nimis confortatus est principatus eorum.

A N O N E.

Ant. 1. a. Ecce.

Capitule. 2. Theff. 2.

State, & tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem, sive per epistolam nostram. Ipse autem Dominus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem æternam, & spem bonam in grátia, exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere & sermone bono.

R. br. Confitebimur tibi, Deus: * Invocabimus nomen tuum. Confitebimur. *ŷ.* Narrabimus * mirabilia tua: * Invocabimus. Glória Patri. Confitebimur.

ŷ. In generationem & generationem *R.* Annuntiabimus laudem tuam.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **I**njecerunt manus 6. **I**n Apóstolos, & posuerunt eos in custodia.

Ant. 2. Cæsis denuntiaverunt ne omnino loquerentur in nomine Jesu.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habitus sunt pro nomine Jesu contumeliam pati.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fiducia; & virtute magna reddebant testimonium resurrectionis Jesu Christi.

Ant. 3. a. Tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Jesu Christi.

Capitule. 1. Cor. 4.

Deus nos Apóstolos novissimos ostendit, tanquam morti destinatos; quia spectaculum facti sumus mundo, & angelis, & hominibus.

Aux Solemnels & Annuels: Allelúia, allelúia. *ŷ.* Exulta, cælum, & sancti Apóstoli, quoniam judicavit Deus iudicium vestrum. Allelúia.

Hymne.

QUËM misit in terras Deus,

Commun d'un Martyr.

Ut morte nos seruet suâ , Qui das rigâtis crescere ;
Amoris hic fidos sui Frumenta nos cœlestibus
Vos eligit vicarios. Matura condas horreis.
Occisus Agnus à lupis , UNI sit & trino Deo
Vos misit agnos ad lupos : Suprema laus , summum
Mores ferinos exuunt , decus ,
Agni repente de lupis. De nocte qui nos ad suæ
QUÆ victimarum cœ- Lumen vocavit gloriæ.
dibus Amen.

Tellus madébat impiis ,
Vestris eam sudoribus ,
Vestro piastis sanguine.
Hoc rore facta pinguior ,
Quot illa fructus protulit !
Quæ , quanta surrexit se-
ges !
Et ista nos seges sumus.

QUAM si bonus respé-
xeris ,
A Magnif. Ant. 5. C. In
fundamentis civitatis sanc-
tæ Jerúsalem nomina duô-
decim Apostolorum Agni-
& lucerna ejus est Agnus.
Oraison au Propre.

COMMUN D'UN MARTYR.

AUX I. VÊPRES. metum , & probationem
Ant. Fortitudo simpli- inducet super illum , do-
8. G F cis via Domini : nec credat animæ illius ;
justus in æternum non & firmabit illum.

Ant. 4. E. Qui timet Deus illum conservabit ,
Dominum , nihil trepidabit , & liberabit à malis ; &
& non pavébit ; quoniam non illidetur quasi in pro-
cella navis.

Ant. 3. a. Qui audit Sa- Capitule. Josue 1.
pientiam , permanébit con- E Cce præcipio tibi :
fidens ; quoniam in ten- Confortate , & esto
tatione ambulat cum eo , robustus. Noli metúere ,
& in primis eligit eum. & noli timere ; quoniam

Ant. 6. Timorem , & tecum est Dñs Deus tuus

77

Commun d'un Martyr.

*Aux Doubles - majeurs
& au-dessus,*

R. Ceperunt me inimici mei gratis : dixi , Pétri , vocem meam , Domine , audisti : * Dixisti , Ne timeas : † Judicasti causam animæ meæ , Redemptor vitæ meæ. †. Ego non solum alligari , sed & mori paratus sum propter nomen Domini Jesu : * Dixisti. Glória Patri. † Judicasti.

Hymne.

EX quo , salus mortalium ,

Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum

Deo litavit sanguinem.

NON jam crucis Christi
pudet :

Quin surgit ingens glória
Deum fateri mortuum ,
Pro mortuo mori Deo.

Hoc iste plenus spiritu
Ridet minas , ridet neces ;
Tuâque fretus dexterâ ,
Tibi , Redemptor , militat.

PARATA spectans præmia ,

Securus ad pœnas volat :
Sic pugnat , ut speret mori ,

Et morte mortem vincere.

UNUS tot armatas manus

Stupente lassat iudice ;
Et tortus ipsis qui cadit

Torquentibus fit fortior.

DA , Christe , tanti militis

Æquare facta fortia :

Da sustinere pro tuo ,

Quodcumque durum , nomine.

SIT laus Patri ; laus

Filio ,

Testi fideli , quo duce ,

Tormenta vincunt Martyres ;

Sit & tibi laus , Spiritus.

Amen.

†. In Deo speravi , & Non timebo quid faciat mihi caro.

A Magnif. Ant. 8. G.

Ecce Deus salvator meus ,
fiducialiter agam , & non timebo ; quia fortitudo mea , & laus mea Dominus , & factus est mihi in salutem.

Oraison de Laudes.

A C O M P L I E S.

Ant. 3. a. Qui sequitur me , non ambulat in tenebris ; sed habebit lumen vitæ , dicit Dominus.

Doxologie.

SIT laus Patri ; laus Filio ,

Testi fideli , quo duce ,

Tormenta vincunt Martyres :

Sit & tibi laus, Spiritus.
Amen.

*Cette Doxologie se dit
aussi aux Heures.*

A Nunc dimittis. *Ant.*
6. Ego ad Dóminum aspí-
ciam : expectábo Deum
salvatórem meum.

A L A U D E S.

Ant. **D**ominus mecum
3. a. **D**est, quasi bellá-
tor fortis : idcirco qui per-
sequuntur me, cadent, &
infirmi erunt.

Ant. 1. f. Circumdedé-
runt me úndique, & non
erat qui adjuváret : me-
morátus sum misericórdiæ
tuæ, Dómine, quóniam
eruis sustinentes te.

Ant. 2. Bonus Dóminus,
& confortans in die tribu-
lacionis, & sciens speran-
tes in se.

Ant. 4. A. Cantáte Dó-
mino, laudáte Dóminum ;
quia liberávit ánimam
páuperis de manu maló-
rum.

Ant. 7. d. Eripuisti me
de rémpore iniquo ; prop-
tèreá confitébor, & lau-
dem dicam tibi, & be-
nedicam nómini Dómi-
ni.

Capitule. Apoc. 3.
Qui vicerit, vestiétur
vestimentis albis ; &
non delébo nomen ejus de

libro vitæ : & confitébor
nomen ejus coram Patre
meo, & coram Angelis
ejus.

Hymne.

ECQUIS magnánimus se
pugil exhibet ?

Fit verbum gládus, fit
clypeus fides ;

Athletámque Dei præpa-
rat árdua

Ad certámina véritas.

INUNC, sancte pugil,
quò pia prælia,

Quò te magna vocant
præmia militem :

Præfens Christus adest :
hoc duce, non cades,

Ni victâ nece fórtior.

FRUSTRA barbáries expli-
cuit cruces ;

Nil tormenta movent ;
óre serénior,

Et fidens ánimi, promp-
tus ad ómnia,

Pœnas inter ovat suas.

REGES ante feros impávi-
dus volat,

Testatúrque fidem, nil
métuit mori :

Os, virésque, sui pol-
lícti memor,

Præfens suppéditat Deus.
ÆTERNUM cita mors ví-
vere Mátyri

Quod spondet, próperas,
Martyr ovans mori ;

Palnam dum moriens
consequeris tibi,

Firmas, nosque mori
doces.

PATRI máxima laus, má-
xima Fílio;

Amborúmque sacro má-
xima Flámini,

Qui dat Martyribus mil-
le neces pati,

Et per fúnera vincere.
Amen.

ψ. Adjútor meus, tibi
psallam; & Quia Deus
susceptor meus es.

A Benedict. Ant. 1. D.
Bonum certámen certávi,
cursum consummávi, fidé
servávi: in réliquo repóstita
est mihi coróna justítia.

Oraíson.

A Desto Dómine, sup-
plicatióibus nostris,
ut qui beáti Mártiris tui
N. natalítis gloriámur,
nec minis injustè perse-
quéntium, nec ullis per-
turbémur adversis: Per.

Autre Oraíson.

D A nobis, quæsumus,
Dómine, interceden-
te beáto N. Mártire tuo,
in tua fide & sincerítate
constántiam; ut in carítate
divína firmáti, nullis ten-
tatióibus ab ejus integri-
tate divellámur: Per.

Si c'est un Pontife,

Oraíson.

O Mnípotens sempiter-
ne Deus, qui beáto

N. dignam Mártire atque
Pontífice fidem & fortitú-
dinem tribuisti; fac nos
ejus méritis vitæ fráglis
amórem abjícere, & ad
te, qui solus vera vita
es, pervenire: Per.

Autre Oraíson.

D Eus, cujus grátia beá-
tum N. Pontíficem
tuum in sacerdotium elé-
git, doctrína ad prædican-
dum erúdiit, poténtia ad
perseverandum confirmá-
vit; da nobis ex ejus imi-
tatióne pópulum christiá-
num & intrúere vivendi
exemplo, & confirmáre
patiéndó: Per.

Si c'est un Prêtre seulement,
Oraíson.

D Eus, à quo constán-
tiam fides, & vir-
tutem sumit infirmitas;
quæsumus, ut beáti N.
Sacerdotis & Mártiris tui
exemplo & précibus, quid-
quid in persecutióibus
sævum est, quidquid in
morte terríbile, fácias
nos tui nóminis confes-
sióne superáre: Per.

A P R I M E.

Ant. 3. a. Dóminus.

Au r. br. Qui es testis
* fidélis & verus.

A T I E R C E.

Ant. 1. f. Circumdede-
runt me.

Capitule. Is. 41.

ERunt quasi non sint,
& véluti consúptio,
hómnes bellantes adver-
sùm te; quia ego Dómi-
nus Deus tuus appren-
dens manum tuam, di-
censque tibi: Ne timeas,
ego adjúvi re.

℞. br. In Deo salutáre
meum, * Et glória mea.
In Deo. ψ. Deus auxili-
i mei, * & spes mea in Deo
est, * Et. Glória Patri. In
Deo.

ψ. Deus meus adjútor
meus, & sperábo in eum:
℞. Protector meus, &
cornu salutis meæ.

A SEXTÉ.

Ant. 2. Bonus Dómi-
nus.

Capitule. 2. Tim. 1.

Patior, sed non con-
fundor: scio enim cui
crédidi; & certus sum
quia potens est depósitum
meum serváre in illum
diem.

℞. br. Si consistant adver-
sùm me castra, * Non
timébit cor meum. Si. ψ.
Si exurgat adversùm me
prælium, * in hoc ego
sperábo: * Non. Glória
Patri. Si.

ψ. Dóminus mihi adjú-
tor, ℞. Non timébo quid
fáciat mihi homo.

A N O N E.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitule. Tob. 3.

Post tempestátem tran-
quillum facis, Dómi-
ne; & post lacrymationem
& fletum, exultationem
infundis. Sit nomen tuum,
Deus Israel, benedictum
in sécula.

℞. br. Factus es, Dó-
mine, * Susceptor meus.
Factus es. ψ. Et refúgium
meum * in die tribulatió-
nis, * Susceptor. Glória.
Factus es.

ψ. Tu, Dómine, adju-
visti me, ℞. Et consolátus
es me.

AUX II. VÈPRES.

Ant. **P**ropter opus
8. G. Christi usque
ad mortem accessit, tra-
dens ánimam suam.

Ant. 3. a. Patienter sú-
stinens, destinávit non ad-
mittere ilícita propter vi-
tæ amórem.

Ant. 7. a. Divítias æstí-
mans improperium Chris-
ti, aspiciébat in remune-
rationem.

Ant. 5. C. Gloriosíssi-
mam mortem magis quàm
odíbilem vitam complec-
tens, voluntáriè præibat
ad supplicium.

Ant. 1. D. Hoc modo
vitá decessit, universæ

Commun d'un Martyr.

genti memoriã mortis
suã ad exemplum virtutis
& fortitudinis derelin-
quens.

Capitule. Jac. 1.

BEATUS vir qui suffert
tentationem; quoniam
cum probatus fuerit,
accipiet coronam vitæ,
quam repromisit Deus di-
ligentibus se.

*Aux Solemnels & An-
nuels : Allelúia, allelúia.*
ψ. Qui odit animam suam
in hoc mundo, in vitam
æternam, custodit eam.
Allelúia.

Hymne.

JAM non te lacerant car-
nificum manus,
Inter qui recubas cœli-
tuum choros :
Nunc pro carcere cæco
Fulgentes habitas do-
mos.

NON jam vincla manus,
non cõhibent pedes ;
Tu liber superum regna
perambulas :
Quot plagis laniatus,
Cœlo tot radiis nites.

NEC te dira fames, nec
sitis amplius,

Nec probrosa premit te
modò nuditas :

Nunc te lumine puro
Pascit Christus & in-
duit.

Sic tu Martyribus dexter
ades, Deus ;

Ut quos mors perimit,
glória vindicet :

Confundisque tyran-
num,

Dum quos deprimit,
elevas.

PATRI máxima laus, má-
xima Filio ;

Amborumque sacro má-
xima Flámini,

Cujus robore freti

Vincunt funera Márty-
res.

Amen.

ψ. Posuisti, Dómine,

in capite ejus coronam,

ꝛ. De lapide pretioso.

A Magnif. Ant. 4. D.

Justum non dereliquit

Deus, donec afferret illi

potentiam adversus eos

qui eum deprimebant ; &

dedit illi claritatem æter-

nam.

Oraison de Laudes.

COMMUN DE PLUSIEURS MARTYRS.

AUX I. VÊPRES.

Ant. V Enit hora, ut

2. V omnis qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo.

Ant. 3. g. Injicient vobis manus suas, & persequentur, trahentes ad reges & præfides propter nomen meum.

Ant. 4. d. Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent filii in parentes, & morte eos afficient.

Ant. 1. D. Eritis odio omnibus propter nomen meum: qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

Ant. 8. G. Dabo vobis os & sapientiam, cui non poterunt resistere & contradicere omnes adversarii vestri.

Capitule. 1. Petr. 4.
S I exprobramini in nomine Christi, beati eritis; quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est ejus Spiritus, super vos requiescit.

Aux Doubles-majeurs & au-dessus,

æ. In nullo terreâmini ab adversariis; * Quia vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini. ψ. Confortamini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim merces operi vestro; * Quia vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini. Glória Patri. * Quia.

Hymne.

C HRISTI Martyribus debita nos decet, Virtutis memores, promere cantica;
Quos nec blanditiis, nec potuit minis Fallax vincere seculum.

CÆLESTIS Patriæ mens inhians bonis,
Mundi spernit opes, fluxaque gaudia:
Vitæ quin etiam, præ Dñi lucro,
Jacturam facilem putant.

NON vultus méteuunt car-
nificum truces :

Fœtas suppliciiis despí-
ciunt manus ;

Enses , flagra , rotas ,
ómnia pépeti

Victrix edócuít fides.

O INCREDBILEM vim pa-
tiéntiæ !

Non , artus láceros qui
crúciat dolor ,

Extorquet gémitum ,
non querimóniam

Agnis mítibus élicit.

ERGO nunc própior ,
Christe , tibi sedet

Palmis turba nitens us-
que viréntibus ,

Victorumque gerens præ-
mia , nóbiles

Multo sânguine láu-
reas.

SIT laus summa Patri ,
súmmaque Fílio :

Sit par , sancte , tibi
glória , Spíritus ,

Cujus præsidio prælia
sústinent ,

Contemptâ nece , Már-
tyres. Amen.

ÿ. Viríliter ágite , &
confortétur cor vestrum ,

℞. Omnes qui sperátis in
Dómino.

A Magnif. Ant. 8. G.

Cùm vos óderint hómines ,
& exprobráverint propter

Fíliam hóminis , gaudéte
& exultáte : ecce enim

merces vestra multa est in
cælo.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Complebuntur
dies luctûs tui , Sion : non
óccidet ultra sol tuus : pò-
pulus tuus omnes iusti.

Doxologie.

TESTIS fidélis , quo du-
ce ,

Tormenta vincunt Már-
tyres ,

Jesu tibi sit glória

Cum Patre , cumque Spí-
ritu.

Amen.

A Nunc dimit. Ant. 3.

E. Sérvient Deo servi ejus ,
& vidébunt faciém ejus ;

& nomen ejus in fronti-
bus eórum.

A LAUDES.

Ant. **D**atum est béstie
8. G. bellum fácere
cum sanctis , & vincere eos.

Ant. 7. d. Elegérunt
magis mori , & noluerunt
infringere legem Dei sanc-
tam ; & trucidáti sunt.

Ant. 1. f. Si coram ho-
mínibus tormenta passi
sunt , spes illórum im-
mortalitáte plena est.

Ant. 2. In paucis ve-
xáti , in multis benè dis-
ponentur , quóniam Deus
tentávit eos , & invénit
illos dignos se.

Ant.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornace probavit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos; & in tempore erit respectus illorum.

Capitule. Jac. 1.

OMne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incidertis: scientes quod probatio fidei vestrae patientiam operatur; patientia autem opus perfectum habet.

Hymne.

QUAM, Christe, signastiviam
Primus, profuso sanguine,
Per hanc tui te fortiter
Ducem sequuntur milites.
Fossus manus, fossus
pedes,

Ovans ad astra transvolas;
Et membra trunci Martyres
Addunt triumpho se tuo.

OMNES in ostro splendidi
Tuum tribunal ambiunt;
Accepta monstrant vulnera,
Et per tot ora supplicant.

AUDIRE si nos respuis,
Quos criminum moles gravat;
Audi tuos, qui sanguinem
Fudere pro te, Martyres.

FAC, si tyrannus deficit,
Etc.

Ne blandiendo mollius
Frangat voluptas pectora,
Ipsis tyrannis savior.

† TESTIS fidelis, quoduce,
Tormenta vincunt Martyres,

Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, cumque Spiritu.
Amen.

Cette Doxologie se dit aux Heures.

ψ. Multae tribulationes justorum; &c. Et de omnibus his liberabit eos Dominus.

A Benedict. Ant. J. Beati qui persecutionem patientur propter justitiam; quoniam ipsorum est regnum caelorum.

Oraison.

DEus, invisibilis fortitudo certantium, adesto, quaesumus, nobis supplicantibus; ut qui hodiernam die sanctorum Martyrum tuorum N. & N. gloriosum triumphum recolimus, eorum meritis & precibus contra spiritualia nequiae muniamur: Per.

Autre Oraison.

OMnipotens, sempiterna Deus, qui in sanctorum tuorum cordibus flammam tuam dilectis;

nis accendis: da mentibus nostris eandem fidei caritatisque virtutem; ut Martyris tui *N.* & sociorum, quorum gaudemus victoriis, proficiamus exemplis: Per.

A P R I M E.

Ant. 8. G. Datum est bestia.

Au. *br.* *ψ.* Qui es testis * fidelis & verus.

A T I E R C E.

Ant. 7. d. Elegérunt.

Capitule. Sap. 3.

Justorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, & æstimata est afflictio exitus illorum; & quod à nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace.

br. *br.* Dominus loquetur pacem * In plebem suam. Dominus. *ψ.* Et super * sanctos suos, * In Glória. Dominus.

ψ. Custodit Dominus animas sanctorum suorum; *br.* De manu peccatoris liberabit eos.

A S E X T E.

Ant. 1. f. Si coram hominibus.

Capitule. 2. Cor. 4.

Quod in presenti est momentaneum & leve

tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt.

br. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigerium. Probasti. *ψ.* Igne nos examinasti * sicut examinatur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti.

ψ. Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliasti, *br.* Annis quibus vidimus mala.

A N O N E.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitule. Isaï. 9.

Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victores captâ prædâ, quando dividunt spolia.

br. *br.* Qui seminant in lacrymis, * In exultatione metent. Qui. *ψ.* Euntes ibant & flebant, * mittentes semina sua; * In exultatione. Glória Patri. Qui seminant.

ψ. Venientes venient cum exultatione, *br.* Por-

antes manipulos suos. Christi, & regnabunt cum
AUX II VEPRES. illo. Allelúia.

Ant. VIDI animas in-
2. fectorum propter
verbum Dei, & propter
testimónium quod habé-
bant.

Ant. 4. d. Stabant ante
thronum in conspectu
Agni; & palmæ in máni-
bus eorum.

Ant. 8. G. Venérunt de
tribulatióne magna, & la-
vérunt stolas suas & deal-
bavérunt eas in sânguine
Agni.

Ant. 1. D. Ante thro-
num Dei sunt, & sérviant
ei die ac nocte in templo
ejus; & qui sedet in thro-
no, habitábit super il-
los.

Ant. 3. a. Non esúrient,
neque sitient ampliùs, nec
cadet super illos sol, ne-
que ullus æstus.

Capitule. Apoc. 21.
A Biterget Deus omnem
lácrymam ab óculis
eorum; & mors ultrà non
erit; neque luctus, neque
clamor, neque dolor erit
ultrà, quia prima abié-
runt.

*Aux Solemnels & An-
nuels:* Allelúia, allelúia.
ÿ. In his secunda mors
non habet potestatem; sed
erunt Sacerdotes Dei &

Hymne.

QUANTO, morte sacrâ
quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuos
róbore mílites!

Ad tormenta rapit, non
pávidos mori,

Quam das, ígnea cá-
ritas.

TORTORIS rábies sæviate
impotens;

Addat carcéribus férrea
víncula;

Constanti púgiles pécto-
re prælia,

Trunci corpore sústi-
nent.

ALTO de sólio nunc, Deus,
áspice

Non indigna tuo númi-
ne múnera;

Quot prostráta jacent
córpora Mártyrum,

Astant tot tibi víctimæ.

AD te lethífero vúlnero
sáucii,

Vestantur róseo flúmine
sânguinis:

Eménsi, duce te, Chris-
te, perícula,

Tangunt líttora pátriæ.

Sed quid barbáries ímpia
prófcit?

Non hæc Christiãdas
vúlnera déprimunt:

Gens exorta sacro fúnere
Núminis,

Crescit sanguine Mártyrum ,

PATRI máxima sit , máxima Fílio ,

Sit par Spirítui : laus tibi , Trínitas ,

Quæ te Martyribus pródiga præmium ,

Das , & vivere per neces. Amen.

ψ. In æternum exultá-

bunt , &c. Et habitábis in eis.

A Magnif. Ant. 8. G.
Datæ sunt illis singulæ stolæ albæ ; & dictum est illis ut requiescerent , donec compleantur conservi eórum , qui interficiendí sunt sicut & illi.

Oraison de Laudes.

COMMUN DES PONTIFES.

AUX I. VÊPRES.

Ant. 3. a. **S**uscitábo mihi sacerdotem fidélem , qui juxta cor meum & animam meam faciet.

Ant. 8. G. Elégi eum ex omnibus mihi in sacerdotem , ut ascénderet ad altáre meum , & adoléret mihi incensum.

Ant. 2. Edificábo ei domum fidélem ; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdotii sempiternum , quia zelátus est pro Deo suo , & expiávit scélus filiórum Israël.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus , ipse erit sanctus.

Capitule. Hebr. 5.

Nec quisquam sumit sibi honórem , sed qui vocátur à Deo , tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clatificávit ut pónifex fieret , sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu , ego hódie genui te ; quemádmodum & in álio loco dicit : Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Aux Doubles-majeurs , & au-dessus :

Re. Locutus es sanctis tuis , Dómine , & dixisti : Inveni servum meum , * Oleo sancto meo unxi eum : † Manus mea auxiliábitur ei. ψ. Huic Deus testimó-

num perhibens, dixit:
Inveni virum secundum
cor meum: * Oleo. Glória
Patri. † Manus.

Hymne.

CHRISTE, Pastórum ca-
put atque princeps,
Præfulis festam venerá-
ta lucem,
Débitis supplex tua tem-
pla votis
Turba frequentat.

ILLE non vano tenuit tre-
mendam

Spiritu sedem, próprio
nec ausu:

Sed sacrum jussus, Dó-
mino vocante,
Sumpsit honórem.

STRENUM bello púgilem
superni

Chrismatis pleno tuus
unxit intus

Spiritus cornu, posuit-
que sanctam

Páscere gentem.

FIT gregis pastor, pater
atque forma:

Lætus impendit sua, se-
que; servus

Omnium, curis gravis,
omnibusque

Omnia factus.

PRO reis orat, réficit ge-
mentes,

Erigit lapsos, tenebras-
que pellit;

Fit potens verbo, docet
alta, pravum

Cónterit hostem.
FAC ut illius précibus juvé-
mur,

Christe; fac Patrem,
pariterque tecum

Spirítum jugi celebré-
mus hymno

Omne per ævum. Amen.

ÿ. Beátus quem elegisti
& assumpsisti; R. Inhabi-
tábit in átriis tuis.

A Magnif. Ant. 4. E.

Elégit ipsum Dñus ab omni
vivente offerre sacrificium
Deo, incensum & bonum
odórem pro pópulo suo.

Oraison de Laudes.

A C O M P L I E S.

Ant. 3. a. Die noctúque
fugiébat somnus ab ócu-
lis meis pro grégibus tuis,
Dómine.

*Doxol. SUPREME, Chris-
te. ci-après à Laudes.*

A Nunc dimit. Ant. 7.

G. Cùm vénérít Dóminus,
& pulsáverit, beáti serví
quos invénerit vigilántes.

A L A U D E S.

Ant. 7. a. **Q**ui intrat per ós-
tium, pastor est
óvium: huic ostiárius ápe-
rit; & oves vocem ejus
áudiunt.

Ant. 2. Próprias oves
vocat nominátim, & edú-
cit eas, & ante eas vadit.

Ant. 7. d. Oves illum
sequuntur, quia sciunt

vocem ejus ; aliénium autem non sequuntur , sed fugiunt ab eo.

Ant. 6. Si perdidit unam ex illis , vadit ad illam donec invéniat eam ; & cum invenerit , imponit in héméros suos gaudens.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdât ; mercenarius videt lupum , & fugit : bonus pastor animam suam dat pro óvibus suis.

Capitule. 1. Petr. 5.

Pascite qui in vobis est gregem Dei , providentes non coactè , sed spontaneè secundùm Deum ; neque turpis lucri grátia , sed voluntariè ; neque ut dominantes in cleris , sed forma facti gregis ex animo.

Hymne.

Jesu , Sacerdotum decus ,
In hac die , quâ glóriâ
Sanctum coronas Præsulem ,

Votis adesto supplicum.

Sui probatus præmium
Amoris & pignus tui ,
A Patre traditos tibi
Accipit agnos pascere.

Hos novit , & præit vocans

In tuta quemque pascua ,
Victumque præbet : audiunt ,

Sequuntur , & vivunt oves.

QUAM sentit errantem jugis ,

Hanc nocte quærit ac die ;

Et gaudet inventam suo Portans ovili reddere.

ARCET frementes bestias ,

Lupi retundit impetus ,
Dolosque fallit , vel mori

Caro paratus pro grege.

OFFERT frequentem victimam

Cum plebe Pastor innocens ;

Secumque devotum gregem

Pius Sacerdos immolat.

¶ SUPREME , Christe ,
Pontifex ,

Jugis tibi sit gloria ,
Cum Patre , cumque Spiritu ,

In sempiterna sæcula.

Amen.

Cette Doxologie se dit aux Heures.

¶ Elégit Dominus servum suum , & pascere hæreditatem suam.

A Benedict. Ant. 1. [D. Ego sum ostium : per me si quis introierit , salvabitur ; & ingrediétur , & egrediétur , & pascua inveniet.

Oraison.

DEUS, qui pópulis tuis regendis vicários caritátis tuæ præficis ministros: da, quæsumus, intercedente beáto N. Pontífice, Spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ; ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia æterna pastórum: Per... in unitáte ejusdem Spíritús.

Autre Oraison.

DEUS, fidélium lumen & Pastor animárum, qui beátum N. Episcopum in Ecclésiá posuisti, ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo; da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam dócuit, & viam sequi quam exemplo monstrávit: Per.

A P R I M E.

Ant. 7. a. Qui intrat.

Au *re. br.* *ÿ.* Qui es Póntifex * confessiónis nostræ.

A T I E R C E.

Ant. 2. Proprias oves.

Capitule. Prov. 27.

Diligenter agnosce vul-tum pécoris tui, tuos-que greges considera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribuétur in generatióem & generatióem.

re. br. Deus p[ro]tector

meus, * In ipso sperávi. Deus. *ÿ.* Qui subdit * pópulum meum sub me, * In ipso. Glória Patri. Deus.

ÿ. Nisi Dóminus custodierit civitátem, *re.* Frustrá vigilat qui custódit eam.

A S E X T E.

Ant. 7. d. Oves.

Capitule. Jerem. 3.

Introducam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxtá cor meum; & pascent vos sciéntiá & doctrinâ.

re. br. Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. *ÿ.* Ut irent * In civitátem habitatiónis, * In viam. Glória Patri. Deduxit.

ÿ. Abstulit sicut oves pópulum suum, *re.* Et deduxit eos in spe.

A N O N E.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitule. Act. 20.

Aténdite vobis, & universo gregi, in quo vos Spíritus sanctus p[ro]sui Episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit ságuine suo.

re. br. Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. *ÿ.* Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos.

ÿ. Nos pópulus tuus &

oves pascuæ tuæ, & Con-
fitebimur tibi in sæculum.

AUX II. VÉPRES.

Ant. **E**cclésiæ factus sum
3. a **E**go minister se-
cundùm dispensationem
Dei, quæ data est mihi in
vos, ut impleam verbum
Dei.

Ant. 4. **E.** Scitis quò-
modo nihil subtraxerim
utílium, quòminus annun-
tiatèrem vobis, & docèrem
vos públicè, & per domos.

Ant. 1. **D.** Mundus sum
à sanguine omnium; non
enim subterfúgi quòminus
annuntiàrem omne consi-
lium Dei vobis.

Ant. 8. **G.** Nihil véreor,
nec fácio ánimam meam
pretiosiórem quàm me,
dúmmodò consummem
cursum meum, & minis-
tèrium verbi quod accépi
à Dómino Jesu.

Ant. 7. **ç.** Absit à me
hoc peccátum in Dómi-
num, ut cessem oráre pro
vobis, & docébo vos
viam bonam & rectam.

Capitule. Act. 20.

Nocte & die non ces-
savi, cum lácrymis
monens unumquemque
vestrùm: & nunc com-
mendo vos Deo, & verbo
grátia ipsius, qui potens
est ædificáre, & dare hæ-

reditatem in sanctificatis
omnibus.

*Aux Solemnels & An-
nuels:* Allelúia, allelúia.
V. Dedit vli Dóminus sa-
cerdotium gentis, & bea-
tificávit illum in glória.
Allelúia.

Hymne.

SEDIBUS, Præsul, sú-
peris recepte,
Advola terris: sacra te re-
poscunt,
Nostra dum cantu tibi de-
dicato

Templa resultant.

PRO Deo vitam cupidus
pacisci,
Otium durus tibi dene-
gasti;

Prælium Christi benè præ-
liári

Una voluptas.

SI reis vindex miniatur
ira,
Súpplíci defers prece vim
Tonanti:

Et Deum, jugis grege pro-
tuendo

Víctima, placas.

ERUDIS, vitâ præeunte,
Clerum;

Légibus sacris pópulum
coèrces:

Quas Deus dotes dedit,
ad salúbrem

Cóntrahis usum.

LAUDE non unâ, me-
morande Præsul,

Nos ama patris studio benigni;

Et laborantem mediis periculis

Dirige plebem.

CHRISTE, pro nobis,

Patre sic iubente,

Pontifex factus, tibi laus, tuoque

Una sit Patri, sit & una sancto

Semper Amori. Amen.

ψ. Salvum fecit Dominus Christum suum: R.
Exaudiet illum de cælo sancto suo.

A Magnif. Ant. 5. C.
Sacerdotes tui induantur salutem: Domine Deus, ne averteris faciem Christi tui: memento misericordiarum servi tui.

Oraison de Laudes.

COMMUN DES DOCTEURS.

AUX I. VÊPRES.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapientia: & in ore fideli abundabit; & Dominator dabit eam illi.

Ant. 5. C. Denudabit absconsa sua illi, & thesaurizabit super illum scientiam & intellectum justitiæ.

Ant. 8. G. Firmabitur in illo, & non flectetur; & continebit illum, & non confundetur; & exaltabit illum apud proximos suos.

Ant. 3. a. In medio Ecclesiæ aperiet os ejus, & adimplebit illum Spiritu sapientiæ & intellectus.

Ant. 1. D. Stola gloriæ vestiet illum; & nomine æterno hæreditabit illum.

Capitule. Eccli. 51.

A Nimam meam direxi ad sapientiam, & in agnitione inveni eam: poscèdi cum ipsa cor ab initio; propter hoc non derelinquar.

Aux Doubles-majeurs, & au-dessus:

R. Dominus dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam: * Ipse revelat profunda & abscondita, & † Lux cum eo est. ψ. Spiritus omnia scrutatur, etiam profunda Dei: * Ipse. Gloria. † Lux.

Hymne.

O QUI perpétuus nos mōnitor doces,
Vox æterna Patris,
Christe, vicarios

Doctores, patrias cum rémeas domos,
 Nobis quam benè sufficis !
 Hi semper vigilant, ne quid adulterum
 Corrumpat fidei virgineum decus :
 Lædi vel leviter non paritur fides,
 His custodiibus integra.
INFAMES abolent reliquias deum :
 Errôres abigunt, crimina dedocent :
 Christo restitunt, quos malè credulos
 Mendax luserat hæresis.
PATRUM canitiem, tot venerabiles
 Rugas obsciunt, unde nitet fides :
 Quæ sunt prisca, docent ; quæ nova, subruunt :
 Servant depositum Dei.
SIX supræma tibi glória, Veritas,
 Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
 Nullo vocis egens corda doces sono,
 Et te mentibus inseris.
 Amen.
 ✠. Beatus homo quem tu erudieris, Domine, &c.
 Et de lege tua docueris eum.
A Magnif. Ant. 7. G.

Beatus qui excogitat vias sapientiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigator : protegetur sub tégmine illius à fervore, & in glória ejus requiescet.
Oraison de Laudes.
A COMPLIES.
Ant. 3. a. Dedit illi Dominus in præceptis suis potestatem docere Jacob testimonia, & in lege sua lucem dare Israel.
Doxol. JESU, magister. ci-après aux Heures.
A Nunc dimit. Ant. 6. Qui vigilaverit propter sapientiam, citò securus erit ; quoniam dignos se ipsa circuit quærens, & in viis ostendit se illis hilariter.
A LAUDES.
Ant. 2. **D**ominus dedit mihi linguam eruditam ; ut sciam sustentare cum qui lassus est, verbo.
Ant. 6. Sermo meus non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis ; sed in ostensione Spiritûs & virtutis.
Ant. 3. g. Auxilio adjutus Dei sto, testificans minori atque majori, nihil extra dicens quam ea quæ Prophetæ locuti sunt.
Ant. 4. E. Non judicavi

me scire aliquid inter vos,
nisi Jesum Christum, &
hunc crucifixum.

Ant. 5. a. Si nōverim
mystéria omnia, & om-
nem sciētiā; caritātem
autem non habūero, nihil
sum.

Capitule. Sap. 7.

Mihi dedit Deus dicere
ex sentētia, &
præsūmere digna horum
quæ mihi dantur; quō-
niam ipse sapiētiæ dux
est, & sapiētiū emen-
dator: in manu enim il-
lus & nos, & sermōnes
nostri, & omnis sapiē-
tia, & ōperum sciētia &
disciplīna.

Hymne.

Vos succensa Deo
splēndida lumi-
na:

Vos sal, nos hōmīnes
quo sapiū Deum;

Ævum, puri animo,
mōribus integri,

Quo condimur in alte-
rum.

PER vos Relligio, tūtaque
Vēritas,

Per vos virgīneis fulget
honōribus:

Per vos Christus amat
pāndere divites

Thesauros sapiētiæ.

VESTRIS unda fluit pura
canalibus;

Christi floret ager;
munda nitet seges:

Lac aptum pūeris, & sō-
lidum viris

Cauti sufficitis cibum.

Hi sunt, summe Deus,
qui tibi militant;

Hi sunt, qui stābiles æ-
dificant domos:

Unā docta cohors armæ
tenet manu,

Muros cōstruit alte-
rā.

VICISTIS stygias vos qui-
bus hæreses,

Hæc nos accipimus tela
superstitēs:

His pugnāmus adhuc,
nec dubio exitu;

His armis quoque vin-
cimus.

SIT suprēma tibi glōria,
Vēritas,

Quæ per scripta Pa-
trum quando foris
sonas,

Nulla vocis egens corda
doces sono,

Et te mētib; inseris.
Amen.

ψ. Annuntiāvi justitiā
tuam in ecclēsia magna;

℞. Ecce labia mea non
prohibēbo: Dōmine, tu
scisti.

A Benedict. *Ant. J.* Sa-
piētia & fortitūdo Dōmi-
ni sunt: tibi, Deus, confī-
teor, teque laudo; quō

sapiéntiam & fortitúdi-
nem dedisti mihi.

Oraison.

OMnípotens, æterne
Deus, qui Ecclesiæ
tuæ filios, sicut non ces-
sas erudire, ita non desin-
nis adjuvare: da fidelibus
tuis intercessiõne beati N.
quem eis æternæ salutis
ministрум tribuisti; ut,
te miserante, sciéntiam
recta faciendi, & virtú-
tem cápiant exequendi:
Per.

Autre Oraison.

EXcita, Dómine, in
Ecclesiá tua Spíritum:
quo beátus N. servívit; ut
eõdem nos replente, stu-
deámus amáre quod amá-
vit, & ópere exercere
quod dócuit: Per. . . in
unitáte ejusdem Spíritûs.

A U X H E U R E S.

Doxologie.

JESU, magister únice,
Tibi decus, laus, gló-
ria,

Cum Patre, cumque Spí-
ritu,

Nunc & per omne sécu-
lum.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 2. Dóminus.

Au *Æ. br.* *ÿ.* Qui Magis-
ter noster * unus es.

A T I E R C E.

Ant. 6. Sermo meus.

Capitule. 1. Cor. 11.

UNicuique datur ma-
nifestatio Spíritûs ad
utilitátem: álii quidem
per Spíritum darur sermo
sapiéntiæ: álii autem ser-
mo sciéntiæ secundum
eundem Spíritum.

Æ. br. Da mihi intellec-
tum, * Et scrutabor le-
gem tuam. Da mihi. *ÿ.*
Státue servo tuo * eló-
quium tuum, Dómine,
* Et. Glória Patri. Da mí-
hi.

ÿ. Os meum loquétur
sapiéntiam, *Æ.* Et medi-
tatio cor lis mei prudén-
tiam.

A S E X T E.

Ant. 3. g. Auxílio.

Capitule. 1. Tim. 6.

SI quis áliter docet, &
non acquiescit sanis ser-
mónibus Dómini nostri
Jesu Christi, & ei quæ se-
cundum pietátem est doc-
trinæ, superbus est, nihil
sciens.

Æ. br. Viam veritátis
elégi, * Judícia tua non
sum oblítus. Viam. *ÿ.*
Adhæsi * testimóniis tuis,
Dómine, * Judícia. Gló-
ria Patri. Viam.

ÿ. A judiciis tuis non
declinávi;

declinavi; *℞.* Quia tu legem posuisti mihi.

A N O N E.

Ant. 5. a. Si noverim.

Capitule. 1. Tim. 1.

Finis præcepti est caritas de corde puro, & conscienciâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vaniloquium, volentes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℞. br. Veritatem tuam * Et salutare tuum dixi. Veritatem. *ψ.* Non abscondi misericordiam tuam, * & veritatem tuam; * Et salutare. Gloria Patri. Veritatem.

ψ. Pronuntiavi omnia iudicia oris tui: *℞.* In via testimoniorum tuorum delectatus sum.

AUX II. VÊPRES.

Ant. **F**uit gratus Deo, 1. f. **F**eruditus omni sapientiâ; & erat potens in verbis & in operibus suis.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, paravit cor suum, ut investigaret legem Domini, & faceret, & doceret.

Ant. 8. c. Postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis & Pro-

Eic.

phetarum, voluit & ipse scribere quæ ad doctrinam & sapientiam pertinent.

Ant. 3. a. Cum esset sapientissimus, docui populum: quasivit verba utilia, & conscripsit sermones rectissimos ac veritate plenos.

Ant. 4. E. Sapientiam ejus enarrabunt gentes; & laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Capitule. Prov. 3.

Beatus homo qui invenit sapientiam, & qui affluit prudentiâ: melior est acquisitio ejus negatione argenti & auri primi; & purissimi fructus ejus: pretiosior est cunctis opibus; & omnia quæ desiderantur, huic non valent comparari.

Aux Solemnels & Annuels: Allelûia, allelûia. *ψ.* Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cælorum. Allelûia.

Hymne.

Lux lucis & fons luminis,
A quo dies hic nascitur,
Quam digniori lumine
Lucere das Ecclesiam!

SANCTIS eam Doctōribus

Indefinenter instruens,
Quibus tenebris queritatur

c

Error latere, detegis.

His stat fides, his veritas

Intaminata permanet;

Ab hisque, quam nos vis sequi,

Doctrina sana traditur.

His hauriamus fontibus
Verbi tui scientiam,
Horumque putis moribus
Præcepta fac nos assequi.

Qui vera lux es mentium,

Jesu, Magister unice,
Sit laus tibi, sit laus Patri,Sancto simul cum Spiritu:
Amen.

V. Beatus vir qui disponet sermones suos in iudicio: R. In æternum non commovebitur.

A Magnif. Ant. 6. Qui docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad iusticiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitates.

Oraison de Laudes.

COMMUN DES SS. ABBÉS,

MOINES, CÉNOBITES ET ANACHORETES.

AUX I. VÊPRES.

Ant. Quid prodest hó-

2. Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, animæ verò suæ detrimentum patiátur?

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da pauperibus; & habebis thesaurum in cælo.

Ant. 6. Nemo est qui reliquerit domum, aut agros propter me, qui non accipiat centies tantum in tempore hoc, & in sæculo futuro vitam æternam.

Ant. 3. b. Salva animam tuam: noli respicere post

tergum; salvum te fac, ne pereas.

Ant. 7. c. Sequere me, & dimitte mortuos sepellere mortuos suos.

Capitule. 2. Cor. 6.

EXIte de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis: & ego recipiam vos; & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios.

Aux Doubles-majeurs, & au-dessus:

R. Susceptor meus es tu, Domine, & in verbum tuum supersperavi: * Declinate à me, maligni, &

† Scrutabor mandata Dei
mei. ψ. Magister, sequar
te quocumque ieris. * De-
clináte. Glória Patri. †
Scrutabor.

Hymne.

FELICES némorum pán-
gimus incolás,
Certo consílio quos
Deus ábdidit,
Ne contágio seclí
Mores læderet íntegros.

Ut te possideant, quem
sitiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se
quoque deserunt:

Totus vóluit orbis,
Dum cœlestia cõgítant.

NUDI, prompti, álacres,
liberi ab ómnibus,
Ad luctám púgiles óciùs
ádvólant:

Ut vastum mare tra-
nent,
Prudentes onus éxuunt.

ÆTERNAS ut opes, cœta-
que gáudia

Secúri rapiant, ómnia
lúdícra

Sano pectore temnunt,
Confísi meliõribus.

ILLIS summa fuit glória,
déspici;

Illis divitiæ, paupériem
pati;

* Illis summa voluptas,
Longo supplicio mori.

FAC nos, summe Deus,
quæ pátimur mala,

In pœnam scélerum ferre
libéntiùs;

Et, tellúre relictá,
Immortália quærere.

PATRI máxima laus, máxi-
ma Fílio;

Amborumque factó má-
xima Flámini,

Quo deserta petívit
Quondam ductus Homo

Deus. Amen.
Si c'est un Abbé, ψ. Po-

tens in terra erit semen
ejus: &. Generátio rectõ-
rum benedicétur.

A Magníf. Ant. 8. G.

Egrédere de cognatiõne
tua, & de domo patris

tui; & veni in terram
quam monstrábo tibi: fa-

ciamque te in gentem ma-
gnam, & benedicám tibi.

Oraison de Laudes.
S'il n'est point Abbé, ψ.

In umbra alárum tuárum
spérábo, &. Donec trán-
seat iníquitas.

A Magníf. Ant. 4. d.

Reliquisti parentes tuos:
plenam mercédem recípias

á Dómino Deo, ad quem
venisti, & sub cujus cõ-
fugisti alas.

Oraison de Laudes.
A COMPLIES.

Ant. 4. c. Qui hábitant
in deserto, secúri dor-
mient in sáltribus: & po-

nam eos in circúitu collis

mei benedictionem.

Doxol. QUI sponte. ci-
après à Laudes.

A Nunc dimittis. *Ant.*
2. Habitabit in solitudine
judicium; & erit opus jus-
titiæ pax, & cultus justitiæ
silentium, & securitas
usque in sempiternum.

A L A U D E S.

Ant. **P**erfectio tua, Dó-
7. d. mine, & doctrí-
na tua viro sancto tuo,
qui dixit patri suo & ma-
tri suæ, Nescio vos; &
fratribus suis, Ignoro vos.

Ant. 1. g. Non fedi in
concilio ludentium: solus
sedebam, quoniam com-
minatione replesti me.

Ant. 3. b. Exui me stolâ
pacis, indui autem me
sacco obsecrationis; & ve-
nit mihi gaudium à Sancto.

Ant. 4. a. Mihi mundus
crucifixus est, & ego mun-
do.

Ant. 8. G. In voce lau-
dis immolabo tibi: quæ-
cumque vovi, reddam pro
salute Dómino.

Capitule. Isaï. 51.

Confolábitur Dóminus
Sion, & consolábitur
omnes ruínas ejus: & po-
net desertum ejus quasi de-
licias, & solitudinem ejus
quasi hortum Dómini.
Gaudium & lætitia inve-

nietur in ea, gratiarum ac-
tio, & vox laudis.

Hymne.

QUID tu, relictis úrbi-
bus,
Mortalium consortia
Timens fugis? quid tu vi-
des,

Solusque tecum cogitas?
MENTIS volatu libero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortalibus,
Transfers Deo commercia.

PRÆSENS choris cœlesti-
bus,
Sacro quietus otio,
Totus tuendo Nûmini,
Totus colendo tu vacas.

QUAM pura, qui te des-
ligunt,
O Christe, libant gaudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.

¶ QUI sponte desertum
petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

*Cette Doxologie se dit
aux Heures.*

*Si c'est un Abbé, v. Ve-
nite, filii, audite me: &
Timorem Dñi docébo vos.*

A Benedict. Ant. 1. D.
Ecce ego & pueri mei,
quos dedit mihi Dóminus
in signum & in portentum

Israël à Dómino exercítium, qui hábitat in monte Sion.

Oraison.

DEUS, cujus múnere beátus N. Abbas Christum páuperem sequi, & húmílem corde usque in finem perseverávit imitáti: da cunctis sémítam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò aspiciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam æternam apprehendant: Per eundem.

Autre Oraison.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis N. intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsidia perpétuæ salutis impendas: Per.

S'il n'est point Abbé, ψ.
Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, *℞.*
Pórtio mea in terra vivéntium.

A Benedíct. Ant. 5. C.
Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolari *cum* siléntio salutare Dei.

Oraison.

OMNÍPOTENS, sempiternus Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis; da nobis exemplo & intercessióne beáti N. cujus hodiè tránsitum celebrámus, temporalia ómnia despícere, & ad æterna totá mentis intentióne festináre: Per.

Autre Oraison.

QUÆRÉNTIUM te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto N. ne párticeps esset coínquinatiónis, renuntiáre século, & sub alas tuas confúgere tribuisti; ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitare contágia, & te solúm Dóminum purá mente sectári: Qui vivis.

A P R I M E.

Ant. 7. d. Perfectio.

Au ℞. br. ψ. Qui ductus es in desertum * à Spíritu.

A T I E R C E.

Ant. 1. g. Non sedi.

Capitule. 1. Joan. 2.

SI quis diligit mundum, non est caritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & superbia vitæ, quæ non

est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscētia ejus: qui autem facit voluntatem Dei, manet in aeternum.

R. br. Elongávi fugiens: * Mansi in solitudine. Elongávi. *ψ.* Quoniam vidi iniquitatem * & contradiccionem in civitate, * Mansi. Glória Patri. Elongávi.

ψ. Confige timóre tuo carnes meas: *R.* A judiciis enim tuis tímui.

A S E X T E.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitule. Hebr. 1.

OMnis disciplina in præsenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris; pósteà autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet justitiæ.

R. br. Propter verba labiõrum tuõrum * Ego custodivi vias duras. Propter. *ψ.* Pérfice gressus meos * in sémitis tuis. * Ego. Glória Patri. Propter.

ψ. Induébar cilicio: *R.* Humiliábam in jejúnio animam meam.

A N O N E.

Ant. 8. G. In voce laudis.

SS. Abbés, *Capitule.* Eccli. 51.

Videte óculis vestris quia módicum laborávi, & invēni mihi multam réquiem. Assúmite disciplinam in multo número argenti, & copiósum aurum possidete in ea. Latétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundemini in laude ipsius.

R. br. Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties in die. *ψ.* Super judícia * justitiæ tuæ, * Laudem, Glória Patri. Sépties.

ψ. Cantábiles mihi erant justificatiõnes tuæ, *R.* In loco peregrinatiõnis meæ. AUX II. VÊPRES.

Ant. **S**umus húmiles in 2. **S**unversa terra, Dómine: sed in ánimo contrito & spíritu humilitatis suscipiamur; quoniam non est confusio confidentibus in te.

Ant. 8. G. Non derelinquimur, semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortáli.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vivimus; quasi tristes, semper autem gau-

centes; tanquam nihil habentes, & omnia possidentes.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatibles, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, húmiles.

Ant. 4. d. Teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidélis enim est qui repromisit,) & consideremus invicem in provocationem caritatis & bonorum operum.

Capitule. Deut. 7.

Dominus Deus ipse est fortis & fidélis, custodiens pactum & misericordiam diligéntibus se, & his qui custodiunt præcepta ejus in mille generationes.

Aux Solemnels & Annuels: Allelúia, allelúia.
y. In loco solitudinis, Dominus eum dócuit, & custodivit quasi pupillam oculi sui. Allelúia.

Hymne.

Quas ferat pœnas pia turba flentúm,
Turba crudélis sibi, quis renarret?

Prævenit læsi nimis ah!
timendas
Júdicis iras.

PROFERUNT longas vigilando noctes,

Et dies ducunt sólidos canendis

Láudibus sacris, precibusque juncti

Astra laceffunt.

FRIGIDOS temunt, calidosque soles:

Quæ regit nudos malè vestitis artus

Urit, intonsis & acúta figit

Spícula fetis.

INVIDET cœlum, proprios reposcit,

Mente qui regnant super astra, cives:

Dum novos terris hómines iníquus

Déspicit orbis.

Sic ad æternas datur ire sedes;

Nullus intrábit, nisi durus ultor

Expiet fletu, crucianda sævis

Crímína flammis.

IPSE desertum petis, & Redemptor,

Factus exemplum: decus hinc tibi sit:

Par decus Patri: decus & tibi par,

Spirítus alme. Amen.

Si c'est un Abbé, y.

Justus ut palma florébit: & Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

A Magnif. Ant. 1. D.

Attéadite ad patrem ves-

trum, qui sequimini quod
justum est, & queritis Dó-
minum; quia unum vocá-
vi eum, & benedixi ei,
& multiplicávi eum.

Oraison de Laudes.

S'il n'est point Abbé, ψ.
Plantáti in domo Dómini,
florébunt; *℞.* Ut annún-
tiant quóniam rectus Dó-
minus.

A Magníf. Ant. 3. Es-
Scimus quóniam, si ter-
restris domus nostra dissol-
vátur, ædificatióem ex
Deo habémus æternam in
cælis: nam & in hoc in-
gemíscimus, habitatió-
nem nostram quæ de cælo
est, superindui cupientes.

Oraison de Laudes.

COMMUN DES JUSTES.

AUX I. VÉPRES.

Ant. 7. a. **D**icébat Jesus ad
omnes: Si quis
vult post me veníre, ábne-
get semetipsum, & tollat
crucem suam quotidie, &
sequátur me.

Ant. 2. Dico vobis: Ni-
si abundáverit justitia ves-
tra plusquàm Scribárum
& Pharisæórum, non in-
trábitis in regnum cæló-
rum.

Ant. 6. Nisi conversi
fuéritis, & efficiámini si-
cut párvuli, non intrábi-
tis in regnum cælórum.

Ant. 8. G. Non omnis
qui dicit mihi: Dómine,
Dómine, intrábit in reg-
num cælórum; sed qui
facit voluntátem Patris
mei qui in cælis est, ipse

intrábit in regnum cæló-
rum.

Ant. 4. d. Conténdite
intráre per angustam por-
tam; quia multi, dico vo-
bis, quærent intráre, &
non póterunt.

Capitule. Eccli. 2.
Qui timétis Dóminum,
crédite illi; & non
evacuábitur merces vestra.
Qui timétis Dóminum,
speráre in illum, & in
oblectatióem véniet vo-
bis, misericórdia. Qui ti-
métis Dóminum, diligite
illum; & illuminabuntur
corda vestra.

*Aux Doubles-majeurs,
& au-dessus:*

℞. Qui timent Dómi-
num non erunt incredíbi-
les verbo illius; & * Qui

diligunt illum, conservá-
bunt viam illius. *ψ.* Pleni-
túdo legis est diléctio. *
Qui. Glória. * Qui.

*Si c'est un Prêtre ,
Hymne.*

JAM satis fluxit cruor
hostiárum ;
Prístinæ cessent holo-
causta legis :
Christe , quos formas ,
melióra libant
Sacra Ministri.

ORAT Elías ; celer ignis
astat :

Mystra nunc major ju-
bet ; & potenti
Obsequens verbo , Deus
astat aris ,
Hóstitia factus.

PINGU libámen , novus &
Sacerdos ,

Orbe jam toto , Deus
immolátur :

Se , manu Mystræ , litat
incruento
Fúnere Christus.

TALE nil priscis pátribus
tribútum ;

Angelis nusquam data
par potestas ;

Se , manu Mystræ , Deus
ipse cunctis
Præbet in escam.

CHRISTE , fac semper tua
sacra puro

Cotide tractémus , mani-
busque puris ;

Cáritas aptos tua nos
tremendis

Applicet aris.

LUMINIS splendor , Patris
una proles ,

Christe , te pronus vene-
rétur orbis ,

Qui Sacerdótes per amó-
ris almi

Flamen inungis. Amen.

ψ. Oculi mei ad fidéles
terræ , ut sédeant mecum ;
& . Ambulans in via imma-
culáta , hic mihi ministrá-
bat.

A Magníf. Ant. 5. c.
Notum fáciat Dóminus
qui ad se pertíneant , &
sanctos applicábit sibi , &
quos elégerit , appropin-
quábunt ei.

Oraison de Laudes.

*S'il n'est point Prêtre ,
Hymne.*

SUMMI púillus grex Pa-
tris ,

Timóre mentem sólvite ;

Sui paternus vos amor

Vult esse regni cómpotes.

EN regnat inter Cœlites ,

Qui vixit olim século

Ignórus , exósus sibi ,

Qui pauper , & sciens pati.

ANGUSTA pœnitentiæ

Ingressus , & viam crucis ,

Per dura Christum prælia ,

Per damna non timet se-

qui.

CARNEM terit jejuniis ;
Linguam domat silentio :
In pauperum , parcus sibi ,
Abscondit & spargit sinu.

SAPORE verbi pascitur ;
Totoque legem pectore
Scrutatus , orat pervigil :
Mens celsa versatur polo.

HAC surgit ad cælum viâ :
Et nos eadem da , Pater ,
Da , Nate , da cum Spiritu ,
Ad te venire semitâ. Amen.

ψ. Sperent in te qui no-
verunt nomen tuum ; &
Quoniam non dereliquisti
quærentes te , Dómine.

A Magnif. Ant. J. Qui
confidunt in Dómino , in-
telligent veritatem , & fi-
deles in dilectione acquies-
cent illi ; quoniam do-
num & pax est electis ejus.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Vigilâte , & ef-
rôte parâti ; quia quâ nes-
citis horâ Filius hómînis
venturus est.

*Doxol. marquée ci-après
aux Heures.*

A Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vi-
dit , Deus , absque te , quæ
paraplasti expectantibus
te.

A LAUDES.

Ant. 1. **A**nte Dóminum
qui elegit me ,

vilior fiam plusquam fac-
tus sum ; & ero humilis in
oculis meis.

Ant. 8. c. Semper quali-
tumentes super me fluctus
timui Deum , & pondus
ejus ferre non potui.

Ant. 4. a. A mandatis
labiorum ejus non recessi ,
& in sinu meo abscondi
verba oris ejus.

Ant. 5. a. Ambulavit
pes meus iter rectum : ze-
latus sum bonum , & non
confundar.

Ant. 3. a. Donec súper-
est hálitus in me , non lo-
quentur labia mea iniqui-
tatem , nec lingua mea
meditabitur mendacium.

Capiule. 2. Cor. 1.

GLória nostra hæc est ,
testimónium cons-
ciéntiæ nostræ , quod in
simplicitate cordis & sin-
ceritate Dei , & non in sa-
piéntia carnáli , sed in
grátia Dei conversati su-
mus in hoc mundo.

*Si c'est un Prêtre ,
Hymne.*

O SACERDOTUM vene-
randa jura !
Ceu vices Christi té-
neant , salúris
Arbitri , claudunt , re-
ferantque nobis
Atria cæli.

OMNE pendentes scelus in
statéra,

Cùm reum solvunt, Deus
ipse solvit;

Cùm ligant fontem,
Deus ipse fontis
Vincula neëtit.

QUAM manus morbis ad-
hibent peritas!

Cùm fecant, semper pia
dextra cædit;

Cùm fovent, semper pia
lenit ungens

Vulnera dextra.

VERBA dum promunt, pò-
pulus fidèlis

Excipit vocem, cupidus
doctri;

Nempe divinæ sacra
verba legis

Mente recondunt.

IRRUENS prompti cohibè-
re fulmen,

Stant ab adverso, Do-
minumque placant,

Vindices in nos quòties
ab alto

Dépluit iras.

DUM Sacerdòtes tua sacra
tractant,

Christe, fac sacris qui-
bus applicasti,

Cónsonent mores, po-
puli que fiat

Forma Sacerdos.

LUMINIS splendor, Pa-
tris una proles,

Christe, te pronus ve-
nerètur orbis,

Qui Sacerdòtes per amò-
ris almi

Flamen inungis.

Amen.

ÿ. Emitte lucem tuam
& veritatem tuam, Dò-
mine: *re.* Ipsa me deduxè-
runt & adduxèrunt in ta-
bernacula tua.

A Benedictus. Ant. J.
Fiduciam habemus per
Christum ad Deum, qui
& idòneos nos fecit mi-
nistros novi testamenti,
non littera, sed spiritu.

Oraison.

Domine Deus omni-
potens, qui famu-
lum tuum *N.* ut sacerdotio
tibi fungeretur, à pò-
pulo segregasti: ejus nos
intercessiòne à peccatòri-
bus ségrega; ut, secun-
dùm vocatiònem nostram,
gens sancta, & regale sa-
cerdotium coram te effi-
ciamur: Per.

Autre Oraison.

Deus, qui in Ecclesiæ
tuæ decus & subsidi-
um, beatum *N.* verendo
sacerdotii ministèrio deco-
rasti; præsta ut, per quem
pòpulus tuus Evangelii
verbum, & Domínici cor-
poris sacramentum suscé-
pit, ejus patrocínio dignos
utriusque fructus percé-
piat: Per eundem.

*S'il n'est point Prêtre ,
Hymne.*

QUI te , Deus , sub ínti-
mo

Amans recépit pectore ,
Non ille terras ámpliùs
Suspirat , oblitus suù.

QUI ergo gaudes nec-
tere

Tristes moras amanti-
bus ?

Terris retardas exules ,
Cives polo quos déstinas.

HINC fervet in dies
amor ;

In vota toti díffluunt :

Ad astra festinántibus

Fit pœna vita longior.

VIX iste tardi córporis
Pondus molestum súlti-
net ;

Præ mortis óccupat diem ,
Ardens Deo se júngere.

¶ **ÆTERNA** Justórum
quies ,

Tibi , beáta Trínitas ,
Sit summa laus , summum
decus

In sempiterna sécula.

Amen.

ψ. Proba me , Deus , &
vide si via iniquitátis In
me est ; R. Et deduc me in
via æterna.

A Benedíct. Ant. 1. D.
Qui facit veritátem , venit
ad lucem , ut manifesten-
tur ópera ejus ; quia in
Deo sunt facta.

Oraison.

FAc , quæsumus , Dómi-
ne Deus noster , inter-
cedente beáto N. pópulum
tuum in tua dilectióne am-
buláre ; quia perpétua est
& plena felicitas , si bo-
nórum ómnium serviámus
auctóri : Per.

AUX HEURES.

Doxologie.

Si c'est un Prêtre ,

JESU , Sacerdos máxime ,
Jugis tibi sit glória ,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.

Amen.

S'il n'est point Prêtre ,
ÆTERNA Justórum quies.
comme à Laudes.

A PRIME.

Ant. 1. f. Ante Dñum.

Si c'est un Prêtre ,

Au R. br. ψ. Qui es
Sacerdos * in æternum.

S'il n'est point Prêtre ,
Au R. br. ψ. Qui exem-
plum * dedisti nobis.

A TIERCE.

Ant. 8. c. Semper.

Capitule. Philipp. 2.

CUm metu & tremóre
vestram salutem ope-
rámini ; Deus est enim qui
operátur in vobis & velle
& perfícere , pro bona vo-
luntáte.

R. br. Convertantur mi-
hi * Timentes te , Dómi-
ne,

ne. Convertantur. *ψ.* Et qui novérunt * testimónia tua, * Timentes. Glória Patri. Convertantur.

ψ. Párticeps ego sum ómnium tíméntium te; *℞.* Et custodiéntium mandáta tua.

A S E X T E.

Ant. 4. a. A mandátis. *Capitule.* Jac. 1.

Qui perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non auditor obliuósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℞. br. Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. *ψ.* Et lumen * sémitis meis, * Verbum. Glória Patri. Lucerna.

ψ. Servávi mandáta tua & testimónia tua; *℞.* Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

A N O N E.

Ant. 3. a. Donec súperest.

Capitule. Eccli. 15. **J**ustítia longè abest à superbía & dolo: viri mendáces non erunt illius mémores; & viri veráces invenientur in illa, & successum habébunt usque ad inspectiõnem Dei.

℞. br. Justítia tua, Dómont. *Esté:*

mine, * Justítia in æternum. Justítia tua. *ψ.* Et lex tua, * véritas, * Justítia. Glória Patri. Justítia tua.

ψ. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; *℞.* Quia in judiciis tuis supersperávi. **A U X I I. V É P R E S.**

Ant. **E**cce verè Israelíta, 6. **E**in quo dolus non est.

Ant. 4. **E.** Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo.

Ant. 1. **D.** Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo.

Ant. 3. a. Non præteríit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus.

Ant. 5. **C.** Immobílis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ.

Capitule. Galat. 6.

Fratres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiõnem; qui autem séminat in spírítu, de spírítu metet vitam æternam.

Si c'est un Prêtre;
Aux Solemnels & An-

nuels : Allelúia , allelúia.
 ¶. Induit eum Deus stolam glóriæ , & coronávit eum in valis virtútis. Allelúia.

Hymne.

QUANTIS micas honóribus,
 Cælo Sacerdos áddite,
 Cùm , præmiórum pródigus,
 Totum tibi dat se Deus!

PARTIS labóre plúrimo
 Quot clarus es virtútibus ;
 Tot fulgurantem glóriã
 Ornant coronæ vérticem.

QUOS parturisti Númini,
 Te filii nunc ámbiunt :
 Tuoque lætis cántibus
 Certant triumpho pláude-
 re.

CHRISTUS tuum fit præ-
 mium ,
 Quem consecrasti vícti-
 mam ;
 Dehinc , aperto Númine ,
 Te pascet escã Cælitum.

ADHUC Sacerdos , hós-
 tiam
 Gratam Deo , nos dévove ;
 Undisque merfos náufra-
 gis ,
 Duc ad salútis líttora.

JESU , Sacerdos máxi-
 me ,
 Jugis tibi sit glória ,
 Cum Patre & almo Spírítu ,
 In sempiterna sécula ,
 Amen.

¶. Sacerdótes Sion ín-
 duam salutári : ꝛ. Et sanc-
 ti ejus exultatióne exultá-
 bunt.

A Magnif. Ant. 8. G.
 Operátus est bonum , &
 rectum , & verum coram
 Dómino Deo suo in uni-
 versa cultúra ministérii do-
 mûs Domini : fecitque , &
 prosperátus est.

Oraison de Laudes.

*S'il n'est point Prêtre ,
 Aux Solemnels & An-
 nuels* : Allelúia , allelúia.
 ¶. Timenti Dóminum be-
 nè erit in extrémis , & in
 die defunctiõnis suæ be-
 nedicétur. Allelúia.

Hymne.

TUA beandos glóriã ,
 Miris , Deus , probas
 modis ;
 Qui dum lates præsentior
 Votis amantúm pásceris.

PROCUL remóti , súp-
 plices
 Tendunt manus , & pá-
 trium ,
 Per vota , per suspíria ,
 Cælum salútant exules.

TE sola mors cùm det
 frui ,
 Sese necant labóribus ,
 Sese necant jejúniis ,
 Et , quã licet , vellent mo-
 ri.

QUAM , morte promp-
 tâ , fervidi

Emēte palmam Mártyres; & mundo corde, ꝛ. Hic
Hic doctus in dies mori, accípiet benedictiónem à
Longo reportat fúnere. Dómino.

ÆTERNA Justórum
quies,
Tibi, beáta Trinitas,
Sit summa laus, summum
decus
In sempiterna sēcula.
Amen.

A Magnif. Ant. 7. G. Tu
fecisti, Dómine, cum ser-
vo tuo misericórdiam ma-
gnam, sicut ambulávit in
conspēctu tuo in veritate,
& justítia, & recto corde
tecum.

Ꝟ. Innocens mánibus *Oraison de Laudes.*

COMMUN DES VIERGES.

AUX I. VÉPRES.

Ant. Quid Dómini bo-
3. a. num est, & quid
pulchrum ejus, nisi fru-
mentum electórum, & vi-
aum géminans vírgines?

Ant. 6. Laudábunt, &
cōfluent ad bona Dómi-
ni; & ultrá non esúrient:
tunc lætábitur virgo in
choro.

Ant. 5. a. Non dicat:
Ecce ego lignum áridum;
quia hæc dicit Dóminus:
Qui tenúerint fœdus
meum, dabo eis in domo
mea locum.

Ant. 1. D. Dabo eis no-
men mélius à filiis & fi-
liábus: nomen sempiter-
num dabo eis, quod non
peribit.

Ant. 7. a. Non omnes

cápiunt verbum istud, sed
quibus datum est.

Capitule. 1. Cor. 7.

U Nusquisque pró-
prium donum habet
ex Deo: álius quidem sic,
álius verò sic. Dico autem
non nuptis, & víduis: Bo-
num est illis, si sic per-
máneant.

*Aux Doubles-majeurs,
& au-dessus:*

ꝛ. Nescitis quóniam
córpora vestra membra
sunt Christi? membra ves-
tra templum sunt Spíritûs
sancti qui in vobis est. *
Glorificáte, & † Portáte
Deum in corpore vestro.
Ꝟ. Ponam tabernáculum
meú in médio vestri: am-
bulábo inter vos, & ero
Deus vester. * Glorificáte.

Glória Patri. † Portáte.

*Si elle est Martyre ,
Hymne.*

FESTIS læta sonent sí-
dera cántibus :

Nunc apráte tubas , sú-
mite tympana ,

Cœtus Angélici ; dícite
Virginem ,

Christi dícite Mártýrem.

VESTRIS illa fuit débíta
cœtibus ,

Quæ mortális adhuc ,
nóbilis æmula

Ut vos exprímeret , de-
dídicit genus ,

Virgo córpotis ímmemor.

SED quid cogis , amor ?

Fórtiter ámbiit

Sponso virgíneum fún-
dere sánguinem :

Oblíti méminit tunc be-
nè córporis ,

Præclaræ sítiens necis.

Sic quâ parte minor , vos
superéminet ,

Immortále genus , quæ
pótuit mori ,

Et per damna sui córpo-
ris , íntegram

Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus , má-
xima Fílio ,

Amborumque sacro má-
xima Flámini ,

A quo magnánimæ
prælia sústinent ,

Spreto fúnere , Virgines :

Amen.

ŷ. Deus præcínxit me
virtúte , & Et pófuit im-
maculátam viam meam.

A Magnif. Ant. 4. E.
Infirma mundi elégit Deus ,
ut confundat fórtia ; ut
non gloriétur omnis caro
in conspectu ejus.

Oraison de Laudes.

*Si elle n'est point Martyre ,
Hymne.*

VOS ó virgínei cum
cítcharis chori ,

Agni delicia , pars gre-
gis óptima ,

Sponsum virgíneo pro-
génitum sínu

Puris tóllite láudibus.

HÆC est sacra dies , óbvia
quâ suo

Cum plena rútilans lám-
pade júngitur

Sponso , stansque thro-
no próxima cóncinit

Virgo cántica Virgini.

SOLO digna Deo cónjuge ,
résruit

Mortáles thálamos : ut
semel óbligat

Sese fida suo , quem be-
nè déperit ;

Ultrò se Deus óbligat.

PURUM ne máculent pec-
tus imáginés ,

In se tota sui corporis
ímmemor

Mens sese récipit ; nil
óculi vident ,

Surdís nil sonat áuribus ,

Ægro vix sua sunt pábula
córpori,

Ardet mille modis ante
diem mori :

Quidquid mors rápiet,
jam sibi præripit;

Unus fit Deus ómnia.

FAC, ó Christe, tuæ Vir-
ginis æmulos

Hæc nos ire tibi, quâ
gráditur viâ :

Qui gens sancta sumus,
móribus íntegris

Fac soli tibi vívere.

DA te, summe Pater, tól-
lere láudibus :

Da te, Christe, sequi,
láurea Vírginum :

Fac incensa tuis, Spíri-
tus, árdeant

Flammis frígida pèctora.
Amen.

ψ. Audi, filia, & vide,
& inclína aurem tuam :

κ. Oblivíscere pópulum
tuum, & domum patris
tui.

A Magnif. Ant. 8. G.
Complácuít Dómino in
te : & gaudébit super te
Deus tuus.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Ego dilecto meo;
& ad me conversio ejus.

Doxol. ÆTERNE Sponse.
ti-après aux Heures.

A Nunc dimit. Ant. 3,

E. Vox dilecti mei pulsant-
tis : Aperi mihi, foror
mea, immaculáta mea.

A LAUDES.

Ant. 1. g. **D**ilectus meus des-
cendit in hor-
tum suum ad aréolam aró-
matum, ut lília cólligat.

Ant. 5. a. Inveni quem
díligit ánima mea : tenui
eum, nec dimittam.

Ant. 2. Ego dilecto meo,
& dilectus meus mihi, qui
páscitur inter lília.

Ant. 6. Dilectus meus
ordinávit in me caritátem :
fulcíte me flóribus, stipáte
me malis.

Ant. 3. a. Sub umbra il-
líus quem desideráveram,
fedi ; & fructus ejus dul-
cis gútturi meo.

Capitule. Sap. 8.

SCivi quóniam áliter
non possem esse cónti-
nens, nisi Deus det ; &
hoc ipsum erat sapiéntiæ,
scire cujus esset hoc do-
num.

Si elle est Martyre,

Hymne.

QUID sacram, Virgo,
generósa Martyr,

Ambiunt frontem dú-
plices corónæ ?

Nempè non unum gé-
mino reportas

Hoste triumphum,

MOLLIOR fregit neque te
voluptas ;

Impotens flexit neque te
tyrannus :

Tu graves pœnas , pari-
terque blandos

Vincis amôres.

LILIIS Sponsus recubar ,
rosisque :

Tu , tuo semper bene
fida Sponso ,

Et rosas martyr , simul
& dedisti

Lilia virgo.

SUMMA laus Patri , geni-
toque Verbo ;

Et tibi compar , utrius-
que Nexus :

Fac tibi semper placeâ-
mus uni

Pectore mundo. Amen.

ÿ. Hæreditas immacula-
torum in æternum erit :

R. Non confundentur in
tempore malo.

A Benedict. Ant. 5. C.
Factus est Dôminus firma-
mentum meum : liberavit

me , quia complacui ei :

secundum munditiam mâ-
num mearum reddet mi-

hi.

Oraison.

DEus , qui inter cetera
potentiæ tuæ mirâ-
cula , etiam in sexu fragili
victoriâ martyrii contu-
listi ; concède propitius ,

ut qui beâtæ N. Virginis
& Mártyris tuæ natalitia
côlimus , per ejus ad te
exempla gradiâmur : Per.

Autre Oraison.

OMnipotens , sempiter-
ne Deus , cujus mû-
nere beâta N. virginitatis
& martyrii palmam adepta
est : da nobis ejus præci-
bus , ita corpôris ac mentis
servare puritatem ; ut nec
blanditiis carnis , nec ma-
lorum acerbitate vincâ-
mur : Per.

Si elle n'est point Martyre.
Hymne.

NON vana dilectum
gregem
Pavere mundi gaudia ,
Nec pura fallax pectora
Imago lusit sæculi.

SED hæc tuarum propria
Sunt , Christe , sponsarum
bona ,

Te semper , & tecum tuis
In te potiri gaudiis.

CASTIS vicissim tu tibi
In cordibus thorum struis :
Interque flammâs intimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsus
amor ,

Unusque tecum spiritus ;
Beasque sponsus singulas ,
In teque transformas ,
Deus.

Te deprecâmur supplices ,

Nostris ut addas sensibus , A U X H E U R E S ,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Sit laus Patri , laus Fi-
lio :

Sit par tibi laus , Spiri-
tus ,

Divina qui perennibus
Firmas sigillis fœdera.

Amen.

ÿ. Sitivit in te anima
mea : &. Quam multipli-
citer tibi caro mea !

A Benedict. Ant. 7. G.
Exultabit anima mea in
Deo meo ; quia induit me
vestimentis salutis , quasi
sponsam ornâtam monili-
bus suis.

Oraison.

DEus , qui habitacu-
lum tuum in corde
pudico constituisti ; con-
cede , ut qui fidelis spon-
sæ tuæ N. puritatem hû-
mili venerâmur obsequio ,
piæ conversatiõnis exem-
plo sequamur : Per.

Autre Oraison.

Fidèles tuos , quæsu-
mus , Dômine , inter-
cedente beatâ N. Virgine
tuâ , corpore & mente pu-
rificâ ; ut tuâ inspiratiõne
compuncti , & tuâ semper
suavitate affecti , nôxias
delectatiõnes vitæ præva-
leant : Per.

Doxologie.

ÆTERNE Sponse Virgi-
num ,

Jesu , tibi sit glória ,
Cum Patre , cumque Spi-
ritu ,

In sempiterna sæcula.

Amen.

A P R I M E.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

Au &. br. ÿ. Quem se-
quuntur * Virgines.

A T I E R C E.

Ant. 5. a. Inveni.

Capitule. 1. Cor. 7.

DE virgínibus præcep-
tum Dômini non há-
beo ; consílium autem do ,
tanquàm misericórdiam
consecútus à Dômino , ut
sim fidelis.

&. br. Lætetur mons
Sion : * Exultent filiaæ Ju-
dæ. Lætetur. ÿ. Propter
judicia tua , * Dômine , *
Exultent. Glória Patri. Læ-
tetur.

ÿ. Audívit , & lætata
est Sion ; &. Et exultavé-
runt filiaæ Judæ.

A S E X T E.

Ant. 2. Ego.

Capitule. 1. Cor. 7.

Mulier inupta , &
virgo cogitat quæ
Dômini sunt , ut sit sancta
corpore & spiritu : quæ au-

tem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro.

R. br. Quid mihi est in cælo? * Et à te quid volui super terram? Quid. V. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum: * Et. Glória Patri. Quid.

V. Concupiscit, & deficit anima mea in atriâ Domini: R. Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum.

A N O N E.

Ant. 3. a. Sub umbra. Capitule. 2. Cor. 11.

AMulor vos Dei amulatione: despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

R. br. Afferentur Regi virgines * In læticia & exultatione. Afferentur Regi virgines. V. Adducentur * in templum Regis, * In læticia Glória Patri. Afferentur.

V. Delectaverunt te filiæ regum, R. In honore tuo.

AUX II. VÈPRES.

Ant. **V**irgines accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ.

Ant. 3. a. Brudentes acciperunt oleum in vasis

suis cum lampadibus, & ornaverunt lampades suas.

Ant. 7. d. Mediâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Ant. 2. Venit sponsus; & quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias.

Ant. 1. D. Virgines sequuntur Agnum quocumque ierit: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Capitule. Apoc. 19.

Regnavit Dñs Deus noster omnipotens: gaudeamus, & exultemus, & demus glóriam ei; quia venerunt nuptiæ Agni, & uxor ejus præparavit se.

Aux Solemnels & Annuels: Allelúia, allelúia. V. Cantabant virgines quasi canticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia.

Si elle est Martyre,

Hymne.

ADESTE, Sponsæ Virgines, Christi gregis, pars optima;

O vos, furoris victimæ, O vos, amoris hostiæ.

ADESTE, solemnis dies Hæc consecrata Virgini, Quæ duplicem gestat suo

Tinctam cruore lauream.
 INTER choros cantantium

Agno litato Virginum,
 Hæc jure fusi sanguinis
 Virgo sedet non ultima.

QUÆ corpori pœnæ nocent,

Illas amant amplectitur;
 His nempè pœnis libera
 Mortale corpus exiit.

AMAT rosas & lilia
 Sponsus rubens & candidus;

Martyr dedit Sponso rosas,
 Deditque Virgo lilia.

SIT laus Patri, laus Filio,

Sit par tibi laus, Spiritus,
 Qui corda pura Virginum
 Puris aduris ignibus.

Amen.

ÿ. Confessio & pulchritudo in conspectu Dei:
 R. Sanctimonia & magnificentia in sanctificatione
 ejus.

A Magnif. Ant. 8. G.
 Casta generatio in perpetuum coronata triumphat,
 incoinquinatorum certaminum præmium vincens.

Oraison de Laudes.
 Si elle n'est point Martyre,
 Hymne.

O Virgo, pectus cui sacrum,

Amoris expers improbi,
 Intus suis ardoribus
 Sanctus perussit Spiritus!
 Non te voluptas dulcibus

Fallax venenis molliit,
 Solas amantem persequi
 Cœlestis Agni nuptias.

Sic ille natus Virgine
 Suo decore ceperat,
 Ut ejus ardens ignibus
 Mundana cuncta terneret.

BEATA cui nunc, Cœlitum

Inter canentium choros,
 Cœlo licet perennibus
 Sponsi potiri gaudiis.

ÆTERNE Sponse Virginum,

Jesu, tibi sit gloria
 Cum Patre, cumque Spiritu,

In sempiterna secula.
 Amen.

ÿ. Virgines laudent nomen Domini; R. Quia exaltatum est nomen ejus solius.

A Magnif. Ant. 1. f. In resurrectione neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo.

Oraison de Laudes.

COMMUN DES SAINTES FEMMES.

AUX I. VÉPRES.

Ant. 6. **D**omine, qui habes omnium scientiam, tu scis quòd nunquam lætata sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus.

Ant. 2. Ad te, Dómine, oculos meos dirigo: tu scis quia mundam servávi animam meam ab omni concupiscéntia.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitate ámbulant, participem me præbui.

Ant. 3. a. Dómine, Pater, omne desiderium averte à me, & animæ irreverenti & infrunitæ ne tradas me.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum aliud auxilium habentem, nisi te, Dómine, qui nostri quia óderim glóriam iniquórum.

Capitule. Ephes. 5.
Relinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri

suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclesia. Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxorem suam sicut seipsum diligat; uxor autem timeat virum suum.

Aux Doubles-majeurs & au-dessus: *℞.* Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libidine mea consensu suscipere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in secula. *ψ.* Non vocávit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. * Sit. Glória. * Sit.

Hymne.

AD núptias Agni Pater Matres & innuptas vocat:

O te beátam, cui thorus Interque sponfas fors datur!

LEX núptiarum caritas;
Dòs magna, paupertas,
tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spémere.

Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te penitentem lacrymæ,
Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confixam
sibi,
Per probra sponsam, per
cruces

Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.

BEATA quæ sponso Deo
Castis adhæret vinculis!
Sic corpus unum póssu-
mus,

Sic unus esse spíritus.

Hoc præstet almo cum
Patre,

Natòque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne sæculum.

Amen.

Si elle est Martyre, V.
Factus es spes mea, Dó-
mine: R. Turris fortitú-
dinis à facie inimíci.

A Magnif. Ant. 4. d.
Deus cœlórum, exaudi me
deprecantem, & de tua
misericórdia præsumen-
tem; ut gentes agnoscant
quia tu es Deus, & non
est álius præter te.

Oraison de Laudes.

*Si elle n'est point Mar-
tyre, V.* Averte óculos
meos, ne vídeant vanitá-
tem: R. In via tua vivífi-
ca me.

A Magnif. Ant. 1. A.
Exultávit cor meum in
Dómino, & dilatátum est
os meum; quia lætata sum
in salutári tuo.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 2. Gustávit, & vi-
dit quia bona est negotiá-
tio ejus: non extinguetur
in nocte lucerna ejus.

*Doxologie, DIVINA
proles. ci - après à Lau-
des.*

*A Nunc dimittis. Ant.
1. D.* Indue te decóre
sempiternæ glóriæ; Deus
enim ostendet splendó-
rem suum in te.

A LAUDES.

*Ant. S*icut sol óriens
1. a. mundo in altíssi-
mis Dei, sic mulieris bo-
næ spécies in ornamen-
tum domûs ejus.

Ant. 2. Múlier fortis
oblectat virum suum; &
annos vitæ illius in pace
implébit.

Ant. 3. g. Múlier sensá-
ta & tática, non est im-
mutatio eruditæ ánimæ.

Ant. 4. a. Os suum apé-
ruit sapiéntiæ, & lex cle-
méntiæ in lingua ejus.

Ant. 5. a. Non discedé-
bat de templo, jejúniis &
obsecrationibus sérvians
nocte ac die.

Capitule. 1. Petr. 3.

Mulieres subditæ sint
viris suis; ut & si
qui non credunt verbo,
per mulierum conversati-
onem sine verbo lucrifiant,
considerantes in timore
castam conversatiõnem
vestram.

Hymne.

ARDET Deo quæ Femi-
na,

Latere frustra cõgitat :

Quot indigos hæc suble-
vat,

Tot prõditur præconiis.

PRODESSE quærit õmni-
bus,

Curis honestis anxia;

Patrõna custos virginum,
Secunda mater õrphanis.

PANNIS latentem vili-
bus

Christum fovèbat hospi-
tem :

Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit prõdiga.

PACEM domi, pacem
foris

Alto colit silèntio :

Lites amat componere,

Ut una mens sit õmnibus.

¶ DIVINA proles Femi-
næ,

Jesu, tibi sit glõria,

Cum Patre, cumque Spí-
ritu,

Nunc & per omne sæcu-
lum. Amen.

¶ *Cette Doxologie se dit
aux Heures.*

Si elle est Martyre, V.
Adhæsit anima mea post
te, Deus meus : R. Me
suscepit dextera tua.

A Benedictus. Ant. J.
Invocavi Dõminum Pa-
trem Dõmini mei, ut non
derelinquat me in die tri-
bulatiõnis meæ; & exau-
dita est oratio mea.

Oraison.

DEus, cujus grãtiã vir-
tus in infirmitate per-
ficitur : largire nobis beata
N. Martyris tuæ passio-
nem recolentibus; ut quæ
à te accepit ut vinceret,
à te quoque vincendi grã-
tiam nobis obtineat :
Per.

*Si elle n'est point Mar-
tyre, V.* Humiliabam ani-
mam meam. R. Et oratio
mea in sinu meo conver-
tetur.

A Benedictus. Ant. 6.
Oratio humiliantis se nu-
bes penetrabit; & non dis-
cedet, donec Altissimus
aspiciat.

Oraison.

TUORUM corda fidè-
lium, Deus miserã-
tor, illustra; & beata N.
præcibus ac méritis, fac
nos terræna despícere, &
amare cœlestia : Per.

Si c'est une Veuve,
Oraison.

DEUS, in quem sperat
omnis anima, quæ
longè à te exulans in ter-
ris se verè viduam sentit
ac desolatam; tribue no-
bis, quæsumus, ut exem-
plo beate N. nocte ac die
obsecrationibus & oratio-
nibus instantes, cœléstium
consolationum mereamur esse participes:
Per.

A PRIME.

Ant. 1. a. Sicut sol.

Au *re, br.* *ps.* Cui mi-
nistraverunt * sanctæ mu-
lieres.

A TIERCE.

Ant. 2. Mulier fortis.

Capitule. Ephes. 5.

Mulieres viris suis
subditæ sint, sicut
Dómino; quóniam vir
caput est mulieris, sicut
Christus caput est Eccle-
siæ: ipse salvator corpóris
ejus.

re, br. Doce me fácere
voluntátem tuam, * Quia
Deus meus es tu. Doce
me. *ps.* Spíritus tuus bo-
nus * dedúcet me, * Quia,
Glória Patri. Doce me.

ps. Ab omni via mala
prohibui pedes meos;
re. Ut custódiam verba
tua.

Mont. Esté.

A SESTE.

Ant. 3. g. Mulier.

Capitule. 1. Tim. 2:

Mulier in siléntio dis-
cat cum omni sub-
jectiõne. Docere autem
mulieri non permitto, ne
que dominári in virum,
sed esse in siléntio.

re, br. Custódiam vias
meas, * Ut non delin-
quam in lingua mea. Cust-
tódiam. *ps.* Pósuí ori meo
* custódiam, * Ut non.
Glória Patri. Custódiam.

ps. Apud me oratio Deo
vitæ meæ: *re.* Dicam Deo,
Suáceptor meus es.

A NONE.

Ant. 5. a. Non discedé-
bat.

Capitule. 1. Tim. 2.

Volo oráre mulieres
in hábitu ornáto,
cum verecúndia & sobrie-
tate ornantes se, & non
in tortis crinibus, aut
auro, aut margaritis, vel
veste pretiosâ; sed quod
deceat mulieres, promit-
tentes pietátem per ópera
bona.

re, br. Expectávi Dómi-
num, * Et intendit mihi.
Expectávi. *ps.* Et exau-
divit * preces meas, * Et.
Glória Patr. Expectávi.

ps. Veníte, & vidéte ó-
pera Dei, *re.* Qui pósuís

ánimam meam ad vitam. Tandem solúta corpore,

AUX II. VÊPRES. Vinculis perennióribus

Ant. I N ancilla sua adim- Uni Deo conjúgitur!

2. I plévit Dóminus PER quos gradus cæ-
misericórdiam suam. lum petit,

Ant. 4. E. Erat hæc in Hâc ire vos omnes docet,
ómnibus famosíssima, Junctæ jugáli vínculo,
quóniam tímébat Dómi- Et vos solútæ cónjuges.

num valdè; nec erat qui INSIGNIS & nos Fémi-
loqueretur de illa verbuna næ

malum. Sequi decet vestigia,
Ant. 7. ç. Considerávit Magnum vel ipsis quæ fuit
fémitas domûs suæ, & pa- Virtútis exemplum viris.

nem otíosa non comédit. QUÆIS arsit illa, fac,
Ant. 1. D. Filios educá- Deus,

vit, hospítio recépit, sanc- Flagrémus & nos ignibus;
tórum pedes lavit, tribu- Eóque, quo te vis coli,
laciónem patiéntibus sub- Amóre fac mens te colat.

ministrávit, omne opus DIVINA proles Féminæ,
bonum subsecúta est. Jesu, tibi sit glória,

Ant. 6. Surrexérunt filii Cum Patre, cumque Spi-
ejus, & beatíssimam præ- ritu,

dicavérunt: vit ejus, & Nunc & per omne sécu-
laudávit eam. lum.

Capitule. 1. Tim. 2. Amen.

Mulier salvábitur per *Si elle est Martyre, ¶.*
filiórum generatió- Videant qui odérunt me,

nem, si permánserit in fi- & confundantur; R. Quón-
de, & dilectiône, & sanc- niam, tu Dómine, adju-
tificatiône cum sobrietáte. visti me.

Aux Solemnels & An- A Magnif. Ant. 3. 2.
nuels: Allelúia, allelúia. Confitébor nómini tuo,

¶. Ego sum, ego sum, Dómine; quóniam adjú-
quæ Dómino canam: psal- tor & protector factus es
lam Dómino Deo Israel. mihi, & liberaisti corpus
Allelúia. meum à perditione.

Hymne. Oraison de Laudes.

OJAM beáta, quæ *Si elle n'est point Mar-
sua tyre, ¶. Anima mea Dé-*

Au jour Anniversaire de la Dédicace de l'Eglise. ij
 mino vivet: R. Et semen fructu manuum suarum;
 meum serviet ipsi. & laudent eam in portio
 A Magnif. Ant. 5. C. opera ejus.
 Fortitudo & decor indu- Oraison de Laudes.
 mentum ejus; date ei de

AU JOUR ANNIVERSAIRE
 DE LA DÉDICACE
 DE L'ÉGLISE.

SOLENNEL-MAJEUR.

(Le jour même de la Dédicace, ANNUEL.)

AUX I. VÊPRES.

Pseaumes de la Férie.

Ant. **C**ernitis quod Dō-
 1. D. minus Deus ves-
 ter vobiscum sit: Præbete
 igitur corda vestra, ut
 queratis Dōminum; &
 consurgite, & ædificæte
 sanctuārium Dōmino.

Ant. 7. d. Domus quam
 ædificari volo Dōmino,
 talis esse debet, ut in
 cunctis regiōnibus nomi-
 netur: præparabo ergo ei
 necessaria.

Ant. 5. C. Magnus est
 Deus noster super omnes
 deos: quis ergo poterit
 prævalere, ut ædificet di-
 gnam Deo domum?

Ant. 6. Si cælum & cœ-
 li cœlorum capere eum
 nequeunt, quantus ego
 sum, ut possim ædificære
 ei domum?

Ant. 3. a. Dōminus Deus
 cœli ipse præcepit mihi ut
 ædificærem ei domum.

Capitule. Agg. 1.

Hæc dicit Dōminus
 exercituum: Pōnite
 corda vestra super vias
 vestras: ascēdite in mon-
 tem, portate ligna, &
 ædificæte domum; & ac-
 ceptabilis mihi erit, &
 glorificabor, dicit Dñs.

R. Cuncta, Dōmine,
 quæ in cælo sunt & in
 terra, tua sunt; & quæ de

manu tua accēpimus, dē-
dimus tibi : * Dōmine
Deus noster, † Omnis hęc
cōpia quam parāvimus,
ut ædificarētur domus nō-
mini sancto tuo, de manu
tua est. †. Quis prior Dō-
mino dedit, & retribuēt-
ur ei? Ex ipso sunt om-
nia : ipsi glōria in sēcula.
* Dōmine, Glōria. *On*
rēpète le r. Cuncta. jus-
qu'au †.

Hymne.

QUISQUIS ō ! sacram
prōperas ad ædem,
Dirigat gressus piētas fi-
desque ;

Regis hęc regum domus,
& Tonantis
Altera sedes.

CUJUS in cœlo thro-
nus est perennis,
Parva vult terris habitāre
tecta :

Incapax claudi, latet hos-
pes, arcto
Clausus in orbe.

NON malos ultor venit
inter ignes,
Non nigrā nimbi tonat è
procellā :

Nec minùs credas plácido
verenda

Númine templa.

QUID vetus fluxit cruor
hostiārum?

• Pristinæ cessent holocausta
legis :

Ipse libāmen Deus, &
Sacerdos,
Se litat aris.

QUID venis, audax?
procul hinc profānus,
Sancta ni fletûs lavet unda
crimen.

Munda quàm multis jubet
esse mundum
Vōcibus ædes!

QUÆ tibi fuvant,
Deus alma, templis
Thura, jucundo pláceant
odóre ;

Et pluant pingues resolutæ
lætis

Núbibus imbres.

Amen

†. Fundatur exultatiō-
ne universæ terræ mons
Sion : r. Deus in dōmi-
bus ejus cognoscetur.

A Magnif. Ant. 4. d.
qui se double. Domus
mea ædificabitur in Jerú-
salem ; & consolabitur ad-
huc Dōminus Sion, &
éliget adhuc Jerúsalem.

Oraison de Laudes.

[*Si cette Fête se ren-*
contre un Dimanche, on
en fait mémoire ; & de
même à Laudes & aux ij.
Vêpres.]

A COMPLIES.

Pseumes de la Férie.

Ant. 6. Sint ōculi tui
aperiti super domum hanc
nocte ac die, Dōmine,

ut exaudias deprecationem
pópuli tui.

Hymne.

BEATUS ille qui tuâ,
Deus, quiescit in
domo!

Hic namque felix, hic
eric

Duri laboris terminus.

Nos ergo, seu ridet
dies,

Seu vela noctis incu-
bant,

Huc vota flentos tendi-
mus,

Huc exules suspíria.

NOSTRO priusquam
péctore,

Dilecta, labáris, Sion,
Imis, Sion, vox hæ-
reat

Solvenda nunquam fau-
cibus.

TORIS ut in cœlesti-
bus

Æterna ducant ótia,
Amóre languentes tuo,

O Sponse, mentes per-
trahe.

QUI gloriósæ dicitur
Sol & lucerna pátriæ,

Cum Patre sit, cum Spí-
ritu,

Perennis Agno glória.

Amen.

A Nunc dimittis. *Ant.*

5. a. Implébo domum is-
tam glóriâ, & in loco is-
to dabo pacem.

A LAUDES.

Pseumes du Dimanche.

Ant. **D**Omus Dei est Ec-
3. a. clésia Dei vivi,
columna & firmamentum
veritátis.

Ant. 4. E. Christi do-
mus sumus nos, si fidú-
ciam & glóriam spei us-
que ad finem, firmam re-
tinéamus.

Ant. 8 c. Ad Dóminum
accedentes, lápidem vi-
vum & electum, & ipsi
tamquàm lápibes vivi su-
perædificámini, domus
spirituális.

Ant. 5. a. Omnis ædifi-
cátio.

Cantique. Tob. 13.
JErúsalem civitas Dei,
luce splendidâ fulgébis,
* & omnes fines terræ ado-
rábunt te.

Natiónes ex longinquo
ad te vénient: & múnera
deferentes adorábunt in te
Dóminum, * & terram
tuam in sanctificatióne
habébunt;

Nomen enim magnum
* invocábunt in te.

Maledicti erunt qui con-
témpserint te; & con-
demnáti erunt omnes qui
blasphemáverint te; * be-
nedictique erunt qui ædi-
ficáverint te.

Tu autem lætaberis in

filiis tuis; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui diligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea, benedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitatem suam à cunctis tribulationibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fuerint reliquiae séminis mei * ad videndam claritatem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; * & ex lapide pretioso omnis circuitus murórum ejus.

Ex lapide cándido & mundo omnes platæe ejus sternentur: * & per vicos ejus Alleluia cantabitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * & fit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri, &c.

Ant. Omnis ædificatio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Ant. 1. a. Dei ædificá-

tio estis, fundamentum pòsui: unusquisque videat quómodo superædificet; fundamentum enim Christus Jesus.

Capitule. 1. Cor. 6.

AN nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritus sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis pretio magno: glorificáte & portáte Deum in corpore vestro.

Hymne.

PATRIS æterni Sóboles
coæva,

Dum tuæ sacros pia
plebs honóres

Ædis instaurat, Deus
alme, nostris

Annue votis.

Hic sacri fontis látrices ab
ortu

Inditi purgant máculam
reátus:

Hic & infúsum nova
membra Christo

Chrisma coaptat.

Hic suâ pascit pópulos fi-
dèles

Carne, qui mundi sce-
lus omne tollit

Agnus, & fusi pretium
cruóris

Ipse propínat.

Hic salus agris ánimis
parátur:

Hic reos Judex facilis
relaxat,

Atque lethálem redivi-
va pellit

Grátia culpam.

Cujus in cælo thronus est
perennis,

Incolit parvam Deus al-
tus ædem :

Hic adorátor sibi quis-
que sedem

Præparat astris.

NULLUS hanc turbo qua-
tit, irruentis

Nulla vis nimbi, rapi-
dive fluctûs :

Cedit hanc contra fu-
ror inferórum

Irritus omnis.

LAUS Deo, qui nos sibi
consecrávit :

Una sit Patri, parili-
que Proli :

Par sit ambórum tibi
nexus omni,

Spiritus, ævo.

Amen.

ÿ. Domum tuam de-
tet sanctitúdo, Dómine,

æ. In longitudinem dié-
rum.

A Benedict. Ant. 7. a.
qui se double. Domus tua,
Dómine, in sanctificatió-
ne tua permáneat; & om-
nes gentes agnoscant quia
tu es Deus, & non est
álius præter te.

{ *Le jour même de la*

Dédicace, & pendant

l'Octave,

Oraison.

DEUS, qui invisibíliter
ómnia contémes, &
tamen pro salute géneris
humáni signa tuæ potén-
tiæ visibíliter ostendis,
Templum hoc poténtiâ
tuæ inhabitationis illus-
tra; & concède ut om-
nes qui huc deprecáturí
convéniant, ex quacum-
que tribulatione ad te cla-
máverint, consolatiónis
tuæ beneficia consequan-
tur: Per Dóminum.]

Le jour Anniversaire de

la Dédicace, & pendant

l'Octave,

Oraison.

DEUS, qui nobis per
singulos annos hu-
jus sancti Templi tui con-
secratiónis réparas diem,
& sacris semper mystériis
repræsentas incólumes;
exaudi preces pópuli tui,
& præsta ut quisquis hoc
Templum beneficia peti-
turus ingreditur, cuncta
se impetrasse lætetur: Per
Dóminum.

AUX HEURES.

Doxologie.

QUI gloriósæ dicitur
Sol & lucerna pátriæ,
Cum Patre sit, cum Spí-
ritu,

Perennis Agno glória.

Amen.

Pseaumes du Dimanche,

A P R I M E.

Ant. 3. a. Domus Dei.

*Au R. br. V. Qui magnificas in nobis * locum tuum & Templum.*

A T I E R C E.

Ant. 4. E. Christi domus.

Capitule. Hebr. 10.

Habentes, fratres, fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam iniciavit nobis viam novam & viventem per velamen, (id est, carnem suam,) & Sacerdotem magnum super domum Dei; accedamus cum vero corde in plenitudine fidei.

*R. br. In multitudi-
ne misericordiae tuae * introibo
in domum tuam, *
Alleluia, alleluia. In. V.
Adorabo ad templum sanctum
tuum * in timore tuo,
* Alleluia. Gloria Patri.
In.*

*V. Introibo in domum
tuam in holocaustis : R.
Reddam tibi vota mea.*

A S E X T E.

Ant. 8. c. Ad Dominum.

Capitule. Apoc. 3.

Qui vicerit, faciam illum columnam in

templo Dei mei, & foras non egrediatur amplius : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitatis Dei mei novae Jerusalem, quae descendit de caelo a Deo meo, & nomen meum novum.

*R. br. Beatus * quem elegisti & assumpsisti, *
Alleluia, alleluia. Beatus.
V. Inhabitabit * in atriis
tuis, * Alleluia. Gloria.
Beatus.*

*V. Beati qui habitant in
domo tua, Domine : R.
In secula seculorum lau-
dabunt te.*

A N O N E.

Ant. 1. a. Dei.

Capitule. 2. Cor. 5.

Scimus quoniam si ter-
restris domus nostra
hujus habitacionis dissol-
vatur, quod edificacionem
ex Deo habemus, domum
non manufactam, aeter-
nam in caelis. Nam & in
hoc ingemiscimus, habi-
tacionem nostram, quae
de caelo est, superindui-
cupientes.

*R. br. Replebimur * in
bonis domus tuae, * Al-
leluia, alleluia. Replebi-
mur. V. Sanctum est tem-
plum tuum, * mirabile
in aequitate, * Alleluia.
Gloria Patri. Replebimur.*

Ÿ. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtutum! &c. Concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

AUX II. VÊPRES.

Pseaume, Lætatus sum. 60.

Ant. **U**NUS de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cælo à Deo.

Pseaume, Nisi Dóminus. 77.

Ant. 2. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspe; ipsa verò civitas aurum mundum, símile vitro mundo.

Pf. Memento. *avec sa division*, 127.

Ant. 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnipotens templum illius est, & Agnus.

Pf. Super flúmina. 44.

Ant. 3. a. Civitas non eget sole neque lunâ, ut luceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus.

Pf. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 83.

Ant. 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinánum, aut abominatióne

fáciens & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

Capitule. sa. 33.

REspice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatióne opulentam, tabernáculum quod nequáquam transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funiculi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. Ÿ. Erit Jerúsalem sancta, & aliéni non transibunt per eam ampliùs. Allelúia.

Hymne.

URBS beáta, vera pacis Vísio Jerúsalem, Quanta surgit! celsa saxo Conditur vivéntibus: Quæ polívit, hæc coaptat Sédibus suis Deus.

SINGULIS ex margaritis Singulæ portæ nitent: Murus omnis fulget auro, Fulget unióibus: Anguláris petra Christus Fundat urbis mœnia.

EJUS est sol cæsus Agnus,

Ejus est templum Deus: Emulantes hic beáti Purióres Spíritus, Laude jugi Numen unum

lviiij *Dans l'Octave de la Dédicace.*

Terque Sanctum concinunt.

UNDEQUAQUE sunt aperta

Civitatis ostia :

Quisquis ambit huc venire ,

Inferique moribus ,

Ante duris hic probari

Débit laboribus.

Sit perennis laus Parenti ,

Sit perennis Filio ;

Laus tibi , qui necis ambos ,

Sit perennis , Spiritus ,

Chrisma cujus nos inungens ,

Viva templa consecrat.

Amen.

Ÿ. Gloriosa dicta sunt de te , civitas Dei : R. Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

A Magnif. Ant. 5. C. qui se double. Gressus rectos facite pedibus vestris ; accessistis enim ad civitatem Dei viventis Jerúsalem cœlestem : itaque regnum immobile suscipientes , serviamus Deo cum metu & reverentia.

Oraison de Laudes.

A COMPLIES.

Pseaumes & Capitule

du Dimanche, Le reste comme hier.

AUX JOURS

DANS L'OCTAVE de la Dédicace.

Sémidouble.

Tout comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit.

Pseaumes de la Férie à tout l'Office.

A LAUD. on ne dit que la seule Ant. 5. a. Omnis. qui est la quatrième des Laudes du jour.

Cantique, Jérusalem.

On ne double point l'Antienne de Benedictus.

A VESPR. on ne dit que la seule Ant. 4. E. Unus. qui est la première des ij; Vêpres du jour.

On omet Alleluia. avec son Ÿ. & on ne double point l'Ant. de Magnificat.

OCTAVE

DE LA DÉDICACE.

Double-majeur.

Tout comme au jour de la Fête, en retranchant le rit solennel, & gardant le rit double-majeur,

Pseaumes de la Férie à tout l'Office.

O F F I C E
DE LA SAINTE VIERGE
A U S A M E D I.
S I M P L E,

[Si le Samedi on ne fait point l'Office de la sainte Vierge, on en fait mémoire, comme d'une Fête simple, aux Vêpres du Vendredi & à Laudes.

On omet cependant cette mémoire, 1°. aux Fêtes du rit solennel ou annuel, & dans les Octaves des Fêtes de la sainte Vierge & de la Toussaint; 2°. toutes les fois qu'on fait quelque mémoire de la sainte Vierge, comme en Avent, & depuis la Circoncision jusqu'à la Présentation de N. S. 3°. quand le Samedi on doit dire les Suffrages, comme en Carême; 4°. aux jours où, selon les Rubriques, on ne peut point faire mémoire d'un Simple.]

AUX VESPRES du
Vendredi précédent.

Capitule. Gen. 3.

Ait Dominus Deus ad serpentem: Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum.

Hymne.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave

Gabriélis ore,

Funda nos in pace,

Mutans Evæ nomen.

SOLVE vincla reis,

Profer lumen cæcis,

Mala nostra pelle,

Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem;

Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus,

Tulit esse tuus.

VIRGO singularis,

lx *Office de la sainte Vierge au Samedi.*

Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

SIT laus tibi, Christe,
Cujus Virgo parens:
Laus par sit & Patri;
Sit par tibi, Flamen.
Amen.

ÿ. Deus operatus est salu-
tatem in medio terræ: R.
Tu confregisti capita dra-
conis.

A Magnif. Ant. 1. f.
Benedictus Dominus, qui
te direxit in vëlnera câ-
pitis principis inimicorum
nostrorum.

Oraison, Concède nos.
ci-après à Laudes.

A COMPLIES.

Ant. 5. a. In omni gen-
te quæ audierit nomen
tuum, magnificabitur su-
per te Deus Israel.

Hymne.

VIRGINEIS titulis ma-
tris quæ jungis ho-
nôres,

Hâc natos foveas nocte
benigna tuos.

FULGIDA stella maris, se-
cli dum mergimur
undis,

Sis lux in tenebris, &
benè fida quies.

Si sopor obrépit, casti fac
Mater amoris,
Cor vigilans uno spîret
amôre Dei.

O REGINA potens, pró-
pius res aspice nos-
tras:

Dicâris pópuli vita sa-
lusque tui.

CUJUS Virgo parens, sit
laus tibi summa,
Redemptor;

Compar sit Patri, Spiri-
tuique decus.

Amen.

A Nunc dimit. Ant. 4.

E. Memorâre diêrum hu-
militâtis tuæ, & invoca
Dominum, & loquere
Regi pro nobis, & libera
nos de morte.

A LAUDES.

Pseumes du Samedi,
sous la seule Ant. 4. A.
Benedicta tu inter mulie-
res, & benedictus fructus
ventris tui.

Capitule. Jerem. 31.

CREAVIT Dominus no-
vum super terram:
Fémina circumdabit vi-
rum,

Hymne.

NUNC auróra, novæ
nuntia lucis,
Tristes orbe procul dis-
sipat umbras.

O quàm lucidior, noc-
te sepulcis

Portans

Portans ipsa diem, Virgo, refulges!

O QUÆ nunc hábitas lúcida regna,

Mittas indè tuæ múnera lucis:

Te si terra dedit munus olympo,

Quæ non dona memor reddet olympus?

INTER perpétuos Núminis haustus,

O Regina, tibi sánguine junctum

Ne dedisce genus: nostra fuisti,

Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

DIVINÆ SÓboli qui dare matrem

In terris vóluit, glória Patri:

Cujus Virgo parens, glória Nato:

Quo fecunda, tibi glória, Flamen.

Amen.

ψ. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ,

ꝛ. Et veritátis suæ dómui Israel.

A Benedict. Ant. 3. a. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino.

Oraison.

C

oncède nos sámulos tuos, quæsumus,

Dómine Deus, perpétuâ

Mont. Est.

mentis & córporis sanitate gáudere; & gloriósâ

beátæ Mariæ semper Virginis intercessióne, à præ-

sententi liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætitiâ:

Per Dóminum.

AUX HEURES,

Doxologie.

QUI natus es de Virgine,

Jesu, tibi sit glória,

Cum Patre, cumque Spíritu,

In sempiterna scécula.

Amen.

Pseaumes du Samedi.

A PRIME.

Ant. 2. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem.

Au ꝛ. br. ψ. Qui natus es * de Mariá virgine.

A TIERCE.

Ant. 4. a. De Mariá natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Capitule.

Isa. 7.

D

abit Dóminus ipse vobis signum: Ecce

Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

ꝛ. br. Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ψ. Adjuvábít eam * manè dilúculo:

* Non commovébitur.

Glória Patri. Deus.

£

ψ. Elégit eam Dóminus &c. In habitatiónem sibi.

A S E X T E.

Ant. 7. d. Péperit filium masculum, qui recturus erat omnes gentes.

Capitule. Mich. 5.

E Grediétur qui sit dominátor in Israel, & egressus ejus ab initio, à diébus æternitátis.

&c. br. Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ψ. Et à flumine * usque ad terminos orbis terrárum, * A mari. Glória. Dominábitur.

ψ. Adorábunt eum omnes reges terræ; &c. Omnes gentes sérvient ei.

A N O N È.

Ant. 1. g. Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster.

Capitule. Galat. 4.

U Bì venit plenitúdo témporis, misit Deus filium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptiònem filiórum reciperémus.

&c. br. Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ψ. Justitia & pax * osculatæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória. Misericórdia.

ψ. Véritas de terra orta est, &c. Et justitia de cœlo prospexit.

P E T I T O F F I C E D E L A S A I N T E V I E R G E.

A U N O C T U R N E.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus.

Pseume 94.

V Eníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus faciém ejus in confessiõe, & in psalmis jubilémus ei.

Jesum de María natum, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdes móntium ipse conspícit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est ma-
te, & ipse fecit illud, &
áridam fundavérunt ma-
nus ejus: veníte, adoré-
mus, & procidámus ante
Deum: plorémus coram
Dómino qui fecit nos,
quia ipse est Dñus Deus
noster, nos autem pópulus
ejus, & oves páscuæ ejus.

* Veníte, adorémus.

Hódiè si vocem ejus au-
diéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in exa-
cerbatióne, secundùm
diem tentatiónis in deser-
to, ubi tentavérunt me
patres vestri, probavérunt
& vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadráginta annis pró-
ximus fui generatióni huic,
& dixi: Semper hi errant
corde; ipsi verò non co-
gnovérunt vias meas: qui-
bus jurávi in ira mea, si
introbunt in réquiem
meam.

* Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio,
& Spíritui sancto: Sicut
erat in princípío, & nunc,
& semper, & in sécula se-
culórum. Amen.

Jesum de María natum,
* Veníte, adorémus.

Hymne.

O QUAM glorificá luce
coruscas,

Stirpis Davídicæ régia
proles;

Sublímis résidens, Vir-
go María,

Supra Cœlígenas ætheris
omnes!

TU cum virgíneo mater
honóre

Cœlórum Dómino pec-
toris aulam

Sacris viscéribus casta
dedisti:

Humános Deus hinc ín-
duit artus.

QUEM cunctus vénerans
orbis adorát,

Cui nunc ritè genu fléc-
titur omne;

A quo, te précibus sub-
veniente,

Æterni pétimus gáudia
regni.

DIVINÆ Sóboli qui dare
matrem

In terris vóluit, glória
Patri:

Cujus Virgo parens,
glória Nato:

Quo fœcunda, tibi gló-
ria, Flamen.

Amen.

Pseume 44.

E Ructávit cor meum
verbum bonum: *

dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea * cálamus
scribæ velóciter scriben-
tis.

Speciosus formâ præ filiis hominum, diffusa est grátia in lábiis tuis; * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * Potentissime.

Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intende, * propterea procéde,

Et regna propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam; * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi: * virgâ directiõnis, virgâ regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem; * propterea unxit te, Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáfia à vestimentis tuis, à dõmibus ebúrneis; * ex quibus delectaverunt te filia regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Division du Pseaume 44.

A Udi, filia, & vide, & inclina aurem tuam; * & obliuiscere pò-

pulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet Rex decorem tuum, * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filia Tyri in muneribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filia regis ab intus, * in simbris aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: * proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione; * adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram,

Mémoires erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * & in seculum seculi.

Pseaume 45.

D EUS noster refugium & virtus; * adiutor in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus ; non commovabitur : * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatae sunt gentes , & inclinata sunt regna : * dedit vocem suam , mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Venite , & videte opera Domini , quae posuit prodigia super terram , * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret , & confringet arma , * & scuta comburet igni.

Vacate , & videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus , & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Ave , gratia plena , Dominus tecum , benedicte tu in mulieribus.

ŷ. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus :

ŕ. Deus in medio ejus.

Pater noster , &c.

Absolutio. Judith. 13.

Nobiscum sit Deus , qui in Ancilla sua adimplevit misericordiam suam , quam promisit domui Israel. ŕ. Amen.

Benediction. Deus , à quo missus est Angelus Gábriel ad Virginem Mariam , mittat nobis de caelis sapientiam. ŕ. Amen.

Leçon j. Isai. 7.

Adixit Dominus loqui ad Achaz , dicens : Pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni , sive in excelsum supra. Et dixit Achaz : Non petam , & non tentabo Dominum. Et dixit : Audite ergò , domus David : Numquid parum vobis est molestos esse hominibus ; quia molesti estis & Deo meo ? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum : Ecce Virgo concipiet , & pariet filium ; & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Tu autem.

ŕ. Benedicam ei , & ex illa dabo filium cui benedicurus sum : * Constitutam pactum meum illi in foedus sempiternum. ŷ. Hic erit magnus , & Fi-

lius Altissimi vocabitur ;
& regnabit in domo Ja-
cob in æternum. * Con-
stitutam.

Bénéd. Filius Altissimi,
quem Virgo concépit &
péperit, det nobis filios
Dei fieri. R. Amen.

Leçon ij. Galat. 4.

Quanto tempore hæres
párvulus est, nihil
differt à servo, cum sit
dóminus ómnium ; sed
sub tutóribus & actóribus
est, usque ad præfinitum
tempus à patre : ita &
nos, cum effémus párvu-
li, sub elementis mundi
erámus servientes. At ubi
venit plenitúdo témporis,
misit Deus Fílium suum,
factum ex muliere, fac-
tum sub lege ; ut eos qui
sub lege erant redimeret,
ut adoptiónem filiórum
reciperémus. Tu autem.

R. Quod in ea natum
est, de Spíritu sancto est :
páriet autem fílium ; *
Ipse salvum faciet pópu-
lum suum à peccátis eó-
rum. V. Benedictiónem
ómnium géntium dedit
illi Dóminus. * Ipse.

Bénéd. Spíritus sanctus,
de quo est quod in María
natum est, sanctíficet nos
per ómnia. R. Amen.

Leçon iij. Ap. 11. & 12.

Apertum est templum
Dei in cælo, & visa
est arca testamenti ejus
in templo ejus : & facta
sunt fúlgura, & voces, &
terræ motus, & grando
magna. Et signum ma-
gnum apparuit in cælo :
Múlier amicta sole, & lu-
na sub pédibus ejus, & in
cápite ejus coróna stellá-
rum duódecim. Tu autem.

R. Deus ex semine Da-
vid * Secundum promissi-
onem eduxit Israel salva-
torem Jesum. V. Jurávit
Dóminus David veritátem :
De fructu ventris tui po-
nam super sedem tuam. *
Secundum. Glória. * Se-
cundum.

*On ne dit point le Te
Deum, à moins qu'on ne
récite cet Office en parti-
culier, hors de l'Office Ca-
nonial.*

V. *Sacerd.* Confiteantur
tibi pópuli, Deus : R.
Terra dedit fructum suum.

*Si on ne récite pas Lau-
des immédiatement après
le Nocturne, on dit l'O-
raison, Concède. ci-après
à Sexte.*

A LAUDES.

V. Deus, † in adjutó-
rium, &c.

Pf. Deus misereatur. 84.
Dóminus regnavit; decórem. 2. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte. 2.

Cantique. Zach. 2.
Lauda & lætáre, filia Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuí, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuí.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliadhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à facie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Pf. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 118.

Ant. seule. Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui.

Capitule. Jérem. 31.
Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circumdabit virum,

Hymne.

NUNC auróra, novæ nuntia lucis,

Tristes orbe procul dissipat umbras

O quàm lucídior, nocte sepultis

Portans ipsa diem, Virgo, resulges!

O QUÆ nunc hábitas lucida regna,

Mittas indè tuæ múnera lucis:

Te si terra dedit munus olympo,

Quæ non dona memor reddet olympus?

INTER perpétuos Núminis haustus,

O Regína, tibi sángine junctum

Ne dedisce genus: nostra fuisti,

Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

DIVINÆ sóboli qui dare matrem

In terris voluit, glória Patri:

Cujus Virgo parens, glória Nato:

Quo sæcunda, tibi glória, Flamen.

Amen.

ψ. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, &c. Et veritátis suæ dómui Israel.

A Benedictus, *Ant.* Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ

dicta sunt tibi à Dómino. *ei ex femine David secundum carnem.*

Oraison.

DEus, qui de beatae
Mariae virginis útero
Verbum tuum, Angelo
nuntiante, carnem susci-
pere voluisti; praesta sup-
plicibus tuis, ut qui verè
eam genitricem Dei credi-
mus, ejus apud te inter-
cessionibus adjuvemur:
Per eundem Dóminum
nostrum.

*On dit le Suffrage de
tous les Saints.*

A P R I M E.

Hymne.

MEMENTO, de Deo
Deus,
Quòd matre natus Virgine,
Nostrì misertus, pèrditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos, Dei Virgo pa-
rens,

Vultu benigno respice:
Placabilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

QUI natus es de Virgi-
ne,

Jesu, tibi sit glória

Cum Patre, cumque Spí-
ritu,

In sempiterna sécula.

Amen.

Pf. Dómine Dóminus
noster. 35. Fundamenta.
124. Cantáte... quia mira-
bília. 39.

Ant. Fílius Dei factus est

Capitule. Isaï. 11.

EGrediètur virga de ra-
dice Jesse, & hos de
radice ejus ascendet, &
requiescet super eum Spí-
ritus Dómini.

℞. br. Semen ejus * In
æternum manébit. Semen.
ψ. Et thronus ejus sicut
sol * in conspectu meo,
* In. Glória Patri, Semen.

ψ. Ponam in séculum
séculi semen ejus, *℞.* Et
thronum ejus sicut dies
cæli.

Oraison.

PRôtege, Dómine, fá-
mulos tuos subsidiis
pacis; & beatae Mariae
semper Virginis patroci-
niis confidentes, à cunc-
tis hóstibus & periculis
redde securos: Per Dómi-
num.

A T I E R C E.

*Hymne, Memento, de
Deo Deus. comme à Prime.*

Pf. Crédidi propter. 90.
Ad te levávi. 76. Nisi quia.
43.

Ant. De María natus est
Jesus, qui vocátur Chris-
tus.

Capitule. Isaï. 7.

DAbit Dóminus ipse
vobis signum: Ecce
Virgo concípíet, & páriet.

filium; & vocabitur nomen ejus, Emmánuel.

℞. br. Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ψ. Adjuvábít eam * manè dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus.

ψ. Elegit eam Dóminus
℞. In habitatióne sibi.

Oraíson.

DEus, qui salutis æternæ, beátæ Mariæ Virginitate fecundâ, humano géneri præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctórem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum.

A S E X T E.

Hymne, Memento. lxxviii.

Pf. Qui confidunt. 77.
In convertendo. 44. Beati omnes. 126.

Ant. Péperit Filium másculum, qui recturus erat omnes gentes.

Capitule. Mich. 5.

EGredietur qui sit dominátor in Israel; & egressus ejus ab initio, à diébus æternitátis.

℞. br. Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ψ. Et à flúmine * usque ad términos

orbis terrarum, * A mari. Glória. Dominábitur.

ψ. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℞. Omnes gentes fervient ei.

Oraíson.

Concède, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium; ut quí sanctæ Dei Genitrícis memoriám ágimus, intercessiónis ejus auxilio, à nostris iniquitatibus resurgámus: Per eundem.

A N O N E.

Hymne, Memento. lxxiii.

Pf. Memento. 127. Divíson du même Pf. Juravit. 127. Ecce quàm bonum. 60.

Ant. Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster.

Capitule. Galat. 4.

Ubi venit plenitúdo temporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptiõnem filiórum reciperemus.

℞. br. Misericórdia & veritas * Obviáverunt sibi. Misericórdia. ψ. Justitia & pax * osculatæ sunt, * Obviáverunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

ψ. Veritas de terra ortus

est, &c. Et iustitia de cælo
prospexit.

Oraison.

F Amulotum tuorum,
quæsumus, Dómine,
delictis ignosce; ut qui ti-
bi placere de actibus nos-
tris non valémus, Genitri-
cis Filii tui Dómini nostri
intercessióne salvémur:
Per eundem Dóminum.

A V Ê P R E S.

ÿ. Deus, † in adjutó-
rium, &c.

Pf. Dixit Dóminus. 21.
Laudate, púeri. 22. Lætá-
tus sum. 60. Nisi Dómi-
nus, 77. Lauda Jerúsalem.
83.

Ant. seule. In me ancil-
lâ suâ adimplévit Dóminus
misericórdiam suam quam
promísit dómui Israël.

Capitule. Eccli. 24.

Qui creávit me, requié-
vit in tabernáculo
meo; & dixit mihi: In
Jacob inhábita, & in Is-
rael hæreditare, & in
electis meis mitte radices.
Et sic in Sion firmâta sum.

*Hymne, Ave, maris
stella.* lix.

ÿ. Anima mea exultá-
bit in Dómino: &c. Et de-
lectábitur super salutári
suo.

A Magnif. Ant. Beá-
tam me dicent omnes ge-

nerationes; quia fecit mi-
hi magna qui potens est,
& sanctum nomen ejus.

Oraison.

Cordibus nostris, quæ-
sumus, Dómine,
grátiam tuam benignus
infunde; & intercedente
sanctíssimâ Dei genitrice
Mariâ, cõpora nostra
castitâte, & mentes nostras
humilitâte & caritâte sanc-
tífica: Per eundem.

*On dit le Suffrage de
tous les Saints.*

A C O M P L I E S.

ÿ. Convertite nos. ÿ.
Deus, † in adjutórium.

Pf. Sæpè expugnâve-
runt. 107. De profundis.
77. Dómine, non est
exaltatum. 78.

Ant. In omni gente quæ
audierit nomen tuum,
magnificábitur super te
Deus Israel.

Hymne.

VIRGO Dei génitrix,
quem totus non ca-
pit orbis,

In tua se clausit víscer-
a, factus homo.

HINC méritò dicent te sé-
cula cuncta beátam:

Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.

SUSCIPE, quos pia plebs
tibi pëndere cætat,
hónores:

Annue, sollicita quam
prece poscit, opem.
Cujus Virgo parens, laus
sit tibi summa, Redem-
ptor :

Compar sit Patri, Spiritu-
tisque decus. Amen.

Capitule. Judith. 13.

Nomen tuum Dominus
ita magnificavit, ut
non recedat laus tua de
ore hominum, qui me-
mores fuerint virtutis Do-
mini in aeternum.

ꝛ. *br.* Vultum tuum *
Deprecabuntur. Vultum.
ꝑ. Omnes divites * plebis
* Deprecabuntur. Gloria.
Vultum.

ꝑ. Memores erunt no-
minis tui, ꝛ. In omni ge-
neratione & generatio-
nem.

A Nunc dimittis. *Ant.*
Memorare dierum humi-
litate tuae; & invoca Do-
minum, & loquere Regi
pro nobis, & libera nos
de morte.

Oraison.

Beatæ & gloriosæ fem-
perque Virginis Mariæ,
quæsumus, Domine, in-
tercessio gloriosa nos pro-
tegat, & ad vitam per-
ducatur aeternam: Per Do-
minum.

P R O S E

DE LA S. V. MARIE,
à dévotion.

INVIOLATA, integra &
casta es, Maria,
Quæ es effecta fulgida
coeli porta.

O MATER alma Christi
carissima,
Suscipe pia laudum præ-
conia.

NOSTRA ut pura pecto-
ra sint & corpora,
Te nunc devota flagi-
tant corda & ora.

TUA per precata dulci-
fona,
Nobis concede veniam
per secula :

O BENIGNA! O benigna!
O benigna!
Quæ sola inviolata per-
mansisti.

ꝑ. Veritas de terra orta
est, ꝛ. Et justitia de cæ-
lo prospexit.

Orémus.

Famulorum tuorum,
quæsumus, Domine,
delictis ignosce; ut qui ti-
bi placere de actibus nos-
tris non valémus, Geni-
tricis Filii tui Domini nos-
tri intercessione salvemur:
Per eundem Christum.

P S E A U M E S

DE LA PÉNITENCE.

Pſeaume 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miferéte mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tuí: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre sculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me, om-

nes qui operámini iniquitatem, * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletús mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valdè velóciter.

Pſeaume 31.

Beati quorum remissa sunt iniquitates, * & quorum tecta sunt peccata.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccatum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totá die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in arumna mea dum configitur spina.

Delictum

Delictum meum cogni-
tum tibi feci, * & in-
justitiam meam non abs-
condi.

Dixi : Confitebor ad-
versum me injustitiam
meam Domino ; * & tu
remisisti impietatem pec-
cati mei.

Pro hac orabit ad te
omnis sanctus, * in tem-
pore opportuno.

Verumtamen in dilu-
vio aquarum multarum,
* ad eum non approxi-
mabunt.

Tu es refugium meum
a tribulatione qua cir-
cumdedit me : * exulta-
tio mea erue me a cir-
cumdantibus me.

Intellectum tibi dabo,
& instruam te in via hac
qua gradieris : * firmabo
super te oculos meos.

Nolite fieri sicut æ-
quus & mulus, * qui-
bus non est intellectus.

In camo & freno ma-
xillas eorum constringe,
* qui non approximant
ad te.

Multa flagella peccato-
ris ; * sperantem autem
in Domino misericordia
circumdabit.

Lætamini in Domino,
& exultate justii ; * &

Mont. Eté.

gloriamini, omnes recti
corde.

Pseaume 37.

Domine, ne in furore
tuo arguas me, *
neque in ira tua corripas
me.

Quoniam sagittæ tuæ
infixæ sunt mihi, * &
confirmasti super me ma-
num tuam.

Non est sanitas in car-
ne mea, a facie iræ tuæ :
* non est pax ossibus
meis, a facie peccato-
rum meorum.

Quoniam iniquitates
meæ supergressæ sunt
caput meum, * & sicut
onus grave gravatæ sunt
super me.

Putruerunt & corrup-
tæ sunt cicatrices meæ,
* a facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum &
curvatus sum usque in
finem ; * totâ die con-
tristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei
impleri sunt illusionibus ;
* & non est sanitas in
carne mea.

Afflictus sum & humi-
liatus sum nimis : * ru-
giebam a gemitu cordis
mei.

Domine ante te omne
desiderium meum ; * &

gémitus meus à te non est abſcônditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversum me appropinquavérunt & steterunt.

Et qui juxtà me erant, de longè steterunt; * & vim faciébant qui quærebant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitates, * & dolos totà die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei: * & dùm commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum: * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei viyunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitatem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salutis meæ.

Pſeaume 50.

Miserere meí, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuá;

Et secundum multitudinem miseratiónum tuárum * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, * & in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætiam; * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis, * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua, * & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætiam salutaris tui, * & spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas, * & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae; * & exultabit lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lábia mea aperies; * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses, sacrificium dedissem úti- que; * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contritulus: * cor contritum & humiliatum, Deus, non despicias.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes & holocausta; * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Pſeaume 101.

Domine, exaudi orationem meam; * & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me: * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velociter exaudi me;

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percussus sum ut foenum, & aruit cor meum;

* quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis: * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei; * & qui laudabant me adversum me jurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam; * & potum meum cum fletu miscëbam,

A facie iræ & indignationis tuæ; * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt; * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Dómine, in æternum pèrmanes; * & memoriále tuum in generationem & generationem.

Tu exurgens miserèberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuerunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in gloria sua.

Respexit in orationem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatione áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut solveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimidio diérum meórum: * in generationem & generationem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt ; * tu autem permanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertorium mutabis eos , & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es , * & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt ; * & semen eorum in seculum dirigetur.

Pſeaume 129.

DE profundis clamavi ad te , Dómine : * Dómine , exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris , Dómine ; * Dómine , quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est , * & propter legem tuam sustinui te , Dñe.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Dómino.

A custodia matutina usque ad noctem * speret Israel in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia , * & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Pſeaume 142.

Domine , exaudi orationem meam : * auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua ; exaudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo ; * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; * & anxius est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum : meditatus sum in ómnibus operibus tuis ; * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me , Dómine , * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me ; * & similis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam
in qua ambulem; * quia ad
te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis
meis, Dómine; ad te con-
fúgi: * doce me fácere
voluntátem tuam, quia
Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus de-
ducet me in terram rec-
tam: * propter nomen
tuum, Dómine, vivificá-
bis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam; * & in
misericórdia tua disperdes
inimicos meos.

Et perdes omnes qui trí-
bulant ánimam meam, *
quóniam ego servus tuus
sum.

Ant. Dómine, memor
esto meí, & ne vindictam
sumas de peccátis meis,
neque reminiscáris delicta
mea, vel parentum meó-
rum.

L I T A N I E S.

Kyríe, eléison. Chris-
te, eléison. Kyríe,
eléison.

Christe, audi nos. Chris-
te, exaudi nos.

Pater de cœlis, Deus, mi-
serere nobis.

Fili, redemptor mundi,
Deus, miserere nobis.

Spiritus sancte, Deus, mi-
serere nobis.

Sancta Trinitas, unus
Deus, miserere nobis.

Sancta Maria, Ora pro no-
bis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo virginum,
ora pro nobis.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gabriel, ora.

Sancte Raphael, ora.

Omnes sancti Angeli & Ar-
chàngeli, orate pro no-
bis.

Omnes sancti beatórum
Spirítuum órines, orá-
te pro nobis.

Sancte Joannes Baptista,
ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchæ
& Prophætæ, orate.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, (*Zeb.*)
ora pro nobis.

Sancte Joannes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Marthia, ora.

Sancte Barnaba, ora.

Sancte Marce, ora.

Sancte Luca, ora.

Omnes sancti Apóstoli &

Evangelistæ ,	orate.	Sancte Augustine ,	ora pro nobis.
Omnes sancti Discipuli			
Dómini ,	orate.	Sancte Hierónyme ,	ora pro nobis.
Omnes sancti Innocentes ,			
	orate pro nobis.	Sancte Athanási ,	ora pro nobis.
Sancte Stéphane ,	ora.		
Sancte Clemens ,	ora.	Sancte Basíli ,	ora pro nobis.
Sancte Fabiáne ,	ora.		
Sancte Saturníne ,	ora.	Sancte Gregóri Nazianzé-	ne , ora pro nobis.
Sancte Pápule ,	ora.	Sancte Joannes Chrysósto-	me , ora pro nobis.
Sancte Vincenti ,	ora.	Sancte Hilári ,	ora pro nobis.
Sancte Laurenti ,	ora.		
Sancte Antoníne ,	ora.	Sancte Cæsári ,	ora pro nobis.
Sancte Sebastiane ,	ora.		
Sancte Pothíne cum sóciis		Sancte Genulphe ,	ora pro nobis.
tuis , ora pro nobis.			
Sancte Irenæe cum fociis		Sancte Exúperi ,	ora pro nobis.
tuis , ora pro nobis.			
Sancte Dionysi cum sóciis		Sancte Nicolæe ,	ora pro nobis.
tuis , ora pro nobis.			
Sancte Maurici cum sóciis		Sancte Martíne ,	ora pro nobis.
tuis , ora pro nobis.			
Sancti Joannes & Paule ,		Sancte Theodarde ,	ora pro nobis.
	orate pro nobis.		
Sancti Cosma & Damiáne ,		Sancte Cárole ,	ora pro nobis.
	orate pro nobis.		
Sancti Gervási & Protási ,		Sancte Francisce Salési ,	ora pro nobis.
	orate pro nobis.		
Sancte Víctor ,	ora pro nobis.	Sancte Bernarde ,	ora pro nobis.
Omnes sancti Mártyres ,			
	orate pro nobis.	Omnes sancti Pontífices &	Confessóres ,
Sancte Sylvester ,	ora pro nobis.		orate.
Sancte Leo ,	ora.	Omnes sancti Doctóres ,	
Sancte Gregóri ,	ora pro nobis.		orate pro nobis.
Sancte Ambrósi ,	ora pro nobis.	Sancte Antóni ,	ora.
		Sancte Benedicte ,	ora.
		Sancte Domínice ,	ora.

Sancte Francisce , ora.	Propitius esto , Parce nobis , Dómine.
Sancte Ludovice , ora pro nobis.	Propitius esto , Exaudi nos , Dómine.
Sancte Alpiniáne , ora.	Ab omni malo , Libera nos , Dómine.
Sancte Roche , ora.	Ab omni peccáto , libera nos , Dómine.
Sancte Gauderíce , ora.	Ab ira tua , libera.
Omnes sancti Sacerdotes & Levitæ , oráte.	A subitánea & improvísá morte , libera.
Omnes sancti Mónachi & Eremitæ , oráte.	Ab insídiis diaboli , libera.
Sancta Anna , ora.	Ab immundis cogitatióibus , libera.
Sancta María Magdaléne , ora pro nobis.	A spírítu fornicatiónis , libera nos , Dómine.
Sancta Thecla , ora.	Ab ira , & ódio , & omni mala voluntáte , libera.
Sanctæ Perpétua & Felicitas , oráte pro nobis.	A fúlgure & tempestáte , libera nos , Dómine.
Sancta Agatha , ora.	A morte perpétua , libera.
Sancta Lúcia , ora.	Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ , libera.
Sancta Agnes , ora.	Per Adventum tuum , libera nos , Dómine.
Sancta Cæcília , ora.	Per Nativitátem tuam , libera nos , Dómine.
Sancta Catharina , ora.	Per Baptismum & sanctum Jejunium tuum , libera.
Sancta Anastássa , ora.	Per Crucem & Passiõem tuam , libera.
Sancta Scholástica , ora.	Per Mortem & Sepulcúram tuam , libera.
Sancta Genovéfa , ora.	Per sanctam Resurrectiõem tuam , libera.
Sancta Clotildis , ora pro nobis.	Per admirábilem Ascénsiõem tuam , libera.
Sancta Radegundis , ora pro nobis.	Per adventum Spírítus sancti paracléti , libera.
Sancta Bathildis , ora pro nobis.	
Sancta Therésia , ora pro nobis.	
Sancta María Ægyptia , ora pro nobis.	
Omnes sanctæ Virgines & Viduæ , oráte.	
Omnes Sancti & Sanctæ Dei , intercédite pro nobis.	

- In die iudicii , libera. tate & conservare digneris , te.
- Peccatores , Te rogamus , gnaris , te.
- audi nos. Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas , te rogamus , audi nos.
- Ut ad veram poenitentiam nos perducere digneris , te rogamus , audi nos.
- Ut remissionem peccatorum nostrorum nobis dones , te.
- Ut compunctionem cordis , fontemque lacrymarum nobis dones , te.
- Ut fidem , spem & caritatem nobis dones , te.
- Ut Ecclesiam tuam sanctam regere & conservare digneris , te.
- Ut Dominum Apostolicum , & omnes gradus Ecclesiae in sancta religione conservare digneris , te.
- Ut Antistitem nostrum , & omnes congregationes illi commissas , in tuo sancto obsequio conservare digneris , te.
- Ut Regem nostrum custodire digneris , te.
- Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliare digneris , te.
- Ut Regibus & Principibus Christianis pacem & veram concordiam donare digneris , te.
- Ut cuncto populo Christiano pacem & unitatem largiri digneris , te.
- Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confor-
- mare & conservare digneris , te.
- Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas , te.
- Ut animas nostras , fratrum , propinquorum , & benefactorum nostrorum , ab aeterna damnatione eripias , te.
- Ut fructus terrae dare & conservare digneris , te.
- Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris , te rogamus , audi nos.
- Ut nos exaudite digneris , te rogamus , audi nos.
- Fili Dei , te rogamus , audi nos.
- Agnus Dei , qui tollis peccata mundi , Parce nobis , Domine.
- Agnus Dei , qui tollis peccata mundi , Exaudi nos Domine.
- Agnus Dei , qui tollis peccata mundi , Miserere nobis.
- Kyrie , eleison. Christe , eleison. Kyrie , eleison.
- Pater. tout bas jusqu'au y. Et ne nos inducas in tentationem ; R. Sed libera nos a malo.
- y. Domine , non secum

dùm peccata nostra facias nobis: R. Neque secundùm iniquitates nostras retribuas nobis.

ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis, R. A facie inimici.

ÿ. Orémus pro summo Pontífice N. R. Det illi Dóminus assistricem sapientiam, ut dispónat pópulum Dei justè.

ÿ. Pro Pastóre nostro N. R. Dóminus conservet eum, & vivíficet eum.

ÿ. Pro Rege nostro N. R. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

ÿ. Pro benefactoribus nostris, R. Deus omnem grátiam abundáre faciat in illis, & áugeat incrementa frugum justitiæ illórum.

ÿ. Pro cunctis fidelibus defunctis. R. Educat eos Dóminus in lucem, & vídeant justitiam ejus.

ÿ. Pro infirmis, afflictis, captivis, & peregrinis. R. Libera eos, Deus, ex ómnibus tribulationibus suis.

ÿ. Pro fratribus nostris abséntibus. R. Benefac, Dómine, bonis & rectis corde.

ÿ. Memor esto congre-

gationis tuæ, R. Quam possedisti ab iníitio.

ÿ. Dómine, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DEUS, cui próprium est misereri semper, & párcere: súscipe deprecationem nostram; ut nos, & omnes famulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confitentium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benignus & pacem.

INEFFÁBILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpas delinquentium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recusas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus, omnium fidelium pastor & rector, famulum tuum *N.* quem pastorem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, propitius respice: da ei, quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest proficere; ut ad vitam, unâ cum grege sibi credito, perveniat sempiternam.

OMnipotens, sempiternus Deus, misere famulo tuo Pontifici nostro *N.* & dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ; ut, te donante, tibi placita cupiat, & totâ virtute perficiat.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut famulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa; quibus decenter ornatus, vitiorum monstra devitare, hostes superare, & ad te, qui via, veritas, & vita es, gratiofus valeat pervenire.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nos-

tra mandatis tuis dedita, & hostium sublatâ formidine, tempora sint tuâ protectione tranquilla.

URe igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum, Domine; ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te semper finiatur.

Fidelium, Deus, omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

OMnipotens, sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque miseris, quos tuos fide & opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens seculum adhuc in

lxxxiv *Prieres pour la recommandation de l'Âme.*
 carne rétinet, vel futú- nium delictórum suórum
 rum jam exútos corpore véniam consequantur :
 fuscépit, intercedéntibus Per Christum Dóminum
 ómnibus Sanctis tuis, pie- nostrum.
 táti tuæ cleméntiâ, óm- *ꝛ. Amen.*

P R I E R E S

POUR LA RECOMMANDATION DE L'ÂME

A V A N T L E D É C È S.

On dit d'abord les Litanies abrégées de cette maniere.

K Yrie, éléison. Chris-	oráte pro eo (ou ea.)
te, éléison. Kyrie,	Sancte Stéphane, ora.
éléison.	Sancte Saturnine, ora.
Sancta Maria, Ora pro eo	Sancte Laurenti, ora.
(ou ea.)	Omnes sancti Mártyres,
Omnes sancti Angeli,	oráte pro eo (ou ea.)
oráte pro eo (ou ea.)	Sancte Sylvester, ora.
Sancte Abel, ora.	Sancte Augustine, ora.
Omnis chorus Justórum,	Sancte Benedicte, ora.
oráte pro eo (ou ea.)	Sancte Francisce, ora.
Sancte Abraham, ora.	Omnes sancti Confessóres,
Sancte Joannes Bapt. ora.	oráte pro eo (ou ea.)
Sancte Joseph, ora.	Sancta Maria Magdaléne,
Omnes sancti Patriarchæ	ora pro eo (ou ea.)
& Prophétæ, oráte.	Sancta Thecla, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Paule, ora.	Omnes sanctæ Virgines,
Sancte Andréa, ora.	oráte pro eo (ou ea.)
Sancte Joannes, ora.	Omnes Sancti & Sanctæ
Omnes sancti Apóstoli &	Dei, intercédite pro eo
Evangelistæ, oráte.	(ou ea.)
Omnes sancti Discípuli	Propítius esto, Parce ei,
Dómini, oráte.	Dómine.
Omnes sancti Innocentes,	Propítius esto, Adjuva
	cum

eum (ou eam ,) Dómine.

Propítius esto, Líbera eum, (ou eam ,) Dómine.

Ab ira tua , líbera.

A mala morte , líbera.

A potestáte diaboli, líbera.

A pœnis inferni, líbera.

Per nativitátem tuam , líbera eum , (ou eam ,) Dómine.

Per Crucem & Passiónem tuam , líbera.

Per Mortem & Sepultúram tuam , líbera.

Per gloriósam Resurrecciónem tuam , líbera.

Per admirábilem Ascensiónem tuam , líbera.

Per grátiam Spíritûs sancti paracléti , líbera.

In die iudicii , líbera.

Peccatóres , te rogámus , audi nos.

Ut ei parcas , te rogámus.

Kyrie , eléison. Christe , eléison. Kyrie , eléison.

Ensuite , lorsque le malade entre dans l'agonie , le Prêtre dit :

PROficiscere , ánima christiána , de hoc mundo , In nómine Dei Patris omnipotentis , qui te creávit : In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi , qui pro te passus est : In nómine Spíritûs sancti , qui in te effúsus est. Egre-

Mont. Eté.

dienti de corpore áditus tibi páteat ad Sion montem , civitátem Dei viventis , Jerúsalem cœlestem , & multórum Angelórum frequéntiam , & Ecclesiám primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus , & dissipentur omnes potestátes tenebrárum ; fúgiant cuncta spirituália nequitiæ in cœlestibus , & ovem pretióso Christi sânguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciáru Christus , qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus , qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat , atque in electórum súorum grege constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas ; & præsens semper assistens manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem in sécula seculórum. *re. Amen.*

COMmendámus tibi , Dómine , ánimam * fámuli tui [ou fámulæ tuæ ;] precámurque te , Dómine Jesu Christe , Salvátor mundi , ut propter quam ad terram misericórditer descendisti , eam in pace fuscípias , & in

h.

sinu Abrahæ per manus
sanctorum Angelorum col-
locare digneris. Agnosce,
Dómine Jesu, creaturam
tuam, per te renatam ex
aqua & Spíritu sancto,
consecratam signo crucis
tuæ, nutritam corpore &
sanguine tuo, & in Ec-
clésiæ tuæ sinu verbo ve-
ritatis instructam. Ne pé-
reat pretium quod pro
ejus æterna redemptione
persolvisti. Delicta ju-
ventutis ejus & ignorán-
tias clementer indulge.
Ne memineris iniquitatum
ejus antiquarum, quas
suscitavit furor mali de-
siderii: sed memento mi-
serationum tuarum, &
glóriæ nóminis tui. Licet
enim peccaverit, tamen
in te speravit & credidit,
teque Deum & Salvató-
rem suum unà cum Patre
& Spíritu sancto fideliter
adoravit.

℞. Amen.

Pseaume 3.

Domine, quid multi-
plicati sunt qui trí-
bulant me? * multi in-
surgunt adversum me.

Multi dicunt animæ
meæ: * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dómine,
* susceptor meus es: * gló-

ria mea, & exaltans ca-
put meum.

Voce meâ ad Dóminum
clamavi, * & exaudivit
me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & sopor-
atus sum; * & exurrexi,
quia Dñus suscepit me.

Non timébo millia pó-
puli circumdantis me: *
exurge, Dómine; salvum
me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti
omnes adversantes mihi
sine causa: * dentes pec-
catorum contrivisti.

Dómini est salus, * &
super populum tuum be-
nedictio tua.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison.

Pater. ŷ. Et ne nos, &c.
℞. Sed libera nos à malo.

ŷ. Salvum me fac,
Deus; ℞. Quóniam intra-
verunt aquæ usque ad
animam meam.

ŷ. In multitudine mi-
sericordiæ tuæ exaudi
me, ℞. In veritate salutis
tuæ.

ŷ. Eripe me de luto,
ut non infigar: ℞. Libera
me ab iis qui odérunt me,
& de profundis aquarum.

ŷ. Non me demergat
tempestas aquæ, neque
absorbeat me profundum;

Prieres pour la recommandation de l'Âme. lxxxviij

✠. Neque urgeat super me
púteus os suum.

ÿ. Exurge in adiutorium
mihi : ✠. Dic animæ meæ ,
Salus tua ego sum.

ÿ. Fac mecum signum
in bonum , ut videant qui
oderunt me , & confun-
dantur ; ✠. Quoniam tu ,
Dómine , adjuvisti me ,
& consolátus es me.

Orémus.

UNigénite & dilecte
Fili Dei vivi , qui
pro redemptione mundi
voluisti in præsepio nasci ,
à Judæis reprobári , à Ju-
da proditore ósculo tradi ,
vinculis alligári , sicut
agnus ad víctimam duci ,
flagellis & cólaphis cædi ,
iputis scédári , spinis co-
ronári , cruci affigi , cum
scelerátis deputári , & in-
ter acerbíssimos dolóres
expirare : quæsumus ut
per has sanctíssimas pœ-
nas tuas , & per crucem
ac mortem tuam , liberá-
re digneris * famulum
tuum N. [ou famulam
tuam N.] à pœnis infer-
ni , & perducere quò per-
duxisti latrónem tecum
crucifixum ; Qui cum Pa-
tre & Spíritu sancto vivis
& regnas Deus.

✠. Amen.

Après cela , le Prêtre

*lit sur le malade ce qui
suit de la Passion de N.
S. Jesus-Christ.*

(De S. Matthieu , S. Marc
& S. Luc.)

Assúmit Jesus Petrum ,
& Jacóbum , & Joan-
nem secum ; & cœpit pa-
vere & tædere , contristári
& mœstus esse. Tunc ait
illis : Tristis est ánima mea
usque ad mortem ; susti-
nète híc , & vigiláte me-
cum. Et progressus pusil-
lùm , pósitis génibus , orá-
bat dicens : Pater , si vis ,
transfer cálicem istum à
me : verúmtamen non mea
voluntas , sed tua fiat. Ap-
paruit autem illi Angelus
de cælo , confortans eum.
Et prócidit super terram in
fáciem suam , orans ; &
factus in agónia , prolíxius
orabat , ut , si fieri posset ,
transíret ab eo hora. Et
dixit : Abba , Pater , si
possibile est , tránseat à
me calix iste : ómnia tibi
possibília sunt ; transfer
cálicem hunc à me : sed
non quod ego volo , sed
quod tu. Et factus est su-
dor ejus , sicut guttæ sân-
guinis decurrentis in ter-
ram.

Pseaume 69.

Deus , in adiutorium
meum intende : *

hij

lxxxviii *Prieres pour la recommandation de l'Âme.*

Dómine , ad adjuvandum me festína.

Confundantur & reve-reantur , * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubescant , * qui vo-lunt mihi mala.

Avertantur statim eru-bescentes , * qui dicunt mihi : Euge , euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te ; * & dicant semper : Ma-gnificétur Dóminus , qui dilígunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pau-per sum : * Deus , ádjuva me.

Adjútor meus & liberá-tor meus es tu ; * Dómi-ne , ne moréris.

Glória Patri , &c.

ÿ. Exaudi , Deus , ora-tiónem meam , & ne despéxeris deprecationem meam : R. Intende mihi , & exaudi me.

ÿ. Cor meum contur-bátum est in me : R. Et formído mortis cécidit su-per me.

ÿ. Timor & tremor ve-nérunt super me : R. Et contexérunt me ténebræ.

ÿ. Ego autem in te spe-rávi , Dómine ; R. Dixi : Deus meus es tu ; in má-nibus tuis sortes meæ.

ÿ. Illúmina óculos meos , ne unquàm obdórmiam in morte ; R. Nequandò di-cat inimícus meus : Præ-válui adversùs eum.

ÿ. Custódi ánimam meam , & érue me ; R. Non erubescam , quó-niam sperávi in te.

Orémus.

Domine Jesu Chritste , cleméntiam tuam humíliter implorámus , per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem , & per agóniam quam instante passióne , pertu-listi , quandò factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram : succurre * fámulo tuo , [ou fámulæ tuæ ,] in agóne mortis * consti-túto [ou constitútæ] : tué-re * eum [ou eam] in hac hora contrà diabólicos in-cursus : líbera * eum [ou eam] à mortis imminen-tis terróribus ; & de pec-catórum suórum conscién-tia formidantem , fac * eum [ou eam] de mise-ricórdiæ tuæ immensa lar-gitáte * secúrum [ou secú-ram] : Qui vivis & regnas Deus. R. Amen.

Pseaume 141.

Voce meâ ad Dómi-num clamávi , * vo-

Prieres pour la recommandation de l'Ame. lxxxix

te meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio, * in deficiendo ex me spiritum meum.

Et tu cognovisti semitas meas: * in via hac quâ ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam; * & non erat qui cognosceret me.

Périt fuga à me; * & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Dómine; * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam; * quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persecutoribus me; * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Glória Patri, &c.

ÿ. Vide, Dómine, humilitatem meam & laborem meum: &. Et dimitte universa delicta mea.

ÿ. Dómine Deus miserator & misericors, patiens, & multæ misericordiæ, & verax; &. Respice in me, & miserere mei.

ÿ. Ne derelinquas me, Dómine; &. Deus meus, ne discesseris à me.

ÿ. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? &. Et volabo & requiescam.

ÿ. Moriatur anima mea morte justorum: &. Et fiant novissima mea horum similia.

Orémus.

Domine Jesu Christe, qui per os Prophætæ dixisti: In caritate perpétua dilexi te; ideò attraxi te, miserans: te supplices deprecamur per istam caritatem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritudines passionum tuarum quas pro nobis sustinuisti in cruce, offerre & ostendere digneris Deo Patri pro anima * famuli tui [ou famulæ tuæ] in hac hora exitus ejus; quatenus cum ipsa misericordiùs agatur, quàm ejus peccata meruerunt: Qui cum eodem Deo Patre & Spiritu sancto vivis & regnas Deus. &. Amen.

Les Prieres précédentes
h ij

étant finies, (ou même avant qu'elles le soient,) si le malade est sur le point d'expirer, le Prêtre lira sur lui ce qui suit de la Passion de N. S. Jesus-Christ. (De S. Matth. S. Luc & S. Jean.)

Tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscuratus est sol. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabachthâni? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Postea, sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Et continuò currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, & imposuit arundini; & dabat ei bibere. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et iterum clamans voce magnâ, ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, inclinato capite, tradidit spiritum.

Orémus.

Memor esto, piissime Dómine Jesu, illius horæ in qua de cruce pen-

dens, clamasti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? & iterum: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergo pretiosissimam mortem quæ vita nostra fuit, obsecramus clementiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * famulum tuum [ou famulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliator alius; sed sufficere digneris spiritum ejus, & introducere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spiritu sancto perpetuâ caritate diligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericordias tuas. R. Amen.

[*L'Oraison précédente étant finie, si le malade a rendu l'esprit, on dit tout de suite le R. In te, Dómine, speravi. avec les ψψ. Et l'Oraison ci-après.*]

Mais si l'agonie dure encore, on récite les Pseaux suivans, en tout ou en partie, selon qu'il est nécessaire.

Ps. 21. Deus, Deus meus, respice in me. 105.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 52.

Prieres pour la recommandation de l'Ame. xcj

Psf. 53. Deus, in nómí- eléison. Kyrie, eléison.
ne tuo. 95. Tout bas, Pater, &c.

Psf. 56. Miserére meí, jusqu'au ψ. Et ne nos,
Deus... quóniam in te &c. R. Sed líbera nos à
confidit. 114. malo.

Psf. 70. In te, Dómine, ψ. Non intres in judí-
*sperávi. 95. cium cum * seruo tuo (ou*

Psf. 85. Inclína, Dó- ancilla tua), Dómine;
mine, aurem tuam. 130. R. Quia non justificábitur

Psf. 87. Dómine Deus in conspectu tuo omnis
salútis. 119. vivens.

Psf. 90. Qui hábitat in ψ. Ne tradas béstiis
adjutório. 26. ánimas confitentes tibi:

Psf. 138. Dómine, pro- R. Et ánimas páuperum
basti me. 108. tuórum ne obliviscáris
in finem.

Quand le malade a ex- ψ. Dómine, exaudi, &c.
piré, on dit: R. In te, ψ. Dñs vobiscum, &c.

Dómine, sperávi; non Orémus.
confundat in æternum:

accélera ut éruas me: in
manus tuas commendo
*spíritum meum: * Rede-*
misti me, Dómine Deus
veritátis: illustra faciém
*tuam super * servum tuum*
*(ou ancillam tuam); * sal-*
vum (ou salvam) me fac
in misericórdia tua. ψ.
Dómine Jesu, súscipe spí-
*ritum meum: * Redemisti*
me.

Kyrie, eléison. Christe, R. Amen.

F O R M U L E

De l'Absolution dans le Sacrement de Pénitence.

Dominus noster Jesus Christus, qui est summus Póntifex, te absolvat. Et ego auctoritate ipsius absolvo te ab omni vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis,) & interdicti, in quantum possum, & tu indiges. Deinde, Ego te absolvo à peccátiis tuis, in nómine Patris, & Filii, & Spíritus sancti. Amen.

Si le Pénitent est un Laïque, on omet le mot, suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Mariæ Víriginis & ómnium Sanctórum, & quidquid boni féceris & mali sustinúeris, sint tibi in remissionem peccatórum, augmentum grátiae, & præmium vitæ æternæ. Amen.

OFFICE

DES MORTS.

Toutes les Heures de cet Office se commencent absolument.

A la fin des Pseaumes, Divisions & Cantiques, au lieu de Glória Patri. on dit :

Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua luceat eis.

A V É P R E S.

Pseaume, Dilexi. 42.

Ant. 3. b. **O** Dómine, libera ánimam meam.

Pf. Ad Dóminum. 60.

Ant. 2. c. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est !

Pf. Levávi óculos. 43.

Ant. 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cælum & terram.

Pf. De profundis. 77.

Ant. 4. g. Si iniquitates observáveris, Dómine; Dómine quis sustinébit ?

Pf. Confitebor... quóniam audisti. 91.

Ant. 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

A Magnif. Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, & eum qui venit ad me, non ejiciam foràs.

Tout bas, Pater. jusqu'au ψ. Et ne nos inducas in tentationem; *℞.* Sed libera nos à malo.

ψ. In memoria æterna erunt justi; *℞.* Ab auditione mala non timébunt.

ψ. A porta inferi *℞.* Erue, Dómine, ánimas eórum.

ψ. Credo vidére bona Dómini *℞.* In terra viventium.

On dit le Pf. Lauda, ánima mea, Dóminum. 99. à la fin duquel on n'ajoute point Réquiem æternam, mais on dit tout de suite :

ψ. Requiescant in pace. *℞.* Amen.

ψ. Dómine, exaudi orationem meam; *℞.* Et

clamor meus ad te veniat.

ψ. Dominus vobiscum,
✠. Et cum spiritu tuo.

Pour un Défunt.

Oraison.

[*Si c'est un Diacre ou un Soudiacre, après le nom désigné par la lettre N. on ajoute, Diaconi, ou Subdiaconi.]*

Inclina, Domine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur; ut animam famuli tui N. quam de hoc seculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, & Sanctorum tuorum iubeas esse consortem: Per Dominum.

Pour une Défunte.

Oraison.

Quæsumus, Domine, pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ N. & à contagiis mortalitatis exutam, in æternæ saluationis partem restitue: Per Dominum.

Pour un Prêtre ou un Evêque.

Oraison.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes famulum tuum N. * sacerdotali (ou pontificali) fecisti dignitate vigere:

præsta, ut eorum quoque aggregetur consortio: Per Dominum.

Aux Anniversaires on dit les trois Oraisons suivantes sous une seule conclusion.

Deus indulgentiarum, Domine, da animæ* famuli tui N. (sacerdotis, ou pontificis) (ou famulæ tuæ N.) cuius (ou animabus famulorum tuorum N. & N. quorum) (ou famularum tuarum N. & N. quarum) anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, & luminis claritatem.

Pour les Bienfaiteurs.

Deus, veniæ largitor, & humanæ salutis amator: quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres, propinquos, & benefactores, qui ex hoc seculo transierunt, beatâ Mariâ semper virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

Pour tous les Défunts.

Fidelium, Deus, omnium conditor & redemptor, animabus famu-

lorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur; Qui vivis & regnas.

S'il ne suit point d'autre Office, on dit :

Requiescant in pace.
R. Amen.

[AUTRES ORAISONS
extraites du Missel.

Pour N. S. Pere le Pape, ou pour l'Archeveque ou Evêque propre.

DEUS, qui famulum tuum N. * Papam (ou Antistitem) nostrum, ad apicem sacerdotii evectum, de corpore mortis hujus educere voluisti; suscipe propitius preces nostras, & presta ut anima ejus, tremendi oneris pondere liberata, ad thronum gloriæ tuæ recipi, & tecum in eo sedere mereatur: Per Dóminum.

Pour un Prêtre.

DEUS, qui inter ministros & dispensatores mysteriorum tuorum famulum tuum N. ad sacrificandum tibi hostiam laudis elegisti; te supplices exoramus, ut eum à carnis vinculis absolutum,

cum iis qui benè ministraverint, partem recipere, & in gaudium tuum facias introire: Per Dóminum.

En particulier pour le pere & la mere.

DEUS, qui nos patrem & matrem honorare præcepisti, miserere clementer * animabus patris ac matris meæ, (ou animæ patris mei ou matris meæ,) * eorumque (ou ejusque) peccata dimitte; meque * eos (ou eum ou eam) in æternæ claritatis gaudio fac videre: Per Dóminum.]

AUX VIGILES.

Invit. Deum, cui omnes vivunt, * Venite, adorémus.

Pf. Venite, exultémus. Ixij. à la fin duquel, au lieu de Glória Patri. on dit: Réquiem æternam dona eis, Dómine; & lux perpétua luceat eis.

On ne dit l'Invitatoire & le Pf. Venite. qu'au jour de la Commémoration de tous les Fideles Défunts, aux Enterremens, & aux Anniversaires qui se célèbrent avec solennité.

Les Vigiles se disent avec un seul Nocturne,

le jour de l'enterrement, & à tous les Anniversaires. Le premier Nocturne se dit le Dimanche, ainsi que le Lundi & le Jeudi: le second se dit le Mardi & le Vendredi; & le troisieme, le Mercredi & le Samedi. Si les Vigiles se célèbrent le soir, on dit le Nocturne du jour suivant.

On peut, au reste, dire les Vigiles avec trois Nocturnes, ou avec un seul, selon l'usage des Lieux.

AU I. NOCTURNE.

Pf. Verba mea. 64.

Ant. 7. b. Dómine, deduc me in iustítia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Pf. Dómine, ne in furóre... Miserére. 45.

Ant. 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tuí.

Pf. Usquequò, Dómine. 62.

Ant. 1. e. Illúmina oculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

ŷ. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; R. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Tout bas, Pater. jusqu'au ŷ. Et ne nos inducas in tentationem; R. Sed libera nos à malo.

On lit les Leçons sans Absolutions, sans Bénédiction, & sans Titre.

Leçon j. Job. 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiám salivám meam? Peccávi: quid fáciám tibi, ô custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, & factus sum mihi metipsi gravis? Cur non tollis peccátum meú? & quare non auferis iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsieris, non subsistám.

On n'ajoute rien à la fin des Leçons.

R. Defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruerunt: * Dies mei sicut umbra declinaverunt. ŷ. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies.

Leçon ij.

Job. 10.

tio tua custodivit spí-
ritum meum.

Tædet animam meam
vitæ meæ : dimittam
adversum me eloquium
meum , loquar in amari-
túdine animæ meæ. Dicam
Deo : Noli me condem-
nâre ; indica mihi cur me
ita júdices. Numquid bo-
num tibi videtur , si ca-
lumniéris me , & óppri-
mas me opus mánuum
tuárum , & consílium im-
piórum ádjuves ? Num-
quid óculi cárnei tibi sunt ?
aut sicut videt homo , &
tu vidébis ? Numquid si-
cut dies hóminis dies tui ,
& anni tui sicut humana
sunt témpora ; ut quæras
iniquitatem meam , & pec-
cátum meum scrutéris ? Et
scias quia nihil ímpium
fécerim , cum sit nemo qui
de manu tua possit erúere.
Manus tuæ fecerunt me ,
& plasmavérunt me to-
tum in circúitu ; & sic
repentè præcípitas me ?
Memento , quæso , quòd
sicut lutum féceris me , &
in púlverem redúces me.
Nonnè sicut lac multisti
me , & sicut cásium me
coagulasti ? Pelle & cár-
nibus vestisti me ; óssibus
& nervis compegisti me.
Vitam & misericórdiam
tribuisti mihi , & visitá-

Mont. Eccl.

æ. Peccávi valdè ; sed
* Precor , Dómine , ut
trâsferas iniquitatem ser-
vi tui , quia stultè egi ni-
mis. *ÿ.* Deus , propítius
esto mihi peccatóri. * Pre-
cor , Dómine.

Leçon iij. Job. 10.

Quare de vulva eduxif-
ti me ? qui útinàm
consumptus essem , ne ócu-
lus me vidéret. Fuissem
quasi non essem , de úte-
ro translátus ad túmulum.
Numquid non páucitas
diérum meórum finiétur
brevis ? Dimitte ergò me ,
ut plangam páululum do-
lórem meum , ántequàm
vadam , & non revertar ,
ad terram tenebrósam &
opertam mortis calígine ,
terram misériæ & tene-
brárum , ubi umbra mor-
tis , & nullus ordo , sed
sempiternus horror inhá-
bitat.

æ. Ad Dóminum aspí-
ciam ; expectábo Deum
salvatórem meum ; con-
surgam , cum fédero in
ténébris : * Iram Dómini
portábo , quóniam peccá-
vi ei. *ÿ.* Flagellat Dómi-
nus omnem filium quem
récipit : * Iram.

AU II. NOCTURNE.

Pf. Dóminus regit me.
87.

Ant. 6. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

Pf. Ad te, Dómine, levávi. 36.

Ant. 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Division du même Pf.
Quis est homo. 37.

Ant. 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me; non erubescam, quóniam sperávi in te.

ŷ. Amove à me plagas tuas, Dómine; ꝛ. A fortitúdi-
ne manús tuæ ego deféci.

Leçon iv. Job. 13.

Quantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delicta ostende' mihi. Cur faciém tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, & stípulam siccam persequeris. Scribis enim contrà me amaritúdi-
nes, & confúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum,

& observasti omnes sémittas meas, & vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod comeditur à tínea.

ꝛ. Ecce ánimam meam porto in máribus meis: * Etiam si occiderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ŷ. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiam si.

Leçon v. Job. 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem statu pórmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; númerus ménsium ejus apud te est; constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

ꝛ. Hi qui cum pietáte

dormitiónem accepérunt, & redemisti nos Deo in óprimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergò & salúbris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccátis solvantur.

ÿ. Si quis superædificat super fundamentum, & opus ejus árferit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergò.

Leçon vj. Job 14.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constituas mihi tempus in quo recordéris meí? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc milito, expecto donec véniat immutatio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccátis meis.

℞. Dómine omnipotens, Deus Israel, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israel: noli meminisse iniquitatum patrum nostrórum; sed memento manus tuæ & nóminis tui. ÿ. Occísus es, Dómine,

& redemisti nos Deo in sânguine tuo: * Audi nunc.

AU III. NOCTURNE.

Pf. Dóminus illuminatio. 85.

Ant. 5. e. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

Division du même Pf. Exaudi, Dómine. 86.

Ant. 1. g. Credo vidére bona Dómini in terra viventium.

Pf. Quemádmódum desiderat. avec sa division. 71.

Ant. 3. c. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quandò véniam & apparébo ante faciém Dei!

ÿ. Quarè tristis es, ánima mea? & quarè conturbas me? ℞. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi.

Leçon vij. Job 16 & 17.

Reves anni tráseunt; & sémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur; dies mei breviabuntur, & solum mihi súpere est sepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátus óculus meus. Líbera me,

c

Office des Morts.

Dómine, & pone me jux-
tá te; & cujusvis manus
pugnet contrá me.

R. Scio quòd Redemp-
tor meus vivit, & in no-
víssimo die de terra sur-
rectúrus sum, * Et in car-
ne mea vidébo Deum
meum. *ψ.* Oportet corrup-
tibile hoc indúere incor-
ruptiónem, & mortále
hoc indúere immortalitá-
tem; * Et in carne.

Leçon viij. Job 17.

Dies mei transierunt;
Cogitationes meæ
dissipatæ sunt, torquentes
cor meum. Noctem ver-
térunt in diem, & rursùm
post ténébras spero lucem.
Si sustinúero, infernus
domus mea est; & in
ténébris stravi lectulum
meum. Putrédini dixi: Pa-
ter meus es; Mater mea
& soror mea, vérmibus.
Ubi est ergò nunc præsto-
lácio mea? & patién-
tiam meam quis conside-
rat?

R. Qui dórmiunt in
terræ púlvere, * Evigi-
lábunt; álii in vitam æter-
nam; & álii in oppró-
brium, ut vídeant semper.
ψ. Omnes quidém resur-
gémus; sed non omnes
immutábimur: * Evigilá-
bunt.

Leçon ix.

Job 19.

Pelli meæ, consumptis
cárnibus, adhæsit os
meum; & derelicta sunt
tantúmmodò lábia circa
dentes meos. Misérémini
mei, misérémini mei, sal-
tém vos amici mei; quia
manus Dómini tétigit me.
Quarè persequimini me si-
cut Deus, & cárnibus
meis saturámini? Quis
mihi tríbuat ut scriban-
tur sermónes mei? Quis
mihi det ut exarentur in
libro stylo férreo & plum-
bi lámínâ, vel celte scul-
pantur in sílice? Scio enim
quòd Redemptor meus vi-
vit, & in novíssimo die
de terra surrectúrus sum;
& rursùm circúmdabor
pelle meâ, & in carne
mea vidébo Deum meum;
quem visúrus sum ego ip-
se, & óculi mei conspé-
ctúri sunt, & non álius.
Repósita est hæc spes mea
in sinu meo.

R. Líbera me, Dómine,
ab iis qui odérunt me: non
absórbeat me profundum,
neque úrgeat super me
púteus os suum: * Exau-
di me, quóniam † Beni-
gna est misericórdia tua:
& Intende ánimæ meæ, &
líbera eam. *ψ.* Dómine
Deus, rex seculórum,

folus pius es : * Exaudi me , quoniam benigna est misericordia tua : intende animæ meæ , & libera eam. *ψ.* Miserere mei , Dómine fili David : Dómine , adjuvame : † Benigna est misericordia tua : intende animæ meæ , & libera eam. *ψ.* Proposuit te Deus propitiatióem per fidem propter remissionem delictórum : § Intende animæ meæ , & libera eam. *On répète le R.* Libera. *jusqu'au ψ.* Dómine Deus.

[*Quand les Vigiles se disent le matin ; on commence Laudes aussi-tôt , en omettant les Versets & l'Oraison qui suivent.*

ψ. Réquiem æternam dona eis , Dómine ; *R.* Et lux perpétua luceat eis.

ψ. Requiescant in pace. *R.* Amen.

ψ. Dómine , exaudi oratióem meam ; *R.* Et clamor meus ad te veniat.

ψ. Dóminus vobiscum , *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve , quæsumus , Dómine , animam * famuli tui N. (Sacerdotis ou Pontificis) (ou famulæ tuæ N.) (ou animas * famulorum tuorum N. &

N.) (ou famularum tuarum N. & N.) & animas omnium fidelium defunctorum , ab omni vinculo delictorum , ut in resurrectionis glória ; inter sanctos & electos tuos resuscitati respirent : Per eum qui venturus est iudicare vivos & mortuos , & sæculum per ignem.

R. Amen.

ψ. Requiescant in pace. *R.* Amen.]

A L A U D E S.

Pf. Miserere. 129.

Ant. **S**ecundum multitudinem misericordiarum tuarum dele iniquitatem meam.

Pf. Te decet. 66.

Ant. 3. b. Exaudi , Deus , oratióem meam : ad te omnis caro veniet.

Pf. Dómine , exaudi oratióem meam ; auribus. *avec sa division.* 119.

Ant. 5. e. Propter nomen tuum , Dómine , vivificabis me.

Ant. 2. e. Miserere.

Cantique. Baruch. 3.

Domine omnipotens , Deus Israel , * anima in angustiis , & spiritus anxius clamat ad te :

Audi , Dómine , & miserere , quia Deus es misericors ; * & miserere

noſtri, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempiternum; * & nos peribimus in ævum?

Dómine omnipotens, Deus Iſrael, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael,

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audierunt vocem Dómini Dei ſui: * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiffe iniquitátum patrum noſtrórum; * ſed memento manús tuæ, & nóminis tui in tẽpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter; * & laudávimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine; quia peccávimus ante te.

Pſ. Laudáte Dóminum in ſanctis. 51.

Ant. 7. b. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

A Benediçt. *Ant.* 1. a. Ego ſum reſurreçtio & vita: qui credit in me, etiãſi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum.

Pater. & le reſte comme à Vẽpres, excepté qu'au lieu du Pſeume Lauda.

on dit le Pſeume De profundis. 77. *

RECOMMANDATIONS.

Pour pluſieurs, on les dit au pluriel.

¶ **D**omine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, qui peccavérunt ante te. Noli meminiffe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed * Memento manús tuæ & nóminis tui. ̄. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſanguine tuo: * Memento.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Tout bas, Pater. *Tout haut,* Et ne nos indúcas, &c.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * ſámuli tui *N.* ut defunctus (ou ſámulæ tuæ *N.* ut defuncta) ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem mundánæ converſatiónis peccáta commiſit, tu véniâ miſericordiſſimæ pietátis abſterge: Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ¶ Amen.

Orémus.

Miſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnipotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cõgimur,

qui pro nostris rogâte peccatis nequâquam sufficimus; tamen de tua confisi gratuita pietate & inólita benignitate, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui (ou fámulæ tuæ) ad te revertentem cum pietate suscipias: adsit ei Angelus testamenti tui Míchael, & per manus sanctorum Angelorum tuorum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarcharum tuorum eam collocare digneris: quatenus liberata de principibus tenebrarum & de locis pœnarum, nullis jam primævæ nativitatís, vel ignoántiæ, aut própriæ iniquitatís seu fragilitatis confundatur erroribus; sed agnoscatúr à Sanctis tuis, & beatitudinis réquie perfruatur: atque cum magni judicii dies advenerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitatus (ou resuscitata) glóriâ manifestæ contemplationis tuæ perpétuò satiétur: Per Christum Dóminum nostrum.

re. Amen.

Pf. In éxitu. 23. *avec Réquiem. à la fin.*

Ant. 7. b. Qui timent

Dóminum, speraverunt in Dómino; adjutor eorum, & protector eorum est.

Orémus.

OMnípotens, sempiterné Deus, qui humano corpore ánimam ad similitudinem tuam inspirare dignatus es: dum, te jubente, pulvis in pulverem révertitur; tu imaginem tuam cum sanctis & electis tuis æternis sedibus præcipias sociari; eamque ad te revertentem de Ægypti partibus blandè leniterque suscipias, & Angelos tuos sanctos ei obviam mittas, viamque illi justitiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes principes tenebrarum, & agnosce depósitum fidele quod tuum est. Suscipe, Dómine, creaturam tuam, non à diis aliénis creatam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundum ópera tua. Lætifica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarifica eam in multitudine misericordiæ tuæ. Ne memineris, quæsu-

mus, iniquitatum ejus antiquarum quas suscitavit furor mal' desiderii: licet enim peccaverit, tamen te non negavit; sed signo fidei insignita, te qui omnia, & eam inter omnia fecisti, fideliter adoravit; Qui vivis & regnas Deus.

R. Amen.

Pss. Dilexi, 42. Credidi. 90. Laudate Dominum, omnes gentes. 118. Confitemini. 6. & Beati immaculati. *tout entier.* 8.

Ant. seule, 4. g. Circumdedérunt me dolores mortis, & pericula inferni invenérunt me. O Domine, libera animam meam.

Orémus.

Diri vulneris novitate percussus, & quodammodo cordibus sauciatus; misericordiam tuam, mundi Redemptor, flebilibus vocibus imploramus; ut * cari nostri N. (ou caræ nostræ N.) animam ad tuam clementiam, qui fons pietatis es, reverentem blandè leniterque suscipias; & quas ex carnali commoratione contraxit maculas, tu Deus, inolita bonitate clementer deleas, *le Chœur,* Amen: Piè indulgeas, *le*

Chœur, Amen: Oblivioni in perpetuum tradas, *le Chœur,* Amen: Atque hanc laudem tibi cum ceteris reddituram, & ad corpus proprium quandoquè reversuram, Sanctorum tuorum coetibus aggregari præcipias; Qui cum Deo Patre & Spiritu sancto vivis & regnas Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.

Pater, &c. *Ps.* Et ne nos, &c. R. Sed libera nos à malo.

Ps. Requiem æternam dona ei, Domine; R. Et lux perpétua luceat ei.

Ps. Anima ejus in bonis demoretur, R. Et semen ejus hæreditet terram.

Ps. Non intres in iudicium cum * servo tuo, (ou ancilla tua,) Domine; R. Quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Ps. A porta inferi R. Erue, Domine, animam ejus.

Ps. Domine, exaudi orationem meam; R. Et clamor meus ad te veniat.

Ps. Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Partem beatae resurrectionis obtineat, qua-

sumus, Dómine, ánima *
fámuli tui (ou fámulæ
tuæ) N. vitamque ater-
nam habere mereatur in
cœlis, per te, Jesu Chris-
te, Savátor mundi.

DEus, cui soli cômpe-
tit medicinam præf-
târe post mortem : præf-

ta, quæsumus, ut ánima *
fámuli tui (ou fámulæ tuæ)
N. terrénis exúta contá-
giis, in tuæ redemptió-
nis parte numeretur : Per
Christum Dóminum nos-
trum. R. Amen.

ÿ. Requiescat in pace.
R. Amen.

BÉNÉDICTION DE LA TABLE, ET ACTIONS DE GRACES.

BÉNÉDICTION DE LA TABLE avant le Dîner.

Benedicite. R. Dómi-
nus. Oculi ómnium
in te sperant, Dómine ;
& tu das illis escam in
têmpore opportúno : ápe-
ris tu manum tuam, &
imples omne animal bene-
dictióne.

Glória Patri, & Fílio,
& Spirítui sancto : Sicut
erat in princípio, & nunc,
& semper, & in sêcula se-
culórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison. *A*
voix basse, Pater. *jusqu'au*
ÿ. Et ne nos indúcas in
tentatióne ; R. Sed lí-
bera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, do-
na † tua, quæ de tua
largitâte sumus sumptúri :
Per Christum Dóminum
nostrum. R. Amen.

Si on fait une lecture,
le Lecteur dit : Jube,
domne, benedicere.

Bénédict. Mensæ cœles-
tis participes fáciat nos
Rex æternæ glóriæ,
R. Amen.

A la fin de la lecture,
on dit : Tu autem, Dó-
mine, miserere nostrî.

R. Deo grátias.
ACTION DE GRACES
après le Dîner.

Confiteantur tibi, Dñe,
Cómnia ópera tua ; &
Sancti tui benedicant tibi.

Glória Patri, &c.

Celui qui a béni la Table, dit :

Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℞. Amen.

Enſuite en allant à l'Eglife, on dit le Pſeume Miſerére. 129. Si on ne va pas à l'Eglife, on dit le Pſeume Laudáte Dóminum, omnes gentes. 118. à la fin, on dit : Glória Patri, &c.

Enſuite, Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

A voix baſſe, Pater noſter, &c. juſqu'au ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℞. Sed libera nos à malo.

ŷ. Diſperſit, dedit paupéribus ; ℞. Juſtitia ejus manet in ſéculum ſéculi.

ŷ. Benedícam Dóminum in omni témpore ; ℞. Semper laus ejus in ore meo.

ŷ. In Dómino laudábitur ánima mea : ℞. Audiant manſuéti, & latentur.

ŷ. Magnificáte Dñum mecúm ; ℞. Et exaltémus nomen ejus in idipſum.

ŷ. Sit nomen Dómini

benedíctum ; ℞. Ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Retribúere dignáte, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum vitam æternam.

℞. Amen.

ŷ. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

A voix baſſe : Fidélium ánima per miſericórdiam Dei requieſcant in pace.

℞. Amen.

BÉNÉDICTION
DE LA TABLE

avant le Souper.

Benedícite. ℞. Dóminus. Edent páuperes, & ſaturabuntur ; & laudábunt Dóminum, qui requirunt eum : vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

A voix baſſe, Pater juſqu'au ŷ. Et ne nos, &c. Orémus.

Benedic, Dómine, dona † tua, qua de tua largitáte ſumus ſumptúri : Per Chriſtum.

Au Lecteur, Bénéd. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ. ℞. Amen.

ACTION DE GRACES in omnibus opéribus suis ;
après le Souper. Qui vivit & regnat in sé-

Memóriam fécit mira-
bíliliam suórum mi-
féricors & miserátor Dó-
minus : escam dedit ti-
méntibus se.

Glória Patri , &c.

Celui qui a béni la Ta-
ble , dit :

Benedictus Deus in do-
nis suis , & sanctus

ꝛ. Amen.

Les Pseumes & le reste
comme ci-dessus.

[Aux jours de Jeûne ,
la Bénédiction & l'Action
de Graces se disent au Re-
pas comme elles sont mar-
quées pour le Souper.]

I T I N É R A I R E .

Cantique , Benedictus , ꝛ. Et de Sion tuere nos.
&c. 5. ꝑ. Esto nobis, Dómine,

Ant. 5. C. In viam pacis
& prosperitátis dirígat nos
omnipotens & misericors
Dóminus : & Angelus Rá-
phael comitétur nobiscum
in via , ut cum pace , sa-
lúte & gáudio revertámur
ad própria.

Ant. 5. C. In viam pacis
& prosperitátis dirígat nos
omnipotens & misericors
Dóminus : & Angelus Rá-
phael comitétur nobiscum
in via , ut cum pace , sa-
lúte & gáudio revertámur
ad própria.

ꝑ. Nihil proficiat ini-
micus in nobis , ꝛ. Et sí-
lius iniquitátis non appó-
nat nocere nobis.

P R I E R E S .
Kyríe, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléi-
son ; à voix basse , Pater.

ꝑ. Et ne nos in-
dúcas in tentatióem ;
ꝛ. Sed líbera nos à malo.
ꝑ. Salvos fac servos
tuos , ꝛ. Deus meus spe-
rantes in te.

ꝑ. Mitte nobis , Dómi-
ne , auxílium de sancto ;
ꝛ. Erunt prava in di-
recta , ꝛ. Et áspera in vias
planas.

ꝑ. Erunt prava in di-
recta , ꝛ. Et áspera in vias
planas.

ψ. Angelis suis Deus mandavit de te, &. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

ψ. Dómine, exaudi orationem meam; &. Et clamor meus ad te veniat.

Orémus.

DEUS, qui filios Israel per maris médium sicco vestigio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tribue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo sancto tuo cómite, ad eum quò pèrgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

DEUS, qui Abraham puèrum tuum de Ur Chaldæorum eductum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos famulos tuos custodire dignèris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffragium, in via solatium, in æstu umbráculum, in

plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitate præsidium, in lúbrico báculus, in naufragio portus; ut, te duce, quò tēdimus, prósperè perveniámus; & demum incólumes ad própria redeámus.

A Desto, quæsumus, Dómine, supplicationibus nostris: & viam famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispone; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietates, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédât; & beati Joannis Præcursoris hóttamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra præveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

&. Amen.

ψ. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

&. Amen.

PRÉPARATION A LA MESSE.

Pseaumes, Quàm dilecta. 86. Benedixisti. 48. Inclina, Dómine. *avec sa division*, 139. Crédidi. 90. De profundis clamávi. 77.

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindictam fumas de peccátiis meis, neque reminiscáris delicta mea.

PRIERES.

KYrie, eléison. Chrifte, eléison. Kyrie, eléison.

Pater nofter, &c.

Ego dixi: Dómine, miserere mei: sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Convértere, Dómine; úsquequò? & deprecábilis esto super servos tuos.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.

Sacerdótes tui induantur iustítiam, & sancti tui exultent.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce servo tuo.

Dómine, exaudi oratió-nem meam, & clamor meus ad te véniat,

Eté.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, amiffíime Deus, inclina précibus nostris, & grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet secretum: purifica per infusiónem sancti Spíritus cogitationes cordis nostri, ut te perfectè diligere, & dignè laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto corpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procedit illúminet, & inducat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritatem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus sancti; quæ & corda nostra clementer

k

ex *Action de Graces après la Messe.*

expurget, & ab omnibus
tueatur adversis.

Deus, qui corda fide-
lium sancti Spiritus
illustratione docuisti: da
nobis in eodem Spiritu
recta sapere, & de ejus
semper consolatione gau-
dere.

Conscientias nostras,
quæsumus, Dómine,
visitando purifica; ut vé-
niens Dóminus noster Je-
sus Christus Filius tuus,
paratam sibi in nobis in-
veniat mansionem; Qui
tecum vivit & regnat
Deus. Amen.

ACTION DE GRACES APRÈS LA MESSE.

*Pseaumes, Dóminus re-
git me. 87. Benedicam
Dóminum. avec sa divi-
sion, 88. Benedic, ánima
mea, Dómino; & ómnia.
avec sa division, 73.*

*Ant. O quàm suavis est,
Dómine, Spiritus tuus!
qui ut dulcedinem tuam
in filios demonstráres,
pane suavíssimo de cælo
præstito, esurientes re-
ples bonis, dívites dimit-
tens inánes.*

PRIERES.

Kyrie, eléison. Chris-
te, eléison. Kyrie,
eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mira-
bílilium suórum misericors
& miserátor Dóminus:
escam dedit timéntibus se.

Quid est homo, quòd
memor es ejus? aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Sicut ádipe & pinguédi-
ne repleatur ánima mea;
& lábiis exultationis lau-
dabit os meum.

Non nobis, Dómine,
non nobis; sed nómini
tuo da glóriam.

Nunc dimittis servum
tuum, Dómine, secun-
dum verbum tuum, in pa-
te; quia vidérunt óculi
mei salutare tuum.

Dómine, exaudi ora-
tionem meam; & clamor
meus ad te veniat.

Orémus.

Visita, quæsumus,
Dómine, familiam
tuam; & corda sacris di-

tata mystériis pervígili
tuere pietate ; ut remédia
salútis æternæ , quæ te mi-
ferante percipiunt , te pro-
tegente custódiant.

Quæsumus , Dómine
Deus noster , ut quos
diviná tribuis participatió-
ne gaudere , humanis non
finas subjacere periculis.

Cognóscimus , Dómi-
ne , tuæ circà nos cle-
méntiæ largitatem : &
idéò fiduciálius implorá-
mus , ut quos páscere non
desinis imméritos , & di-
gnè tibi servíre perficias ,
& donis uberióribus pro-
sequáris.

Majestátem tuam ,
Dómine , supplíci-
ter exorámus , ne perire
patiáris quibus tanta re-
média providisti ; sed
cum divíni frequentatióne
mystérii crescat nostræ sa-
lútis effectus.

Actiões nostras , quæ-
sumus , Dómine , as-
pirando præveni , & adju-
vando proséquere ; ut
cuncta nostra oratio &
operatio à te semper incí-
piat , & per te semper fi-
niátur.

Adjuvet nos grátia
tua , omnipotens
Deus ; ut qui officium sa-
cerdotále fuscépmus , di-
gnè ac devótè tibi in om-
ni puritate & consciéntia
bona famulári valeámus :
& si non póssumus in tan-
ta innocéntia vitæ con-
versári ut debémus , con-
cede nobis tamen dignè
fieri mala quæ géssimus ,
& in spírítu humilitátis
ac bonæ voluntátis pro-
pósito tibi ferventiùs de
cetero deservíre : Per
Christum Dóminum nos-
trum.

Amen.

CANTIQUE D'ACTION DE GRACES.

TE Deum laudámus ,
* te Dóminum con-
fitemur.

Te æternum Patrem , *
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli ; *

tibi cœli , & universæ po-
testates ;

Tibi Chérubim & Sera-
phim * incessábili voce
proclamant :

Sanctus.

Sanctus ,	sedes * in glória Patris.
Sanctus ,	Judex crederis * esse
Dóminus Deus sábaoth.	venturus.
Pleni sunt cœli & terra	Te ergo quæsumus , fá-
* majestátis glóriæ tuæ.	mulis tuis súbveni , * quos
Te gloriósus * Apосто-	pretiósó sánguine rede-
lórum chorus.	misti.
Te Prophetárum * lau-	Æterna fac * cum Sanc-
dábilis número.	tis tuis glóriá munerári.
Te Mártyrum candidá-	Salvum fac pópulum
tus * laudat exércitus.	tuum , Dómine , * & be-
Te per orbem terrárum	nedic hereditáti tuæ ;
* sancta confitétur Ecclé-	Et rege eos , * & extol-
sia.	le illos usque in æternum.
Patrem * immensæ ma-	Per singulos dies , * be-
jestátis :	nedicimus te ;
Venerandum tuum ve-	Et laudámus nomen
rum , * & únicum Fílium ,	tuum in séculum , * & in
Sanctum quoque * para-	séculum séculi.
clétum Spíritum.	Dignáre , Dómine , die
Tu Rex * glóriæ ,	isto * sine peccáto nos
Christe ,	custodíre.
Tu Patris * sempiter-	Miserére nostrí , Dó-
nus es Fílius :	mine ; * miserére nostrí.
Tu , ad liberandum sus-	Fiat misericórdia tua ,
cepturus hóminem , * non	Dómine , super nos , *
horruisti Vírginis úterum :	quemadmódum sperávi-
Tu , devicto mortis acú-	mus in te.
leo , * aperuisti credén-	In te , Dómine sperá-
tibus regna cœlórum :	vi ; * non confundar in
Tu , ad dexteram Dei	æternum.

C A N O N S

DE LA PARTIE D'ÉTÉ.

De la Fête de la Très-Ste. Trinité , & de l'instruction des Enfans sur la foi de ce mystere , & des autres principaux points de la Religion ; de la Solemnité du T. S. Sacrement , & du culte de latrie intérieur & extérieur qui lui est dû.

I. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Fête

DE LA TRÈS-SAINTE
TRINITÉ.

Ex Concilio Constantino-
politano secundo œcu-
ménico.

An. 553. Collat. 8. Can. 1.

† **S**I quis non confitetur
Patris , & Filii , &
Spiritus sancti , unam na-
turam , sive substantiam ,
& unam virtutem & po-
testatem , Trinitatem con-
substantialem , unam Dei-
tatem in tribus subsisten-
tiis sive Personis adoran-
dam , talis anathema sit.
Tu autem , Domine , mi-
serere nostri.

℞. Deo gratias.

LUNDI.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. Part. 3. Cap. 3.

Cum omnis ignorantia
perniciosa sit , tum ea

potissimum , quæ de divinis
rebus est , perniciosissima
semper existere consuevit.
Huic pellendæ Episcopi ,
quâ poterunt diligentia ,
incumbent ; Christianam
juventutem , morum ,
doctrinæque præceptis in-
formari , sed maxime fi-
dei , Christianæque disci-
plinæ rudimentis imbui
curabunt. Tu autem ,
Domine , miserere nostri.
℞. Deo gratias.

MARDI.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. Part. 3. Cap. 3.

Dominicis , Festivisque
diebus , fidei præcipua
cápita Párochos ipsos , aut
álios eórum nómine , púe-
ros , rudioresque è pópulo ,
pomeridiánis horis palàm
in templo edocére , & be-
nè vivendi , orandi , con-
fitendi , communicandi-
que ratióne , iisdem ex-

exiv *Canons de la I. semaine après la Pentecôte.*

plicare, omni vigilantia
Episcopi compellant. Tu
autem, Domine, mise-
reere nostri.

℞. Deo gratias.

MERCREDI.

Ex Concilio Mediolanensi
quinto, sub sancto Carolo.

An. 1579. Part. 1. Tit. 2.

Confessarii gravissi-
mam poenitentiam
imponant, itemque Con-
cionatores divinam ultio-
nem denuntient, & pa-
tribus-familias, & domi-
nis qui, nullam aut saltem
parvam diligentiam adhibita,
omnem rationem non
ineunt ut sui liberi ac fa-
mulum Christianam doc-
trinam addiscant, neque
iis quos in famulatu ha-
bent, tantum diebus sal-
tem festis vacui temporis
concedunt, quo in Ec-
clesias ubi ea doctrina tra-
ditur, ad illam perci-
piendam convenire pos-
sint.

JEUDI.

Fête

DU T. S. SACREMENT.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1551. Sess. 13. de

Euchar. Cap. 5.

† **D**eclarat sancta Syno-
dus pie & religiose
admodum in Dei Eccle-
siam inductum fuisse hunc

morem, ut singulis annis
peculiari & festo die pre-
cellsum & venerabile (Eu-
charistiae) Sacramentum
singulari veneratione ac
solemnitate celebraretur,
utque in Processionibus
reverenter & honorifice
illud per vias & loca publi-
ca circumferretur. Chris-
tiani omnes singulari si-
gnificatione gratos & me-
mores testentur animos
erga communem Domi-
num & Redemptorem pro
tam ineffabili & plane di-
vino beneficio.

VENDREDI

dans l'Octave.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1551. Sess. 13. de

Euchar. Can. 4.

Si quis dixerit, peractam
consecrationem, in ad-
mirabili Eucharistiae Sa-
cramento non esse corpus
& sanguinem Domini nos-
tri Jesu Christi; sed tan-
tum in usu, dum sumi-
tur; non autem ante vel
post, & in hostiis seu par-
ticulis consecratis, quae
post communionem reser-
vantur vel supersunt, non
remanere verum corpus
Domini, anathema sit.
Tu autem, Domine,
miserere nostri.

℞. Deo gratias.

S A M E D I

dans l'Octave.

Ex Concilio Tridentino.
Anno 1551. Sess. 13. de
Euchar. Cap. 5.

Nullus dubitandi locus relinquitur quin omnes Christi fideles, pro more in Catholica Ecclesia semper recepto, patriæ cultum qui vero Deo debetur, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento in veneratione exhibeant. Nam illum eundem Deum præsentem in eo adesse credimus, quem Pater æternus introducens in orbem terrarum, dicit: Et adorant eum omnes Angeli Dei; quem Magi procidentes adoraverunt; quem in Galilæa ab Apóstolis adoratum fuisse Scriptura testatur.

D I M A N C H E

dans l'Octave,

qui est le II. après la Pentecôte.

Ex Concilio Tridentino.
Anno 1551. Sess. 13. de
Euchar. Cap. 6.

Consuetudo asservandi in Sacrario sanctam Eucharistiæ adeo antiqua est, ut eam sæculum etiam Nicæni Concilii agnoverit. Porrò deferri ipsam sacram Eucharistiæ ad

infirmos, & hunc usum diligenter in Ecclesiis conservari, præterquàm quòd cum summa æquitate & ratione conjunctum est, tum multis in Conciliis præceptum invenitur, & vestustissimo Catholice Ecclesiæ more est observatum. Quare sancta hæc Synodus retinendum omnino salutarem hunc & necessariũ morem statuit. Tu autem, Dómine, miserere nostri.

R. Deo grátias.

L U N D I

dans l'Octave.

Ex Concilio Tridentino.
Sess. 13. de Euchar. Can. 7.

Si quis dixerit non licere sacram Eucharistiæ in Sacrario reservari, sed statim post consecrationem astantibus necessario distribuendam, aut non licere ut illa ad infirmos honorifice deferatur, anáthema sit. Tu autem, Dómine, miserere nostri.

R. Deo grátias.

M A R D I

dans l'Octave.

Ex Concilio Tolosano.
Anno 1590. Part. 2. de
Euchar. Cap. 5. n. 1.

In solo altari, tabernaculo ligneo, clauso, decenti, quantumque fiet

cxvj *Canons de la II. sem. après la Pentecôte.*

póterit, scitè, venustéque
condecoráto, accensâ per-
pétuò lámpade, custodí-
to, Eucharístia diligen-
tíssimè servétur, éaque si
non semper, at saltèm ut
plúrimùm ex píxide mi-
nistrétur. Tu autem, Dó-
mine, miserére nostrí.

℞. Deo grátias.

M E R C R E D I

dans l'Octave.

Ex Concílio Tolosáno.

An. 1590. Part. 2. Cap. 5.
n. 8.

Frequentíssimam pópu-
lo communióne, de-
bitamque in ea sumen-
da reveréntiam, Párochi,
Concionatóres, & Con-
fessátii crebris hortatióni-

bus suadébunt. Tu au-
tem, Dómine, miserére
nostrí.

℞. Deo grátias.

J E U D I.

O C T A V E

DU T. S. SACREMENT,
ET FÊTE DU SACERDOCE
DE N. S. J. C.

Ex Concílio Tridentino.
Ann. 1562. Sess. 22. Can. 2.

Si quis dixerit illis ver-
bis : Hoc fácite in
meam commemoratió-
nem ; Christum non infi-
tituisse Apóstolos Sacerdó-
tes, aut non ordinasse,
ut ipsi aliíque Sacerdótes
offerrent corpus & san-
guinem suum ; anáthema
sit.

*Des Sacremens de Viatique & d'Extrême-Onction,
& du reste du ministère sacerdotal envers les malades.*

V E N D R E D I.

Ex Concílio Narbonensi.

Anno 1609. Cap. 32.

Invigilent Párochi super
gregem, & paráti sem-
per sint, ne per illórum
negligéntiam, aut párvuli
sine Baptismo, aut adulti
sine Sacramentis Pœnitén-
tiæ, Communiónis, &
Extrémæ-Onctiõnis mori-
antur. Infirmos sapiùs
visitent & consolentur,
ac de salúte ánimæ mó-

neant. Olea sancta intrá
cremérias nítidas, mun-
das, & non fractas dis-
tinctè custódiant.

S A M E D I.

Ex Statútis Synodálibus
Joannis d'Orleans, Ar-
chiepíscopi Tolosáni.

Anno 1531, Tit. 28.

INjúngimus Médicis cór-
porum, ut vocáti ad
infirmos, statim eos mó-
neant & indúcant, ad ap-
pellandos Médicos animá-

Canons de la III. sem.
rum, ut præmissâ animæ
curâ, securiùs procedatur
ad corporis curatiónem.

III. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Sacramentáli Ambro-
siáno sancti Cároli, Me-
diolanensis Archiepís-
copi.

*Script. post. an. 1582. C. 5
de visit & cur. infirm.*

AGrótis máximè visi-
tandis & consolan-
dis assíduam caritátem Pá-
rochus navábit, qui re-
rum ómnium indigentiâ
& morbi acerbitéte mise-
râbilem in modum afflic-
ti, curatiónem difficilli-
mam experiuntur, quo-
rum paupertátem commó-
tus zélo pietátis ita suble-
vâbit, ut & ipse, si per
facultátes potest, de suo
étoget, & aliórum elee-
mósynas conquírat.

LUNDI.

Ex Concílio Mediolanensi
quinto, sub sancto Cá-
rolo.

An. 1579. Part. 2. Cap. 4.

Parochi animarumve
curatóres tantùm abest
ut necessário pestilentíæ
témpace pópulum cujus
curam gerunt, áliquo
modo destítuant, ut fixâ
ánimi deliberatióne sibi
statuendum putent ómnia

après la Pentecôte. cxvij
prorsùs étiam mortis perí-
cula paratíssimo ánimo su-
bire pótius, quàm fidéles
Christi sânguine redemp-
tos, ac sibi præcipuè in
curam tráditos, in sum-
ma penè ómnium adju-
mentórum necessítate de-
férere.

MARDI.

Ex Synodo Claromontána.
Anno 1268.

Tit. 7. de Pœnitentia.

Infirmis in mortis artí-
culo constitútis pia est
inquirenda peccatórum
conféssio. Est eis inti-
mandum ut conterantur
& ut dóleant de peccátis
suis universis & singulis,
non tam timóre pœnæ
quam peccando merué-
runt, sed quòd Deum &
Patrem, Creatórem & Re-
demptórem suum offén-
dere præsumpsérunt. In-
ducantur infirmi, ut acer-
bitátes ægritúdinis quasi
flagella pii Patris, que-
mádmódum ei plácuít,
cum gáudio tolerare labó-
rent.

MERCREDI.

Ex Concílio Nannetensi.

Can. 4. & 5. seculo ix.

Sacerdos infirmum blan-
dè leniterque alloquá-
tur, ut omnem spem suam
in Deo ponat, ut peccáta

cxviii *Canons de la III. sem. après la Pent.*

confiteatur, ut emendationem promittat: hujusmodi allocutionibus de locum Sacerdos ut ægrôtus de peccâris suis possit cogitare. Infirmus qui necessitate mortis urgente confitetur peccata, sub ea conditione à Sacerdote reconcilietur, ut si ei Dominus sanitatem reddiderit, secundum qualitatem delicti & secundum Canonum statuta & Pœnitentiâlium probarorum pœniteat. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

R. Deo grâcias.

J E U D I.

Ex Concilio Tolosano.

Anno 1590. Part. 2.

Cap. 9.

Agrôtos Párochi, quantâ máximâ fieri poterit caritate, visitabunt, consolabuntur, instruunt, ultrò sese étiam non vocâti iis offerent, dabuntque sêdulò ôperam ne in id tempus sacram, Extremamque Unctiõnem differant, quo tam profuturi Sacramenti commoda, quod frequenter nimium accidit, satis agnoscere non possint. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

R. Deo grâcias.

V E N D R E D I.

Ex Statutis Synodalibus Joannis d'Orléans, Archiepiscopi Tolosani.

Anno 1531. Tit. 34.

Non detur Extrémæ Unctiõnis Sacramentum pûeris, furiosis, & deméntibus, qui nunquam requisiverunt, neque étiam condemnatis ad mortem. Sed detur adultis, laborantibus non levi morbo, sed gravi, qui id postulant. Si tamen post requisitionem, loquelam amittant, nihilominus det illis Sacerdos. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

R. Deo grâcias.

S A M E D I.

Ex Concilio Mediolanensi quarto, sub sancto Carolo.

Anno 1576. Part. 2.

Cap. 6.

Sacerdos, dum ægrôtus sensuum usum non amisit, cum brevibus & suavibus ardentibusque verbis excitare ad desiderium vitæ æternæ & ad spem de divina misericordia concipiendam, ne opportunè desistat; tum cum propè moribundus est, in illius animæ commendatione, quam má-

Canons de la IV. sem. après la Pent. cxix
xima potest intimâ animi sanctasque preces recitet.
pictate, statas, religioſas Tu autem, Dómine, &c.

Du Sacrement de Mariage.

IV. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex Concílio Tridentino.
*Anno 1563. Sess. 24. de
Matrim. Can. 1.*

SI quis dixerit Matri-
mónium non esse ve-
rè & propriè unum ex
septem legis Evangélicæ
Sacramentis, à Christo
Dómino institutum, sed
ab hominibus in Ecclesia
inventum, neque grátiam
conferre; anáthema sit.

LUNDI.

Ex Concílio Parisiensi.
*Anno 1528. in Decr. fid.
C. 10.*

Sacramentum Matri-
mónii magnum est in
Christo quidem & Eccle-
sia, quo sanctificátur vir
infidélis per mulierem fi-
dèlem, & múlter infidélis
per virum fidèlem. Hoc
honorábile connúbium
per quod cónjuges bene-
dictiónem consequuntur
in filiis, nec habet in eos
dæmónium potestátem,
nisi ita cónjúgium susci-
pian, ut Deum à se &
à sua mente excludant.
Tu autem, &c.

MARDI.

Ex Concílio Tolosáno.
An. 1590. Part. 2. Cap. 8.

SI quid in ipsam Ma-
trimónii celebritátem,
aut pétulans hóminum las-
cívia, aut témporis injú-
ria, inhonestum, minuf-
que convéniens invéxerit,
id omne Epíscopi, quâ
póterunt cautione & di-
ligentiâ, prohibendum,
removendumque curá-
bunt.

MERCREDI.

Ex Epístola canónica se-
cunda sancti Basílii Ma-
gni ad beátum Amphi-
lóchium, Epíscopum
Iconiensem.

Anno 375. C. 42.

Quæ sine iis qui habent
potestátem fiunt ma-
trimónia, sunt fornica-
tiónes. Nec ergò, vivente
patre, nec dómno, ií
qui convéniunt, sunt ab
accusatióne liberi, donec
cónjúgio dómni annúe-
rint; tunc enim áccipit
firmitátem cónjúgium. Tu
autem, Dómine, mise-
rere nostri.

Et. Deo grátias.

J E U D I.

Ex Concilio Mediolanensi quinto, sub sancto Carolo.

An. 1579. Part. 3. C. 16.

Parochus, quos spon-
sos experiundo viderit doctrinæ christi-
anæ rudimenta planè ignorare, ne
matrimonio illos antè jun-
gat, quàm ea item ratione
cognorit didicisse quæ eo
de genere illos planè scire
oportet. Tu autem, Dò-
mine, miserere nostrì.

℞. Deo grátias.

V E N D R E D I.

Ex Concilio Cameracensi.

An. 1565. Tit. 15. Cap. 2.

Docébunt Pastóres, id-
que frequenter, po-
pulares suos in matrimo-
nio spectári debere fidem,
prolem, & Sacramentum;
fidem scilicèt quæ jus con-
júgii servet indissolúbile;
prolem, ut Dei beneficio
suscepta ac donata mútuâ
benevolentiâ nutriátur, &
instituátur religiósè; Sa-
cramentum autem, ut
exemplo Christi & Ec-
clésiæ divórtium cónjuges
non séparet.

S A M E D I.

Ex Concilio Narbonensi.

Anno 1609. C. 22.

Matrimónium non
domi, sed in loco

sacro celebrétur, ab au-
rora usquè ad meridiem,
in Missa tantum. Nec ad
contrahendum Párochi
admittant fidèles ab Ad-
ventu Dómini usquè ad
Epiphániam, & à Féria
quarta Cínerum usquè ad
Domínicam in Albis, sine
Epíscopi licéntia. Secundæ
verò Núptiæ nusquàm be-
nedicantur. Tu autem,
Dómine, miserere nostrì.
℞. Deo grátias.

V. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Épístola Sirícii Papæ,
ad Himérium Tarraco-
nensem Epíscopum.

Anno 385. Can. 4.

DE conjugálium vio-
lacione requisisti, si
desponsátam álii puellam
alter in matrimónium pos-
sit accíperè. Hoc ne fiat,
modis ómnibus inhibé-
mus; quia illa benedictio
quam nupturæ Sacerdos
impónit, apud fidèles cu-
jusdam sacrilégii instar est,
si ullâ transgressiõne violé-
tur. Tu autem, &c.

J E U D I.

Ex Concilio Tridentino.

*An. 1563, Sess. 24. Cap. 1.
de Reform. Matrim.*

Ansequàm matrimo-
nium contrahátur,
ter à próprio contrahén-
tium

tium Párocho tribus continuis diébus festívis in Eccléſia inter Miſſarum ſolémnia públicè denuntiétur quos inter matrimónium ſit contrahendú. Quibus denuntiatióibus factis , ſi nullum legitimum opponátur impedimentum , ad celebratió-nem matrimónii in fá-cie Eccléſiæ procedátur. Tu autem , Dómine , miſerére noſtrí.

R. Deo grátias.

M A R D I.

Ex Concílio Narbonenſi. Anno 1609. C. 22.

Gradus omnes cogna-tiónis tam carnális quàm ſpirituális , affinitá-tis & públicæ honeſtátis , qui à ſacro Concílio Tri-dentíno impedíte mati-mónium declarantur, Nos eodém étiam gradus legítima eſſe matrimónii im-pedimenta declarámus , & in illis contracta dirimen-da eſſe , & ſic contrahen-tes puniendos eſſe decér-nimus , juxtà dicti ſacri Concílii decreta.

M E R C R E D I.

Ex Concílio Tridentíno. Anno 1563. *Seſſ. 24. C. 1. de Reform. Matrim.*

Qui áliter , quàm præſente Párocho , vel *Eté.*

álio Sacerdóte de ipſius Párochi ſeu Ordinárii li-céntia , & duóbus vel tri-bus téſtibus , matrimó-nium contráhere attentá-bunt ; eos ſancta Synodus ad ſic contrahendum om-ninò inhábiles reddit : & hujúſmodi contractus írri-tos & nullos eſſe decernit , prout eos præſenti decré-to írritos facit & annullat.

J E U D I.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann. 1563. Seſſ. 24. C. 1.*

Sancta Synodus hortá-tur ut cónjuges antè benediçãoem Sacerdotá-lem in templo ſuſcipien-dam , in eádém domo non cohábitent. Poſtré-mò , ut ántequàm cón-trahant , peccáta diligen-ter confeantur , & ad Eucharíſtiæ Sacramentum piè accédant. Tu autem , Dómine , miſerére noſtrí.

R. Deo grátias.

V E N D R E D I.

Ex Concílio Remenſi. *An. 1583. Tit. de Matrim. n. II.*

Nuptiis ritè complétis , nita ſe compónant cónjuges , ut putent ſe non à Sacerdóte , ſed per eum à Chriſto conjunctos , in quem peccátur quótiès fides promiſſa ſólvitur ;

cxxij *Canons de la VI. sem. après la Pent.*

neutri ergò liceat ab áltero discédere, étiam quoad thorum, nisi causâ legítimâ, prius à Superiøre approbátâ.

S A M E D I.

Ex Concílio Agathensi.

An. 506. Can. 39.

Aderat Heraclianus, Tolo-
los. Episc.

Presbyteri, Diáconi,
Subdiáconi, vel dein-

ceps quibus uxóres du-
cendi licéntia non est,
étiam alienárum nuptiá-
rum evítent convívia.
Nec his cœtibus admif-
ceantur, ubi amatória
cantantur & túrpia, aut
obscœni motus córpo-
rum chóreis & fáltibus
effेरuntur. Tu autem,
Dómine, miserére nostrî.
R. Deo grátias.

De la nomination & de l'institution canonique aux
Bénéfices & Dignités Ecclésiastiques.

V I. D I M A N C H E

après la Pentecôte.

Ex Concílio Parisiensi
sexto.

An. 829. Lib. 1. Cap. 11.

Summóperè cavendum
est ut hi per quos &
Religio Christiána constá-
tare, & céteri ab offen-
sione debent salvári, tales
posthábitâ simoniacâ peste
eligantur, quales & Apof-
tolicus sermo, & canóni-
cus ordo, & beáti Gregó-
rii pastorális Régula docet:
scílicet ut nullius terrénæ
rei grátia nisi Dei solius
eligantur; quóniam si pro
áliquo múnere præsentis
futuræque retributiónis,
vel pro quálibet ália re
quæ contrária esse possit
veritati diyinæque aucto-

ritati, áliquis eligitur, li-
quet profectò quòd in hu-
juscémodi factò Deus of-
fendátur. Orandus est er-
gò ut eam pestem ab óm-
nium fidélium corde, ore
& manu procul amóveat.
Tu autem, Dómine, mi-
serére nostrî.

R. Deo grátias.

L U N D I.

Ex Concílio Lateranensi
tértio.

Anno 1179. Can. 8.

Nulla Ecclesiástica mi-
nistéria, seu étiam be-
neficia, vel Ecclesiæ, ál-
cui tribuantur seu promit-
tantur, ántequâm vacent;
ne desideráre quis mortem
próximí videátur, in cu-
jus locum & beneficium
se crediderit successúrum.

Turpe nimis est & divini curaverint. Tu autem, plenum animadversióne Dómine, miserere nostró-
judícii, si locum in Dei &. Deo grátias.

Ecclésiá futuræ successió- J E U D I.
nis expectátio hábeat. Ex Concílio Albiensí.

M A R D I. Anno 1254. C. 56.

Ex Concílio Remensí. **C**um in collatióne Be-
Ann. 1119. Can. 4. neficiórum Ecclesiá-
ticórum habéri débeat

Nullus Epíscopus, nul-
lus Présbyter, nullus principáliter antè óculos
omnínò de Clero Eccle- solus Deus: districtè præ-
siásticas dignitátes vel be- cípimus & mandámus, ut
neficia cuilibet quasi hæ- ómnia Ecclesiástica bona
reditárió jure derelinquat. persónis idóneis, & statú-
to à Canónibus témpore

M E R C R E D I. conferantur.

Ex Concílio Tridentíno. V E N D R E D I.
An. 1563. Sess. 24. de Ref. Ex Concílio Tridentíno.

Cap. 1. An. 1563. Sess. 24. de Ref.
Cap. 12.

Qui ad promotiódinem
præficiendórum quod-
cumque jus habent, aut
alióquin óperam suam
præstant, imprimis memí-
nerint nihil se ad Dei gló-
riam & populórum salú-
tem útilius posse fácere,
quàm si bonos pastóres &
Ecclésiæ gubernandæ idó-
neos promovéri stúdeant:
eosque aliénis peccátis
communicantes mortáli-
ter peccáre, nisi quos di-
gnióres & Ecclésiæ magis
útiles ipsi judicáverint,
non quidém précibus vel
humáno affectu, aut am-
biéntium suggestiódibus,
sed eórum exigéntibus mé-
ritis, præfici diligenter
Nemo deinceps ad di-
gnitátes quascum-
que, quibus animárum
cura subest, promoveá-
tur, nisi qui saltém vigé-
simum-quintum ætátis an-
num attingerit; & in Cle-
ricáli órdine versátus,
doctrínâ ad suum munus
exequendum necessáriâ,
ac morum integritáte com-
mendétur.

S A M E D I.
Ex Concílio Lateranensí
primó.

Anno 1123. Can. 7.

Nullus omnínò Archi-
diáconus, aut Archi-
présbyter, aut Præpósitus,

vel Decanus, animarum Curam, vel Præbendas Ecclesiæ sine iudicio vel consensu Episcopi, alicui tribuat: imò sicut sanctis Canonibus constitutum est, cura & rerum Ecclesiasticarum dispensatio in Episcopi iudicio & potestate permaneant.

De la résidence des Prélats, & de la sollicitude Pastorale.

VII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex Concilio Cloveshovien-
si secundo.

Anno 747. C. 1.

UNusquisque Episcoporum curam pastoralem sibi creditam, canonicasque Christi Ecclesiæ institutiones, summo conamine defendere sit promptus: nec ullatenus negligenter vivendo, segniter docendo, negotiis secularibus, plusquam Dei servitiis, quod absit, subditus existat; sed bonis utique moribus, abstinentiæ virtutibus, iustitiæ operibus, doctrinæ studiis adornatus, ut secundum Apostolum, populum Dei suis exemplis bene corrigere, & sanæ quoque doctrinæ sermonibus instruere prævaleat. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

✠. Deo grâcias.

LUNDI.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1547. Sess. 6. de Ref.
Cap. 1.

OMnes Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque, quovis nomine ac titulo, Præfectos monet, ac munitos esse vult sancta Synodus, ut attendentes sibi & universo gregi, in quo Spiritus sanctus præfuit eos regere Ecclesiam Dei, vigilent & ministerium suum impleant.

MARDI.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1547. Sess. 6. de Ref.
Cap. 1.

IMplere ministerium suum nequaquam posse sciunt (Episcopi,) si greges sibi commissos mercenariorum more deserant, atque ovium suarum, quarum sanguis de eorum est manibus à supremo Iudice requirendus, custodiæ minime incumbant; cum

certissimum sit non admitti Pastoris excusationem si lupus oves comedit, & Pastor nescit.

MERCREDI.

Ex Concilio Tolosano.

Anno 1590. C. 3.

Quam anxie sollicitéque commissæ sibi animarum salutis invigilare Parochi debeant, facîle intelliget, qui iis de populi peccatis rationem reddendam esse nôverit. Id ne accidat, super gregis custodiam perpetuo stent, sacris hortationibus, concionibusque diebus Dominicis & aliis Festivitatibus habendis, populum commonefaciant, ad crebram confessionem communionemque invitent; ægrôtos frequenter etiam non vocati adeant, & quam maxime poterunt, eorundem conscientia consulant; tum denique reliqua omnia Parochorum mûnera fideliter exequantur.

JEUDI.

Ex Concilio Burdigalensi.

Anno 1583. Tit. 18. de Parochis.

Observent Parochi sui gregis vitia, & commûnia vel propria peccata; iisque corrigendis,

cum omni mansuetudine & caritate, cum publicè omnes, cum privatim singulos admonendo, diligentiam adhibeant. Si qui contentione discordes fuerint, vel odia in invicem susceperint, aut simultates exercuerint, curent eos quamprimum ad pacem & fraternam concordiam revocare. Tu autem, Domine, &c.

VENDREDI.

Ex Concilio Tridentino. An. 1551. Sess. 13. de Ref. Cap. 1.

SE Pastores meminerint ita præesse sibi subditis oportere, ut non eis dominantur, sed illos tanquam filios & fratres diligant: elaborentque ut hortando & monendo ab illicitis deterrant. Quos tamen si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apostoli est ab eis observanda præceptio, ut illos arguant, obsecrent in omni bonitate & patientia. Sin autem ob delicti gravitatem virgâ opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate severitas adhibenda est. Tu autem, Domine, &c.

S A M E D I.

Ex Concilio Avenionensi.

Anno 1594. *Can. 42.*

Studiose Parochus sit sollicitus de pauperibus suæ Parochiæ, præsertim puellis nubilibus, viduis, orphanis, pupillis, ægrotis, senio confectis, aliisque personis utrâque

miseriçordiâ inopientibus, quibus & ipse opitulêtur, & alios horratu suo ad id officium invitet. Præcipuè de iis Episcopum certiorrem faciat; ut qui communis eorum pater est, iisdem paternam curam præstet. Tu autem, Dômine, &c.

De la Visite Episcopale.

VIII. — DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. *Part. 4. Cap. 8.*

Præcipuum hoc Episcopalis officii munus est, vultum pecoris sui agnoscere & super greges suos considerare. Quotannis itaque singulas, & sibi subditas, & alias etiam exemptas, quarum visitatio facultate sibi à sacris Canonibus concessâ eorum curæ incumbit, Ecclesias Episcopi visitent. Quæ anno perfici non poterit, in sequentem visitatio prorogetur.

L U N D I.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. *Part. 4. Cap. 8.*

Qui justâ occasione impediti, (Visitacionem) per se præstare Episcopi nequeunt, Vicarios, Visita-

tionesque integros, idoneosque deligant, quibrevi tempore visitacionem sedulo absolvant. In vitam potissimum, moresque Ecclesiasticorum Visitantes diligentissimè inquirent, eosque, si emendandi fuerint, corrigant.

M A R D I.

Ex Concilio Narbonensi.

Anno 1609. *Cap. 27.*

Ecclèsiâs Episcopi visitent moderato comitatu, ne subditos nimis sumptibus opprimant; eosque secum assumant, quos probatæ fidei & doctrinæ noverint, & quorum integra fama iis ad quos proficiscantur, exemplo esse possit. Abusus, si qui irrepserint, tollant; modos statuunt quibus in posterum vitari possint. Tu autem, &c.

MERCREDI.

Ex Concilio Tridentino.
An. 1563. Sess. 24. de Ref.
Cap. 3.

Visitacionum (Episcoporum) præcipuus fit scopus sanam orthodoxamque doctrinam, expulsi hæresibus, inducere, bonos mores tueri, prava corrigere, populum cohortationibus & admonitionibus ad religionem, pacem, innocentiamque accendere; cetera, prout locus, tempus & occasio ferret, ex visitantium prudentia, ad fidelium fructum constitutere.

JEUDI.

Ex Concilio Bracarense secundo.

Anno 572. Can. 1.

Episcopi per Dioceses euntes, primum discutiant Clericos, quomodo ordinem Baptismi teneant, vel Missarum, & qualiter quæcumque officia in Ecclesia peragantur. Et si recte quidem invenerint, Deo gratias agant; sin autem minime, docere debent ignaros.

VENDREDI.

Ex Concilio Bracarense.
Anno 572. Can. 1.

Postquam suos Clericos discussierint vel docuerint Episcopi, convocata plebe ipsius Ecclesie, doceant illos, ut fugiant peccata; aut quod nolunt sibi fieri, non faciant aliter. Sic postea Episcopus de Ecclesia illa proficiatur ad aliam.

SAMEDI.

Ex concilio Tridentino.
An. 1563. Sess. 24. de Ref.
Cap. 10.

Episcopi, ut apud quem regunt populum, possint in officioque obedientia continere in omnibus his que ad visitationem spectant, & potestatem habeant ordinandi, moderandi, puniendi, & exequenda juxta Canonum sanctiones, que illis ex prudentia sua pro subditorum emendatione ac Diocesis sue utilitate necessaria videbuntur. Tu autem, Domine, miserere nostri.

Et Deo gratias.

Des Conciles, & des Synodes Diocésains.

IX. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Vaurensi.

Anno 1368. Cap. 6.

Aderat Gaufredus de Vayrolis, Archiepisc. Tolos.

Sacro approbante Concilio statuímus, ac in virtúte sanctæ obediéntiæ suffragáneis nostris præcipimus, singulis annis per se, vel per idóneos viros, si ex causa necessariá fuerint impediti, Synodália Concília hábeant celebrare.

LUNDI.

Ex Epístola sancti Leonis, Papæ ad Anastásium Thessalonicensem Episcopum.

Script. anno 444. Cap. 5.

IN Synodo maximè constituendum quod ad disciplinam Ecclesiásticam poterit pertinere. Méliùs enim culpa vitábitur, si inter Sacerdótes Dómini collatio frequéntior habeátur; & emendatióni páriter & caritati plúrimùm præstat adunáta societas. Illic, si quæ causæ natæ fuerint, præstante Dómino, ita poterunt terminári, ut conséntio nulla resídeat, sed

sólida inter fratres caritas coalescat.

MARDI.

Ex Concilio Tullensi.

Anno 859. Can. 2.

EPiscopi secundùm facram auctoritatem uníti sint, & mútuo consilio atque auxilio pópulum sibi commissum regant atque cõrrigant; & nemo se à solatio mútuo súbtrahat: sed Synodáles conventus secundùm jussiónem canónicam frequentare procurent; quatenùs ordo Ecclesiásticus, qui quasi jam fuerat obliterátus, quóniam Synodi frequentári non poterant, Episcopáli collatióne ad necessariam ac débitum statum reduci prævaleat.

MERCREDI.

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Anno 829. L. 1. Cap. 26.

Valde profutúrum sanctæ Dei Ecclesiæ fuit, ut quia ordo canónicus docet, & in ipsis Conciliis adsint Presbyteri & Diáconi, & omnes qui se læsos existimant, & Synodi experiantur examen; ut adsint etiam

uniuscuiusque Episcopi eruditi viri, quos ad Christi militiam ejusque Ecclesiæ honore utilitatemque præparat, quatenus & ceteris Ecclesiis noti sint, & studium ac providentia Episcopi ad aliorum exempla manifesta fiant.

JEUDI.

Ex Concilio Tridentino, An. 1563. Sess. 23. de Ref. Cap. 2.

Provinciabilia Concilia sicubi omissa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque ex sacris Canonibus permissis, renoventur. Synodi quoque Diocessanæ quotannis celebrentur, ad quas accedere teneantur qui Parochialium Ecclesiarum curam gerunt, quicumque illi sint.

VENDREDI.

Ex Statutis Synodalibus Joannis d'Orleans, Archiepiscopi Tolosani. Anno 1531. Tit. 78. de Synod. n. 5.

Omnes qui administrationem curæ animarum habent, die Domini-

câ, quæ præcedit diem Synodi, inquirant publicè an sint aliqui infirmi in suis Parochiis, & eos etiam non requisiti visitent, instruant, & doceant quæ ad salutem animarum eorum pertinent. Et nihilominus deputent aliquem Sacerdotem, qui, eis absentibus, possit & valeat periculis præter spem evenientibus providere.

SAMEDI.

Ex Statutis Synodalibus Bernardi du Rosier, Archiepiscopi Tolosani.

Anno 1452. Tit. 66.

Cum Constitutiones Synodales doceant (Rectores,) qualiter oporteat ipsos in domo Domini conversari, ad honorem & laudem Dei, & utilitatem subjectorum, & habentium curam regere animarum: eapropter prædictos Rectores monemus, quatenus præsentibus Constitutiones habeant, & eas frequenter legant, & quantum in ipsis erit faciant cum diligentia observari. Tu autem, Domine, &c.

De la vie domestique des Evêques; & des Ecclésiastiques qu'ils emploient au gouvernement de leurs Diocèses.

X. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Carthaginensi
quarto.

An. 398. Can. 15. 26. & 35.
Episopus dignitatis
sue auctoritatem fide
& vite meritis quærat:
dissidentes fratres, sive
Clericos, sive Laicos, ad
pacem magis quam ad ju-
dicium cohortetur. In Ec-
clesia & in confessu Pres-
byterorum sublimior se-
deat; intra domum verò
colligam se Presbyterorum
esse cognoscat.

LUNDI.

Ex Concilio Mediolanensi
tertio, sub sancto Ca-
ròlo.

Anno 1573. Tit. 10.

Episopus, cujus in pri-
mis est Sacerdotalem
dignitatem tueri, ut Laici
discant Sacerdotes tan-
quam parentes ab ipsis uni-
cè in Christo diligi & coli
etiam debere, efficiat ut
semper illis à laicalis ordi-
nis viris debitus tribuatur
locus & honor. Idem præ-
tereà ne patiatur Sacerdò-
sem quemquam abjectius

se gètere, quàm Sacerdò-
tis dignitas postulat. Sacer-
dotes verò morbo, senec-
tutisve incòmmotis affec-
tos, qui Sacerdotale mu-
nus præstare nequeunt,
inopiâque premuntur, in
locum aliquem cogi curet,
aut alio modo eis consulat
& provideat, ubi victus
suppeditetur.

MARDI.

Ex Concilio Parisiensi,
aliàs Meldensi.

An. 846. mense Februario.
Can. 25. & 35.

Salubre & decens esse
cognoscitur, ut non
solum, secundum Apòs-
tolum, domui sue spiri-
táliter Episcopus benè præ-
sit, verum etiam & do-
mum temporalem benè or-
dinatam & compòsitam,
secundum còmpetens mi-
nistèrium suum, & de vi-
cinitate Ecclesiæ, & de
convenièntia Religionis,
& de receptione pàuperum
vel hòspitum habeat: &
ita sit ordinata, ut qui-
cumque conversatiònem
& domos conversatiònis
ipsius viderit, habitacula

ta Religionis valeat computare.

MERCREDI.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1460. Art. 2. Cap. 1.

Episcopi vitæ munditiâ, morum gravitate & conversatiõnis exemplo, opere pariter & sermone, omnibus viribus suis decreta Apostolicæ Regulæ quæ in consecratiõne sua professi sunt, & ea quæ in divinis Scripturis, Canonibus & jûribus de Episcopis statuuntur, diligenter observent. In suis Diocesisibus (nisi ex causa necessaria, honesta & probabili) resideant, & principaliter post tempus visitatiõnis in civitate sua mansiõnem faciunt : in festivitãtibus solèmnibus per se in Ecclesiis suis solèmniter celebrent. Ecclesiasticos viros in divinis Scripturis & Canonibus eruditos, præsertim in visitatiõnibus suis, semper habeant.

JEUDI.

Ex Concilio Tridentino.

An. 1563. Sess. 25. de Ref.

Cap. 1.

Exemplo Patrû nostrorum in Concilio Carthaginensi, sancta Synodus non solùm jubet ut Episcopi

modestâ supellèctili & mensâ, ac frugali victu contenti sint, verum etiam in reliquo vitæ genere, ac totâ ejus domo caveant ne quid appareat quod à sancto hoc instituto sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum præ se ferat.

VENDREDI.

Ex Concilio Mediolanensi quarto, sub sancto Carolo.

Anno 1576. Part. 3. Tit. de Episcopis.

Familia Episcoporum, Ecclesiæ sumptibus sustentata, in domibus ministrorum Dei educata, ceteris propõsita esse debet ad imitationem christianarum virtutum. Quamobrem ejusmodi sit, quæ præluceat vitæ & morum exemplis. Qui (de familia) Clerici sunt, vel factis initiati, vel Sacerdotes, eorum opera ne Episcopi utantur ad officii alicujus quod Sacerdotali Clericali Ordini minus conveniat, actiones.

SAMEDI

Ex Concilio Aquisgranensi.

Anno 816. L. 1. C. 138.

Ecclésiæ Prælati de congregatiõne sibi

commiffa éligant boni teftimónii fratres, in quibus ónera regíminis fecurè poffint patiri: quibus étiam talem cónferant poteftatem, ut vice illórum fungentes, & inobedientes corrípere, & obedientes hortando ad melióra váleant provocáre. Vice (Præ-

latorum) fungentes, ficut álios præcedunt magiftério, ita nimirum innocētis vitæ informent exemplo; ut, juxta Apóftolum, exemplo fiant ceteris in verbo, in converfatione, in caritate, in fide, in caftitate. Tu autem, Dómine, &c.

Des mœurs & des devoirs des Chanoines.

XI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concílio Rothomagenfi.

Anno 1581. *De Epifcopis, & Capitulis.*

CANÓNICI . . . eâ fínt morum integritate ornâti, ut nomen fuum tuéri & retinére poffint, ac præ aliis Cléricis Canónici feu Regulâres, ex observâta Ecclesiâsticæ disciplinæ perfectiùs régula, nominâri mereantur; à quibus ceteros stúdiùm & amorem, ac tanquàm régulam cultûs divíni non pígeat accíperere.

LUNDI.

Ex concílio Burdigalensi.
Anno 1624. Cap. 9.

CAPÍTULA quæ cápita populórum Epíscopos máximè attingunt, univérfo pópulo conspícua &

clara esse oportet. Decet persónas ita probitate ac sciéntiâ commendâtas ad Canonicâtus (Cathedrâlium) éligere & assúmere, ut ex iis corpus Capítuli coalescens, senâtus Epíscopórum, undè consílium arcessant, méritò dici possit.

MARDI.

Ex Concílio Aquisgranensi.
An. 816. L. 1. C. 131.

CANÓNICI laudes Deo in commune persolventes, pro suis, populorumque quorum oblationibus vivunt, delictis Dóminum exórent. Cávèant étiam ne pro réquie sibi in locis divíno cultui mancipâtis concessâ ótio tórpeant, sed magis in persolvendis divinis láudibus promptiores ac devotióres existant; ut per hanc quiétém benè operantes,

tantus,

rantes, ad eam quæ sine
caret pervenire valeant.
Tu autem, Dómine, mi-
serére nostri.

R. Deo grátias.

M E R C R E D I.

Ex Concílio Coloniensi.

An. 1536. Part. 3. Cap. 5.

QUAM à vero aberrant
qui existimant sese
non alicujus Officii in Ec-
clésiâ exercendi, sed qui-
tis & inertiæ tantum causâ
Canonicatus esse adeptos!
perindè atque satis sit,
paucis quibusdam Cléricis
admodum ignatis, tenui
pretio conductis, curam
divini Officii committi,
quod deindè hujuscemodi
mercenarii, non servatis
temporum interstitiis,
syncopando transcurrunt,
interim ipsis Canonicis to-
tâ vitâ torpéntibus. Tu au-
tem, Dómine, miserére
nostri.

R. Deo grátias.

J E U D I.

Ex Conciliis * Coloniensi
& ** Bituricensi.

* An. 1536. Part. 3. C. 16.

** An. 1584. Tit. 34.

ANTE ómnia curæ erit
ne quis Canonicorum
sacris absit; sed ut qui
emolumentum ferre vo-
lent, officium quoque
suum propter quod benefi-

Eté.

cium datur, in Ecclesiâ ge-
rant. . . . Sciant autem om-
nes qui bona Ecclesiæ pos-
sident, & iis utuntur, &
officium suum non imple-
verint, aut ab Ecclesiasti-
co ordine defecerint, se
ad restitutionem teneri:
quod cuique in sua recep-
tione significetur. Tu au-
tem, Dómine, miserére
nostri.

R. Deo grátias.

V E N D R E D I.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. C. 145.

CANONICI discórdiam
fúgiant; & quos dis-
cordantes invenerint, ad
caritatis concórdiam révo-
cent: amóri Christi nihil
præponant, próprio Epís-
copo secundum canonicam
constitutionem obtémpe-
rent, doctrinis spiritalibus
óperam dent, irreprehen-
sibíliter vivant: seniores
spiritaliter juniores dili-
gant: juniores senioribus
obsequium dignum exhibe-
ant. Doctiores minùs
doctis nequâquam se præ-
ferant, sed magis eos cum
caritate ædificent; neque
hi qui nobilitate generis
aut virtutum donis pol-
lent, ceteris se tímide su-
perextollant. Tu autem,
Dómine, &c.

m

cxxxiv *Canons de la XII. sem. après la Pent.*

S A M E D I.

Ex Concilio Remensi.

Anno 1583. de Capitul. &
Canonic. n. 12.

PAcis ubique sint aman-
tes Canónici, nec
cum Episcopis animosè
contendant, vel superbè
respóndent, sed illis ho-

norem & reverentiam cum
summa modéstia exhibeant,
& si quæ lites inter se
subortiri ceperint, utrique
amicè componant. Tu autem,
Dómine, miserere nostrí.

℞. Deo grátias,

*De la célébration publique, & de la rëcitation privée
de l'Office divin; du Chant Ecclésiastique, des
Chantres, &c. des Orgues, des Cloches, & de la
réformation du Bréviaire.*

XII. D I M A N C H E

après la Pentecôte.

Ex Concilio Parisiensi.

Anno 1528. Decr. 18.

IN Cathedralibus, ac
Collegiatis, & Conven-
tualibus Ecclesiis, laudes
divinæ per singulas Horas,
non cursim ac festinanter,
sed tractim cum pausa de-
centi, præsertim in médio
cujuslibet versiculi Psal-
morum, debitam faciendo
inter solemne ac feriále
Officium differentiam, re-
verenter ab omnibus per-
solvantur.

L U N D I.

Ex Concilio Parisiensi.

Anno 1528. Decr. 18.

HOras Canónicas dictú-
ri, cum in Choro
fuerint, gravitatem ser-
vent quam locus & Offi-

cium exposcunt: non cum
aliis confabulantes, seu
colloquentes, aut litteras
seu scripturas alias legentes;
sed omnes, præsertim qui
majori funguntur honore,
in psalmis, hymnis & canticis
Deo alacriter modulentur.

M A R D I.

Ex Concilio Trevirensi.

Anno 1549. Decr. 6.

OMnes qui Horis Ca-
nónicis persolvendis
deputati sunt, dent ópe-
rant, ut collectis animis,
quoad fieri potest, debi-
tum pensum absolvant;
nec ita se habeant, ut
dum voce psallunt, quid-
vis potiùs quam Deum ani-
mo cogitare videantur;
semper caventes ne pro-
phéticum illud áudiant:

Lábiis quidém me honó-
rant, cor autem eórum
longè est à me. Quid autem
est voce quidém psállere,
mente autem domum aut
forum circumíre, nisi hó-
mines fállere, & Deum ir-
ridére? Tu autem, Dómi-
ne, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

MERCREDI.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. Decr. 18.

Nemo, cum Horæ in
commúni cantantur,
legat vel dicat privátim
Offícium. Nam non solúm
Offícium quo obnoxius est,
Choro súbtrahit, sed &
álios psállentes perturbat.
Horum autem transgressó-
res, illius Horæ in qua
circa prædicta excésserint,
vel aliá majóri, prout
transgressiónis grávitatis
exégerit, plectantur mulc-
tá. Tu autem, Dómine,
miserére nostrí.

R. Deo grátias.

JEUDI.

Ex Concílio Basileensi.

Anno 1435. Sessione 21.

Canone V. acceptato in
Concílio Senonensi, anno
1460.

Quoscumque Beneficiá-
tos, síve in sacris con-
stitutos, cum ad Horas Ca-
nónicas teneantur, admo-

net hæc sancta Synodus,
si orationes suas Deo accep-
tas fore cupiunt, ut non
ingúttute vel interdentes,
seu deglutiendo aut syn-
copando dictiones, nec
colloquia, vel risus inter-
micendo; sed síve soli,
síve associati, diurnum
nocturnumque Offícium
reverenter verbisque dis-
tinctis péragent, ac tali
loco, undè à devotíone
non retrahantur, ad quam
se dispónere & præparare
debent, juxtà id quod
scriptum est: Ante oratió-
nem præpara ánimam
tuam, ne sis quasi qui ten-
tat Deum. Tu autem,
Dómine, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

VENDREDI.

Ex Synodo Diocesána Me-
diolanensi quarta, sub
sancto Cárolo.

Ann. 1574. Decr. 20. & 21.

Sacerdos, Clericusve sa-
cris initiátus, aut Ec-
clesiásticum beneficium
óbtinens, ne morbi qui-
dém causá quo laborat,
Canonicarum Horarum
Offícium omittat, nisi is
ita grávitè morbo laboret,
ut planè sentiat se illius
gravitate impediri quómi-
nús stas preces horárias
recitare possit.

CXXXVJ *Canons de la XIII. sem. après la Pent.*

S A M E D I.

Ex Synodo Diocésana Mediolanensi undécima, sub sancto Carolo.

Anno 1584.

Monit. de divinis Officiis.

Martyrologii usum in perpétuum deinceps ita retineri mandamus, ut in Metropolitana Basilica recitari solitum, in omni Collegiata Ecclesia tam urbis quam Diocesis de more in Choro recitetur. Sacerdotes & sacris initiatos, qui divini Officii in Choro collegiatim recitandi lege devincti non sunt, hortamur, ut idem quoque institutum usumque cum Patrum regulis congruentem piâ sollicitudine suscipiant. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo grâcias.

XIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Toletano undécimo.

Anno 675. Cap. 3.

Universusque Provincie Pontifices, Rectoresque Ecclesiarum unum eundemque in psallendo teneant modum, quem in Metropolitana sede cognoverint institutum. Sic enim justum est,

ut inde unusquisque sumat regulas magistrerii, unde honoris consecrationem accepit: ut, juxta Majorum decreta, sedes quæ unicuique Sacerdotalis mater est dignitatis, sit & Ecclesiasticæ magistrationis. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo grâcias.

L U N D I.

Ex Statutis Synodalibus Joannis d'Orleans, Archiepiscopi Tolosani.

Anno 1531. Tit. 59.

Precipimus omnibus Rectoribus, & Vicariis curam animarum actu habentibus, & exercentibus in nostra Diocesi, quatenus ipsi in Canonice Horis dicendis, administratione Sacramentorum, in Missæ, & divini servitii celebratione assumant usum nostræ Diocesis. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo grâcias.

M A R D I.

Ex Concilio Aquisgranensi.

An. 816. Lib. 1. Cap. 131.

Studendum solertè est, ut cum Ecclesiam, vel ad divinæ laudis debita solvenda, vel ad Missarum solèmnia intramus, sem-

per Angélicæ præsentia
mémores, cum timóre &
veneratióne competenti,
cæleste compleámus of-
ficiúm. Tu autem, Dó-
mine, miserére nostrí.

ꝛ. Deo grátias.

MERCREDI.

Ex Concílio Aquisgra-
nensi.

Anno 816. L. 1. C. 137.

Studendum summópe-
re Cantóribus est, ne
donum sibi divinitus col-
látum vítiis fœdent; sed
pótius illud humilitate,
castitate & sobrietate, &
ceteris sanctárum virtú-
tum ornamentis exor-
nent: quórum melódia
ánimos pópuli circumstan-
tis ad memóriam amorem-
que cæléstium, non so-
lum sublimitate verbó-
rum, sed étiam suavitate
sonórum, quæ dicuntur,
érigat. Psalmi in Ecclesia,
non excelsis atque inordi-
nátis seu intemperátis vó-
cibus, sed planè ac dilú-
cidè & cum compuncti-
one cordis recitentur; ut
& recitántium mens illó-
rum dulcédine pascátur,
& audiéntium aures illó-
rum pronuntiatióne de-
mulceantur. Tu autem,
Dómine, miserére nostrí.

ꝛ. Deo grátias.

JEUDI.

Ex Concílio Bituricensi.

An. 1584. Tit. 14. de Pue-
ris Choristis. Can. 2.

Sit Puerórum Choristá-
rum rector aut præ-
ceptor bonæ & probatæ
vitæ & fidei, qui Músi-
cam & ritum Ecclesiæ ri-
tè cálleat: qui sédulo eos
dóceat, qui cum illis ci-
bum sumat, nec aliò di-
vertat: curam eórum gé-
rat, tum ánimi, tum cór-
poris; eos ad Ecclesiám
ducat & redúcat; & nun-
quàm, nisi eo duce, ex-
trà domum incédere sinat.
Tu autem, Dómine, mi-
serére nostrí.

ꝛ. Deo grátias.

VENDREDI.

Ex Concílio Parisiensi.

An. 1528. Decr. 17.

Curent Sacerdótes &
Clérici sic suos cantus
institúere, ut modestá ho-
nestâque psallendi gravi-
tate, placidâque modu-
latiône próvoquent exci-
tentque ad devotióne.
Organórum usum Eccle-
sia à Pátribus ad cultum
servitiumque divinum re-
cépit. Nólumus itaque
quòd orgánicis instrumen-
tis résonet in Ecclesia las-
civa melódia, sed sonus
omnínò dulcis, qui nihil

cxxxvii] *Canons de la XIV. sem. après la Pent.*
præter hymnos divinos & omnia adjicientur vobis.
cântica spirituália repræsentet. Tu autem, Dómine, &c.

LUNDI.

SAMEDI.
Ex Concíliis * Colonienfi,
& ** Tolosáno.

Ex Concílio Remensi.
Anno 1583. Tit. 3. De
Cult. div.

* Anno 1536. Part. 9.
Cap. 14. ** An. 1590.
Part. 3. C. 1.

Benedicentur campána, ut sint tubæ Ecclésiæ militantis, quibus vocétur pópulus ad conveniendum in Templum, & audiendum verbum Dei... His postquam consecratæ fuerint, leves inhonestæque cantiúculæ non pulsentur.

XIV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concílio Colonienfi
primo.

An. 1536. Part. 3. C. 13.

Utinam optando à Deo óptimo máximo conséqui possimus, ne quisquam lucri causâ divinis interesset, alióqui non accessurus sacra, vélui quem nummi magis quàm Dei amor in templum trahit, quæstum pietatem esse putantem! Debet Cléricus habere semper menti recónditum Christi verbum: Primùm quærite regnum Dei & justítiam ejus, & hæc

NE cui precum multitúdo aut prolixitas tædium generet, nemoque eórum partem aliquam tãcitus prætereat, aut volubilitate linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerumquè mentem lingua præveniât; póterunt Epíscopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grá-vium virórum judicio, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respondeant, & fácilè ab ómnibus exolvi, piéque decantári possint. Tu autem, &c.

MARDI.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1564. Congr. 5.

QUóniam à primæva Breviárii institutióne, id antiqui Patres voluisse videntur, ut singulis hebdomadis totum Psalterium recitarétur; in Breviário Davidici Psalmi ita per dies singulos disponantur, ut totus Psalmórum liber in unaquaque hebdomada recitétur. Tu autem, &c.

MERCREDI.

VENDREDI.

Ex Concilio Narbonensi.

Ex Concilio Milevitano

Anno 589. Can. 2.

secundo.

PER quemque Psalmum Glória dicatur omnipotenti Deo: per majores verò Psalmos, prout prolixius fuerint, pausationes fiant; & per quacumque pausationem Glória Trinitatis Domino decantetur.

Anno 416. Can. 12.

PREces vel orationes, seu Missæ quæ probatæ fuerint, sive præfationes, sive Commendationes, sive manuum impositiones, ab omnibus celebrentur, nec aliæ dicantur in Ecclesia; ne fortè aliquid contra fidem, vel per ignorantiam, vel per minus studium, sit compositum.

JEUDI.

Ex Concilio Colonensi primo.

An. 1536. Part. 2. Can. 6.

& 11.

Multo jam ex tempore pio animo desideravimus repurgari Breviaria; nam cum olim à sanctissimis Patribus institutum sit, ut solæ Scripturæ sacre in Ecclesia recitarentur, nescimus quâ incuriâ acciderit ut in earum locum successerint alia cum his neutiquam comparanda, atque interim historiæ Sanctorum tam inculte, ac tam negligenti judicio conscriptæ, ut nec auctoritatem habere videantur, nec gravitatem. Tu autem, Domine, miserere nostri.

ꝛ. Deo grâcias.

SAMEDI.

Ex Concilio Colonensi primo.

An. 1536. Part. 2. Cap. 7.

Sunt in Clero zelum quidem Dei habentes, sed non secundum scientiam; qui privatis affectibus ducti, efficiunt ut nova Festa & Officia præter Ecclesiæ auctoritatem sollemniter celebrentur. Quo interim fit ut præces horariæ, ac reliqua publicè recepta, pro affectu cujuscumque facile noventur; id quod nobis non satis probatur. Quod si his affectibus singulorum indulgèbitur, tandem antiquus ritus penitus evanesceret.

Des Prières pour les Morts ; des Sépultures , & des Cimetieres.

XV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Emeritensi.

Anno 666. Can. 19.

PRO Ecclesiis in quibus Presbyter iustus fuerit per sui Episcopi ordinationem præesse, singulis diebus Dominicis sacrificium Deo procuraret offerre ; & eorum nomina à quibus eas Ecclesias constat esse constructas, vel qui aliquid his Ecclesiis videntur aut visi sunt contulisse, tempore Missæ, si ab hac decesserunt luce, cum defunctis fidelibus recitentur. Tu autem, &c.

LUNDI.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. Part. 2. C. 10.

SANCTA & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur. Id Párochi sedulo præstábunt. Nullus, inficio vel non approbante Episcopo, mortuum in funere hábita oratione laudábit. Cóncio tamen aliqua haberi póterit, quâ humanæ tantum miseriæ, status, mortis iudicisque necessitas qualitasque def-

cribétur. Tu autem, Domine, &c.

MARDI.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 25. Dec. de Purgatorio.

CURENT Episcopi ut fidelium vivorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, elemosynæ, aliaque pietatis opera quæ à fidelibus pro aliis fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundum Ecclesiæ instituta piè & devotè fiant : & quæ pro illis ex testatorum fundationibus vel aliâ ratione debentur, non perfunctoriè, sed à Sacerdotibus & Ecclesiæ ministris, & aliis qui hoc præstare tenentur, diligenter & accuratè persolvantur.

MERCREDI.

Ex Tractatu Jonæ Aurelianensis Episcopi, de Institutione Laicali.

An. 830. Lib. 3. Cap. 15.

NULLATENUS audiendi sunt illi qui dicunt quod nullæ aliæ elemosynæ opitulári possint defunctis, nisi solummodo quæ Sacerdotibus dantur,

& sacrificia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorantia, aut certè aliòrum persuasione falluntur. Sancta quippè mater Ecclesia pro defunctis suis non solum sacrificia altaris, sed etiam quascumque alias elemosynas offerre consuevit.

JEUDI.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. Part. 2. Cap. 10.

Mortuos intrà Ecclesiam, multò minùs propè altare sepeliri non ita facilè permittatur, nisi eos, quos Ecclesiastica dignitas, aut generis prerogativa, aut omnibus perfecta virtus illustriores reddiderit, ita tamen, ut supra soli planitiem sepulcri moles non attollatur.

VENDREDI.

Ex Concilio Tolosano.

An. 1590. Part. 2. Cap. 10.

Pecuniarias super funere, exequiisque defunctorum pactiones fieri

non permittant; & si quæ factæ fuerint, irritas declarent Episcopi; & si opus fuerit, mandatoque minùs parentes Presbyteros nacti fuerint, eos quæ decet severitate puniant. Tu autem, Dòmine, miserere nostri.

Et Deo grátias.

SAMEDI.

Ex Concilio Mediolanensi quarto, sub sancto Cápulo.

Anno 1576. Part. 1. Tit. 14. & 17.

Cæmetéria ut muro, vel alias, tutè undiquè sepiantur, & eorum ingressus bestiis occludatur, curet Episcopus diligenter. In eorum medio crux firmiter erecta sit. Cæmetéria Rectori aut etiam aliis usui ne sint, res profanas onerave asportantibus, hæcque & illæ per Ecclesiam sacraque loca, quasi per viam publicam transeuntibus. Tu autem, &c.

De l'éloignement que les Clercs doivent avoir pour l'ambition.

XVI. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex sancto Ambrósio,
Episcopo.

*Epistolâ 63. ad Vercell.
scriptâ an. 396. in Decr.*

Gr. dist. 63. Et lib. 1.

Offic. cap. 22.

NEophytus prohibetur ordinari, ne extollatur superbiâ. Tamen, si non deest humilitas competens sacerdotio, ubi causa non hæret, vitium non imputatur. . . . Ergò bonis actibus & sincero proposito nitendum ad honorem arbitror Ecclesiasticum, ut neque resupina arrogancia, vel remissa negligentia sit, neque turpis affectatio & indecora ambitio. Ad omnia abundat animi directa simplicitas, satisque seipsa commendat.

LUNDI.

Ex Epistola sancti Leonis
Papæ, ad Episcopos
Mauritaniæ Cæsariensis.

Script. ann. 440. Cap. 4.

SI ad honores mundi sine suffragio temporis, sine merito laboris, indignum est pervenire; & no-

tari ambitus solent, quos probitatis documenta non adjuvant: quam diligens & quam prudens habenda est dispensatio divinarum munerum & cœlestium dignitatum, ne in aliquo Apostolica & Canonica decreta violentur, & his Ecclesia Domini regenda credatur, qui (sunt) legitimarum institutionum necicii, & totius humilitatis ignari.

MARDI.

De Sermone Synodali Stephani, Tornacensis Episcopi.

Anno 1197. Serm. 1.

Non quid fiat, sed quid fieri debeat, attendamus. Generalis enim est regula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdote, summo, medio, infimove, ut (ad regimen) quaratur cogendus, rogatus recedat, invitatus fugiat; sola illi suffragetur necessitas se non excusandi. Si aliter factum est, vitiata est regula, & perdidit officium suum. Inter hæc clamat legis austeritas, stat rigor Canonum intrare

Canons de la XVI. sem. après la Pent. cxliij
volentes arcens. Tu autem, Dómine, miserere nostrí.

R. Deo grátias.

MERCREDI.

Ex Concílio Coloniensi quinto.

An. 1536. Part. 2. C. 23.

Quis ignorat Cléricum in medio Ecclesiæ esse tanquam eum qui ministrat? Quare meminérimus officii nostri potius quam dignitátis; neque enim ad dominationem vocati sumus, sed ad opus.

JEUDI.

Ex libro sancti Bernardi de Consideratione ad Eugénium Papam.

L. 4. Cap. 4. Ann. 1148.

Curæ tibi máximè sit introducere tales, quos postmodum introduxisse non pœniteat. Itaque non volentes, neque currentes assúmto, sed cunctantes, sed tenentes: etiam coge illos, & compelle intráre.

VENDREDI.

Ex libro secundo sancti Gregórii, Papæ, de Régula pastoráli.

An. 590. Part. 2. Cap. 6.

Sit Rector benè agentibus per humilitatem socius, contrá delinquen-

tium vicia per zelum justitiæ erectus; ut & bonis in nullo se præferat, & cum pravórum culpa éxigit, potestatem prótinus sup priorátús agnoscat: quatenus & honóre suppresso, æqualem se súbditis benè vivéntibus députet, & erga perversos jura rectitudinis exercere non formidet. Tu autem, Dómine, miserere nostrí.

R. Deo grátias.

SAMEDI.

Ex Epístola Innocéntii Papæ tertii ad Episcopum Calaritanum.

Anno 1206. Decr. Lib. 1. tit. 9. de renuntiatione.

Si humilitátis causâ descúlmine quæris Pontificáli descendere, eo ipso humilitátis vidéris erigere malè vérticem, quòd te nimis in resignandi propósito exhibes pertinacem; quia tunc in te veram humilitatem custódies, cum & per eam locum sublimem fúgies, & per obedientiam non dimittes. Facilius indulgétur ut mónachus ascendat ad Præsulatum, quam Præsul ad mónachatum descendat. Tu autem, Dómine, miserere, nostrí. R. Deo grátias.

*Des Ecoles, des Séminaires, & des Conférences
Ecclesiastiques.*

XVII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Aquilgranensi.

An. 816. Lib. 1. C. 135.

In custodiendis & spirituâ-
liter erudiendis adoles-
centibus, qui in congrega-
tione sibi commissa eru-
diuntur, talis à Prælâtis
constituendus est, qui eô-
rum curam summâ gerat
indûstriâ, eosque ita arc-
tissimè constringat, quâ-
liter Ecclesiâsticis doctrinis
îmbûti, & armis spirituâ-
libus indûti, & Ecclesiâ
utilitatibus decenter parê-
re, & ad gradus Ecclesiâs-
ticos possunt promovêri.

LUNDI.

Ex Concilio Cabilonensi
tértio.

Anno 813. Can. 3.

Episcopi Scholas consti-
tuant, in quibus sa-
cræ Scripturæ documenta
discantur, & tales ibi eru-
diantur, quibus méri-
tò dicâtur à Dômino: Vos estis
sal terræ.

MARDI.

Ex Concilio Vasensi tértio.

Anno 529. Can. 1.

Presbyteri in paróchiis
constitûti, juniôres

lectôres, quantoscumque
habúerint, secum in do-
mo recípiant, & eos quô-
modò boni patres spirituâ-
liter nûtriant; psalmos pa-
râre, divinis lectiônibus
însistere, & in lege Dô-
mini erudire contendant.

MERCREDI.

Ex Concilio Lateranensi
tértio.

Anno 1179. Cap. 18.

Ne paupéribus qui pa-
rentum ópibus juvá-
ri non possunt, legendi &
proficiendi opportúnitas
subtrahátur, per unam-
quamque Ecclesiâ Cathedra-
lem magistro, qui Clé-
ricos ejusdem Ecclesiâ, &
Scholâres pauperes dóceat,
cômpetens âliquod bene-
fícium assignétur: quo do-
centis necéssitas sublevé-
tur, & discéntibus via pâ-
teat ad doctrinam.

JEUDI.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1546. Sess. 5.

de Reform. C. 1.

Sacro sancta Synodus
spis summórum Ponti-
ficum & próbatórum Con-
ciliórum constitutiônibus
inhærens, ne cælestis sa-
crórum

etorum librorum thesaurus neglectus jaceat, statuit quoddam in Ecclesiis in quibus Præbenda seu aliud quovis nomine nuncupatum stipendium, pro Lectoribus sacrae Theologiae deputatum reperitur, Episcopi eos qui Præbendam seu stipendium hujusmodi obtinent, ad ipsius sacrae Scripturae expositionem & interpretationem compellant. De cetero verò Præbenda aut stipendium hujusmodi non nisi personis idoneis, & quæ per seipsum id munus explere possint, conferantur.

V E N D R E D I.

Ex Concilio Aquensi.
Anno 1585. Tit. de Seminariis.

Seminarii institutio quam utilis sit ac necessaria ad Cleri disciplinam in singulis Ecclesiis propagandam, animarumque salutem procurandam intelligi potest. In Seminario, ubi commode potest, præter

cetera quibus & ad pietatis exercitationem & ad litterarum doctrinam adolescentium animi erudiantur, studium etiam sacrarum rituum, historiaeque omnis Ecclesiasticae certis diebus & horis instituatur. Episcopus Seminarium visitet, in eoque visitationis munere adhibitis etiam, si modo ei videbitur, aliis doctis & piis viris, tum de magistrorum & rectorum diligentia, tum de progressibus quos in vitae disciplina & in studiis Seminarii Clerus fecerit, accuratè inquiret.

S A M E D I.

Ex Concilio Aquilicensi.
Anno 1596. Tit. 18.

Congregatio casuum conscientiae singulis mensibus nunquam præmittatur, ad congregationem convocentur omnes. Tempore Congregationum frugalitas servetur inter omnes qui convenient.

De ceux qui ne demandent la pénitence qu'à la fin de la vie.

XVIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Epístola Innocéntii ,
Papæ primi ad Exupé-
rium Tolofánum Epís-
copum.

Script. ann. 405. Num. 2.

QUÆSITUM est quid de
his observári oporteat ,
qui post baptismum
omni tempore incontinen-
tiæ voluptatibus dediti , in
extrémo sine vitæ suæ pœ-
niténtiam simul , & recon-
ciliatióem communiónis
exposcunt. De his obser-
vatio prior dúrior , posté-
rior interveniente mise-
ricórdiâ inclinátior est.
Nam consuetúdo prior té-
nuit , ut concederétur eis
pœniténtia , sed commú-
nio negarétur. Nam cum
illis temporibus crebræ
persecutiónes essent , du-
riórem remissiónem fecit
temporis conditio : sed
posteaquàm Dóminus nos-
ter pacem Ecclésiis réddi-
dit , jam terróre depulso ,
communióem dari abe-
úntibus placuit propter
Dómini misericórdiam ,
quasi Viaticum profectúris.
Tribúitur ergò cum pœni-

téntia extrémá Commú-
nio , ut hómines hujús-
modi vel in suprémis suis
pœnitentes , misérante Sal-
vatore nostro , à perpétuo
exítio vindicentur.

LUNDI.

Ex Epístola decretáli quar-
ta sancti Cœlestíni Papæ
ad Episcopos Gállia.

Anno 428. num. 3.

SALUTEM hómíni adimit
Siquis mortis tém-
pore sperátam præteriti
pœniténtiam denegarit ;
& desperávit de clemén-
tia Dei , qui eum ad sub-
veniendum morienti suf-
ficere vel momento posse
non crédidit. Vera ergò
ad Deum convérsio in úl-
timis positórum mente
pótiùs est æstimanda , non
tempore. Cum ergò sit
Dóminus cordis inspec-
tor , quovis tempore non
est deneganda pœniténtia
postulanti , cum illi se
óbliget júdici , qui occul-
ta ómnia nóverit revelári.

MARDI.

Ex Concílio Arausicáno.

Anno 441. C. 12. & 13.

SUBITÓ obmutescens ,
Sproùt status ejus est ,

baptizari aut poenitentiam accipere potest, si voluntatis aut praeteritae testimonium aliorum verbis habet, aut praesentis in suo nutu. Tu autem, Domine, &c.

MERCREDI.

Ex Concilio Carthaginensi quarto.

Anno 398. C. 76. & 79.

Qui poenitentiam in infirmitate petit, si casu, dum ad eum Sacerdos invitatus venit, oppressus infirmitate obmutuerit, vel in phrenesim versus fuerit, dent testimonium qui eum audierunt, & accipiat poenitentiam. Et si continuo creditur moriturus, reconcilietur per manus impositionem. Si supervixerit, admoneatur a supradictis testibus, petitioni suae satisfactum, & subdatur statutis poenitentiae legibus, quamdiu Sacerdos qui poenitentiam dedit, probaverit. Poenitentes qui attentè leges poenitentiae exequentur, si casu in itinere, vel in mari mortui fuerint, ubi eis subveniri non possit, memoria eorum & orationibus & oblationibus commendetur. Tu autem, &c.

JEUDI.

Ex Concilio Mediolanensi tertio, sub sancto Carolo.

Anno 1573. Cap. 9.

Si quis morbi vi vel repentino aliquo casu sentum omnem amiserit, ut nihil plane intelligat, Extremæ-Unctionis Sacramentum ei ministrari liceat; si modò, dum usum rationis haberet, pii animi significationem dederit, ut inde judicari possit eum hoc Sacramentum petitum, si adhuc integra mente esset. Tu autem, Domine, miserere nostri.

ꝛ. Deo gratias.

VENDREDI.

Ex Concilio Vasensi primo.

Anno 442. Can. 2.

Pro his qui, poenitentia accepta, in bonae vitae cursu satisfactoriam compunctione viventes, sine communionem, inopinato nonnunquam transitu, in agris aut itineribus praeveniuntur, oblationem recipendam, & eorum funera, ac deinceps memoriam Ecclesiastico affectu prosequendam decernimus. Tu autem, Domine, &c.

S A M E D I.

Ex Epistola decretali sancti
Leónis Papæ ad Kúf-
ticum, Narbonensem
Episcopum.

Anno 443. *Risp.* 7. & 9.

Eorum qui in ægritú-
dine penitentiám ac-
cipiunt, & cum revalúe-
rint, ágere eam nolunt,
culpanda est negligéncia,

sed non pénitús deserén-
da; ut crebris cohortatió-
nibus incitáti, quod ne-
cessáriè experiérunt, fidé-
liter exequantur. Nemo
enim desperandus est, dum
in hoc corpore constitútus
est; quia nonnunquám
quod diffidénciá ætátis
differtur, consílio matu-
rióre perficitur.

De l'Excommunication.

XIX. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex Régula Canonica sancti
Chrodogangi, Metensis
Episcopi.

Script. anno 757. Can. 14.

Cui peccáta non impé-
diunt de Clero, óm-
nibus diébus Domínicis &
Festivitátibus præcláris de-
bet corpus & sánguinem
Dómini nostri Jesu Chris-
ti accíperé; quia Dóminus
in Evángélio dicit: Qui
mandúcat carnem meam,
& bibit sánguinem meum,
in me manet, & ego in eo.
At si indignè quis sacro-
sancta mystéria sumpserit,
hic júdicium sibi mandú-
cat & bibit. Tu autem,
Dómine, miseréte nos-
trí.

ꝯ. Deo grátias.

L U N D I.

Ex Epistola * sancti Leó-
nis Papæ ad Episcopos
Provínciæ Viennensis,
& ex Concílio ** Au-
relianensi quinto.

* Anno 445. *Can. 8.*

** *An. 589. Can. 2.*

Nulli Christianórum
facíle commúnio de-
negétur: nec ad indignan-
tis fiat hoc arbitrium Sa-
cerdótis, quod in magni
reátús ultiónem invítus &
dolens quodámmodò de-
bet inferre ánimus judi-
cantis.. Nullus Sacerdó-
tum quemquam rectæ fidei
hóminem pro parvis & lé-
vibus causis à communió-
ne suspendat, præter eas
culpas pro quibus antiqui
Patres ab Ecclésia arcéri
jussérunt committentes.

MARDI.

JEUDI.

Ex Concilio Parisiensi , aliàs Meldensi.

Ex Conciliis * Arelatensi primo & ** Carthaginensi tertio.

Anno 846. Can. 56.

* Anno 317. Can. 4. & 5.

** Anno 397. Can. 35.

Nemo Episcoporum quemlibet, sine certa & manifesta peccati causa, communione privet Ecclesiasticâ. Anathema autem sine prælata Evangelica admonitione nulli imponat, nisi undè canonica docet auctoritas; quia anathema æternæ est mortis damnatio, & non nisi pro mortali debet imponi crimine, & illi qui aliter non potuerit corrigi.

DE agitatoribus placuit eos, quàm diù agitant, à communione separari; de theatricis & ipsos placuit, quàm diù agunt, à communione separari... Hujusmodi personis conversis vel reversis ad Dominum gràtia vel reconciliatio non negetur.

VENDREDI.

Ex Concilio Tridentino.

Ex Concilio Antiochæno.

Anno 1563. Sess. 25.

de Ref. C. 3.

Anno 341. Can. 2.

Quamvis excommunicationis gladius nervus sit Ecclesiasticæ disciplinæ, & ad continendos in officio populos valdè salutaris; sobriè tamen magnâque circumspèctione exercendus est, cum experientia doceat, si temerè aut levibus ex rebus incutiatur, magis contemni quàm formidari, & perniciem parere potiùs quàm salutem. Tu autem, Domine, miserere nostrî,

Censèmus non licere communicare cum excommunicatis, neque in dómibus convenientes orare pro iis qui in Ecclesia non communicant: neque in alia Ecclesia recipi eos, qui in alia Ecclesia non convèniunt. Si quis autem de Episcopis aut Presbyteris, vel Diaconis seu quilibet ex Clero deprehensus fuerit cum excommunicatis communicare, etiam iste privetur communione, tanquàm qui regulam confundat Ecclesiæ. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

ꝛ. Deo gràtias.

ꝛ. Deo gràtias.

et *Canons de la XX. sem. après la Pent.*

S A M E D I.

De Concilio Aquisgranensi
ex Gregorio magno.

Anno 816. Can. 37.

Pastor quisque vel ab-
solvere indiscretè té-
meat, vel ligare. Is autem
qui sub manu Pastoris
est, ligari témeat, vel in-

julic: nec Pastoris sui ju-
diciam témère reprehendat;
ne etsi injulic ligatus est,
ex ipsa tímida reprehensionis
superbiâ culpa quæ non erat,
hat. Tu autem, Dómine, mi-
ferere nostrî.

ꝛ. Deo grátias.

*De la Conversation des Ecclésiastiques avec les
Laiques & les Femmes.*

XX. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Parisiensi.

Anno 1528. in Decr. mor.

Cap. 25.

In conversatione cum
Lâicis ita se hâbeant
Clérici, ut neque ex ní-
mia familiaritate, aut
conversatione æquali,
reddâtur contemptus di-
gnitatis; neque ex nímia
austeritate, fastu aut pom-
pa superbi aut plus æquo
elâti judicentur: quæ cum
omnibus Sacerdotibus sunt
indecôra & Clericali ôr-
dini multum detrahentia,
tùm illis præcipuè quibus
animarum cura est com-
missa.

L U N D I.

Ex Concilio Remensi.

Anno 1587. Tit. de Cler.

Prohibemus, ne Clé-
rici sacris iniuriati aut

beneficiati se suamque
operam Lâicis quantum-
vis nobilibus addicant ad
rerum domesticarum dis-
pensationem, negotiorum
civilium procuracionem,
aut aliud aliquid vile in-
decorumque ôrdini suo
ministrerunt. Tu autem,
Dómine, &c.

M A R D I.

Ex Concilio Avenionensi.

Anno 1594. C. 32.

Nullus Clericorum é-
tiam forensium Lâi-
cis dôminis inserviat,
nisi forte eorum pœtus
instituat; idque faciat
cum dignitate. Sacerdotes
ut etiã à criminis sus-
picionè abstant, domos
éligant in parte civitatis
honestiore & frequentiore.
Tu autem, Dómine, mi-
ferere nostrî.

ꝛ. Deo grátias.

Canons de la XX. sem. après la Pent. clj

MERCREDI.

Ex Epistola Petri Blesensis
Archidiaconi, ad Clé-
ricos aulae régiae.

*Epist. 150. script. int. ann.
1168. & 1180.*

SCio quia hi qui in ré-
giæ familiaritatis sa-
crarium admittuntur,
multa facere possunt &
dicere quibus pauperis ne-
cessitas sublevetur, fo-
veatur religio, fiat æqui-
tas, Ecclesia dilatetur. In
his, & consimilibus mi-
sericordiae operibus, de-
sideranda plerumque cum
Principibus conversatio
Clericorum. Verumtamen
sua interest, ne ministé-
rium vigilantiae pastoralis
evacuent, sed sint in
conspectu Regum suae sem-
per conditionis memores.

JEUDI.

Ex Concilio Carthaginensi
tértio.

Anno 397. Can. 25.

CLerici ad viduas vel
virgines, nisi jussu
vel permissu Episcoporum
& Presbyterorum, non
accédant: & hoc non
soli faciant, sed cum Clé-
ricis, vel cum his cum
quibus jusserit Episcopus
aut Presbyter. Sed nec ipsi
Episcopi aut Presbyteri
soli habeant accessum ad

hujusmodi feminas, nisi
aut Clerici praesentes sint,
aut graves aliqui Chris-
tiani.

VENDREDI.

Ex Concilio Matisconensi
primo.

Anno 581. Can. 2.

Nullus Episcopus,
Presbyter, Diaconus,
Clericus, vel qui-
cumque secularis, in mo-
nasteriis Puellarum, nisi
probatae vitae, & aetatis
profectae, praeter utilita-
tem aut quamcumque re-
parationem monasterii, ad
quascumque earum neces-
sitates, habitare, aut se-
cretas collocutiones habé-
re praesument; nec extra
salutatorium aut orato-
rium ulterius ingredi per-
mittantur.

SAMEDI.

Ex Concilio Foro-Julien-
si in Istria.

Anno 791. Can. 12.

Monasteria Puella-
rum, quae sub dis-
ciplina regulae degunt, ob-
struuntur munitis claustris,
nullo pateant, nisi forte
summa compellente ne-
cessitate, aditu virorum.
Sed neque Presbyteri,
vel Diacones, vel qui-
libet de Clero, vel
etiam Archimandritis,

clij *Canons de la XXI. sem. après la Pent.*
quasi visitationis vel prædicationis causâ, sine permissu Episcopi civitatis, ut decet & honestè convenit, adire illuc licentius se existimet.

Avec quel soin les Clercs doivent fuir l'avarice.

XXI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio * Moguntino,
& ** Capitulari Herardi Turonensis Archiepiscopi.

* Anno 813. C. 44.

** Anno 858. Cap. 35.
& 132.

Oblationem & pacem in Ecclesia facere jūgiter admoneatur pōpulus Christianus; quia oblatio sibi & suis magnum est remedium animarum, & in ipsa pace vera unanimitas & concordia demonstratur.... Decimæ & fideliter à pōpulis dentur, & canonicè à Presbyteris dispensentur. (Eisdem) nullus Sacerdotum cum lite & jūrgio suscipiat, sed prædicatione magis & admonitione.

LUNDI.

Ex libro secundo sancti Ambrōsii Episcopi, de officiis Ministrorum.

Script. circa an. 391. C. 21.

Decet Dei ministrum esse benignum, juf-

tum, non alièni cupidum, imò de suo jure potius cedentem aliqua, si fuerit lacesitus, quam alièna jura pulsantem; fugitantem litium, abhorrentem à jūrgiis, redimentem concordiam & tranquillitatis gratiam: siquidem de suo jure virum bonum aliquid relaxare, non solum liberalitatis, sed etiam plerumquè commoditatis est.

MARDI.

Ex Concilio Carthaginensi quarto.

Anno 397. Can. 56. 57. 58. 92. 93. & 94.

Clericus qui adulationibus & proditiōibus vacare (suis rebus) deprehenditur, ab officio degradetur. Clericus maledicus, maxime in Sacerdotibus, cogatur ad postulandam veniam; nec unquam ad officium absque satisfactiōe revocetur. Ejus qui frequenter litigat, & ad causandum facilis est, testimonium ne-

Canons de la XXI. fem. après la Pent. cliij
mo absque grandi exámine recipiat. Sediti-
onarios statúimus nunquam ordi-
nandos Cléricos, sicut nec
usurarios, & injuriarum
suarum ultores.

MERCREDI.

Ex Concílio Parisiensi
sexto.

Anno 829. Lib. 1. Cap. 13.

Cum nullus Christiá-
nus thesauros in ter-
ra, sed potiùs secundum
Dómini sententiam in cœ-
lo recóndere debeat; ca-
vendum summóperè Sacer-
dótibus, ut ab avaritiæ
peste quæ est idolórum
servitus, & cupiditate quæ
radix ómnium malórum
est, suosque sectatóres à
regno Christi excludunt,
se comescant; quóniam
dignè non possunt súbdi-
tis prædicare, ut ab his se
abstineant, cum ipsi his,
quòd valdè dedecens, imò
periculósum est, se man-
cipaverint.

JEUDI.

Ex Concílio Mediolanensi
quarto.

Anno 1576. Part. 3. Tit.
Monitiones.

Non séculi vos merca-
tóres, non mamónæ
ministri estis, sed
Christi. Nolite thesaurizá-
re vobis thesauros in ter-

ra, sed bonórum óperum
abundantiã cum caritate
conjunctã, facite thesau-
ros in cœlis. Studete vos
lucrari ánimas Deo, & cœ-
leste hórreum augere.

VENDREDI.

Ex Concílio Moguntino.

Anno 1549. Cap. 92.

Execrábilis quorum-
dam Sacerdótum avaritia usquè ad Sacramen-
tórum ipsórum contemp-
tum & injúriam nonnun-
quam irrumpit; dùm sine
numerato pretio conferte
Sacramenta detrectant. Tu
autem, &c.

SAMEDI.

Ex Concílio Parisiensi.
An. 1212. Part. 1. Cap. 11.

Aviris Ecclesiasticis
extirpare volentes, prohi-
bémus ne pro defunctorum
annalibus vel triennalibus
vel septennalibus Missá-
rum faciendis, Láici, vel
alii dare aliquid vel legare
cogantur in testamento,
ne super his aliqua pãctio
vel exãctio, vel sub ali-
qua alia specie palliata à
Sacerdótibus vel aliis me-
diatóribus fiat; & ne su-
perfluã multitudinẽ tá-
lium annalium se ónerent
Sacerdotes: ad quæ explen-
da honestè sufficere non

eliv *Canons de la XXII. sem. après la Pent.*
possint, & propter quæ autem, Dómine, mise-
ipfos oporteat habere con- tere nostri.
ductitios Sacerdotes. Tu R. Deo grátias.

*De la Puissance Civile & Ecclésiastique, & de
l'obéissance qu'on leur doit.*

XXII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Capitularibus Herardi,
Turonensis Archiepís-
copi.

Anno 850. n. 39.

Doceantur plebes Epís-
copis humiliter ac
reverenter in cunctis obe-
dère, & quod eorum in-
júria referatur ad Deum,
cujus summâ legatione
funguntur; & ut Reges
vel Príncipes, pro quibus
orare, quibusque propter
Deum subdi præcipimur,
nullus maledicere vel de-
trahere præsumat.

LUNDI.

Ex sancto Joanne Chry-
sostomo.

*Homil. 23. in epist. ad
Rom. ante anno 397.*

Apóstolus movens ra-
tiones eas quæ Potes-
tátibus ex debito obedire
jubent, ostendit quod ista
imperentur omnibus, &
Sacerdotibus, & Móna-
chis, non solum seculari-
bus: id quod statim in
exórdio declárat, cum di-

cit: Omnis ánima Potes-
tátibus supereminéntibus
súbdita sit; etiam si Após-
tolus sis, si Evangelista, si
Prophéta, sive quisquis
tandem fueris: neque
enim pietátem subvertit
ista subjéctio. Et non sim-
pliciter dicit, Obédiat;
sed, Súbdita sit. Est au-
tem prima constitutiónis
hujus justitia, & quæ &
fidélibus cogitacióibus ac
méntibus omninò decóra
est & honesta; nimirum
quod à Deo ira ordiná-
tum sit: non enim est po-
testas nisi à Deo.

MARDI.

Ex Concílio Parisiensi
sexto.

Anno 829. Lib. 1. Cap. 3.

Príncipáliter totius
sanctæ Dei Ecclésiæ
corpus in duas exímias
persónas, in Sacerdotá-
lem videlicet & Regálem,
sicut à sanctis Patribus trá-
ditum accépinus, divisum
esse nóvimus. De qua Ge-
lásius Románæ sedis vene-
rábilis Epíscopus ad Ana-

tásum Imperatorem ita scribit: Duo sunt, inquit, Imperátor auguste, quibus principáliter mundus hic régitur; auctóritas sacra Pontíficum, & Regális potestas: in quibus tantò grávius pondus est Sacerdotum, quantò é-tiam pro ipsis Régibus hó-minum in divíno redditú-ri sunt exámine ratiónem.

MERCREDI.

Ex Concílio Parisiensi,
áliàs Meldensi.

Anno 846. Can. 15.

SI quis potestáti régíæ, quæ non est, juxtà Apóstolum, nisi à Deo, contumáci ac infláto spí-ritu contrà auctoritátem & ratiónem, pertináciter contradícere præsumpserit, & ejus justis ac rati-onabilibus impériis secun-dum Deum & auctoritátem Ecclesiásticam ac jus civile obtemperáre irrefragabíliter nolúerit, ana-thematizétur.

JEUDI.

Ex Concílio Cabilonensi
secundo.

Anno 813. Can. 20. & 21.

SI inter omnes fidéles pax & concórdia ha-benda est, multò magis inter Epíscopos & Cómi-tes esse debet, qui post

Imperiális (seu Regális) ápicis dignitátem pópulum Dei regunt. Ita enim in-ter se concordáre debent, ut altérutrum sibi ad Dei servítium peragendum & ministérium suum explen-dum non solùm non nó-ceant, quin pótiùs admi-nículo sint. Comítibus ve-rò & Judícibus hoc sum-móperè observandum est, ut justè júdicent, & ne-quáquam in júdicio mú-nera seu persónas accí-piant, dicente Dómino: Non accípies persónam nec múnera; quia múnera excæcant óculos sapien-túm, & mutant verba jus-tórum. Sed & ministros justos habére debent, ne fortè eórum avarítià & ra-pacitáte pópulus gravétur. Tu autem, Dómine, mi-serére nostrí.

Et Deo grátias.

VENDREDI.

Ex Concílio Turonensi
tértio.

Anno 813. Can. 49.

Admonendi sunt à Sa-cerdótibus dómíni subditórum, ut circà suos piè & misericórditer agant; nec eos quálibet injustá occasione condemnent, nec vi ópprimant, nec il-lórum substantíolas injus-

clvj) *Canons de la XXIII. sem. après la Pent.*

tè tollant, nec ipsa debita quæ à subditis reddenda sunt, impiè ac crudèlitér exigantur.

S A M E D I.

Ex Concilio Arelatenſi ſexto.

Anno 813. Can. 17.

Noverint (Episcopi) sibi curam populorum & pauperum in protegendis iisdem ac defendendis impoſitam. Ideo-

que dum conſpiciunt Judices ac Potentes pauperum oppreſſores exiſtere, prius eos Sacerdotali admonitione redarguant; & ſi contempſerint emendari, eorum insolentia Regis auribus intimetur; ut quos Sacerdotalis admonitio non flectit ad iuſtitiam, Regalis potestas ab improbitate coërceat. Tu autem, &c.

Des Miracles. Des Reliques & des Images des Saints.

XXIII. DIMANCHE après la Pentecôte.

Ex Concilio Carthaginenſi quinto.

Anno 398. Can. 14.

Placuit ut altaria quæ paſſim per agros & per vias tanquam memoria Martyrum conſtruuntur, in quibus nullum corpus aut reliquia Martyrum condita probantur, ab Episcopis qui locis eiſdem præſunt, ſi fieri poteſt, evertantur. Si autem hoc propter tumultus populares non ſinitur, plebes tamen admoneantur, ne illa loca frequentent; ut qui rectè ſapiunt, nullà ibi ſuperſtitione devincti teneantur. Tu autem,

Domine, miſere nòſtri.

R. Deo grátias.

L U N D I.

Ex Concilio Carthaginenſi quinto

Anno 398. Can. 14.

Nulla memoria Martyrum probabiliter acceptetur, niſi ubi corpus, aut aliqua certæ reliquia ſunt, aut origo aliqujus habitacionis, aut poſſeſſionis vel paſſionis fideliffimà origine traditur. Nam quæ per ſomnia & per inanes quaſi revelationes quorumlibet hominum ubicumquæ conſtituuntur altaria, omnino reprobandentur. Tu autem, Domine, &c.

M A R D I.

MARDI.

Ex Concilio Lateranensi
quarto.

Anno 1215. Tit. 62.

Inventas de novo (Reliquias) nemo publice venerari presumat, nisi prius auctoritate Pontificis fuerint approbatae. Praelati vero non permittant illos qui ad Ecclesias causae venerationis accedunt, vanis figmentis aut falsis decipi documentis. Tu autem, &c.

MERCREDI.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1563. Sess. 25. Decr.
de Invoc. SS.

Omnis superstitio in Sanctorum invocatione, Reliquiarum veneratione, & imaginum sacro usu, tollatur, omnis turpis quaestus eliminetur, omnis denique lascivia vitetur; ita ut procaci venustate imagines non pingantur nec ornentur: & Sanctorum celebratione, ac Reliquiarum visitatione, homines ad comestationes atque ebrietates non abutantur, quasi festi dies in honorem Sanctorum per luxum ad lasciviam agantur. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

Mont. Etc.

JEUDI.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1563. Sess. 25. De
Reliq. & Invocat. SS.

Statuit sancta Synodus nemini licere ullo in loco, vel Ecclesia, etiam quomodolibet exempta, ullam insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit: nulla etiam admittenda esse nova miracula, nec novas Reliquias recipiendas, nisi eodem recognoscente & approbante Episcopo. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

VENDREDI.

Ex Concilio Mediolanensi
primo.

Anno 1565. Part. 1. C. 7.

Caveant Episcopi ne quid pingatur aut sculpatur, quod veritati Scripturarum, traditionum, aut Ecclesiasticarum historiarum adversetur; ne cuius lectio prohibetur, ejus imago populo proponatur. Historiae quoque, quibus neque Ecclesia, neque probati Scriptores auctoritatem ullam dederunt, sed sola vulgi vanam opinionem commendantur, effingi prohibeantur. Deiu-

clviii *Canons de la XXIV. sem. après la Pent.*

dè uniuscujusque imàginis os, corpus, còrporis hàbitum & itatum, ornàtum & locum inspiciendum curent Epíscopi; ut hæc ómnia ad protótypi dignitatem & sanctitatem apta sint & decóra, atque imàginis inspectiõne pietas excitetur. Tu autem, Dómine, &c.

S A M E D I.

Ex Concilio Tolosáno.

An. 1190. *Part. 2. Can. 15.*

Indecòrè non vestiantur, ornenturve imàgines. Quæ verò aut mutilæ, aut fractæ, aut vetustate consumptæ àliqui parte fuerint, eæ si fieri possit, reficiantur, sin minus sacrário recondantur.

Des Hérétiques.

XXIV. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex Constitutionibus quæ Apostolicæ dicuntur.

Script. seculo IV. Lib. 6. Cap. 18.

Impios hæreticos non pœnitentes discludite & semovete à fidelibus, & eis Ecclesiam Dei interdicit; ut omnibus modis ab eis declinent, neque ulla cum eis sit sermónis aut precatiõnis communitas. Hí enim sunt adversarii & insidiatores Ecclesiæ, qui corrumpunt gregem, & fœdant hæreditatem: de quibus Dóminus acerbè & rigide pronuntiavit esse pseudochristos & falsos magistros, qui in Spíritum gratiæ blasphemii fuerunt, & donum ejus post grátiã contu-

meliòsè aspernati sunt. Tu autem, Dómine, &c.

L U N D I.

Ex Concilio Remensí.

Anno 625. *Cap. 4.*

Si qui Hæretici adhuc esse suspicantur in Gallíis, à Pastóribus Ecclesiárum perquirantur; & si veráciter fuerint inventi, ad Cathólicam fidem revocentur.

M A R D I.

Ex Synodo Ebroicensí.

An. 1576. *Tit. de Hæreticis.*

Orent assidue Pastores pro Hæreticis, demonstrent se de eòrum perditione ex ánimo dolere, pro eòrum conversione ómnia paratos esse ágere; ut agnoscantur filii Patris sui, qui solem suum oriri facit super bo-

Canons de la XXIV. sem. après la Pent. clix
nos & malos. Tu autem,
Dómine, miserere nostrí.

R. Deo grátias.

M E R C R E D I.

Ex Concílio Laodicéno.

Anno 372. Can. 7.

Qui ab hæresibus con-
vertuntur, non antè
suscipiantur quàm omnes
hæreses anathematizent,
& præcipuè illam quâ de-
tinebantur: tunc nostræ
doceantur fidei Symbo-
lum, & sic mystériis com-
municent sacrosanctis.

J E U D I.

Ex Epístola decretáli sancti
Leónis ad Januárium
Aquileiensem Epíscopum.

Scripta anno 447. Ep. 14.

Presbyteri, sive Diáco-
ni, vel Subdiáconi aut
cujálibet órdis Cléríci,
qui se correctos vidéri vo-
lunt, atque ad Cathólicá fi-
dem quam jamprídèm am-
ferant, rursùm reverti ám-
bunt, priùs erróres suos,
& ipsos auctóres errórum
damnári à se sine ambi-
guitáte fateantur; ut sèn-
sibus pravis étiam peremp-
tis nulla spirandí superfit
occásio, nec ullum mem-
brum tálíum possit socie-
táte violári, cum per óm-
nia illis professio própria
ceperit obviáre; circà

quos étiam illam Cáno-
num constitutiónem præ-
cipimus custodíri, ut in
magno hábeant beneficio
si ademptá sibi omni spe
promotiónis, in quo in-
veniuntur órdis, stabili-
táte perpétuá máneant.
Tu autem, Dómine, mi-
serere nostrí.

R. Deo grátias.

V E N D R E D I.

Ex Concíliis Aurelianénsi-
bus * primo & ** quar-
to.

* Anno 511. Can. 10.

** Anno 541. C. 8.

Si hæretici Cléríci fide-
liter convertuntur, &
fidem Cathólicam íntegrè
confitentur, vel ita dig-
nam vitam morum & ác-
tuum probitáte custó-
diunt, officium quo eos
Epíscopus dignos esse cen-
suerit, cum impólitæ ma-
nûs benedictiône susci-
píant. . . . De his qui post
Baptismi Sacramentum ad
hæresis lapsum descen-
dunt, & agnoscentes reá-
tum ad unitátem fidei Ca-
thólicæ venire desíderant,
in Epíscopórum potestáte
consístat, cum eos viderint
dignam pœniténtiam áge-
re, quandò vel quáliter
communióni prístinæ re-
formentur.

elx *Canons de la XXV. sem. après la Pent.*

S A M E D I.

Ex Concilio Turonensi.

Anno 1236. Tit. 13.

Dispónant Episcopi in suis Diocésibus quáliter de novo conversi eru-

diantur in fide, & còmodè sustententur, & sicut viderint expedire; ne sub paupertatis prætèxu ad vomitum redire cogantur.

Du respect dû aux Eglises, & aux autres lieux saints.

XXV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Aquisgranensi sub Cárolo magno.

Anno 789. C. 71. 72.

Unusquisque vestrùm videat per suam Parochiam, ut Ecclesia Dei usum habeat honorem. Simul & altaria, secundùm suam dignitatem venerentur: & ut sacrificia sanctificata cum magna diligèntia ab eis colligantur qui digni sunt, vel cum honore serventur; & ut secularia negotia vel vaniloquia in Ecclesiis non agantur.

L U N D I.

Ex Concilio Turonensi tertio.

Anno 813. Can. 38.

Sacerdotes debent fides admonere, ut quando ad Ecclesiam veniunt, sine strépitu ac tumultu eam ingrediantur: in qua etiam quamdiù orationis

causâ morantur, nequàm inanes inter se pròferant confabulationes. Sed & tempore quo Missarum solèmnia celebrantur, non solùm ab otiosis & inutilibus verbis, verùm etiam & à perniciosis cogitationibus fúnditùs abstinendum est.

M A R D I.

Ex Concilio Turonensi secundo.

Anno 567. Can. 4.

Laici secus altare, quo sancta mystèria celebrantur, inter Clericos tam ad Vigilias quàm ad Missas stare penitus non præsument; sed pars illa quæ à cancellis versùs altare dividitur, choristantùm psallentium pateat Clericorum. Ad orandum verò & communicandum, Laicis & feminis, sicut mos est, pateant sancta sanctorum. Tu autem, Domine, &c.

MERCREDI.

Ex Concilio Aquileiensi.

Anno 1596. Tit. 16.

ECclésiastri in qua fiunt sacra, & cultus divini peragitur, externis vacare impedimentis convenit. Idcirco decernimus concursationes pauperum quorumcumque, etiam miserabilium, qui celebrantibus & orantibus in Ecclesia impedimento sunt, ab omnibus Ecclesiis, cum sacra fiunt, arcedas esse. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo gratias.

J E U D I.

Ex Concilio Aquensi.

Anno 1585.

Tit. de Ecclesiis, & de Sacristia.

NE quis ad ornanda Templi peristromatis aulaisque utatur, quæ obscenis figuris intexta sint: ne pictas imagines & signa adhibeat, quæ loci sanctitati non conveniant. Pallia aliaque sacra indumenta altarium usus ornatave addita, ad hominis Ecclesiastici vel laici, quavis dignitate præditi, apparatus, aut ad aliarum rerum quæ profanæ sunt, usum sive ornamen-

tum, ne adhibeantur. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo gratias.

V E N D R E D I.

Ex Concilio Vaurensi.

Anno 1368. C. 86.

Cum non deceat sacramentalia, per quæ spiritualium munditiarum consequimur puritatem, materialium sordium contagionibus inquinari, singuli Ecclesiarum Rectores, in quibus Fontes (Baptismales) sunt fundati, eos sic claudi clavibus faciant, & clausos teneri, quod nullus ad illos sordibus patere possit accessus, ne temeraria manus ad immundam contrectationem extendere se valeat commodè; ut per hujusmodi observantiam illius quod inibi percipitur, crescat reverentia Sacramenti.

S A M E D I.

Ex Statutis Synodalibus Joannis d'Orleans, Archiepiscopi Tolosani.

Anno 1531. Tit. 73.

IN Confratris, Comestrationes, Chæoreæ, ludicessent. Spectacula in Ecclesiis penitus fieri inhibemus, prohibentes omnino, ne imagines, cruces, & reliqua dictarum Con-

elxij *Canons de la XXVI. sem. après la Pent.*

fratriarum insignia remaneant in domibus laicorum, sed statim referantur in Ecclesiam. Novas confratrias instituere prohibemus, sine permissione nostra. Tu autem, Domine, &c.

De la Sanctification des Dimanches & Fêtes.

XXVI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Ex Concilio Parisiensi
sexto.

An. 829. Lib. 1. Cap. 50.

Sacerdotes, reges, principes, cunctique fideles summo opere procurant, ut diei Domini debita observatio, nunc usque magna ex parte neglecta, devotius exhibeatur. Si Judæi Sabbatum carnaliter custodientes, eo die ab operibus se abstinere; quanto magis Christi gratia redemptis convenit ut eo die, quo Auctor vite resurrexit, eisque spem resurgendi concessit, ab his se abstineant, & laudibus cælestibus toto cordis animu vacare satagant. Tu autem, &c.

LUNDI.

Ex Concilio Rothomagensi.

Circa annum 650. Concil.

Norm. Edit. 2. p. 10.

Can. 14.

Admonere debent Sacerdotes plebes sub-

ditas sibi, ut pastores vel aratores qui in agris assidue commorantur, vel in sylvis, & ideo velut more pecudum vivunt, in Dominicis & in aliis festis diebus, saltim vel ad Missam faciant, vel permittant venire: nam & hoc Christus pretioso suo sanguine redemit. Quod si neglexerint, pro animabus eorum absque dubio rationem se reddituros sciant. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo gratias.

MARDI.

Ex Concilio Matisconensi
secundo.

Anno 585. C. 1.

*Aderat Missus à Magnulfo
Tolosan. Episc.*

Custodite diem Dominicam quæ nos denudè peperit, & à peccatis omnibus liberavit. Nullus vestrum litium fomitibus vacet, nullus causarum actiones exerceat: nemo sibi talem necessitatem exhibeat, quæ jugum cervi-

cibus juveniorum impo-
nere cogat. Non quia hoc
Dominus noster à nobis
expetit ut corporali absti-
nentiâ diem Dominicum
celebrémus, sed quærit
obediëntiam per quam
nos, terrenis calcatis ac-
tibus, ad cælum usquè
misericorditer pròvehat.
Tu autem, Dómine,
miserere nostrî.

ꝛ. Deo grátias.

M E R C R E D I.

Ex Statútis Synodálibus
Joannis d'Orléans, Ar-
chiepiscopi Tolosani.

Anno 1531. Tit. 77.

Festa quæ sub præcep-
to Ecclesiæ contine-
buntur districtiùs servári
præcipimus. Abominan-
dum síquidem & ímpium
est, si illis dièbus, qui
Deo & Sanctis dedicati
sunt, magis peccatur. Ita-
que monémus omnes súb-
ditos nostros, illis diè-
bus seipfos ferventiùs ad
orationem, & Dei serví-
tium excitare, in Ecclesiá
convenire cum multa re-
verentiâ, sacro adesse, &
concionibus verbi divini,
totosque illos dies divíno
mancipare servítio. Tu
autem, Dómine, miserere
nostrî.

ꝛ. Deo grátias.

J E U D I.

Ex Concílio Arelatensi
sexto.

Anno 813. Can. 16.

Presbyteri pópulo sibi
commisso prædicare
non negligant, ne Domí-
nicis dièbus pública mer-
cáta, neque causatiões,
discepcionesque exer-
ceantur, & penitùs à ru-
ráli & servíli ópere cessé-
tur, his solúmmodò pe-
ractis quæ ad Dei cultum
& servítium pertinere nos-
cuntur. Tu autem, Dó-
mine, miserere nostrî.

ꝛ. Deo grátias.

V E N D R E D I.

Ex Concílio Toletano
tértio.

Anno 589. Can. 23.

Exterminanda omnínò
est irreligiósa consue-
túdo quam vulgus per
Sanctorum Solemnitates
ágere consuevit; ut póp-
uli qui debent divína Offí-
cia attendere, saltationi-
bus & túrpibus invígilent
cánticis, non solúm sibi
nocentes, sed & religio-
sorum officiis obstrepentes.
Hoc etenim ut depel-
látur, sacerdotum & Jú-
dicum à Concílio sancto
curæ committátur. Tu au-
tem, Dñe, miserere nostrî.

ꝛ. Deo grátias.

S A M E D I.

Ex Concilio Moguntino.

Anno 1549. *Can. 61.*

QUOD Dei gloria in ob-
servatione divini cul-
tus magis illustretur, &
fidelium devotio minus
impediatur; diebus Domi-
nicis & Festivitatibus, tri-
pudia, saltationes, quas
damnat Concilium Tole-
tanum (tertium,) & pro-
fana spectacula, non
(sunt) permittenda: si-
mul etiam ludicra qua-
dam a pietate aliena, &
theatris quam templis
aptiora, in Ecclesia non
admittenda. Tu autem,
Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

XXVII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex Concilio Senonensi.

Anno 1460. *Art. 4. Cap. 1.*

DIES Domino sanctifi-
cati nullis servilibus
operibus profanentur, nec
vanitatibus aut voluptati-
bus occupentur; sed divi-
nis vacando Officiis, ex-
positioni & auditioni di-
vinorum eloquiorum,
laudes, vota & sacrificia
Domino offerantur, & ad
hæc omnia populi sæpius
moneantur. Tu autem,
Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

L U N D I.

Ex Concilio Pontigonensi.

Anno 876. *Can. 7.*

SECULARES & fideles Laici
diebus festis, qui in ci-
vitatibus sunt, ad publi-
cas stationes occurrant; &
qui in villis & possessio-
nibus sunt, ad publicum
Officium in plebem festi-
nent: & nullus latibulosa
Missarum in suis domibus
Officia celebrare præsu-
mat sine sui rationabili li-
cèntia Episcopi. Tu autem,
Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

M A R D I.

Ex Concilio Rothoma-
geni.

Anno 1581. *Tit. de Curat.*

& Paræc. Offic. n. 22.

& 33.

SI quæ sint Missæ quæ
ex tenore fundationis
dici debeant die Domini-
co in Ecclesia Parochiali
aut ex devotione, non di-
cantur, nisi ante aut post
Missam Parochialem, aut
saltèm post Communio-
nem factam. Prohibemus
quoque in Ecclesiis quæ si-
mul Collegiatae sunt & Pa-
ræciales, eadem horâ can-
tari Missas Canonicorum,
& Paræcianorum. Tu au-
tem, Dñe, miserere nostri.

R. Deo gratias.

MERCREDI.

Ex Concilio Tolosano
An. 1590. Part. 3. Cap. 7.

Quo tempore Dominicis, festisque aliis diebus, divina officia recitantur, facta Missarum sollemnia cantu celebrantur, concionesque aut in Cathedrali, aut Parochiali Ecclesia publice habentur, eo tempore nullae in Confraternitatibus Ceremoniae, nulla Sacra peragantur. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo gratias.

JEUDI.

Ex Concilio Constantinopolitano tertio.

Anno 692. Can. 19.

Omibus quidem diebus, sed praecipue Dominicis, oportet eos qui praesunt Ecclesiis, omnem Clerum & populum docere pietatis & rectae religionis eloquia, ex divina Scriptura colligentes intelligentias & iudicia veritatis, & non transgredientes jam positos terminos, secundum Patrum divinorum traditionem. Hic enim ordo est: nec aliter, si controversiae aliqua ad Scripturam pertinentes tractantur, cuiuspiam licet interpretari, quam

quomodo Ecclesiae luminaria & Doctores suis scriptis exposuerunt. Tu autem, Domine, miserere nostri.
℞. Deo gratias.

VENDREDI.

Ex Concilio Aurelianensi.
Ante seculum XI. apud
Yvonem Carnotensem,
Decret. Part. 2. C. 120.

Diebus Dominicis vel Festis post sermonem Missarum intra sollemnia habitum plebem Sacerdos admoneat, ut juxta Apostolicam institutionem in communi pro diversis necessitatibus preces fundant ad Dominum pro Rege, & Episcopis, & Rectoribus Ecclesiarum, pro pace, pro peste & pro infirmis qui in ipsa Parochia lecto decumbunt, pro nuper defunctis. Sacerdos vero orationes ad haec pertinentes sollemniter expleat, & post haec sacra celebratur Oblatio. Tu autem, Domine, miserere nostri.

℞. Deo gratias.

SAMEDI.

Ex Concilio Aurelianensi quinto.

Anno 549. Can. 20.

Id miserationis intuitu laequum duximus custodiri, ut qui pro quibuscumque culpis in carceri-

clxvj *Canons de la XXVIII. sem. après la Pent.*
 bus deputantur, cum cé- misericórditer sublevétur,
 teris egéntibus ab Archi- atque à Pontífice institutá
 díacono seu à Præpósito fidéli & diligenti personá
 Ecclésiæ singulis diébus quæ necessária eis provi-
 Domínicis requirantur; ut deat, cómpetens victus de
 necessitas victórum secun- domo Ecclésiæ tribuátur.
 dùm præceptum divinum Tu autem, &c.

*Des œuvres de Charité & de miséricorde envers le
 prochain, & des Hôpitaux.*

XXVIII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Ex Concílio Bituricensi,

Anno 1584. Tit. 43.

PRæcipuum Christiáni
 officium post cultum
 divinum est adimplére ea
 quæ ad secundam legis tá-
 bulam pertainent : cujus
 summa est caritatem & di-
 lectiónem in próximos ob-
 servare, & totis víribus
 amplecti, páuperes præfer-
 rim. Idcirco sanctíssima
 mater Ecclésia piè instituit
 Xenodóchia & ália várii
 géneris loca sub Hospitá-
 lium nómine, nonnullis
 étiam assignátis redítibus :
 quorum cura præcipuè ad
 Episcopos pertainet tan-
 quàm dispensatóres, non
 tantum verbi Dei, sed
 étiam elemosynárum Ec-
 clésiæ. Tu autem, Dómi-
 ne, miserere nostrí.

✠. Deo grátias.

LUNDI.

Ex Concílio Aquisgranensi,

Anno 816. C. 116.

REs Ecclésiæ vota sunt
 fidélium, prætia pec-
 catórum, & patrimónia
 páuperum. Fidèles namque
 fidei ardóre succensi, suis
 propriis facultátibus sanc-
 tam locuplétem fecerunt
 Ecclésiam; ut his & mili-
 tes Christi alerentur, &
 Ecclésiæ exornarentur,
 páuperes recrearentur, &
 captívi redimerentur. Qua-
 propter vigilantí ac solerti
 curá providendum est his
 qui ejus facultátes admi-
 nistrant, ne eas in suos
 solúmmodò usus conver-
 tant, sed magis, juxtá
 possibilitátem rerum,
 Christo famulántium,
 immò eórum in quibus
 Christus páscitur & vésci-
 tur, curam gérere non né-
 gligant. Tu autem, &c.

Canons de la XXVII. sem. après la Pent. clxvij

M A R D I.

Ex Concilio Cabilonensi secundo.

Anno 813. *Can. 6. & 8.*

Imputatur quibusdam fratribus, quod avaritiæ causâ hominibus persuadeant ut abrenuntiantes sæculo, res suas Ecclesiæ conferant; quod penitus ab omnium mentibus eradicandum est. Animarum quippè salutem inquirere Sacerdos, non lucra terræna debet. Ecclesiæ verò sancta non solum fideles spoliare non debet, quin potius inopibus opem ferre; ut necessitatem patientes, à sancta Ecclesiâ ut putâ à pia matre & omnium gubernatrice subsidium accipiant.

M E R C R E D I.

Ex Concilio Moguntino.

Anno 1549. *Can. 72.*

Cum Apóstolus victu cadeoque ipsâ vitâ indignos iudicet homines otiosos, qui panem non labore suo partum cum gravamine aliorum edunt; quantò gravióri indignationi divinæ eos subjacere putandum est, qui census Ecclesiæ, sanctorum Martyrum patrimonía, & donaria piæ plebis, ad divini ministerii sustentationem

collata otiosè absument, pro iis debita ipsis Ecclesiis obsequia rependere non curantes. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

℞. Deo grátias.

J E U D I.

Ex Concilio Mediolanensi primo, sub sancto Carolo.

An. 1565. *Part. 2. C. 62.*

Qui beneficia obtinent, meminerint ea bona non esse sibi credita ad luxum, neque ad augendos consanguineos; sed ad vitam honestè, ut pietatis Christianæ Magistrum decet, traducendam. Ex eo verò quod supererit, si necessaria pauperibus alimenta denegaverint, intelligant se, quos non pauperes occidisse.

V E N D R E D I.

Ex Concilio Toletano quarto.

Anno 633. *Cap. 38.*

Quicumque fidelium de facultatibus suis Ecclesiæ aliquid devotione propriâ contulerunt; si fortè ipsi aut filii eorum redacti fuerint ad inopiam, ab eadem Ecclesiâ suffragium vitæ pro temporis usu percipiant. Tu autem, Domine, miserere nostrî.

℞. Deo grátias.

S A M E D I.

Ex Concilio Aurelianensi
quinto.

Anno 549. *Can. 13.*

NE cui liceat res vel
facultates Ecclesiis
aut Monasteriis, aut Xe-
nodochiis pro quacumque

eleemôsyna cum iustitia
delegatas retentare, alic-
nare, atque subtrahere.
Quod quisquis fecerit,
tanquam necator pauper-
um (habeatur) antiquo-
rum Canonum sententiis
constrictus.

CANONS PROPRES

POUR QUELQUES FÊTES.

Fête

DU SACRÉ CŒUR
DE N. S. J. C.

Qui se célèbre le III. Dimanche après la Pentecôte, (à moins que ce Dimanche ne se rencontre le 24 ou le 29 Juin : car alors on la renvoie au premier jour non empêché d'une Fête Double ou au-dessus.)

Ex Concilio Tridentino.
An. 1551. Sess. 13. Cap. 8.

Paterno affectu admonet sancta Synodus, hortatur, rogat, obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri; ut omnes qui Christiano nomine censentur, memores tantae majestatis, & tam eximii amoris Jesu Christi Domini nostri, qui dilectam animam suam in nostrae salutis pretium, & carnem suam nobis dedit ad manducandum, haec sacra mysteria Corporis & Sanguinis ejus, eâ fidei constantiâ & firmitate, eâ animi devotione ac pietate & cultu credant &

Mont. Etc.

venerentur, ut panem illum supersubstantialem frequenter suscipere possint, & is verè eis sit animae vita & perpetua sanitas mentis.

XXIV. JUIN.

Fête

DE S. JEAN-BAPTISTE.
Ex Epistola sancti Gregorii, Papæ.

Epist. l. 9. ep. 39.

Quantae virtutis Praecursor nostri Redemptoris fuit, novimus, qui per sacrum eloquium non solum plusquam Propheta, sed etiam Angelus vocatur.

XXIX. JUIN.

Fête des Apôtres

S. PIERRE ET S. PAUL.
Ex Epistola Encyclica Vigili Papæ ad universam Ecclesiam.

Epist. 15. Tom. 5. Concil. anno 557.

Retè Petro pascendarum ovium est cura commissa, cujus fidei praecelara confessio Dei est ore laudata. Confidenti enim

P

clxx *Canons propres pour quelques Fêtes.*

ac dicenti : Tu es Christus
Filius Dei vivi, perennis
beatitudo repénditur; &
columbæ filius vocitatur,
& claves regni cœlestis ac-
cipit. Tu autem, Dómi-
ne, &c.

III. AOUST.

RÉVÉLATION
OU INVENTION
DU CORPS
DE SAINT ÉTIENNE,
Premier Martyr.

Ex Concilio Aquileiensi.

An. 1596. de Reliq. SS. 15.

Sanctorum Reliquias in
cœlo regnantium, quæ
viva fuerunt membra
Christi Dómini, & Spi-
ritus sancti templum, in
honore haberi pietas præ-
cipit, Christiána ratio
suadet. . . Ipsis autem
solemnióribus diébus,
quibus Reliquiarum sa-
crarum pública proposi-
tio fiet, vel translatio
(aut inventio) moneá-
tur pópulus, ne comest-
rationibus & ebrietati se
dedat: qui enim Sanctó-
rum festiva gaudia céle-
brant, Sanctórum debent
vestigia sequi; non suf-
frágiis & patrocínio se il-
lórum indignos præbere.
Tu autem, Dómine, mi-
serere nostrî.

ꝛ. Deo grátias,

xv. AOUST.

ASSOMPTION
DE LA SAINTE VIERGE.
Ex sancto Bernardo.

Epist. 174. n. 2. & 3.

Exalta Matrem Dómi-
ni Virginem régiam,
exaltatam super choros
Angelórum ad cœlestia re-
gna. Hæc de illa cantat
Ecclésia, & dócuit illum
diem cum summa venera-
tione recolendum, quo as-
sumpta de século nequam,
cœlis quoque intulit cele-
berrimórum festa gaudiórum.

VIII. SEPTEMBRE.

NATIVITÉ

DE LA SAINTE VIERGE.
Ex Concilio Tridentino.
Anno 1547. Sess. 24. de
Justific. Can. 23.

Si quis hómitem semel
justificatum dixerit
posse in tota vita peccá-
ta ómnia, étiam veniá-
lia, vitare, nisi ex spe-
ciali Dei privilegio, que-
mádmódum de beáta Vir-
gine tenet Ecclésia; aná-
thema sit.

XIV. SEPTEMBRE.

EXALTATION
DE LA SAINTE CROIX.
Ex Concilio Nicæno se-
cundo œcuménico.

Anno 787. In Definitione.

Sanctorum nostrórum
& divinórum Patrum

doctrinæ insistentes, & Catholicæ Ecclesiæ in qua sanctus Spiritus inhabitat, traditionem observantes; definimus cum omni diligentia & cura venerandas sanctas imagines, ad modum & formam venerandæ & vivificantis Crucis, in templis sanctis Dei collocandas, habendasque tum in sacris vasis & vestibus, tum in parietibus & tabulis, in ædibus privatis, in viis publicis.

MERCREDI

des Quatre - Tems de Septembre.

Ex Concilio Moguntino. Anno 813. Can. 34 & 35. Quatuor Tempora anni ab omnibus cum jejuniis observentur: jejunetur usque ad horam nonam, & à carne ab omnibus abstinenceatur. Quod si quis indictum jejunium superbiendo contempserit, & observare cum ceteris Christianis noluerit, in Gangrensi Concilio præcipitur ut anathematizetur, nisi emendate se studeat.

DIMANCHE

Qui precede les Quatre - Tems de Septembre.

Ex Concilio Aquensi. Anno 1585. Tit. de Sacramento Ordinis.

Dominico illo die qui quatuor stas jejunii Tempora, quibus Ordinis Sacramentum ministratur, proxime antecedit, Parochi non solum illud solemne jejunium hujus rei causâ institutum denuntiant, verum etiam in sua unusquisque eorum Parochiali Ecclesia populum exciter, ut illis ipsis stas jejunii diebus frequens in oratione pure sancteque versetur, ut tum Episcopus in eorum delectu quibus Ordines conferet, Spiritus sancti lû-

VENDREDI
des Quatre - Tems de Septembre.

Ex Statutis Synodalibus Eustachii de Bellaiio, Parisiensis Episcopi.

Anno 1557. Can. 14.

Jubemus omnibus Clericis qui ad sacros Ordines aspirant, diligentissime sacrosanctum Dei Evangelium, & alios libros qui in Ecclesia nostra Diocesis leguntur, assidue videant, & intel-

elxxij *Canons propres pour quelques Fêtes.*

ligere nitantur; ut nobis ac his qui exámini nostro præficiuntur, idónei, capaces & docti inveniri possint. Alióquin ubi comperiémus eos desidíosos & negligentes in his observandis, ab ipsórum Ordinum susceptióne repellendos vólumus.

S A M E D I

*des Quatre - Tems de
Septembre.*

Ex Statútis Synódicis Eustáchii de Belláio, Parisiensis Epíscopi.

Anno 1557. Can. 14.

Quia nonnulli, indocti omnínò, ac suæ infirmitátis conscíi curant se promovendos Romæ, aut áliis in locis extra suam Dicecésim, absque ullo título, exámen asuérum reformidantes, aut à nonnullis qui se dicunt Epíscopos, promoventur; sicque promoti ad Dicecésim nostram revertuntur: vólumus hujúsmodi promotos à sacrórum Ordinum executione arcendos esse, donec de dicti Epíscopi potestate, eórum doctrínà, vità & móribus, & título constiterit. Tu autem, Dómine; miserére nostri.
R. Deo grátias.

XXIX. SEPTEMBRE.

Fête

DE SAINT MICHEL
ARCHANGE,

Et de tous les SS. Anges.

Ex Concílio Ephésino.

Anno 431. Part. 1. n. 8.

Sanctórum Angelórum Seminéntia in hoc posita est, & quòd à carne sint immúnes, & quòd morte sint superiòres. Angeli nomen ministérium dénótat, munusque domésticum subíndicat: mittuntur namque in ministérium propter eos qui hæreditatem salutis consecutúri sunt.

I. NOVEMBRE.

Fête

DE TOUS LES SAINTS.

Ex Concílio Tridentino.

Anno 1563. Sess. 25.

*Decret. de invocatione
Sanctorum.*

Mandat sancta Synodus omnibus Epíscopis & céteris docendi munus curamque sustinentibus, ut juxta Cathólicæ & Apostólicæ Ecclesiæ usum, à primævis Christiánæ Religiónis temporibus receptum, sanctorumque Patrum consensiónem, & sacrórum Conciliórum decreta, imprimis de Sanctórum inter-

Canons propres pour quelques Fêtes. clxxiiij
cessiōne , invocatiōne ,
Reliquiarum honore , &
legitimo imaginum usu ,
fideles diligenter instru-
ant ; docentes eos (Sanc-
tos) unā cum Christo re-
gnantes , oratiōnes suas
pro hominibus Deo of-
ferre , bonum atque utile
esse suppliciter eos invo-
care , & ob beneficia im-
petranda à Deo per Fi-
lium ejus Jesum Chris-
tum Dōminum nostrum ,
qui solus noster Redemp-
tor & Salvator est , ad
eorum oratiōnes , opem
auxiliumque confūgere.

VIII. NOVEMBRE.

OCTAVE

DE TOUS LES SAINTS ,
Et Vénération des saintes
Reliques.

Ex Concilio Moguntino.

Anno 549. C. 43. & 44.

Reliquias Sanctorum
velut divinæ gratiæ
olim receptacula , & veris-
sima Christi membra , &
pura Spiritus sancti domi-
cilia , monemus in Eccle-
siis , vel ob id proponen-
das & religiosā pietate ve-
nerandas ; ut per eas fi-
deles commōniti , discant
virtutem & fidem Sanctō-
rum imitari. Peregrina-
tiōnes etiā ad certas
Sanctorum Reliquias vel

ob id Christiano populo
censemur permittendas ,
ut homines ad imitandam
Sanctorum pietatem &
constantiam vehementiore
affectu incitentur , & ut
majori devotiōne se mé-
ritis Sanctorum sociari &
precibus eorum adjuvari
postulent ; dummodò sé-
dulò cāveant pastores ne
concurfus superstitiōsi
siant. Tu autem , Dōmi-
ne , miserere nostrī ,

℞. Deo grātiās.

XI. NOVEMBRE.

FÊTE

DE SAINT MARTIN ,

Evêque de Tours.

Ex Concilio Turonensi.

Anno 486. Cap. 1. & 13.

Sacerdotes vel Minis-
tri Ecclesiæ , ita in
omni sancta conversatiō-
ne ac Dei timore actus suos
dirigant ; ut & divinæ
possint placere clementiæ ,
& bonum fidelibus præ-
beant exemplum. Hæc hu-
militatis nostræ constitū-
tio ut , adjuvante Dōmini
misericordiā , vāleat cus-
todiri ; sancti ac beatis-
simi Sacerdotis Martini ,
quæ Deo accepta est ,
obtinēbit intercessiō. Tu
autem , Dōmine , mise-
rere nostrī.

℞. Deo grātiās.

p iij

En la principale Fête
DES SS. PATRONS,
Quand il n'y a point de
Canon propre.

Ex Concilio Mediolanensi
tértio, sub sancto Cá-
rolo.

Anno 1573. Tit. 1.

QUò religiósus incolæ
uniuscujusque Paró-
chiæ festum diem colant
Illius Sancti Sanctæve cu-
jus patrocinio Parochiális
Ecclesiá dicata est, cohor-
tationibus agat Párochus,
ut ánimo piè répetant re-
ligiósas ejus sanctárum vir-
tutum exercitátiones; qua-
rum méritis in cælum ille
vocátus, cum sempiternâ
glóriâ perfruátur, pro car-
ritate quâ abundat, eó-
rum quorum salutis patro-
cinium suscepit, preces
Deo offert. Die Sancti qui
Parochiæ patrónus est &
custos, quò ad illius imi-
tationem magis fideles in-
flammentur, id Párochus
præstet, cum fréquentior
in Ecclesiá pópulus adest,
ut ipse aut álius in sug-
gestu res ejus sanctè admi-
rabiliterque gestas, mo-
rum disciplinam, pietátis
stúdia ac virtútes pronú-
tiet. Tu autem, &c.

EN LA DÉDICACE,
Et au jour Anniversaire
de la Dédic. d'une Eglise.
Ex Concilio Parisiensi.
sexto.

Anno 829. Lib. 1. Cap. 11.

QUia Pontífices Basíli-
cas Deo dedicant, ut
omnes qui illuc depreca-
túri véniunt, de quacum-
que tribulatione ad eum
clamáverint, consolatió-
nis ejus beneficia conse-
quantur; oportet ut, re-
móto negligéntiæ torpóre,
hujúsmodi loca ad Deum
exorandum, sibique pro-
pítium faciendum, fre-
quenter ac devótè ádeant
(Christiáni;) dignosque
se aspéctibus Angelórum,
quorum conventus míni-
mè ibi adesse dubitantur,
exhibeant.

OCTAVE
DE LA DÉDICACE,
Ou du jour Anniversaire
de la Dédicace d'une
Eglise.

Ex Concilio Colonensi
primo.

An. 1536. Part. 9. C. 13.

Signat Templi Dedicá-
tio tam fidélis animæ,
quàm Ecclesiæ cum Chris-
to desponsationem. Ipsa
enim Ecclesiá Cathólica,
ex multis vivis lapídibus
adunáta, verum Dei Tem-

plum est. Quòd si Dei Templum sumus, altàre intùs habémus. In hoc altàri fit sacrificium laudis. Hinc preces ad cælum ascendent : ad cor enim respicit Deus. Quamòbrem, nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratione extériùs aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parùm hinc fructùs nobis accesserit. Tu autem, Dómine, miserere nostrì.

R. Deo grátias.

Aux Fêtes

DE LA SAINTE VIERGE

Qui n'ont point de Canon propre.

Ex Concílio Constantino-politáno secundo, œcumenico.

Ann. 553. Coll. 8. Can. 6.

SI quis sanctam gloriosam semperque Virginem Mariam, non propriè & verè Dei genitricem confitètur; eò quòd ipse qui antè sècula ex Patre natus

est Deus Verbum, in últimis dièbus ex ipsa incarnatus & natus est: talis anáthema sit.

Aux Fêtes

DES SAINTS

Qui se célèbrent du rit solemnel, & qui n'ont point de Canon propre.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 25.

De invocatione Sanctorum.

OMnes docendi minus sustinentes,) fidèles diligenter instruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitate in cælo fruèntes, invocandos esse; aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare; vel eorum, ut pro nobis etiam singulis orent, invocationem esse idololatriam; vel pugnare cum verbo Dei, adversarique honorì unius mediatoris Dei & hominum Jesu Christi; impiè sentire. Tu autem, Dómine, &c.

L E Ç O N S

DU NOUVEAU TESTAMENT,

Pour dire avant Complies.

P A R T I E D' É T É.

S A M E D I.

*avant le 1. Dimanche après
la Pentecôte.*Incipit Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Ephésios.*Cap. 1.*

PAulus Apóstolus Jesu
Christi per voluntá-
tem Dei, ómnibus sanctis,
qui sunt Ephesi, & fidéli-
bus in Christo Jesu: Grá-
tia vobis, & pax à Deo
Patre nostro, & Dómino
Jesu Christo.... Non cesso
grátias agens pro vobis,
memóriam vestri faciens
in orationibus meis: ut
Deus Dómini nostri Jesu
Christi pater glóriæ, det
vobis spíritum sapiéntiæ &
revelatiónis, in agnitióne
ejus. Tu autem, Dómi-
ne, miserere nostrí.

ꝛ. Deo grátias.

I. D I M A N C H E

après la Pentecôte.

Fête

DE LA TRÈS-SAINTE
TRINITÉ.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 3.

Flecto génuá mea ad
Patrem Dómini nostri
Jesu Christi, ex quo om-
nis paternitas in cælis, &
in terra nomináctur, ut
det vobis secundum divi-
tias glóriæ suæ virtúte cor-
roborári per Spíritum ejus
in interiorem hóminem,
Christum habitáre per fi-
dem in córdibus vestris:..
Scire étiam supereminen-
tem sciéntiæ caritátem
Christi, ut impleámini in
omnem plenitudinem Dei.
Tu autem, Dómine,
&c.

LUNDI.

MERCREDI.

De Epistola ad Ephésios.

De Epistola ad Ephésios.

Cap. 4.

Cap. 4.

O Bsecro vos ego vinc-
tus in Dómino, ut
digné ambulétis vocatió-
ne, quâ vocáti estis, cum
omni humilitáte, & man-
suetúdine, cum patientia,
supportantes invicem in
caritáte, solliciti serváre
unitátem Spíritus in vín-
culo pacis. Unum corpus,
& unus Spíritus, sicut vo-
cáti estis in una spe voca-
tiónis vestræ. Unus Dómi-
nus, una fides, unum
Baptisma. Tu autem,
Dómine, &c.

IN Christo edocti estis, ...
deponere vos secundum
pristinam conversatió-
nem veterem hóminem, qui
corrumpitur secundum de-
sidéria erroris. Renovámi-
ni autem spíritu mentis
vestræ, & induíte novum
hóminem, qui secundum
Deum creatus est in justí-
tia, & sanctitáte veritátis.

JEUDI.

Fête

DU CORPS DE N. S. J. C.
De libro Apocalypsis beáti
Joannis Apóstoli.

Cap. 19.

† **G** Audcámus, & exul-
témus; & demus
glóriam (Deo nostro :)
quia venerunt nuptiæ A-
gni, & uxor ejus præpa-
rávit se. Et datum est illi
ut cooperiat se byssino
splendenti & cándido.
Byssinum enim justifica-
tiónes sunt sanctórum....
Beáti, qui ad cœnam nup-
tiarum Agni vocáti sunt.

VENDREDI.

De Epistola ad Ephésios.

Cap. 4.

MARDI.
De Epistola ad Ephésios.
Cap. 4.
H Oc dico, & testificor
in Dómino, ut jam
non ambulétis, sicut &
Gentes ambulánt in vani-
táte sensus sui, ténébris
obscurátum habentes in-
tellectum, alienáti à vira
Dei, per ignorantiam quæ
est in illis, propter cæci-
tátem cordis ipsórum, qui
desperantes, semetipsos
tradidérunt impudiciæ,
in operatió-
nem immundí-
tiæ omnis, in avarítiam.
Vos autem non ita didi-
cistis Christum. Tu au-
tem, &c.

D Eponentes mendá-
cium, loquimini ve-
ritátem unusquisque cum
próximo suo : quóniam

clxxviii *Leçons de la II. sem. après la Pent.*
fumus invicem membra. decet sanctos : aut turpi-
Trascimini, & nolite pec- túdo, aut stultiloquium,
cäre : sol non occidat su- aut scurrilitas, quæ ad
per iracundiam vestram, rem non pertinet : sed ma-
Nolite locum dare diábo- gis gratiarum actio.

LUNDI.

De Epístola ad Ephésios.

Cap 5.

HOc scitote intelli-
gentes : quod omnis
fornicator, aut immun-
dus, aut avarus, quod est
idolorum servitus, non
habet hereditatem in re-
gno Christi, & Dei. Ne-
mo vos seducat inanibus
verbis : propter hæc enim
venit ira Dei in filios dis-
fidentiæ. Nolite ergo effi-
ci participes eorum.

MARDI.

De Epístola ad Ephésios.

Cap 6.

Filii, obedite parentibus
vestris in Domino :
hoc enim justum est. Ho-
nora patrem tuum & ma-
trem tuam, quod est man-
datum primum in promif-
sione ; ut bene sit tibi, &
sis longævus super terram.
Et vos, patres, nolite ad
iracundiam provocare fi-
lios vestros : sed educate
illos in disciplina, & cor-
reptione Domini. Tu au-
tem, Domine, miserere
nostrum.

II. DIMANCHE

après la Pentecôte

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 4. & 5.

Estote invicem beni-
gni, misericordes,
donantes invicem sicut &
Deus in Christo donavit
vobis... Fornicatio au-
tem, & omnis immundit-
ia, aut avaritia nec no-
minetur in vobis, sicut

&c. Deo gratias.

M E R C R E D I.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

Servi, obedite dōminis carnalibus cum timōre & tremōre, in simplicitate cordis vestri, . . . non ad ōculum servientes, . . . sed ut servi Christi, . . . sicut Dōmino, & non hominibus. . . . Et vos, dōmini, eadem facite illis, remittentes minas: scientes quia illōrum, & vester Dōminus est in cœlis: & personarum acceptio non est apud eum.

J E U R I.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

Frateres, confortamini in Dōmino, & in potentia virtutis ejus. Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli. Quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem; sed adversus principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualitya nequitiae in caelestibus.

V E N D R E D I.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

State ergo succindi lumbos vestros in veritate,

& induiti lorica[m] iustitiae, & calceati pedes in preparatione Evangelii pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: & galeam salutis assumite: & gladium spiritus (quod est verbum Dei.)

S A M E D I.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

Accipite armaturam Dei, . . . per omnem orationem & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu, & in ipso vigilantes in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis. . . . Pax fratribus, & caritas cum fide, à Deo Patre, & Dōmino Jesu Christo. Gracia cum omnibus, qui diligunt Dōminum nostrum Jesum Christum in incorruptione. Amen. Tu autem, &c.

III. D I M A N C H E

après la Pentecôte.

Incipit Epístola beati Pauli Apóstoli, ad Philippenses.

Cap. 1.

Paulus, & Timotheus, servi Jesu Christi, omnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis: . . . Gracia vobis, & pax à

Deo Patre nostro, & Domino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, .. semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens, .. confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usquè in diem Christi Jesu.

LUNDI.

De Epístola ad Philip-penses.

Cap. 1.

TEstis mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu: ut probetis potiora, ut sitis sinceri, & sine offensa in diem Christi, replèti fructu justitiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei.

MARDI.

De Epístola ad Philip-penses.

Cap. 1.

Quidam propter bonam voluntatem Christum prædicant, quidam ex caritate: scientes quoniam in defensionem Evangelii positus sum. Quidam autem ex contentione, ..

non sincere, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. Quid enim? dum omni modo, sive per occasionem, sive per veritatem, Christus annuntiètur: & in hoc gaudeo, sed & gaudebo.

MERCREDI.

De Epístola ad Philip-penses.

Cap. 1.

Dignè Evangelio Christi conversamini: ut sive cum venero & videro vos, sive absens, audiam de vobis quia statis in uno spiritu unanimes collaborantes fidei Evangelii: & in nullo terreamini ab adversariis: .. quia vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini.

JEUDI.

De Epístola ad Philip-penses.

Cap. 2.

SI qua consolatio in Christo, .. implete gaudium meum, ut idem sapiatis eandem caritatem habentes, unanimes, idipsum sentientes, nihil per contentionem, neque per inanem glóriam: sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantés, non

quæ

quæ sua sunt singuli cõsiderantes, se dea quæ aliõrum.

VENDREDI.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 2.

Carissimi mei, ... cum metu & tremore vestram salutem operamini. Deus est enim, qui operatur in vobis & velle & perficere, pro bona voluntate. Omnia autem facite sine murmuratiõibus, & hæsitatiõibus: ut sitis sine querela, & simplices filii Dei, sine reprehensiõne, in medio natiõis pravæ, & perversæ: inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.

SAMEDI.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 3.

Fratres, ego me non arbitror comprehensisse. Unum autem, quæ quidem terra sunt obliviscens, ad ea verò, quæ sunt priõra, extendens meipsum, ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocatiõis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiãmus. Tu autem, Domine; &c.

Etés

IV. DIMANCHE

après la Pentecôte.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 3.

Imitatores meï estote, fratres, & observate eos qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos sæpè dicebant vobis (nunc autem & flens dico) inimicos crucis Christi: quorum finis intèritus: quorum Deus venter est: & glória in confusiõne ipsõrum, quæ terræna sapiunt.

LUNDI.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 3.

Nostra autem conversatio in cœlis est: undè etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operatiõnem, quæ etiam possit subijcere sibi omnia.

MARDI:

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 4.

Fratres mei carissimi; & desideratissimi;

clxxij *Leçons de la V. sem. après la Pent.*

gáudium meum, & corón-
na mea : sic state in Dó-
mino, caríssimi. . . Gau-
dète in Dómino semper :
íterùm dico, gaudète. Mo-
déstia vestra nota sit óm-
nibus homínibus : Dómi-
nus propè est. Tu autem,
Dómine, miserére nostrí.

℞. Deo grátias.

M E R C R E D I.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 4.

Nihil solliciti sitis :
sed in omni oratió-
ne, & obsecratióne, cum
gratiárum actióne, peti-
tiónes vestræ innotescant
apud Deum. Et pax Dei,
quæ exúperat omnem sen-
sum, custódiat corda ves-
tra, & intelligéncias ves-
tras in Christo Jesu.

J E U D I.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 4.

DE cétero, fratres,
quæcumque sunt ve-
ra, quæcumque pudíca,
quæcumque justa, quæ-
cumque sancta, quæcum-
que amabilia, quæcumque
bonæ famæ, si qua virtus,
si qua laus disciplínæ, hæc
cogitáte. Tu autem, Dó-
mine, miserére nostrí.

℞. Deo grátias.

V E N D R E D I.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 4.

EGo didici, in quibus
sum, sufficiens esse.
Scio & humiliári, scio &
abundáre : (ubíquè & in
ómnibus institútus sum)
& satiári, & esuríre, &
abundáre, & penúriam
pati. Omnia possum in eo,
qui me confortat.

S A M E D I.

De Epístola ad Philippen-
ses.

Cap. 4.

Deus meus impleat
omne desidérium ves-
trum, secundùm divítias
suas, in glória in Christo
Jesu. . . Salutáte omnem
sanctum in Christo Jesu.
Salútant vos, qui mecum
sunt, fratres. Salútant vos
omnes sancti, máximè au-
tem qui de Cæsaris domo
sunt. Grátia Dómini nos-
tri Jesu Christi cum spíri-
tu vestro, Amen. Tu, &c.

V. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Incipit Epístola beáti Pau-
li Apóstoli ad Colossen-
ses.

Cap. 1.

Paulus, . . . & Timó-
theus : . . . eis, qui
sunt Colossis, sanctis &

fidélibus fratribus in Christo Jesu : Grátia vobis & pax. . . Grátias ágimus Deo, . . semper pro vobis orantes : audientes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repóstita est vobis in cœlis : quam audistis in verbo veritátis Evangelii : quod pervénit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructificat, & crescit.

LUNDI.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 1.

Ambulétis dignè Deo per ómnia placentes : . . grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine : qui eripuit nos de potestáte tenebrarum, & tránstulit in regnum filii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

MARDI.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 2.

Sicut accepistis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti, & superædificáti in ipso, & confirmáti fide,

sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiarum accióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosophiá, & inánem falláciam, secundum traditionem hominum, & non secundum Christum.

MERCREDI.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

Depónite vos ómnia : iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. Nolíte mentiri invicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, & induentes novum, eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem ejus, qui creávit illum.

JEUDI.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

Indúite vos sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam : supportantes invicem, & donantes vobismetipsis si quis adversus aliquem habet querelam : sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Tu autem, Dómine, miserere nostri.

Deo grátias.

clxxxiv *Leçons de la VI. sem. après la Pent.*

V E N D R E D I.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

Super ómnia, . . . caritatem habete, quod est vinculum perfectiónis, & pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in uno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & canticis spiritalibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Tu autem, Dómine, miserere nostrí.

R. Deo grátias.

S A M E D I.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

Mulieres, subditæ estote viris, sicut oportet, in Dómino. Viri, diligite uxóres vestras, & nolite amari esse ad illas. Filii, obedite paréntibus per ómnia: hoc enim lácitum est in Dómino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo ánimo fiant. Tu autem, Dómine, miserere nostrí.

R. Deo grátias.

V I. D I M A N C H È

après la Pentecôte.

Incipit Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

Paulus, & Silvánus, & Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo: Grátia vobis, & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, memores óperis fidei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinentiæ spei Dómini nostri Jesu Christi. Tu autem, Dómine, miserere nostrí.

R. Deo grátias.

L U N D I.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

Memores estis, fratres, labóris nostri, & fatigatiónis: nocte ac die operantes, ne quem vestrum graváremus, prædicávimus vobis Evangelium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine queréla, vobis, qui credidistis, fuimus. Tu autem, Dómine, &c.

De Epístola prima ad Theſſalonicenſes.

De Epístola prima ad Theſſalonicenſes.

Cap. 2.

Cap. 3.

SCitis, qualiter unumquemque vestrum (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes testificati sumus, ut ambularetis dignè Deo, qui vocavit vos in suum regnum & glóriam. Ideò & nos grátias ágimus Deo sine intermissione: quóniam cum accepissetis à nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei.

Ipse Deus, & Pater noster, & Dóminus noster Jesus Christus, . . . vos multiplicet, & abundare faciát caritatem vestram in invicem, & in omnes, quemadmodum & nos in vobis: ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate, ante Deum & Patrem nostrum, in adventu Dómini nostri Jesu Christi cum omnibus sanctis ejus.

M E R C R E D I.

V E N D R E D I.

De Epístola prima ad Theſſalonicenſes.

De Epístola prima ad Theſſalonicenſes.

Cap. 3.

Cap. 4.

Conſoláti sumus, fratres, in vobis in omni necessitate, & tribulatione nostra per fidem vestram, quóniam nunc vivimus, si vos státis in Dómino. Quam enim gratiarum acciónem póssumus Deo retribuere pro vobis in omni gáudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, nocte ac die abundantius orantes, ut videámus faciém vestram, & compleámus ea, quæ desunt fidei vestræ.

Fratres, rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemadmodum accepistis à nobis quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambulétis ut abundetis magis. Scitis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum.

S A M E D I.

De Epístola prima ad Theſſalonicenſes.

Cap. 4.

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abſtineátis vos à forni-

catione, ut sciat unusquisque vestram vas suum possidere in sanctificatione, & honore: non in passione desiderii, sicut & gentes, quæ ignorant Deum.

VII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

De Epistola prima ad Thesalonicensis.

Cap. 4.

NE quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus. Non enim vocavit vos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum. Tu autem, &c.

LUNDI.

De Epistola prima ad Thesalonicensis.

Cap. 4.

ROgamus vos, fratres, ut abundetis magis, & operam detis ut quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcipimus vobis, & ut honestè ambulatis ad eos, qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis. Tu autem, &c.

MARDI.

De Epistola prima ad Thesalonicensis.

Cap. 5.

DE temporibus autem, & momentis, fratres, non indigetis ut scribamus vobis. Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Domini, sicut fur in nocte, ita veniet. Cum enim dixerint pax, & securitas: tunc repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habenti, & non effugient.

MERCREDI.

De Epistola prima ad Thesalonicensis.

Cap. 5.

NOS, qui diei sumus, sobrii simus, induiti lorica fidei, & caritatis, & galeam spem salutis: quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Jesum Christum, qui mortuus est pro nobis: ut sive vigilemus, sive dormiamus, simul cum illo vivamus.

JEUDI.

De Epistola prima ad Thesalonicensis.

Cap. 5.

ROgamus vos, fratres, ut novetis eos, qui laborant inter vos, &

præsumt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeatis illos abundantius in caritate propter opus illorum: pacem habete cum eis.... Corripite inquietos, consolámini pusillánimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes.

V E N D R E D I.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in invicem, & in omnes. Semper gaudete. Sine intermissione orate. In omnibus grátias ágite. . . . Spíritum nolíte extinguere. Prophétias nolíte spérnere. Omnia autem probate: quod bonum est tenete. Ab omni specie mala abstinete vos.

S A M E D I.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

Ipse Deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spíritus vester, & ánima, & corpus sine querela in adventu Dñi nostri Jesu Christi servetur. Fidélis est, qui vocávit vos: qui étiam faciet. Fra-

tres, oráte pro nobis. Salutáte fratres omnes in ósculo sancto. Tu autem, Dómine, &c.

VIII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli, ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timotheus; Ecclesiæ Thessalonicénsium; ... Grátia vobis, & pax. . . . Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercrevit fides vestra, & abundat caritas uniuscujusque vestrum in invicem. Tu autem, Dómine, miserere nostri.

℞. Deo grátias.

L U N D I.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

Qui non obédiunt Evangelio Dómini nostri Jesu Christi, . . . pœnas dabunt in intéritu æternas à facie Dómini, & à glória virtútis ejus: cum venerit glorificári in sanctis suis, & admirábilis fieri in omnibus, qui crediderunt. Tu autem, Dómine, miserere nostri.

℞. Deo grátias.

M A R D I.

De Epistola secunda ad
Thessalonicenses.

Cap. 3.

DE cetero, fratres, orate pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos: & ut liberemur ab importunis, & malis hominibus: non enim omnium est fides. Fideus autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet à malo. Confidimus autem de vobis, in Domino, quoniam quæ præcipimus, & facitis, & faciétis.

M E R C R E D I.

De Epistola secunda ad
Thessalonicenses.

Cap. 3.

Dominus dirigat corda vestra in caritate Dei, & patientia Christi. Denuntiámus autem vobis, fratres, in nomine Dñi nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundum traditionem, quam acceperunt à nobis.

J E U D I.

De Epistola secunda ad
Thessalonicenses.

Cap. 3.

Ipsi scitis quemadmodum oporteat imitari nos: quoniam non inquieti sumus.

inter vos: neque gratias panem manducavimus ab aliquo, sed in labore, & in fatigatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum gravaremus.

V E N D R E D I.

De Epistola secunda ad
Thessalonicenses.

Cap. 3.

Audivimus inter vos quosdam ambulare inquietè, nihil operantes, sed curiosè agentes. Iis autem, qui ejusmodi sunt, denuntiámus, & obsecramus in Domino Jesu Christo, ut cum silentio operantes, suum panem manducent. Vos autem, fratres, nolite deficere benefacientes.

S A M E D I.

De Epistola secunda ad
Thessalonicenses.

Cap. 3.

Quod si quis non obedit verbo nostro per Epistolam, hunc notate, & ne commisceámini cum illo, ut confundatur: & nolite quasi inimicum existimare, sed corripite ut fratrem. Ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis. Tu autem, &c.

IX. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

Cap. 1.

PAulus Apostolus Jesu Christi : . . . Timotheo dilecto filio in fide : Gracia, misericordia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Domino nostro... Fidelis sermo & omni acceptione dignus ; quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum. Sed idè misericordiam consecutus sum, ut in me primo ostenderet Christus Jesus omnem patientiam, ad informationem eorum, qui credituri sunt illi, in vitam æternam.

LUNDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 2.

Obscuro igitur primùm omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus : pro regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus in omni pietate, & casti-

tate. Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire,

MARDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 2.

UNUS Deus, unus & mediator Dei & hominum homo Christus Jesus : qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis : in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus (veritatem dico, non mentior) doctor gentium in fide, & veritate.

MERCREDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 3.

Fidelis sermo : Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Oportet ergò Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non violentum, non percussorem, sed modestum : non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui benè præ-

exc *Leçons de la X. sem. après la Pent.*

pósitum : filios habentem
súbditos cum omni casti-
tate.

S A M E D I.

De Epístola prima ad Ti-
mótheum.

J E U D I.

De Epístola prima ad Ti-
mótheum.

Cap. 3.

SI quis autem dómui
sux præesse nescit,
quómodo Ecclesiæ Dei di-
ligéntiam habébit? Non
neóphytum, ne in super-
biam elárus, in iudícium
íncidat diaboli. Oportet
autem illum & testimóni-
um habére bonum ab iis
qui foris sunt, ut non in
oppróbrum íncidat, & in
láqueum diaboli.

V E N D R E D I.

De Epístola prima ad Ti-
mótheum.

Cap. 3.

Díaconos símíliter (o-
portet esse) pudí-
cos, non bilingues, non
multo vino deditos, non
turpe lucrum sectantes :
habentes mystérium fidei
in consciéntia pura. Et hi
autem probentur primùm :
& sic ministrent, nullum
crimen habentes... Qui
enim benè ministráverint,
gradum bonum sibi ac-
quítent, & multam fidú-
ciam in fide, quæ est in
Christo Jesu. Tu autem,
Dómine, &c.

Cap. 4.

I Neptas & aníles fábu-
las devíta : exerce au-
tem teipsum ad pietátem.
Nam corporális exercitá-
tio ad módicum útilis est :
pietas autem ad ómnia
útilis est, promissiónem
habens vitæ, quæ nunc
est, & futúrx.

X. DIMANCHE

après la Pentecôte.

De Epístola prima ad Ti-
mótheum.

Cap. 4.

IN hoc laborámus, &
maledícimur, quia spe-
rámus in Deum vivum,
qui est Salvátor ómnium
hóminum, máximè fidé-
lium. Præcipe hæc, &
doce. Nemo adolescén-
tiam tuam contemnat :
sed exemplum esto fidé-
lium in verbo, in conver-
satione, in caritate, in
fide, in castitate.

L U N D I.

De Epístola prima ad Ti-
mótheum.

Cap. 4.

Attende lectióni, ex-
hortationi, & doc-
trínæ. Noli negligere grá-
tiam, quæ in te est, quæ
data est tibi per prophé-

tiam, cum impositione manuum presbyterii. Hæc meditare, in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi, & doctrinæ: insta in illis. Hoc enim faciens, & teipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

MARDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 5.

Seniores ne increpaveris, sed obsecra ut patrem: juvenes, ut fratres: anus, ut matres: juvenculas, ut forores in omni castitate. Viduas honora, quæ verè viduæ sunt.... Et hoc præcipe ut irreprehensibiles sint. Si quis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior.

MERCREDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 5.

Adversus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. Peccantes coram omnibus argue: ut & ceteri timorem habeant... Manus citò nemini imposueris, neque

communicaveris peccatis alienis. Teipsum castum custodi. Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates.

JEUDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 6.

Est quæstus magnus, pietas cum sufficientia. Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium quodd nec auferte quid possumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociva, quæ mergunt homines in interitum & perditionem.

VENDREDI.

De Epistola prima ad Timotheum.

Cap. 6.

Radix omnium malorum est cupiditas; quam quidam appetentes, erraverunt à fide, & inferuerunt se doloribus multis. Tu autem, ô homo Dei, hæc fuge: sectare verò justitiam, pietatem, fi-

excij *Leçons de la XI. sem. après la Pent.*
dem, caritatem, patientiam, mansuetudinem. sanctorum verborum, quæ
Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es. à me audisti in fide & in dilectione in Christo Jesu.
Tu autem, Domine, miserere nostris.

✠. Deo gratias.

S A M E D I.

L U N D I.

De Epistola prima ad Timotheum.

De Epistola secunda ad Timotheum.

Cap. 6.

Cap. 2.

Divitiis hujus sæculi præcipe non sublimè sapere: neque sperare in incerto divitiarum, sed in Deo vivo, qui præstat nobis omnia abundè ad fruendum; bonè agere, divites fieri in bonis operibus, facillè tribuere, communicare, thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam.

Fili mi, confortare in gratia, quæ est in Christo Jesu... Labora sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus: ut ei placeat, cui se probavit. Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitimè certaverit.

M A R D I.

De Epistola secunda ad Timotheum.

XI. DIMANCHE

Cap. 2.

après la Pentecôte.

Incipit Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

Noli contendere verbis: ad nihil enim utile est, nisi ad subversionem audientium. Sollicite cura te ipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, rectè tractantem verbum veritatis. Profana autem, & vaniloquia devota: multum enim proficiunt ad impietatem: & sermo eorum ut cancer serpit. Tu autem, &c.

Cap. 1.

Paulus, Apostolus Jesu Christi: ... Timotheo carissimo filio, gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Domino nostro... Admoneo te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum... Formam habe

MERCREDI

MERCREDI.

De Epistola secunda ad Timotheum.

Cap. 2.

Juvenilia desideria fuge, sectare verò justitiam, fidem, caritatem, & pacem cum iis qui invocant Dominum de corde puro. Stultas autem, & sine disciplina quæstiones devita: sciens quia generant lites.

JEUDI.

De Epistola secunda ad Timotheum.

Cap. 2.

Servum Domini non oportet litigare: sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modestia corripientem eos, qui resistunt veritati: nequando Deus det illis penitentiam ad cognoscendam veritatem, & respiciant à diaboli laqueis, à quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.

VENDREDI.

De Epistola secunda ad Timotheum.

Cap. 3.

Hoc autem scitò, quòd in novissimis diebus instabunt tempora periculosa. Erunt homines seipso amantes, cupidi, elati, superbi, blas-

Eté.

phemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelerasti, sine affectiõne, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, protervi, tumidi, & voluptatum amatores magis quàm Dei: habentes speciem quidè pietatis, virtutem autem ejus abnegantes. Et hos devita.

SAMEDI.

De Epistola secunda ad Timotheum.

Cap. 3.

Tu autem affectus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones:... quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. Et omnes qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur.

XII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

De Epistola secunda ad Timotheum.

Cap. 3.

Mali homines, & seductores proficient in pejus, errantes, & in errorem mittentes. Tu verò permane in iis quæ

didicisti, & credata sunt tibi: sciens à quo didiceris, & quia ab infántia sacras litteras nosti, quæ te possunt instruire ad salutem, per fidem quæ est in Christo Jesu.

LUNDI.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 4.

PRædica verbum, instata opportunè, importunè: argue, óbsecra, increpa in omni paciéntia, & doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coercerabunt sibi magistros, prutientes áuribus; & à veritate quidè audítum avertent, ad fabulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple, sóbrius esto.

MARDI.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi,... Tito dilecto filio secundum communem fidem, grátia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro. Hu-

jus rei grátia reliqui te Cretæ, ut ea quæ desunt corrigas, & constituas per civitates presbyteros, sicut & ego dispósui tibi.

MERCREDI.

De Epístola ad Titum.

Cap. 1.

OPortet Episcopum sine crimine esse sicut Dei dispensatórem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cupidum: sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidèlem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos qui contradícunt argúere.

JEUDI.

De Epístola ad Titum.

Cap. 1.

Sunt multi étiam inobedientes, vaniloqui, & seductóres:.. quos oportet redárgui: qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátia... Confitentur se nosse Deum, factis autem negant: cum sint abomináti, & incredibiles, & ad omne opus

bonum reprobi. Tu autem, Dómine, &c.

VENDREDI.

De Epístola ad Titum.

Cap. 2.

TU loquere quæ decent sanam doctrinam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectiõne, in paciëntia : anus similiter in hábitu sancto, non criminátrices, non multo vino servientes, benè docentes ; ut prudentiam doceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sóbrias, domús curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei.

SAMEDI.

De Epístola ad Titum

Cap. 2.

JUVENES similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensibile : ut is qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dicere de nobis. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

Deo grátias.

XIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

ADmone illos príncipibus & potestátibus súbditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum parátos esse : némitem blasphemáre, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetúdinem ad omnes hómines.

LUNDI.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

FIDÉLIS sermo est : & de his volo te confirmáre : ut curent bonis óperibus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, & útilia homínibus. Stultas autem quæstiões, & genealógias, & contentiões, & pugnas legis devíta ; sunt enim inútiles & vanæ.

MARDI.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

HÆRÉTICUM hóminem post unam & secundam correptionem devíta : sciens quia subversus est, qui ejúsmodi est, & delinquit, cum sit próprio júdicio condemnátus... Discant autem &

nostri bonis opéribus præ-
esse ad usus necessarios :
ut non sint instructuósi.

MERCREDI.

Incipit Epístola beáti Pauli
Apóstoli , ad Philémo-
nem.

PAulus vincetus Christi
Jesu , & Timótheus
frater ; Philémoni dilecto ,
& ajutóri nostro , . . . &
Ecclesiæ , quæ in domo
tua est : Grátia vobis , &
pax à Deo Patre nostro ,
& Dómino Jesu Christo.
Grátias ago Deo meo ,
semper memóriam tui fá-
ciens in orationibus meis ,
áudiens caritátem tuam ,
& fidem , quam habes in
Dómino Jesu , & in om-
nes sanctos.

J E U D I .

De Epístola ad Philémo-
nem.

GAudium magnum há-
bui , & consolatió-
nem in caritáte tua : quia
víscera Sanctórum requie-
vérunt per te , frater.
Propter quod multam fi-
dúciam habens in Chris-
to Jesu imperandi tibi
quod ad rem pértinet :
propter caritátem magis
óbsecro , cùm sis talis ,
ut Paulus senex , nunc
autem & vincetus Jesu
Christi ,

V E N D R E D I .

De Epístola ad Philémo-
nem.

Obscuro te pro meo
fílio , quem genui
in vinculis , Onésimo ,
qui tibi aliquandò inúti-
lis fuit , nunc autem &
mihi & tibi útilis , quem
remissi tibi. Tu autem
illum , ut mea víscera
súscipe , . . . jam non ut
servum , sed pro servo
caríssimum fratrem , má-
ximè mihi : quantò au-
tem magis tibi , & in
carne , & in Dómino ?
Tu autem , &c.

S A M E D I .

De Epístola ad Philémo-
nem.

SI ergò habes me só-
cium , súscipe illum si-
cut me : si autem áliquíd
nócuít tibi , aut debet ;
hoc mihi imputa. Ego Pau-
lus scripsi meá manu : ego
reddam , ut non dicam
tibi quòd & te ipsum mihi
debes. Ita frater. Ego te
fruar in Dómino. Réfice
víscera mea in Dómino.
Confidens in obediéntia
tua scripsi tibi : sciens quó-
niam & super id , quod
dico , fácies. Tu autem ,
Dómine , miserére nos-
trí.

✠. Deo grátias,

XIV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Incipit Epistola beati Pauli
Apostoli ad Hebræos.

Cap. 1.

Multifariam, multis-
que modis olim
Deus loquens patribus in
Prophetis: novissime die-
bus istis locutus est nobis
in Filio, quem constituit
heredem universorum,
per quem fecit & secula.
Qui cum sit splendor glori-
æ, & figura substantiæ
ejus, . . . sedet ad dexte-
ram majestatis in excelsis:
tanto melior Angelis effec-
tus, quanto differentius
pre illis nomen heredita-
vit.

LUNDI.

De Epistola ad Hebræos.
Cap. 1.

AD Angelos quidem di-
cit: Qui facit Ange-
los suos spiritus, & minist-
ros suos flammam ignis.
Ad Filium autem: Thro-
nus tuus, Deus, in secu-
lum seculi. . . Ad quem
autem Angelorum dixit a-
liquando: Sede a dextris
meis, quoadusque ponam
inimicos tuos scabellum
pedum tuorum? Nonne
omnes sunt administrato-
rii spiritus, in ministé-
rium missi propter eos qui

hereditatem capient salu-
tis? Tu autem, &c.

MARDI.

De Epistola ad Hebræos.
Cap. 3.

Fratres sancti, voca-
tionis cælestis partici-
pantes, considerate Apóst-
olum & Pontificem con-
fessionis nostræ Jesum:
qui fidelis est ei qui fecit
illum, sicut & Moyses in
omni domo ejus. Ampli-
oris enim gloriæ iste præ
Moysè dignus est habitus,
quanto ampliorem hono-
rem habet domus, qui fa-
bricavit illam. Tu au-
tem, &c.

MERCREDI.

De Epistola ad Hebræos.
Cap. 3.

Videte, fratres, ne
fortè sit in aliquo
vestrum cor malum incre-
dulitatis, discedendi à
Deo vivo: sed adhorta-
mini vosmetipsos per sin-
gulos dies, donec Hodie
cognominatur, ut non
obdurètur quis ex vobis
fallaciâ peccati. Partici-
pes enim Christi effecti
sumus: si tamen initium
substantiæ ejus usque ad
finem firmum retineamus.
Tu autem, Domine,
miserere nostri.
&c. Deo grâcias.

J E U D I.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 4.

Vivus est sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio accipiti; ac pertingens usque ad divisionem animæ & spiritûs, compagum quoque ac medullarum, & discretor cogitationum & intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia autem nuda & aperta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo.

V E N D R E D I.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

Impossibile est eos qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cœlestis, & participes facti sunt spiritûs sancti, gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, & prolapsi sunt; rursus renovari ad pœnitentiam, rursus crucifigentes sibimetipsis Filium Dei, & ostentui habentes.

S A M E D I.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

Terra sæpè venientem super se bibens imbrem, & generans herbam

opportunam illis à quibus colitur, accipit benedictionem à Deo. Proferens autem spinas ac tribulos, reprobata est, & maledictio proxima: cujus consummatio in combustionem. Confidimus autem de vobis, dilectissimi, meliora & viciniora salutis.

XV. DIMANCHE

après la Pentecôte.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

Non injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, & ministratis. Cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem adpletionem spei usque in finem: ut non segnes efficiamini, verum imitatores eorum, qui fide & patientiâ hæreditabunt promissiones.

L U N D I.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 10.

Consideremus invicem in provocationem caritatis & bonorum operum; . . . & tantò magis, quantò vidèritis appropinquantem diem. Voluntariè enim peccantibus nobis

post acceptam notitiam veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia, terribilis autem quædam expectatio judicii, & ignis æmulatio, quæ consumptura est adversarios.

MARDI.

De Epistola ad Hebræos. Cap. 10.

Irritam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione, duobus vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui Filium Dei conculcaverit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & Spiritui gratiæ contumeliam fecerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindicta, & ego retribuam... Horrendum est incidere in manus Dei viventis.

MERCREDI.

De Epistola ad Hebræos. Cap. 12.

Remissas manus, & soluta genua erigite, & gressus rectos facite pedibus vestris: ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur. Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum: contemplantes ne quis

desit gratiæ Dei: ne qua radix amaritudinis fursum germinans impediatur, & per illam inquantur multi.

JEUDI.

De Epistola ad Hebræos. Cap. 13.

Caritas fraternitatis maneat in vobis. Et hospitalitatem nolite oblivisci: per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospitio receptis. Memento victorum, tanquam simul victi; & laborantium, tanquam & ipsi in corpore morantes.

VENDREDI.

De Epistola ad Hebræos. Cap. 13.

Honorabile connubiū in omnibus, & thorus immaculatus. Fornicatores enim, & adulteros judicabit Deus. Sint mores sine avaritia, contenti presentibus: ipse enim dixit: Non te deseram, neque derelinquam; ita ut confidenter dicamus: Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.

SAMEDI.

De Epistola ad Hebræos. Cap. 13.

Memento prepositorum vestrorum, qui

66 *Leçons de la XVI. sem. après la Pent.*
 vobis locuti sunt verbum hóstiam laudis semper
 Dei : quorum incuentes Deo , id est , fructum la-
 éxitum conversatiónis , bíbrum confiténtium nó-
 imitámini fidem. Jesus mini ejus. Beneficéntiæ
 Christus heri , & hódie : autem , & communiónis
 ipse & in sécula. Doctrinis nolíte oblivisci : talibus
 váriis & peregrinis no- enim hóstiis promeretur
 lite abducí. Optimum est Deus.
 enim grátia stabilíre cor ,
 non elcís , quæ non pro-
 fuérunt ambulántibus in
 eis.

XVI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

HAbémus altáre , de
 quo édere non ha-
 bent potestátem , qui
 tabernáculo desérviunt.
 Quorum enim animálium
 infertur sanguis pro pec-
 cato in Sancta per Ponti-
 ficem , horum cörpera
 cremantur extra castra.
 Propter quod & Jesus ,
 ut sanctificáret per suum
 sanguinem pópulum , ex-
 tra portam passus est.

LUNDI.

De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

EXeámus igitur ad (Je-
 sum) extra castra ,
 improperium ejus portan-
 tes. Non enim habémus
 hic manentem civitátem ,
 sed futúram inquirimus.
 Per ipsum ergo offerámus

MARDI.
 De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

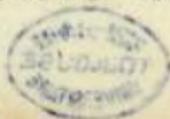
Obedíte præpósitis ves-
 tris , & subjacete eis.
 Ipsi enim pervigilant qua-
 si ratiónem pro animábus
 vestris reddituri , ut cum
 gáudio hoc fácient , &
 non gementes : hoc enim
 non expédit vobis. Oráte
 pro nobis : confidimus
 enim quia bonam con-
 sciéntiam habémus in óm-
 nibus benè volentes con-
 versári.

MERCREDI.

Incipit Epístola Cathólica
 beati Jacóbi Apóstoli.

Cap. 1.

JAcóbus Dei & Dómini
 nostri Jesu Christi ser-
 vus , duódecim tribubus ,
 quæ sunt in dispersiône ,
 salutem. Omne gáudium
 existimáte , fratres mei ,
 cum in tentatiónes várias
 incidéritis : scientes quòd
 probatio fidei vestræ pa-
 tiéntiam operátur ; patien-
 tia autem opus perfectum

habet; ut sitis perfecti & integri in nullo deficientes.

J E U D I.

De Epistola Catholica beati Jacobi Apostoli.

Cap. 1.

SI quis vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, & non impropere: & dabitur ei. Postulet autem in fide nihil hesitans: qui enim hesitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur & circumfertur: non ergo aestimet homo ille quod accipiat aliquid a Domino. Vir duplex animo, inconstans est in omnibus vijs suis.

V E N D R E D I.

De Epistola Catholica beati Jacobi Apostoli.

Cap. 1.

Suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras. Estote autem factores verbi, & non auditores tantum fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum nativitate sue in speculo: consideravit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit.

S A M E D I.

De Epistola Catholica beati Jacobi Apostoli.

Cap. 1.

Qui perpexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea, non auditor obliviosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum esse, non refranans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio. Religio munda & immaculata apud Deum, & Patrem, hæc est: Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire ab hoc seculo.

XVII. DIMANCHE après la Pentecôte.

De Epistola Catholica beati Jacobi Apostoli.

Cap. 2.

SI legem perficitis regalem secundum scripturas: Diliges proximum tuum sicut teipsum: bene facitis, si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti a lege quasi transgressores. Quicumque autem totam legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus.

LUNDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 2.

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habere, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salvare eum? Si autem frater & soror nudi sint, & indigeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: *Ite in pace, calefacimini, & saturámini: non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt corpóri, quid próderit? Sic & fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa.*

MARDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 2.

Vis autem scire, ó homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster, nonné ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus: & ex opéribus fides consummáta est? & suppléta est Scriptúra, dicens: *Crédidit Abraham Deo, & reputá-*

tum est illi ad justítiam.

MERCREDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 3.

Nolíte plures magistri fieri, fratres mei, scientes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perfectus est vir... *Lingua módicum quidém membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quàm magnam sylvam incendit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.*

JEUDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 3.

Omnis nátura bestiárum, & vólucrum, & serpéntium, & ceterórum domantur, & dómita sunt à nátura humana: linguam autem nullus hóminum domáre potest: iniquétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedicimus Deum & Patrem: & in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non oportet, fratres

Leçons de la XVIII. sem. après la Pent. cciiij
mei, hæc ita fieri. Tu autem, &c. XVIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

VENDREDI.

De Epistola Catholica
beati Jacobi Apostoli.

Cap. 3.

Quis sapiens, & disciplinatus inter vos? ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae. Quod si zelum amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris, nolite gloriari, & mendaces esse adversus veritatem. Non est enim ista sapientia desursum descendens; sed terrena, animalis, diabólica.

SAMEDI.

De Epistola Catholica
beati Jacobi Apostoli.

Cap. 3.

Ubi zelus & contentio, ibi inconstantia, & omne opus pravum. Quæ autem desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suavis, bonis consentiens, plena misericordia, & fructibus bonis, non iudicans, sine simulatione. Fructus autem justitiae in pace seminatur, facientibus pacem. Tu autem, Domine, &c.

De Epistola Catholica
beati Jacobi Apostoli.

Cap. 4.

Undè bella & lites in vobis? Nonnè hinc? ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris? Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis: & non potestis adipisci: litigatis, & beligeratis, & non habetis, propter quod non postulatis. Petitis, & non accipitis, eò quòd malè petatis: ut in concupiscentiis vestris insumatis. Tu autem, &c.

LUNDI.

De Epistola Catholica
beati Jacobi Apostoli.

Cap. 4.

Nescitis quia amicitia hujus mundi, inimica est Dei? Quicumque ergò voluerit amicus esse sæculi hujus, inimicus Dei constituitur... An putatis quia inaniter Scriptura dicat: Ad invidiam concupiscit spiritus qui habitat in vobis? Majorem autem dat gratiam. Propter quod dicit: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Tu autem, &c.

eciv *Leçons de la XVIII. sem. après la Pent.*

MARDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 4.

Subditi estóte Deo, resístite autem diábolo, & fúgiét à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: & purificáte corda, dúplices ánimo. Miseri estóte, & lugéte, & ploráte: risus vester in luctum convertátur, & gáudium in cinerórem. Humiliámini in conspectu Dómini, & exaltábit vos.

MERCREDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 4.

ECce nunc qui dicitis: Hódiè, aut crástino fbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidém annum, & mercábimur, & lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, & deinceps exterminábitur: pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; &: Si vixerimus, faciémus hoc, aut illud. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

✠. Deo grátias.

JEUDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 5.

AGite nunc, divites, ploráte ululantes in misériis vestris quæ advénient vobis... Ecce merces operatiórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est à vobis, clamat: & clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, & in luxúriis enutristis corda vestra in die occisiónis. Addixistis, & occidistis justum, & non restitistis vobis.

VENDREDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 5.

Patientes estóte, fratres, usquè ad adventum Dómini. Ecce agrícola expectat pretiósium fructum terræ, patienter ferens donec accípiat temporáneum, & serótinum. Patientes igitur estóte & vos, & confirmáte corda vestra: quóniam adventus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemiscere, fratres, in alterútrum, ut non judicémini. Tu autem, &c.

SAMEBI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 5.

ECce judex ante jánuam assistit. Exemplum accípíte, fratres, éxitús mali, labóris, & paciéntiæ, Prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuerunt. Sufferéntiam Job audístis, & finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est & miserátor.

XIX. DIMANCHE
après la Pentecôte.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apostoli.

Cap. 5.

ANte ómnia, fratres mei, nolíte juráre, neque per cælum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sít autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub iudicio decidátis. Tristátur áliquis vestrúm? oret: æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: & oratio fidei salvábit infirmum,

Etc.

& alleviábit eum Dóminus: & si in peccátis sit, remittentur ei.

LUNDI.

De Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 5.

CONfitémíni alterútrum peccáta vestra, & oráte pro ívicem ut salvémíni: multum enim valet deprecátio iusti assídua... Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à verítate, & convertérit quis eum: scire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimamejus à morte, & opérier multitudinem peccatórum.

MARDI.

Incipit Epístola prima
beáti Petri Apóstoli.

Cap. 1.

PETrus Apóstolus Jesu Christi, electis ádvenis dispersiónis Ponti, Galatiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ secundum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatió-nem Spíritús, in obediéntiam, & aspersiónem sanguinis Jesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicétur, . . . qui in virtúte Dei custodímíni per fidem in salutem parátam,

f

ccvj *Leçons de la XIX. sem. après la Pent.*

revelari in tempore novissimo.

MERCREDI.

De Epistola prima beati Petri Apostoli.

Cap. 1.

Succincti lumbos mentis vestrae, sobrii perfecte sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam, in revelationem Jesu Christi: quasi filii obedientiae, non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriis: sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatione sancti sitis; quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego Sanctus sum.

JEUDI.

De Epistola prima beati Petri Apostoli.

Cap. 1.

Si patrem invocatis eum, qui sine acceptatione personarum iudicat secundum uniuscujusque opus, in timore incolatus vestri tempore conversamini. Scientes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis: sed pretioso sanguine quasi Agni immaculati Christi, & incontaminati.

VENDREDI.

De Epistola prima beati Petri Apostoli.

Cap. 1.

Per Christum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, & dedit ei gloriam, ut fides vestra, & spes esset in Deo. Animas vestras castificantes in obedientia caritatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde invicem diligite attentius: renati non ex femine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei vivi, & permanentis in aeternum.

SAMEDI.

De Epistola prima beati Petri Apostoli.

Cap. 2.

Carissimi; obsecro vos tanquam advenas & peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis, quae militant adversus animam, conversationem vestram inter Gentes habentes bonam: ut in eo, quod detrectant de vobis tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis. Tu autem, Domine, miserere nostri.

ꝛ. Deo gratias,

XX. DIMANCHE

MARDI.

après la Pentecôte.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Cap. 3.

Cap. 2.

Subjecti estóte omni humana creaturæ propter Deum, sive regi quasi præcellenti, sive dúcibus tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem verò bonorum: quia sic est voluntas Dei, ut benè facientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam... Omnes honorate: fraternitatem diligite: Deum timete: Regem honorificate. Tu autem, Domine, &c.

Quis est qui vobis nocet, si boni æmulatores fueritis? Sed & si quid patimini propter justitiam, beati. Timorem autem eorum ne timeeritis, & non conturbemini... Cum modestia & timore conscientiam habentes bonam: ut in eo quod detrahunt vobis, confundantur, qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem. Melius est enim beneficientes (si voluntas Dei velit) pati, quam malefacientes.

LUNDI.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

MERCREDI.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Cap. 2.

Cap. 4.

Servi, subditi estóte in omni timore dominis, non tantum bonis & modestis, sed etiam dyscolis. Hæc est enim gratia, si propter Dei conscientiam sustinet quis tristitias, patiens injustè. Quæ enim est gloria, si peccantes, & colaphizati suffertis? Sed si beneficientes patienter sustinetis: hæc est gratia apud Deum. Tu autem, &c.

Estóte prudentes, & vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes: quia caritas operit multitudinem peccatorum. Hospitales invicem sine murmuracione: unusquisque, sicut accipit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores

multiformis gratiæ Dei, Princeps pastorum, percipiētis immarcescibilem

J E U D I.

De Epistola prima beati gloriæ coronam.

Petri Apóstoli.

Cap. 4.

Nemo vestrum pariatur ut homicida, aut fur, aut malédicus, aut alienorum appetitor. Si autem ut Christiānus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine. Quoniam tempus est ut incipiat iudicium à domo Dei. Si autem primum à nobis: quis finis eorum, qui non credunt Dei Evangelio? Et si iustus vix salvabitur, impius & peccator ubi parēbunt?

V E N D R E D I.

De Epistola prima beati

Petri Apóstoli.

Cap. 5.

Seniōres, qui in vobis, sunt, obsecro, consenior & testis Christi passionum: qui & ejus, quæ in futuro revelanda est, gloriæ communicator: pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontaneè secundum Deum: neque turpis lucri gratiā, sed voluntariè: neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo: & cum apparuerit

Principes pastorum, percipiētis immarcescibilem gloriæ coronam.

S A M E D I.

De Epistola prima beati Petri Apóstoli.

Cap. 5.

Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Humiliāmini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exalter in tempore visitationis: omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis.... Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in aeternam suam gloriā in Christo Jesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque.

XXI. D I M A N C H E

après la Pentecôte.

Incipit Epistola secunda beati Petri Apóstoli.

Cap. 1.

Simon Petrus, servus & Apóstolus Jesus Christi, iis qui coequallem nobiscum sortiti sunt fidem in iustitia Dei nostri, & Salvatoris Jesu Christi: Gratiā vobis & pax adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Jesu Domini nostri;... per quem máxima & pretiosa nobis promissa donavit:

Leçons de la XXI. sem. après la Pent. ecix

ut per hæc efficiámini divi-
vinae confortes naturæ: fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiõnem.

LUNDI.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 2.

Fuerunt pseudoprophétæ in pópulo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducunt sectas perditionis, & eum, qui emit eos, Dóminum negant, superducentes sibi célerem perditionem. Et multi sequentur eórum luxúrias, per quos via veritátis blasphemábitur; & in avaritia fíctis verbis de vobis negotiabuntur: quibus iudicium jam olim non cessat, & perditio eórum non dormitat.

MARDI.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 2.

Novit Dóminus pios de tentatiõne eripere: iniquos verò in diem iudicii reservare cruciandos: magis autem eos, qui post carnem in concupiscéntia immunditiæ ambulat, dominatiõnemque contemnunt, audá-

ces, sibi placentes, sectas non métuunt introducere blasphemantes.... Hi sunt fontes sine aqua, & nebulae turbínibus exagitatae, quibus caligo tenebrarum reservatur.

MERCREDI.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 3.

Caríssimi: Mémoires sitis eórum, quæ prædixi verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolorum vestrórum, præceptorum Dómini & Salvatoris. Hoc primùm scientes, quòd venient in novíssimis diébus in deceptiõne illusores; juxtà proprias concupiscéntias ambulantes, dicentes: Ubi est promissio, aut adventus ejus? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ.

JEUDI.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 3.

UNum hoc non lateat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed pa-

cex *Leçons de la XXII. sem. après la Pent.*

tienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur.

V E N D R E D I.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 3.

Cæli magno impetu trásient, elementa verò calore solventur, terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exurentur. Cum igitur hæc ómnia dissolvenda sint; quales oportet vos esse in sanctis conversatióibus, & pietátibus, expectantes, & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cæli ardentes solventur, & elementa ignis ardóre zabescant?

S A M E D I.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Cap. 3.

Novos cælos, & novam terram secundum promissa (Dei) expectámus, in quibus iustitia hábitat. Propter quod caríssimi hæc expectantes, satágite immaculáti, & invioláti ei inveniri in pace.... Vos igitur, fratres, præscientes custodíte: ne insipientium errore tra-

ducti excidátis à propria firmitate. Créscite verò in grátia, & in cognitióne Dómini nostri, & Salvatóris Jesu Christi.

XXII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Incipit Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 1.

Quod fuit ab initio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectáverunt de verbo vitæ: & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis: quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societatem habeátis nobiscum.

L U N D I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 1.

Hec est annuntiatio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & tenebræ in eo non sunt ullæ. Si dixerimus quóniam societátem habemus cum eo, & in tenebris ambulámus, mentimur, & veritatem non fá-

cius. Si autem in luce ambulamus sicut & ipse est in luce, societatem habemus ad invicem, & sanguis Jesu Christi Filii ejus emundat nos ab omni peccato.

MARDI.

De Epistola prima beati Joannis Apostoli.

Cap. 1.

SI dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra: fidelis est, & justus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus: mendacem facimus eum, & verbum ejus non est in nobis.

MERCREDI.

De Epistola prima beati Joannis Apostoli.

Cap. 2.

Filii mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed & si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cog-

novimus eum, si mandata ejus observemus.

JEUDI.

De Epistola prima beati Joannis Apostoli.

Cap. 2.

Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est caritas Patris in eo: quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ; quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscentia ejus. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum.

VENDREDI.

De Epistola prima beati Joannis Apostoli.

Cap. 3.

Videte qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur & simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Carissimi, nunc filii Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se,

ccxij *Leçons de la XXIII. sem. après la Pent.*
sicut & ille sanctus est. Tu
autem, &c.

S A M E D I.

De Epístola prima beáti
Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

Nolíte mirári, fra-
tres, si odit vos
mundus. Nos scimus quóniam
translátí sumus de
morte ad vitam, quóniam
diligimus fratres. Qui non
diligít manet in morte:
omnis qui odit fratrem
suum, homicída est. Et
scitis quóniam omnis ho-
micída non habet vitam
æternam in semetipso ma-
nentem. Tu autem, Dó-
mine, &c.

XXIII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

De Epístola prima beáti
Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

IN hoc cognóvimus ca-
ritátem Dei, quóniam
ille ánimam suam pro no-
bis póstuit: & nos debé-
mus pro frátribus ánimas
pónere.... Et hoc est man-
dátum Dei: Ut credámus
in nómine Filii ejus Jesu
Christi; & diligámus al-
térutrum, sicut dedit man-
dátum nobis. Et qui servat
mandáta ejus, in illo ma-
net, & ipse in eo. Tu au-
tem, &c.

L U N D I.

De Epístola prima beáti
Joannis Apóstoli.

Cap. 4.

Caríssimi, nolite om-
ni spíritui crédere,
sed probáte spíritus si ex
Deo sint: quóniam multi
pseudoprophétæ exiérunt
in mundum. In hoc cog-
nóscitur Spíritus Dei. Om-
nis spíritus qui confitétur
Jesum Christum in carne
venísse, ex Deo est: &
omnis spíritus, qui solvit
Jesum, ex Deo non est,
& hic est Antichristus, de
quo audistis quóniam ve-
nit; & nunc jam in mun-
do est. Tu autem, Dó-
mine, &c.

M A R D I.

De Epístola prima beáti
Joannis Apóstoli.

Cap. 4.

Qui novit Deum, au-
dit nos: qui non est
ex Deo, non audit nos:
in hoc cognóscimus Spíri-
tum veritátis, & spíri-
tum erróris. Caríssimi, di-
ligámus nos invicem: quia
cáritas ex Deo est. Et om-
nis qui diligit, ex Deo
natus est, & cognoscit
Deum. Qui non diligit,
non novit Deum: quón-
iam Deus cáritas est. Tu
autem, &c.

MERCREDI.

Incipit Epístola secunda
beáti Joannis Apóstoli.

Senior Electæ dómínæ,
& natis ejus; ... Sit
vobiscum grátia, miseri-
córdia, pax à Deo Patre,
& à Christo Jesu Fílio Pa-
tris, in veritate & cari-
tate... Rogo te, dómína,
non tanquàm mandátum
novum scribens tibi, sed
quod habúimus ab inítio;
ut diligámus altérutrum...
Hoc est enim mandátum,
ut quemádmodum audif-
tis ab inítio, in eoambu-
létis. Tu autem, Dómi-
næ, miserere nostrí.

Et Deo grátias.

J E U D I.

De Epístola secunda beáti
Joannis Apóstoli.

Videte vosmetipfos,
ne perdátis quæ ope-
ráti estis: sed ut mercé-
dem plenam recipiátis.
Omnis qui recédit, & non
pérmanet in doctrína
Christi, Deum non habet:
qui pérmanet in doctrína,
hic & Patrem & Fílium
habet. Si quis venit ad
vos, & hanc doctrínam
non affert, nolíte recipe-
re eum in domum, nec
Ave ei dixéritis. Qui enim
dicit illi Ave, commúni-
cat opéribus ejus malignis.

VENDREDI.

Incipit Epístola tértia beáti
Joannis Apóstoli.

Senior Gaio caríssimo,
quem ego diligo in
veritate. Caríssime, de óm-
nibus orationem fácio
prósperè te ingredi, & va-
lère, sicut próspere agit
ánima tua. Gavísus sum
valdè veniéntibus frátri-
bus, & testimónium per-
hibéntibus veritati tuæ,
sicut tu in veritate ambu-
las. Majórem horum non
hábeo grátiam, quàm ut
áudiam fílios meos in ve-
ritate ambuláre. Tu au-
tem, &c.

S A M E D I.

De Epístola tértia beáti
Joannis Apóstoli.

Caríssime, fidéliter fa-
cis quidquid operáris
in fratres, & hoc in pere-
grínos, qui testimónium
reddidérunt caritati tuæ
in conspectu Ecclésiæ:
quos benefáciens, dedú-
ces dignè Deo.... Scripsis-
sem fórsitan Ecclésiæ: sed
is qui amat primátum
gérere in eis, Diótrophes,
non récipit nos... Noli
imitári malum, sed quod
bonum est. Qui benefácit,
ex Deo est: qui maléfácit,
non vidit Deum. Tu au-
tem, &c.

ccxiv Leçons de la XXIV. sem. après la Pent.

XXIV. DIMANCHE

après la Pentecôte.

Incipit Epístola Cathólica
beáti Judæ Apóstoli.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacobí, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Jesu conservátis, & vocátis : Misericórdia vobis, & pax, & caritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem faciens scribendi vobis de commúni vestra salute, necesse hábui scribere vobis : déprecans supercertári semel traditæ sanctis fidei. Tu autem, Dómine, &c.

LUNDI.

De Epístola Cathólica
beáti Judæ Apóstoli.

Subintroiérunt quidam hómines, . . . ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, & solum Dominatórem, & Dóminum nostrum Jesum Christum negantes.... Hí autem quæcumque quidém ignórant, blasphemant : quæcumque autem naturaliter, tanquàm muta animália, norunt, in his corrumpuntur. Tu autem, Dómine, miserere nostrí.

℞. Deo grátias.

MARDI.

De Epístola Cathólica beáti
Judæ Apóstoli.

HI (ímpii) sunt in épulis suis máculæ, convivantes sine timóre, semetipfos pascentes, nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicatæ, fluctus feri maris, desumpantes suas confusíones, sídera errántia : quibus procella tenebrarum serváta est in æternum.

MERCREDI.

De Epístola Cathólica beáti
Judæ Apóstoli.

Prophetávit de his séptimus ab Adam Enoch, dicens : Ecce venit Dóminus in sanctis millibus suis, fácere júdicium contrá omnes, & argúere omnes ímpios de ómnibus opéribus impietátis eórum, quibus ímpie egérunt, & de ómnibus duris, quæ locúti sunt contrá Deum peccatóres ímpii.

JEUDI.

De Epístola Cathólica beáti
Judæ Apóstoli.

HI sunt murmuratóres querulósi, secundum desidéria sua ambulantes, & os eórum loquitur superba, mirantes

Leçons de la XXV. sem. après la Pent. cxxv
personas quæstus causâ.
Vos autem, carissimi, mé-
mores estote verborum,
quæ prædicta sunt ab Apô-
stolis Dômini nostri Jesu
Christi, qui dicebant vo-
bis, quôniâ in novissimo
tempore venient illusôres,
secundum desideria sua
ambulantes in impietati-
bus.

V E N D R E D I.

De Epistola Catholica beâ-
ti Judæ Apôstoli.

Vos autem carissimi,
superædificantes vos-
metipfos sanctissimæ ves-
træ fidei, in Spiritu sanc-
to orantes, vosmetipfos
in dilectione Dei servate,
expectantes misericordiam
Dômini nostri Jesu Chri-
sti in vitam æternam. Et
hos quidem arguite judi-
câtos: illos verò salvate,
de igne rapientes. Aliis
autem miseremini in ti-
more: odientes & eam,
quæ carnalis est, macu-
lâtam tunicam.

S A M E D I.

De Epistola Catholica beâ-
ti Judæ Apôstoli.

Et autem, qui potens
est vos conservare si-
ne peccato, & constitutare
ante conspectum gloriæ
sue immaculatos in exul-
tatione in adventu Dômi-

ni nostri Jesu Christi: so-
li Deo Salvatori nostro,
per Jesum Christum Dô-
minum nostrum, glória
& magnificentia, impê-
rium & potestas ante om-
ne sæculum, & nunc, &
in omnia sæcula sæculô-
rum, Amen. Tu, &c.

XXV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

Incipit liber Apocalypsis
beati Joannis Apôstoli.

Cap. 1.

Apocalypsis Jesu Chri-
sti, quam dedit illi
Deus palam facere servis
suis, quæ oportet fieri ci-
tò: & significavit, mit-
tens per Angelum suum
servo suo Joanni, qui tes-
timonium perhibuit ver-
bo Dei, & testimonium
Jesu Christi, quæcumque
vidit. Beatus qui legit, &
audit verba prophetiæ hu-
jus: & servat ea quæ in
ea scripta sunt.

L U N D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apôstoli.

Cap. 1.

Joannes septem Ecclé-
siis quæ sunt in Asia.
Gratia vobis, & pax ab
eo qui est, & qui erat,
& qui venturus est; & à
septem spiritibus qui in
conspectu throni ejus sunt,

ccxvj *Leçons de la XXV. sem. après la Pent.*

& à Jesu Christo, qui est testis fidéls, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ, qui diléxit nos, & lavit nos à peccáti nostris in sânguine suo.

M A R D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 1.

EGO Joannes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno, & paciéntiâ in Christo Jesu: fui in insula quæ appellá-tur Patmos, propter verbum Dei, & testimónium Jesu: fui in spírítu in Dóminica die, & audivi post me vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro, & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia.

M E R C R E D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: ... Scio ópera tua, & labórem, & paciéntiam tuam; .. & quia, .. sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Sed hábeo adversum te, quòd caritatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque undè excideris:

& age pœnitentiam, & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, & movébo candelábrum tuum de loco suo.

J E U D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 2.

ANgelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: ... Scio tribulatióne tuam, & paupertatem tuam, sed dives es: & blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, & non sunt, sed sunt Synagoga Sátanæ. Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini: & habébitis tribulatióne diébus decem. Esto fidéls usquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ.

V E N D R E D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 2.

ANgelo Pérgami Ecclésiæ scribe: ... Scio ubi hábitas, ubi sedes est Sátanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. . . Sed hábeo adversum te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam Bálaam; . . . ita habes & tu tenentes doctrinam

Leçons de la XXVI. sem. après la Pent. ccxvij
trinam Nicolaitarum. Si-
militer pœnitentiam age :
si quominus veniam tibi
cito , & pugnabo cum il-
lis in gladio oris mei. Tu
autem , Dômine , mise-
rere nostrî.

R. Deo grâcias.

S A M E D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apôstoli.

Cap. 2.

Angelo Thyatiræ Ec-
clésiæ scribe :
Novi ôpera tua , & fi-
dem , & caritatem tuam ,
& ministèrium , & pa-
tientiam tuam , & ôpera
tua novissima plura prio-
ribus. Sed habeo adversus
te pauca : quia permittis
mulierem Jézabel , quæ
se dicit prophèten , docè-
re , & seducere servos
meos. . . Et dedi illi tem-
pus ut pœnitentiam âge-
ret : & non vult pœni-
tere. . . Ecce mittam eam
in lectum : . . . & filios
ejus interficiam , . . . &
scient omnes Ecclésiæ ,
quia ego sum scrutans
renes & corda : & dabo
unicuique vestrum secun-
dum ôpera sua. Tu au-
tem , Dômine , miserere
nostrî.

R. Deo grâcias.

Mont. Esté,

XXVI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apôstoli.

Cap. 3.

Angelo Ecclésiæ Sardis
scribe : . . . Scio ôpe-
ra tua , quia nomen habes
quod vivas , & mortuus
es. Esto vigilans , & con-
firma cetera quæ mori-
tura erant. Non enim in-
venio ôpera tua plena
coram Deo meo. In men-
te ergo habe qualiter ac-
ceperis , & audieris , &
serva , & pœnitentiam
age. Si ergo non vigilave-
ris , veniam ad te tan-
quam fur , & nescies quâ
horâ veniam ad te. Tu
autem , Dômine , miserere
nostrî.

R. Deo grâcias.

L U N D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apôstoli.

Cap. 3.

Angelo Philadelphiæ
Ecclésiæ scribe : . . .
Scio ôpera tua : . . . quia
modicam habes virtutem ,
& servasti verbum meum ,
& non negasti nomen
meum . . . Quoniam ser-
vasti verbum patientiæ
meæ , & ego servabo te
ab hora tentationis , quæ

ε

ventúra est in orbem universum tentare habitantes in terra. Ecce venio citò : tene quod habes , ut nemo accípiat coronam tuam. Tu autem , Dómine , miserere nostrí.

✠. Deo grátias.

M A R D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

Angelo Laodiciæ Ecclesiæ scribe : Quia tepídus es , & nec frígíduS , nec cálidus , incípíam te evómere ex ore meo. Quia dicis : quòd dives sum , & locupletátus , & nullíus égeo ; & nescis quia tu es miser , & miserábilis , & pauper , & cæcus , & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum , probátum , ut locuples fias . . . Ego quos amo , árguo , & castigo. Amuláre ergò , & pœniténtiam age. Tu autem , Dómine , miserere nostrí.

✠. Deo grátias.

M E R C R E D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 14.

Vidi Angelum volantem per médium cœli , habentem Evangélium

æternum , ut evangelizáret sedéntibus super terram , & super omnem gentem , & tribum , & linguam , & pópulum : dicens magnâ voce : Timéte Dóminum , & date illi honórem , quia venit hora judícii ejus : & adoráte eum , qui fecit cœlum , & terram , mare , & fontes aquárum. Tu autem , Dómine , miserere nostrí.

✠. Deo grátias.

J E U D I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 14.

Et álius Angelus secútus est dicens : Cécidit , cécidit Bábylon illa magna ; quæ à vino iræ fornicatiónis suæ potávit omnes gentes. Et tértius Angelus secútus est illos , dicens voce magnâ : Si quis adoráverit béstiam , & imáginem ejus , & acceperit caractérem in fronte sua , aut in manu sua : & hic bibet de vino iræ Dei , . . . & cruciábitur igne & súlphure in conspectu Angelórum sanctorum , & ante conspectum Agni. Tu autem , Dómine , &c.

Leçons de la XXVII. sem. après la Pent. ccxix

VENDREDI.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 15.

ET vidi... eos, qui
vicérunt béstiam, ...
habentes cítharas Dei : &
cantantes cánticum Móysi
servi Dei, & cánticum
Agni, dicentes : Magna &
mirabília sunt ópera tua,
Dómine Deus omnipotens :
justæ & veræ sunt viæ tuæ,
Rex seculórum. Quis non
timébit te, Dómine, &
magnificábit nomen tu-
um ? quia solus pius es :
quóniam omnes gentes
vénient, & adorábunt in
conspectu tuo, quóniam
judícia tua manifesta sunt.

SAMEDI.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 18.

ET post hæc vidi álium
Angelum descenden-
tem de cælo, habentem
potestátem magnam : &
terra illumináta est à gló-
ria ejus. Et exclamávit in
fortitúdine, dicens : Cé-
cidit, cécidit Bábylon ma-
gna... Et audívi áliam vo-
cem de cælo, dicentem :
Exíte de illa pópulus meus ;
ut ne partícipes sitis delic-
tórum ejus, & de plagis
ejus non accipiátis.

XXVII. DIMANCHE

après la Pentecôte.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 18.

Pervenérunt peccáta
(Babilónis) usquè
ad cælum, & recordátus
est Dóminus iniquitátum
ejus. Réddite illi sicut &
ipsa réddidit vobis ; & du-
plicáte duplicia secundum
ópera ejus : in póculo,
quo miscuit, miscéte illi
duplum. Quantùm glori-
ficávit se, & in deliciis
fuit, tantùm date illi
tormentum & luctum.

LUNDI.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 19.

Post hæc audívi quasi
vocem turbárum mul-
tárum in cælo dicéntium :
Allelúia : Salus, & glória,
& virtus Deo nostro est ;
quia vera & justa judícia
sunt ejus, qui judicávit
de meretríce magna, quæ
corrúpit terram ; ... &
vindicávit sánguinem ser-
vórum suórum de máni-
bus ejus. Et iterùm dixé-
runt : Allelúia. Et fumus
ejus ascendit in sécula
seculórum. Tu autem,
Dómine, miserére nostrí,
R. Deo grátias.

tij

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 20.

Vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, à cujus conspectu fugit terra, & cælum, & locus non est inventus eis. Et vidi mortuos magnos, & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt: & alius liber apertus est qui est vitæ; & iudicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris secundum opera ipsorum... Et qui non inventus est in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

M E R C R E D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 21.

Vidi sanctam civitatem Jerúsalem novam, descendentem de cælo à Deo... Et audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus: & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum. Tu autem, Domine, &c.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 21.

Dixit qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia... Ego scienti dabo de fonte aquæ vitæ, gratis. Qui vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus, & ille erit mihi filius. Timidis autem, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololatris, & omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne, & sulphure.

V E N D R E D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 21.

Unus de Angelis sustulit me in spiritu in montem magnum, & altum, & ostendit mihi civitatem sanctam Jerúsalem, ... habentem claritatem Dei... Et fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata... Et templum non vidi in ea. Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, & Agnus. Tu autem, Domine, miserere nostri.

ꝛ. Deo grátias.

S A M E D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 21.

Civitas non eget sole,
neque lunâ ut luceant
in ea; nam claritas Dei
illuminavit eam, & lu-
cerna ejus est Agnus. . . .
Portæ ejus non clauden-
tur per diem: nox enim
non erit illic. Et afferent
glóriam, & honórem
géntium in illam. Non
intrábit in eam áliquod
coïnquinátum, aut abo-
minatióem faciens, &
mendácium. Tu autem,
Dómine, &c.

XXVIII. DIMANCHE
après la Pentecôte.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

ET ostendit mihi flú-
vium aquæ vitæ,
spléndidum tanquàm cry-
stallum, procedentem de
sede Dei & Agni. In mé-
dio platéæ ejus, & ex
utrâque parte flúminis li-
gnum vitæ, áfferens fruc-
tus duódecim, per men-
ses singulos reddens fruc-
tum suum, & fólia ligni
ad sanitátem géntium. Tu
autem, Dómine, mise-
rere nostrí.

✠. Deo grátias,

L U N D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

ET omne maledictum
non erit ampliùs: sed
sedes Dei, & Agni in illa
erunt, & servi ejus sér-
viant illi. Et vidébunt fá-
ciem ejus: & nomen ejus
in fróntibus eórum. Et
nox ultrâ non erit: & non
egébunt lumine lucernæ,
neque lumine solis, quó-
niam Dóminus Deus illu-
minábit illos, & regná-
bunt in sécula seculórum.

M A R D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

ET dixit mihi: Hæc
verba fidelíssima sunt,
& vera. Et Dóminus Deus
spirítuum Prophetárum
misit Angelum suum of-
téndere servis suis quæ
oportet fieri citò. Et ecce
venio velociter. Beátus
qui custódit verba pro-
phéticæ libri hujus. Et ego
Joannes, qui audívi, &
vidi hæc.

M E R C R E D I.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

ET postquàm audissem,
& vidissem, cécidi ut
t iij

ccxxij *Leçons de la XXVIII. sem. après la Pent.*

adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendebat. Et dixit mihi: Vide ne féceris: conservus enim tuus sum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum qui servant verba prophetiæ libri hujus: Deum adóra.

J E U D I.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

ET dixit mihi: Ne signáveris verba prophetiæ libri hujus: tempus enim propè est. Qui nocet, nóceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui justus est, justificétur adhuc: & sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est,

réddere unicuique secundum ópera sua.

V E N D R E D I.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apóstoli.

Cap. 22.

EGO Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclesiis. Ego sum radix, & genus David, stella splendida, & matutina... Qui sitit, véniat: & qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis... Dicit qui testimónium perhibet istórum; Etiam vénio citò. Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis, Amen. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

ꝛ. Deo grátias.

PRIERES DIVERSES.

Pour implorer la miséricorde de Dieu.

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Domine, ne memoris iniquitatum nostrarum antiquarum; cito anticipent nos misericordiae tuae; quia pauperes facti sumus nimis.

Adjura nos, Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos; & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

ψ. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam; &c. Et salutare tuum da nobis.

Orémus.

Deus, qui non mortem, sed poenitentiam desideras peccatorum: populum tuum ad te revertentem respice; ut dum tibi devotus existit, iracundiae tuae flagella ab eo clementer amoveas; Per Dominum.

Pour rendre graces à Dieu.

Cantique, Te Deum. ci-dessus, cxj.

ψ. Benedic, anima mea, Domino; &c. Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Orémus.

Deus, cujus misericordiae non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus piissimae majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes; ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas: Per Dominum nostrum Jesum Christum, &c.

Pour le Roi.

Pseaume, Exaudiat, avec l'Ant. le ψ. & l'Oraison, 146.

Pour la Paix.

Ant. Deus meminerit testamenti sui, & faciat pacem, nec deserat in tempore malo.

ψ. Dominus Deus loquetur pacem &c. In plebem suam.

Orémus.

DEus, à quo sancta
desideria, recta con-
silia, & justa sunt ópera:
da servis tuis illam,
quam mundus dare non
potest, pacem; ut & corda
nostra mandátis tuis dé-
dita, & hóstium sublatâ
formidine, témpora sint
tuâ protectiône tranquil-
la: Per Dóminum.

LITANIES

DU S. NOM DE JESUS.

KYrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, Mi-
serére nobis.
Fili Redemptor mundi
Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, mi-
serére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus,
miserére nobis.
Jesu Fili Dei vivi, mis.
Jesu splendor Patris, mis.
Jesu candor lucis æternæ,
miserére nobis.
Jesu Rex glóriæ, mis.
Jesu sol justitiæ, mis.
Jesu Fili Mariæ Virginitis,
miserére nobis.
Jesu admirabilis, mis.
Jesu Deus fortis, mis.
Jesu Pater futúri séculi,
miserére nobis.

Jesu magni consílii Ange-
le, mis.
Jesu potentíssime, mis.
Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, mis.
Jesu mitis & húmilis cor-
de, mis.
Jesu amátor castitátis, mi-
serére nobis.
Jesu amor noster, mis.
Jesu Deus pacis, mis.
Jesu auctor vitæ, mis.
Jesu exemplar virtútum,
miserére nobis.
Jesu zelátor animárum,
miserére nobis.
Jesu Deus noster, mis.
Jesu refúgium nostrum,
miserére nobis.
Jesu Pater páuperum, mis.
Jesu thesaurus fidélium,
miserére nobis.
Jesu bone Pastor, mis.
Jesu lux vera, mis.
Jesu sapiéntia æterna, mi-
serére nobis.
Jesu bônitas infinita, mis.
Jesu via & vita nostra,
miserére nobis.
Jesu gáudium Angelórum,
miserére nobis.
Jesu magister Apostoló-
rum, miserére nobis.
Jesu docteur Evangelistá-
rum, miserére nobis.
Jesu fortitúdo Mártýrum,
miserére nobis.
Jesu lumen Confessórum,
miserére nobis.

Jesu puritas Virginum , miserere nobis.	cata mundi , Parce no- bis , Jesu.
Jesu corona Sanctorum omnium , mis.	Agnus Dei , qui tollis pec- cata mundi , Exaudi nos , Jesu.
Propitius esto , Parce no- bis , Jesu.	Agnus Dei , qui tollis pec- cata mundi , Miserere nobis , Jesu.
Propitius esto , Exaudi nos , Jesu.	Jesu , audi nos. Jesu , exaudi nos.
Ab omni malo , Libera nos , Jesu.	ÿ. Confitebimur tibi , Deus ; &. Et invocabimus nomen tuum.
Ab ira tua , libera.	Orémus.
A spiritu fornicationis , libera nos , Jesu.	D omine Jesu , cujus Nomen nemo dicere potest , nisi in Spiritu sanc- to : concede , quæsumus , ut in eodem Spiritu sacra- tissimum Nomen tuum in- vocantes salvos facias à peccatis ; Qui vivis & re- gnas cum Deo Patre , in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus , &c.
A morte perpetua , libera.	LITANIES DE LA SAINTE VIERGE.
A neglectu inspirationum tuarum , libera.	K yrie , elison. Christe , elison.
Per mysterium sanctæ In- carnationis tuæ , libera.	Kyrie , elison.
Per Nativitatem tuam , libera nos , Jesu.	Christe , audi nos.
Per Infantiam tuam , li- bera nos , Jesu.	Christe , exaudi nos.
Per divinissimam vitam tuam , libera.	Pater de cælis Deus , Mi- serere nobis.
Per labores tuos , libera.	Fili redemptor mundi Deus , miserere nobis.
Per Agoniam & Passionem tuam , libera.	Spiritus sancte Deus , mis.
Per Crucem & derelictionem tuam , libera.	Sancta Trinitas unus Deus , miserere nobis.
Per languores tuos , libera.	
Per Mortem & Sepultu- ram tuam , libera.	
Per Resurrectionem tuam , libera , nos Jesu.	
Per Ascensionem tuam , libera , nos Jesu.	
Per gaudia tua , libera.	
Per gloriam tuam , libera.	
Agnus Dei , qui tollis pec-	

Sancta Maria, Ora pro nobis.	Consolatrix afflictorum, ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix, ora.	Auxilium Christianorum, ora pro nobis.
Sancta Virgo virginum, ora pro nobis.	Regina Angelorum, ora.
Mater Christi, ora.	Regina Patriarcharum, ora pro nobis.
Mater divinæ gratiæ, ora.	Regina Prophetarum, ora.
Mater purissima, ora.	Regina Apostolorum, ora.
Mater castissima, ora.	Regina Martyrum, ora.
Mater inviolata, ora.	Regina Confessorum, ora.
Mater intemerata, ora.	Regina Virginum, ora.
Mater amabilis, ora.	Regina Sanctorum omnium, ora pro nobis.
Mater admirabilis, ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis, Domine.
Mater Creatoris, ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Domine.
Mater Salvatoris, ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Misere nobis.
Virgo prudentissima, ora pro nobis.	Christe, audi nos.
Virgo veneranda, ora.	Christe, exaudi nos.
Virgo predicanda, ora.	¶ Vultum tuum deprecabuntur & Omnes divites plebis
Virgo potens, ora.	Orémus.
Virgo clemens, ora.	D eus, qui beatissimam Mariam genitricem tuam nobis misericordie matrem esse voluisti: concede, quæsumus, ut tam pie matris digni filii semper inveniamur, & ejus potenti patrocinio nunc & in hora mortis muniamur; Qui vivis & regnas.
Virgo fidelis, ora.	
Spéculum justitiæ, ora.	
Sedes sapientiæ, ora.	
Causa nostræ lætitiæ, ora.	
Vas spirituale, ora.	
Vas honorabile, ora.	
Vas insigne devotionis, ora pro nobis.	
Rosa mystica, ora.	
Turris Davidica, ora.	
Turris eburnea, ora.	
Domus aurea, ora.	
Fœderis arca, ora.	
Jânua cœli, ora.	
Stella matutina, ora.	
Salus infirmorum, ora.	
Refúgium peccatorum, ora pro nobis.	

T A B L E

D E S P S E A U M E S.

<i>Pseaumes.</i>	<i>Pages</i>
119 A D Dóminum, cum tribulárer.	60
24 A d te, Dómine, levávi.	36
122 Ad te levávi óculos meos.	76
28 Afferte Dómino, filii Dei.	120
118 B Eáti immaculáti in via.	8
127 B Eáti omnes qui timent Dóminum.	126
31 Beáti quorum remissæ sunt.	63
111 Beátus vir qui timet Dóminum.	22
33 Benedícam Dóminum in omni témpore.	88
102 Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia.	73
143 Benedíctus Dóminus Deus meus.	128
84 Benedixisti, Dómine, terram tuam.	48
91 Bonum est confitéri Dómino.	29
95 C Antáte Dómino cánticum novum: cantáte.	37
149 C Antáte Dño cánticum novum: laus ejus.	122
97 Cantáte Dómino cánticum novum; quia.	39
110 Confitébor tibi, Dómine... in concílio.	21
137 Confitébor tibi, Dómine... quóniam audisti.	91
135 Confitémini Dómino, quóniam.. Confitémini.	30
117 Confitémini Dómino, quóniam... Dicat nunc.	6
15 Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te.	79
115 Crédidi, propter quod locúsus sum.	90
4 Cùm invocárem, exaudivit me Deus.	25
129 D E profundis clamávi ad te, Dómine.	77
43 D eus, áuribus nostris audívimus.	100
49 Deus deórum Dóminus locúsus est.	54
62 Deus, Deus meus, ad te luce vígilo.	1
21 Deus, Deus meus, réspice in me.	105
69 Deus, in adjutórium meum intende.	89
53 Deus, in nómine tuo salvum me fac.	95

108	Deus , laudem meam ne tacúeris.	58
66	Deus misereátur noſtri.	84
45	Deus noſter refúgium & virtus.	122
59	Deus , repuliſti nos.	124
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	74
78	Deus , venérunt gentes.	64
93	Deus uliórum Dóminus.	75
114	Dilexi , quóniam exáudiet Dóminus.	42
38	Dixi : cuſtódiam vias meas.	94
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	21
35	Dixit injuſtus ut delinquat.	65
52	Dixit inſípiens... in iniquitatibus.	40
13	Dixit inſípiens... in ſtúdiis ſuis.	79
140	Dómine , clamávi ad te.	61
7	Dómine Deus meus , in te ſperávi.	46
87	Dómine Deus ſalútis meæ.	119
8	Dómine Dóminus noſter.	35
142	Dómine , exáudi oratióem meam ; áuribus.	119
101	Dómine , exáudi oratióem meam ; & clamor.	103
20	Dómine , in virtúte tua lætábitur rex.	72
6	Dómine , ne in furóre tuo... Miſerére.	45
37	Dómine , ne in furóre tuo... Quóniam.	110
130	Dómine , non eſt exaltátum cor meum.	78
138	Dómine , probaſti me.	108
3	Dómine , quid multiplicáti ſunt.	lxxxvj
89	Dómine , refúgium factus es nobis.	84
23	Dómini eſt terra , & plenitúdo ejus.	47
26	Dóminus illuminátió mea.	85
22	Dóminus regit me.	87
92	Dóminus regnávit ; decórem indútus eſt.	2
96	Dóminus regnávit ; exulter terra.	48
98	Dóminus regnávit ; irafcantur pópuli.	39
133	E Cce nunc benedicite Dóminum.	27
132	E Cce quàm bonum.	60
139	Eripe me , Dómine , ab hómine malo.	109
44	Eructávit cor meum verbum bonum,	121
144	Exaltábo te , Deus meus rex.	91
19	Exáudiat te Dóminus in die tribulatióis	146
	16 Exáudi,	

Table des Pſeaumes.

ccxxix
Pages.

Pſeaumes.

16	Exáudi , Dómine , juſtítiam meam.	113
39	Expectans expectávi Dóminum.	101
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	80
86	F undamenta ejus.	124
85	I nclína , Dómine , aurem tuam.	130
125	I n convertendo Dóminus.	44
10	In Dómino confido.	78
113	In éxitu Iſrael de Ægypto.	23
70	In te , Dómine , ſperávi . . & éripe me.	95
30	In te , Dómine , ſperávi . . in juſtítia.	69
99	J ubiláte Deo , omnis terra ; ſervíte.	2
34	J údica , Dómine , nocentes me.	25
42	Júdica me , Deus , & diſcerne.	72
25	Júdica me , Dómine , quóniam.	53
121	L ætátus ſum in his.	60
145	L auda , ánima mea , Dóminum.	99
147	Lauda , Jerúſalem , Dóminum.	83
148	Laudáte Dóminum , de cœlis.	4
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	51
116	Laudáte Dóminum , omnes gentes.	118
148	Laudáte Dóminum , quóniam bonus.	68
134	Laudáte nomen Dómini.	33
112	Laudáte , púeri , Dóminum.	22
120	Levávi óculos meos in montes.	43
47	M agnus Dóminus , & laudábilis.	123
131	M ementó , Dómine , David.	127
56	Miferére meí , Deus , miſerére meí.	114
55	Miferére meí , Deus , quóniam.	112
50	Miferére meí , Deus , ſecundùm.	129
126	N iſi Dóminus ædificáverit domum.	77
123	N iſi quia Dóminus erat in nobis.	43
36	Noli æmulári in malignántibus.	55
46	O mnes gentes , pláudite mánibus.	38
107	P arátum cor meum , Deus.	82
	Mont. Eté.	

<i>Pſeaumes.</i>	<i>Pages.</i>
72 Q uàm bonus Israel, Deus.	41
83 Q uàm dilecta tabernacula tua.	86
41 Quemadmodum desiderat cervus.	71
124 Qui confidunt in Dómino.	77
90 Qui hábitat in adjutorio Altíſſimi.	26
79 Qui regis Israel, intende.	89
128 S æpè expugnâverunt me.	107
11 S alvum me fac, Dómine.	93
57 Si verè útrique justítiam.	103
136 Super flúmina Babylónis.	37
T E decet hymnus, Deus, in Sion.	66
94 V eníte, exultémus Dómino.	lxij
5 V erba mea áuribus pèrcipe, Dómine.	65
76 Voce meâ ad Dóminum... voce meâ ad Deum.	35
141 Voce meâ ad Dóminum... voce meâ ad Dñum.	62
12 U squequò, Dómine.	63
73 U t quid, Deus, repulisti in finem?	125

Cantiques du Pſeautier.

A udíte, cœli, quæ loquor.	114
Benedícite, ómnia ópera.	2
Benedíctus Dóminus.	5
Benedíctus es, Dómine.	83
Cantémus Dómino.	21
Collaudáte cánticum.	32
Confitébor tibi, Dómine.	67
Dómine, audívi auditiónem tuam.	97
Ego dixi: In dimídio.	49
Exultávit cor meum.	82
Incípíte Dómino in tympanis.	117
Magníſicat ánima mea.	24
Magnus es, Dómine.	67
Miserére nostrî, Deus.	50
Nunc dimittis.	27
Urbs fortitúdinis nostræ.	98

F I N.

